

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 43

Ljubljana, sreda 24. 5. 2000

Cena 1400 SIT

ISSN 1318-0576

Leto X

DRŽAVNI ZBOR

1985. Nacionalni stanovanjski program (NPSta)

Na podlagi 77. člena stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 18/91, 18/91-I, 19/91-I – popr., 9/94 – odločba US, 21/94, 23/96, 24/96 – odločba US, 44/96 – odločba US, 1/00 in 1/00 – odločba US) in 168. člena poslovnika Državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 10. 5. 2000 sprejel

NACIONALNI STANOVANJSKI PROGRAM (NPSta)

1. PODLAGA IN OKVIR NACIONALNEGA STANOVANJSKEGA PROGRAMA

a) Ustavna in zakonska podlaga

Ustava Republike Slovenije v 78. členu z naslovom primerno stanovanje določa: Država ustvarja možnosti, da si državljani lahko pridobijo primerno stanovanje. Stanovanjski zakon pa v 75. členu med posebej naštetimi prednostnimi pristojnostmi in nalogami na stanovanjskem področju takoj za določanjem stanovanjske politike navaja pristojnost oziroma nalogo države, da določa nacionalni stanovanjski program ter zagotavlja sredstva za njegovo izvedbo.

Nadalje stanovanjski zakon v 76. členu določa, da mora biti nacionalni stanovanjski program v skladu s socialnim, prostorskim in razvojnim programom republike in se izvaja na osnovi opredelitev javnega interesa na področju poselitve slovenskega prostora z vidika smotrnosti izrabe prostora, kvalitete bivalnega okolja ter identitete širšega prostora. nacionalni stanovanjski program izhaja pri opredeljevanju kvalitete stanovanjske gradnje iz upoštevanja razvojnih trendov v načinu življenja in diferenciacije potreb oziroma standardov, v okviru humanizacije bivalnega in delovnega okolja.

V skladu s 77. členom stanovanjskega zakona nacionalni stanovanjski program opredeljuje elemente celovitega razvoja na stanovanjskem področju, določa pa predvsem:

- javni interes na področju načrtovanja stanovanjske gradnje, prenove in poselitve slovenskega prostora;
- obseg in dinamiko graditve stanovanj in stanovanjskih hiš;

- način zagotavljanja pestrosti stanovanjske ponudbe;
- kriterije za delež oziroma razmerje med profitnim in neprofitnim stanovanjskim sektorjem, lastnimi stanovanji občanov in socialnimi korektivi;

– kriterije za določanje obsega reševanja stanovanjskih vprašanj z različnimi oblikami spodbud in pomoči po posameznih skupinah koristnikov sredstev;

– izhodišča smotrnosti in kvalitete stanovanjske gradnje oziroma pozidave, kot osnovo za racionalizacijo graditve;

– pogoje spodbujanja in pridobivanja stanovanj na demografsko ogroženih območjih;

– usmeritve stanovanjske poselitve prostora v skladu z regionalnim razvojem in varstvom okolja;

– obseg sredstev za razreševanje stanovanjskih vprašanj mladih, družin z več otroki, mladih družin in invalidov v neprofitnem stanovanjskem sektorju in kriterije za razporejanje teh sredstev občinam;

– način spodbujanja investicij v prenavo in vzdrževanje stanovanj in stanovanjskih hiš.

Kot določa 78. člen, so ukrepi za realizacijo nacionalnega stanovanjskega programa predvsem:

– spodbujanje graditve najemnih in lastnih stanovanj različnih kategorij s spodbudo vseh oblik organiziranja občanov za doseg tega cilja;

– usmerjanje socialne politike na stanovanjskem področju v selektivno zajemanje določenih skupin prebivalstva, ki si ne morejo sami razrešiti stanovanjskega vprašanja;

– sofinanciranje posebnih bivalnih potreb telesno in duševno prizadetih občanov;

– spodbujanje skladnejšega regionalnega razvoja, poselitvene in demografske politike z dodatnim financiranjem gradnje stanovanj za potrebe demografsko ogroženih območij;

– izboljšanje materialnih možnosti upravljanja s stanovanji in stanovanjskimi hišami.

79. člen pa določa za financiranje nacionalnega stanovanjskega programa oziroma spodbujanje stanovanjske gradnje, prenove in vzdrževanja stanovanj in stanovanjskih hiš ustanovitev Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, ki je javno pravna oseba s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, določenimi s stanovanjskim zakonom.

Nacionalni stanovanjski program na podlagi navedenih členov stanovanjskega zakona opredeljuje najpomembnejše smeri razvoja stanovanjske oskrbe, ki izražajo javni interes na stanovanjskem področju, to pa je vsakemu državljanu Republike Slovenije ob njegovem lastnem prizadevanju omogočiti pridobitev primerne stanovanja za njegove potrebe in za življenje njegove družine. Nacionalni stanovanjski pro-

gram nadalje določa vse z zakonom določene in druge pomembne vsebine in značilnosti stanovanjske politike za obdobje od leta 2000 do 2009, v sklepih in priporočilih na koncu programa pa določa tudi neposredne naloge njegovih glavnih izvajalcev.

Na način, ki je prikazan pozneje, bo zagotovljeno spremljanje uresničevanja nacionalnega stanovanjskega programa. To bo potrebno ne samo glede na konkretne sklepe iz poglavja o pristojnostih Državnega stanovanjskega sveta in poglavja o nalogah izvajalcev nacionalnega stanovanjskega programa, ampak tudi v zvezi z ostalimi elementi stanovanjske politike, ki so vključeni v preostalo besedilo. Po potrebi so na podlagi ugotovitev iz spremljanja, tako kot pri vseh drugih splošnih aktih, možne poznejše spremembe in dopolnitve nacionalnega stanovanjskega programa po enakem postopku, kot se sprejema.

b) Mednarodne obveznosti

Med mednarodnimi listinami, ki so prav tako eno izmed zelo pomembnih izhodišč za pripravo nacionalnega stanovanjskega programa, je treba omeniti dve, in sicer Agendo Habitat skupaj s Carigrajsko deklaracijo in Evropsko socialno listino.

S Carigrajsko deklaracijo so voditelji držav, vladnih in uradnih delegacij držav – tudi Slovenije – zbrani na Konferenci Združenih narodov o človekovih naseljih Habitat II od 3. do 14. junija 1996 v Carigradu v Turčiji, izhajajoč iz Ustanovne listine Združenih narodov, potrdili skupni cilj zagotavljanja primerne bivališča za vse, kot ene od človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Pri tem so potrdili posebne potrebe žensk, otrok in mladine po varnih, zdravih in zanesljivih življenjskih razmerah in priznali enakopravnost telesno in duševno prizadetih, kakor tudi spolno enakopravnost v politikah, programih in projektih za trajnostni razvoj bivališč ter mest in drugih naselij.

Zavezali so se k prizadevanju za razširitev ponudbe cenovno dostopnih stanovanj z učinkovitim, socialnim in do okolja odgovornim omogočanjem tržno lažjega dostopa do zemlje in posojil ter k pomoči tistim, ki niso sposobni sodelovati na trgu stanovanj. Posebej so poudarili, da bodo spodbujali ohranjanje, obnavljanje in vzdrževanje stavb, spomenikov in odprtih prostorov, krajin in strukture naselij, ki so zgodovinske, kulturne, arhitekturne, naravne, verske ali duhovne vrednote.

S Carigrajsko deklaracijo so države udeleženke sprejele strategijo omogočanja ter načela partnerstva in sodelovanja. Obvezale so se, da bodo pospeševale decentralizacijo z demokratičnimi lokalnimi skupnostmi in si prizadevale za krepitev njihovih finančnih in institucionalnih zmogljivosti. Prav tako so sporočile, da bodo okrepile sodelovanje z zasebnim sektorjem, sindikati ter nevladnimi in drugimi organizacijami civilne družbe ob ustreznem upoštevanju njihove samostojnosti. Strategija usposabljanja in omogočanja tudi vključuje odgovornost vlad za izvajanje posebnih ukrepov za pripadnike zapostavljenih in ranljivih skupin, kadar je to mogoče.

Agenda Habitat pomeni med drugim potrditev privržnosti podpisnic, držav članic Organizacije združenih narodov, skupnemu cilju, da zagotovijo pravico do primerne stanovanja, kot je opredeljena v drugih mednarodnih listinah. Države so s podpisom Agende Habitat prevzele obveznost, da ljudem torej predvsem omogočijo (in praviloma ne zagotovijo) pridobitev bivališč in izboljšanje stanovanja in sošesk. Prav tako so izrazile svojo pripravljenost, da v svojih razvojnih programih zagotovijo usklajenost in celovitost makroekonomskih in stanovanjskih strategij in politik. Zavezale

so se tudi, da bodo spodbujale primerno financiranje in smotno graditev stanovanj ter njihovo cenovno dostopnost.

Agenda Habitat navaja tudi nabor ukrepov vlad za spodbujanje, zaščito in zagotavljanje polnega in postopnega uresničevanja pravice do ustreznega stanovanja. Med njimi je navedeno tudi sprejemanje politik, katerih namen je zagotavljati bivališča, ki so bivalno ustrezna, cenovno dosegljiva in dostopna tudi za tiste osebe, ki si z lastnimi sredstvi ne morejo zagotoviti ustreznega stanovanja. V okviru omenjenih politik je potrebno med drugim izvajati tudi ukrepe uravnavanja in spodbujanja trga zaradi širitve ponudbe cenovno dosegljivih stanovanj, zagotavljati subvencije in pomoči pri najemninah in drugih plačilnih stanovanj za revne, podpirati občinske, združne in neprofitne lastniške in najemniške stanovanjske programe, spodbujati podporne storitve za brezdomce in druge ranljive skupine, spodbujati inovativne finančne načine javnega in zasebnega sektorja, omogočati in spodbujati tržne pobude zasebnega sektorja pri zagotavljanju cenovno dostopnih najemnih in lastnih stanovanj.

Agenda Habitat zavezuje vlade k integraciji stanovanjskih politik z makroekonomsko, socialno, demografsko, okoljsko oziroma prostorsko ter kulturno politiko in poudarja njihovo odgovornost za omogočanje dobrega delovanja stanovanjskega trga. V tem okviru velja izmed v Agendi taksativno naštetih ukrepov posebej omeniti uporabo ustreznih fiskalnih ukrepov, spodbujanje lastne gradnje, ukrepe za zagotavljanje zemljišč, sproščanje čim več domačih in mednarodnih sredstev za stanovanjsko financiranje, zagotavljanje dostopa do komunalne infrastrukture in služb in ne nazadnje ukrepe za izboljšanje načrtovanja, oblikovanja, gradnje in prenove stanovanj.

Agenda Habitat namenja posebno pozornost ranljivim skupinam in ljudem s posebnimi potrebami, odpravi ovir in diskriminaciji pri zagotavljanju stanovanj, zadostitvi stanovanjskih potreb teh skupin oziroma ljudi ter zmanjšanju njihove ranljivosti, s čimer je še posebej utemeljena že omenjena neločljivost stanovanjske in socialne politike oziroma ukrepov.

Spremenjena Evropska socialna listina je zamenjala Evropsko socialno listino iz leta 1961 in je na podlagi sklepov Evropske konference o človekovih pravicah (Rim 1990) posodobila in razširila vse človekove pravice. Države pogodbenice so sprejele za cilj svoje politike, da si z vsemi ustreznimi državnimi in mednarodnimi sredstvi prizadevajo za ustvarjanje razmer, v katerih je mogoče učinkovito uresničiti 31 taksativno naštetih pravic in načel, med katerimi je na zadnjem, vendar ne najmanj pomembnem mestu navedeno: "31. Vsak ima pravico do nastanitve."

Evropska socialna listina zavezuje države pogodbenice – članice Sveta Evrope – da bodo z namenom, da bi zagotavljale učinkovito uresničevanje pravice do nastanitve, sprejele ukrepe, s katerimi bodo pospeševale dostopnost do nastanitve primerne standarda, preprečevale in zmanjševale brezdomstvo z namenom, da bi ga postopno odpravile ter vplivale na ceno nastanitve tako, da bo dostopna tistim brez zadostnih sredstev. V njej je v okviru pravice družine do socialnega, pravnega in ekonomskega varstva poudarjen pomen spodbujanja ukrepov za razreševanje stanovanjske problematike družin, kar je eden od potrebnih pogojev za celovit razvoj družine, ki je temeljna enota družbe.

V listini je med pravicami invalidnih oseb do samostojnosti, vključevanja v družbo in sodelovanja v življenju skupnosti navedena zaveza pogodbenic, da bodo tej skupini prebivalstva omogočale dostop do nastanitve, enako omogočanje pa je tudi del uresničevanja pravice starejših oseb do socialnega varstva. Vse navedene določbe je Slovenija sprejela kot pravno zavezujoče, kar je izjavila ob deponiranju listine o ratifikaciji Evropske socialne listine (spremenjene).

*c) Razkorak med povpraševanjem
in ponudbo stanovanj*

Razkorak med povpraševanjem in ponudbo stanovanj se v Sloveniji povečuje. O tem ne pričajo samo podatki o številu novih stanovanjskih enot, ki smo jih v letu 1981 zgradili 14.674, v letu 1998 pa po ocenah okrog 6.200, kar je glede na število prebivalcev le malo več kot polovica tistega, kar bi morali zagotoviti vsako leto, da bi se Slovenija lahko primerjala z nekoliko uspešnejšimi državami. Veliko povpraševanje in premajhno ponudbo zgovorno osvetljujejo tudi visoke cene stanovanj in profitnih stanovanjskih najemnin, dolgi sezname prosilcev in s tem povezane dolge čakalne dobe za dodelitev socialnih in neprofitnih stanovanj upravičencem v najem ter ne nazadnje tudi veliko število tistih, ki jim ni mogoče ustreči z dodelitvijo ugodnih stanovanjskih posojil Stanovanjskega sklada Republike Slovenije. Tudi strokovnjaki za financiranje stanovanjske oskrbe, ki so na povabilo Ministrstva za okolje in prostor in Ministrstva za finance v imenu Svetovne banke v letih 1997 in 1998 proučili stanje na tem področju v Sloveniji, so s svojimi ugotovitvami potrdili nekatera znana dejstva:

Več kot desetletje dolgo ima Slovenija nizke in padajoče ravni stanovanjske graditve, čeravno gre za upad prej velikega obsega graditve in visoko subvencionirane graditve

(op.: zaradi prejšnjega načina systemskega financiranja in dejansko negativnih obrestnih mer za stanovanjska posojila). Posledica tega zmanjševanja je posebna vrsta medgeneracijskega stanovanjskega problema: mlade družine so se na stanovanjskem trgu znašle v mnogo težjem položaju, kot generacije kupcev izpred leta 1987. To medgeneracijsko vprašanje povečuje še demografija. Čeravno se pričakuje, da bo prebivalstvo Slovenije v naslednjih petih letih naraščalo počasi, bo polovica prirastka na račun rodov, starih med dvajset in trideset let, t. j. v starosti, ki je za menjavo načina stanovanja najpomembnejša.

Četudi so v primerjavi s stanovanji v drugih reformnih državah Srednje in Vzhodne Evrope sorazmerno dobro opremljena, so stanovanja v Sloveniji nekoliko manjša in je v njih več stanovalcev na sobo, razmerje med številom gospodinjstev in številom stanovanj pa je v Sloveniji najnižje med njimi.

Število stanovanj na tisoč prebivalcev se je v Sloveniji med leti 1991 in 1996 sicer povečalo s 329,2 na 346,0, vendar je bilo to eno od najmanjših povečanj od leta 1980 dalje. S tem je bilo doseženo skoraj enako razmerje kot npr. v Litvi, Moldovi, Romuniji. Kam to skupaj z nekaterimi drugimi povezanimi stanovanjskimi podatki sicer uvršča Slovenijo v primerjavi z nekaterimi naključno izbranimi evropskimi državami, prikazuje naslednja preglednica:

NEKAJ STANOVANJSKIH KAZALCEV IZBRANIH EVROPSKIH DRŽAV

Država	Število vseh stanovanj na 1000 prebivalcev leta 1996 (*1995)	Stanovanja s kopalno ali pršno kadjo v % od vseh stanovanj	Stanovanja s centralnim ogrevanjem v % od vseh stanovanj	Število v letu 1995 zgrajenih stan. na 1000 prebivalcev
Poljska	299,0	78,6	69,2	1,7
Irska	309,0*	94,2	58,7	8,5
Slovenija	346,0	87,1	64,0	2,9
Hrvaška	359,3	76,5	25,1	1,5
Avstrija	391,0	95,4	68,9	6,6
Madžarska	394,0	79,6	48,2	2,4
Bolgarija	411,0	55,0	17,0	0,8
Nemčija	439,0*	.	.	7,4
Francija	484,0	97,0	81,8	6,9
Švica	499,6	.	.	6,7

Po popisu leta 1991 je imela Slovenija skupaj 640.195 gospodinjstev in 652.422 stanovanj. Iz teh podatkov bi bilo mogoče sklepati, da stanovanjskega primanjkljaja ni, vendar pa je dejansko stanje zelo drugačno. Od evidentiranih stanovanj jih je bilo namreč naseljenih samo 625.697 stanovanj, v njih pa je prebivalo 635.331 gospodinjstev, od tega 400.066 (66,9%) v individualnih hišah, preostalih 4.864 gospodinjstev pa ni prebivalo v stalnih oziroma individualnih (neskupinskih) stanovanjih. Takšno stanje ima vsaj tri pomembne vzroke. Na prvem mestu kaže omeniti prostorsko razmestitev stanovanjskega fonda, zaradi katere obstajajo nezasedena stanovanja tam, kjer po njih ni povpraševanja, na drugi strani pa ponudba prostih stanovanj (zlasti seveda najemnih) predvsem v mestih ne dosega povpraševanja. Nadalje podatek o opremljenosti stanovanj iz gornje preglednice oziroma o opremljenosti s kopalnicami (prostori) kaže, da je vsaj med 60.794 in 85.000 stanovanj neprimernih za bivanje, ker nimajo osnovne sanitarne opreme, znatno pa je tudi število stanovanjskih enot (leta 1991 27.725), ki sploh niso namenjene stanovanjski rabi (sekundarna stanovanja oziroma vikendi, stanovanja v poslovni rabi, stanovanja izven sleherne rabe).

Ne nepomembno, čeprav ne središčno, pa je tudi vprašanje nezadostne zasedenosti nekaterih stanovanj in stanovanjskih hiš, kar je povezano tudi s slabšo mobilnostjo prebi-

valstva. In končno je potrebno upoštevati tudi nujno nado- meščanje dotrajanih stanovanjskih enot z novimi, s čimer se povečuje kakovost, ne pa tudi velikost nacionalnega stanovanjskega fonda. Za primer: v Nemčiji je leta 1995 znašal letni prirast števila novih stanovanj 1,68% skupnega stanovanjskega fonda, vendar pa je bilo istega leta na račun rušitev in sprememb namembnosti izgubljenih 0,6% stanovanjskega fonda. Prvi delež bi za Slovenijo pomenil ekvivalent približno 11.000 novozgrajenih stanovanj, drugi pa približno 400 porušeni ali drugače iz rabe vzeti stanovanj na leto.

Tudi navedeni podatki kažejo, da v Sloveniji zaradi zmanjšane obsega stanovanjske gradnje v minulih letih stanovanjski primanjkljaj narašča. Zmanjševanje ugotovljenega razkoraka med ponudbo in povpraševanjem samo po sebi zahteva ustrezno stanovanjsko politiko, poleg tega pa je zaradi izboljšanja stanovanjske oskrbe potrebno določiti še nekaj drugih, povezanih ciljev.

Stanovanjska politika ni področje, kjer bi bilo mogoče dosegati hitre rezultate in bi jo bilo torej mogoče uresničevati – zasnovati in dokončati – znotraj posameznih vladnih oziroma parlamentarnih mandatnih obdobj. Po svoji naravi je dolgoročna. Zato je potrebno njene učinke spremljati in jo po potrebi prilagajati ugotovitvam iz spremljanja.

Nacionalni stanovanjski program s svojimi cilji, sklepi, priporočili in instrumenti za izvajanje je pomembno orodje

ne samo za oblikovanje učinkovitejše stanovanjske politike, ampak tudi za spremljanje uspešnosti njenega uresničevanja. Slednje je zaradi jasnih in preglednih ciljev mogoče tudi z merjenjem. Zato je hkrati tudi primerjalni okvir za ravnanja organov države in lokalnih skupnosti, ki so v neposredni ali posredni zvezi s stanovanjsko oskrbo, v obdobju, ki sega čez več kot eno samo mandatno obdobje.

d) *Sestavljenost in povezanost stanovanjske politike*

Stanovanjska politika ni samo stvar države, temveč še zlasti lokalnih skupnosti, kjer se tudi uresničuje. To prav tako ni samo stvar vlade in vladnih organizacij. Zaradi ustroja države in razmerij med vejami oblasti je v enaki meri tudi stvar parlamenta. Zaradi zainteresiranosti in načela omogočanja, ne pa zagotavljanja dostopa do stanovanj, zaradi nujnega tvornega družabništva med javnim in zasebnim sektorjem in ne nazadnje zaradi optimalne izrabe vseh potencialov družbe pa je stanovanjska politika z različnih vidikov tudi stvar gospodarskih, negospodarskih in nevladnih organizacij.

Tudi znotraj vlade stanovanjska politika ni stvar samo enega, za stanovanjske zadeve pristojnega resorja. Stanovanjska oskrba je namreč enako kot izvodi, s katerimi je nanjo možno in potrebno vplivati, raznovrstna, sestavljena in povezana z drugimi (sektorskimi) politikami. Te so v pristojnosti različnih resorjev – stanovanjskega, finančnega, socialnega ter gospodarskih oziroma razvojnega, posredno pa tudi nekaterih drugih – ki morajo delovati usklajeno.

Stanovanjska politika zaradi povezanosti in prepletenosti tudi ni povsem avtonomna. Zato se nacionalni stanovanjski program vsebinsko povezuje z nekaterimi drugimi programskimi oziroma strateškimi dokumenti države, ne glede na to, ali jih sprejema vlada, ali parlament. Posebej pomembni sta povezavi z dvema aktoma: s programom boja proti revščini in socialni izključenosti ter s strategijo gospodarskega razvoja Slovenije za prihodnje obdobje.

Gotovo je, da bo v programu boja proti revščini in socialni izključenosti del vsebine namenjen tudi vprašanju stanovanja, še zlasti problematiki zmožnosti pokrivanja najemnin in obratovalnih stroškov, strategija gospodarskega razvoja Slovenije pa bo smiselno povezala vsebine vseh državnih programskih in strateških aktov in jih na podlagi temeljnih vrednot, ciljev in pogojev, med katerimi kaže posebej izpostaviti družbeno kohezivnost, postavila v primeren odnos do štiriletnega načrtovanja razvojnih programov državne proračuna.

Ena od glavnih nalog nacionalnega stanovanjskega programa, poleg tega, da zagotovi trdno podlago za oblikovanje in izvajanje primerne stanovanjske politike, je v tem, da se z njegovim uresničevanjem zagotovi skupen pravni in organizacijski okvir za usklajeno in k skupnim ciljem usmerjeno delovanje vseh udeležencev pri uresničevanju učinkovite in uravnotežene stanovanjske oskrbe.

Kakor je razvidno iz predlaganih sklepov, je zagotovitev pravnega okvirja povezana z obsežnejšo reformo obstoječe pravne ureditve področij, ki neposredno ali posredno urejajo stanovanjsko oskrbo oziroma vplivajo nanjo. To pomeni, da je potrebno spremeniti oziroma dopolniti ali na novo sprejeti in nato uresničevati več zakonov in drugih predpisov, ki bodisi neposredno ali posredno urejajo stanovanjsko oskrbo, oziroma vplivajo nanjo.

Vzpostavitev organizacijskega okvirja pa bo uresničena na eni strani z učinkovitejšim sodelovanjem organov, katerih pristojnosti so v neposredni ali posredni zvezi s stanovanjsko oskrbo in s spodbujanjem nekaterih novih organizacij-

skih oblik na stanovanjskem področju. V tem pomenu je nacionalni stanovanjski program tudi orodje za zagotovitev omenjenega sodelovanja in podlaga za usklajevanje dejavnosti in ukrepov, ki sestavljajo stanovanjsko politiko.

1.1. **Namen in cilji nacionalnega stanovanjskega programa**

Nacionalni stanovanjski program določa izhodišča, pogoje in ukrepe stanovanjske politike v obdobju od leta 2000 do leta 2009 z namenom, uresničevati določbo 78. člena Ustave Republike Slovenije, po kateri država ustvarja možnosti, da si državljani lahko pridobijo primerno stanovanje. Nacionalni program na stanovanjskem področju določa ukrepe, ki so v pristojnosti države, ter opredeljuje vlogo, ki jo imajo pri njegovem izvajanju lokalne skupnosti, finančne in druge ustanove, saj si v Sloveniji pretežna večina državljanov, podobno kot v drugih državah, ne more zagotoviti primerne stanovanja sama in brez učinkovitih normativnih in materialnih (sistemskih) spodbud in pomoči s strani države in občin.

Nacionalni stanovanjski program ima za namen, da bo v Republiki Sloveniji v ustreznem časovnem okviru z lastnim prizadevanjem in pomočjo skupnosti vsakdo uresničil svojo temeljno pravico do primerne stanovanja.

Glavni cilji stanovanjske politike, utemeljene na uresničevanju nacionalnega stanovanjskega programa, ki jih bo upoštevala ustavna, zakonska in mednarodna načela mogoče postopoma doseči z usklajenimi ukrepi države, lokalnih skupnosti in drugih dejavnikov, so:

1. izboljšati dostopnost do vseh vrst stanovanj na različne načine, odvisne od finančnih možnosti in potreb prebivalstva, mobilnosti in drugih okoliščin;
2. olajšati in spodbujati različne načine pridobivanja in različne vrste lastništva stanovanj;
3. zagotavljati primerne pomoči pri uporabi stanovanj tistim, ki tega ne zmorejo sami;
4. izboljšati pogoje za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči za graditev stanovanj in stanovanjskih hiš ter za upravljanje z njimi;
5. povečati obseg graditve stanovanj in stanovanjskih hiš, vključno s prenovo obstoječih;
6. spodbujati boljšo kakovost stanovanj in bivalnega okolja in zagotavljati ustrezen stanovanjski standard, tudi glede primerne velikosti stanovanj;
7. uravnotežiti ponudbo in povpraševanje po stanovanjih, tako, da bo zagotovljeno zadostno število stanovanj, namenjenih za nakup oziroma pridobitev v najem, tam kjer obstaja primanjkljaj oziroma povpraševanje po stanovanjih;
8. z izboljšanjem celotne stanovanjske oskrbe spodbujati demografski razvoj in omogočati ustanavljanje novih gospodinjstev;
9. z ustreznimi stanovanjsko oskrbo prispevati k varstvu družine, starejših in invalidnih oseb in drugih ranljivih skupin prebivalstva;
10. spodbujati stanovanjsko tržišče in njegove koristne razvojne učinke.

Za uresničevanje nacionalnega stanovanjskega programa in za nadrobnejšo določitev ter uresničevanje njegovega namena in ciljev so potrebni ter v sklepih in priporočilih določeni:

- neposredni ukrepi države (zakonodajni, organizacijski, finančno intervencijski);
- posredni ukrepi države (davčni, socialni in prostorski) ter
- ukrepi lokalnih skupnosti (pridobivanje socialnih stanovanj, zagotavljanje subvencij in sofinanciranje pridobiva-

nja neprofitnih najemnih stanovanj, zlasti z zagotavljanjem stavbnih zemljišč in potrebne komunalne infrastrukture).

Nacionalni stanovanjski program temelji na ustavnih načelih, ki določajo pravni in socialni značaj države ter gospodarsko, socialno in ekološko vlogo lastnine in upošteva uravnoteženost tržnih zakonitosti in socialnih načel na stanovanjskem področju. Pri njegovem uresničevanju je zato predvidena postopnost izvajanja usklajenih in na zakonu utemeljenih ekonomskih ukrepov in ukrepov socialne države.

Upoštevanje tržnih zakonitosti je nujna podlaga za zagotovitev pogojev za povečanje naložb v stanovanjsko graditev, s postopnim povečanjem tudi zasebnih naložb v graditev, ne samo lastnih kot doslej, temveč tudi najemnih stanovanj.

Enako pomembni pa so tudi ukrepi za povečanje ponudbe ugodnih stanovanjskih posojil v okviru nacionalne stanovanjske varčevalne sheme kot sistemske podlage za spodbujanje dolgoročnega varčevanja s premiranjem, pa tudi bančne ponudbe ugodnih stanovanjskih posojil, z namenom povečanja obsega ugodnega dolgoročnega stanovanjskega varčevanja. Pri tem ne gre samo za posojila za graditev oziroma pridobivanje lastnih stanovanj, temveč tudi za večje spodbujanje graditve najemnih stanovanj.

Vodilo ukrepom socialne politike države na stanovanjskem področju mora biti tudi opredelitev najbolj ranljivih družbenih skupin ter ukrepov za zagotovitev in uporabo ustreznih stanovanj tem skupinam.

Predvideni ukrepi za zagotavljanje spodbud in pomoči države pri razreševanju stanovanjskih vprašanj so sestavina politike javnih izdatkov. Ob tem je upoštevana potreba, da se na podlagi nacionalnega stanovanjskega programa zagotovi stanovanjskemu področju nove trajne vire sredstev na način, ki:

a) ne pomeni nesorazmerno velikega povečanja neposrednih prenosov javnih sredstev v stanovanjsko oskrbo;

b) ob upoštevanju multiplikacijskih učinkov naložb v stanovanjsko oskrbo, ob uveljavitvi tržnih zakonitosti ter ob primernem razmerju med finančnimi, fiskalnimi in socialnimi instrumenti ne pomeni tudi nujnega absolutnega povečanja javnih izdatkov.

Sredstva, ki jih država namenja stanovanjskemu področju, nikakor ne pomenijo samo porabe, saj je dokazano, da imajo pomembne spodbujevalne učinke na številnih področjih zaposlovanja, zagotavljanja socialne varnosti, povečujejo pa tudi proizvodnjo v nekaterih gospodarskih panogah, zlasti v industriji gradbenih proizvodov, in porabo drugih dobrin, povezanih s stanovanjem in gospodinjstvom.

Potrebne obsega in kakovosti stanovanjske oskrbe, vključno z zadostno ponudbo najemnih stanovanj v Sloveniji, enako kot v drugih državah, ni mogoče doseči samo s proračunskimi sredstvi države in občin. Eden od dokazov za to ugotovitev je tudi nekdanji sistem solidarnostnega zbiranja sredstev za stanovanjsko gradnjo. Ta je zajemal namenska sredstva za graditev stanovanj s posebno obremenitvijo plač in dobičkov pravnih oseb. Tako zbrana sredstva so skupaj s prihranki prebivalstva in nekaterimi drugimi nejavnimi viri zagotavljala zgraditev tudi veliko več stanovanj vsako leto, kot jih zagotavljamo po ukinitvi solidarnostnega sistema.

Z izvajanjem neposrednih in posrednih ukrepov države in lokalnih skupnosti, predvidenih v nacionalnem stanovanjskem programu je treba nadomestiti stanovanjski primanjkljaj.

Z zagotovitvijo tržnih zakonitosti morajo zasebne naložbe v stanovanjsko oskrbo postati spet zanimive za velike in male investitorje. Vendar pa tudi zagotavljanje lastnih stano-

vanj – tako zaradi razsežnosti (stalno okrog 5.000 stanovanj letno) kot zaradi pomena, ki ga ima lastno stanovanje na lestvici družbenih vrednot – v bodoče zahteva še večjo podporo. Gre predvsem za zagotovitev večje ponudbe cenejših sredstev za stanovanjska posojila. To je mogoče zagotoviti zlasti z ustrezno ureditvijo namenskega stanovanjskega varčevanja.

Po osamosvojitvi v Sloveniji nismo uspeli zmanjšati povpraševanja po stanovanjih. Nasprotno, povpraševanje se povečuje, ponudba pa tako rekoč stagnira na nizkih vrednostih. Večji prenos javnih sredstev, npr. preko periodičnih razpisov posojil Stanovanjskega sklada Republike Slovenije so ob pomanjkljivi ponudbi stanovanj ponekod neposredno vplivali na dvig njihovih cen. Kljub temu da dosedanji prenos javnih sredstev v stanovanjsko oskrbo niso bili zadostni, pa je prav zaradi tovrstnih učinkov na podlagi nacionalnega stanovanjskega programa treba najprej in zlasti podpreti prizadevanja za povečanje ponudbe stanovanj. To pomeni, da je ob povečevanju financiranja stanovanjske oskrbe iz javnih sredstev treba poleg virov ustrezno določiti tudi cilje oziroma prejemnike sredstev.

1.2. Izhodišča in utemeljitev nacionalnega stanovanjskega programa

1.2.1. Stanovanjsko področje v preteklosti

V zvezi z obdobjem pred drugo svetovno vojno je v Sloveniji mogoče govoriti o stanovanjski oskrbi v sodobnem pomenu besede samo v mestih. Le v njih je namreč poleg bivanja v lastnih stanovanjskih hišah in stanovanjih obstajal znaten fond najemnih stanovanj, ki so bila pretežno profitna. V mestih pa tudi izven njih pa je poleg tega obstajal tudi določen delež socialnih oziroma neprofitnih stanovanj v lasti občin in pravnih oseb zasebnega prava oziroma tudi posebne vrste "kadrovskih" najemnih stanovanj in celih stanovanjskih "kolonij" v lasti in v bližini velikih gospodarskih družb npr. v izrazito industrijskih ali rudarskih območjih.

Najemna razmerja je urejal zakon o stanovanjih iz leta 1925 in so uživala visoko stopnjo zaščite. Kljub temu so bila najemna stanovanja večinoma v zasebni lasti tako velikih kot malih investorjev. Pravnim osebam in velikim posestnikom, ki so gradili tudi po več večstanovanjskih hiš so tovrstne investicije omogočale diverzifikacijo naložb oziroma opredmetene naložbe, ki so bile zaradi izkušnje velike gospodarske krize kljub nizki donosnosti zaradi svoje varnosti primerne cenjene.

Za majhne investitorje, bodisi za tiste, ki so zgradili posamezno večstanovanjsko hišo ali družinsko vilo, ki je imela poleg lastnikovega še kako najemno stanovanje, pa so tovrstne naložbe imele predvsem namen zagotavljanja bolj ali manj skromne, zlasti starostne socialne varnosti.

Stanovanjska oskrba vedno odraža značilnosti gospodarskega in političnega sistema. Tudi najpomembnejši mejniki na stanovanjskem področju v Sloveniji v obdobju po drugi svetovni vojni so bili posledica strukturnih sprememb v politiki in gospodarstvu.

a) Obdobje od leta 1945 do leta 1954

To obdobje se je kazalo na stanovanjskem področju s povsem administrativnim razdeljevanjem stanovanj, vključno z zaplembami stanovanjskih hiš in stanovanj, utesnitvami in uvajanjem sostanovalskih razmerij. To obdobje je v najbolj izraziti obliki trajalo nekako do sprejetja jugoslovanske zvezne uredbe o upravljanju stanovanjskih hiš v letu 1954.

b) *Obdobje od leta 1956 do leta 1972*

Urejanje stanovanjskega področja je bilo v pristojnosti zvezne države. Zvezna zakonodaja je z zakonom o stanovanjskem prispevku s 1. 1. 1956 prvič uvedla stanovanjski prispevek zaposlenih, namenjen za graditev stanovanj oziroma t. i. solidarnostni sistem, ki smo ga v modificirani obliki poznali vključno do leta 1990. Z ustrežno uredbo leta 1956 so bili vzpostavljeni tudi republiški skladi za gradnjo stanovanjskih hiš. V letu 1958 je bila velika večina najemnih stanovanjskih zgradb in stavbnih zemljišč nacionalizirana.

c) *Obdobje od leta 1972 do leta 1990*

Po ustavnih spremembah v letu 1974 je Slovenija izpolnila republiško stanovanjsko zakonodajo, s čimer je pričela že v letu 1972. Sprejeti so bili številni zakoni, ki so po segmentih urejali stanovanjsko področje. V obravnavanem obdobju so podjetja in drugi t. i. uporabniki družbenih sredstev kot najpomembnejši financerji stanovanjske gradnje namensko zbirali naslednja sredstva:

1. sredstva iz dohodka za solidarnostno (nepovratno) združevanje

Ta sredstva so se v glavnem porabljala na občinski ravni za gradnjo solidarnostnih stanovanj. Iz teh sredstev je bilo v Sloveniji vsako leto zgrajenih oziroma kupljenih 1.200 do 1.700 solidarnostnih stanovanj. Poprečna prispevna stopnja za solidarnost je v desetletnem obdobju znašala 1,65% od bruto osebnih dohodkov (BOD), plačevala pa se je iz dohodka organizacij.

2. sredstva iz čistega dohodka za vzajemnostno (povratno) združevanje

Ta sredstva so bila namenjena za reševanje stanovanjskih vprašanj v podjetjih, za gradnjo in prenavo zasebnih stanovanj, gradnjo samskih domov, za kadrovska stanovanja ipd. Poprečna prispevna stopnja je v desetletnem obdobju znašala 0,95% od BOD.

3. sredstva iz čistega dohodka, izločena po zaključnem računu

Ta sredstva so bila namenjena za reševanje stanovanjskih vprašanj zaposlenih, za zagotavljanje stanovanjskih kreditov zaposlenim, za namenske vezave v bankah ipd. Ta sredstva so po obsegu predstavljala od 2,5% do 4,5% od BOD, odvisno od gospodarskih možnosti podjetij.

Prebivalstvo je sodelovalo pri financiranju stanovanjske gradnje z denarnimi sredstvi (gotovina) pri nakupu stanovanj, z lastnim delom in sosedsko pomočjo pri gradnji individualne hiše, s plačilom lastne udeležbe pri dodelitvi stanovanja oziroma pridobitvi stanovanjske pravice, posredno pa z namenskimi varčevanjem in z odplačevanjem stanovanjskih posojil ter z amortizacijo družbenih stanovanj, obračunano v stanarinah.

Banke so pri financiranju stanovanjske gradnje sodelovale tako, da so dodeljevale posojila na različnih osnovah, npr. na podlagi namensko vloženi oziroma vezanih depozitov v domači ali tuji valuti, na podlagi prodaje tujih valut ali na podlagi pologa dela vrednosti posojila.

Zgoraj opisani sistem združevanja sredstev za stanovanjsko gradnjo je v preteklih letih omogočal, da je bil njen obseg razmeroma visok, saj je skupno število na novo zgrajenih stanovanj med leti 1980 do 1987 bilo vselej višje od 10.000 stanovanj letno, v letu 1981 celo 14.674. V letu 1991 pa se je obseg gradnje zmanjšal na vsega 5.918 stanovanj t. j. manj kot polovico stanovanj v primerjavi z obdobjem 1980–1985, leta 1993 je bilo to število nekoliko višje, in sicer 7.846 enot, leta 1994 je spet padel na 5.522 enot, v letu 1998 pa dosegel 6.200 enot. Vendar pa pri tem

izstopa dejstvo, da se je ob razmeroma stalnem številu novozgrajenih stanovanj, katerih investitorji so fizične osebe, drastično zmanjšalo število tistih, katerih investitorji so pravne osebe. Število slednjih je vsako leto upadalo dosti hitreje, kot skupno število novozgrajenih stanovanj in se je od leta 1980 zmanjšalo iz 6.999 na vsega 790 enot v letu 1998.

Sicer je obseg stanovanjske gradnje pričel opazneje upadati že po letu 1987. Zato je bilo več vzrokov:

– naraščajoča inflacija je povzročila hitro razvrednotenje zbranih sredstev, ker obresti niso zagotavljale ohranjanja njihove realne vrednosti;

– banke so pričele odobravati kredite s klavzulo o mesečni revalorizaciji. Uvedba revalorizacije je zlasti zavrla nakup lastnih stanovanj v t. i. družbeni gradnji, saj osebni dohodki ljudem v glavnem niso več omogočali najemanja večjih posojil;

– upadla je gospodarska moč podjetij – medtem ko so podjetja skladno z dogovori v obdobju 1981–1985 povprečno združevala sredstva za vzajemnost v višini 1,10% od bruto osebnih dohodkov, se je ta delež od leta 1987 dalje zmanjševal in je tako v letu 1990 znašal le še 0,29%. Posledično se je bistveno zmanjšal tudi obseg kreditnih sredstev stanovanjskih skupnosti.

d) *Obdobje od leta 1991 dalje*

Celovite spremembe na stanovanjskem področju so najavili že ustavni amandmaji iz leta 1989, ki so ukinili dotedanjo organiziranost stanovanjskega področja in ga začasnno vključili v delokrog izvršnih svetov občin in posebnih družbenopolitičnih skupnosti.

Leta 1991 je bila uveljavljena nova finančna zakonodaja, s katero so bili ukinjeni skoraj vsi prispevki, med njimi tudi stanovanjski prispevki iz dohodka in združevanje sredstev iz čistega dohodka. Ker istočasno ni bilo zagotovljenih nadomestnih sistemskih virov za financiranje stanovanjske gradnje, je prišlo do njenega drastičnega zmanjšanja.

Leta 1991 je bil sprejet tudi stanovanjski zakon (Uradni list RS, št. 18/91), ki je na stanovanjskem področju uvedel oziroma omogočil številne novosti.

1.2.2. Stanovanjski zakon in njegove posledice

Stanovanjski zakon je določil pravno podlago za ukinitve družbene lastnine na stanovanjskem področju, v zvezi s pridobivanjem stanovanj pa je uvedel nekaj novih institucij. Predpisal je ustanovitev Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, omogočil ustanovitve občinskih stanovanjskih skladov in neprofitnih stanovanjskih organizacij. Te se ustanovijo za pridobivanje in oddajanje najemnih neprofitnih stanovanj ter za upravljanje z njimi. Zakon je stanovanja tudi na novo kategoriziral. Poleg kategorije lastnega stanovanja, ki ga lastnik stalno uporablja za svoje stanovanjske potrebe, je najemna stanovanja razvrstil v neprofitna, socialna, službena in profitna z različnimi značilnostmi glede višine najemnine, dobe trajanja najema in načina financiranja.

Stanovanjski zakon je z določbami o nacionalnem stanovanjskem programu, Stanovanjskem skladu Republike Slovenije ter o pomoči pri dodelitvi stanovanj najavil nov sistem reševanja stanovanjskih vprašanj, prilagojen pogojem tržnega gospodarstva. Zakon pa je prinesel tudi podlago za uvedbo sočasnih socialnih ukrepov, ki naj imajo socialno izenačevalno vlogo. Pri tem zakon izhaja iz načela, da je skrb za razrešitev njegovega vprašanja predvsem skrb vsakega posameznika, država pa skozi sistem socialnih korektivov skrbi za skupine državljanz, ki brez njene

pomoči ne bi mogli razrešiti svojega stanovanjskega vprašanja (upravičenci za pridobitev socialnega stanovanja v najem).

Na ta način je stanovanjski zakon glede preskrbe s stanovanji na povsem sodoben in ustrezen način povzel "načelo omogočanja" pridobitve stanovanja (enabling approach) za razliko od zagotavljanja stanovanj (providing approach). To je v skladu z znano listino z naslovom Svetovna strategija za bivališča do leta 2000. S to listino mednarodna skupnost splošno priznava pravico do ustreznega bivališča, zato je obveznost vsake vlade, da na ustrezen način pripomore k reševanju stanovanjskih potreb svojih prebivalcev. Sodobni pristop omogočanja, ki ga priporočajo, naj nadomesti zastarelo doktrino zagotavljanja. Obenem pa tak pristop pomeni debirokratizacijo stanovanjskega področja in zamenjavo administrativnega dodeljevanja stanovanj s postopki za organiziranje stanovanjskega tržišča ter s podporo zasebnim pobudam.

Za izvajanje nacionalnega stanovanjskega programa oziroma spodbujanja stanovanjske gradnje, prenove in vzdrževanja stanovanj in stanovanjskih hiš je bil na podlagi stanovanjskega zakona ustanovljen Stanovanjski sklad Republike Slovenije. Osnovni vir financiranja Stanovanjskega sklada Republike Slovenije je bil 20% delež od kupnin pri privatizaciji stanovanj, ki pa je z njenim iztekom presahnil. Obseg intervencij Stanovanjskega sklada Republike Slovenije je kljub njegovi pomembni vlogi daleč pod potrebami, poleg tega pa kapitalna osnova Stanovanjskega sklada Republike Slovenije ne omogoča stabilnega in trajnega poseganja na stanovanjskem področju.

V letu 1995 se je pričelo zagotavljati sredstva za delovanje Stanovanjskega sklada Republike Slovenije tudi iz državnega proračuna, kar sicer izrecno določa tudi stanovanjski zakon v 80. členu, in sicer toliko časa, dokler sklad ne bo postal kapitalsko trdna in neodvisna ustanova.

V dosedanem izvajanju stanovanjskega zakona se je Stanovanjski sklad Republike Slovenije uveljavil kot najpomembnejši dajalec stanovanjskih posojil z ugodno obrestno mero. Njegova vloga se bo še naprej krepila, področje delovanja pa se bo razširilo v še večjo podporo neprofitnemu najemnemu delu stanovanjske oskrbe.

Stanovanjski sklad je doslej odobril preko 48,8 milijard tolarjev dolgoročnih stanovanjskih posojil z ugodno obrestno mero. Fizične osebe so po dvajsetih razpisih zaprosile za 98,5 milijarde tolarjev, glede na razpoložljiva sredstva in razpisne pogoje pa je Stanovanjski sklad Republike Slovenije odobril 23.820 prosilcem posojila v višini 40,9 milijarde tolarjev.

Stanovanjski zakon določa, da lahko stanovanjske sklade ustanovijo tudi občine, pomembno mesto pa je namenil tudi neprofitnim stanovanjskim organizacijam, predvsem pri pridobivanju in oddajanju neprofitnih stanovanj.

Na podlagi pravilnika o posebnih pogojih delovanja neprofitnih stanovanjskih organizacij (Uradni list RS, št. 64/93) je Ministrstvo za okolje in prostor doslej registriralo 59 neprofitnih stanovanjskih organizacij. Tem organizacijam je Stanovanjski sklad Republike Slovenije prek šestih natečajev zagotovil tudi posojila z ugodno obrestno mero, v skupni višini 7,9 milijarde tolarjev, s pomočjo katerih se kreditira gradnja 2.272 stanovanj, od teh je 1.739 že vseljenih.

Stanovanjski sklad Republike Slovenije dodeljuje ugodna posojila tudi najemnikom v denacionaliziranih stanovanjih, in sicer na podlagi v letu 1994 spremenjenega stanovanjskega zakona brez javnih razpisov. Doslej je bilo posojilo odobreno 341 upravičencem, korišćeno pa je 1,3 milijarde tolarjev posojil.

Stanovanjski zakon je omogočil tudi privatizacijo stanovanj, ki pa ima poleg pričakovanih učinkov tudi naslednje posledice:

- s prodajo več kot polovice prejšnjega družbenega stanovanjskega fonda je Slovenija sedaj čisto pri evropskem vrhu glede deleža lastnih stanovanj. To ima tudi nekaj negativnih posledic. Velik delež večlastniških stanovanjskih zgradb namreč otežuje upravljanje in vzdrževanje, med novimi lastniki stanovanj pa je tudi precejšnje število takih, ki jim dohodki ne zadoščajo za poravnavanje osnovnih lastniških obveznosti;

- precejšen obseg privatizacije, zlasti občinskih stanovanj, je za dlje časa omejil možnosti razreševanja stanovanjskih vprašanj posameznikov oziroma družin, ki so pričakovalci socialnega stanovanja v najem. Delež privatiziranih družbenih stanovanj v Sloveniji ni enakomeren in je odvisen od gospodarskih, socialnih in drugih razmer v posameznem okolju. To vprašanje zahteva ukrepanje za spremembo razmerja med lastnimi in najemnimi stanovanji v korist slednjih in uvedbo instrumentov, s katerimi bo mogoče zagotoviti kakovostno gospodarjenje s stanovanjskimi hišami in vzdrževanje stanovanjskega sklada ne glede na vrsto lastnine;

- občine so bile pred privatizacijo stanovanj lastnice približno ene tretjine družbenega stanovanjskega fonda, to je okoli 76.000 stanovanj, po opravljeni privatizaciji pa jim je ostalo v lasti okrog 21.000 stanovanj. Po stanovanjskem zakonu pa so občine postale lastnice in morajo zagotavljati tudi sredstva za pridobivanje in vzdrževanje socialnih stanovanj. Občine so sredstva, zbrana s privatizacijo stanovanj, v višini 11,7 milijarde tolarjev večinoma porabile namensko, vendar samo v manjšem deležu za reševanje socialne problematike na stanovanjskem področju. Na podlagi sprejete politike delitve prihodkov med občine in republiko bi morale občine v svojih proračunih vsako leto zagotavljati sredstva za pridobivanje socialnih stanovanj in za subvencioniranje najemnin vsaj v višini 1,40% BOD zaposlenih delavcev, kar bi za leto 1998 pomenilo 15,7 milijard tolarjev. Žal pa so le redke od slovenskih občin na področju zagotavljanja socialnih in neprofitnih stanovanj dosegle kake vidnejše uspehe, tako da je v lasti občin okrog 23.600 stanovanj. Posebno oviro za vse, zlasti za tiste, ki kljub vsem omejitvam poskušajo resno uresničevati svojo zakonsko določeno vlogo na področju stanovanjske oskrbe, predstavljajo restriktivne določbe predpisov o financiranju občin, ki neselektivno omejujejo njihovo zadolževanje. Brez sprememb in dopolnitev teh predpisov občine tudi v bodoče ne bodo mogle uresničevati svojih predpisanih in drugih nalog na področju stanovanjske oskrbe;

- v Sloveniji je bilo po drugi svetovni vojni nacionaliziranih in zaplenjenih približno 13.000 stanovanj. Približno 9.000 jih je predmet vraćanja v denacionalizacijskih postopkih. Približno 6.000 jih je bilo že vrnjenih. Iz zbranih podatkov oziroma ocen občin je razvidno, da je denacionaliziranih stanovanj, zasedenih s prejšnjimi imetniki stanovanjske pravice, približno 5.000. Kljub zakonski zaščiti najemnikov v denacionaliziranih stanovanjih pa se pojavljajo konfliktna stanja med njimi in nekaterimi najemodajalci. Ta so povezana na eni strani tudi s pričakovanjem najemnikov, da jim bo država omogočila nakup stanovanj po pogojih iz privatizacije na podlagi stanovanjskega zakona, hkrati pa tudi s sicer upravičenimi zahtevami po primerni vzdrževanosti stanovanj, v katerih prebivajo, na drugi strani pa s pričakovanjem lastnikov denacionaliziranih stanovanj, da bo država omogočila izselitev sedanjih najemnikov in profitno rabo stanovanj oziroma da jim bo omogočila prejemanje profitne najemnine.

- Kljub zelo majhnemu deležu denacionaliziranih stanovanj, v katerih prebivajo nekdanji imetniki stanovanjske pra-

vice (do 1% od vseh), in kljub dejstvu, da je nesporna prioriteta vsake stanovanjske politike pomoč pri zagotavljanju stanovanja tistim, ki ga sploh nimajo, je treba na podlagi nacionalnega stanovanjskega programa tudi za rešitev teh vprašanj predvideti nove instrumente, ki bodo razširili možnosti, ki jih vsebuje že stanovanjski zakon.

1.2.3. Glavni problemi stanovanjskega področja

a) *Financiranje*

Stanovanjski zakon sam po sebi seveda ni mogel razrešiti nakopičenih problemov na stanovanjskem področju, ki so v prvi vrsti tesno povezani s finančnimi in fiskalnimi instrumenti. Edini finančni vir stanovanjskega področja so bila od leta 1991 pa do druge polovice leta 1995 zgolj sredstva, pridobljena s privatizacijo stanovanj. Sredstva, ki se zbirajo na ravni občin, ne zadoščajo niti za zadovoljitev najnujnejših potreb po socialnih stanovanjih. V celotnem obdobju 1991 do 1998 je bilo dodeljenih le okrog 1600 socialnih stanovanj, v obdobju 1981 do 1989 pa povprečno 1.700 solidarnostnih stanovanj letno. Tudi sredstva, ki se zbirajo na ravni Stanovanjskega sklada Republike Slovenije ne zadoščajo za formiranje takšne kapitalske osnove, ki bi omogočala trajno in stabilno intervencijo na tem področju.

Z ukinitvijo zbiranja solidarnostnih stanovanjskih prispevkov se istočasno niso zmanjšale davčne in prispevne obremenitve bruto plač. To pomeni, da se sredstva, ki so se nekoč namensko zbirala za stanovanjsko graditev sedaj zlivajo v integralni proračun in se razporejajo na druga področja javne porabe. Odsotnost proračunskih sredstev za kreditiranje stanovanjske gradnje tako na državni kot na občinski ravni pomeni glede na potrebe neprofitnega stanovanjskega sektorja, znotraj katerega išče in bo iskal rešitev svojega stanovanjskega vprašanja zelo velik del državljanov, posebej pereče vprašanje, ki zahteva takojšnje reševanje. To je še posebej potrebno zato, ker je odprava sistemskih virov financiranja, kakršni so bili znani v preteklosti in ki so pomenili bistven vir za omogočanje stanovanjskih posojil, večini državljanov onemogočila nakup ali graditev lastnega stanovanja. Enaki vzroki, povezani tudi z nekaterimi drugimi sistemskimi spremembami so praktično zavrli tudi prenovo stanovanj.

Do leta 1995 v Sloveniji za kreditiranje stanovanjske gradnje ni bilo proračunskih sredstev. V letu 1995 pa so se iz proračuna Republike Slovenije Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije namenila sredstva v višini 2,28 milijarde tolarjev, v pretežni meri namenjena za kreditiranje najemnih neprofitnih stanovanj v okviru neprofitnih stanovanjskih organizacij ter kreditiranje državljanov za nakup lastnih stanovanj, kar je pomenilo prvo pomembno neposredno državno intervencijo na stanovanjskem področju od sprejetja stanovanjskega zakona dalje. Dokapitalizacija Stanovanjskega sklada Republike Slovenije se je nadaljevala tudi v letu 1996, vendar so bila proračunska sredstva znižana na 1,5 milijarde tolarjev, v letu 1997 na 1 milijardo tolarjev, v letu 1998 in 1999 pa po 1,5 milijarde tolarjev. Proračun za leto 2000 namenja Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije sredstva v višini 1.597,400.000 tolarjev, pridobljena od prodaje državnega premoženja.

V letu 1996 so bila v okviru občinskih proračunov prvič po letu 1990 določena sredstva zagotovljena (danes: primerne) porabe za stanovanjsko področje v višini 1,7 milijarde tolarjev, kar je predstavljalo 2,1% sredstev celotne zagotovljene porabe v občinah. Za leto 1997 znašajo ta sredstva 2,1 milijarde tolarjev, kar predstavlja 2,4%, za leto 1998 pa 2,2 milijarde tolarjev, kar predstavlja 2,3% celotne zagotov-

ljene porabe občin. Ocenjuje se, da je bilo oziroma bo moč z omenjenimi sredstvi vsako leto dodatno zagotoviti okrog 250 do 300 socialnih stanovanj ter subvencionirati plačilo najemnine okrog 2.000 najemnikom neprofitnih oziroma socialnih stanovanj.

K utečenemu financiranju stanovanjskega področja lahko precej pripomore tudi najeminska politika, ki upošteva stroškovna načela, s tem pa spodbuja investiranje v najemna stanovanja. V Sloveniji nikoli v preteklosti najemnine za socialna in neprofitna stanovanja niso pokrivalle vseh stroškov uporabe, vzdrževanja in reprodukcije stanovanj. V prejšnjem političnem sistemu so na račun slabega vzdrževanja obstoječih stanovanj in omejenih možnosti za pridobivanje novih stanovanj nizke najemnine služile kot vrsta nesistemskega socialnega korektiva, ki pa ni bil selektiven in zato ni bil namenjen samo slabše situiranim gospodinjstvom.

Kljub temu, da je bila metodologija za oblikovanje najemnin v neprofitnih stanovanjih sprejeta že leta 1992, je nadaljnje neuvetljanje stroškovne neprofitne najemnine še naprej močno zaviralo normalizacijo najemnega sektorja. Na tem področju je še naprej obveljala stara kvazi socialna politika, ki je ščitila sloj, ki do zaščite vsaj pretežno ni upravičen in posredno depriviligira tudi vse tiste, ki so si stanovanjsko vprašanje razrešili sami.

Pomembne vsebinske spremembe na tem področju pa je zagotovil pravilnik o metodologiji za oblikovanje najemnin v neprofitnih stanovanjih (Uradni list RS, št. 47/95), sprejet v avgustu 1995, ki pa je prenehal veljati decembra 1999. Tudi na njegovi podlagi zaračunane neprofitne najemnine pa še vedno niso v funkciji spodbujanja kapitalskih vlaganj v stanovanja. Zato in pa zaradi izrazite podkapitaliziranosti tega področja v preteklosti poleg splošnega stanovanjskega primanjkljaja še vedno ostajajo zato nenormalno visoke tudi potrebe po vlaganjih v vzdrževanje stanovanj.

Poseben problem predstavljajo tudi draga in težko dostopna posojila za gradnjo stanovanj. Z izjemo neprofitnih stanovanjskih organizacij, ki lahko dobijo ugodna posojila v omejeni višini od Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, investitor, ki bi želel graditi najemna stanovanja v Sloveniji ne more dobiti posojil pod ugodnejšimi pogoji, kot za katerikoli drug namen.

Vsebinski premik z namenom povečanja obsega ugodnega dolgoročnega stanovanjskega kreditiranja predstavlja nacionalna stanovanjska varčevalna shema, ki jo je Vlada Republike Slovenije sprejela marca 1999. Nacionalna stanovanjska varčevalna shema spodbuja dolgoročno varčevanje, saj njegovo privlačnost zagotavlja v obliki pripisa določenega zneska premije po izteku vsakega leta varčevanja. Na drugi strani zagotavlja varčevalcem ugodna dolgoročna stanovanjska posojila, saj zavezuje banke na dvakratno večji obseg danih posojil varčevalcem v primerjavi s privarčevanimi zneski po vnaprej znani posojilni obrestni meri.

Država bo nacionalno stanovanjsko varčevalno shemo izvajala preko Stanovanjskega sklada Republike Slovenije in bank, ki bodo izbrane na javnem razpisu. Pričakuje se, da bo izvajanje nacionalne stanovanjske varčevalne sheme spodbudilo dolgoročno varčevanje v državi in sčasoma verjetno zagotovilo zadosten obseg sredstev za ugodna dolgoročna stanovanjska posojila. V okviru nacionalne stanovanjske varčevalne sheme varčuje 25.607 varčevalcev, ki mesečno vplačajo 593,700.000 tolarjev oziroma letno preko 7 milijard tolarjev. V petih letih bo tako privarčevano preko 35 milijard tolarjev. Tako bo leta 2004 skupaj z izkoriščenimi pravicami do posojil na stanovanjskem trgu več kot 100 milijard tolarjev dodatnega povpraševanja, kar zahteva aktivnosti za povečanje ponudbe stanovanj.

Ob tem, da v Sloveniji do leta 1995 ni bilo neposredne državne proračunske intervencije na stanovanjskem področju, tudi ni omembe vrednih posrednih oblik intervencije. V vseh državah razvitega tržnega gospodarstva pa so nasprotno državne intervencije na stanovanjskem področju pravilo in ne izjema. Takšne razmere v Sloveniji močno omejujejo finančno in socialno dostopnost stanovanj. Stanovanja so težko dostopna celo premožnejšim slojem. Obenem pa narašča kumulativno pomanjkanje stanovanj. Točnih podatkov o stanovanjskem primanjkljaju sicer ni, vendar ga je mogoče na podlagi obstoječih podatkov in projekcij dovolj natančno oceniti.

Za slovensko stanovanjsko oskrbo je tudi značilno, da do sedaj pridobivanje denarnih sredstev za graditev in drugačno pridobivanje stanovanj v omembe vrednem obsegu še ni temeljilo na izdaji ustreznih vrednostnih papirjev, in še sploh ne na morebitni izdaji in poslovanju s hipotekarnimi obveznicami, za kar v slovenski zakonodaji kljub nekaterim v preteklosti izčrpaneje obdelanim pobudam še ni pravne podlage.

Celo hipoteke same po sebi so v Sloveniji redkejši način zavarovanja stanovanjskih posojil. To je treba v prvi vrsti pripisati neažurnim nepremičninskim evidencam oziroma zemljiški knjigi in ponekod dolgotrajnim postopkom vpisovanja v zemljiško knjigo, zlasti pa pomanjkljivemu izvršilnemu postopku in zastojem na sodiščih. Spričo slednjega se namreč upnik šele po zelo dolgem času lahko v najboljšem primeru spremeni v najemodajalca nesolventnemu hipotekarnemu upniku, ne pa v neomejenega lastnika nepremičnine brez bremen.

Take okoliščine zmanjšujejo instrumentalno vrednost hipoteke in onemogočajo izdajanje hipotekarnih obveznic, četudi je jamstveni potencial zanje, ki ga predstavlja okrog 79.000 najemnih in okrog 580.000 lastnih stanovanj, ki so sedaj iz omenjenih razlogov praktično povsem neobremenjena.

Izjema pri vrednostnih papirjih na področju stanovanjske oskrbe sta dve emisiji obveznic Stanovanjskega sklada Republike Slovenije. Prva emisija obveznic, nominiranih v DEM v skupni protivrednosti 8 milijonov DEM je bila razpisana 1. novembra 1995. Obveznice so bile namenske, namenjene nakupu stanovanj pri pogodbeno vezanih gradbenih podjetjih, njihovi kupci pa so bile izključno fizične osebe. Prodanih je bilo za 7,2 milijona DEM obveznic, zanje pa je jamčil Stanovanjski sklad Republike Slovenije z vsem svojim premoženjem.

Drugi razpis obveznic je Stanovanjski sklad Republike Slovenije izvedel 15. maja 1998, in sicer v vrednosti 2 milijard tolarjev. Gre za nematerializirane imenske obveznice, ki so jih tako rekoč takoj po objavi razpisa kupile pravne osebe, komitenti ene od slovenskih poslovnih bank. Tako zbrana sredstva so namenjena dokapitalizaciji Stanovanjskega sklada Republike Slovenije za izvajanje njegovih z zakonom opredeljenih dejavnosti. Ker se je izdaja lastnih vrednostnih papirjev v letu 1998 pokazala kot uspešen ukrep v smeri zmanjševanja razkoraka med povpraševanjem in ponudbo ugodnih dolgoročnih stanovanjskih posojil, Stanovanjski sklad Republike Slovenije načrtuje v letu 2000 izdajo novih obveznic, predvidoma v višini 2 mlrd tolarjev.

b) Zemljiška politika

Zagotavljanje zemljišč za stanovanjsko gradnjo od julija 1997 temelji na novem zakonu o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97). Nova zakonodaja omogoča občinam bistveno boljše možnosti tudi za izpolnjevanje nalog, ki jih imajo v zvezi z zagotavljanjem socialnih oziroma neprofitnih stanovanj. Občina ali država imata namreč predkupno pravi-

co na nezazidanem stavbnem zemljišču, na katerem je s prostorskim izvedbenim načrtom predvidena gradnja socialnih in neprofitnih stanovanj. Zaradi gradnje omenjenih stanovanj je dovoljena razlastitev v korist občine ali države; za gradnjo socialnih in neprofitnih stanovanj se ne plača komunalni prispevek; občina lahko proda ali odda zemljišče brez javnega razpisa za gradnjo socialnih in neprofitnih ter združnih stanovanj in stanovanjskih hiš.

Prav tako z novo zakonsko določbo, po kateri občina, ki gospodari s stavbnimi zemljišči v javno korist, zagotavlja njihovo opremljanje, zakon neposredno navaja občine k temu, da hitrejšo opremljanje stavbnih zemljišč, namesto da bi ga izvajale kot edine investitorice same, zagotavljajo s sklepanjem pravnih poslov z zainteresiranimi investitorji iz zasebnega sektorja. Gre npr. za posle, po katerih zainteresirani investitor v sporazumu in po pooblastilu (v imenu) občine zgradi komunalno infrastrukturo s sredstvi, ki jih sam založi in se mu pozneje vse do njegovega lastnega komunalnega prispevka vrnejo postopoma iz vplačanih komunalnih prispevkov poznejših investitorjev na istem območju.

Občina in država sta z omenjenim zakonom pridobili na razpolago pomembne vzvode oziroma načine za pridobivanje zemljišč za stanovanjsko gradnjo, ki lahko pomembno vplivajo na izvajanje obveznosti občin pri zagotavljanju socialnih stanovanj kakor tudi na gradnjo najemnih neprofitnih in združnih stanovanj, saj je bilo pomanjkanje ustreznih zemljišč za stanovanjsko gradnjo do sedaj eden od pglavitnih dejavnikov (poleg nezadostnih sredstev) za upadanje stanovanjske gradnje.

Vendar pa omenjeni vzvodi še ne zadoščajo za aktivnejšo vlogo občin pri pridobivanju, opremljanju in oddajanju stavbnih zemljišč za potrebe graditve stanovanj in stanovanjskih hiš. Zato bodo morali novi predpisi o urejanju prostora instrumente, ki jih je uvedel zakon o stavbnih zemljiščih, razširiti z novimi, tudi manj prisilnimi in zato sprejemljivejšimi tudi za lastnike zemljišč, primernih za stanovanjsko gradnjo.

Kljub temu, da se je obseg graditve stanovanj v času, ki sovпада z učinkovanjem novega zakona o stavbnih zemljiščih, glede na neposredno predhodno obdobje nekoliko povečal, pa nova orodja, ki jih je ta zakon uvedel, sama po sebi še niso dovolj učinkovita. Zato bo novi zakon o urejanju prostora njihov nabor razširil še na manj rigorozne ukrepe, kot so razlastitev in predkupna pravica in omogočil nove oblike sodelovanja javnega in zasebnega sektorja pri urejanju prostora in uresničevanju razvojnih pobud, kar je še posebej pomembno za organizirano stanovanjsko graditev.

Nekateri ukrepi, ki jih je Vlada Republike Slovenije pričela izvajati v obdobju med prvo in drugo obravnavo predloga nacionalnega stanovanjskega programa v Državnem zboru Republike Slovenije, bodo do leta 2004 zelo povečali obseg sredstev za graditev ali nakup lastnih stanovanj. Zato je nujno, da bo takrat v gradnji ali ponujenih na trgu dovolj stanovanj oziroma da bo na razpolago dovolj komunalno opremljenih stavbnih zemljišč. Če te količine ne bodo presegale povpraševanja, bodo takrat tržne cene zmanjšale realno kupno moč na stanovanjskem trgu.

Zato med cilje nacionalnega stanovanjskega programa ne sodi samo uvajanje orodij na področju zemljiške politike, temveč tudi omogočanje dostopa občinam do namenskih in ugodnih finančnih sredstev za stanovanjsko graditev – vključno s sredstvi za pridobivanje in komunalno opremljanje stavbnih zemljišč oziroma za uresničevanje ukrepov lokalne skupnosti za uravnoteženje trga stavbnih zemljišč.

Dostopnost komunalno opremljenih stavbnih zemljišč je namreč nujni pogoj vsake graditve objektov in s tem tudi predpogoj za uresničevanje nacionalnega stanovanjskega programa.

c) *Stanovanjska arhitektura in urbanizem
ter kakovost bivalnih pogojev*

Ekstenziven razvoj "družbeno usmerjene" stanovanjske gradnje v preteklih desetletjih je na eni strani povzročil nastanek velikih blokovnih naselij (sosesk) na obrobju večjih mest, na drugi strani pa nekontrolirano disperzno individualno pozidavo v samograditeljski in celo črnograditeljski praksi, ki se pretežno pojavlja v predmestnih naseljih in tudi ruralnih območjih.

V prvem primeru gre kljub izjemam velikokrat za urbanistično, socialno in arhitekturno vprašljive aglomeracije, neprilagojene človeškemu merilu, s pretežno neustreznimi (premajhnimi) stanovanji v prevelikih in previsokih objektih. Kmalu po tem, ko so se prvič pojavile, še posebej pa po uveljavitvi t. i. gradnje za trg, je postala graditev tovrstnih sosesk od načrtovanja do finalizacije podrejena "racionalizaciji" in "industrializaciji" gradnje po meri tistih gradbenih izvajalcev, ki so bili istočasno tudi njeni investitorji in projektanti. To je praviloma pomenilo prilagajanje in podrejanje ne samo arhitekture, temveč v nekaterih primerih celo urbanizma njihovim gradbenim tehnologijam.

Resnici na ljubo pa je treba upoštevati tudi to, da visoke gostote, zlasti nesorazmerno visoke višine stanovanjskih blokov v številnih slovenskih soseskah, niso samo posledica špekulacij graditeljev, ampak so nastale tudi zaradi maksimalnega možnega izkoriščanja že v prejšnjih desetletjih omejenih zalog komunalno opremljenih stavbnih zemljišč, kar je v pogojih rednega dotoka sredstev za kolektivno stanovanjsko graditev predstavljalo vsaj tako veliko oviro, kot danes.

Taki načini kompleksne gradnje so seveda izključevali tudi sleherni možnost vpliva bodočih kupcev oziroma najemnikov stanovanj na značilnosti gradnje, zadovoljivo pa so reševali količinsko plat stanovanjskega vprašanja. Netransparentni odnosi in finančne konstrukcije pri tem tudi niso dovolj spodbujali prizadevanj za kakovost in trajnost zgradb.

Praviloma, če že ne kar dosledno in povsod, pa so v tako zgrajenih soseskah ostala popolnoma neurejena tudi medsebojna razmerja med lastniki in uporabniki stanovanj, skupnih delov zgradb in funkcionalnih zemljišč. To je deloma saniral stanovanjski zakon. Novi zakon o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini v tej zvezi zahteva pravno ureditev razmerij pred vknjižbo v zemljiško knjigo.

Posledica opisanih razmer iz preteklosti je tudi veliko stanovanj neustrezne gradbeno-fizikalne zasnove. Kakovost izvedenih del, zlasti zaključnih, ter izpostavljenih gradbenih proizvodov je pogosto vprašljiva in povzroča nesorazmerno visoke stroške vzdrževanja. Uspešnost vzdrževanja obstoječih stanovanj pa je predvsem odvisna od tega, kako uspešno so v večstanovanjskih hišah uredili upravljanje in seveda od tega, ali so vsi etažni lastniki stroške uporabe in vzdrževanja stanovanj zmožni plačevati.

Opisane tehnologije in gradiva pa imajo za posledico tudi togost in neprilagodljivost stanovanj potrebam stanovalcev oziroma izključujejo ali otežujejo možnosti za njihova prilagajanja dejanskim potrebam uporabnikov.

Kot organizacijsko, finančno, socialno, urbanistično, arhitekturno in ekološko nasprotje skupne (kolektivne) gradnje je predvsem na širšem obrobju oziroma v polmeru sprejemljive dostopnosti večjih mestnih naselij nastala razpršena enodružinska gradnja. Ta ima praviloma neurejeno ali pomanjkljivo komunalno infrastrukturo, in obsega tudi množico nelegalnih in napol legalnih gradenj.

Razpršena gradnja praviloma pomeni tudi potratno rabo prostora ter vse prevečkrat nerazumno velike enodružinske hiše, ki so glede na funkcionalnost, prometno dostopnost, komunalno opremljanje in energetska rabo neracio-

nalne, praviloma pa tudi slabo izkoriščene glede na število stanovalcev, ki prebivajo v njih, ter glede neposrednih (emisije) in posrednih (npr. nesorazmerno veliko prometno delo) vplivov na okolje nevzdržne.

Množica črnih gradenj v okvirih razpršene graditve ne pomeni samo tega, da so si njihovi graditelji protipravno prisvojili pravice v prostoru, ponekod pa celo zemljišča, temveč tudi to, da so se v veliki meri izognili tudi plačilu predpisanih obveznosti, ki so jih s tem prevalili na zakonite graditelje. Istočasno so še posebej z nedovoljenimi gradnjami v najatraktivnejših prostorih (npr. na obali in zavarovanih naravnih območjih) pridobili velike protipravne premoženjske koristi in se izognili upravnemu in inšpekcijskemu nadzoru nad tehnično pravilnostjo in varnostjo gradnje.

Razpršena graditev vključno s črnograditeljstvom, ki se mu je država prepozno postavila po robu, je v Sloveniji zavzela takšne razsežnosti in značilnosti, da resno ogroža tako razvojne možnosti za vzdržno oziroma trajno uravnoteženo prihodnjo rabo prostora, nesorazmerno obremenjuje okolje, zlasti pa ogroža zaloge pitne vode.

Slovenija na področju stanovanjskega urbanizma, arhitekture in gradbenih tehnologij potrebuje spremembe, ki temu pa mora svoj delež prispevati tudi stanovanjska politika, ki bo spodbujala dobro strokovno prakso in do prostora in okolja odgovorno ravnanje investitorjev ter internalizirala stroške razpršene poselitve in sanacije njenih posledic.

Zlasti v zvezi z vprašanjem kakovosti bivalnega okolja pa je potrebno opozoriti tudi na gradbeno-tehnično kakovost zgrajenih stanovanj in stanovanjskih stavb, saj sta obe vprašanji neločljivo povezani. Samo skupaj namreč lahko tehnično pravilna gradbena zasnova ter uporaba kakovostnih in trajnih gradbenih proizvodov in tehnologij zagotovita dolgotrajnost stanovanj in stanovanjskih hiš, njihovo ekonomično vzdrževanje in ne nazadnje tudi ohranjanje urejene in estetske zunanje pojavnosti zgradb in sosesk. V preteklosti je s tega vidika nastalo dovolj slabih, pa tudi dovolj zglednih primerov, da bi bilo potrebno izkušnje upoštevati.

Vendar v pogojih graditve večstanovanjskih stavb, ki se izvaja pretežno za prodajo na prostem trgu in ne za znanega in usposobljenega investitorja, v pogojih torej, ko se stanovanja pridobivajo s kupoprodajnimi in ne z gradbenimi pravnimi posli, v državi ni vzvodov, ki bi zagotavljali vpliv bodočih stanovalcev ali njihovih usposobljenih svetovalcev oziroma zastopnikov na kakovost stanovanjske arhitekture in urbanizma. Zaščita potrošnikov na tem področju je slaba. Nekdaj znanih gradbenih revizijskih komisij, ki bi varovale javno korist v imenu še neznanih bodočih lastnikov oziroma uporabnikov stanovanj ni. Tudi banke dodeljevanja posojil ne pogojujejo s kakimi posebnimi zahtevami glede kakovosti in trajnosti stanovanj oziroma zgradb, za katere posojajo denar.

Izvršilni odbor za gradbeno-tehnične zadeve Stanovanjskega sklada Republike Slovenije je tako ta čas edini organ v državi, ki sistematično revidira arhitekturne in urbanistične značilnosti vsaj tistega majhnega dela stanovanjske graditve, ki se gradi za neprofitne stanovanjske organizacije. Na sicer reduciranem številu primerov, ki jih obravnava, odbor ugotavlja praviloma nizko ali kvečjemu povprečno raven arhitekture in urbanizma, ki pogosto ne dosega niti dobre strokovne prakse pogosto kritiziranih kolektivnih gradenj sedemdesetih in osemdesetih let.

Ključno vlogo pri izboljšanju stanovanjske arhitekture in urbanizma ter kakovosti graditve imajo tehnični predpisi in njihovo uresničevanje. Slovenija je na tem področju še vedno zelo deficitarna in nosi tudi posledice nekompletne ureditve iz preteklosti. Ciljem nacionalnega stanovanjskega programa so zato koristna vsa prizadevanja za boljše pravno

ureditev graditve objektov. Nadaljnje reforme pravnega področja urejanja prostora in graditve objektov morajo med drugim zagotoviti tudi povečano javno nadzorstvo oziroma revizijo stanovanjskih projektov in vnaprejšnje varstvo v času priprave graditve še neznanih investitorjev, lastnikov oziroma uporabnikov stanovanj.

1.2.4. Neprofitna stroškovna najemna kot pomemben pogoj za oživitev stanovanjske gradnje

Stanovanjski zakon razvršča najemna stanovanja v štiri kategorije, in sicer:

- socialna stanovanja;
- neprofitna stanovanja;
- službena stanovanja;
- profitna stanovanja.

Najemniki socialnih in neprofitnih stanovanj so doslej plačevali neprofitno najemnino, zadnja novela stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 1/00) pa določa, da bodo najemniki, ki so upravičeni do najema socialnega stanovanja plačevali nižjo najemnino, ki bo obsegala samo stroške investicijskega in tekočega vzdrževanja ter stroške upravljanja in zavarovanja stanovanja oziroma stanovanjske hiše. Upravičenci do znižane najemnine bodo le-to lahko v celoti uveljavili v letu 2004. Najemnina za službena in profitna stanovanja se oblikuje prosto.

a) Neprofitna najemnina

V Sloveniji je ostalo po končani privatizaciji konec leta 1993 okrog 77.000 neprodanih stanovanj, v obdobju 1994–1999 pa je bilo zgrajeno še okrog 3.000 neprofitnih stanovanj, za katera najemniki plačujejo neprofitno najemnino.

Povprečna najemnina za stanovanja, ki so ostala neodprodana po končani privatizaciji znaša v mesecu januarju 2000 okrog 13.200 tolarjev in predstavlja 2,9% od vrednosti stanovanja, povprečna najemnina za stanovanja, zgrajena po končani privatizaciji pa znaša okrog 21.200 tolarjev in predstavlja 3,8% od vrednosti stanovanja. Razlike v višini najemnine nastajajo zaradi razlike v starosti stanovanj in opremljenosti, ter zaradi dejstva, da so se novejša stanovanja gradila s sredstvi znanih lastnikov, zato vsebuje te najemnina tudi strošek vračila najetega posojila.

Na podlagi odloka o metodologiji za oblikovanje najemnin v neprofitnih stanovanjih, bodo navedene najemnine v veljavi še celo leto 2000, z letom 2001 pa se bodo najemnine pričele postopno poviševati. Povišanje najemnin pri starejših stanovanjih bo znašalo 31%, tako da bo najemnina predstavljala 3,81% od vrednosti stanovanja, najemnine pa bodo znašale okrog 17.300 tolarjev. Povišanje najemnin pri novejših stanovanjih bo znašalo 33,7%, tako da bo najemnina predstavljala 5,08% od vrednosti stanovanja, najemnine pa bodo znašale okrog 28.400 tolarjev.

Z odlokom o metodologiji za oblikovanje najemnin v neprofitnih stanovanjih pa so dodatno varovani tudi najemniki, ki imajo nižje dohodke in ne bi mogli najemnine v celoti poravnati. V tem primeru smejo lastniki stanovanj zaračunati najemnikom najemnino le v višini 1,91% od vrednosti stanovanja, nastalo razliko pa se pokriva lastniku iz sredstev primerne porabe, ki jih zagotavlja občina.

b) Objektne subvencije

Poseben pomen imajo pri zagotavljanju neprofitnih in socialnih najemnih stanovanj poleg subvencij najemnin oziroma drugih stanovanjskih stroškov, t. j. subjektivnih subvencij, še objektne subvencije. Te so lahko povezane s pridobi-

vanjem ali z uporabo stanovanj, lahko pa z obojim. Že omejenne spremembe in dopolnitve stanovanjskega zakona določajo v odstotkih od vrednosti stanovanja izražene najvišje najemnine za neprofitna in socialna stanovanja.

Kakšna naj bi bila v skladu s predlagano zakonsko novelo po postopni in dokončni uveljavitvi nove metodologije in novih predpisov o subvencioniranju najemnin nova neprofitna najemnina, prikazuje spodnja preglednica.

Predlagana struktura neprofitne najemnine

elementi najemnine	Amortizirana stanovanja delež stroškov (v%)	Neamortizirana stanovanja delež stroškov (v%)
Tekoče vzdrževanje	0,31	0,31
Investicijsko vzdrževanje	1,70	1,30
Upravljanje in zavarovanje	0,30	0,30
Amortizacija	0,00	1,67
Obresti-stroški kapitala	1,50	1,50
Skupaj	3,81	5,08
Mesečna najemnina v tolarjih	18.128,00	24.170,00

Prikazane strukture neprofitne najemnine pomenijo realno povečanje glede na sedanje stanje, določeno z veljavno metodologijo. Sedanje najemnine znašajo 3,8% od točkovanosti stanovanja za stanovanja, zgrajena po uveljavitvi stanovanjskega zakona leta 1991 ter 2,9% za stanovanja zgrajena pred letom 1991. Neprofitne najemnine v obstoječih najemnih razmerjih se bodo torej po postopni in dokončni uveljavitvi nove metodologije podražile za amortizirana stanovanja za 31,4%, za stanovanja zgrajena po letu 1991 pa za 33,7%.

Socialna najemnina, ki jo bo plačeval socialni upravičenec po obravnavanem predlogu pa bo obsegala samo stroške tekočega vzdrževanja, investicijskega vzdrževanja po stopnji, določeni za neamortizirana stanovanja ter stroške upravljanja in zavarovanja, bo letno znašala le 1,91% od vrednosti stanovanja, namesto sedanjih 2,9%. To pomeni, da se bodo neposredno za najemnike socialne najemnine dejansko znižale glede na sedanje. Amortizacijo v višini 1,67% za neamortizirana stanovanja ali razliko v višini 0,40% za investicijsko vzdrževanje amortiziranih stanovanj bo lastniku socialnega stanovanja zagotovila občina iz okvira primerne porabe. V izjemnih primerih, ko bi zaradi sprememb v svojem socialnem statusu postal upravičenec do socialne pomoči oziroma do socialne najemnine nekdo, ki je do tedaj imel v najemu neprofitno stanovanje v lasti osebe zasebnega prava, bo občina lastniku neprofitnega stanovanja iz sredstev primerne porabe zagotovila tudi nadomestilo v višini 1,5% za obresti, kot kažeta naslednji preglednici:

Struktura socialne najemnine za neamortizirana stanovanja v lasti občin in drugih oseb javnega prava po virih

Elementi najemnine	Najemnina, ki jo prejme lastnik (v%)	Delež, ki ga plača najemnik (v%)	Delež iz primerne porabe občine (v%)
Tekoče vzdrževanje	0,31	0,31	0,00
Investicijsko vzdrževanje	1,30	1,30	0,00
Upravljanje in zavarovanje	0,30	0,30	0,00
Amortizacija	1,67	0,00	1,67
Obresti-stroški kapitala	0,00	0,00	0,00
Skupaj	3,58	1,91	1,67
Mesečna najemnina v tolarjih	17.033,00	9.088,00	7.946,00

Struktura socialne najemnine za neamortizirana stanovanja v lasti oseb zasebnega prava po virih

Elementi najemnine	Najemnina, ki jo prejme lastnik (v%)	Delež, ki ga plača najemnik (v%)	Delež iz primerne porabe občine (v%)
Tekoče vzdrževanje	0,31	0,31	0,00
Investicijsko vzdrževanje	1,30	1,30	0,00
Upravljanje in zavarovanje	0,30	0,30	0,00
Amortizacija	1,67	0,00	1,67
Obresti-stroški kapitala	1,50	0,00	1,50
Skupaj	5,08	1,91	3,17
Mesečna najemnina v tolarjih	24.170,00	9.088,00	15.082,00

Po predlogu bo socialni upravičenec v vsakem primeru plačal 9.088 tolarjev najemnine, razlika v višini 7.946 tolarjev pa se bo lastniku socialnega stanovanja zagotovila iz sredstev primerne porabe občine.

Posebno vprašanje, ki si ga je v zvezi z uvedbo neprofitne najemnine, ki pokriva stanovanjske stroške, zastavil predlagatelj, zadeva povečanje najemnin za neprofitna stanovanja, ki so starejša od osem let, vendar še niso amortizirana, t. j. za neprofitna stanovanja zgrajena v letih 1939 do 1991. Pri teh stanovanjih današnja neprofitna najemnina znaša 2,9%, morala pa bi znašati 5,08%, kar bi pomenilo 75%-no povečanje, ki je bila ocenjena kot socialno nevzdržna. Zato je bila z zakonsko novelo predlagana rešitev, ki je selektivna glede na vir pridobitve oziroma lastništvo stanovanja. Tako bo končna obremenitev najemnikov starejših stanovanj enaka, položaj lastnikov pa bo glede na lastniški sektor različen.

Najemnina za neamortizirana denacionalizirana stanovanja, ki se oddajajo v najem za nedoločen čas za neprofitno najemnino, bo po predlogu sprememb in dopolnitev stanovanjskega zakona imela enako strukturo kot najemnina za vsa druga neamortizirana stanovanja, s tem, da bo del obresti na kapital lastniku poravnala občina iz sredstev primerne porabe. Po ocenah predlagatelja je takšnih stanovanj v Sloveniji skupaj 500, struktura in viri pa so prikazani na naslednji preglednici:

Struktura neprofitne najemnine za neamortizirana denacionalizirana stanovanja po virih (v % in v tolarjih)

Elementi najemnine	Najemnina, ki jo prejme lastnik (v %)	Delež, ki ga plača najemnik (v %)	Delež iz primerne porabe občine (v %)
Tekoče vzdrževanje	0,31	0,31	0,00
Investicijsko vzdrževanje	1,30	1,30	0,00
Upravljanje	0,30	0,30	0,00
Amortizacija	1,67	1,67	0,00
Obresti-stroški kapitala	1,50	0,23	1,27
Skupaj	5,08	3,81	1,27
Mesečna najemnina v tolarjih	24.170,00	18.128,00	6.042,00

Vsa zgoraj prikazana nadomestila, ki jih bodo občine na zahtevo poravnale lastnikom stanovanj iz sredstev primerne porabe, dejansko predstavljajo subvencije, ki so namenjene gospodarjenju s stanovanji oziroma stanovanjskim fondom, zato jih je pogojno mogoče šteti za objektivne in ne za subjektivne. Ker pa je ta vrsta objektivne subvencije vendarle povezana s specifičnimi pogoji rabe, gre za tekočo (lahko tudi t. i. nepravno) objektivno subvencijo. Sredstva za objektivno subvencijo bi se zagotavljala v okviru primerne porabe občin. Za leto 1999 je bil v okviru primerne porabe občin upoštevan znesek v višini 2.240,600.000 tolarjev za stanovanjske namene, ki pa je bil v celoti namenjen pridobivanju socialnih stanovanj.

Ob predpostavki, da bi občina zagotovila objektivno subvencijo lastnikom stanovanj, katerih najemniki so glede

na dohodke upravičeni do najema socialnega stanovanja, bi tako morala zagotoviti letno povprečno 2.492.000.000 tolarjev. Podatek vključuje tudi objektivne subvencije lastnikom denacionaliziranih stanovanj, ne pa tudi sredstev za pridobivanje socialnih stanovanj, kot do sedaj, za kar so z nacionalnim stanovanjskim programom predvideni drugačni viri.

Glede na predhodne izračune o potrebnih dodatnih sredstvih za objektivne subvencije, bi se moral znesek za primerno porabo občin povečati povprečno letno za 11,2%, to povečanje pa predstavlja dejansko širitev obsega javnih sredstev za neposredne prenose v objektivne subvencije na stanovanjskem področju.

Vendar pa je prav predlagani način določanja neprofitne in socialne najemnine hkrati tudi povod in spodbuda za nadaljnjo razširitev in preureditev objektivnega subvencioniranja, ki v Sloveniji obstaja že sedaj, čeprav to morda ni povsem očitno. Subvencija je namreč vsaka ugodnost, ali olajšava ki pomeni zmanjševanje neposrednih vplivov trga ali fiskalnih obveznosti.

Tudi v bodoče, tako kot že sedaj, pa bodo glavne objektivne subvencije neprofitnemu najemnemu sektorju predstavljale ugodnosti, povezane z namenski posojili Stanovanjskega sklada Republike Slovenije. Ta so bila in bodo glede na nove predvidene vire v še večji meri ugodnejša od posojil, dostopnih na denarnem trgu, saj bodo imela še daljšo ročnost in še nižje obresti, kot sedaj, povečal pa naj bi se tudi njihov obseg.

Ker se najemnine določajo v sorazmernem deležu od vrednosti stanovanja, je nujni pogoj za socialno in gospodarsko vzdržnost neprofitne in socialne najemnine primerna vrednost stanovanja, t. j. ugodna cena njegove pridobitve. To pa pomeni, da bo moral Stanovanjski sklad Republike Slovenije tudi v bodoče, vendar še bolj nadzorovano in v aktivnejšem odnosu do neprofitnih stanovanjskih organizacij, skladov oziroma občin, pogojevati dodeljevanje posojil za pridobivanje neprofitnih in socialnih stanovanj ter za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči za njihovo graditev z nizkimi cenami.

c) Subjektivne subvencije

Sedanji sistem subvencioniranja najemnin je precej restriktiven in omogoča dostop do pomoči pri uporabi stanovanja samo socialno zelo ogroženim najemnikom. Temu primerno nizek je tudi skupni obseg tovrstnih socialnih dajatev, ki znaša približno 165 milijonov tolarjev letno. Čeprav bodo z uresničenjem aktualnih sprememb in dopolnitev stanovanjskega zakona predvidene objektivne subvencije znižale višino najemnin za socialna stanovanja celo pod sedanjo raven, pa bo kljub temu potrebno razširiti krog upravičencev do subjektivnih subvencij in s tem omogočiti uporabo stanovanja tudi tistim, ki tega zaradi prejemkov, manjših od dejanskih življenjskih stroškov, navzlic uvedbi objektivnih subvencij ne bi zmogli.

Pri tem velja upoštevati izkušnje evropskih držav z uspešnim in obsežnim najemnim stanovanjskim sektorjem, ki z ugodnostmi za investitorje in subvencioniranjem najemnikov zagotavljajo usklajeno uresničevanje tržnih zakonitosti in socialnih korektivov na način, ki spodbuja zasebne naložbe v neprofitna in socialna najemna stanovanja, razbremenjuje javne finance in zbuja zaupanje v uspešnost javno zasebnih družabništev. Zato je potrebno tudi v Sloveniji poleg že prikazanih objektivnih subvencij razviti tudi sistem subjektivnih subvencij.

Dinamika uvajanja neprofitne stroškovne najemnine je odvisna od sočasne prilagoditve sistema objektivnih in subjektivnih subvencij, ki mora zaščititi vse tiste najemnike v

socialnih stanovanjih, ki bi jim najemnina prekomerno poslabšala njihov gmočni položaj, ter zagotoviti nemoteno financiranje najemnih stanovanj.

Iz prikaza potrebnih sredstev za subjektne subvencije upravičencem do socialnih najemnin v poglavju 5.3. izhaja, da bi bilo zanje ob postopni in dokončni uveljavitvi spremenjenega sistema potrebno iz sredstev primerne porabe občin letno zagotoviti okrog 1,187 mlrd tolarjev po stalnih cenah I-XII 1998, kar pa ne izključuje drugih oblik socialnih dajatev, ki se določajo z državnimi akti s področja socialnega varstva in ne stanovanjske oskrbe, saj z njo nimajo neposredne zveze.

Spremenjen sistem subvencioniranja stanovanjske oskrbe s prikazanimi objektnimi in subjektivnimi subvencijami bi torej v ciljnem letu, ki je določeno z omenjenim predlogom sprememb in dopolnitev stanovanjskega zakona, t. j. predvidoma leta 2004, zahteval samo v ta namen po stalnih cenah 3,433 + 1,187 mlrd tolarjev oziroma skupaj 4,620 mlrd tolarjev, v ciljnem letu NSP 2009 pa 4,172 + 1,187 oziroma skupaj 5,359 mlrd tolarjev kar pa ne zagotavlja sredstev za pridobivanje novih socialnih stanovanj.

Kot je prikazano v preglednicah št. 2 in 3 v poglavju 2.12.2., nacionalni stanovanjski program predvideva spremenjen obseg in razmerja med viri sredstev za pridobivanje tudi socialnih stanovanj. Tako bi bilo potrebno občinam v letu 2000 zagotoviti za pridobivanje socialnih stanovanj 1,287 mlrd tolarjev, enak znesek pa naj bi s posojili zagotovil Stanovanjski sklad Republike Slovenije (iz tujih virov). Dinamika oziroma postopnost reforme subvencioniranja še nista določena, vendar pa bi bilo tudi če bi bil celoten sistem vzpostavljen že leta 2000, potrebno zagotoviti za subvencioniranje in pridobivanje socialnih stanovanj iz sredstev primerne porabe občin skupaj 5,359 + 1,287 = 6.646 mlrd tolarjev (stalne cene).

Ta znesek bi v letu 2000 predstavljal glede na primerno porabo občin na stanovanjskem področju v letu 1999 povečanje z indeksom 231, in je odvisen od dinamike uresničevanja reforme subvencij. V ciljnem letu 2009 bo po dinamiki iz omenjenih tabel seštevek navedenih sredstev znašal po stalnih cenah 5,359 + 5,148 - 2,240 = 8,267 mlrd tolarjev, kar predstavlja glede na prej predpostavljeno primerno porabo v letu 2000 verižni indeks 178, oziroma letno realno rast po stopnji 5,9%.

Navedena realna povečanja oziroma stopnje rasti javnih izdatkov za objektno in subjektivno subvencioniranje socialnih in dela neprofitnih stanovanj ter za pridobivanje socialnih stanovanj predstavljajo eno od temeljnih odločitev s področja politike javnih financ države in občin, pogojeno s sprejemom nacionalnega stanovanjskega programa, hkrati pa so tudi eden od povezanih nujnih pogojev za njegovo uresničitev.

d) Profitna najemnina

Najemnina za službena in profitna stanovanja se oblikuje prosto, glede na ponudbo in povpraševanje po stanovanjih na trgu. Stanovanjski zakon le omejuje višino prosto oblikovane najemnine tako, da ta ne sme presežati 50% povprečne prosto oblikovane najemnine v občini ali regiji za enako ali podobno kategorijo stanovanj. Od tega višja najemnina je oderuška najemnina, kar pa je pojem, ki ga je skupaj z načinom njegovega sedanjega sankcioniranja potrebno ponovno preveriti.

Po ocenah Ministrstva za okolje in prostor oddajajo pravne in fizične osebe okrog 4.000 do 5.000 stanovanj za profitno najemnino. Za povprečno opredeljeno profitno stanovanje v Sloveniji znaša najemnina 880 tolarjev/m² meseč-

no. Pri tem izstopa glavno mesto, kjer so profitne najemnine povprečno v višini 1.500 tolarjev/m² mesečno.

Tako velik razkorak med (prenizko) neprofitno in (previško) profitno najemnino je posledica razkoraka med ponudbo in povpraševanjem na tržišču neprofitnih najemnih stanovanj, na drugi strani pa tudi posledica nezmožnosti, da bi tudi na podlagi prenizkih neprofitnih najemnin lahko uveljavljali realno profitno najemnino in sankcionirali oderuške najemnine.

Kljub posebnemu položaju, ki ga ima pri urejanju stanovanjske oskrbe in vzpostavljanju ravnotežja med tržnimi in socialnimi pogoji na tem področju, pa določitev ustrežnejših meril za oblikovanje neprofitnih najemnin seveda ni niti edino, niti glavno orodje uspešne stanovanjske politike, kar je razvidno tudi iz nadaljevanja.

1.2.5. Potrebe po stanovanjih

a) Stanovanja in demografska gibanja

Slovenija ima sedaj skupaj približno 659.000 stanovanjskih enot. Od tega se dobra polovica, t. j. približno 355.000 stanovanj nahaja v mestnih naseljih. Od celotnega števila stanovanj obsegajo skoraj polovico dvosobna in trisobna stanovanja (povprečno število sob 2,6) pri povprečni velikosti stanovanja 68,7 m² in povprečno 3,1 stanovalca na stanovanje. Pred sprejemom stanovanjskega zakona leta 1991 je bilo razmerje med številom lastnih in najemnih (družbenih) stanovanj 67% : 33% v korist prvih. Posledica na podlagi stanovanjskega zakona opravljene privatizacije stanovanj pa je še znatno bolj prevladujoče (samo)lastništvo, saj je sedanje razmerje med številom lastnih in najemnih stanovanj 88% : 12%.

V Sloveniji prebiva nekaj manj kot 2.000.000 državljanov v že omenjenih nekaj več kot 640.000 gospodinjstvih. Analize kažejo, da v Sloveniji ni mogoče pričakovati močnejše rasti števila prebivalcev. Če po letu 2000 ne bo prišlo do ponovnega dviga rodnosti, lahko celo pričakujemo zniževanje števila prebivalcev ter naraščanje deleža starejšega prebivalstva. Navedeno pa ne velja za število gospodinjstev, ki bo po nekaterih predvidevanjih do leta 2000 naraščalo predvsem zaradi manjšanja velikosti povprečnega gospodinjstva.

Iz opravljenih ocen in analiz izhaja, da bi v Sloveniji morali z izgradnjo in prenovo zagotoviti letno vsaj okrog 10.000 stanovanjskih enot.

Ocene temeljijo na:

- izračunu stanovanjskih potreb na podlagi demografskih podatkov, projekcij in analiz;
- izračunu števila stanovanj za nadomestitev in prenovo;
- primerjavi s stanovanjsko gradnjo v nekaterih evropskih državah.

Celotno število stanovanj, ki jih je treba v Sloveniji zagotoviti vsako leto, se deli na socialna, neprofitna, lastna in profitna stanovanja v razmerjih, ki so prikazana v nadaljevanju.

b) Ocena potreb po socialnih stanovanjih

Za oceno števila potrebnih socialnih stanovanj obstajajo podrobnejši podatki le za obdobje pred letom 1990, podatki za kasnejše obdobje pa ne odražajo realnega stanja oziroma potreb. Leta 1990 je fond solidarnostnih stanovanj obsegal 31.090 stanovanjskih enot. V zadnjem podatkovno zanesljivem obdobju, t. j. v obdobju od leta 1973 do 1985, je bilo skupno dodeljenih 22.791 teh stanovanj oziroma povprečno 1.700 enot letno, vsako leto pa naslednje število:

- 1.868 stan. enot,
- 1.546 stan. enot,
- 1.526 stan. enot,
- 1.538 stan. enot,
- 1.821 stan. enot.

Iz navedenih podatkov izhaja, da se je v zgoraj navedenem obdobju od celotnega števila zgrajenih stanovanj delež solidarnostnih stanovanj gibal med 15 in 20 odstotki od vseh letno zgrajenih stanovanj. Podatki tudi kažejo, da bi morale slovenske občine v času izvajanja nacionalnega programa razpolagati s 1.500 stanovanji letno za pokrivanje tekočih potreb, da bi lahko razreševale socialno problematiko z enako dinamiko kot v prikazanem obdobju.

Poleg tega je treba upoštevati tudi to, da je pridobivanje socialnih stanovanj v zadnjih letih popolnoma zastalo (v obdobju 1991-1998 je bilo pridobljenih le nekaj več kot 900 socialnih stanovanj), kar pomeni, da je poleg zgoraj navedenega števila potrebno upoštevati tudi podatek iz ankete Ministrstva za okolje in prostor, ki kaže, da znaša trenutno število upravičencev do najema socialnega stanovanja okrog 7.000. Ti podatki zaskrbnjujejo, saj opozarjajo, da se je dostopnost do primernega stanovanja za socialno šibke skupine prebivalstva drastično zmanjšala. Nadaljevanje takšnih razmer utegne v naslednjih letih ogroziti socialni mir v državi.

V času izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa bi bilo ob najugodnejših finančnih predpostavkah potrebno za pokrivanje tekočih potreb in za zaposlitev primanjkljaja iz preteklih let zagotoviti okrog 2.000 stanovanjskih enot letno samo za socialne potrebe. To tudi pomeni, da bi ob nadomestitvi primanjkljaja in ob rednem zagotavljanju socialnih stanovanj po navedeni dinamiki bila povprečna čakalna doba upravičencev za pridobitev socialnega stanovanja sedem let.

c) Ocena potreb po neprofitnih stanovanjih

Neprofitna najemna stanovanja so namenjena državljanom s povprečnimi in nekoliko nadpovprečnimi dohodki, ti pa zanesljivo predstavljajo večino vsega prebivalstva. Kakor je razvidno iz analiz je za reševanje stanovanjskega vprašanja te skupine državljanov potrebna pridobitev od 2.000 do 2.500 stanovanj letno. Organizacijski okvirji za zagotavljanje te vrste stanovanj so vzpostavljeni z neprofitnimi stanovanjskimi organizacijami, ki svojo investitorsko vlogo opravljajo s sredstvi kreditov Stanovanjskega sklada Republike Slovenije in občin.

d) Delež lastnih stanovanj

Lastno investiranje v stanovanja in družinske stanovanjske hiše je bilo in je pretežna oblika razreševanja stanovanjske problematike Slovencev, saj povprečno dosega med 50% in 60% celotne gradnje. Za to obstaja vrsta razlogov, ki jih v teh okvirih ni mogoče prikazati v celoti. Vsekakor pa je ta oblika reševanja stanovanjskega vprašanja postala tako obsežna, da vpliva tudi na vrednote dobrega dela prebivalstva in tudi zato izkazuje veliko stalnost. Nadaljevanje enakega deleža tovrstne gradnje bo tudi v bodoče pomenilo okrog 5.000 novih lastnih stanovanj letno. Ta segment pa bi se lahko še povečal s pridobivanjem novih stanovanjskih enot s prenovo oziroma preurejanjem neizrabljenih stanovanj in stanovanjskih hiš. To bi bilo mogoče doseči s primernimi finančnimi spodbudami, zlasti s takšno dostopnostjo do ugodnih posojil, ki bo zagotavljala tudi stanovanjski prenovi enake možnosti kot novogradnji.

e) Ocena potreb po profitnih stanovanjih

Glede na stalen obseg povpraševanja po najemnih stanovanjih, še posebej v večjih mestih in regijskih centrih, bo tudi v bodoče del iskalcev najemnih stanovanj razreševal stanovanjsko vprašanje znotraj profitnega najemnega sektorja. V okviru potrebnega letnega prirasta stanovanj se predvideva pridobitev okrog 500 stanovanj profitne kategorije. To bo izvedljivo samo če bodo za to seveda zagotovljene potrebne tržne razmere, v katerih bo vlaganje v tovrstna stanovanja njihovim lastnikom jamčilo sprejemljivo varnost naložb in dobiček. Istočasno je potrebna tudi selektivna zaščita najemnih razmerij, ki mora biti v profitnih stanovanjih minimalna, da jamči takšno pravno varnost najemnega razmerja, ki bo tudi za lastnika dovolj spodbudna, da se bo zaradi nje odrekel ilegalni oddaji stanovanja v najem.

f) Potrebe po prenovi

Poleg zagotavljanja stanovanj z novogradnjo mora prenova obstoječega fonda predstavljati pomemben delež v strukturi naložb v stanovanjsko področje, kar še posebej velja za zagotavljanje bistvenih tehničnih zahtev tudi v starih stanovanjih in stanovanjskih hišah ter za varovanje kulturne dediščine to je prenovi starih mestnih jeder. Varovanje kulturne identitete slovenskih krajin in naselij, ki ima poleg širše kulturne tudi pomembno gospodarsko vlogo (turizem), ne bo mogoče brez ohranjanja in obnavljanja stanovanj v njih. Potrebe po prenavljanju in rednem investicijskem vzdrževanju stanovanj in stanovanjskih zgradb je še posebej aktualizirala porušitev dela ljubljanskega Kolizeja v marcu 1995. Ob tem je potrebno izostriti finančne in pravne instrumente, ki bodo omogočali pravočasno prenovi, izpopolniti pa je potrebno tudi subsidiarno vlogo občin in države, če lastniki ne bodo ravnali kot dobri gospodarji.

2. NACIONALNI STANOVANJSKI PROGRAM

2.1. Javni interes na področju načrtovanja stanovanjske gradnje, prenove in poselitve prostora

Javni interes na področju načrtovanja stanovanjske gradnje, prenove in poselitve prostora je udejanjanje določbe 78. člena Ustave Republike Slovenije, da država ustvarja možnosti, da si državljani lahko pridobijo primerno stanovanje. Na podlagi nacionalnega stanovanjskega programa bo za njegovo uresničitev Vlada Republike Slovenije sama v okviru svojih pristojnosti in kot predlagateljica aktov, ki jih sprejema Državni zbor Republike Slovenije ter preko ministrstev, Stanovanjskega sklada Republike Slovenije in drugih subjektov oblikovala in izvajala aktivno stanovanjsko politiko, tako da bo zagotavljala uresničevanje namena in ciljev nacionalnega stanovanjskega programa.

Ukrepi za uresničevanje nacionalnega stanovanjskega programa so raznovrstni, tako kot njihovi izvajalci. Prikazani so v okviru tega poglavja, tisti med njimi, ki jih morajo vlada oziroma ministrstva uresničiti s posamičnimi dejanji, pa so izrecno naštetih v poglavju 4. Sklepi.

2.2. Obseg in dinamika graditve stanovanj in stanovanjskih hiš

Samo majhen del državljanov zmore razrešiti svoje stanovanjsko vprašanje sam, bodisi s pridobitvijo lastnega stanovanja ali z najemom profitnega stanovanja v okvirju čisto tržnih odnosov. Za večino državljanov je dostop do primer-

nega stanovanja mogoč samo ob aktivni vlogi države oziroma lokalne skupnosti pri omogočanju neprofitnega stanovanjskega sektorja, zagotavljanju socialnih stanovanj in ugodnih kreditov za nakup ali graditev lastnih stanovanj. Pridobivanje lastnih stanovanj je imelo ne glede na različno ugodne posojilne pogoje v preteklosti vedno zelo podoben obseg, ki ni povod za zaskrbljenost. Drugače pa je z neprofitnimi in socialnimi stanovanji, ki tvorijo neprofitni sektor stanovanjske oskrbe, na katerem je ponudba daleč manjša od povpraševanja.

Zaradi tega je stanovanjska oskrba v Sloveniji izrazito neuravnotežena, saj državljani oziroma družine, ki si ne morejo kupiti lastnega stanovanja ali zgraditi stanovanjske hiše, niti ne zmorejo plačevanja profitne najemnine na nenadzorovanem črnem trgu, skoraj nimajo možnosti, da bi v sprejemljivem času dobili v najem socialno ali neprofitno stanovanje.

Zato bosta pri uresničevanju nacionalnega stanovanjskega programa prednostno obravnavana neprofitni najemni sektor in povečanje ponudbe socialnih in neprofitnih najemnih stanovanj.

V tem okviru je treba ob postopni uvedbi neprofitne stroškovne najemnine in reformi socialnih korektivov najprej zagotoviti pogoje in sredstva za ugodna posojila s sprejemljivo obrestno mero za gradnjo neprofitnih najemnih stanovanj. Ta posojila bodo namenjena neprofitnim stanovanjskim organizacijam. Občine bodo lahko prejemniki tovrstnih posojil tako kadar bodo same pridobivale neprofitna in socialna najemna stanovanja, kot takrat, kadar bodo v ta namen pridobivale in komunalno opremljale stavbna zemljišča.

Seveda pa bo ob tem treba še naprej zagotavljati ugodna posojila tudi za nakup, gradnjo in prenavo lastnih stanovanj državljanov. Tudi pri tem ne gre samo za posojila posameznikom, tako kot do sedaj, temveč tudi gradbenim združenjem, v katerih se zagotavljajo lastna stanovanja.

Potrebe po pridobitvi socialnih stanovanj so oziroma bodo izrazitejše v prvih letih izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa, predvsem zaradi v začetku devetdesetih let prekinjenega, sicer pa nezadostnega zagotavljanja tovrstnih stanovanj v zadnjih nekaj letih.

Vendar pa bo pri zagotavljanju ugodnejših pogojev in večjega obsega sredstev za stanovanjsko kreditiranje treba nameniti posebno pozornost preprečitvi povečanja cen stanovanj, do katerega bi lahko prišlo ob še večji podpori povpraševanju po njih. To pomeni, da je sredstva, ki bodo presegala dosedanje proračunske vire, v obdobju izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa treba preusmeriti v podporo povečani ponudbi stanovanj. To pa pomeni tudi spremembo razmerij med obsegom posojil za različne namene, s povečanim deležem za neprofitne organizacije in občine in z ohranitvijo deleža za posameznike in gradbene zadrage.

Osnovni instrumenti za nujno finančno krepitev stanovanjskega področja so v izrazitejši proračunski podpori stanovanjskemu področju, namenjeni povečevanju kapitalske osnove Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, izvajanju nacionalne stanovanjske varčevalne sheme in finančni krepitvi občinskih stanovanjskih skladov.

V skladu s stanovanjskim zakonom se je Stanovanjski sklad Republike Slovenije uveljavil kot edina specializirana finančna ustanova za sistemsko financiranje stanovanjske oskrbe in bo tudi v bodoče ohranil vlogo osrednje institucije za financiranje nacionalnega stanovanjskega programa, s tem da bo v odvisnosti od učinkov nacionalne stanovanjske varčevalne sheme, Stanovanjski sklad Republike Slovenije postopoma opuščal kreditiranje fizičnih oseb, ostaja pa kreditor gradnje najemnih neprofitnih stanovanj, na novo pa prevzema kreditiranje občin za gradnjo socialnih stanovanj

ter lastnikov denacionaliziranih stanovanj, in sicer za prenavo denacionaliziranih stanovanj, kakor tudi za nakup nadomestnega stanovanja v primeru prodaje denacionaliziranega stanovanja prejšnjemu imetniku stanovanjske pravice. Stanovanjski sklad po svojih najboljših pogojih kreditiranja zagotavlja kreditiranje prejšnjih imetnikov stanovanjske pravice, ki niso uspeli realizirati predhodne predkupne pravice za nakup stanovanja od lastnika – upravičenca do denacionalizacije in se odločijo za nakup nadomestnega stanovanja.

Proračunska sredstva, namenjena za kreditiranje stanovanjske graditve ter za izvajanje nacionalne stanovanjske varčevalne sheme, se bodo stanovanjskemu področju tudi v bodoče zagotavljala preko Stanovanjskega sklada Republike Slovenije skladno z 80. in 87. členom stanovanjskega zakona.

Glavni operativni cilj nacionalnega stanovanjskega programa je, da se do leta 2009 postopno doseže gradnjo najmanj 10.000 novih stanovanj letno.

Za izvajanje nacionalnega stanovanjskega programa je treba predvideti tudi sredstva za strokovno pripravo in usklajevanje predpisov in priporočil, ki vplivajo na stanovanjsko področje ter potrebnih raziskovalnih projektov, kar pa je naloga pristojnih ministrstev v okviru njihovih rednih dejavnosti in tekočih sredstev.

2.3. Način zagotavljanja raznovrstne stanovanjske ponudbe

Država in lokalne skupnosti bodo spodbujale zlasti gradnjo, prenavo in nakupe najemnih neprofitnih in socialnih stanovanj. S postopno mobilizacijo prihrankov prebivalstva, izpeljano prek nacionalne stanovanjske varčevalne sheme in z ukrepi države, ki vplivajo na trg denarja, namenjenega za kreditiranje stanovanjske oskrbe ter na trg nepremičnin, pa bodo spodbujale tudi pridobivanje lastnih stanovanj, v okviru možnosti pa tudi pridobivanje stanovanj, namenjenih profitnemu najemnemu sektorju.

Na področju stanovanjske oskrbe bodo pomembnejšo vlogo dobile tudi stanovanjske in gradbene zadrage, tako da bodo država in lokalne skupnosti s svojimi ukrepi spodbujale različna lastninska razmerja na stanovanjskem področju.

Država bo spodbujala konkurenčnost in razvoj tržišča stanovanj z namenom povečati ponudbo in zmanjšati povpraševanje. Z ukrepi davčne politike, predvsem na področju stimulativnega obdavčenja nepremičnin, bo država zagotavljala tudi bolj racionalno izrabo obstoječih stanovanjskih površin z namenom, da tudi davčni sistem prispeva k pospeševanju ponudbe stanovanj. Za ureditev davčnega področja v zvezi s stanovanji pa je treba predhodno posodobiti uradne nepremičninske evidence.

Stanovanjska politika občin mora pri dodeljevanju stanovanj v najem upoštevati načelo racionalne izrabe stanovanjskega fonda, tako da glede na kategorije stanovanj, s katerimi razpolaga (socialna, neprofitna), upravičencem dodeljuje stanovanja tiste vrste, ki so primerna njihovemu gmotnemu položaju. S sistemom zamenjav stanovanj znotraj stanovanjskega fonda občine se lahko sočasno znižuje tudi obseg sredstev za objektne subvencije.

2.4. Razmerja med različnimi vrstami stanovanj

Država in lokalne skupnosti bodo namenjale proračunska sredstva za gradnjo neprofitnih najemnih in socialnih stanovanj, sočasno pa bodo še naprej spodbujale tudi pridobivanje lastnih stanovanj, posredno pa tudi profitni stanovanjski sektor, izhajajoč pri tem iz ocen po ohranjanju naslednjega letnega razmerja med neprofitnim in profitnim sta-

novanjskim sektorjem, lastnimi stanovanji in socialnimi ko-
rektivi:

- približno 25% neprofitnih najemnih stanovanj,
- približno 20% socialnih najemnih stanovanj,
- približno 50% lastnih stanovanj (samolastništvo, za-
družna gradnja),
- približno 5% profitnih stanovanj.

Gornja ciljna razmerja bodo podlaga za oblikovanje in
izvajanje politike javnih izdatkov, predpisov o izvrševanju
proračunov v naslednjih letih ter za druge ukrepe države in
občin, pri čemer se bo ustreznost teh razmerij v času izvaja-
nja programa preverjala v ministrstvu, pristojnem za stanova-
nja in prilagajala dejanskim razmeram.

Z namenom reševanja stanovanjskih vprašanj posa-
meznikov in družin v najtežjih materialnih in socialnih razme-
rah, naj se iz stanovanjskih sredstev pridobiva tudi začasna
bivališča, ki pa morajo zadostiti bistvenim pogojem v skladu
s predpisi o gradivi objektov.

2.5. Socialni instrumenti v stanovanjski oskrbi

Socialni instrumenti v stanovanjski oskrbi so namenjeni
olajšanju pridobivanja in uporabe stanovanj tistim državlja-
nom oziroma družinam, ki si zaradi gmotnega položaja ne
morejo sami rešiti stanovanjskega vprašanja oziroma ne zmo-
rejo poravnati stroškov za uporabo stanovanja, t. j. najem-
nin in drugih stroškov, vključno s stroški za vzdrževanje
stanovanj in stanovanjskih hiš. To so zlasti družine z več
otroki, družine z manjšim številom zaposlenih, mlade druži-
ne, invalidi in družine z invalidnim članom pa tudi druge
družine in državljani z nizkimi dohodki ali brez njih.

Značilnost socialnih instrumentov mora biti večja vse-
binska prožnost, še posebej prilagojena različnim socialnim
situacijam posameznikov in skupin, ki so najbolj ranljive, to
so deložiranci, nezaposleni, zaposleni ki nenadoma izgubijo
delo, kakor tudi ostareli in bolni brez zadostnih sredstev za
preživljanje.

Socialni instrumenti na stanovanjskem področju mora-
jo biti prilagojeni tudi preprečevanju in zmanjševanju brez-
domstva, še posebej prikritega, s ciljem da ga preprečujejo,
zmanjšujejo oziroma postopoma odpravijo.

Osnovna instrumenta socialne politike na stanovanj-
skem področju bosta tudi v bodoče pravica in možnost
najema socialnega stanovanja ter pomoči pri uporabi stano-
vanja. Slednje bo poleg znanega oziroma kot že prikazano
reformiranega (razširjenega) instrumenta subvencioniranja
najemnin potrebno dopolniti še z novimi, zaenkrat v Sloveniji
še neuporabljenimi instrumenti. To so predvsem obratna
hipotekarna posojila. Namenjena so tistim, ki zaradi pose-
dovanja nepremičnin – lastnih stanovanj, v katerih sami pre-
bivajo – sicer nimajo pravice do subvencije stroškov za
uporabo stanovanj, četudi bi bili do nje na podlagi dohod-
kovnega cenusa upravičeni.

Prejemniki, ki so začasno nezmožni poravnati stroške
za uporabo lastnih stanovanj, bi obratna hipotekarna posojila,
ki bi se brez splošne časovne omejitve črpala na kontokorent-
ni način, pričeli vračati ob prenehanju razlogov, zaradi katerih
so postali upravičeni, da jih prejmejo – začasno brezposelni
npr. ob ponovni zaposlitvi. V skrajnem primeru pa bi se hipo-
teke prednostno poplačale iz zapuščin prejemnikov.

Obratna hipotekarna posojila ne bi samo omogočila
prejemnikom, da ohranijo zmožnost samostojnega reševa-
nja stanovanjskega vprašanja in s tem olajšanje njihove so-
cialne stiske ali celo prikrite revščine, temveč bi zaradi pre-
prečitve hipotekarne obremenitve najverjetneje spodbujala
tudi družinsko solidarnost, zlasti pridobitno sposobnih otrok
do njihovih ostarelih staršev.

Obratna hipotekarna posojila imajo poleg tega da so
humanejša, ker ne silijo iz kakršnegakoli razloga osiromaše-
nih lastnikov stanovanj v to, da se odpovedo svojemu pre-
moženju, svoj družbeni pomen tudi v tem, da preprečujejo,
da bi se taki lastniki, ki bi bili sicer v skrajni stiski primorani
svoja stanovanja prodati, spremenili tudi v iskalce socialnih
najemnih stanovanj, oziroma iz oseb z rešenim v osebe z
nerešenim stanovanjskim vprašanjem.

Sredstva za obratna hipotekarna posojila se bodo za-
gotavljala iz namenskih sredstev Stanovanjskega sklada Re-
publike Slovenije, zaradi predvidoma majhnega obsega in
še nepreizkušenega vzorca pa v obsegu sredstev za uresni-
čevanje nacionalnega stanovanjskega programa niso pose-
bej prikazana.

Do spodbud in pomoči pri reševanju stanovanjskih vpra-
šanj bodo še naprej imele prednostno pravico mlade druži-
ne, družine z večjim številom otrok, družine z manjšim števi-
lom zaposlenih, mladi, invalidi in družine z invalidnim članom
in državljani z daljšo delovno dobo, ki so brez stanovanja ali
pa so podnajemniki.

Pri pridobitvi socialnih stanovanj v najem pa bodo še
naprej imele prednost družine z več otroki, družine z manj-
šim številom zaposlenih, mlade družine ter invalidi in družine
z invalidnim članom, po vrsti invalidnosti in obsegu prizade-
losti invalida.

Pri uporabi proračunskih sredstev države in lokalnih
skupnosti bo pri razreševanju stanovanjskih vprašanj invali-
dov namenjena posebna skrb financiranju stanovanjskih sku-
pin, izhajajoč iz doktrine zagotavljanja samostojnega življe-
nja invalidov.

2.6. Izhodišča smotrnosti in kakovosti stanovanjske gradnje

Stanovanjsko gradnjo je potrebno usmerjati k manjšim,
skrbnejše in človekovemu merilu primerneje zasnovanim na-
seljem oziroma sosedstvom, z nižjimi zgradbami, oblikovani-
mi v skladu z urbanimi in krajinskimi značilnostmi, grajenimi
iz zdravstveno in ekološko neoporečnih gradiv, ob uporabi
načinov, ki bodo zagotavljali njihovo varnost, varčnost, zne-
slijskost in trajnost.

Tudi na področju stanovanjske graditve je treba uvelja-
viti načela vzdržnosti oziroma trajno uravnoteženega razvoja.
Istočasno pa je treba računati tudi s sanacijo, zlasti ekološko,
pa tudi tehnično, energetsko in oblikovno, že zgrajenih
stanovanjskih naselij.

Tudi na tem področju zavezujejo Slovenijo podpisane
oziroma sprejete mednarodne listine. V tej zvezi je poleg že
izčrpeje prikazane Agende Habitat potrebno omeniti vsaj
še Evropsko listino o urejanju prostora (Listino iz Torremoli-
nosa) ter Deklaracijo o okolju in razvoju in Agendo 21, ki sta
bili sprejeti med ostalimi akti na Srečanju na vrhu v Rio de
Janeiru leta 1992.

Eden od glavnih problemov urejanja prostora in varstva
okolja v Sloveniji je neposredno povezan s stanovanjsko
oskrbo. Gre namreč za t.i. razpršeno poselitev oziroma do-
voljeno in nedovoljeno gradnjo družinskih stanovanjskih hiš,
pomožnih in drugih zgradb izven ureditvenih območij naselij.
Tak način graditve predstavlja nesmotno rabo prostora,
zaradi negospodarnosti in zato neizvedljivosti normalne ko-
munalne opreme takih zemljišč, slabšega izkoristka ener-
getskih virov in potreb po povečanem prometnem delu in
praviloma podpovprečne gradbene kakovosti objektov pa
pomeni tudi nesorazmerno obremenjevanje okolja oziroma
neskladnost s cilji trajno uravnoteženega razvoja.

Z instrumenti urejanja prostora: prostorskim planira-
njem, urbanističnim načrtovanjem, projektiranjem in tehnič-

nim svetovanjem ter z doslednejšim upravnim postopkom izdajanja dovoljenj za posege v prostor, gradnjo in uporabo objektov, kakor tudi z učinkovitim inšpekcijskim nadzorstvom je zato pri uresničevanju nacionalnega stanovanjskega programa potrebno spodbujati samo tiste oblike gradnje eno- in večstanovanjskih hiš in sosedstev, ki ne pomenijo prekomerne rabe prostora, ne prispevajo k prekomernemu povečevanju prometa, zagotavljajo varovanje narave ter varčno rabo energije in zmanjševanje obremenitev okolja na najmanjšo možno mero.

Vzorke poselitve in graditve, ki so nasprotni tem ciljem je potrebno preprečevati oziroma ovirati, zlasti na območjih razpršene individualne gradnje pa je tudi s stališča varovanja kulturne krajine in urbanističnih vrednot v naseljih potrebna sanacija grajenega prostora, zaradi zagotavljanja varstva okolja pa zgoščevanje poselitve ter dograjevanje in obnavljanje javne infrastrukture.

2.7. Pogoji spodbujanja in pridobivanja stanovanj na demografsko ogroženih območjih

Pomoč države pri stanovanjski oskrbi na demografsko ogroženih območjih bo usmerjena predvsem v prenavo opuščene stanovanjskega fonda. Posojila za stanovanjsko prenavo bodo v skladu s kriteriji usmerjena z najugodnejšimi pogoji glede višine, obrestne mere in dobe vračanja, predvsem s ciljem ohranjanja prebivalstva na teh območjih.

2.8. Usmeritev stanovanjske poselitve prostora v skladu z regionalnim razvojem in varstvom okolja

Pri dodeljevanju javnih (povratnih in nepovratnih) sredstev bodo upoštevane tudi specifične potrebe regij z vidika skladnejšega regionalnega razvoja. Zato bo tudi potrebno stalno usklajevanje z drugimi oblikami razvojnih spodbud, da bi dosegli sinergijske in kumulativne učinke javnih finančnih spodbud. Javna sredstva bodo namenjena samo za tiste oblike stanovanjske preskrbe, ki bodo upoštevale v Sloveniji uveljavljene okoljske standarde in bodo v skladu z zasnovo poselitve slovenskega prostora, določeno s prostorskimi plani ter ob upoštevanju gospodarskih in socialnih razvojnih programov republike.

2.9. Reševanje stanovanjskih vprašanj mladih družin, družin z več otroki, invalidov in drugih skupin prebivalstva s posebnimi potrebami v neprofitnem stanovanjskem sektorju

V okviru razpisov Stanovanjskega sklada Republike Slovenije za kreditiranje neprofitne stanovanjske gradnje in fizičnih oseb bodo kriteriji prilagojeni predvsem tistim, ki prvič rešujejo svoje stanovanjsko vprašanje. To pa so predvsem mladi in mlade družine, družine z več otroki in invalidi. Ukrepi v podporo reševanju stanovanjskega vprašanja mladih družin so izjemno pomembni zaradi omogočanja ustanavljanja novih gospodinjstev, kar je prvenstveno povezano z nastajanjem mladih družin.

Že v svojem dosedanjem delovanju je Stanovanjski sklad Republike Slovenije približno 64% vseh dodeljenih posojil (t. j. skupaj približno 26,1 mlrd tolarjev) odobril prosilcem, ki so poleg drugih meril izpolnjevali tudi kriterij mladih oziroma mladih družin (starost do 35 let). To razmerje se tudi z uresničevanjem nacionalnega stanovanjskega programa ne bo znatneje spremenilo in se bo ohranjalo tudi s spremenjenim razmerjem posojiljemalci po statusu (več pravnih oseb – občin in NSO).

Vendar pa pri oblikovanju meril Stanovanjskega sklada Republike Slovenije v zvezi z omogočanjem novih gospo-

dinjstev ne bodo spregledane tudi drugi načini njihovega nastajanja, zlasti še nastajanje enostarševskih družin pa tudi razveze zakonov. Prav tako pa bodo uvedeni kriteriji, ki bodo omogočali izboljšane pogoje za pridobivanje oziroma dostopnost stanovanj za druge skupine prebivalstva s posebnimi potrebami, vključno s stanovanji za skupinske oblike bivanja, npr. v bivalnih skupnostih s telesno ali duševno prizadetimi oziroma s tistimi, ki imajo dolgotrajne težave v duševnem zdravju.

Glede na to, da bodo posojila Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, podobno kot že sedaj, tudi pri uresničevanju nacionalnega stanovanjskega programa predstavljala glavni finančni vir, ki bo omogočal pridobivanje neprofitnih in socialnih stanovanj ter da se bo povečala njegova vloga pri kreditiranju neprofitnih organizacij in občin oziroma občinskih stanovanjskih skladov, bodo takšni posebni kriteriji vgrajeni v posamezne razpise za dodeljevanje njegovih posojil. Pri njihovem oblikovanju bodo organi Stanovanjskega sklada Republike Slovenije upoštevali podatke o povpraševanju po stanovanjih za skupine prebivalstva s posebnimi potrebami, jih primerjali s celotnim povpraševanjem ter upoštevali tudi predloge in priporočila državnega stanovanjskega sveta oziroma pristojnih ministrstev.

V okviru kriterijev za dodeljevanje posojil Stanovanjskega sklada Republike Slovenije in drugih javnih sredstev bo posebna skrb namenjena zagotavljanju stanovanjske oskrbe starejših ljudi ob upoštevanju njihovih specifičnih potreb, pri čemer bodo morali aktivno vlogo odigrati tudi stanovanjski programi in skladi drugih javnopravnih oseb.

Zadovoljevanje stanovanjskih potreb starostnikov bo usklajeno z razvojem varstva starejših oseb, predvidoma z naslednjimi oblikami stanovanj:

1. stanovanja za starejše, praviloma razpršena, v kateri občasno (po dogovoru oziroma po potrebi) prihaja organizirana pomoč iz doma starejših ali centra za socialno delo, centra za pomoč na domu ali drugega izvajalca – tudi iz zasebnega sektorja;

2. varovana stanovanja za starejše, ki so stanovanja, v katerih stanovalci lahko dobijo pomoč štiriindvajset ur dnevno iz določene ustanove, v glavnem iz krajevno najbližjega doma starejših, pod pogojem, da so zgrajena kot večstanovanjske stavbe s stanovanji za starejše ljudi z lastnim gospodinjstvom;

3. stanovanjski domovi za starejše, pod pogojem, da so zgrajeni kot večstanovanjske stavbe s stanovanji za starejše ljudi z lastnim gospodinjstvom, ki niso odvisni od stalne pomoči, ki pa jim je na voljo na klic.

Zelo podoben položaj, kot ga imajo starostniki kot skupina prebivalstva, ki v določenem življenjskem obdobju potrebuje posebno vrsto stanovanj za samostojno življenje, pa imajo tudi študentje. Tudi ta populacija, ki je dovolj velika, da jo je treba šteti za posebno skupino prebivalstva, ima posebne potrebe. Podobno kot starostniki tudi dober del študentov samo v določenem življenjskem obdobju potrebuje posebno obliko stanovanja, pri čemer tradicionalne oblike študentskih domov s souporabo sob, t. j. brez samostojnih, čeprav majhnih stanovanj, ne zagotavljajo bivalnih pogojev, ki bi ustrezali naraščajoči zahtevnosti sodobnega visokošolskega in univerzitetnega študija oziroma pogojev za učinkovit in uspešen študij. Narašča tudi število študentskih družin, ki imajo znotraj te skupine prebivalstva še dodatne potrebe.

V okviru uresničevanja nacionalnega stanovanjskega programa bodo zato tudi za graditev najemnih stanovanj za študente uporabljena podobna načela, kot za graditev varovanih stanovanj. Sicer bodo po omenjenih kriterijih posojila Stanovanjskega sklada Republike Slovenije dostopna tudi investitorjem, ki bodo gradili samska ali družinska študent-

ska stanovanja v okviru ali v bližini študentskih domov, tako da bodo najemniki teh stanovanj lahko uporabljali storitve teh domov (npr. čiščenje, prehrana, gospodinske in osebne storitve), ali pa kot stanovanja v okviru študentskih stanovanjskih domov po zgledu tistih za starostnike.

Med skupine prebivalstva s posebnimi potrebami, ki pri uresničevanju nacionalnega stanovanjskega programa ne smejo ostati prezrte, pa sodijo tudi Romi. Specifični načini bivanja dela te skupnosti, ki uživa v Sloveniji poseben ustavni položaj, so predmet posebne skrbi nekaterih lokalnih skupnosti in nekatera izmed njihovih prizadevanj so v preteklosti pokazala opazne uspehe. S sredstvi Stanovanjskega sklada Republike Slovenije in drugimi javnimi sredstvi bo zato v skladu z omenjenimi posebnimi merili treba podpirati na pozitivnih izkušnjah utemeljena prizadevanja tistih občin, ki:

1. omogočajo trajne oblike stanovanja romskim družinam, ki imajo na njihovem območju stalno prebivališče in
2. istočasno izboljšujejo bivalne pogoje (pogoje uporabe lastnih in drugih stanovanj, stanovanjskih hiš in bivalnih naselij) drugih občanov na območjih, kjer so takšni pogoji poslabšani zaradi neurejenih romskih naselij.

In končno, vendar ne nepomembno, obstajajo posebne stanovanjske potrebe ljudi, iz sicer različnih socialnih slojev družbe, ki se jim njihov stanovanjski položaj nenadoma ali postopoma tako zelo poslabša, da to zahteva nujno ukrepanje zaradi preprečitve ali vsaj omilitve njihove socialne izključenosti, zlasti pa zaradi varstva oziroma ohranjanja družine.

Razlogi takšnega nenadnega ali postopnega poslabšanja so lahko zelo različni in segajo od nenadnih in praviloma nekrivdnih sprememb družinskega, delovnega, zdravstvenega ali socialnega stanja preko nenadnega poslabšanja tehničnega stanja njihovega stanovanja pod prag uporabnosti (npr. nenadne porušitve, ki niso posledica naravnih nesreč) pa vse do posledic neustreznega ali celo špekulativnega ravnanja v lastnem gospodinjstvu, ki ima za posledico deložacijo, pogosto celo t.i. osebni bankrot in zato nastanek začasnega brezdomstva.

Takšne spremembe postavijo ljudi v položaj, v katerem se možnosti za njihovo samostojno razreševanje stanovanjskega vprašanja skrajno zmanjšajo, čeprav v nekaterih primerih niso izključene. Gre za položaj, ki je praviloma slabši od položaja vseh drugih, ki imajo kakršnokoli stanovanje, in ga je treba reševati začasno, dokler se po sicer uveljavljenih postopkih njihovo stanovanjsko vprašanje ne razreši s pridobitvijo ustreznega in primernega izmed štirih vrst stanovanj.

Z uresničevanjem nacionalnega stanovanjskega programa bo potrebno zagotoviti sredstva, s katerimi bodo občine kot posebno obliko stanovanj, ki jo bo potrebno kot novo kategorijo umestiti v stanovanjski zakon, zagotavljale za opisano skupino prebivalstva s posebnimi potrebami začasna oziroma zasilna bivališča. Ta bodo morala zagotavljati vsaj najnujnejše pogoje za ohranitev družinske skupnosti in bodo morala ustrezati bistvenim zahtevam za objekte. Dejansko število začasnih oziroma zasilnih bivališč bo potrebno prilagajati povpraševanju na podlagi evidenc občinskih organov, pristojnih za stanovanjske zadeve in centrov za socialno delo.

Ostale oblike zagotavljanja stanovanjske oskrbe oseb oziroma skupin prebivalstva s posebnimi potrebami (npr. razne oblike bivanja v domovih), ki zgoraj niso navedene, tudi niso predmet uresničevanja nacionalnega stanovanjskega programa in se zagotavljajo iz drugih virov.

V skladu s stanovanjskim zakonom mora nacionalni stanovanjski program določiti tudi obseg sredstev za razreševanje stanovanjskih vprašanj mladih, družin z več otroki,

mladih družin in invalidov v neprofitnem stanovanjskem sektorju in kriterije za razporejanje teh sredstev občinam. Finančne sheme, prikazane v poglavju 2.12. Sredstva za uresničevanje nacionalnega stanovanjskega programa, kažejo, da se bodo sredstva za pridobivanje (vseh) neprofitnih in socialnih stanovanj v ciljnem letu uresničevanja programa pridobivala po naslednjem razrezu:

Vrsta stanovanj	Posojila stanovanjskega sklada RS	Lastna sredstva občinskih proračunov in stanov. skladov	Lastna sredstva neprofitnih stanovanjskih organizacij
Neprofitna	60%	0%	40%
Socialna	70%	30%	0%

Iz evidenc in informacij Stanovanjskega sklada pokojninskega in invalidskega zavarovanja Slovenije, Urada Vlade Republike Slovenije za invalide, nevladnih organizacij za pomoč ljudem z dolgotrajnimi težavami v duševnem zdravju in študentskih domov izhaja ocena Ministrstva za okolje in prostor, da znaša nakopičeni primanjkljaj 450 stanovanj za upokojevence, 300 stanovanj za invalide in osebe z dolgotrajnimi težavami v duševnem zdravju in 100 stanovanj za študentske družine – skupaj torej 850 stanovanj za navedene skupine ljudi s posebnimi potrebami.

Primerjava načrtovane letne graditve stanovanj v ciljnem letu uresničevanja nacionalnega stanovanjskega programa ter ocenjenega skupnega nakopičenega stanovanjskega primanjkljaja, ki ga nekateri ocenjujejo s 35.000 enotami, ter na njeni podlagi preračun potrebne letne graditve stanovanj za te skupine prebivalstva s posebnimi potrebami, kaže, da je za reševanje stanovanjskih potreb navedenih skupin ljudi ob enaki dinamiki reševanja, kot velja za stanovanjsko problematiko drugih državljanov, potrebno zagotoviti najmanj 2,4% vseh sredstev, namenjenih stanovanjski oskrbi oziroma 6% vseh sredstev, namenjenih neprofitnim in socialnim stanovanjem, kar v ciljnem letu pomeni zagotovitev 270 stanovanjskih enot na leto.

Kriteriji za razporejanje sredstev po občinah pri dodeljevanju posojil Stanovanjskega sklada Republike Slovenije za socialna in neprofitna stanovanja bodo zlasti upoštevali razmerje med obsegom posojil Sklada za različne stanovanjske namene, razmerje med dejanskim povpraševanjem po stanovanjih za skupine prebivalstva s posebnimi potrebami in ponudbo primernih stanovanj v posamezni občini kandidki za dodelitev posojila, razmerje med obsegom dejanske porabe na stanovanjskem področju in skupno primerno porabo v preteklem obdobju, prejeta sredstva finančnih izravn, stopnja zadolženosti občine, podatke iz občinskega stanovanjskega programa in analizo uresničevanja stanovanjske oskrbe v občini. Kriteriji bodo nadrobneje določeni v okviru že omenjenih meril Stanovanjskega sklada Republike Slovenije.

Kriteriji za zagotavljanje sredstev občinam za pridobivanje socialnih stanovanj, se bodo za občine določali v okviru politike javnih izdatkov države.

2.10. Spodbujanje investicij v prenavo in vzdrževanje stanovanj in stanovanjskih hiš

Politika najemnin bo spodbujala razvoj na stanovanjskem področju, tako glede gradnje kot tudi glede prenavo najemnih stanovanj, pri čemer bo neprofitna najemnina izhodišče za oblikovanje profitnih najemnin, kot podlage za kapitalska javna in zasebna vlaganja v stanovanjsko oskrbo. Posojila Stanovanjskega sklada Republike Slovenije in posojila pridobljena v okviru nacionalne stanovanjske varčeval-

ne sheme se bodo namenjala tudi za prenove, sanacije in obsežnejša vzdrževanja stanovanj in stanovanjskih hiš.

2.11. Državni stanovanjskih svet

Za spremljanje izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa ter za vrednotenje na njem utemeljene stanovanjske politike se bo s spremembami in dopolnitvami stanovanjskega zakona ustanovil državni stanovanjski svet. Svet in njegovega predsednika bo imenovala Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za stanovanja. Pri velikosti in sestavi državnega stanovanjskega sveta bo vlada poleg strokovnih meril omogočila tudi sodelovanje nevladnih organizacij oziroma interesnih in strokovnih društev, poslovnih in poklicnih združenj ter reprezentativnih sindikatov.

Naloga državnega stanovanjskega sveta je zlasti spremljanje uresničevanja ciljev nacionalnega stanovanjskega programa, ocenjevanje učinkovitosti njegovih instrumentov oziroma tekoče stanovanjske politike in sinergije sektorskih politik in ukrepov v zvezi s stanovanjskim področjem, ocenjevanje ustreznosti razmerij med različnimi segmenti stanovanjske oskrbe in socialnimi korektivni, ocene upoštevanja ciljev regionalnega razvoja in varstva okolja ter izboljševanja kakovosti stanovanjskega urbanizma, arhitekture in bivalnega okolja.

Poročila državnega stanovanjskega sveta bodo izvajalcem nacionalnega stanovanjskega programa in javnosti nudila ocene o tem, kako dobro in uspešno se uresničujejo cilji stanovanjske politike ter ali in kje so potrebni popravki. Za uspešno opravljanje nalog državnega stanovanjskega sveta bodo zagotovljena tudi sredstva za podpome evalvacijske raziskave. Državni stanovanjski svet po potrebi predlaga oblikovanje potrebnih sprememb in dopolnitev, ki zadevajo cilje in instrumente nacionalnega stanovanjskega programa.

Državni stanovanjski svet bo presojal ukrepe socialne politike na stanovanjskem področju in po potrebi predlagal interventne ukrepe. Poročal bo Vladi Republike Slovenije. Pred iztekom obdobja, za katero se sprejema pričujoči nacionalni stanovanjski program, pričakuje Vlada Republike Slovenije od državnega stanovanjskega sveta tudi stališče o podlagah in načinu uresničevanja stanovanjske politike v prihodnosti.

2.12. Sredstva za uresničevanje nacionalnega stanovanjskega programa

2.12.1. Računske podlage

a) Število zgrajenih stanovanj

Ocena potrebnih finančnih virov za izvedbo nacionalnega stanovanjskega programa izhaja iz analiz in potreb po zagotavljanju novih stanovanj. Glede na določila stanovanjskega zakona in zakona o lokalni samoupravi so predvideni različni subjekti in načini financiranja posameznih kategorij stanovanj.

Že večkrat poudarjeni cilj nacionalnega stanovanjskega programa oziroma na njem utemeljene aktivne stanovanjske politike je zgraditi najmanj 10.000 stanovanj letno, oziroma – kar je še važneje – pridobiti poleg vsako leto zgrajenih lastnih stanovanj še 2.000 socialnih, 2.500 neprofitnih in 500 profitnih najemnih stanovanj. To je upoštevano tudi v naslednjem prikazu uresničevanja nacionalnega stanovanjskega programa.

Preglednica št. 1: uresničevanje nacionalnega stanovanjskega programa – graditev stanovanj po vrstah v letih 2000–2009

Leto	Zasebni sektor		Javni sektor		Skupaj	
	lastna	profitna	socialna	neprofitna	število	indeks
2000	5500	50	300	350	6200	100
2001	5600	100	400	450	6550	106
2002	5700	150	500	600	6950	112
2003	5800	200	600	800	7400	119
2004	5900	250	800	1000	7950	128
2005	6000	300	1000	1250	8550	138
2006	6000	350	1200	1500	9050	146
2007	6000	400	1400	1800	9600	155
2008	6000	450	1700	2100	10250	165
2009	6000	500	2000	2500	11000	177
Skupaj:	58500	2750	9900	12350	83500	

Časovni potek uresničevanja nacionalnega stanovanjskega programa v gornji preglednici upošteva, da je oblikovanje aktivne stanovanjske politike pogojeno s predhodno izvedbo nekaterih sistemskih ukrepov; da je v izogib nadaljnji rasti cen stanovanj oziroma za spodbujanje ponudbe stanovanj treba najprej zagotoviti zadostno ponudbo zazidljivih stavbnih zemljišč ter da je za celovito izvajanje nacionalnega stanovanjskega programa potrebno zagotoviti sinergijo vseh predhodno vzpostavljenih sistemskih ukrepov in izvedbenih instrumentov.

b) Cene stanovanj

Ob predpostavki, da ima povprečno stanovanje površino 55 m² in da je njegova cena 193.700 tolarjev/m², bi morali za doseg tega cilja v Sloveniji iz vseh virov – države, občin, pravnih in fizičnih oseb – vsako leto nameniti približno 106,5 milijard tolarjev, kar bi po ocenah za leto 1998 pomenilo 3,3% bruto domačega proizvoda. Statistični podatki o graditvi stanovanj v letu 1998 na primeru 791 zgrajenih stanovanj kažejo, da je povprečna cena za 1 m² stanovanjske površine znašala 230.133 tolarjev.

Po izbranih mestnih naseljih je znašala od 225.633 tolarjev/m² v Celju do 238.921 tolarjev/m² v Ljubljani, v ostalih naseljih pa je znašala povprečno 177.317 tolarjev/m². Po obliki graditve se je povprečna cena gibala med 162.728 tolarjev/m² pri neprofitni graditvi in 230.862 tolarjev/m² pri graditvi za trg. Po nosilcih graditve pa se je povprečna cena gibala med 208.118 tolarjev/m², kjer so bili investitorji gradbena podjetja, preko 155.821 tolarjev/m², kjer so bile investitorice neprofitne stanovanjske organizacije do 273.332 tolarjev/m² v primerih, kjer so bile investitorice druge organizacije (npr. razni investitorji v stanovanja za prodajo na trgu).

Izračun cen stanovanjske graditve za potrebe nacionalnega stanovanjskega programa lahko realno temelji samo na teh uradnih statističnih podatkih, ki pa zahtevajo ustrezno interpretacijo. Ta se nanaša predvsem na ustrezno predpostavitev povprečnih cen stanovanj v individualnih hišah, še zlasti grajenih v lastni režiji, kot jo dopuščajo predpisi o graditvi objektov. Ta način gradnje je tudi najcenejši in se ga zato investitorji – fizične osebe – zelo pogosto poslužujejo.

Prav tako je treba upoštevati različna izhodišča v primerih, ko se stanovanja pridobivajo z nakupom na prostem tržišču, na katerem je ponudba stalno manjša od povpraševanja ter v primerih, ko se stanovanja gradijo za znanega – organiziranega in kvalificiranega – investitorja, ki oddaja dela po projektantskih in gradbenih pogodbah in ne kupuje gotovega izdelka. Izračun povprečnih cen stanovanj za potrebe nacionalnega stanovanjskega programa ob upoštevanju gornjih podlag ob predpostavki, da ima povprečna stanovanjska enota 55m² čiste stanovanjske površine, upošte-

va naslednje cene stanovanjske površine po cenah za obdobje I.-XII. 1998:

1. za profitna stanovanja 230.000 tolarjev/m² oziroma 12,650.000 tolarjev za stanovanjsko enoto ob predpostavki, da gre za stanovanja, ki se pretežno pridobivajo na prostem trgu že zgrajenih novih stanovanj;

2. za socialna in neprofitna stanovanja 156.000 tolarjev/m² oziroma 8,580.000 tolarjev za stanovanjsko enoto ob predpostavki, da gre za stanovanja, ki se pretežno gradijo za znanega (organiziranega in kvalificiranega) investitorja;

3. za lastna stanovanja 224.000 tolarjev/m² oziroma 12,320.000 tolarjev za stanovanjsko enoto ob predpostavki, da je razmerje med lastnimi stanovanji, kupljenimi na prostem trgu že zgrajenih novih stanovanj ter lastnimi stanovanji, zgrajenimi v lastni režiji v družinskih hišah 1:3, kar ob 6.000 novih lastnih stanovanjih na leto ponazarja naslednja enačba:

$$3 \text{ st. en.} \times 55 \text{ m}^2 \times 208.000 \text{ SIT/m}^2 + 1 \text{ st. en.} \times 55 \text{ m}^2 \times 273.000 \text{ SIT/m}^2 = 12.320.000 \text{ tolarjev/st.en.} \quad 4 \text{ st. en.}$$

Povprečna cena stanovanjske površine bi v okviru uresničevanja nacionalnega stanovanjskega programa ob ciljnem številu (najmanj) 10.000 stanovanj letno ter ob ciljnih razmerjih med številom socialnih (2.000), neprofitnih (2.500), profitnih (500) ter lastnih stanovanj (5.000) znašala: $0,45 \times 156.000 + 0,05 \times 230.000 + 0,50 \times 224.000 = 193.700$ tolarjev/m².

V letih 1991 do 1998 je bilo v Sloveniji zgrajenih povprečno 6250 stanovanj na leto, kar ob gornjih kriterijih pomeni, da je bilo v stanovanja investiranih 66,6 milijard tolarjev letno. Letni primanjkljaj, skoraj izključno najemnih stanovanj, ki ga je treba torej zagotoviti z ukrepi aktivne stanovanjske politike na podlagi nacionalnega stanovanjskega programa, ima tako povprečno vrednost 39,9 milijard tolarjev letno.

Za izvedbo nacionalnega stanovanjskega programa bo treba v naslednjem obdobju zagotavljati tako sredstva državnega proračuna, kot tudi doseči, da bodo tudi nove občine na tem področju izpolnjevale svoje predpisane obveznosti. Bistvenega pomena za uresničevanje aktivne stanovanjske politike pa je zagotovitev pogojev za povečanje zasebnih naložb v stanovanjsko oskrbo. Skupaj iz vseh virov moramo z uresničevanjem nacionalnega stanovanjskega programa v državi nameniti stanovanjskemu področju najmanj 2,1% bruto domačega proizvoda v letu 2000, ki bi postopoma naraščal in dosegel v letu 2009 2,4% bruto domačega proizvoda (po stalnih cenah).

2.12.2. Izračun

a) Sredstva in viri sredstev za graditev stanovanj

Uresničevanje nacionalnega stanovanjskega programa lahko poteka le z združevanjem javnih in zasebnih sredstev.

Nacionalni stanovanjski program uvaja na področje stanovanjske oskrbe nove instrumente, ki omogočajo prerazporeditev deležev, ki jih imajo posamezni sedanji viri financiranja graditve stanovanj.

Na prvem mestu je treba omeniti nacionalno stanovanjsko varčevalno shemo kot najpomembnejši vir za financiranje zasebne stanovanjske graditve ne samo lastnih, temveč tudi profitnih najemnih stanovanj.

Tudi po uveljavitvi nacionalne stanovanjske varčevalne sheme bo Stanovanjski sklad Republike Slovenije še naprej ostal najpomembnejše orodje države pri vodenju aktivne stanovanjske politike, postopoma pa bo manjšal svojo udeležbo pri kreditiranju graditve lastnih in profitnih stanovanj, ohranil pa doseženi delež pri kreditiranju graditve neprofitnih stanovanj ter pričel na novo kreditirati tudi graditev socialnih stanovanj.

Uresničevanje nacionalnega stanovanjskega programa tudi ni mogoče samo z domačimi finančnimi viri. Glede na ponudbo in že izraženo zainteresiranost vsaj dveh pomembnih mednarodnih finančnih ustanov, katerih članica je tudi Slovenija t. j. Socialnega sklada Sveta Evrope in Svetovne banke, je pri izvajanju nacionalnega stanovanjskega programa utemeljeno računati tudi z njunimi posojili, Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije za kar domača javna sredstva ne zadoščajo. Tovrstne naložbe so tudi skladne s cilji in poslovno politiko obeh mednarodnih finančnih ustanov, dostopnost do njunih posojil je za Slovenijo sorazmerno ugodna, sama posojila pa za predvideni namen ter ob upoštevanju domačih obrestnih mer in drugih pogojev niso predraga.

Tako kot v zvezi s prenosi državnih proračunskih sredstev v stanovanjsko oskrbo bo tudi v zvezi s tujimi posojili Stanovanjski sklad Republike Slovenije ohranil svojo vlogo finančnega posrednika, v skladu z možnostmi pa bo za posojila tudi jamčil. Veljavni zakon o financiranju občin dovoljuje, da se občina zadolži do 10% primerne porabe predhodnega leta. Predpisani kreditni potenciali občin so tako nizki, da so seveda že izkoriščeni za druge prioritete lokalnih javnih financ. Omogočanje selektivnega in namenskega dodatnega zadolževanja občin za potrebe pridobivanja in opremljanja stavbnih zemljišč ter pridobivanje socialnih stanovanj zato zahteva spremembe oziroma dopolnitve predpisov o financiranju občin.

Iz vseh navedenih okoliščin sledi projekcija razmerij med sredstvi in viri za graditev stanovanj v okvirju uresničevanja nacionalnega stanovanjskega programa, prikazana v preglednici št. 2.

Ob upoštevanju razmerij, prikazanih v preglednici št. 2 ter obrazloženih računskih podlag je za izvajanje nacionalnega stanovanjskega programa potrebno zagotoviti sredstva po stalnih cenah iz obdobja I.-XII. 1998, ki so prikazana v preglednici št. 3.

Preglednica št. 2: razmerja med sredstvi in viri za graditev stanovanj po vrstah in letih izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa – v odstotkih (%)

Vrsta stanovanj	Leto	Posojila SSRS	Posojila iz NSVS	Občinski proračuni In skladi	Sredstva f. in p.os. vkj. NSO	Komerc. posojila bank
Lastna	2000	9%			46%	45%
	2001	11%			46%	43%
	2002	10%			46%	44%
	2003	10%			46%	44%
	2004	9%	53%		32%	
	2005	8%	52%		31%	
	2006	8%	52%		40%	
	2007	8%	52%		40%	
	2008	6%	52%		42%	
Profitna	2009	4%	52%		44%	
	2000				50%	50%
	2001				50%	50%
	2002				50%	50%
	2003				50%	50%
	2004				50%	50%
	2005				50%	50%
	2006				50%	50%
	2007				50%	50%
Socialna	2008				50%	50%
	2009				50%	50%
	2000	50%		50%		
	2001	50%		50%		
	2002	50%		50%		
	2003	60%		40%		
	2004	70%		30%		
	2005	70%		30%		
	2006	70%		30%		
Neprofitna	2007	70%		30%		
	2008	70%		30%		
	2009	70%		30%		
	2000	63%			37%	
	2001	52%			48%	
	2002	60%			40%	
	2003	60%			40%	
	2004	60%			40%	
	2005	60%			40%	
Skupaj	2006	60%			40%	
	2007	60%			40%	
	2008	60%			40%	
	2009	60%			40%	
	2000	13%		2%	44%	41%
	2001	14%		2%	44%	39%
	2002	15%		3%	43%	39%
	2003	17%		2%	43%	38%
	2004	18%	42%	2%	31%	2%
2005	19%	40%	3%	30%	2%	
2006	21%	38%	3%	36%	2%	
2007	22%	36%	3%	36%	2%	
2008	23%	34%	4%	36%	3%	
2009	23%	32%	4%	37%	3%	

Preglednica št. 3: sredstva in viri za graditev stanovanj po vrstah stanovanj in času izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa (stalne cene I.-XII. 1998, v mio tolarjev)

Vrsta stanovanj	Leto	Posojila SSRS	Posojila iz NSVS	Občinski proračuni In skladi	Komercialna posojila bank	Skupaj
Lastna	2000	6.221			30.369	67.760
	2001	7.400			29.856	68.992
	2002	7.000			30.921	70.224
	2003	7.360			31.226	71.456
	2004	6.319	38.400			72.688
	2005	5.961	38.400			73.920
	2006	6.273	38.400			73.920
	2007	6.066	38.400			73.920
	2008	4.729	38.400			73.920
Profitna	2009	2.947	38.400			73.920
	2000				316	633
	2001				633	1.265
	2002				949	1.898
	2003				1.265	2.530

Vrsta stanovanj	Leto	Posojila SSRS	Posojila iz NSVS	Občinski proračuni In skladi	Komercialna posojila bank	Skupaj
	2004				1.581	3.163
	2005				1.898	3.795
	2006				2.214	4.428
	2007				2.530	5.060
	2008				2.846	5.693
	2009				3.163	6.325
Socialna	2000	1.287		1.287		2.574
	2001	1.716		1.716		3.432
	2002	2.145		2.145		4.290
	2003	3.089		2.059		5.148
	2004	4.805		2.059		6.864
	2005	6.006		2.574		8.580
	2006	7.207		3.089		10.296
	2007	8.408		3.604		12.012
	2008	10.210		4.376		14.586
	2009	12.012		5.148		17.160
Neprofitna	2000	1.900				3.003
	2001	2.000				3.861
	2002	3.089				5.148
	2003	4.118				6.864
	2004	5.148				8.580
	2005	6.435				10.725
	2006	7.722				12.870
	2007	9.266				15.444
	2008	10.811				18.018
	2009	12.870				21.450
Skupaj	2000	9.408		1.287	30.686	73.970
	2001	11.116		1.716	30.488	77.550
	2002	12.234		2.145	31.870	81.560
	2003	14.568		2.059	32.491	85.998
	2004	16.271	38.400	2.059	1.581	91.295
	2005	18.402	38.400	2.574	1.898	97.020
	2006	21.202	38.400	3.089	2.214	101.514
	2007	23.741	38.400	3.604	2.530	106.436
	2008	25.750	38.400	4.376	2.846	112.217
	2009	27.829	38.400	5.148	3.163	118.855

b) Obrazložitev

1. Sredstva za pridobivanje socialnih stanovanj

Za pridobitev 2.000 socialnih stanovanj letno bi bilo v ciljnem letu izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa, t. j. leta 2009 po stalnih cenah I.-XII. 1998 potrebno zagotoviti sredstva v višini 17,2 milijarde tolarjev. Zagotavljanje socialnih stanovanj je dolžnost občin, ki naj bi programe na tem področju izvajale zlasti z usmerjanjem sredstev v odkup in prenovno obstoječih stanovanj ter z zamenjavo stanovanj znotraj lastnega socialnega in neprofitnega sklada.

Zlasti s prvim načinom je mogoče doseči nižje nakupne cene in s tem z enakimi sredstvi rešiti večje število socialnih problemov. Vendar pa občine ob sedanjem načinu financiranja ne bodo mogle same zbrati za tak obseg potrebnih sredstev in tudi ne bodo mogle v skladu z zakonom gospodariti s stavbnimi zemljišči v javno korist. Brez možnosti, da za pridobivanje in opremljanje stavbnih zemljišč in pridobivanje socialnih stanovanj najamejo posojila pri Stanovanjskem skladu Republike Slovenije, bo stanovanjska in druga graditev v občinah še naprej stagnirala oziroma bo omejena na neorganizirano in nekontrolirano razpršeno gradnjo individualnih hiš. Taka gradnja pa je potratna do prostora in energije in obremenjujoča za okolje, njeni gospodarski multiplikacijski učinki pa so nezaznavni.

Vendar pa bo morala občine pri zagotavljanju socialnih stanovanj poleg tega, država tudi neposredno finančno podpreti. V ta namen nacionalni stanovanjski program predvideva razširitev dejavnosti Stanovanjskega sklada Republike Slovenije na kreditiranje pridobivanja socialnih stanovanj,

tako, da bo od leta 2000 dalje postopno spreminjala, in sicer tako, da bo od leta 2004 dalje razmerje med posojili Stanovanjskega sklada Republike Slovenije in sredstvi občinskih proračunov 70% : 30%.

2. Sredstva za pridobivanje neprofitnih najemnih stanovanj

Pretežna večina proračunskih sredstev države, usmerjenih preko Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, bo morala biti namenjenih za posojila neprofitnim stanovanjskim organizacijam za pridobivanje najemnih neprofitnih stanovanj. Lokalne skupnosti pa bi morale pri tem sodelovati s svojimi sredstvi in jih namenjati zlasti za pridobivanje komunalno opremljenih zemljišč za gradnjo tovrstnih stanovanj.

Za pridobitev 2.500 neprofitnih najemnih stanovanj na leto bo v ciljnem letu uresničevanja nacionalnega stanovanjskega programa, t. j. leta 2009 po stalnih cenah I.-XII. 1998 skupaj treba zagotoviti sredstva v višini 12,8 milijarde tolarjev iz posojil Stanovanjskega sklada Republike Slovenije in po 8,6 milijarde tolarjev, ki jih bodo zagotovile neprofitne stanovanjske organizacije same, skupaj 21,5 milijarde tolarjev.

Razmerje med posojili Stanovanjskega sklada Republike Slovenije in lastnimi sredstvi neprofitnih organizacij ostaja tudi v bodoče pri že uveljavljenih 60% : 40%.

3. Sredstva za kreditiranje nakupa in gradnje lastnih in drugih stanovanj

V graditev lastnih stanovanj državljanov bo treba v ciljnem letu izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa

(2009) naložiti skupaj 73,9 milijard vseh javnih in zasebnih sredstev. Tudi na tem področju se bodo razmerja med različnimi viri sredstev morala spremeniti, in sicer tako, da bo pri dajanju posojil državljanom postopoma prevzela vodilno vlogo nacionalna stanovanjska varčevalna shema, sočasno pa se bo zmanjševala tako vloga Stanovanjskega sklada Republike Slovenije kot vloga poslovnih bank. Prav tako pa se mora izboljšati dostopnost do lastnih stanovanj državljanov z zmanjšanjem njihovega lastnega deleža v celotni finančni konstrukciji.

V ciljnem letu izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa bodo razmerja med viri Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, nacionalne stanovanjske varčevalne sheme ter iz sredstev fizičnih in pravnih oseb 4 : 52 : 44. To razmerje upošteva ključno vlogo nacionalne stanovanjske varčevalne sheme kot novega sistema stanovanjskega varčevanja in kreditiranja. V istem razmerju pa je opazno ustrezno zmanjšanje deležev ostalih virov.

Navedeno ciljno razmerje pomeni, da se bo obseg posojil Stanovanjskega sklada Republike Slovenije individualnim investitorjem z uresničevanjem nacionalnega stanovanjskega programa po stalnih cenah I.–XII. 1998 zmanjšal s 6,2 milijarde tolarjev v letu 2000 na 2,9 milijarde tolarjev leta 2009, ob tem, ko se bo skupen obseg investicij v lastna stanovanja v istem času povečal s 67,7 na 73,9 milijard tolarjev.

Izvajanje nacionalne stanovanjske varčevalne sheme bo podobno kot namensko stanovanjsko varčevanje v drugih evropskih državah potrebovalo stalno pomoč države. Zaradi ugodnih obrestnih mer in dodatnega premiranja s strani države se bodo za tak način varčevanja odločili vsi tisti, ki dejansko načrtujejo nakup stanovanja ali gradnjo stanovanjske hiše. Ugodne obrestne mere in premiranje pa bodo vzpodbudile k varčevanju tudi premožnejše prebivalce, ki sami niso zainteresirani za pridobitev stanovanjskega posojila. Na ta način pa bodo zagotovljeni dolgoročni viri sredstev.

Tovrstno spodbudo je mogoče zagotoviti z davčnimi (dohodninskimi) olajšavami v zvezi z varčevanjem v nacionalni stanovanjski varčevalni shemi in drugimi naložbami fizičnih oseb v stanovanjsko oskrbo. Cilj davčnih olajšav v povezavi s spodbujanjem naložb v stanovanja ni samo spodbujanje stanovanjskega varčevanja tistih, ki sami rešujejo svoje lastno stanovanjsko vprašanje. Davčne olajšave morajo v enaki meri spodbujati tudi tiste, ki imajo svoje stanovanjsko vprašanje sicer rešeno, da svoje prihranke nalagajo v različne vrste stanovanjskih naložb (stanovanja, poslovni deleži stanovanjskih zadrug in neprofitnih stanovanjskih organizacij, hipotekarne obveznice). To bi zajelo dodatne vire za zagotavljanje stanovanj in s tem za naglejšo zmanjševanje stanovanjskega primanjkljaja.

2.12.3. Proračunska sredstva Republike Slovenije za uresničevanje nacionalnega stanovanjskega programa

Za uresničevanje nacionalnega stanovanjskega programa bo Republika Slovenija iz vsakoletnega državnega proračuna zagotavljala sredstva za neposredne in za posredne prenose v stanovanjsko oskrbo. Neposredni prenosi obsegajo sredstva za dokapitalizacijo Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, ki bo omogočala njegovo kreditiranje pridobivanja neprofitnih, socialnih in lastnih stanovanj, posredni prenosi pa sredstva za premiranje hranilnih vlog v okviru nacionalne stanovanjske varčevalne sheme ter sredstva za subvencioniranje najemnin socialno ogroženim državljanom in njihovim družinam.

Med tem, ko bo tudi subvencioniranje oziroma premiranje hranilnih vlog država izvajala preko Stanovanjskega

sklada Republike Slovenije kot osrednje državne institucije za financiranje stanovanjske oskrbe, bo sredstva za objektivne subvencije najemnin zagotavljala iz primerne porabe občin. Merila za učinkovitejšo in pravičnejšo subvencioniranje najemnin, ki so odvisna od številnih okoliščin, ne nazadnje tudi od spremljanja posledic uvajanja tržnih zakonitosti in pravnega reda na področje stanovanjske oskrbe, je treba določiti na novo.

V predhodnih poglavjih je bilo prikazano, da bi bilo potrebno za objektivno in subjektivno subvencioniranje najemnin potrebno zagotavljati sredstva v višini 3.322.830.000 tolarjev letno v okviru primerne porabe občin. Ta se pokriva iz občinskih virov in iz finančnih izravnjav, ki jih upravičene občine prejema iz državnega proračuna. Slednje so predmet posebnih meril in jih ni mogoče z zadostno natančnostjo oceniti vnaprej, zato povečanje finančnih izravnjav iz državnega proračuna na račun uresničevanja nacionalnega stanovanjskega programa ne more biti natančneje prikazano oziroma v tem okviru zajeto med neposrednimi prenosi iz državnega proračuna.

Tako kot za ostala sredstva za uresničevanje nacionalnega stanovanjskega programa, seveda tudi za sredstva, namenjena za subvencioniranje najemnin velja, da bo njihova natančnejša določitev stvar proračunskega načrtovanja v letih do 2009. Za letne dokapitalizacije Stanovanjskega sklada Republike Slovenije ter za subvencioniranje oziroma premiranje stanovanjskega varčevanja pa bodo potrebna sredstva, prikazana v preglednici št. 4 (v nadaljevanju: neposredni prenosi iz proračuna Republike Slovenije za uresničevanje NSP).

Preglednica št. 4: neposredni prenosi iz proračuna Republike Slovenije za uresničevanje NSP (po ciljnih, stalne cene I.–XII. 1998, v mio tolarjev)

letno	Stanovanjski sklad RS		Nacionalna stanovanjska varčevalna shema	
	posojila	dokapit. iz proračuna RS	posojila	premije
2000	11.391	1.560	0	566
2001	12.680	1.560	0	1.132
2002	12.956	1.560	0	1.698
2003	14.568	2.500	0	2.264
2004	16.271	3.500	38.400	2.830
2005	18.402	3.800	38.400	2.830
2006	21.202	5.000	38.400	2.830
2007	23.741	6.000	38.400	2.830
2008	25.750	6.000	38.400	2.830
2009	27.829	6.000	38.400	2.830

Za izračune po tekočih cenah je domnevano naslednje gibanje inflacije (preglednica št. 5):

Preglednica št. 5: inflacijske stopnje 2000–2009

Leto	Inflacijska stopnja %	Bazni indeks 1999 = 100
2000	6,0	106
2001	5,3	112
2002	4,7	117
2003	4,1	122
2004	3,6	126
2005	3,2	130
2006	3,0	134
2007	2,9	138
2008	2,8	142
2009	2,7	146

Iz te predpostavke sledi naslednji izračun neposrednih prenosov iz proračuna Republike Slovenije za uresničevanje NSP po tekočih cenah v času izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa (preglednica št. 6):

Preglednica št. 6: neposredni prenosi iz proračuna Republike Slovenije za uresničevanje NSP (po ciljih, tekoče cene, v mio tolarjev)

leto	Nacionalna stanovanjska varčevalna shema		premijske
	Stanovanjski sklad RS		
	posojila	dokapit.	posojila
		iz proračuna RS	
2000	11.391	1.560	0
2001	13.441	1.870	0
2002	14.462	2.360	0
2003	17.024	3.900	0
2004	19.795	5.500	45.658
2005	23.193	6.300	47.119
2006	27.577	8.200	48.533
2007	31.806	9.950	49.940
2008	35.498	10.400	51.338
2009	39.438	10.850	52.725

Skupni neposredni prenosi iz proračuna Republike Slovenije v času izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa za doseganje zastavljenih ciljev ob vseh upoštevanih okoliščinah morajo torej znašati (preglednica št. 7).

Preglednica št. 7: vsi neposredni prenosi iz proračuna Republike Slovenije za uresničevanje NSP (stalne in tekoče cene, v mio tolarjev)

Leto	Vsi neposredni prenosi iz proračuna RS (stalne cene I.-XII. 1998)	Vsi neposredni prenosi iz proračuna RS tekoče cene
2000	2.126	2.126
2001	2.692	3.062
2002	3.258	4.232
2003	4.764	6.499
2004	6.330	8.865
2005	6.630	9.773
2006	7.830	11.777
2007	8.830	13.631
2008	8.830	14.184
2009	8.830	14.736

Upoštevaje celotne načrtovane naložbe javnih in zasebnih sredstev v graditev stanovanj bodo navedeni zneski vseh neposrednih prenosov iz proračuna Republike Slovenije za uresničevanje nacionalnega stanovanjskega programa imeli v celotnem obsegu graditve stanovanj naslednje deleže, prikazane v preglednici št. 8.

Preglednica št. 8: delež neposrednih prenosov iz proračuna Republike Slovenije v uresničevanju NSP (tekoče cene, v mio tolarjev)

Leto	Vsa sredstva za graditev stanovanj	Vsi neposredni prenosi iz proračuna RS	
	mio tolarjev	mio tolarjev	%
2000	73.970	2.126	2,9
2001	82.203	3.062	3,7
2002	91.035	4.232	4,6
2003	100.501	6.499	6,5
2004	104.249	8.865	8,5
2005	112.556	9.773	8,6
2006	130.623	11.777	9,0
2007	141.088	13.631	9,7
2008	153.098	14.184	9,3
2009	166.742	14.736	8,8

2.13. Učinki izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa na ostale gospodarske dejavnosti

Poleg socialnih, zdravstvenih in drugih pozitivnih vplivov pomeni vlaganje v stanovanjsko gradnjo in prenovu močna vzpodbuda za rast celotnega gospodarstva.

Tuje študije kažejo, da je ob znatnejšem povečanju vlaganj v stanovanjsko gospodarstvo mogoče pričakovati povečanje proizvodnje v skoraj vseh gospodarskih panogah, prav tako pa je mogoče pričakovati tudi povečanje zaposlenosti. Tako npr. nemške izkušnje navajajo, da pri vložku 1 milijarde DEM v stanovanjsko gradnjo znašajo neposredni in posredni makroekonomski učinki 1,7 milijarde DEM, pospeševalni (multiplikacijski) učinki pa še dodatnih 0,8 milijarde DEM.

Občuten je tudi vpliv na zaposlovanje, saj bi bilo po istih virih pri enakem finančnem vložku v stanovanjsko področje mogoče pričakovati 30.000 novih delovnih mest v neposrednih in posrednih dejavnostih povezanih z gradnjo stanovanj. Zaradi pospeševalnih vplivov pa bi se, kot kažejo navedeni podatki, število delovnih mest povečalo še za dodatnih 14.000 in bi torej skupno povečanje delovnih mest ob tako velikem vlaganju znašalo 44.000, pri čemer seveda ni upoštevano zasedanje morebitnih neizkoriščenih gospodarskih zmogljivosti.

Tovrstnih podatkov sicer ni mogoče neposredno prenašati in sorazmerno prirediti slovenskim razmeram, jih je pa mogoče upoštevati kot dovolj zanesljivo podkrepitev pričakovanja, da so tudi gospodarski učinki sorazmerno manjših povečanj naložb v stanovanjsko oskrbo znatni.

Prav tako kljub nekaterim tovrstnim pričakovanjem ni mogoče napovedati, za koliko in kje se bo na račun uresničevanja nacionalnega stanovanjskega programa povečala zaposlenost v Sloveniji. Ni pa mogoče izključiti tovrstnega vpliva v industriji oziroma trgovini finalnih gradbenih proizvodov, pohištva in gospodinjstev, v dejavnostih gradbenih zaključnih del ter v terciarnih in kvartarnih dejavnostih, odvisnih od stanovanja in demografskih rasti, v samem gradbeništvu pa samo toliko, kolikor povečan obseg graditve stanovanj ne bo sovpadal z morebitnim zmanjšanjem obsega graditve drugih, zlasti velikih infrastrukturnih omrežij oziroma objektov.

Neposredna finančna intervencija države v stanovanjsko oskrbo in izvajanje nacionalne stanovanjske varčevalne sheme bosta imeli tudi pomembne posledice za spremenjene vzorce porabe prebivalstva. Lahko pričakujemo, da se bo zaradi povečanega stanovanjskega varčevanja in lažjega dostopa do stanovanj spremenila struktura porabe – iz potrošnih dobrin v "trajne dobrine", povečal pa se bo delež prihrankov na račun zmanjšanja takojšnje porabe.

2.14. Socialni učinki izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa

Pričakovati je, da bo izvajanje nacionalnega stanovanjskega programa imelo naslednje pozitivne socialne učinke:

- lažji dostop do stanovanj bo ugodno vplival na nataliteto prebivalstva, saj se bodo mlade družine lahko prej in lažje odločale za otroke. Lažji in hitrejši dostop do stanovanj lahko pomeni več otrok v družini;
- boljše bivalne razmere preprečevalno vplivajo na konflikte v družini in ustvarjajo bolj zdrave družinske odnose ter lahko vplivajo na manjše število razvez. Otrokom so dane možnosti za zdrav fizični in intelektualni razvoj;
- lažje in hitreje rešeno stanovanjsko vprašanje dviguje tudi motivacijo na delovnem mestu in skrb za stalno zaposlitev;

– socialne razlike, ki izhajajo iz bistveno neenakega dostopa do stanovanj se bodo zmanjšale.

3. DELEŽ SREDSTEV ZA STANOVANJSKO OSKRBO V BRUTO DOMAČEM PROIZVODU

Že uvodoma je bilo poudarjeno, da je stanovanjska politika sestavljen (kompleksen) in prepleten sestav ukrepov in ravnanj različnih udeležencev ter da je poleg tega, da zagotovi podlago za oblikovanje in izvajanje primerne oziroma aktivne stanovanjske politike, ena od glavnih nalog nacionalnega stanovanjskega programa, da zagotovi skupen okvir za usklajeno in k skupnim ciljem usmerjeno delovanje vseh udeležencev pri uresničevanju učinkovite in uravnotežene stanovanjske oskrbe.

Namen nacionalnega stanovanjskega programa pa je določiti tudi obseg, vire in dinamiko sistemskega financiranja stanovanjske oskrbe. Zaradi navedene sestavljenosti in prepletenosti, še zlasti pa zaradi soudeležbe države in lokalnih skupnosti, različnih dejavnikov javnega sektorja ter nujnega medsebojnega sodelovanja javnega in zasebnega sektorja pa je tako določanje lahko v nacionalnem stanovanjskem programu samo indikativno.

V nacionalnem stanovanjskem programu je možno določiti ciljne deleže stanovanjske oskrbe v celotnem bruto domačem proizvodu ter oceniti namenska državna proračunska sredstva za neposreden prenos v stanovanjsko oskrbo. Posredne prenose v stanovanjsko oskrbo bo mogoče določiti v letnih finančnih planih uporabnikov javnih sredstev na ravni države in občin ter na podlagi podatkov o uresničevanju nacionalnega stanovanjskega programa.

Z ukrepi aktivne stanovanjske politike oziroma z izvrševanjem nacionalnega stanovanjskega programa je treba zagotoviti, da se bodo vsa javna in zasebna sredstva, namenjena za graditev, prenavo oziroma pridobivanje stanovanj, povečala od 2,1% v letu 2000 na 2,4% leta 2009 bruto domačega proizvoda (po stalnih cenah), pri čemer bo država zagotavljala za neposredne prenose iz proračuna Republike Slovenije za uresničevanje nacionalnega stanovanjskega programa med 2,9 in 8,8% vseh sredstev (po tekočih cenah).

Nacionalni stanovanjski program določa izvajalce in njihove dolžnosti pri oblikovanju in izvajanju aktivne stanovanjske politike pri čemer je ključna vloga Vlade Republike Slovenije in Stanovanjskega sklada Republike Slovenije. Vlada Republike Slovenije bo s proračunskimi memorandummi in predpisi o izvrševanju proračuna Republike Slovenije poleg drugih ukrepov iz lastne pristojnosti Državnemu zboru Republike Slovenije predlagala prenose državnih proračunskih sredstev za različne namene znotraj stanovanjske oskrbe, tako da bo zagotovljeno doseganje zgoraj navedenega finančnega cilja.

4. NALOGE IZVAJALCEV NACIONALNEGA STANOVANJSKEGA PROGRAMA

4.1. Naloge Vlade Republike Slovenije

Pri izvajanju nacionalnega stanovanjskega programa je osrednja naloga Vlade Republike Slovenije, da nadaljuje z vzpostavljanjem in izvajanjem sistema finančnih spodbud in pomoči ter drugih finančnih in nefinančnih ukrepov, vključno s fiskalnimi, ki bodo na področju stanovanjske oskrbe omogočili uveljavitev tržnih zakonitosti, zagotavljali sposobnost občin za uresničevanje njihovih nalog ter spodbudili

večje naložbe iz zasebnih sredstev in ki bodo pospeševali graditev novih in prenavo starih stanovanj na primernih lokacijah ter optimalno izkoriščenost obstoječega stanovanjskega fonda. Zato naj Vlada Republike Slovenije:

1. v podporo uresničevanju nacionalnega stanovanjskega programa predloži Državnemu zboru Republike Slovenije predloge sprememb in dopolnitev zakonov oziroma novih zakonov s področja stanovanjskih zadev, javnih financ, socialnega varstva ter davkov, ki bodo zagotovili sistemske pogoje za doseganje njegovega namena in ciljev, tako da:

a) bo na stanovanjskem področju uveden sistem subvencioniranja najemnin za tiste najemnike, katerih dohodki so nižji od zneska, ki jim v skladu z veljavnimi predpisi zagotavlja preživetje, povečanega za znesek najemnine v socialnem stanovanju;

b) bo Stanovanjski sklad Republike Slovenije nudil tudi obratna hipotekarna posojila upravičencem, ki so lastniki ali solastniki stanovanja, v katerem sami prebivajo, ne pa tudi kakršnekoli druge nepremičnine, katerih dohodki so nižji od zneska, ki jim v skladu z veljavnimi predpisi zagotavlja preživetje, povečanega za znesek individualnih in obratovalnih stroškov ter stroškov za nujno vzdrževanje takega stanovanja oziroma vzdrževanje skupnih delov, naprav in prostorov večstanovanjske hiše, v kateri se nahaja;

c) bo dejanskim potrebam prilagojena kategorizacija stanovanj, vključno z začasnimi oziroma zasilnimi bivališči in določitvijo meril za to, kaj se šteje za primerno stanovanje;

d) bo sklenitev najemne pogodbe za določen čas možna tudi za profitna stanovanja, ki jih oddaja fizična oseba, ki oddaja več kot tri stanovanja;

e) bo odpoved najemne pogodbe za profitno stanovanje možna tudi zaradi drugih razlogov, določenih z najemno pogodbo, vključno zaradi neplačevanja iz kakršnegakoli vzroka najemnine oziroma drugih stroškov za uporabo profitnega stanovanja;

f) bodo sredstva Stanovanjskega sklada Republike Slovenije lahko uporabljali tudi lastniki denacionaliziranih stanovanj, ki se dajejo v najem za neprofitno najemnino, in sicer:

– za prenavo in rekonstrukcijo takšnih stanovanj ter skupnih delov in naprav stanovanjskih hiš, v katerih se nahajajo,

– kadar pristanejo na odprodajo stanovanja prejšnjemu imetniku stanovanjske pravice po 125. členu stanovanjskega zakona tudi za nadomestitev odprodanega stanovanja z novo stanovanjsko enoto,

– plačilo odpravnine prejšnjemu imetniku stanovanjske pravice, ki si sam priskrbi stanovanje za nakup ali se odloči za gradnjo;

g) se bo vrednost denacionaliziranega stanovanja po 125. členu stanovanjskega zakona, ki se proda ali izprazni, in se določi na podlagi prvega odstavka 121. člena stanovanjskega zakona, tako da se bo vrednost točke, ki je sedaj določena v višini 4 DEM povečala na 5 DEM v tolaški protivrednosti po srednjem tečaju Banke Slovenije;

h) bo Stanovanjski sklad Republike Slovenije imel zakonsko podlago za celotno dejavnost, ki jo mora opravljati v zvezi z uresničevanjem nacionalnega stanovanjskega programa, vključno z možnostjo investiranja v stavbna zemljišča namenjena za graditev najemnih neprofitnih stanovanj ter z možnostjo zadolževanja pri mednarodnih finančnih ustanovah;

i) bodo olajšani oziroma poenostavljeni pogoji za upravljanje in sprejemanje odločitev v zvezi z vzdrževanjem in drugimi posegi v večstanovanjskih hišah;

j) bodo urejene posebnosti glede stanovanjskih in gradbenih zadrug, in sicer zlasti povezava med članstvom v sta-

novanjski zadrugi in stanovanjskim najemnim razmerjem, način prenosa zgrajenih stanovanj in stanovanjskih hiš iz zadružnega premoženja v osebno premoženje zadruženikov ter položaj stanovanj in stanovanjskih hiš v primeru stečaja ali prisilne poravnave;

2. predloži Državnemu zboru Republike Slovenije predloge novih zakonov s področja javnih financ, davkov fizičnih in pravnih oseb, ter zadrug, ki bodo zlasti občinam pa tudi drugim subjektom omogočali operativno uresničevanje nacionalnega stanovanjskega programa in tistega obsega gospodarjenja s stavbnimi zemljišči, ki je pogoj za povečan obseg graditve stanovanj, in sicer:

a) predpise s področja neposrednih davkov, ki bodo:

– stimulirali dolgoročno varčevanje z namenom reševanja stanovanjskega problema,

– prispevali k lažji zamenjavi rezidenčnega stanovanja,

– prispevali k večji ponudbi odvečnih in premalo zaseđenih stanovanj;

b) zakona (zakonov) o najetju posojil(a) mednarodnih finančnih organizacij, ki bo(do) na podlagi predhodnih sprememb stanovanjskega zakona s posredovanjem Stanovanjskega sklada RS občinam omogočal(i) dostop do ugodnih posojilnih sredstev mednarodnih finančnih organizacij, namensko za pridobivanje in opremljanje stavbnih zemljišč ter za graditev socialnih oziroma neprofitnih stanovanj;

c) zakona o hipotekarnih poslih, ki bo med drugim omogočal izdajanje hipotekarnih obveznic in poslovanje z njimi;

3. v šestih mesecih po uveljavitvi zgoraj navedenih zakonov sprejme izvršilne predpise, ki bodo omogočali uresničevanje zakonskih sprememb v okviru aktivne stanovanjske politike in med drugim tudi omogočali dodeljevanje nadomestnih stanovanj v najem tistim bivšim imetnikom stanovanjske pravice, ki niso uspeli z nakupom stanovanja od lastnika – upravičenca do denacionalizacije;

4. pri izvajanju nacionalnega stanovanjskega programa upošteva oziroma zagotavlja uresničevanje ukrepov za skladnejši razvoj poselitve in uravnotežen prostorski in regionalni razvoj ter varstvo okolja in skrbi za demografsko ogrožena območja;

5. v letih 2001 do 2009 predlaga Državnemu zboru Republike Slovenije proračunske memorandume in predloge proračunov, ki bodo namenjali za neposredne prenose iz državnega proračuna preko Stanovanjskega sklada Republike Slovenije za posojila Stanovanjskega sklada Republike Slovenije ter za premije na hranilne vloge preko nacionalne stanovanjske varčevalne sheme sredstva v naslednjih zneskih:

Leto	Znesek (v mio tolarjih)
2001	3.062
2002	4.232
2003	6.499
2004	8.865
2005	9.773
2006	11.777
2007	13.631
2008	14.184
2009	14.736

6. v pogajanjih za vključitev Republike Slovenije v polnopravno članstvo Evropske unije uveljavi prehodno obdobje do leta 2009, v katerem bo ohranila znižano 8% stopnjo davka na dodano vrednost za graditev in prvo prodajo vseh stanovanj in stanovanjskih hiš, ter nadaljnje prehodno obdobje do leta 2010, do katerega bo znižano davčno stopnjo ohranila za graditev in prvo prodajo neprofitnih in socialnih

najemnih stanovanj in stanovanjskih hiš ter tistih stanovanj, v katerih njihovi lastniki sami prebivajo.

4.2. Naloge ministrstev

1. Minister za okolje in prostor naj v skladu s svojimi pristojnostmi in na podlagi predhodne uskladitve z zainteresiranimi državnimi ministrstvi v letu 2001 izda predpise oziroma priporočila za urejanje naselij in projektiranje, gradnjo ter prenovo stanovanj, s katerimi se upošteva:

– graditev manjših, skrbno in človekovemu merilu primerno zasnovanih sosedstev z racionalno izrabo zemljišč;

– pestrejšo ponudbo tipov stanovanj, upošteva tudi potrebe ostarelih in drugih oseb s posebnimi potrebami;

– skladnost novih stanovanjskih naselij in zgradb z značilnostmi posameznih naravnih, kulturnih in arhitekturnih krajin;

– poenoteno izvajanje nepremičninskih evidenc, ki zagotavljajo najemni fond stanovanj.

2. V istem času naj minister za okolje in prostor tudi na podlagi predhodnega evidentiranja kandidatov pri subjektih, navedenih v nacionalnem stanovanjskem programu, predlaga Vladi Republike Slovenije člane in predsednika državnega stanovanjskega sveta in zagotovi sistemske pogoje za delovanje državnega stanovanjskega sveta, vključno z zagotovitvijo sredstev za izvajanje raziskav za njegove potrebe iz proračunskega okvira, namenjenega ciljnemu raziskovalnemu programu za stanovanja.

3. Minister za znanost in tehnologijo ter minister za okolje in prostor naj zagotavljata redno izvajanje ciljnih raziskovalnih programov prostor in stanovanje.

5. GLAVNE JAVNOFINANČNE POSLEDICE URESNIČEVANJA NACIONALNEGA STANOVANJSKEGA PROGRAMA

Iz sklepov nacionalnega stanovanjskega programa izhajajo znatne javnofinančne posledice, in sicer tako na prihodkovni kot na odhodkovni strani proračunov Republike Slovenije in občin. Posledice bodo na eni strani izražene v obliki neposrednih in posrednih prenosov javnih sredstev iz različnih proračunov in proračunskih postavk ter preko različnih vzvodov na področje stanovanjske oskrbe ter v obliki zmanjšanj proračunskih prihodkov zaradi raznovrstnih olajšav. Na drugi strani pa bo uresničevanje nacionalnega stanovanjskega programa zaradi povečanega obsega financiranja, graditve in opremljanja stanovanj prispevalo tudi znatno povečanje proračunskih prihodkov.

V tem poglavju so prikazane javnofinančne posledice uresničevanja posameznih sklepov nacionalnega stanovanjskega programa v ciljnem letu 2009 po stalnih cenah I.–XII. 1998. Iz točke št. 6 (priloga) pa so te posledice prikazane v zbirni preglednici ter s prikazi računskih podlag.

Zaradi uresničevanja nacionalnega stanovanjskega programa bo letno zmanjšanje proračunskih prilivov znašalo 12.449,280.000 tolarjev, letno povečanje proračunskih prilivov pa 7.694,193.000 tolarjev. Iz navedenega sledi, da bodo prihodkovni učinki uresničevanja nacionalnega stanovanjskega programa v času izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa predvidoma izkazovali primanjkljaj v višini 4.755,087.000 tolarjev.

5.1. Financiranje občin

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 56/98) v 6. členu, ki dopol-

njuje drugi odstavek 17. člena zakona o financiranju občin določa, da se občine lahko zadolžujejo za financiranje stanovanjske gradnje, oskrbe z vodo ter za odvajanje in čiščenje odplak v obsegu, ki presega 10% realiziranih prihodkov v letu pred letom zadolževanja, če odplačilo glavnice in obresti v posameznem letu odplačila ne preseže 3% realiziranih prihodkov.

Limit dodatnega možnega zadolževanja občin za financiranje stanovanjske gradnje znaša 4,86 milijard tolarjev, glede na realizirane prihodke občin v letu 1998. Zgornji nivo dopustnega zadolževanja za stanovanjsko gradnjo skladno s planom v nacionalnem stanovanjskem programu, bi občine presegle v letu 2009. Občine bi se za planirano število gradnje socialnih stanovanj zadolžile pri Stanovanjskem skladu Republike Slovenije po deležih kot so razvidni iz preglednice številka 2. Pri izračunu je bila upoštevana povprečna velikost socialnega stanovanja 55 m², cena 156.000 tolarjev/m², doba vračila najetega kredita 25 let in 2,5% realna obrestna mera.

5.2. Neposredni prenosi javnih sredstev

Neposredni prenosi javnih sredstev iz proračunov republike in občin so po predlogu nacionalnega stanovanjskega programa namenjeni za dokapitalizacijo Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, za premiranje vlog v okviru nacionalne stanovanjske varčevalne sheme, sredstva iz občinskih proračunov za stanovanjsko gradnjo v občinah (socialna in neprofitna stanovanja) in odplačevanje posojil občin, najetih pri Stanovanjskem skladu Republike Slovenije.

Povprečni letni neposredni prenosi javnih sredstev za desetletno obdobje od leta 2000 do leta 2009 bi predstavljali 9.126,450.000 tolarjev sredstev po stalnih cenah.

Za dokapitalizacijo Stanovanjskega sklada Republike Slovenije bi bilo potrebno v povprečju letno nameniti 3.748,000.000 tolarjev sredstev republiškega proračuna, za premiranje vlog v okviru nacionalne stanovanjske varčevalne sheme pa 2.264,000.000 tolarjev.

Iz sredstev občinskih proračunov pa bi za realizacijo predvidene gradnje morali letno nameniti sredstva v višini 2.805,700.000 tolarjev. Zaradi najetja posojil pri Stanovanjskem skladu Republike Slovenije v povprečni letni višini 5.688,500.000 tolarjev, bi morale občine letno vrniti anuitete v višini 1.153,020.000 tolarjev (ob upoštevanju 25-letne dobe vračila po 2,5 % obrestni meri).

5.3. Zmanjšanje proračunskih prilivov

a) Ocena potrebnih sredstev za zagotovitev objektivnih subvencij

Na podlagi ustreznih študij je ocenjeno, da v Republiki Sloveniji prebiva v najemnih stanovanjih okrog 33.400 gospodinjstev, ki bi bila upravičena do objektivnih subvencij, saj njihovi dohodki ne presegajo cenzusa za najem socialnega stanovanja po socialnovarstvenih predpisih.

Zakon o spremembah in dopolnitvah stanovanjskega zakona določa, da se bodo neprofitne najemnine v obdobju 5 let povišale za 31,4%, tako, da bodo v povprečju dosegle stopnjo v vrednosti stanovanja 3,81%. Hkrati določa, da bodo najemniki, ki so upravičeni do najema socialnega stanovanja po predpisih o socialnem varstvu, plačali najemnino le v višini 1,91% od vrednosti stanovanja, razliko do polne najemnine pa bo lastniku stanovanja zagotovila občina iz sredstev primerne porabe.

Socialna najemnina za neamortizirana stanovanja v lasti občin in drugih pravnih oseb za povprečno stanovanje

(60 m², 260 točk, vrednost točke 366 tolarjev) znaša 17.033 tolarjev mesečno. Objektivna subvencija predstavlja 7.946 tolarjev in se bo zagotovila iz sredstev primerne porabe občin. Objektivno subvencijo pa bi bilo potrebno zagotoviti tudi 500 lastnikom denacionaliziranih stanovanj, in sicer v višini 3,17% od vrednosti stanovanja (poleg sredstev amortizacije v višini 1,67% tudi sredstva obresti v višini 1,5%), to je v povprečju 15.082 tolarjev mesečno.

Ob predpostavki, da bi občine zagotovile objektivne subvencije lastnikom stanovanj, katerih najemniki so glede na dohodke upravičeni do najema socialnega stanovanja (33.400 primerov) in ob popolni uveljavitvi neprofitnih najemnin, bi tako morale priskrbeti letno skupaj 3.227,000.000 tolarjev. Podatek vključuje tudi objektivne subvencije lastnikom denacionaliziranih stanovanj.

V ciljnem letu izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa se bo število upravičencev do objektivnih subvencij povečalo, saj se predvideva, da bo do leta 2009 zgrajenih skupaj 9.900 novih socialnih stanovanj. Najemniki teh stanovanj bodo hkrati upravičeni do objektivnih subvencij, zato se bo število upravičencev povečalo na 43.300, za objektivne subvencije pa bo treba zagotoviti 4.171,000.000 tolarjev.

b) Ocena potrebnih sredstev za zagotovitev subjektivnih subvencij

Iz študij o družinskih dohodkih izhaja, da po podatkih za leto 1998 znašajo minimalni življenjski stroški za enočlansko gospodinjstvo okrog 31.000 tolarjev v neto znesku. Družine, katerih mesečni ekvivalentni dohodek ne presega 31.000 tolarjev neto, teh pa je okrog 7.500, bi bile upravičene, da poravnajo samo nekaj manj kot 20% socialne najemnine, za preostalih 80% socialne najemnine pa bi bile upravičene do subjektivne subvencije. Subjektivna subvencija bi znašala okrog 7.384 tolarjev ob predpostavki, da ima družina v najemu 60 m² veliko stanovanje. Ocenjuje se, da se bo ob koncu izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa število družin s tako nizkimi dohodki povečalo še za okoli 2.100 in bo potrebno za vse te družine nameniti okrog 850 mio tolarjev subjektivnih subvencij letno.

Družine, katerih mesečni ekvivalentni dohodek se giblje v razponu od 31.000 tolarjev do 38.000 tolarjev neto, teh je okrog 6.000, pa bi bile upravičene, da v povprečju poravnajo okrog 60% socialne najemnine, za preostalih 40% socialne najemnine pa bi bile upravičene do subjektivne subvencije. Subjektivna subvencija bi v takšnih primerih znašala okrog 3.640 tolarjev. Ocenjuje se, da se bo ob koncu izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa število družin s tako nizkimi dohodki povečalo še za okoli 1.700 in bo potrebno za vse te družine nameniti okrog 336 mio tolarjev subjektivnih subvencij letno.

Za zagotavljanje subjektivnih subvencij za obe skupini družin glede na njihove mesečne dohodke, bi ob koncu izvajanja nacionalnega stanovanjskega programa morali letno nameniti okrog 1.186,9 mio tolarjev.

5.4. Povečanje proračunskih prilivov

a) Priliv v proračun iz naslova 8% davka na dodano vrednost

Zaradi stanovanjske gradnje bi se v proračun stekala tudi sredstva iz naslova 8% davka na dodano vrednost pri prodaji novih najemnih stanovanj, ki jih brez ureditve nacionalnega stanovanjskega programa ne bi zgradili. V letu

2000, ko bi se zgradilo in prodalo 700 najemnih stanovanj, bi davek na dodano vrednost predstavljal 496,773.000 tolarjev. V letu 2009 pa bi se ob prodaji 5.000 najemnih stanovanj iz naslova davka na dodano vrednost steklo v proračun 3.594,800.000 tolarjev.

b) Priliv v proračun iz naslova 19% davka na dodano vrednost od opreme stanovanj

Nacionalni stanovanjski program predvideva, da se bo v obdobju desetih let (2000–2009) vsako leto v povprečju zgradilo 2.500 novih najemnih stanovanj, ki jih brez njegovega uresničevanja ne bi mogli zgraditi zato se bo priliv v proračun povečal tudi zaradi povečane prodaje stanovanjske opreme. Ocenjuje se, da je potrebno za opremo enega stanovanja nameniti najmanj 2,400.000 tolarjev, predvideni davek na dodano vrednost pa je 19%. Tako bi se iz naslova davka na dodano vrednost prodane opreme za stanovanja, v proračun vsako leto steklo 1.140,000.000 tolarjev.

c) Priliv v proračun zaradi novih delovnih mest v gradbeništvu

Po podatkih splošnega gradbenega podjetja, ki je registrirano tudi za stanovanjsko gradnjo izhaja, da je potrebno v poprečju 34 ur za izgradnjo m² stanovanjske površine v štirinadstropni večstanovanjski hiši, kjer ni dvigala. Iz omenjenega podatka je opravljena ocena, da bi bilo ob predvideni pospešeni dinamiki gradnje socialnih, neprofitnih in profitnih stanovanj kot izhaja iz predloga nacionalnega stanovanjskega programa vsako leto potrebno zaposliti tudi dodatne delavce v gradbeništvu, in sicer v poprečju 630 delavcev v letu 2000, ko naj bi se dodatno zgradilo 920 socialnih in neprofitnih stanovanj, do 4.480 delavcev v letu 2009, ko naj bi se dodatno zgradilo 5000 stanovanj povprečne velikosti 55 m².

Zaradi dodatno zaposlenih delavcev v gradbeništvu, bi se povečal tudi priliv v proračun iz naslova dohodnin dodatno zaposlenih delavcev. Ob upoštevanju ocenjene povprečne dohodnine za leto 1998 v višini 153.213 tolarjev, bi se iz naslova dohodnin v letu 2009 zbralo od dodatno zaposlenih delavcev približno 686,000.000 tolarjev, povprečno letno pa 343,029.000 tolarjev.

d) Priliv v proračun od dobička gradbenih podjetij

Po podatkih Agencije Republike Slovenije za plačilni promet je v letu 1996 le 400 gradbenih podjetij z 15.061 zaposlenimi ustvarilo 1.633,446.000 tolarjev celotnega dobička. Plačani davek iz dobička je znašal 226,118.000 tolarjev ali 15.000 tolarjev na delavca oziroma 18.380 tolarjev, preračunan na leto 1998.

Ob predpostavki, da bi bilo v gradbenih podjetjih leta 2009 dodatno zaposlenih okoli 4.480 delavcev zaradi pospešene stanovanjske gradnje, bi morala omenjena gradbena podjetja dodatno plačati iz naslova davka od dobička pravnih oseb v proračun 82,300.000 tolarjev, preračunano na cene iz leta 1998.

e) Povečanje prilivov v občinske proračune iz naslova stroškovnih najemnin

Eden od prihodkov občinskih proračunov so tudi najemnine od socialnih in neprofitnih stanovanj. V letu 1999 je v lasti občin v Sloveniji 26.115 stanovanj. Letna najemnina za ta stanovanja znaša 3.963,735.000 tolarjev (izračun je pripravljen na podlagi najemnine za povprečno neprofitno

stanovanje v velikosti 55 m²). Leta 2000 naj bi se začela uvajati tudi potrebna stroškovna najemnina, ki bi jo sicer v celoti uveljavili v razdobju 5 let tako, da bi predvideno višino dosegla leta 2004.

Leta 2009 bi stanovanjski sklad občin predstavljal skupaj 48.365 stanovanj, stroškovna najemnina za ta stanovanja pa 10.156,650.000 tolarjev. V dohodek občine pa se ne more šteti najemnina v celoti, saj 37,6% najemnine predstavljajo stroški za tekoče in investicijsko vzdrževanje, upravljanje in zavarovanje, tako da se šteje v dohodek občine le preostali delež najemnine v višini 62,4%. Ob postopnem uvajanju stroškovnih najemnin in dodatni pospešeni gradnji socialnih in neprofitnih stanovanj bodo občine v ciljnem letu 2009 razpolagale letno z 6.338,000.000 tolarjev, ki jih bodo lahko namenjale za stanovanjsko področje, v desetletnem obdobju pa povprečno letno 4.364,500.000 tolarjev.

6. UVELJAVITEV NACIONALNEGA STANOVANJSKEGA PROGRAMA

Ta program začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 805-01/90-3/153
Ljubljana, dne 10. maja 2000.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

VLADA

1986. Uredba o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del

Na podlagi šestega odstavka 62. člena zakona o rudarstvu (Uradni list RS, št. 56/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del

1. člen

S to uredbo se določa natančnejša merila za izračunavanje sredstev za sanacijo posledic rudarskih del, način odmere, obračunavanja in plačevanja, porabe sredstev ter nadzora nad plačevanjem sredstev za sanacijo zemljišč, degradiranih z rudarskimi deli.

NATANČNEJŠA MERILA ZA IZRAČUNAVANJE SREDSTEV ZA SANACIJO RUDARSKIH DEL

2. člen

Sredstva za sanacijo rudarskih del se izračunajo na podlagi podrobnega načrta sanacije v revidiranem rudarskem projektu, z oceno stroškov sprotne, fazne ali končne sanacije, predvidenega časa trajanja rudarske pravice in predvidene skupne količine proizvedenih enot mineralne surovine v obdobju, po katerem se bo izvedla sanacija.

NAČIN ODMERE IN OBRAČUNAVANJA SREDSTEV ZA SANACIJO

3. člen

Plačilo za sanacijo se odmeri kot delež sredstev za sanacijo od vsake pridobljene enote mineralne surovine, na podlagi stroškov za sanacijo.

Finančna obremenitev vsake pridobljene enote mineralne surovine s stroški sanacije se izračuna glede na višino stroškov sanacije, razdeljene na količino surovine, pridobljene pri izvajanju rudarskih del.

4. člen

Nosilec, ki imajo glede na načrt sanacije v rudarskem projektu možnost le končne sanacije, se sredstva za sanacijo obračuna tako, da se mesečno odvaja v rudarski sklad delež obremenitve vsake proizvedene enote in od vseh oblik mineralne surovine, v raščenenem stanju ves čas proizvodnje, razen v primeru iz 8. člena te uredbe.

5. člen

Kadar potrebnih sredstev za sanacijo ni mogoče porazdeliti po enotah pridobljene mineralne surovine v raščenenem stanju, se obračuna povprečna vrednost sanacije, ki jo zavezanec plačuje z mesečnim pavšalom, razdeljenim na čas pridobivanja oziroma čas trajanja rudarske pravice, kar se uredi v koncesijski pogodbi.

6. člen

S koncesijsko pogodbo se lahko določi, da bo nosilcu z vrednostjo sanacije obremenjena celotna proizvodnja mineralne surovine, zato mora nosilec do opustitve izkoriščanja mesečno odvajati sredstva za sanacijo bodisi od količine proizvedene mineralne surovine ali z mesečnim pavšalom, kar se določi s koncesijsko pogodbo.

7. člen

Nosilcu, ki že izvaja rudarska dela po enem od dovoljenj, naštetih v 105. členu zakona o rudarstvu (Uradni list RS, št. 56/99) (v nadaljnjem besedilu: zakon), in bo lahko pridobil rudarsko pravico po 105. členu zakona, pa sanacije še ni izvedel, se sredstva za sanacijo zemljišč obračuna samo od tistega dela mineralne surovine, ki bo pridobljen po podpisu koncesijske pogodbe.

Tisti del posledic pridobivanja, ki mora biti obvezno saniran in je v primeru iz prvega odstavka tega člena že nastal zaradi dosedanjega pridobivanja, mora imetnik izvesti in financirati tako kot je predpisano v dovoljenju za raziskovanje ali izkoriščanje, na podlagi katerega je po 105. členu zakona pridobil rudarsko pravico.

8. člen

Če se nosilec v koncesijski pogodbi zaveže, da bo izvajal sprotno ali fazno sanacijo in izvedel končno sanacijo brez odvajanja sredstev za sanacijo v rudarski sklad, mora ob sklenitvi koncesijske pogodbe predložiti bančno garancijo in rezervacijo sredstev, da bo izvedel sanacijska dela v višini predvidenih stroškov sanacijskih del.

VIŠINA PLAČILA IN PLAČEVANJE

9. člen

Izračun višine plačila za sanacijo zemljišča se opravi po obrazcu:

PSems = Sstr : SQms (SIT),

PS = PSems x Qms/mes. (leto) (SIT/mes.),

kjer pomenijo:

PSems plačilo za sanacijo po enoti pridobljene mineralne surovine,

Sstr stroški celotne sanacije,

SQms skupna količina mineralne surovine, ki bo pridobljena,

PS periodično plačilo za sanacijo (mesečno ali letno), Qms količina pridobljene mineralne surovine (na mesec ali letno).

Višina plačila po tej uredbi se uskladi sorazmerno z rastjo cen življenjskih potrebščin na območju Republike Slovenije.

10. člen

Višina plačila za sanacijo in način plačevanja se določi v koncesijski pogodbi. Spremembe višine plačila in načina plačevanja se urejajo z aneksom h koncesijski pogodbi na podlagi vloge nosilca.

Za plačevanje sanacije se nosilcu izda odločbo do 30. marca v tekočem letu na podlagi podatkov za preteklo leto, razen v primeru izvajanja sanacije po 8. členu te uredbe.

Odločba se lahko združi z odločbo o plačilu za koncesije, po uredbi, navedeni v tretjem odstavku 11. člena te uredbe.

11. člen

Sredstva za sanacijo zemljišča plačuje nosilec z mesečnimi akontacijami do petnajstega dne v mesecu za pretekli mesec na poseben račun, ki se za namen sanacije zemljišč odpre pri rudarskem skladu za vsakega nosilca posebej. S koncesijsko pogodbo se lahko nosilec in Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) dogovorita tudi za drugačen način plačevanja sredstev za sanacijo zemljišč.

V primeru zamude pri plačilu plača nosilec zamudne obresti.

Podatke o proizvedenih enotah mineralne surovine in izvedenih sanacijskih delih mora nosilec prigrasiti ministrtvu, pristojnem za rudarstvo na podlagi uredbe o načinu določanja plačila za rudarsko pravico do 30. januarja tekočega leta za preteklo leto.

Poračun vplačanih akontacij se opravi na podlagi izdane računa za preteklo leto, pri čemer se upoštevajo že plačani povprečni mesečni zneski povračil in plačane akontacije ter prijavljena letna količina proizvedene mineralne surovine.

Če nosilec ne prijavi podatkov o proizvedenih količinah mineralne surovine v roku, ki ga določa uredba o načinu določanja plačila za rudarsko pravico, se osnova za izračun plačila določi tako, da se osnova iz preteklega leta poveča za 20%.

Če se pri izvajanju nadzora po tej uredbi ugotovi, da je nosilec prijavil nižje osnove za obračun plačila od dejanskih, je nosilec dolžan plačati poleg ugotovljenih dejanskih obveznosti tudi zamudne obresti in vse stroške ugotavljanja dejanskih obveznosti.

Če se pri izvajanju nadzora po tej uredbi ugotovi, da nosilec ni prigrasil osnove za izračun sredstev za sanacijo zemljišč in na podlagi razpoložljivih evidenc ni možno ugotoviti količine proizvedenih enot mineralne surovine, ministrtvo, pristojno za rudarstvo, določi obveznost v povprečnem znesku, ki ga je nosilec dolžan poravnati do ugotovitve dejanske obveznosti. Če je nato ugotovljena višja obveznost, je nosilec dolžan poravnati razliko s pripadajočimi zamudnimi obrestmi.

PORABA SREDSTEV ZA SANACIJO

12. člen

Nosilec iz zbranih in lastnih sredstev izvede sanacijo.

Sredstva za sanacijo zemljišč, ki so zbrana na računu nosilca v rudarskem skladu, se izplačajo na podlagi predloženega računa za izvedena sanacijska dela nosilcu, če je dela opravil sam, ali drugemu izvajalcu, ki je izvedel sanacijska dela.

Račun se predloži enkrat letno do 30. januarja v tekočem letu za preteklo leto. Stroški se nosilcu povrnejo le, če ima plačane dajatve v zvezi z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico.

Sredstva za končno sanacijo zemljišč se izplačajo le, če je sanacija izvedena skladno z rudarskim projektom in na podlagi pravnomočnega dovoljenja za opustitev izkoriščanja po 48. členu zakona ter dovoljenja za izvajanje del pri zapiranju rudnikov in odpravo posledic izkoriščanja po 50. členu zakona.

Obseg in izvedbo opravljenih sanacijskih del potrdi komisija za nadzor nad izvajanjem koncesijske pogodbe.

13. člen

Preveč vplačana sredstva nosilcu rudarski sklad po končani sanaciji vrne.

Kadar nosilec zaradi stečaja ali likvidacije ne obstaja več, sanacija zemljišč pa ni bila izvršena in sredstva niso bila porabljena, se sredstva prenesejo na rudarski sklad, vnovči se bančna garancija in se sanacijska dela oddajo drugemu izvajalcu z javnim razpisom.

Kadar se koncesija prenese na novega nosilca, se v koncesijski pogodbi uredi tudi način prenosa že vplačanih sredstev za sanacijo zemljišč sredstev na novega nosilca in njegove obveznosti glede sanacije zemljišča.

V primeru, da izvaja sanacijo drugo podjetje, nosilec ali nasledniki pa ne obstajajo več, preveč vplačana sredstva ostanejo prihodek rudarskega sklada.

14. člen

Če sredstev za sanacijo zmanjka, jih je ne glede na oceno stroškov za sanacijo v rudarskem projektu dolžan priskrbeti nosilec.

Če sredstev za končno sanacijo zmanjka, nosilec pa zaradi stečaja ali likvidacije ne obstaja več, priskrbi sredstva rudarski sklad.

15. člen

V primeru, da drug interesent ali lokalna skupnost, na območju katere poteka raziskovanje ali izkoriščanje mineralne surovine, na podlagi sprejetega prostorskega izvedbene-ga akta izrazi interes ali potrebo po drugačni obliki ali vred-

nosti sanacije od predvidene v rudarskem projektu, lahko predlaga spremembo sanacije, s katero se morata strinjati nosilec in vlada.

Višje stroške predlagane sanacije plača predlagatelj spremembe.

Če se nosilec ali vlada s spremembo ne strinja, se končna sanacija izvede, kot je določena v rudarskem projektu.

Predlogi za spremembo sanacije po prvem odstavku tega člena ne smejo vplivati na rok izvedbe obvezne sanacije, predviden v revidiranem rudarskem projektu in določen s koncesijsko pogodbo.

16. člen

Kadar nosilec predčasno zaključi pridobivanje mineralne surovine, mora opraviti celotno sanacijo iz zbranih in lastnih sredstev, razen v primeru, kadar skladno z zakonom njegovo obveznost prevzame druga pravna ali fizična oseba s prenosom rudarske pravice.

V primeru začasnega prenehanja proizvodnje oziroma mirovanja, je nosilec dolžan izvesti tisti del sanacije, za katerega pogoji so dotlej nastali, območje pa urediti v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

V primeru, da je zaradi višje sile ali dejanja tretje osebe sprememba sanacije ali njena predčasna izvedba nujna zaradi varnosti ljudi, živali, okolja in premoženja, takšno nujno sanacijo in njen obseg z odločbo odredi rudarski inšpektor. Nujno sanacijo izvede nosilec.

Stroške, ki nastanejo zaradi nujne sanacije iz prejšnjega odstavka, plača oseba, ki jih je povzročila, če je sprememba sanacije nujna zaradi višje sile, pa rudarski sklad.

NADZOR NAD PLAČEVANJEM SREDSTEV ZA SANACIJO

17. člen

Nadzor nad plačevanjem sredstev za sanacijo zemljišč kot posledice izvajanja rudarskih del izvaja ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

18. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 310-14/2000-1

Ljubljana, dne 5. maja 2000.

Vlada Republike Slovenije

Podpredsednik
mag. Anton Rop l. r.

PRILOGA:

OBRAZEC ZA PRIGLASITEV OSNOVE O PRIDOBLENI MINERALNI SUROVINI IN VELIKOSTI RAZISKOVALNEGA IN PRIDOBIVALNEGA PROSTORA				
KOLIČINA PRIDOBLENE MINERALNE SUROVINE V RAŠČENEM STANJU				
mineralna surovina (vrsta) v m ³	faktor raztresenosti	proizvedena količina v letu v m ³	cena za surovino, določena v uredbi, v SIT/m ³	Cena za mineralno surovino skupaj v SIT
1				1
2				2
3				3
4				4
SKUPAJ				1+2+3+4=5
VELIKOST RAZISKOVALNEGA PROSTORA				
raziskovalni prostor (lokacija)	velikost raziskovalnega prostora v ha	cena za ha po uredbi (SIT/ha)	Cena za raziskovalni prostor skupaj v SIT	
1			6	
2			7	
3			8	
4			9	
SKUPAJ			6+7+8+9 = 10	
VELIKOST PRIDOBIVALNEGA PROSTORA				
pridobivalni prostor (lokacija)	velikost pridobivalnega prostora v ha	cena za ha po uredbi (SIT/ha)	Cena za pridobivalni prostor skupaj v SIT	
1			11	
2			12	
3			13	
4			14	
SKUPAJ			11+12+13+14=15	
SKUPAJ CELOTNO PLAČILO ZA KONCESIJO V SIT			5+10+15 = 16	

Kraj in datum:

M.P.

Podpis odgovorne osebe:

1987. Uredba o načinu določanja plačila za rudarsko pravico

Na podlagi desetega odstavka 14. člena zakona o rudarstvu (Uradni list RS, št. 56/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o načinu določanja plačila za rudarsko pravico

1. člen

S to uredbo se določa povprečna cena na enoto pridobljene mineralne surovine, merila in pogoje za zmanjšanje in oprostitev plačila, način odmere, obračunavanja in plače-

vanja, ter način nadzora nad plačevanjem in izpolnjevanjem koncesijske pogodbe.

**DOLOČITEV POVPREČNE CENE ENOTE PRIDOBLENE
MINERALNE SUROVINE**

2. člen

Povprečna cena enote pridobljene mineralne surovine je znesek izračunan na podlagi podatkov o vrsti, obsegu in razširjenosti posamezne mineralne surovine v Republiki Sloveniji in z upoštevanjem podatkov o njeni povprečni tržni ceni v preteklem koledarskem letu.

TABELA CEN MINERALNIH SUROVIN

Mineralna surovina	Enota	Povprečna cena enote v raščinem stanju (v točkah)	% plačila	V točkah
PREMOG:				
šota	m ³	200	20	40
lignit, površinsko	m ³	1400	2	28
lignit, podzemsko	m ³	1400	0,5	7
ksilit, površinsko,	m ³	1600	2	32
ksilit, podzemsko	m ³	1600	0,5	8
rjavi, površinsko,	m ³	2000	2	40
rjavi, podzemsko	m ³	2000	0,5	10
črni, površinsko,	m ³	2400	2	48
črni, podzemsko	m ³	2400	0,5	12
NAFTA:				
surova	tona	1250	20	250
kondenzat	tona	1500	20	300
plin	m ³	2,5	20	0,5
RADIOAKTIVNE SUROVINE:				
uran-ruda	m ³	500	10	50
KOVINE:				
cink-ruda	m ³	300	10	30
svinec-ruda	m ³	300	10	30
Hg-ruda	m ³	350	10	35
PLIN:				
zemeljski	m ³	2	20	0,4
VODE iz katerih se pridobijo min. sur.:				
sladka	m ³	5	2	0,1
morska	m ³	5	2	0,1
NEKOVINE:				
grafit	m ³	300	10	30
žveplo	m ³	300	10	30
magnezit	m ³	300	10	30
fluorit	m ³	300	10	30
barit	m ³	300	10	30
sljuda	m ³	300	10	30
sadra	m ³	300	10	30
kalcit	m ³	380	10	38
kreda	m ³	1900	10	190
bentonit	m ³	4300	10	430
roženec	m ³	1750	10	175
kremen	m ³	1400	10	140

Mineralna surovina	Enota	Povprečna cena enote v raščinem stanju (v točkah)	% plačila	V točkah
kremenčev pesek	m ³	680	10	68
kaolin	m ³	4200	10	420
ognje odporna glina	m ³	400	10	40
industrijski lapor	m ³	100	6	6
industrijski apnenec	m ³	325	6	19,5
industrijski dolomit	m ³	375	6	22,5
glinenec	m ³	200	6	12
diatomejska zemlja	m ³	150	6	9
pucolan – tuf	m ³	140	10	14
disten	m ³	250	10	25
levcit	m ³	250	10	25
zeolitski tuf	m ³	140	10	14
NARAVNI KAMEN:				
okrasni arhitektonski	m ³	950	10	95
kamen-lomljenec	m ³	280	10	28
monoliti	m ³	9400	5	470
POLDRAGO				
in DRAGO KAMENJE (ruda):	m ³	300	20	60
SOLI:				
sol	m ³	100	1	1
solne vode	m ³	5	2	0,1
TEHNIČNI KAMEN:				
apnenec	m ³	320	20	64
dolomit	m ³	380	20	76
jalovina	m ³	50	10	5
prod	m ³	150	20	30
pesek	m ³	175	20	35
mivka	m ³	900	20	180
ilovica	m ³	100	20	20
fliš	m ³	110	20	22
lapor	m ³	80	20	16
lončarska glina	m ³	300	5	15
keramičarska glina	m ³	240	5	12
opekarska glina	m ³	200	5	10
geotermični en. vir	m ³	5	2	0,1
SEKUNDARNE SUR.	m ³	50	6	3

3. člen

Vrednost točke po tej uredbi znaša 1 SIT.

Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) uskladi vrednost točke iz prejšnjega odstavka za tekoče leto sorazmerno z rastjo cen življenjskih stroškov na območju Republike Slovenije.

4. člen

(plačilo za raziskovalni prostor)

Plačilo za raziskovalni prostor znaša:

1. pri raziskovanju trdnih mineralnih surovin na območju, na katerem se izvajajo rudarska dela 100.000 točk/ha;
2. pri raziskovanju trdnih mineralnih surovin, na območju, na katerem se rudarska dela še ne izvajajo 1.000 točk/ha;
3. za ogljikovodike (blok) se plačuje 1.000 točk/ha;

4. za geotermične energetske vire (blok) se plačuje 500 točk/ha.

5. člen

(plačilo za pridobivalni prostor)

Plačilo za pridobivalni prostor znaša:

1. pri površinskem izkoriščanju, na območju, na katerem se izvajajo rudarska dela 20.000 točk/ha;
2. pri površinskem izkoriščanju na območju, na katerem se rudarska dela še ne izvajajo 1.000 točk/ha;
3. pri podzemnem izkoriščanju, na območju, pod katerim se izvajajo rudarska dela 5.000 točk/ha;
4. pri podzemnem izkoriščanju, na območju, pod katerim se rudarska dela še ne izvajajo 500 točk/ha;
5. za ogljikovodike 100.000 točk/ha;
6. za geotermalni energetski vir 30.000 točk/ha;
7. za prostor za morske soline 100 točk/ha.

MERILA ZA POSAMEZNA PLAČILA IN ZMANJŠANJE ALI OPROSTITEV PLAČILA (OLAJŠAVE)

6. člen

(merila in pogoji za zmanjšanje in oprostitev plačila)

Nosilec lahko zaprosi za zmanjšanje ali oprostitev plačila, če:

1. se pridobivanje mineralne surovine zaradi objektivnih razlogov ali vpliva višje sile bistveno poslabša glede na geološko-rudarske pogoje, predvidene v revidiranem rudarskem projektu po katerem zavezanec izvaja izkoriščanje mineralne surovine;

2. je utrpel rudarsko ali drugo nesrečo v pridobivalnem prostoru in je ta nesreča povzročila materialno škodo oziroma izgubljeni prihodek v višini najmanj 70% prihodka iz preteklega leta;

3. prične z delovanjem na novo, za prvo leto delovanja po podpisu koncesijske pogodbe, če nosilec doslej ni obratoval nelegalno;

4. je koncesija podeljena za sanacijo opuščenega površinskega kopa ali rudnika z rudarskimi metodami dela in se mineralna surovina proizvedena v času sanacije porabi v celoti za sanacijo;

5. je pri zaključevanju in opustitvi odkopavanja po revidiranem rudarskem projektu v predzadnjem in zadnjem letu proizvodnja zmanjšana za 50 % ali več;

6. se pridobiva mineralno surovino iz posebno neugodnih geoloških formacij – marginalnih polj.

Plačilo za koncesijo se lahko v primerih od 1. do 6. točke zmanjša za 50 % ali v celoti oprosti.

Zmanjšanje plačila za koncesijo se uveljavlja, kadar nastopijo pogoji po eni od šestih točk prvega odstavka tega člena, oprostitev pa, če nastopijo pogoji najmanj po dveh točkah. Oprostitev preneha veljati takoj, ko nista več izpolnjena najmanj dva pogoja.

Zmanjšanje ali oprostitev lahko traja pri točkah od 1. do 3. za čas do vzpostavitve normalnega stanja, vendar največ eno leto, pri 4. točki do konca sanacije, pri 5. točki zadnji dve leti, pri 6. točki pa do opustitve izkoriščanja takega polja.

Po preteku rokov iz prejšnjega odstavka, nosilec ne more več koristiti zmanjšanja ali oprostitev plačila iz istega naslova, tudi če niso odpravljeni vzroki, zaradi katerih je bilo plačilo zmanjšano ali oproščeno. Za zmanjšanje ali oprostitev plačila lahko nosilec zaprosi le v primeru, ko mu je koncesija podeljena za 20 let ali več.

Za raziskovalni prostor ni olajšav.

7. člen

(vloga za zmanjšanje ali oprostitev plačila)

Vloga za zmanjšanje ali oprostitev plačila za koncesijo naslovi nosilec na ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

Vloga za zmanjšanje ali oprostitev plačila mora vsebovati opredelitev zmanjšanja in obrazložitev razlogov za zmanjšanje ali oprostitev, poročilo neodvisne institucije, ter podatke in dokaze iz katerih je mogoče ugotoviti obstoj pogojev iz 6. člena te uredbe.

Vlogo obravnava komisija, pooblaščenca za nadzor nad izvajanjem koncesijske pogodbe, ki jo imenuje vlada (v nadaljevanju besedila: komisija). Komisija, ki jo vodi predstavnik ministrstva, pristojnega za rudarstvo, sestavlja pet članov in deluje po poslovniku. Komisijo sestavljajo:

- predstavnik ministrstva, pristojnega za rudarstvo,
- predstavnik ministrstva, pristojnega za okolje in prostor,
- predstavnik ministrstva, pristojnega za finance,
- neodvisni strokovnjak s področja površinskega pridobivanja mineralnih surovin,
- neodvisni strokovnjak s področja podzemeljskega pridobivanja mineralnih surovin.

Komisija si lahko za svojo odločitev priskrbi strokovno mnenje komisije za ugotavljanje, evidentiranje in zbiranje podatkov o rezervah rudnin in talnih voda.

Komisija pošlje svoj predlog vladi, ki odloči o zmanjšanju ali oprostitvi plačila.

V primeru, da po pričetku veljavnosti koncesijske pogodbe nastanejo dejstva ali pogoji, s katerimi se lahko uveljavlja zmanjšanje ali oprostitev plačila za koncesijo po določbah te uredbe, se sklene aneks h koncesijski pogodbi.

8. člen

(neodvisna inštitucija)

Neodvisna inštitucija, v skladu z drugim odstavkom 7. člena te uredbe je univerza, javni zavod, inštitut ali gospodarska družba, ki je registrirana za opravljanje raziskovalne dejavnosti, projektiranja in drugih inženirskih storitev na področju rudarstva in geotehnologije in ni za zavezanca izdelala nobene rudarske, geotehnološke, geomehanske ali geološke dokumentacije, po kateri se izkorišča mineralna surovina, v zvezi s katero je bila dana vloga za zmanjšanje ali oprostitev plačila za koncesijo.

NAČIN ODMERE PLAČILA KONCESIJE

9. člen

(način odmere)

Plačilo za koncesijo se odmeri posebej za raziskovalni prostor, posebej za pridobivalni prostor in posebej za vsako mineralno surovino, ki se raziskuje ali izkorišča, na podlagi koncesijskega akta in določi v koncesijski pogodbi.

Plačilo za koncesijo se po posameznih postavkah sešteva.

10. člen

(predlog odmere)

Višino plačila iz 2., 3., 4. in 5. člena te uredbe odmeri ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

OBRAČUNAVANJE

11. člen

(osnova za obračun)

Osnova za obračun plačila za koncesijo sta velikost prostora in količina pridobljene posamezne mineralne surovine.

Količina pridobljene mineralne surovine iz nahajališča in raba raziskovalnega ali pridobivalnega prostora se ugotavlja skladno z določbami zakona o rudarstvu (Uradni list RS, št. 56/99).

Velikost raziskovalnega ali pridobivalnega prostora se ugotavlja z geodetsko izmero območja.

12. člen

(priglasitev osnove o proizvedeni mineralni surovini)

Nosilec rudarske pravice (v nadaljnjem besedilu: nosilec) mora enkrat letno do 30. januarja v tekočem letu priglasiti ministrstvu, pristojnemu za rudarstvo osnove za izračun plačil določenih v 3., 4. in 5. členu te uredbe za preteklo leto. Priglasitev mora vsebovati podatke o velikosti in rabi prostora ter vrsti, količini in faktorju raztresenosti pridobljene mineralne surovine v preteklem koledarskem letu na obrazcu iz priloge k tej uredbi, ki je njen sestavni del.

Nosilec mora jasno prikazati velikost prostora in izračun količine pridobljene mineralne surovine iz nahajališča v preteklem koledarskem letu.

Pravilnost izračuna mora biti dokazljiva z ustrežno merilno napravo.

Nosilec mora predložiti tista dokazila o izmerah, ki jih je mogoče, glede na način izkopavanja, tehnično izvesti.

13. člen

(izvajanje plačila)

Če nosilec ne prijavi podatkov iz prvega odstavka 12. člena v predpisanem roku, se osnova za izračun plačila določi tako, da se osnova iz preteklega leta poveča za 10%.

Če se pri izvajanju nadzora po tej uredbi ugotovi, da je nosilec prijavil nižje osnove za obračun plačila od dejanskih, je dolžan plačati poleg ugotovljenih dejanskih obveznosti tudi zamudne obresti in vse stroške ugotavljanja dejanskih obveznosti.

Če se pri izvajanju nadzora po tej uredbi ugotovi, da nosilec ni priglasil osnove za izračun plačil po tej uredbi in na osnovi razpoložljivih evidenc ni možno ugotoviti velikosti raziskovalnega oziroma pridobivalnega prostora in proizvedenih enot mineralne surovine, ministrstvo, pristojno za rudarstvo določi obveznost v povprečnem znesku, ki ga je zavezanec dolžan poravnati do ugotovitve dejanske obveznosti. Če je nato ugotovljena višja obveznost, je nosilec dolžan poravnati razliko s pripadajočimi zamudnimi obrestmi.

14. člen

(izračun plačila koncesije)

Izračun plačila koncesije se izvede po obrazcu:

$$PK = A + B + C \text{ (SIT)}$$

- PK plačilo koncesije v SIT,
- A znesek za raziskovalni prostor,
- B znesek za pridobivalni prostor,
- C znesek za pridobljeno mineralno surovino,
- R velikost raziskovalnega prostora v hektarjih,
- P velikost pridobivalnega prostora v hektarjih,
- Pr plačilo za raziskovalni prostor,

- Pp plačilo za pridobivalni prostor,
- Q količina pridobljene mineralne surovine v enotah,
- Pms plačilo za enoto posamezne mineralne surovine,

$$A = R \times Pr \text{ (SIT)}$$

$$B = P \times Pp \text{ (SIT)}$$

$$C = Q \times Pms \text{ (SIT)}$$

V primeru, da nosilec raziskuje in izkorišča več mineralnih surovin na različnih pridobivalnih prostorih, se obrazec za izračun smiselno uporabi.

PLAČEVANJE

15. člen

(odločba o plačilu koncesije)

Nosilcu se za plačilo koncesije vsako leto do 30. marca izda odločba o plačilu za raziskovalni ali pridobivalni prostor in za količino proizvedene mineralne surovine v preteklem letu, na podlagi predloženih dokazil za preteklo leto oziroma napovedi iz 12. člena te uredbe.

Nosilcu se lahko izda ena odločba za več raziskovalnih in pridobivalnih prostorov in več mineralnih surovin hkrati.

Odločbo iz prvega ali drugega odstavka tega člena se pošlje v vednost tudi rudarskemu skladu in pristojni lokalni skupnosti.

16. člen

(plačilni roki)

Obveznost plačila po tej uredbi začne veljati z dnem njene uveljavitve.

NAČIN NADZORA NAD PLAČEVANJEM IN
IZPOLNJEVANJEM KONCESIJSKE POGODBE

17. člen

(nadzor nad izvajanjem)

Nadzor nad izvajanjem določb te uredbe izvaja ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

18. člen

(pričetek veljavnosti uredbe)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 310-15/2000-1

Ljubljana, dne 5. maja 2000.

Vlada Republike Slovenije

Podpredsednik
mag. Anton Rop l. r.

MINISTRSTVA**1988. Odredba o funkcionalni klasifikaciji
javnofinančnih izdatkov**

Na podlagi petega odstavka 11. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99) izdaja minister za finance

O D R E D B O
o funkcionalni klasifikaciji javnofinančnih izdatkov

1. člen

Ta odredba določa funkcionalno klasifikacijo javnofinančnih izdatkov (v nadaljnjem besedilu: funkcionalna klasifikacija) neposrednih in posrednih uporabnikov državnega in občinskih proračunov (v nadaljnjem besedilu: neposredni in posredni uporabniki), kot so določeni z odredbo o določitvi neposrednih in posrednih uporabnikov državnega in občinskih proračunov (Uradni list RS, št. 13/00).

2. člen

Funkcionalna klasifikacija predstavlja prikaz razvrstitve izdatkov po posameznih funkcijah neposrednih in posrednih uporabnikov (enot, ki se razvrščajo v institucionalni sektor država). Funkcionalna klasifikacija je določena v prilogi te odredbe in je njen sestavni del.

Izdatki neposrednih in posrednih uporabnikov se v skladu s funkcionalno klasifikacijo delijo na:

- področja funkcionalnih dejavnosti, ki so označena z dvomestnimi šiframi,
- oddelke funkcionalnih dejavnosti, ki so označeni s tromestnimi šiframi in
- pododdelke funkcionalnih dejavnosti, ki so označeni s štirimestnimi šiframi.

3. člen

Funkcionalna klasifikacija se uporablja pri:

- analiziranju in prikazovanju tokov porabe javnofinančnih sredstev po funkcionalnih namenih izdatkov neposrednih in posrednih uporabnikov,
- pripravi predloga državnega in občinskih proračunov ter finančnih načrtov neposrednih uporabnikov
- in pripravi predlogov finančnih načrtov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in ostalih javnih skladov, katerih ustanovitelj je država ali občine.

4. člen

Pri pripravi predlogov finančnih načrtov je potrebno oblikovati proračunske postavke ali druge strukturne enote izdatkov tako, da se proračunska postavka ali druga strukturna enota izdatkov enoznačno opremi samo z eno šifro pododdelka funkcionalne dejavnosti.

5. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 401-42/2000

Ljubljana, dne 15. maja 2000.

Mitja Gaspari l. r.
Minister
za finance

FUNKCIONALNA KLASIFIKACIJA JAVNOFINANČNIH
ODHODKOV
(C O F O G)

Šifra COFOG	Področje, oddelek in pododdelek funkcionalne dejavnosti
01	JAVNA UPRAVA
011	Dejavnosti izvršilnih in zakonodajnih organov, ter dejavnosti s področja finančnih in fiskalnih ter zunanjih zadev
0111	Dejavnosti izvršilnih in zakonodajnih organov
0112	Dejavnosti s področja finančnih in fiskalnih zadev
0113	Dejavnosti s področja zunanjih zadev
012	Gospodarska pomoč drugim državam
0121	Gospodarska pomoč drugim državam
0122	Gospodarska pomoč preko mednarodnih organizacij
013	Splošne zadeve
0131	Splošne kadrovske zadeve
0132	Razvojno načrtovanje in statistične storitve
0133	Druge splošne zadeve in storitve
014	Temeljno raziskovalno delo
0140	Temeljno raziskovalno delo
015	Raziskave in razvoj na področju javne uprave
0150	Raziskave in razvoj na področju javne uprave
016	Druge dejavnosti javne uprave
0160	Druge dejavnosti javne uprave
017	Servisiranje javnega dolga
0170	Servisiranje prevzetega javnega dolga
0171	Servisiranje javnega dolga države
018	Splošni transferi med javnofinančnimi institucijami na različnih ravneh države
0180	Splošni transferi med javnofinančnimi institucijami na različnih ravneh države
02	OBRAMBA
021	Vojaška obramba
0210	Vojaška obramba
022	Civilna zaščita
0220	Civilna zaščita
023	Vojaško sodelovanje in pomoč drugim državam
0230	Vojaško sodelovanje in pomoč drugim državam
024	Raziskave in razvoj na področju obrambe
0240	Raziskave in razvoj na področju obrambe
025	Druge dejavnosti na področju obrambe
0250	Druge dejavnosti na področju obrambe

Šifra COFOG	Področje, oddelek in pododdelek funkcionalne dejavnosti	Šifra COFOG	Področje, oddelek in pododdelek funkcionalne dejavnosti
03	JAVNI RED IN VARNOST	046	Komunikacije
031	Policija	0460	Komunikacije
0310	Policija	047	Druge gospodarske dejavnosti
032	Protipožarna varnost	0471	Trgovina in skladiščenje
0320	Protipožarna varnost	0472	Gostinstvo
033	Dejavnosti sodišč in drugih pravosodnih organov	0473	Turizem
0330	Dejavnosti sodišč in drugih pravosodnih organov	0474	Večnamenski razvojni projekti
034	Dejavnosti zaporov	048	Raziskave in razvoj s področja gospodarskih dejavnosti
0340	Dejavnosti zaporov	0481	Raziskave in razvoj na področju splošnih gospodarskih zadev ter zadev, povezanih z delom in zaposlovanjem
035	Raziskave in razvoj na področju javnega reda in varnosti	0482	Raziskave in razvoj na področju kmetijstva, gozdarstva, ribištva in lova
0350	Raziskave in razvoj na področju javnega reda in varnosti	0483	Raziskave in razvoj na področju pridobivanja in distribucije energetskih surovin
036	Druge dejavnosti s področja javnega reda in varnosti	0484	Raziskave in razvoj na področju rudarstva, industrije in gradbeništva
0360	Druge dejavnosti s področja javnega reda in varnosti	0485	Raziskave in razvoj na področju prometa
04	GOSPODARSKE DEJAVNOSTI	0486	Raziskave in razvoj na področju komunikacij
041	Dejavnosti s področja splošnih gospodarskih zadev ter zadev, povezanih z delom	0487	Raziskave in razvoj na področju drugih gospodarskih dejavnosti
0411	Dejavnosti s področja splošnih gospodarskih in trgovinskih zadev	049	Druge dejavnosti s področja gospodarskih zadev
0412	Dejavnosti s področja splošnih zadev, povezanih z delom in zaposlovanjem	0490	Druge dejavnosti s področja gospodarskih zadev
042	Kmetijstvo, gozdarstvo, ribištvo in lov	05	VARSTVO OKOLJA
0421	Kmetijstvo	051	Zbiranje in ravnanje z odpadki
0422	Gozdarstvo	0510	Zbiranje in ravnanje z odpadki
0423	Ribištvo in lov	052	Ravnanje z odpadno vodo
043	Pridobivanje in distribucija energetskih surovin	0520	Ravnanje z odpadno vodo
0431	Pridobivanje premoga in drugih trdnih goriv	053	Zmanjševanje onesnaževanja
0432	Pridobivanje in distribucija nafte in zemeljskega plina	0530	Zmanjševanje onesnaževanja
0433	Pridobivanje jedrskih goriv	054	Varstvo biološke raznovrstnosti in krajine
0434	Pridobivanje drugih goriv	0540	Varstvo biološke raznovrstnosti in krajine
0435	Pridobivanje in distribucija električne energije	055	Raziskave in razvoj na področju varstva okolja
0436	Pridobivanje in distribucija druge energije	0550	Raziskave in razvoj na področju varstva okolja
044	Rudarstvo, industrija in gradbeništvo	056	Druge dejavnosti s področja varstva okolja
0441	Pridobivanje rud in mineralov, razen energetskih	0560	Druge dejavnosti s področja varstva okolja
0442	Industrija	06	STANOVANJSKA DEJAVNOST IN PROSTORSKI RAZVOJ
0443	Gradbeništvo	061	Stanovanjska dejavnost
045	Promet	0610	Stanovanjska dejavnost
0451	Cestni promet	062	Dejavnosti na področju prostorskega načrtovanja in razvoja
0452	Vodni promet	0620	Dejavnosti na področju prostorskega načrtovanja in razvoja
0453	Železniški promet		
0454	Zračni promet		
0455	Cevovodni in drugi promet		

Šifra COFOG	Področje, oddelek in pododdelek funkcionalne dejavnosti	Šifra COFOG	Področje, oddelek in pododdelek funkcionalne dejavnosti
063 0630	Oskrba z vodo Oskrba z vodo	083 0830	Dejavnosti radia in televizije ter založništva Dejavnosti radia in televizije ter založništva
064 0640	Cestna razsvetljava Cestna razsvetljava	084 0840	Dejavnosti neprofitnih organizacij, društev, združenj in drugih institucij Dejavnosti neprofitnih organizacij, društev, združenj in drugih institucij
065 0650	Raziskave in razvoj na področju stanovanjske dejavnosti in prostorskega razvoja Raziskave in razvoj na področju stanovanjske dejavnosti in prostorskega razvoja	085 0850	Raziskave in razvoj na področju športa, kulture ter neprofitnih organizacij in institucij Raziskave in razvoj na področju športa, kulture ter neprofitnih organizacij in institucij
066 0660	Druge zadeve s področja stanovanjske dejavnosti in prostorskega razvoja Druge zadeve s področja stanovanjske dejavnosti in prostorskega razvoja	086 0860	Druge dejavnosti na področju športa, kulture ter neprofitnih organizacij in institucij Druge dejavnosti na področju športa, kulture ter neprofitnih organizacij in institucij
07	ZDRAVSTVO	09	IZOBRAŽEVANJE
071 0711 0712 0713	Oskrba z zdravili, drugimi farmacevtskimi izdelki in ortopedskimi pripomočki Oskrba z zdravili Oskrba z drugimi farmacevtskimi izdelki Oskrba z ortopedskimi pripomočki in opremo	091 0911 0912	Predšolska vzgoja in osnovnošolsko izobraževanje Predšolska vzgoja Osnovnošolsko izobraževanje
072 0721 0722 0723 0724	Izvenbolnišnične zdravstvene storitve Splošne zdravstvene storitve Specialistične zdravstvene storitve Zobozdravstvene storitve Druge izvenbolnišnične zdravstvene storitve	092 0921 0922 0923	Srednješolsko izobraževanje Srednje poklicno izobraževanje Srednje strokovno izobraževanje Srednje splošno izobraževanje
073 0731 0732 0733 0734	Bolnišnične zdravstvene storitve Storitve splošnih bolnišnic Storitve specializiranih bolnišnic Storitve zdravstvenih centrov in porodnišnic Storitve ustanov za bolniško nego in rehabilitacijo	093 0930	Višješolsko izobraževanje Višješolsko izobraževanje
074 0740	Bolnišnične zdravstvene storitve Storitve splošnega zdravstvenega varstva	094 0941 0942	Visokošolsko izobraževanje Visokošolsko izobraževanje Podiplomsko izobraževanje
075 0750	Raziskave in razvoj na področju zdravstva Raziskave in razvoj na področju zdravstva	095 0950	Izobraževanje, ki ga ni mogoče opredeliti po stopnjah Izobraževanje, ki ga ni mogoče opredeliti po stopnjah
076 0760	Druge dejavnosti na področju zdravstva Druge dejavnosti na področju zdravstva	096 0960	Podporne storitve pri izobraževanju Podporne storitve pri izobraževanju
08	REKREACIJA, KULTURA IN DEJAVNOST DEJAVNOSTI NEPROFITNIH ORGANIZACIJ, ZDRUŽENJ, DRUŠTEV IN DRUGIH INSTITUCIJ	097 0970	Raziskave in razvoj na področju vzgoje in izobraževanja Raziskave in razvoj na področju vzgoje in izobraževanja
081 0810	Dejavnosti na področju športa in rekreacije Dejavnosti na področju športa in rekreacije	098 0980	Druge dejavnosti na področju izobraževanja Druge dejavnosti na področju izobraževanja
082 0820	Kulturne dejavnosti Kulturne dejavnosti	10	SOCIALNA VARNOST
		101 1011 1012	Varstvo obolelih in invalidnih oseb Varstvo obolelih oseb Varstvo invalidnih oseb
		102	Pokojninsko varstvo in socialna varnost starejših občanov

Šifra COFOG	Področje, oddelek in pododdelek funkcionalne dejavnosti
1020	Pokojninsko varstvo in socialna varnost starejših občanov
103 1030	Varstvo preživelih družinskih članov Varstvo preživelih družinskih članov
104 1040	Varstvo otrok in družine Varstvo otrok in družine
105 1050	Varstvo brezposelnih oseb Varstvo brezposelnih oseb
106 1060	Reševanje stanovanjskih problemov posameznih kategorij prebivalstva Reševanje stanovanjskih problemov posameznih kategorij prebivalstva
107 1070	Zagotavljanje socialne varnosti socialno ogroženih in socialno izključenih kategorij prebivalstva Zagotavljanje socialne varnosti socialno ogroženih in socialno izključenih kategorij prebivalstva
108 1080	Raziskave in razvoj na področju socialne varnosti Raziskave in razvoj na področju socialne varnosti
109 1090	Druge dejavnosti na področju socialne varnosti Druge dejavnosti na področju socialne varnosti

1989. Odredba o funkcionalno-programski klasifikaciji izdatkov državnega proračuna

Na podlagi petega odstavka 11. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99) izdaja minister za finance

O D R E D B O **o funkcionalno-programski klasifikaciji izdatkov državnega proračuna**

1. člen

Ta odredba določa funkcionalno-programsko klasifikacijo (v nadaljnjem besedilu: programska klasifikacija) izdatkov državnega proračuna in neposrednih uporabnikov državnega proračuna (v nadaljnjem besedilu: neposredni uporabniki).

2. člen

Izdatki v finančnih načrtih neposrednih uporabnikov se v skladu s programsko klasifikacijo razvrščajo v:

- področja porabe državnega proračuna in
- glavne programe.

Področja porabe državnega proračuna in glavni programi so določeni v prilogi te odredbe in so njen sestavni del.

3. člen

Programska klasifikacija se uporablja pri pripravi predloga državnega proračuna ter predlogov finančnih načrtov neposrednih uporabnikov in pri njihovem izvrševanju.

4. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 401-43/2000

Ljubljana, dne 15. maja 2000.

Mitja Gaspari l. r.
Minister
za finance

FUNKCIONALNO-PROGRAMSKA KLASIFIKACIJA IZ-DATKOV DRŽAVNEGA PRORAČUNA

Šifra področja porabe, naziv
Šifra glavnega programa, naziv

01 POLITIČNI SISTEM

0101 Politični sistem

02 EKONOMSKA IN FISKALNA ADMINISTRACIJA

0201 Makro-ekonomsko planiranje, spremljanje in nadzor

0202 Urejanje na področju fiskalne politike

0203 Fiskalni nadzor (Računsko sodišče)

0204 Davčna in carinska administracija

0205 Privatizacija in nadzor

03 ZUNANJA POLITIKA IN MEDNARODNA POMOČ

0301 Zunanje zadeve in konzularne storitve

0302 Mednarodno sodelovanje in udeležba

0303 Mednarodna pomoč

04 SKUPNE ADMINISTRATIVNE SLUŽBE IN SPLOŠNE JAVNE STORITVE

0401 Kadrovska uprava

0402 Informatizacija uprave

0403 Druge skupne administrativne službe

0404 Upravne službe na lokalnem nivoju

05 ZNANOST IN TEHNOLOŠKI RAZVOJ

0501 Urejanje sistema znanstvenega raziskovanja

0502 Znanstveno-raziskovalna dejavnost

0503 Programi v podporo znanosti

06 LOKALNA SAMOUPRAVA

0601 Delovanje na področju lokalne samouprave ter koordinacija vladne in lokalne ravni

0602 Transferi občinam

07 OBRAMBA IN UKREPI OB IZREDNIH DOGODKIH

0701 Splošne in skupne funkcije

0702 Vojaška obramba in nacionalna varnost

0703 Civilna zaščita in protipožarna varnost

08 NOTRANJE ZADEVE IN VARNOST

0801 Notranje zadeve

0802 Policijska in kriminalistična dejavnost

0803 Obveščevalno varnostna dejavnost

Šifra področja porabe, naziv
Šifra glavnega programa, naziv

09 PRAVOSODJE

- 0901 Koordinacija pravosodja in splošne administrativne zadeve
0902 Delovanje sodstva in organov za postopek o prekršku
0903 Delovanje tožilstva in pravobranilstva
0904 Uprava in delovanje zaporov
0905 Poprava preteklih krivic

10 TRG DELA IN DELOVNI POGOJI

- 1001 Urejanje sistema zaposlovanja in nezaposlenosti
1002 Varstvo nezaposlenih
1003 Aktivna politika zaposlovanja

11 KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN RIBIŠTVO

- 1101 Urejanje kmetijstva, gozdarstva in ribištva
1102 Program reforme kmetijstva in živilstva
1103 Splošne storitve v kmetijstvu
1104 Gozdarstvo
1105 Ribištvo

12 PRIDOBIVANJE IN DISTRIBUCIJA ENERGETSKIH SUROVIN

- 1201 Urejanje sistema na področju pridobivanja in distribucije energetskih surovin
1202 Urejanje in nadzor na področju proizvodnje in distribucije električne energije
1203 Urejanje in nadzor na področju proizvodnje in distribucije jedrske energije
1204 Urejanje in nadzor na področju predelave in distribucije nafte in zemeljskega plina
1205 Urejanje in nadzor na področju rudarstva (vključuje tudi premogovništvo)

13 PROMET, PROMETNA INFRASTRUKTURA IN KOMUNIKACIJE

- 1301 Urejanje in nadzor na področju prometa
1302 Cestna infrastruktura
1303 Železniški promet in infrastruktura
1304 Letalski promet in infrastruktura
1305 Vodni promet in infrastruktura
1306 Telekomunikacije in pošta

14 GOSPODARSKE DEJAVNOSTI

- 1401 Urejanje in nadzor na področju gospodarske dejavnosti in varstva potrošnikov
1402 Pospesevanje in podpora gospodarski dejavnosti
1403 Promocija Slovenije, razvoj turizma in gostinstva
1404 Urejanje in nadzor na področju bančništva in zavarovalništva
1405 Urejanje in nadzor iger na srečo
1406 Tehnološki razvoj

15 VAROVANJE OKOLJA IN NARAVNE DEDIŠČINE

- 1501 Okoljevarstvena politika in splošne administrativne zadeve
1502 Zmanjševanje onesnaženja, kontrola in nadzor
1503 Upravljanje z radioaktivnimi odpadki
1504 Upravljanje in nadzor vodnih virov

Šifra področja porabe, naziv
Šifra glavnega programa, naziv

- 1505 Pomoč in podpora ohranjanju narave
1506 Splošne okoljevarstvene storitve

16 PROSTORSKO PLANIRANJE IN STANOVANJSKA IZGRADNJA

- 1601 Prostorska politika in splošne administrativne zadeve
1602 Prostorsko in podeželsko planiranje in administracija
1603 Podpora privatne stanovanjske izgradnje
1604 Gradbena regulativa in nadzor
1605 Spodbude stanovanjske gradnje; posojila in premije

17 ZDRAVSTVENO VARSTVO

- 1701 Urejanje in nadzor sistema zdravstva
1702 Primarno zdravstvo
1703 Bolnišnično zdravstvo
1704 Nadomestila, povračila in odškodnine
1705 Zdravila in ortopedski pripomočki ter lekarniška
1706 Preventivni programi zdravstvenega varstva
1707 Drugi programi na področju zdravstva

18 KULTURA, ŠPORT IN NEVLADNE ORGANIZACIJE

- 1801 Urejanje in nadzor kulturnih dejavnosti
1802 Ohranjanje kulturne dediščine
1803 Programi v kulturi
1804 Podpora posebnim skupinam
1805 Šport in prostočasne aktivnosti

19 IZOBRAŽEVANJE

- 1901 Urejanje izobraževalnega sistema
1902 Varstvo in vzgoja predšolskih otrok
1903 Primarno in sekundarno izobraževanje
1904 Terciarno izobraževanje
1905 Drugi izobraževalni programi
1906 Pomoči šolajočim

20 SOCIALNO VARSTVO

- 2001 Urejanje in nadzor sistema socialnega varstva
2002 Varstvo otrok in družine
2003 Posebni programi pomoči prebivalstvu
2004 Izvajanje programov socialnega varstva

21 POKOJNINSKO VARSTVO

- 2101 Urejanje sistema pokojninskega varstva
2102 Pokojnine
2103 Druge pravice iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja

22 SERVISIRANJE JAVNEGA DOLGA

- 2201 Servisiranje prevzetega javnega dolga
2202 Servisiranje javnega dolga države

23 INTERVENCIJSKI PROGRAMI IN OBVEZNOSTI

- 2301 Blagovne rezerve
2302 Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč
2303 Splošna proračunska rezervacija

1990. Odredba o dopolnitvah odredbe o izvajanju letnega ocenjevanja, odbire in priznavanja plemenjakov v naravnem pripustu

Na podlagi 9. in 13. člena zakona o ukrepih v živinoreji (Uradni list SRS, št. 17/78 in 29/86) in na podlagi šeste alineje 2. člena in osemtridesete alineje 114. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95, 16/96 in 101/99, 98/99, 8/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

O D R E D B O
o dopolnitvah odredbe o izvajanju letnega ocenjevanja, odbire in priznavanja plemenjakov v naravnem pripustu

1. člen

V odredbi o izvajanju letnega ocenjevanja, odbire in priznavanja plemenjakov v naravnem pripustu (Uradni list RS, št. 16/99) se drugi odstavek 1. člena spremeni tako, da se glasi:

“Za oplojevanje se lahko uporabljajo le ocenjeni in odbrani plemenjaki, ki so priznani z odločbo, izdano v upravnem postopku, uvedenem po uradni dolžnosti.“

2. člen

V 4. členu se črtajo besede “in izdajo odločb“.

3. člen

V 12. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

“Plemenske merjasce iz selekcijskih središč (testnih postaj) za prodajo v naravni pripust imetnikom živali sprotno ocenjuje in odbira komisija, ki jo imenuje minister. Ta priloži imetniku plemenjaka predpisan zapisnik, ki skupaj z drugimi dokumenti spremlja žival ob prodaji iz selekcijskega središča in se predloži matični UE kupca. Postopek teče naprej tako, kot to določa 11. člen te odredbe.“

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

4. člen

V prilogi 1 se drugi odstavek dopolni tako, da se glasi:

“Imetnik živali lahko prijavi le tiste plemenjake, ki ustrezajo predpisanim pogojem in so oštevilčeni, klinično zdravi ter imajo dokument o znanem poreklu (ob prijavi mora obvezno priložiti fotokopijo tega dokumenta).“

5. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 321-06-28/99-1

Ljubljana, dne 15. maja 2000.

Ciril Smrkolj l. r.
Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano

1991. Odredba o standardih in normativih v izobraževanju odraslih

Na podlagi 31. člena zakona o izobraževanju odraslih (Uradni list RS, št. 12/96) in 84. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96) izdaja minister za šolstvo in šport

O D R E D B O
o standardih in normativih v izobraževanju odraslih

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(vsebina odredbe)

Normativi in standardi ter merila, ki jih določa ta odredba, so podlaga za izračun:

– sredstev za investicije in za materialne stroške ter za investicijsko vzdrževanje in obnovo nepremičnin in opreme v javnih organizacijah za izobraževanje odraslih, katerih ustanoviteljica je država,

– sredstev za plače s prispevki in davki andragoških in drugih strokovnih delavcev – organizatorjev izobraževanja v javnih organizacijah za izobraževanje odraslih, ki se na podlagi sistemizacije in zasedbe delovnih mest financirajo iz državnega proračuna;

– stroškov za izvajanje izobraževalnih programov, določenih z letnimi programi izobraževanja odraslih (v nadaljnjem besedilu: javni programi), ki obsegajo sredstva za plače, avtorske honorarje in materialne stroške za izvedbo programov oziroma dela teh stroškov, kadar za posamezne javne programe ni zagotovljeno financiranje iz javnih sredstev v celoti, in za izobraževalne programe, ki se sofinancirajo najmanj do tretjine iz drugih virov ter

– plač, avtorskih honorarjev in materialnih stroškov pri opravljanju infrastrukturnih dejavnosti.

II. SREDSTVA ZA INVESTICIJE IN MATERIALNE STROŠKE

2. člen

(zagotavljanje sredstev za pokrivanje stroškov)

Za investicije v javne organizacije ustanoviteljica zagotavlja najmanj takšen obseg sredstev, da javna organizacija izpolnjuje minimalne standarde prostorov in opreme, kot jih za posamezne dejavnosti te organizacije določa odredba o strokovni izobrazbi strokovnih delavcev in minimalnih standardih prostorov in opreme v izobraževanju odraslih.

Za neprogramske materialne stroške, stroške investicijskega vzdrževanja in stroške obnove nepremičnin in opreme v javnih organizacijah se priznava iz državnega proračuna 15% delež od sredstev za plače andragoških in drugih strokovnih delavcev – organizatorjev izobraževanja, ki jih organizacija prejema iz državnega proračuna na podlagi sistemizacije v skladu s to odredbo.

III. ELEMENTI ZA SISTEMIZACIJO DELOVNIH MEST

3. člen

(osnova za sistemizacijo)

Delovna mesta andragoških in drugih strokovnih delavcev – organizatorjev izobraževanja v javnih organizacijah za izobraževanje odraslih in javnih šolah (v nadaljnjem besedilu: javne organizacije) se sistemizirajo v skladu z obsegom izobraževanja po javnih programih.

Javna organizacija, ki sistemizira in zasede delovna mesta v skladu s prvim odstavkom tega člena, ob pogojih, ki jih določa ta odredba, pridobiva sredstva za plače s prispevki in davki.

4. člen

(normativ za sistemizacijo)

Javne organizacije sistemizirajo in zasedejo delovno mesto vodje izobraževanja odraslih, če letno izvedejo najmanj 5000 ur organiziranega izobraževalnega dela za odrasle, pri čemer se realizirane ure po javnih programih poklicnega in strokovnega izobraževanja vrednotijo s faktorjem 1,4, realizirane ure po javnih programih jezikovnega izobraževanja s faktorjem 0,5, realizirane ure po javnih programih splošnega in državljskega izobraževanja pa s faktorjem 1,8.

Med realizirane ure v javnih programih splošnega izobraževanja iz prejšnjega odstavka tega člena se ne všttevajo realizirane ure v osnovni šoli za odrasle.

Javne organizacije lahko sistemizirajo tudi delovna mesta andragoških in drugih strokovnih delavcev – organizatorjev izobraževanja, če presegajo normative, določene v prvem odstavku tega člena, vendar se zadnje delovno mesto lahko sistemizira, če so normativi, določeni v prejšnjem odstavku, preseženi najmanj za tretjino.

5. člen

(minimalni normativ)

Javne organizacije, ki ne dosegajo normativov iz prejšnjega člena te odredbe, sistemizirajo delovna mesta v sorazmerno manjšem obsegu, vendar le, če dosegajo vsaj tretjino s to odredbo določenih normativov.

6. člen

(odstopanja)

Ne glede na določila 4. in 5. člena te odredbe sistemizirajo in zasedejo delovna mesta javne organizacije, ki delujejo v občinah na narodnostno mešanih območjih in izvajajo javne programe za pripadnike drugih narodnosti.

Delovna mesta sistemizira in zasede tudi javna organizacija, ki deluje na demografsko ogroženem območju ali ki edina v državi izvaja določen javni program.

O odstopanjih iz prvega in drugega odstavka tega člena odloča s posebnim sklepom pristojno ministrstvo.

7. člen

(ugotovitev števila delovnih mest)

Število sistemiziranih delovnih mest in sredstva za njihove plače v skladu s to odredbo ugotavlja pristojno ministrstvo vsako leto in o tem z javno organizacijo sklene pogodbo.

IV. ELEMENTI ZA VREDNOTENJE STROŠKOV IZVAJANJA JAVNIH PROGRAMOV

8. člen

(učna obveznost)

Za izračun normiranih stroškov za izvajanje javnih programov se šteje za polno učno obveznost:

- pri organiziranem izobraževalnem delu učitelja splošno-izobraževalnih in strokovno-teoretičnih predmetov v javnih programih, ki se izvajajo v skupinskih oblikah (pouk, večerna šola, tečaj, seminar) in mentorjev študijskih krožkov v obsegu 18 ur tedensko;

- pri organiziranem izobraževalnem delu učitelja praktičnega pouka, ki se izvaja v skupinskih oblikah (pouk, večerna šola, tečaj, seminar), v obsegu 22 ur tedensko;

- pri organiziranem izobraževalnem delu laboranta in inštruktorja praktičnega pouka, ki se izvaja v skupinskih oblikah (pouk, večerna šola, tečaj, seminar), v obsegu 27 ur tedensko;

- pri mentorskem delu v individualnih oblikah izobraževalnega dela (izobraževanje na daljavo, konsultativne oblike izobraževalnega dela ipd.) v obsegu 15 ur tedensko.

9. člen

(oblikovanje skupin v skupinskih oblikah izobraževanja)

Za izračun normiranih stroškov izvajanja javnih programov se upoštevajo naslednji normativi pri oblikovanju skupin:

- v oddelku v več kot polovico šolskega leta trajajočih javnih programih najmanj petindvajset udeležencev;

- v oddelku v javnih programih, v katerih traja izobraževanje največ polovico šolskega leta, najmanj petnajst udeležencev;

- v skupini, v kateri poteka delo v obliki praktičnega usposabljanja, vaj, dela v skupinah ipd., najmanj dvanajst udeležencev.

10. člen

(kombinirani oddelki)

Kadar izobraževanje organizacijsko poteka v oddelkih, je v primerih kombiniranih oddelkov najmanjše število udeležencev dvanajst.

11. člen

(odstopanja)

Odstopanja od določil 9. in 10. člena te odredbe so mogoča v primerih:

- kadar gre za eksperimentalno izvedbo programa in je to s sklepom o izvedbi poskusa izrecno določeno,

- kadar je drugačen normativ določen s predpisi, ki urejajo varstvo pri delu,

- kadar se oblikujejo oddelki ali skupine odraslih s posebnimi potrebami ali pa so v oddelek ali skupino vključeni najmanj štirje odrasli s posebnimi potrebami,

- kadar se javni program izvaja samo na enem mestu v državi,

- kadar se zaradi osipa v višjih razredih, letnikih ali skupinah zmanjša število udeležencev pod minimalni normativ, pa jim na območju dnevne migracije ni mogoče organizirati zaključka izobraževanja.

Upravičenost odstopanj iz tretje, četrte in pete alineje prejšnjega odstavka tega člena ugotavlja pristojno ministrstvo.

12. člen

(individualne oblike izobraževanja in učenja)

Izobraževanje oziroma učenje, ki poteka v obliki organiziranega samostojnega izobraževanja, izobraževanja na daljavo in v podobnih oblikah, mora biti organizirano tako, da en mentor sodeluje z najmanj petnajstimi udeleženci tedensko.

Če z odredbo pristojnega ministra ni drugače določeno, ima vsak udeleženec individualne oblike izobraževanja pravico do mentorskega dela v obsegu najmanj 10% ur, ki jih program predvideva za skupinsko izvedbo.

13. člen

(sredstva za plače)

Pri izračunu normirane cene izvajanja javnih programov se poleg sredstev za plače učiteljev upoštevajo tudi sredstva za plače poslovnih, administrativnih, računovodskih in tehničnih delavcev, in sicer v naslednjem deležu od sredstev za plače učiteljev, ki so za posamezni javni program izračunani v skladu s to odredbo:

- 5% za delo poslovnih delavcev,
- 5% za delo administrativnih delavcev,
- 5% za delo računovodskih delavcev in
- 5% za delo tehničnih delavcev.

14. člen

(sredstva za plače organizatorjev izobraževanja)

Pri izračunu normirane cene izvajanja javnih programov, ki jih izvajajo organizacije za izobraževanje odraslih ali zasebniki, ki nimajo pravice do sistemizacije delovnih mest vodje izobraževanja odraslih oziroma andragoških in drugih strokovnih delavcev – organizatorjev izobraževanja v skladu s to odredbo, se všteto tudi sredstva za plače teh delavcev, in sicer v 16,5% deležu od sredstev za plače učiteljev in drugih delavcev, ki so za posamezni javni program izračunani v skladu s to odredbo.

15. člen

(izračun fiksnih materialnih stroškov)

Fiksni materialni stroški, potrebni za izvedbo javnih programov, ki obsegajo neprogramske stalne stroške ter stroške za čistila, telekomunikacijske povezave, pisarniški material in učila, se izračunajo v naslednjem deležu:

I. kategorija: izobraževalni programi pretežno splošno-izobraževalne oziroma družboslovne usmeritve ter študijski krožki – 15% sredstev za plače učiteljev;

II. kategorija: izobraževalni programi pretežno poklicne oziroma naravoslovno-tehnične usmeritve in programi projektnega učenja mlajših odraslih – 18% sredstev za plače učiteljev.

16. člen

(drugi materialni stroški)

Stroški prostorov obsegajo stroške ogrevanja, porabe električne energije in vode in se izračunavajo v odvisnosti od normirane velikosti prostorov, potrebnih za izvedbo izobraževalnega dela, in sicer:

I. kategorija: izobraževalni programi pretežno splošno-izobraževalne oziroma družboslovne usmeritve – 6 m² na vpisanega udeleženca, v skladu z normativi za oblikovanje skupin, določenih s to odredbo;

II. kategorija: izobraževalni programi pretežno poklicne oziroma naravoslovno-tehnične usmeritve in programi projektnega učenja mlajših odraslih – 9 m² na vpisanega udeleženca, v skladu z normativi za oblikovanje skupin, določenih s to odredbo.

Pri izračunu teh stroškov se upošteva naslednja normirana poraba:

- za ogrevanje: I. klimatska cona 68 Kwh/m²
- II. klimatska cona 77 Kwh/m²,
- III. klimatska cona 85 Kwh/m²,
- za električno energijo 20 Kwh/m²,
- za vodo 1 m³/m².

17. člen

(zmanjšanje materialnih stroškov)

Javni organizaciji, katere ustanoviteljica je država, se pri priznavanju stroškov iz tega člena odštejejo materialni stroški, do katerih je upravičena na podlagi drugega odstavka 2. člena te odredbe.

18. člen

(odstopanja)

Na podlagi mnenja Strokovnega sveta za izobraževanje odraslih lahko pristojni minister določi drugačen normativ za obračun materialnih stroškov, če gre za programe, ki zahtevajo bistveno več materialnih sredstev za izvedbo.

19. člen

(izračun stroškov razvoja)

Pri izračunu normirane cene izvedbe posameznega javnega programa se vračunajo stroški razvoja, med katere štejejo sredstva za usposabljanje in izpopolnjevanje strokovnih delavcev, ki sodelujejo pri organizaciji in izvedbi programov in delo pri izpopolnjevanju oziroma razvijanju programa.

Sredstva za razvoj predstavljajo 5% delež od sredstev za plače učiteljev, izračunanih za posamezni javni program v skladu s to odredbo.

V. STANDARDI IN NORMATIVI ZA INFRASTRUKTURNE DEJAVNOSTI, DOLOČENE Z LETNIM PROGRAMOM

20. člen

(infrastrukturne dejavnosti)

Infrastrukturne dejavnosti v izobraževanju odraslih obsegajo:

- splošnoizobraževalna središča za samostojno učenje odraslih,
- borze znanja,
- raziskovalno delo,
- razvojno delo,
- svetovalno delo,
- razvoj in vzdrževanje informacijskega sistema,
- publicistično dejavnost,
- promocijske dejavnosti,
- mednarodno sodelovanje,
- razvoj javne službe,
- izpopolnjevanje in usposabljanje andragoških delavcev,
- evalvacije,
- drugo.

21. člen

(delovna obveznost)

V splošnoizobraževalnem središču za samostojno učenje in pri borzi znanja se šteje za polno delovno obveznost strokovnih delavcev:

- pri svetovalnem in mentorskem delu v splošnoizobraževalnih središčih za samostojno učenje v obsegu 20 ur dela z udeleženci tedensko, pri čemer se priznava polna delovna obveznost enega strokovnega delavca z visokošolsko izobrazbo, če je letno realiziranih 1300 učnih ur udeležencev;

- pri neposrednem delu s strankami v regijski borzi znanja 30 ur dela z udeleženci, v osrednji pa 15 ur dela z udeleženci tedensko, pri čemer se regijski borzi znanja obračunajo sredstva za enega strokovnega delavca z višjo strokovno izobrazbo, osrednji borzi pa dva delavca z višjo strokovno izobrazbo.

22. člen

(odstopanja)

Če splošnoizobraževalno središče za samostojno učenje normativ iz prejšnjega odstavka tega člena presega ali tega normativa ne dosega, se pri izračunu normirane cene smiselno upoštevajo določbe 5. in 6. člena te odredbe.

23. člen

(izjema)

V skladu s to odredbo se v času eksperimentalnega delovanja sofinancira tudi dejavnost drugih središč za samostojno učenje, če je tako določeno z letnim programom izobraževanja odraslih ali odredbo o poskusu pristojnega ministra.

24. člen

(fiksni materialni stroški)

Fiksni materialni stroški, ki obsegajo neprogramske stalne stroške ter stroške za čistila, telekomunikacijske povezave, pisarniški material in učila, se pri splošnoizobraževalnih središčih za samostojno učenje in borzah znanja izračunajo v naslednjem deležu od sredstev za plače strokovnih delavcev, izračunanih na podlagi teh standardov, normativov in meril:

- splošnoizobraževalna središča za samostojno učenje - 30%,
- regijska borza znanja - 20% in osrednja borza znanja - 25%.

25. člen

(drugi materialni stroški)

Stroški prostorov, ki obsegajo stroške ogrevanja, porabe električne energije in vode, se izračunavajo v odvisnosti od normirane velikosti prostorov, potrebnih za izvedbo izobraževalnega dela, in sicer:

- pri splošnoizobraževalnih središčih za samostojno učenje 5 m² na učno mesto,
- pri regijski borzi znanja 25 m² in pri osrednji borzi znanja 35 m²,
- pri čemer se pri izračunu teh stroškov upošteva normirana poraba, določena v 16. členu te odredbe.

26. člen

(sredstva za plače)

Pri izračunu normirane cene dejavnosti splošnoizobraževalnih središč za samostojno učenje in borz znanja se poleg sredstev za plače strokovnih delavcev vračunajo tudi sredstva za plače, kot jih določata 13. in 14. člen, ter sredstva za razvoj, kot jih določa 17. člen te odredbe.

27. člen

(razvojno in raziskovalno delo)

V raziskovalnem in razvojnem delu se upoštevajo standardi in normativi, ki jih opredeljujejo veljavni predpisi za razvojno-raziskovalno delo.

28. člen

(svetovalno delo)

Za polno delovno obveznost svetovalnega delavca se šteje 1800 ur letno. Svetovalec mora imeti najmanj tako stopnjo izobrazbe kot se zahteva za področje, za katerega svetuje.

29. člen

(informacijska dejavnost)

Informacijsko mrežo izvajalcev javnih programov sestavljajo vse javne organizacije za izobraževanje odraslih in drugi izvajalci javnih programov, ki javne programe izvajajo neprekinjeno vsaj tri leta.

Informacijsko mrežo ponudbe in povpraševanja sestavljajo tudi posamezne regijske borze znanja, ki praviloma delujejo v regionalnih središčih, in osrednja borza, ki deluje na državni ravni in opravlja skupne dejavnosti za celotno mrežo borz znanja v Sloveniji.

Informacijska mreža temelji na računalniški povezavi med posameznimi izvajalci in med povezavo vseh izvajalcev, vključenih v mrežo, z informacijskim centrom v službi za izobraževanje odraslih na Ministrstvu za šolstvo in šport ter Andragoškim centrom Slovenije.

Informacijsko mrežo sestavljajo računalniški paket z ustrežno strojno in programsko opremo ter strojna in programska telekomunikacijska oprema.

30. člen

(letni pregled izobraževalne ponudbe)

Letni pregled ponudbe izobraževalnih organizacij za odrasle se izdeluje letno v obliki tiskanega materiala in v računalniškem zapisu, izdeluje pa se na državni ravni vsako leto tako, da so podatki dostopni najkasneje 1. oktobra.

31. člen

(publicistična dejavnost)

Avtorje publicistične dejavnosti se izbira na podlagi javnih razpisov. Pri izbiri se upoštevajo:

- strokovne reference in
- dokumentirani praktični dosežki.

Vsak avtor mora pripraviti koncept gradiva.

Vsako delo morata pozitivno oceniti vsaj dva recenzenta, ki ju imenuje pristojni minister.

Javna sredstva za izdajo publikacij lahko pridobi izdajatelj, če k vlogi predloži ponudbo vsaj treh založnikov in lasten predlog za izbiro z utemeljitvijo, o čemer odloči pristojni minister.

32. člen

(promocijska dejavnost)

Kot promocijska dejavnost izobraževanja odraslih se štejejo predstavitve dejavnosti razvojnega, raziskovalnega in izobraževalnega dela, ki so organizirane na državni ali na mednarodni ravni, kjer sodeluje država Slovenija. Pri dodelitvi sredstev iz državnega proračuna za to dejavnost se upoštevajo naslednji kriteriji:

- kvaliteta,
- pomen za razvoj izobraževanja odraslih,
- inovativnost.

33. člen

(mednarodno sodelovanje)

Sredstva iz državnega proračuna se lahko zagotavljajo tudi za dejavnost mednarodnega sodelovanja, ki zajema:

- obiske slovenskih strokovnjakov v tujini,
- obiske tujih strokovnjakov v Sloveniji,
- študijska izpopolnjevanja v tujini,
- štipendiranje za študij v tujini in
- sodelovanje v mednarodnih projektih in raziskavah.

O sredstvih iz prejšnjega odstavka odloča pristojni minister.

34. člen

(izpopolnjevanje in usposabljanje strokovnih delavcev)

Pri izpopolnjevanju in usposabljanju strokovnih delavcev se uporabljajo standardi in normativi, ki jih ta odredba določa za druge izobraževalne programe.

35. člen

(evalvacije)

Evalvacije v izobraževanju odraslih, v primeru prvih izvedb (poskusa) ali pa druge evalvacije, se izvajajo v skladu s pravilnikom o spremljanju izvajanja poskusa, razen če ni z odredbo pristojnega ministra drugače določeno.

VI. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

36. člen

(prehodna določba)

Od dneva uveljavitve te odredbe do oblikovanja letnega programa izobraževanja odraslih v skladu z zakonom se pri

presojanju obsega izobraževanja upošteva obseg izobraževanja po javnoveljavnih izobraževalnih programih in programih splošnega izobraževanja za odrasle, ki se (so)financirajo iz državnega proračuna.

37. člen
(končna določba)

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. septembra 2000 dalje.

Št. 403-22/98
Ljubljana, dne 11. maja 2000.

Minister
za šolstvo in šport
dr. Pavel Zgaga l. r.

1992. Odredba o smeri strokovne izobrazbe, ki jo morajo imeti učitelji, korepetitorji in knjižničarji v glasbenih šolah

Na podlagi petega odstavka 92. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96) izdaja minister za šolstvo in šport

O D R E D B O
o smeri strokovne izobrazbe, ki jo morajo imeti učitelji, korepetitorji in knjižničarji v glasbenih šolah

1. člen

Ta odredba določa smer strokovne izobrazbe, ki jo morajo (ob izpolnjevanju drugih z zakonom določenih pogojev) imeti učitelji, korepetitorji in knjižničarji v glasbenih šolah.

2. člen

V tej odredbi je kot smer strokovne izobrazbe določen študijski program za pridobitev izobrazbe, po katerem se pridobi strokovni naslov v skladu z zakonom o strokovnih in znanstvenih naslovih (Uradni listi RS, št. 47/98), za knjižničarje pa še študijski program za izpopolnjevanje.

3. člen

1. Učitelj
1.1 Klavir

Učitelj klavirja je lahko,
– kdor je končal univerzitetni študijski program iz klavirja.
Učitelja klavirja je lahko tudi,
– kdor je končal univerzitetni študijski program iz orgel in je pred tem končal klavir v smeri petje, instrument po srednješolskem programu glasba oziroma glasbene gimnazije ali v modulu petje, instrument v glasbeni smeri umetniške gimnazije,
– kdor je končal univerzitetni študijski program iz glasbene pedagogike in je pred tem končal klavir v smeri petje, instrument po srednješolskem programu glasba oziroma glasbene gimnazije ali v modulu petje, instrument v glasbeni smeri umetniške gimnazije.

1.2 Orgle

Učitelj orgel je lahko,
– kdor je končal univerzitetni študijski program iz orgel.

1.3 Harmonika

Učitelj harmonike je lahko,
– kdor je končal univerzitetni študijski program iz harmonike.

Učitelj harmonike je lahko tudi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program glasbene pedagogike ali kateregakoli instrumenta in je pred tem končal harmoniko v smeri petje, instrument po srednješolskem programu glasba oziroma glasbene gimnazije ali v modulu petje, instrument glasbene smeri umetniške gimnazije.

– kdor je končal harmoniko v smeri petje, instrument po srednješolskem programu glasba oziroma glasbene gimnazije ali v modulu petje, instrument glasbene smeri umetniške gimnazije.

1.4 Violina

Učitelj violine je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz violine.

Učitelj violine je lahko tudi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz viole.

1.5 Viola

Učitelj viole je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz viole.

Učitelj viole je lahko tudi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz violine.

1.6 Violončelo

Učitelj violončela je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz violončela.

1.7 Kontrabas

Učitelj kontrabasa je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz kontrabasa.

1.8 Harfa

Učitelj harfe je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz harfe.

1.9 Kitara

Učitelj kitare je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz kitare.

1.10 Kljunasta flavta (Blokflavta)

Učitelj kljunaste flavte (blokflavte) je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz: kljunaste flavte (blokflavte), flavte, klarineta, oboe, fagota ali saksofona.

Učitelj kljunaste flavte (blokflavte) je lahko tudi,

– kdor je končal katerikoli univerzitetni glasbeni študijski program in je pred tem končal flavto, klarinet, oboe, fagot ali saksofon v smeri petje, instrument po srednješolskem programu glasba oziroma glasbene gimnazije ali v modulu petje, instrument v glasbeni smeri umetniške gimnazije.

1.11 Flavta

Učitelj flavte je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz flavte.

1.12 Klarinet

Učitelj klarineta je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz klarineta.

Učitelj klarineta je lahko tudi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz saksofona in je pred tem končal klarinet v smeri petje, instrument po srednješolskem programu glasba oziroma glasbene gimnazije ali v modulu petje, instrument v glasbeni smeri umetniške gimnazije.

1.13 Oboa

Učitelj oboe je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz oboe.

1.14 Fagot

Učitelj fagota je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz fagota.

1.15 Saksofon

Učitelj saksofona je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz saksofona.

Učitelj saksofona je lahko tudi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz klarineta in je pred tem končal saksofon v smeri petje, instrument po srednješolskem programu glasba oziroma glasbene gimnazije ali v modulu petje, instrument v glasbeni smeri umetniške gimnazije.

1.16 Rog

Učitelj roga je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz roga.

Učitelj roga je lahko tudi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz trobente ali tube.

1.17 Trobenta

Učitelj trobente je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz trobente.

Učitelj trobente je lahko tudi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz roga ali tube.

1.18 Pozavna

Učitelj pozavne je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz pozavne.

Učitelj pozavne je lahko tudi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz tube in je pred tem končal pozavno v smeri petje, instrument po srednješolskem programu glasba oziroma glasbene gimnazije ali v modulu petje, instrument v glasbeni smeri umetniške gimnazije.

1.19 Tuba in druga trobila

Učitelj tube in drugih trobil je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz tube.

Učitelj tube in drugih trobil je lahko tudi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz trobente ali roga.

1.20 Tolkala

Učitelj tolkal je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz tolkal.

1.21 Petje

Učitelj petja je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz petja.

1.22 Nauk o glasbi

Učitelj nauka o glasbi je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program glasbene pedagogike.

Učitelj nauka o glasbi je lahko tudi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz kompozicije, glasbene teorije ali dirigiranja,

– kdor je končal univerzitetni študijski program muzikologije in je pred tem končal glasbeno splošno smer po srednješolskem programu glasba oziroma A-glasbeni stavek glasbene gimnazije ali modul glasbeni stavek glasbene smeri umetniške gimnazije.

1.23 Mala glasbena šola

Učitelj male glasbene šole je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program glasbene pedagogike.

Učitelj male glasbene šole je lahko tudi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz kompozicije, glasbene teorije ali dirigiranja,

– kdor je končal univerzitetni študijski program muzikologije in je pred tem končal glasbeno splošno smer po srednješolskem programu glasba oziroma A-glasbeni stavek glasbene gimnazije ali modul glasbeni stavek glasbene smeri umetniške gimnazije.

1.24 Pripravnica

Učitelj pripravnice je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program glasbene pedagogike.

Učitelj pripravnice je lahko tudi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz kompozicije, glasbene teorije ali dirigiranja,

– kdor je končal univerzitetni študijski program muzikologije in je pred tem končal glasbeno splošno smer po srednješolskem programu glasba oziroma A-glasbeni stavek glasbene gimnazije ali modul glasbeni stavek glasbene smeri umetniške gimnazije.

1.25 Komorna igra

Učitelj komorne igre je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz petja ali kateregakoli instrumenta,

1.26 Orkester

a) Godalni orkester glasbene šole lahko vodi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz violine, viole, violončela ali kontrabasa,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz dirigiranja.

b) Pihalni orkester glasbene šole lahko vodi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz flavte, klarineta, oboe, fagota, saksofona, roga, trobente, pozavne ali tube,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz dirigiranja.

c) Simfonični orkester glasbene šole lahko vodi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz kateregakoli instrumenta,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz dirigiranja.

č) Harmonikarski orkester glasbene šole lahko vodi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz harmonike ali dirigiranja,

– kdor je končal univerzitetni študijski program glasbene pedagogike ali kateregakoli instrumenta in je pred tem končal harmoniko v smeri petje, instrument po srednješolskem programu glasba oziroma glasbene gimnazije ali v modulu petje, instrument glasbene smeri umetniške gimnazije.

– kdor je končal harmoniko v smeri petje, instrument po srednješolskem programu glasba oziroma glasbene gimnazije ali v modulu petje, instrument glasbene smeri umetniške gimnazije.

1.27 Balet

Učitelj baleta je lahko,

– kdor je končal katerikoli univerzitetni študijski program in je pred tem končal srednješolski program ples oziroma D-balet glasbene gimnazije ali modul balet plesne smeri umetniške gimnazije,

– kdor je končal srednješolski program ples oziroma D-balet glasbene gimnazije ali modul balet plesne smeri umetniške gimnazije.

1.28 Sodobni ples

Učitelj sodobnega plesa je lahko,

– kdor je končal katerikoli univerzitetni študijski program in je pred tem končal srednješolski program ples oziroma D-balet glasbene gimnazije ali modula sodobni ples oziroma balet plesne smeri umetniške gimnazije,

– kdor je končal srednješolski program ples oziroma D-balet glasbene gimnazije ali modula sodobni ples oziroma balet plesne smeri umetniške gimnazije,

1.29 Stilni plesi

Učitelj stilnih plesov je lahko,

– kdor je končal katerikoli univerzitetni študijski program in je pred tem končal srednješolski program ples oziroma D-balet glasbene gimnazije ali modul balet plesne smeri umetniške gimnazije,

– kdor je končal srednješolski program ples oziroma D-balet glasbene gimnazije ali modul balet plesne smeri umetniške gimnazije.

2. Korepetitor

2.1 Korepetitor petja in instrumenta

Korepetitor petja in instrumenta je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz klavirja.

Korepetitor petja in instrumenta je lahko tudi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz orgel, kompozicije, glasbene teorije, dirigiranja, glasbene pedagogike ali muzikologije in je pred tem končal klavir v smeri petje, instrument po srednješolskem programu glasba oziroma glasbene gimnazije ali v modulu petje, instrument v glasbeni smeri umetniške gimnazije,

2.2 Korepetitor plesa

Korepetitor plesa je lahko,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz klavirja.

Korepetitor plesa je lahko tudi,

– kdor je končal univerzitetni študijski program iz orgel, kompozicije, glasbene teorije, dirigiranja, glasbene pedagogike ali muzikologije in je pred tem končal klavir v smeri petje, instrument po srednješolskem programu glasba oziroma glasbene gimnazije ali v modulu petje, instrument v glasbeni smeri umetniške gimnazije,

3. Knjižničar

Knjižničar je lahko,

– kdor je končal enopredmetni ali dvopredmetni univerzitetni študijski program iz bibliotekarstva,

– kdor izpolnjuje pogoje za učitelja v glasbeni šoli in je opravil študijski program za izpopolnjevanje iz bibliotekarstva.

4. člen

Učitelji, korepetitorji in knjižničarji, ki so do uveljavitve te odredbe izpolnjevali s predpisi določene pogoje za opravljanje vzgojno-izobraževalne dejavnosti za tiste predmete, ki jih našteva ta odredba, lahko opravljajo vzgojno-izobraževalno dejavnost tudi po uveljavitvi te odredbe.

5. člen

Ne glede na določbe te odredbe je ustrezna tudi izobrazba, pridobljena po podiplomskih študijskih programih za pridobitev specializacije, magisterija oziroma doktorata znanosti z ustrezne smeri.

6. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 9. 2000 dalje.

Št. 011-44/00

Ljubljana, dne 9. maja 2000.

Minister
za šolstvo in šport
dr. Pavel Zgaga l. r.

**1993. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
pravilnika o štipendiranju**

Na podlagi 59. člena zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 5/91, 17/91, 12/92, 71/93, 2/94, 38/94, 80/97 – odločba US RS in 69/98) izdaja minister za delo, družino in socialne zadeve

**P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah pravilnika o
štipendiranju**

1. člen

V pravilniku o štipendiranju (Uradni list RS, št. 48/99) se tretji odstavek 2. člena spremeni tako, da se glasi:

»Kandidat, ki se izobražuje v tujini, lahko uveljavi pravico do republiške štipendije, če v Republiki Slovenije ni ustrezne smeri in stopnje oziroma ustreznega izobraževalnega programa z javno veljavnostjo, ali je izobraževanje v tujini primernejše zaradi bližine izobraževalnega zavoda, kandidat pa ima stalno prebivališče na območju Republike Slovenije«.

2. člen

4. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Pri ugotavljanju pogojev iz drugega odstavka 56. člena zakona se dohodek na družinskega člana po tem pravilniku izračuna iz vsote vseh bruto dohodkov in osebnih prejemkov, ugotovljenih v odločbah o odmeri dohodnine, izdanih družinskim članom kandidatove družine, kot tudi njihovi neobdavčljivi dohodki in osebni prejemki, razen prejemkov iz 19. člena zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, 2/94, 1/95, 7/95, 11/95, 11/96, 14/96 – odločba US RS, 18/96, 44/96, 10/97, 82/97, 87/97, 13/98 in 15/00) in prejemkov od občasnih in začasnih del dijakov in študentov, izplačanih preko pooblaščenih agencij, ki ne presegajo 51% povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, se v dohodek kandidatove družine po tem pravilniku všttevajo prejemki iz 13. in 17. točke 19. člena zakona o dohodnini.

Dohodek ali osebni prejemek, pri katerem je v skladu z zakonom o dohodnini osnova za davek znižana za normirane ali dejanske stroške, se kot bruto dohodek ali osebni prejemek po tem pravilniku upošteva višina davčne osnove, ugotovljena v odločbi o dohodnini«.

3. člen

5. člen se spremeni tako, da se glasi:

»V dohodek kandidatove družine se všttevajo pokojnine in nadomestila v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ter osebni prejemki in katastrski dohodek, ne glede na to, ali je zavarovanec zavezanec za plačevanje dohodnine«.

4. člen

V prvem odstavku 6. člena se za besedo »preživnine« doda besedilo: »in nadomestila preživnine«. Za drugim odstavkom se doda še nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Podatke o prejetih preživninah oziroma o prejetih nadomestilih preživnine in o preživninskih obveznostih, ki jih plačuje član kandidatove družine, posreduje zavodu pristojni Center za socialno delo«.

5. člen

Prvi odstavek 7. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Pri ugotavljanju materialnih pogojev za kandidata v rejništvo se kot dohodek na družinskega člana upošteva

višina pripadajočih materialnih stroškov za otroka, določenih s sklepom Vlade RS v preteklem letu«.

6. člen

Drugi odstavek 8. člena se črta, dosedanji tretji odstavek postane drugi odstavek tega člena.

7. člen

V prvem odstavku 9. člena se za besedilom »katastrski dohodek preteklega leta« doda vejica in besedilo: »brez upoštevanja znižanj in olajšav, ugotovljen v letnem obvestilu davčne uprave o višini katastrskega dohodka«.

V drugem odstavku se za besedo »gospodinjstvo« doda vejica in besedilo: »kot je to določeno v 24. členu zakona o dohodnini«.

8. člen

V 11. členu se doda nova četrta alineja, ki se glasi:

»– otroci oziroma posvojenci vzdrževalcev tudi po 18. letu starosti, če se izobražujejo v javnoveljavnih izobraževalnih programih za odrasle oziroma so prijavljeni pri zavodu kot brezposelne osebe, ki iščejo prvo zaposlitev in živijo z vzdrževalci v skupnem gospodinjstvu ter nimajo lastnih sredstev za preživljanje«.

9. člen

V prvem odstavku 17. člena se besedilo druge alinee »do 30% zajamčene plače« nadomesti z besedilom: »do 40% zajamčene plače«.

10. člen

V prvi alineji 18. člena se za besedo »dijaki« dodata besedi: »in vajenci«.

V drugem odstavku se besedilo: »brez upoštevanja dveh najnižjih ocen« in vejica pred tem besedilom črtata.

11. člen

V 20. členu se za besedilom: »razen kandidata iz četrte« dodata besedi: »in pete«.

12. člen

27. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Za umetniško nadarjenost na določenem umetnostnem področju šteje prejem državnega priznanja ali nagrade, uvrstitev do vključno 3. nagrade na državnem tekmovanju, mednarodno priznanje ali nagrada oziroma uvrstitev v finale mednarodnih tekmovanj, po predhodnem izboru na državnem tekmovanju.

Če gre za nastope v duetu ali triu, se upošteva le prva nagrada na državnem tekmovanju oziroma uvrstitev do vključno 3. mesta na mednarodnem tekmovanju.

Pri odločanju o podelitvi štipendije kandidatom, ki so bili predlagani zaradi umetniške nadarjenosti, lahko zavod upošteva mnenje vsaj dveh neodvisnih strokovnjakov z ustreznega umetnostnega področja«.

13. člen

30. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Osnovna višina Zoisove štipendije znaša za vajenca in dijaka 26% in za študenta 40% zajamčene plače, za zvišanje štipendije se uporabljajo določbe 14. in 16. člena tega pravilnika, za upravičenost do dodatkov k Zoisovi štipendiji se uporabljajo določbe 17. in 18. člena tega pravilnika.

Zoisova štipendija z dodatki ne more biti nižja od republiške štipendije z dodatki, kot bi jo prejemal Zoisov štipendist.

14. člen

V prvem odstavku 36. člena se besedilo druge alinee spremeni tako, da se glasi:

»– zaradi upokojitve oziroma nastopa brezposelnosti vzdrževalca družine, če je ostal brez zaposlitve brez svoje krivde ali proti svoji volji«.

15. člen

Prvi odstavek 39. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Štipendist lahko za posamezni letnik prejema štipendijo le eno leto, razen, če je z izobraževalnim programom v skladu s statutom izobraževalnega zavoda določeno, da je za prehod na višjo stopnjo izobraževanja potrebno uspešno odpraviti tudi predhodni letnik«.

Drugi odstavek 39. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Štipendije se izplačujejo tudi v času absolventskega staža, vse do diplome, vendar v celotni dobi študija le eno študijsko leto«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Štipendistu, ki predčasno uspešno konča izobraževanje se izplačajo preostale štipendije v enkratnem znesku v višini štipendije za mesec, v katerem je zaključil šolanje«.

16. člen

43. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Štipendija preneha štipendistu pred potekom roka, določenega z odločbo o dodelitvi štipendije, če je štipendist:

- pridobil, ali neupravičeno odklonil kadrovsko štipendijo,

- pridobil posojilo za študij iz 58.a člena zakona,

- če mu je štipendija v preteklem letu mirovala v skladu z določbami prejšnjega člena, razlogi za nastopil razlog za obstojaje tudi v tem šolskem oziroma študijskem letu,

- če je po svoji volji ali krivdi izgubil status vajenca ali dijaka oziroma študenta,

- spremenil izobraževalni program brez soglasja štipenditorja,

- navajal neresnične podatke«.

17. člen

44. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Štipendist, ki mu je štipendija prenehala pred potekom roka, razen po določbi tretje alinee prejšnjega člena, mora vrniti štipendijo za letnik, v katerem je nastopil razlog za prenehanje štipendije, skupaj z obrestmi po temeljni obrestni meri.

Zoisov štipendist mora vrniti štipendijo za celotno obdobje prejemanje štipendije, skupaj z zamudnimi obrestmi, če se po zaključenem izobraževanju v tujini zaposli pri tujem delodajalcu v tujini«.

18. člen

Postopek za uveljavitev pravice do republiške oziroma Zoisove štipendije, ki se je začel pred uveljavitvijo tega pravilnika se dokonča po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega pravilnika.

19. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 017-01-013/96

Ljubljana, dne 10. maja 2000.

Minister
za delo, družino in socialne
zadeve
mag. Anton Rop l. r.

1994. Pravilnik o vinu z oznako priznanega tradicionalnega poimenovanja – teran

Na podlagi 4. člena zakona o vinu in drugih proizvodih iz grozdja in vina (Uradni list RS, št. 70/97) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

**P R A V I L N I K
o vinu z oznako priznanega tradicionalnega poimenovanja – teran****1. člen**

Ta pravilnik ureja, na podlagi strokovnega elaborata "Elaborat za zaščito vina s priznanim tradicionalnim poimenovanjem – teran PTP", pridelavo in promet grozdja ter mošta, namenjenega pridelavi v vino teran s priznanim tradicionalnim poimenovanjem, ter pridelavo in promet vina teran s priznanim tradicionalnim poimenovanjem (v nadaljnjem besedilu: vino teran PTP).

Pridelava vina teran PTP po tem pravilniku obsega pridelavo grozdja, mošta, vina in stekleničenje vina.

2. člen

Vino teran PTP je rdeče, suho, mirno vino z zmerno vsebnostjo alkohola in vonjem in okusom po gozdnih sadežih. Barva vina teran PTP je intenzivna, rubinasto rdeča, lahko z vijoličnimi odtenci, vino ima značilno višjo vsebnost mlečne in ostalih organskih kislin ter polifenolnih snovi.

Na lastnosti in značaj vina teran PTP vplivajo predvsem rdeča kraška zemlja (jerina ali terra rossa), sorta grozdja refošk, ki se na njej goji, kraško podnebje z burjo ter tradicionalni postopki pridelave tega vina.

3. člen

Vino teran PTP se prideluje le na območju podokoliša Kraške planote, znotraj vinorodnega okoliša Kras.

Meja vinorodnega podokoliša Kraška planota poteka od slovensko-italijanske državne meje na hribu Veliki Medvedjak (kota 472), preko kote 463 (Mali Medvedjak), kote 464 (Lenivec) in kote 484 (Tabor). Nato se meja spusti navzdol mimo Gradišča v Sežani, prečka cesto Sežana-Štorje, obkroži Vidmaršče in se obrne naravnost proti severu do železniške proge Sežana-Divača. Po tej progi poteka meja do vasi Merče, objame Merče in Plešivico ter gre naravnost čez železniško progo Sežana-Divača proti severu, mimo naselja Žirje do vzpetine Predlovec (kota 421). Nato gre meja po južni meji k.o. Štorje do plastnice 500 m, zavije proti severu na plastnico 400 m ter poteka po njej prek Struge in magistralne ceste Senožeče-Sežana, vse do lokalne ceste Majcni-Grize (vzpetina Brdo nad Majcni - kota 437). Nato poteka meja naprej po tej cesti proti severu do reke Raše, se usmeri po tej reki navzgor do Grižanskega potoka, obide vas Grize in poteka po Grižanskem potoku navzgor do plastnice 450 m. Meja poteka naprej po tej plastnici pod zaselki Razguri in Bogo, se nato spusti na plastnico 400 m in poteka po njej pod zaselkom Dolenje do vasi Ravnje, kjer se pri koti 374 spusti v dolino do točke, kjer magistralna cesta Manče-Kobdilj prečka reko Rašo. Meja se nato vzpne po tej cesti navzgor do plastnice 300 m, objame naselji Kobdilj in Štanjel ter poteka po njej do ceste Branik-Dutovlje. Od tu se meja spušča po tej cesti do odcepa lokalne ceste proti zaselku Lukovec. Meja se nato nadaljuje po tej cesti, objame Lukovec, gre po lokalni poti pod Tolstim vrhom (kota 366) proti zahodu ter nad naseljem Mali Dol prečka Žlebinje in Komenšček. Nad Komenščkom preide meja na plastnico 400 m in gre po njej nad naseljem

Škrbina do Železnih vrat (kota 445 – preval na cesti Lipa-Tabor pri Prvačini), zavije nekaj časa po tej cesti proti Lipi in tik pred Lipo zopet preide na plastnico 400 m. Po njej gre meja naprej nad vasmi Lipa, Temnica in Novelo (pod vzpetinama Tabor in Griža) ter se izpod Grize (kota 431) v ravni črti priključi na poljsko pot Novelo-Podnakušnik. Nato meja poteka čez Gmajne, nad naseljema Segeti in Lokvica, pri odcepu za Lokvico prečka cesto Opatje selo-Miren in se priključi na slovensko-italijansko državno mejo, po kateri poteka zopet do izhodiščne točke na Velikem Medvedjaku.

4. člen

Grozdje za vino teran PTP se prideluje le iz grozdja sorte refošk, na absolutnih vinogradniških legah.

Absolutne vinogradniške lege, na katerih se prideluje grozdje za vino teran PTP, so tiste vinogradniške lege Kraške planote:

- katerih tla so nastala s preperevanjem krednih in deloma eocenskih apnenčastih kamenin in so po tipu tal rdeče rjava sprana tla, ki se imenujejo jerina ali terra rossa;
- ki so zračne in ne smejo ležati v depresijah vrtač.

5. člen

Vino teran PTP se prideluje po načelih integrirane pridelave grozdja in vina.

6. člen

Za gojenje grozdja sorte refošk za pridelavo vina teran PTP se uporablja gojitvena oblika kraški latnik ali šparonske gojitvene oblike.

7. člen

Za pridelavo grozdja za vino teran PTP mora biti gostota sajenja trsov, preračunana iz sadilne razdalje, kot sledi:

- pri gojitveni obliki kraški latnik: večja od 2800 trsov na hektar,
- pri šparonski gojitveni obliki: večja od 3500 trsov na hektar.

8. člen

Za pridelavo grozdja za vino teran PTP se mora na trsih sorte vinske trte refošk, poleg spomladanske rezi vinograda, opraviti tudi vsa zelena dela, in sicer zlasti: pletev, odstranjevanje slabo razvitih grozdičev, prikraševanje in privezovanje mladíc, odstranjevanje odvečnih zalistnikov, vršičkanje in čiščenje listja.

9. člen

Pridelek grozdja za vino teran PTP ne sme preseči 9000 kg na hektar. V posameznem letu, vendar v 5 letih največ dvakrat, je lahko pridelek večji za največ 20%.

10. člen

Minimalna sladkorna stopnja ob trgatvi grozdja za vino teran PTP oziroma minimalna vsebnost pričakovanega naravnega alkohola za vino teran PTP je 70°OE ali 9,2 vol% naravnega alkohola, oziroma za posamezno leto tudi večja, če tako določi pooblaščen organizacija, ki spremlja dozorevanje grozdja (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen organizacija), v skladu s pravilnikom o kontroli kakovosti grozdja v času trgatve (Uradni list RS, št. 68/99).

Če so v posameznem letu vremenske razmere za dozorevanje grozdja za vino teran PTP še posebej neugodne, lahko pooblaščen organizacija izjemoma, za točno določeno količino grozdja, dovoli trgatve grozdja za vino teran PTP, ki ob trgatvi dosega najmanj 67°OE ali 8,7 vol% naravnega alkohola.

Ob trgatvi morajo biti skupne kisline v moštu, izražene kot vinska kislina, med 10,0 g/liter in 18,0 g/liter mošta, pH vrednost najmanj 2,9, puferna kapaciteta pa največ 90 mM/l/pH.

Grozdje za vino teran PTP, ki se v skladu z drugo alineo prvega odstavka 20. člena tega pravilnika označi kot izbrani teran PTP (v nadaljnjem besedilu: izbrani teran PTP) mora ob trgatvi dosegati najmanj 80°OE ali 10,8 vol% naravnega alkohola in mora biti ob trgatvi pregledano kot grozdje za vrhunsko vino z zaščitenim geografskim poreklom, v skladu s pravilnikom iz prvega odstavka tega člena.

Grozdje za vino teran PTP mora biti ob trgatvi zdravo in nepoškodovano. Dovoljen delež poškodovanega grozdja znaša do 10%, izjemoma v posameznih letinah, ko so naravne razmere še posebej neugodne, pa največ do 20%, kar mora predhodno odobriti pooblaščen organizacija.

11. člen

V letinah, ko so vremenske razmere za dozorevanje grozdja neugodne in grozdje ne dozori, se lahko mošt za pridelavo vina teran PTP obogati za največ 2,0 vol% alkohola. Če je bil izveden postopek obogatitve, dejanski alkohol ne sme preseči 11 vol%.

Izbrani teran PTP je pridelan izključno brez obogatitve.

12. člen

Vino teran PTP se prideluje po tehnologiji, ki se uporablja za rdeče vino. Obvezno je pecljanje grozdja pred drozganjem, razen pri postopku maceracije v CO₂ atmosferi.

Maceracija za pridelavo vina teran PTP poteka po klasični metodi ali v CO₂ atmosferi.

Pri fermentaciji mošta za pridelavo vina teran PTP se mora zagotoviti popolno povretje mošta.

Z dovoljenimi enološkimi postopki se sproži popolna ali delna jabolčno mlečna fermentacija (biološki razkis) vina za pridelavo vina teran PTP.

Izplen vina teran PTP po prvem pretoku lahko znaša do 76%.

Za obogatitev mošta je v skladu z 11. členom tega pravilnika dovoljena:

- uporaba koncentriranega grozdnega mošta sorte refošk, pridelane na Kraški planoti in
- uporaba saharoze do največ 3,5 kg na 100 litrov mošta.

Pri tehnologiji pridelave vina teran PTP niso dovoljeni naslednji tehnološki in enološki postopki:

- topla maceracija drozge,
- maceracija drozge s SO₂ postopkom,
- kemijski popravek kisline v moštu ali vinu,
- izvajanje stabilizacije na tartrate z elektrodializo,
- obdelovanje s kationskimi izmenjevalci,
- toplo polnjenje.

Vino teran PTP se stabilizira s hlajenjem. Dovoljena je dodatna uporaba gumiarabike (do največ 200 mg/liter).

Vino teran PTP se stekleniči z ali brez filtracije.

13. člen

Vsebnost različnih snovi vina teran PTP je naslednja:

- dejanski alkohol: najmanj 10,0 vol% do največ 12,5 vol%;
- dejanski alkohol za vino teran PTP, ki je v okviru dovoljenih količin obogateno: najmanj 10,0 vol% do največ 11,0 vol%;
- naravni alkohol: najmanj 9,2%;

- naravni alkohol za vino izbrani teran PTP: najmanj 10,8%;

- titracijske kisline: 7,0 do 10,0 g/l;
 - ekstrakt brez sladkorja: najmanj 25 g/l;
 - reducirajoči sladkor: do 2,0 g/l;
 - pepel: najmanj 2,0 g/l;
 - hlapne kisline: do 0,9 g/l;
 - SO₂ skupni: do 100 mg/l;
 - SO₂ prosti: do 28 mg/l;
 - sorbat: 0,00 mg/liter;
 - mlečna kislina, kot del skupnih kislin: 2 do 5 g/l,
- razen za vino, kjer se biološki razkis še ni začel;
- polifenolne snovi: najmanj 900 mg/liter;
 - ton barve: najmanj 45°.

Vino teran PTP ima lahko usedlino beljakovinskega izvora in izločenih barvnih snovi in soli organskih kislin.

Vino teran PTP je lahko v prometu pred ali po zaključnem biološkem razkisu, izbrani teran PTP pa le po zaključnem biološkem razkisu.

14. člen

Vino teran PTP se lahko nahaja v prometu le ustekleničeno.

Znotraj vinorodnega območja Kraške planote je lahko vino teran PTP v prometu tudi neustekleničeno, in sicer se lahko na vinotočih in turističnih kmetijah vino teran PTP iz lastne pridelave toči neposrednemu potrošniku. Neustekleničeno vino teran PTP lahko znotraj vinorodnega območja Kraške planote točijo tudi za točenje neustekleničenega vina registrirani gostinski obrati.

15. člen

Vino teran PTP se polni v steklenice ali v ustrezno večjo embalažo iz materiala primerne za hrambo vina.

Volumen steklenic, v katere se polni vino teran PTP, je do 0,75 litra. Steklenice morajo biti zamašene z zamaški iz plute ali navojnimi zamaški.

Volumen večje embalaže, v katero se polni vino teran PTP, znaša od 20 do 60 litrov. Ta embalaža mora omogočati točenje preko točilne naprave s pomočjo povečanega tlaka ali ustrezne črpalke, ki preprečuje oksidacijo vina.

Izbrani teran PTP se polni izključno v steklenice.

16. člen

Praden gre vino teran PTP v promet, mora biti ocenjeno s strani pooblaščen organizacije za oceno vina.

Sestavni del ocene vina teran PTP je povzročanje vina, ki ga opravi predstavnik pooblaščen organizacije za oceno vina.

Pečatenje vina teran PTP, ki se bo v prometu nahajalo kot neustekleničeno vino in pečatenja vina teran PTP, pri katerem se biološki razkis še ni zaključil, se ne izvaja.

Pri organoleptični oceni mora vino teran PTP doseči najmanj 16,1 točke, vino izbrani teran PTP pa 18,1 točke, v skladu s pravilnikom o postopku in načinu ocenjevanja mošta, vina in drugih proizvodov iz grozdja in vina (Uradni list RS, št. 32/00).

Če pokuševalci z organoleptično oceno ne potrdijo, da ima vino značaj vina teran PTP, vino ne sme nositi oznake teran PTP.

Test na stabilnost vina in mikrobiološka analiza se kot sestavni del obvezne analize za vino teran PTP ne izvajata. Poleg parametrov, ki se analizirajo za kakovostno vino, se pri vinu teran PTP analizira tudi vsebnost mlečne kisline in skupni SO₂.

17. člen

Vino teran PTP ne sme biti dano v promet pred 8. novembrom v letu pridelave grozdja in je lahko v prometu največ dve leti in pol po trgatvi grozdja iz katerega je pridelano. Če se vino teran PTP nudi končnemu potrošniku neustekleničeno, sme biti v prometu največ 18 mesecev po trgatvi grozdja iz katerega je pridelano vino.

Za prodajo ustekleničenega vina teran PTP, ki je starejše od 2,5 let, se mora vino ponovno posredovati v oceno pooblaščenih organizacij za oceno vina. Če se s ponovno oceno ugotovi, da vino še izpolnjuje pogoje za vino teran PTP, se to vino lahko še naprej prodaja z oznako teran PTP, vendar ne več kot 3,5 let po trgatvi grozdja iz katerega je pridelano vino.

18. člen

Če ob ocenitvi vina teran PTP biološki razkis še ni zaključen, pooblaščen organizacija za oceno vina v odločbi o ocenitvi vina to navede. Če se vino nahaja v prometu v originalni embalaži, mora embalaža vsebovati navedbo: "biološki razkis še ni zaključen, hraniti v hladnem prostoru". Za vino teran PTP, pri katerem biološki razkis še ni zaključen, se z odločbo o ocenitvi vina določi 6-mesečni rok, v katerem je dovoljen promet takega vina.

19. člen

Dovoljeni oznaki geografskega porekla in kakovosti vina teran PTP sta:

- teran priznано tradicionalno poimenovanje, Kras ali
- izbrani teran priznано tradicionalno poimenovanje, Kras.

Za oznako priznано tradicionalno poimenovanje se lahko uporablja tudi okrajšava PTP in dodatna oznaka Kraška planota.

Za izbrani teran PTP je dovoljena dodatna navedba vinorodnega kraja, v skladu s predpisom, ki ureja rajonizacijo vinogradniških območij, če je grozdje pridelano na območju označenega vinorodnega kraja.

Prepovedano je uporabljati oznako teran brez oznake priznано tradicionalno poimenovanje.

20. člen

Določbe tega pravilnika o vinu teran PTP veljajo tudi za izbrani teran PTP, razen če ta pravilnik ne določa drugače.

21. člen

Za postopke pridelave grozdja, mošta in vina, razen za določitev območja pridelave, ter za označevanje in promet vina teran PTP, ki niso določeni s tem pravilnikom, se uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo pridelavo, predelavo in promet kakovostnega vina z zaščitenim geografskim poreklom.

22. člen

Za vino teran PTP, ki je bilo opremljeno oziroma za katerega je bila oprema naročena pred uveljavitvijo tega pravilnika, se lahko uporabljajo oznake v skladu pravilnikom o kakovosti vina (Uradni list SFRJ, št. 17/81 in 14/89) in pravilnikom o označevanju vina in drugih proizvodov iz grozdja in vina (Uradni list SRS, št. 18/77 in 10/78), vendar največ do 8. novembra 2000.

Določba 5. člena tega pravilnika se začne uporabljati za vino teran PTP najpozneje za letnik 2005.

Razen za izbrani teran PTP se drugi odstavek 15. člena tega pravilnika začne uporabljati najpozneje za letnik 2003.

23. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 321-03-79/00

Ljubljana, dne 15. maja 2000.

Minister za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

1995. Pravilnik o služenju vojaškega roka vojaških obveznikov – kategoriziranih športnikov

Na podlagi 37. člena zakona o vojaški dolžnosti (Uradni list RS, št. 18/91 in 74/95) izdaja minister za obrambo

**P R A V I L N I K
o služenju vojaškega roka vojaških obveznikov –
kategoriziranih športnikov**

1. člen

Ta pravilnik ureja služenje vojaškega roka vojaških obveznikov – kategoriziranih športnikov (v nadaljnjem besedilu: kategorizirani športniki) ter določena vprašanja v zvezi z vodenjem evidence, naborom in napotitvijo na služenje vojaškega roka kategoriziranih športnikov.

2. člen

Pri izvrševanju vojaške dolžnosti kategoriziranih športnikov sodeluje Ministrstvo za obrambo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) z Olimpijskim komitejem Slovenije – Združenjem športnih zvez (v nadaljnjem besedilu: olimpijski komite).

3. člen

Kategorizirani športniki po tem pravilniku so športniki, ki imajo po kriterijih olimpijskega komiteja status športnika:

1. svetovnega razreda,
2. mednarodnega razreda,
3. perspektivnega razreda,
4. državnega razreda ali
5. mladinskega razreda.

4. člen

Podatke o kategoriziranih športnikih posreduje olimpijski komite ministrstvu po objavi spiskov kategoriziranih športnikov v uradnem glasilu olimpijskega komiteja.

5. člen

Pri določitvi rodu, službe oziroma vojaškoevidenčne dolžnosti kategoriziranim športnikom se v okviru možnosti upoštevajo tudi predlogi olimpijskega komiteja. Predloge pošlje olimpijski komite ministrstvu do konca decembra za kategorizirane športnike, ki v naslednjem letu dopolnijo 18 let.

6. člen

Kategorizirani športniki se na služenje vojaškega roka napotijo v skladu s predlogi olimpijskega komiteja, praviloma izven tekmovalne sezone in v tiste enote Slovenske vojske, na območju katerih imajo možnost treniranja. Olimpijski komite pošlje ministrstvu seznam kategoriziranih šport-

nikov s predlaganim krajem in rokom služenja vojaškega roka praviloma do konca oktobra tekočega leta za naslednje leto.

7. člen

V času služenja vojaškega roka se kategorizirani športniki na prošnjo olimpijskega komiteja lahko udeležijo treningov, priprav in tekmovanj. Kategoriziranim športnikom se omogočijo treningi praviloma v prostem času v vojašnici ali izven vojašnice. Športnikom svetovnega in mednarodnega razreda, se lahko izjemoma v drugi in tretji fazi usposabljanja omogočijo treningi tudi dopoldne. Organizacijo treningov ter kontrolo udeležbe na pripravah in tekmovanjih izven vojašnic zagotovi olimpijski komite in pristojna nacionalna panožna športna zveza.

Udeležbo kategoriziranih športnikov na treningih izven vojašnic uskladi glede na programe usposabljanja pristojna nacionalna panožna športna zveza in pristojno poveljstvo ali enota Slovenske vojske, v katerih kategorizirani športniki služijo vojaški rok.

Poročila o udeležbi na treningih, pripravah in tekmovanjih med služenjem vojaškega roka, za vse kategorizirane športnike poimensko pripravlja olimpijski komite ali pristojna nacionalna panožna športna zveza in ga mesečno pošilja Generalštabu Slovenske vojske.

8. člen

Za udeležbo na pripravah in nastopih državne reprezentance na evropskih in svetovnih prvenstvih oziroma olimpijskih igrah lahko načelnik Generalštaba Slovenske vojske kategoriziranim športnikom, na prošnjo olimpijskega komiteja, odobri sodelovanje do 10 dni.

Na posebno prošnjo olimpijskega komiteja lahko minister za obrambo udeležbo na pripravah ali tekmovanjih iz prejšnjega odstavka izjemoma podaljša do 5 delovnih dni športnikom svetovnega in mednarodnega razreda.

9. člen

Kategoriziranim športnikom se lahko služenje vojaškega roka zaradi priprav ali tekmovanj, v skladu z zakonom prekine.

V prošnji za prekinitve služenja vojaškega roka mora biti naveden tudi okvirni termin nadaljevanja služenja vojaškega roka kategoriziranih športnikov.

10. člen

Prošnje iz 7., 8. in 9. člena tega pravilnika se vložijo pri Generalštabu Slovenske vojske.

11. člen

Kategorizirani športniki v času služenja vojaškega roka tekmujejo za Slovensko vojsko razen, če ne gre za tekmovanja, ki se jih udeležujejo kot člani državne ali olimpijske reprezentance.

12. člen

Zavarovanje kategoriziranih športnikov v času treningov, priprav in na tekmovanjih ureja olimpijski komite, razen za tekmovanja iz prejšnjega člena tega pravilnika. Dokazilo o zavarovanju je priloga predloga za udeležbo na treningih, pripravah in tekmovanjih. Zavarovanje mora obsegati čas od odhoda iz vojašnice na trening, priprave ali tekmovanje do vrnitve v enoto.

13. člen

Kategoriziranim športnikom lahko načelnik Generalštaba Slovenske vojske na predlog olimpijskega komiteja ali poveljnika enote, v kateri služijo vojaški rok, odvzame ugod-

nosti po tem pravilniku, če se ne udeležujejo treningov, priprav, če kako drugače izkoriščajo svoj status, kršijo vojaško disciplino ali ne izpolnjujejo odrejenih obveznosti v Slovenski vojski.

14. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati pravilnik o služenju vojaškega roka vojaških obveznikov vrhunskih športnikov (Uradni list RS, št. 44/92).

15. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 017-02-6/2000

Ljubljana, dne 12. maja 2000.

Minister
za obrambo
dr. Franci Demšar l. r.

1996. Pravilnik o izvajanju nadzora nad delom centrov za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog

Na podlagi drugega odstavka 18. člena zakona o preprečevanju uporabe prepovedanih drog in o obravnavi uživalcev prepovedanih drog (Uradni list RS, št. 98/99) izdaja minister za zdravstvo

P R A V I L N I K o izvajanju nadzora nad delom centrov za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta pravilnik določa vsebino in način opravljanja nadzora nad delom centrov za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog (v nadaljnjem besedilu: center).

2. člen

Nadzor nad delom centrov izvaja Komisija za nadzor nad delom centrov za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog (v nadaljnjem besedilu: nadzorna komisija), ki jo imenuje minister, pristojen za zdravstvo.

Nadzorno komisijo sestavljajo predstavniki Ministrstva za zdravstvo, Zdravniške zbornice Slovenije, Razširjenega strokovnega kolegija za psihiatrijo, Razširjenega strokovnega kolegija za splošno medicino in koordinacije centrov za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog.

3. člen

Program nadzora določi minister, pristojen za zdravstvo za obdobje enega leta.

NAČIN IZVAJANJA NADZORA

4. člen

Nadzorna komisija ima pri opravljanju nadzora zlasti naslednje naloge:

- preverjanje načina izvajanja doktrine zdravljenja odvisnosti;
- svetovanje v zvezi z izvajanjem doktrine zdravljenja odvisnosti;
- preverjanje izvajanja vzdrževalnega metadonskega programa v Republiki Sloveniji;
- pregled dokumentacije centrov;
- nadzor nad obsegom opravljenega dela;
- preverjanje izpolnjevanja normativov glede kadrov;
- ugotavljanje izpolnjevanja pogojev glede prostorov in opremo centrov;
- druge naloge.

5. člen

Center ima pravico in dolžnost sodelovati pri delu nadzorne komisije, zagotoviti dostop v prostore, omogočiti pregled zahtevane dokumentacije, nuditi dodatne informacije ter zagotoviti nemoteno delo nadzorne komisije.

6. člen

O poteku nadzora nadzorna komisija poda zapisnik. Zapisnik se najkasneje v roku osmih dni pošlje centru, članom nadzorne komisije ter Ministrstvu za zdravstvo, po potrebi pa tudi drugim organom.

Center lahko pisne pripombe na zapisnik posreduje nadzorni komisiji najkasneje v 8 dneh po prejemu zapisnika.

7. člen

Pri opravljanju nadzora v centru sodelujeta najmanj dva člana nadzorne komisije.

Nadzorna komisija lahko povabi k delu tudi druge strokovnjake.

Pri opravljanju nadzora nadzorna komisija lahko sodeluje s koordinacijo centrov za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog.

8. člen

Člani nadzorne komisije morajo varovati kot poklicno skrivnost vse podatke, s katerimi so bili seznanjeni pri izvajanju nadzora v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost in zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

VRSTE NADZORA

9. člen

Nadzor je lahko reden, v skladu z letnim programom iz 3. člena tega pravilnika, ali izreden.

Redni nadzor se v vsakem centru opravi najmanj enkrat na leto.

Izredni nadzor se opravi, ko se pojavi sum o nepravilnostih pri delovanju centra v zvezi z nalogami iz 4. člena tega pravilnika.

10. člen

V primeru rednega nadzora nadzorna komisija obvesti center o datumu, uri in sestavi nadzorne komisije najmanj 8 dni pred predvidenim dnem nadzora.

11. člen

Izredni nadzor se napove dan pred izvedbo nadzora, izjemoma pa se nadzor lahko opravi tudi brez vnaprejšnje napovedi.

12. člen

Na podlagi zapisnika nadzorne komisije lahko minister za zdravstvo predlaga naslednje ukrepe:

- zahteva odpravo ugotovljenih pomanjklivosti glede izvajanja doktrine zdravljenja odvisnosti ter določi rok za njihovo odpravo;

- v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost začasno, dokler niso odpravljene ugotovljene pomanjklivosti prepove izvajanje dejavnosti v centru.

13. člen

Člani nadzorne komisije se izkažejo s pisnim pooblastilom ministra za zdravstvo.

14. člen

Stroške izvajanja rednega nadzora krije Ministrstvo za zdravstvo.

KONČNA DOLOČBA

15. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 5809-1/98:85

Ljubljana, dne 12. maja 2000.

dr. Marjan Jereb l. r.
Minister
za zdravstvo

1997. Pravilnik o sestavi in načinu dela koordinacije centrov za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog

Na podlagi četrtega odstavka 9. člena zakona o preprečevanju uporabe prepovedanih drog in o obravnavi uživalcev prepovedanih drog (Uradni list RS, št. 98/99) izdaja minister za zdravstvo

P R A V I L N I K

o sestavi in načinu dela koordinacije centrov za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta pravilnik ureja sestavo in način dela koordinacije centrov za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog (v nadaljnjem besedilu: koordinacija centrov).

2. člen

Koordinacija centrov načrtuje in Zdravstvenemu svetu predlaga doktrino ter preverja izvajanje doktrine zdravljenja odvisnosti od prepovedanih drog ter koordinira strokovno sodelovanje centrov za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog v Republiki Sloveniji.

Poleg nalog iz prejšnjega odstavka koordinacija centrov lahko predlaga Ministrstvu za zdravstvo organiziranje strokovnih izobraževanj ter ustreznim strokovnim združenjem predlaga kriterije za delo strokovnjakov v programih zdravljenja odvisnosti od prepovedanih drog. Poleg tega sodeluje pri pripravi strokovnih revij in drugih izobraževalnih gradiv ter

verificira raziskovalne naloge, ki potekajo v centrih za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog v Republiki Sloveniji.

Koordinacija centrov sodeluje s Komisijo za nadzor nad delom centrov za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog in ji lahko predlaga redni ali izredni nadzor.

3. člen

Koordinacijo centrov sestavljajo svet in člani koordinacije centrov, ki so predstavniki vsakega posameznega centra za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog, dva predstavnika Ministrstva za zdravstvo ter dva predstavnika javnega zavoda centra za zdravljenje odvisnih od prepovedanih drog.

Svet iz prejšnjega odstavka sestavljajo predsednik koordinacije centrov, ki je predstavnik centra za zdravljenje odvisnih od prepovedanih drog in štirje člani koordinacije centrov, od katerih je eden namestnik predsednika.

Člane koordinacije centrov in sveta imenuje minister, pristojen za zdravstvo, za dobo 4 let.

NAČIN DELOVANJA

4. člen

Koordinacija centrov deluje na sejah, ki jih sklicuje predsednik praviloma enkrat mesečno.

Seja poteka v dveh delih.

Prvega dela se udeležijo vsi člani koordinacije centrov.

Na drugi del so lahko vabljeni tudi vsi predstavniki centrov za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog, centra za zdravljenje odvisnih od drog, predstavniki Ministrstva za zdravstvo in drugih ministrstev, Urada Republike Slovenije za droge, predstavniki Inštituta za varovanje zdravja, centrov za socialno delo, skupin za samopomoč ter predstavniki zainteresiranih vladnih in nevladnih organizacij.

5. člen

Seje koordinacije centrov vodi predsednik koordinacije centrov, v primeru njegove odsotnosti pa namestnik.

Za posamezne točke lahko za vodenje pooblasti namestnika predsednika ali enega od vodij centrov.

Vabilo in gradivo za sejo se pošljeta članom najmanj osem dni pred sejo.

Kadar predsednik koordinacije centrov prejme predlog za obravnavo ali rešitev neodločljivega vprašanja, lahko izjemoma skliče sejo tudi v krajšem roku.

6. člen

Pred začetkom prvega dela seje, predsednik ugotovi prisotnost. Seja je sklepčna, če na njej sodeluje najmanj polovica članov koordinacije centrov.

Seja koordinacije centrov se prične z določitvijo dnevnega reda na podlagi predloga in pobud, ki so jih člani prejeli z vabilom.

Na dnevni red se lahko izjemoma uvrsti tudi vprašanje, ki ni bilo predvideno v predlogu, če gre za nujno zadevo, o kateri mora koordinacija centrov takoj izreči svoje mnenje ali o njej začeti razpravo.

Pobudo za razširitev seje lahko dajo vsi člani koordinacije centrov.

7. člen

Po določitvi dnevnega reda seje se potrdi zapisnik prejšnje seje in se seznanijo z uresničevanjem sklepov.

Zapisnik se ob soglasju seje dopolni s pripombami, ki jih dajo člani pisno ali ustno na seji.

8. člen

Na začetku obravnave posamezne točke dnevnega reda lahko predsednik določi uvodničarja, ki obrazloži gradivo.

Člani koordinacije centrov lahko predlagajo spremembo in dopolnitev gradiva ustno na seji.

Član koordinacije centrov, ki se zaradi zadržanosti ne more udeležiti seje, lahko predsedniku koordinacije centrov pisno sporoči svoje mnenje oziroma predloge h gradivu, ki je na dnevnem redu seje.

9. člen

Po končani obravnavi lahko koordinacija centrov:

- oblikuje stališče ali mnenja o gradivu in po potrebi naloži predlagatelju, da ga dopolni v skladu s stališči in mnenji, sprejetimi na seji;
- odloži razpravo o gradivu, če ugotovi, da je zaradi dopolnitev potrebna ponovna obravnava na seji;
- imenuje posebno delovno skupino, ki naj v določenem roku dopolni gradivo s stališči, sprejetimi na seji.

10. člen

Koordinacija centrov sprejme stališča in sklepe iz prejšnjega člena po končani razpravi po možnosti s soglasjem članov. Če so mnenja kljub strokovnim utemeljitvam različna, se o posameznem vprašanju glasuje.

Pravico do glasovanja imajo vsi člani koordinacije centrov.

Glasovanje je javno. Stališče oziroma sklep je sprejet, če zanj glasuje večina prisotnih članov koordinacije centrov. Izid glasovanja ugotavlja predsednik koordinacije centrov.

11. člen

O seji koordinacije centrov se piše zapisnik, ki vsebuje podatke o času, kraju in zaporedni številki seje, imena prisotnih članov, dnevni red, poudarke iz razprave ter stališča in sklepe.

Zapisničarja določi predsednik koordinacije centrov za vsako sejo posebej.

12. člen

Koordinacija centrov lahko imenuje komisije za obravnavo določenega vprašanja. S sklepom se določijo naloge in sestava komisije.

V komisiji lahko sodelujejo tudi drugi strokovnjaki.

13. člen

Koordinacija centrov poda Ministrstvu za zdravstvo poročilo o svojem delu enkrat letno.

14. člen

Vsa gradiva za seje koordinacije centrov se hranijo v arhivu Ministrstva za zdravstvo.

15. člen

Podrobnejši način dela se določi v poslovniku, ki ga sprejme koordinacija centrov.

FINANCIRANJE

16. člen

Stroške v zvezi s pripravo in izvedbo koordinacije centrov krije Ministrstvo za zdravstvo.

17. člen

Predsednik koordinacije centrov prejme za pripravo in izvedbo sestankov koordinacije centrov plačilo v višini, ki jo določi minister za zdravstvo.

18. člen

Člani sveta ali njihovi namestniki prejmejo za svoje sodelovanje na sejah sejnino v višini dnevnice za službeno potovanje v Republiki Sloveniji, kot je določena za zaposlene v republiških državnih organih, člani komisije, ki imajo prebivališče zunaj kraja seje, pa tudi povrnjene potne stroške prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi.

KONČNA DOLOČBA

19. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 5809-1/98:84

Ljubljana, dne 12. maja 2000.

dr. Marjan Jereb l. r.
Minister
za zdravstvo

1998. Pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati preskuševalci za analizo preskušanje zdravil in postopek njihovega preverjanja

Na podlagi 29. člena zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih (Uradni list RS, št. 101/99) izdaja minister za zdravstvo

P R A V I L N I K
o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati preskuševalci za analizo preskušanje zdravil in postopek njihovega preverjanja

1. člen

Pravilnik določa pogoje, ki jih morajo glede kadrov, prostorov, opreme in vodenja dokumentacije izpolnjevati preskuševalci, ki z analiznim preskušanjem ugotavljajo farmacevtsko-kemično-biološko in mikrobiološko kakovost zdravil (v nadaljnjem besedilu: preskuševalci) ter postopek njihovega preverjanja.

2. člen

Farmacevtsko-kemično-biološko in mikrobiološko preskušanje zdravil morajo preskuševalci izvajati v skladu z metodami in zahtevami evropske farmakopeje ter v skladu z nacionalnim dodatkom k evropski farmakopeji.

Če evropska farmakopeja in nacionalni dodatek k evropski farmakopeji teh metod in zahtev ne določata, se zdravila lahko analizno preskušajo tudi po metodah in zahtevah drugih priznanih farmakopej ali po metodah, ki jih predlaga proizvajalec.

3. člen

Preskuševalci morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

1. da imajo glede na vrsto, obseg in zahtevnost analiznih metod, ki jih nameravajo opravljati, zaposleno ustrezno

število strokovnjakov z univerzitetno izobrazbo s področij farmacije, kemije, kemijske tehnologije in drugih ustreznih strok ter z opravljenim strokovnim izpitom;

2. da imajo zaposleno odgovorno osebo, ki je farmacevt specialist iz preskušanja zdravil in ki izvaja nadzor nad analiznim preskušanjem in ki je odgovorna za pravilnost in popolnost analiznih izvidov;

3. da imajo tehničnega vodjo, ki je odgovoren za tehnične aktivnosti;

4. da imajo glede na vrsto, obseg in zahtevnost analiznih metod, ki jih nameravajo opravljati, ustrezne prostore - laboratorije ter ustrezne naprave in opremo;

5. voditi morajo ustrezno dokumentacijo, ki zagotavlja dokumentiranost in sledljivost analiznega preskušanja;

6. svoje delo morajo organizirati v skladu z dobro kontrolno laboratorijsko prakso.

4. člen

Preskuševalci morajo ustrezati splošnim kriterijem za delovanje preskusnih laboratorijev, ki so navedeni v slovenskem standardu SIST EN 45001:1996.

5. člen

V primeru, da za preskuševalca določene analizne metode opravlja drug preskusni laboratorij, mora preskuševallec v zvezi s tem imeti interni akt o izvajanju zadevnih preskusov oziroma dokumentiran sporazum o preskusnem postopku, ki ga za potrebe zagotavljanja kakovosti zdravila izvaja drug preskusni laboratorij, ki prav tako izpolnjuje pogoje iz 3. člena tega pravilnika.

6. člen

Postopek preverjanja izpolnjevanja pogojev, ki jih morajo izpolnjevati preskuševalci, vodi Urad Republike Slovenije za zdravila (v nadaljnjem besedilu: urad).

Postopek preverjanja se začne, ko predlagatelj/zavezanec vloži popolno vlogo pri uradu.

7. člen

Vloga za preverjanje pogojev mora poleg podatkov, naštetih v standardu SIST EN 45002:1996, vsebovati še naslednje podatke:

- polno in skrajšano ime ter naslov predlagatelja;
- sklep o vpisu predlagatelja v sodni register oziroma potrdilo o priglasitvi;
- vrsta in obseg analiznih metod, ki jih namerava predlagatelj opravljati;
- dokazila o zaposlenih strokovnjakih;
- dokazilo o zaposlitvi odgovorne osebe in določitvi/zaoplitvi tehničnega vodje;
- dokazila o razpolaganju s poslovnimi prostori, njihovi namembnosti oziroma uporabi; opis prostorov ter skico tlorisa v merilu, ki mora biti navedeno;
- dokazila o razpolaganju z opremo in tehnične podatke o opremi;
- interni akt o izvajanju zadevnih preskusov oziroma dokumentiran sporazum o preskusnem postopku, ki ga za potrebe zagotavljanja kakovosti zdravila izvaja drug preskusni laboratorij;
- dokazilo o plačilu stroškov postopka ugotavljanja pogojev.

Vlogo za preverjanje izpolnjevanja pogojev je treba vložiti v štirih izvodih.

8. člen

Urad v roku 30 dni preveri popolnost vloge. V primeru nepopolnosti vloge obvesti o tem predlagatelja in zahteva dopolnitev. Rok za dopolnitev vloge je 30 dni.

9. člen

Izpolnjevanje pogojev predlagatelja v 90 dneh od predložitve popolne vloge preveri komisija, ki jo imenuje urad. O poteku ugotavljanja pogojev se vodi zapisnik, ki ga podpišejo člani komisije in predlagatelj.

Komisija na osnovi ugotovitev v roku 15 dni od dneva pregleda poda mnenje o izpolnjevanju pogojev.

Zapisnik je sestavni del mnenja.

10. člen

Postopek ugotavljanja pogojev je zaključen z odločbo urada, ki se izda v roku 30 dni po prejemu mnenja komisije o izpolnjevanju pogojev.

11. člen

O vsaki spremembi pogojev mora predlagatelj takoj, najkasneje pa v roku 15 dni od nastanka spremembe, obvestiti urad.

12. člen

Stroške ugotavljanja izpolnjevanja pogojev krije predlagatelj.

13. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 512-118/2000

Ljubljana, dne 10. maja 2000.

Minister
za zdravstvo
dr. Marjan Jereb l. r.

1999. Navodilo o vrstah finančnih zavarovanj, s katerimi ponudniki zavarujejo izpolnjevanje svojih obveznosti v postopkih javnega naročanja

Na podlagi 77. člena zakona o javnih naročilih (Uradni list RS, št. 24/97) izdaja minister za finance

NAVODILO

o vrstah finančnih zavarovanj, s katerimi ponudniki zavarujejo izpolnjevanje svojih obveznosti v postopkih javnega naročanja

1. člen

Minister za finance s tem navodilom določa vrsto, vsebino, obliko, roke in enotne obrazce finančnih zavarovanj, ki jih mora v postopkih javnega naročanja predložiti ponudnik za zavarovanje izpolnitve svojih obveznosti.

Obrazci bančnih garancij so sestavni del tega navodila.

2. člen

V postopkih javnega naročanja se uporabljajo vrste finančnih zavarovanj, kot na primer:

- a) bančne garancije,
- b) poroštvo,
- c) menice,
- č) hipoteka,
- d) zastava premožnin ali vrednostnih papirjev,
- e) denarni depozit.

Naročnik sme v razpisni dokumentaciji določiti tudi drugo vrsto finančnega zavarovanja, če meni, da nudi zadostno zavarovanje za izpolnitev naročnikovih obveznosti. Naročnik ne sme dovoliti predložitve različnih vrst finančnih zavarovanj v istem postopku oddaje javnega naročila.

Vrsto finančnih zavarovanj in način predložitve, višino, roke ter vzorec finančnega zavarovanja mora naročnik določiti že v razpisni dokumentaciji, skladno s 1. členom odredbe o obvezni vsebini razpisne in ponudbene dokumentacije (Uradni list RS, št. 33/97, 63/97 in 84/99).

Ponudnikova predložena bančna garancija ne sme bistveno odstopati od vzorca, vendar pa predložena garancija ne sme vsebovati dodatnih pogojev za izplačilo, krajših rokov, kot jih določi naročnik, nižjega zneska zavarovanja, kot ga določi naročnik ali spremenjene krajevnosti za reševanje sporov med upravičencem in banko.

Vrsto finančnega zavarovanja naročnik zahteva od ponudnikov kot sestavni del ponudbene dokumentacije. Če ponudnik ne predloži zahtevanega instrumenta finančnega zavarovanja ali če predloži drugo vrsto finančnega zavarovanja, kot je bila zahtevana v razpisni dokumentaciji, se šteje njegova ponudba kot nepopolna in se obvezno izloči iz nadaljnega postopka.

3. člen

Trajanje finančnega zavarovanja mora biti najmanj toliko, kolikor traja rok za izpolnitev ponudnikove obveznosti. Naročnik ne sme vrniti ponudniku instrumenta finančnega zavarovanja pred potekom roka trajanja, razen če je ponudnik v celoti izpolnil svojo obveznost, ki je zavarovana.

Uporabljen valuta mora biti enaka valuti javnega naročila.

V primeru dogovorjenega predplačila naročnik ne sme izplačati nobenega zneska, preden ne prejme zahtevanega instrumenta finančnega zavarovanja za vrnitev predplačila.

Če izbrani ponudnik ne sklene pogodbe z naročnikom, ali ne izpolni drugih dodatnih pogojev, ne glede na razlog, razen če je razlog na naročnikovi strani, mora naročnik vnovčiti instrument finančnega zavarovanja.

4. člen

Če ocenjena vrednost javnega naročila presega znesek, naveden v tretjem odstavku 10. člena zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2000 (Uradni list RS, št. 9/00), mora naročnik zahtevati od ponudnikov, da zavarujejo izpolnitev svoje obveznosti:

- v javnem razpisu za izbiro izvajalca brez omejitev,
- v javnem razpisu za izbiro izvajalca s predhodnim ugotavljanjem sposobnosti po 49. členu zakona o javnih naročilih (Uradni list RS, št. 24/97),
- v drugi fazi dvostopenjskega postopka po 52. členu zakona o javnih naročilih,
- pri zbiranju ponudb,
- pri oddaji javnega naročila brez javnega razpisa po 2., 3., 4. in 7. točki prvega odstavka 55. člena zakona o javnih naročilih,
- pri zbiranju predlogov.

Naročnik ne zahteva:

- bančne garancije za resnost ponudbe, če se naročilo oddaja po sklopih in je vrednost posameznega sklopa ali sklopov nižja od zneska, ki je določen v 10. členu zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije, ponudnik pa predloži ponudbo le za en sklop ali več sklopov, katerih vrednost je nižja od zneska, ki je določen za posamezno

proračunsko obdobje v predpisu, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije,

– bančne garancije za dobro izvedbo prevzetih obveznosti in bančne garancije za odpravo napak v garancijskem roku, če je pogodba sklenjena za nižjo vrednost od vrednosti, ki je določena v 10. členu zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije. Če je naročnik od izvajalca že pridobil bančno garancijo za odpravo napak v garancijski dobi, istemu izvajalcu ni treba predložiti istemu naročniku za drugo naročilo nove bančne garancije, ampak se lahko ta bančna garancija uporabi tudi za to drugo naročilo, kar mora biti v bančni garanciji posebej navedeno. Določbo glede veljavnosti že pridobljene bančne garancije za odpravo napak v garancijski dobi mora vsebovati že razpisna dokumentacija.

Predložena bančna garancija mora biti brezpogojna in plačljiva na prvi poziv.

5. člen

Naročnik mora, upoštevaje vrsto in višino vrednosti predmeta javnega naročila, zahtevati naslednje vrste bančnih garancij:

- garancijo za resnost ponudbe,
- garancijo za vrnitev predplačila,
- garancijo za dobro izvedbo prevzetih obveznosti,
- garancijo za odpravo napak v garancijskem roku.

Naročnik sme po svoji presoji zahtevati tudi druge vrste bančnih garancij, glede na vrsto posameznega javnega naročila.

Vsaka bančna garancija mora imeti naslednje obvezne sestavine:

- naziv banke – garanta,
- naziv naročnika (ponudnika oziroma izvajalca) garancije,
- naziv upravičenca (naročnika v javnem naročilu) bančne garancije,
- datum izdaje garancije in številko garancije,
- podlago za izdajo bančne garancije (javni razpis ali pogodba),
- maksimalni garantirani znesek,
- zavezo banke za izpolnitev garancije,
- trajanje garancije,
- navedbo prava, po katerem se ravna izdaja garancije, če garancijo izda tuja banka.

Če ponudnik predloži garancijo tuje banke, mora naročnik obvezno preveriti boniteto tuje banke pri Banki Slovenije. Tuja banka mora imeti najmanj IBCA rating AA-.

6. člen

Garancija za resnost ponudbe se izda v višini do največ 10% od vrednosti javnega razpisa ali dela javnega razpisa, na katerem konkurira ponudnik. Trajanje garancije je 30 dni po datumu, ki je določen za izdajo sklepa o izbiri najugodnejšega ponudnika. Naročnik sme zahtevati tudi še dodatno, da mora v roku trajanja te garancije ponudnik skleniti pogodbo in izročiti garancijo za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti.

7. člen

Garancijo za vrnitev predplačila mora zahtevati naročnik v primerih, ko naročnik predvideva predplačilo. Garancija se izda v višini plačanega predplačila in mora trajati vse do dokončne dobave ali izvedbe posla. Izjemoma se lahko zmanjšuje, če pokriva delne ali sukcesivne dobave ali situacijske izvedbe del, kadar so le-te dovoljene, pri čemer mora biti naveden način zmanjševanja vrednosti garantirane zneska.

8. člen

Garancijo za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti mora zahtevati naročnik vedno v višini do 10% od vrednosti pogodbe, pri čemer se upošteva rok trajanja izvedbe posla. Garancijo za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti mora ponudnik izročiti naročniku najkasneje v desetih dneh od sklenitve pogodbe. Pogodba se sklepa z odložitvijo pogojem, da postane veljavna šele s predložitvijo garancije za dobro izvedbo posla. Garancija za dobro izvedbo posla lahko pokriva tudi pravočasnost izvedbe, kadar je pravočasna izvedba fiksno določena. Trajanje garancije za dobro izvedbo posla je še vsaj en dan po preteku roka za dokončno izvedbo posla. Naročnik mora pri tem opredeliti, kaj pomeni dokončna dobava oziroma izdelava: montaža, zagon, preizkusno delovanje, komisijski pregled, naknadno odpravljanje napak, vendar še pred dokončno primopredajo ipd., glede na vsebino pravnega posla. Če se med trajanjem izvedbe pogodbe spremenijo roki za izvedbo posla, vrsta blaga, gradbenega dela ali storitve, kvaliteta in količina, se mora temu ustrezno spremeniti tudi garancija oziroma podaljšati njena veljavnost.

Če poleg glavnega izvajalca sodelujejo v izvedbi javnega naročila tudi njegovi podizvajalci, mora glavni izvajalec za zavarovanje svoje obveznosti iz naslova plačila podizvajalcem izročiti naročniku bančno garancijo, določeno v 5. členu odredbe o finančnem poslovanju proračunskih porabnikov (Uradni list RS, št. 71/99 in 78/99).

9. člen

Garancijo za odpravo napak v garancijskem roku mora naročnik zahtevati v primerih, kjer predmet pogodbe zahteva še garancijo za brezhibno delovanje. Garancijo mora izvajalec izročiti naročniku ob primopredaji. Brez predložene garancije primopredaja ni opravljena. Garancija mora pokrivati primere, če prodajalec ali izvajalec v primeru okvare ali v primeru kakršnega koli drugega dogodka, ki bi zmanjšal možnost uporabe predmeta pogodbe v garancijskem roku ni izvršil svoje obveznosti. Rok trajanja garancije je za en dan daljši kot je garancijski rok, ki je določen v osnovni pogodbi. Garancijski znesek znaša do 10% vrednosti posla, za katerega se daje.

10. člen

Druge instrumente finančnih zavarovanj naročnik vnovči v enakih primerih, kot veljajo za vnovčitev bančne garancije. Pri vnovčitvi drugih instrumentov se naročnik ravna po predpisih, ki urejajo vnovčitev instrumenta finančnega zavarovanja, ki ga je sprejel.

11. člen

Z dnem uveljavitve tega navodila preneha veljati navodilo o vrstah finančnih zavarovanj, s katerimi ponudniki zavarujejo izpolnjevanje svojih obveznosti v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 73/97, 84/99).

12. člen

To navodilo začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 403-54/2000

Ljubljana, dne 10. maja 2000.

Minister za finance
Mitja Gaspari l. r.

1. GARANCIJA ZA RESNOST PONUDBE

=====

naziv banke

kraj in datum

upravičenec

Garancija št.

V skladu z javnim razpisom, objavljenim v Uradnem listu RS, številka, z dne....., za nabavo naslednjega blaga (izdelavo naslednje storitve):

1.....

2.

3.

za potrebe naročnika je ponudnik dolžan za resnost svoje ponudbe na javnem razpisu, priskrbeti naročniku bančno garancijo v višini% od vrednosti blaga (storitve), kar znaša SIT.

Banka se zavezuje, da bo plačala navedeni znesek v naslednjih primerih:

a) če ponudnik umakne ali spremeni ponudbo v času njene veljavnosti, navedene v ponudbi ali

b) če ponudnik, ki ga je naročnik v času veljavnosti ponudbe obvestil o sprejetju njegove ponudbe:

- ne izpolni ali zavrne sklenitev pogodbe v skladu z določbami navodil ponudniku ali

- ne predloži ali zavrne predložitev bančne garancije za dobro izvedbo posla v skladu z določbami navodil ponudnikom.

Zavezujemo se, da bomo v 15 dneh po prejemu naročnikovega prvega pisnega zahtevka plačali naročniku zgoraj navedeni znesek brez kakršnega koli dodatnega utemeljevanja, če v svojem zahtevku navede, da mu zahtevani znesek pripada zaradi izpolnitve enega ali obeh zgoraj navedenih primerov in navede, za kateri primer ali primera gre.

Ta garancija velja vse dotlej, dokler ne bo izbran ponudnik po zgoraj citiranem javnem razpisu in (v primeru, da je celovita ali delna ponudba sprejeta) do trenutka, ko izbrani ponudnik ne sklene pogodbe z naročnikom in mu ne izroči garancije za dobro izvedbo posla, vendar pa najkasneje 40 dni po sklepu o izbiri najugodnejše ponudbe.

Če od vas ne prejmemo nikakršnega zahtevka za izplačilo garantiranega zneska do, ta garancija preneha veljati ne glede na to, ali nam je vrnjena.

Morebitne spore med upravičencem in banko rešuje stvarno pristojno sodišče v Ljubljani.

Banka
(žig in podpis)

2. GARANCIJA ZA VRNITEV PREDPLAČILA

=====

Banka

Kraj in datum _____

Upravičenec

Garancija št.: _____

V skladu s pogodbo _____, z dne _____, sklenjeno med upravičencem _____ in prodajalca oziroma izvajalca) za _____

_____ (predmet pogodbe) v vrednosti _____ SIT, je uporabnik dolžan plačati po pogodbi _____% avans od skupne pogodbene vrednosti, to je _____ SIT, proti predložitvi avansne garancije, s katero banka garantira vračilo avansa v celoti ali delno, če prodajalec (izvajalec) ne izpolni pravilno ali pravočasno svoje pogodbene obveznosti v celoti ali delno, kot je določeno v pogodbi.

Na zahtevo prodajalca (izvajalca) se s to garancijo nepreklicno in nepogojno obvezujemo, da bomo na vaš prvi pisni poziv in ne glede na kakršen koli ugovor prodajalca (izvajalca) plačali znesek avansa v višini največ _____ SIT, ki vključuje znesek prejetega predplačila in pripadajočih obresti, če pogodba ne bo izpolnjena v roku, kvaliteti ali količini, navedeni v zgoraj citirani pogodbi. V primeru, da je dopustna delna ali sukcesivna izpolnitev pogodbenih obveznosti, se vrednost avansa, ki ga mora vrniti prejemnik avansa, sorazmerno zmanjša.

Ta garancija velja najkasneje do _____ in se avtomatično zmanjšuje za odgovarjajoči znesek opravljenih dobav (storitev), če so le-te dopustne. Po poteku navedenega skrajnega roka garancija ne velja več in naša obveznost avtomatično ugasne, ne glede na to, ali je garancija vrnjena.

Morebitne spore med upravičencem in banko rešuje stvarno pristojno sodišče v Ljubljani.

Banka
(žig in podpis)

3. GARANCIJA ZA DOBRO IZVEDBO POGODBENIH OBVEZNOSTI

=====

naziv banke

kraj in datum

upravičenec

Garancija št.

V skladu s pogodbo (naziv pogodbe, številka pogodbe, datum ...), sklenjeno med naročnikom

_____ in _____
_____ . (naziv izvajalca) za nakup (izdelavo, dobavo)
_____ (predmet pogodbe) v vrednosti _____, je
prodajalec (izvajalec) dolžan dobaviti naslednje blago (opraviti naslednje storitve):

- 1.....
- 2.....
- 3.....

v skupni vrednosti _____SIT, z besedo _____, v
roku (datum, dni, mesecev) v količini in kvaliteti, opredeljeni v citirani pogodbi.

Na zahtevo prodajalca (izvajalca) se s to garancijo nepreklicno in brezpogojno obvezujemo, da bo prodajalec (izvajalec) svojo pogodbeno obveznost izpolnil v dogovorjeni kvaliteti, količini in rokih, v nasprotnem primeru bomo na vaš prvi pisni poziv plačali SIT, če blago (storitev) ne bo izročeno v roku, kvaliteti ali količini, opredeljeni v zgoraj citirani pogodbi. Naša obveza velja tudi v primeru delne izpolnitve pogodbene obveznosti, če dobavljeno blago (opravljena storitev) tudi delno ne zadostuje pogodbenim zahtevam.

Ta garancija velja najkasneje do Po poteku navedenega roka garancija ne velja več in naša obveznost avtomatično ugasne, ne glede na to, ali je garancija vrnjena.

Morebitne spore med upravičencem in banko rešuje stvarno pristojno sodišče v Ljubljani.

Banka
(žig, podpis)

4. GARANCIJA ZA ODPRAVO NAPAK V GARANCIJSKEM ROKU

=====

naziv banke

kraj in datum

upravičenec

Garancija št.

V skladu s pogodbo (naziv pogodbe, številka pogodbe, datum ...), sklenjeno med naročnikom

_____ in _____
_____ (naziv izvajalca) za nakup (izdelavo, dobavo)
_____ (predmet pogodbe) v vrednosti
_____, je prodajalec (izvajalec) dolžan po opravljeni primopredaji v
garancijskem roku servisirati opremo in dobavljati brezplačno nadomestne dele, skladno z
določili zgoraj citirane pogodbe in garancijske izjave.

S to garancijo se nepreklicno in brezpogojno zavezujemo, da bomo na vaš prvi pisni poziv in ne glede na kakršen koli ugovor naročnika garancije izplačali znesek SIT, če prodajalec (izvajalec) v garancijskem roku oziroma v roku, ko velja ta garancija, ne bo izpolnil svoje obveznosti, ki izhaja iz naslova garancijske obveznosti.

Ta garancija velja še 1 dan po poteku garancijskega roka, določenega v zgoraj navedeni pogodbi, vendar pa najkasneje do Po poteku tega roka garancija ne velja več in naša obveznost avtomatično ugasne, ne glede na to, ali je garancija vrnjena.

Morebitne spore med upravičencem in banko rešuje stvarno pristojno sodišče v Ljubljani.

Banka
(žig in podpis)

2000. Povprečna letna stopnja davka in prispevkov, ki se obračunavajo in plačujejo od plač v Republiki Sloveniji

Na podlagi petega odstavka 39. člena in četrtega odstavka 47. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99) objavlja minister za finance

POVPREČNO LETNO STOPNJO**davka in prispevkov, ki se obračunavajo in plačujejo od plač v Republiki Sloveniji**

Povprečna stopnja davka in prispevkov, ki se obračunavajo in plačujejo od plač v Republiki Sloveniji, znaša za leto 1999 37,10%.

Št. 416-25/2000

Ljubljana, dne 15. maja 2000.

Mitja Gaspari l. r.
Minister
za finance

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE**2001. Kolektivna pogodba časopisnoinformativne, založniške in knjigotrške dejavnosti**

V skladu s 112. in 114. členom zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 14/90, 5/91 in 71/93) sklepa ta pogodbeni stranki, predstavnik delodajalcev Gospodarska zbornica Slovenije, Združenje za tisk in medije, Združenje delodajalcev Slovenije, Sekcija za grafično, informativno, založniško in knjigotrško dejavnost in predstavniki delojemalcev Konfederacija sindikatov Slovenije Pergam

KOLEKTIVNO POGODBO časopisnoinformativne, založniške in knjigotrške dejavnosti**1. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Krajevna veljavnost kolektivne pogodbe
Kolektivna pogodba velja za območje Republike Slovenije.

2. člen

Stvarna veljavnost kolektivne pogodbe
Kolektivna pogodba velja za vse delodajalce, ki opravljajo časopisnoinformativno, založniško in knjigotrško dejavnost, z naslednjimi šiframi podrazreda dejavnosti po Standardni klasifikaciji dejavnosti:

- DE / 22.1 Založništvo:
22.11 Izdajanje knjig
22.12 Izdajanje časopisov
22.13 Izdajanje revij in periodike

22.14 Izdajanje posnetih nosilcev zvočnega zapisa

22.15 Drugo založništvo

G/ 52.47 Trgovina na drobno s knjigami, periodiko, ipd.

3. člen**Osebna veljavnost**

(1) Kolektivna pogodba velja za vse delavce, zaposlene pri delodajalcih iz 2. člena te pogodbe, ki imajo sedež na območju Republike Slovenije, in za delavce pri delodajalcih, ki trajneje opravljajo delo na območju Republike Slovenije.

(2) Za poslovodne delavce in delavce s posebnimi pooblastili in odgovornostmi ta kolektivna pogodba ne velja.

(3) Kolektivna pogodba velja tudi za učence, vajence, dijake in študente na praktičnem usposabljanju.

4. člen**Časovna veljavnost**

(1) Ta pogodba začne veljati z dnem sklenitve in velja do 30. 6. 2002. Pogodba se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Tarifna priloga je sestavni del te pogodbe in se nanaša na uresničevanje določb od 45. do 60. člena te pogodbe. Tarifna priloga se sklene najkasneje do 31. 12. za naslednje leto.

(3) Pogodbeni stranki sta se dolžni 3 mesece pred iztekom veljavnosti tarifne priloge sestati in proučiti položaj v dejavnosti ter do konca koledarskega leta skleniti novo tarifno prilogo.

(4) Če se tarifna priloga ne sklene v roku iz prejšnjega odstavka, se njena veljavnost podaljša za eno leto.

5. člen**Pomen izrazov v tej kolektivni pogodbi**

(1) Izraz »delodajalec« pomeni vsako tujo ali domačo fizično in pravno osebo, ki zaposluje delavce.

(2) Izraz »delavec« pomeni delavca oziroma delavko, ki je sklenil(a) delovno razmerje za določen ali nedoločen čas.

(3) Izraz »poslovodni organ« pomeni osebo oziroma osebe, ki vodijo poslovanje pri delodajalcu in so kot takšne vpisane v ustreznih register.

(4) Izraz »poslovodni delavec« pomeni delavca, ki opravlja naloge poslovodnega organa.

(5) Izraz »delavec s posebnimi pooblastili in odgovornostmi« pomeni delavca, ki ga delodajalec določi z aktom oziroma pogodbo o ustanovitvi družbe, združnimi pravili ali statutom (v nadaljnjem besedilu: vodilni delavec).

(6) Izraz »splošni akt« pomeni akt delodajalca, ki na splošen način ureja posamezna vprašanja iz te pogodbe.

(7) »Sistemizacija delovnih mest« je splošni akt (ali sestavni del drugega splošnega akta) delodajalca, ki določa delovna mesta in posebne pogoje za zasedbo delovnih mest.

(8) Izraz »sindikalni zaupnik« pomeni sindikalnega poverjenika po zakonu o delovnih razmerjih.

(9) Pomen drugih izrazov, ki se nanašajo na plače in druge osebne prejemke, je naveden v poglavju o plačah.

6. člen**Minimalni standardi**

Določila in zneski iz te pogodbe in tarifne priloge so obvezni minimalni standardi v kolektivnih pogodbah dejavnosti in kolektivnih pogodbah pri delodajalcih, če te kolektivne pogodbe teh standardov ne urejajo.

2. PRAVICE IN OBVEZNOSTI DELODAJALCA
IN DELAVCEV

7. člen

Razvrstitev del

(1) Delovna mesta se razvrščajo v devet tarifnih razredov glede na zahtevano strokovno izobrazbo, določeno v aktu o sistemizaciji delovnih mest, in sicer:

I. tarifni razred: (enostavna dela)

Delovna mesta, za katera se ne zahteva priučevanje in za katera zadostuje nedokončana osnovna šola

II. tarifni razred: (manj zahtevna dela)

Delovna mesta, za katera se zahtevajo poleg osnovnošolske izobrazbe, še krajši eno- ali večmesečni tečaji

III. tarifni razred: (srednje zahtevna dela)

Delovna mesta, za katera se zahteva do 2 leti javno priznanega poklicnega ali strokovnega izobraževanja

IV. tarifni razred: (zahtevna dela)

Delovna mesta, za katera se zahteva najmanj 2 leti in pol javno priznanega poklicnega ali strokovnega izobraževanja

V. tarifni razred: (bolj zahtevna dela)

Delovna mesta, za katera se zahtevajo 3 leta javno priznanega poklicnega ali strokovnega izobraževanja in mojstrski, delovodski ali poslovodski izpit

ali

delovna mesta, za katera se zahteva 4 ali 5 let javno priznanega strokovnega izobraževanja

VI. tarifni razred: (zelo zahtevna dela)

Delovna mesta, za katera se zahteva višja (univerzitetna) strokovna izobrazba

ali

delovna mesta, za katera se zahteva višja (neuniverzitetna) strokovna izobrazba

VII. tarifni razred: (visoko zahtevna dela)

Delovna mesta, za katera se zahteva visoka (univerzitetna) strokovna izobrazba

VIII. tarifni razred: (najbolj zahtevna dela)

Delovna mesta, za katera se zahteva magistriraj, specializacija ali državni izpit po končanem visokem univerzitetnem izobraževanju

IX. tarifni razred: (izjemno pomembna, najbolj zahtevna dela)

Delovna mesta, za katera se zahteva doktorat znanosti

(2) Razvrstitev delovnih mest v tarifne razrede opravi delodajalec ali poslovodni organ v skladu z aktom o sistemizaciji delovnih mest. V primeru dvoma pri razvrščanju delovnih mest v tarifne razrede se uporabi veljavni šifrant poklicev.

(3) Delovna mesta posameznega tarifnega razreda se lahko v kolektivnih pogodbah pri delodajalcih ali v splošnih aktih delodajalca razvrstijo v posamezne plačilne razrede. Podlaga za razvrščanje v posamezne plačilne razrede so zahteve po dodatnih znanjih, daljših delovnih izkušnjah, večji odgovornosti, z delom povezani napor in težje delovne razmere.

(4) Delodajalec je dolžan pred sprejemom akta o sistemizaciji delovnih mest pridobiti mnenje sindikata.

8. člen

Prenos pooblastil

Poslovodni delavec lahko prenese pooblastilo za odločanje o posamičnih pravicah in obveznostih ter odgovornostih delavcev na vodilnega delavca pri delodajalcih z več kot 50 zaposlenimi delavci v skladu določili splošnega akta delodajalca.

9. člen

Pogodba o zaposlitvi

(1) S pogodbo o zaposlitvi delavec in delodajalec uredita naslednja vprašanja:

- sklenitev, nastop in trajanje delovnega razmerja,
- delovno mesto, za katerega se sklepa delovno razmerje, naziv delovnega mesta ter tarifni razred, v katerega je delovno mesto razvrščeno,
- poskusno delo (če se zahteva),
- pripravništvo (če se delovno razmerje sklepa s pripravnikom),
- kraj opravljanja dela,
- delovni čas,
- letni dopust,
- ukrepe za posebno varstvo delavcev,
- izobraževanje,
- osnovna plača in dodatki,
- način ugotavljanja delovne uspešnosti (norma, akord, premije, ocenjevanje ...).

- način spremembe pogodbe,

- druge pravice in obveznosti delodajalca in delavca.

(2) Pogodba o zaposlitvi lahko za delavce, ki pri svojem delu pridobivajo tehnično-tehnološka znanja, poslovna znanja in vzpostavljajo poslovne zveze, vsebuje konkurenčno klavzulo ter medsebojne obveznosti delodajalca in delojemalca (odškodnina, odmena ...)

(3) Delodajalec delavcu pred podpisom pogodbe o zaposlitvi omogoči seznanitev z vsebino kolektivnih pogodb in splošnih aktov, ki določajo njegove pravice in obveznosti.

(4) Delodajalec mora te pogodbe in splošne akte hraniti na mestu, dostopnem vsem delavcem.

(5) Delavec lahko kadarkoli zahteva vpogled v vsebino kolektivnih pogodb, delodajalec pa mu tega ne sme odreči.

(6) Če so pravice in obveznosti delodajalca in delavca, ki se urejajo s pogodbo o zaposlitvi, natančneje določene s kolektivno pogodbo ali s splošnim aktom delodajalca, zadostuje, če se pogodba o zaposlitvi v zvezi s temi pravicami in obveznostmi sklicuje na te pogodbe oziroma akte.

10. člen

Poskusno delo

(1) Poskusno delo ne sme trajati dlje, kot je določeno v objavi.

(2) Če delavec po svoji volji odpove delovno razmerje v času poskusnega dela, se šteje za dan prenehanja delovnega razmerja dan, ko delavec poda pisno odpoved.

(3) Trajanje poskusnega dela za posamezna dela znaša:

- za dela I. do III. skupine največ en mesec,
- za dela IV. skupine največ dva meseca,
- za dela V. skupine največ tri mesece,
- za dela VI., VII., VIII. in IX. skupine največ šest mesecev.

(4) Način spremljanja in ocenjevanja poskusnega dela določi delodajalec.

11. člen

Pripravišтво

(1) Pripravišтво se določi za različno dolga obdobja glede na stopnjo strokovne izobrazbe, če poseben zakon ne določa drugače;

– za dela IV. in V. stopnje strokovne izobrazbe največ 6 mesecev,

– za dela VI. stopnje strokovne izobrazbe največ 9 mesecev,

– za dela nad VI. stopnjo strokovne izobrazbe največ 12 mesecev.

(2) Pripravišstvo se podaljša, če opravičena odsotnost delavca, ki opravlja pripravišstvo za dela IV. in V. stopnje strokovne izobrazbe, traja najmanj 14 dni, za dela VI. stopnje najmanj 21 dni in za dela nad VI. stopnjo najmanj 28 dni. Pripravišstvo se podaljša za toliko časa, kolikor traja opravičena odsotnost delavca.

(3) Delavcu – pripravniku, ki opravlja pripravišstvo tako, da dela s krajšim delovnim časom od polnega, se v odvisnosti od dolžine delovnega časa čas pripravišstva podaljša največ za tri mesece (IV. in V. stopnja), štiri mesece (VI. stopnja), oziroma največ šest mesecev (nad VI. stopnjo).

(4) Pripravišstvo poteka po programu, ki ga pripravi mentor. Mentor mora imeti najmanj enako stopnjo strokovne izobrazbe kot pripravnik in tri leta delovnih izkušenj.

(5) V pogodbi o zaposlitvi pripravnika se določi način spremljanja in ocenjevanja pripravišstva.

(6) Pripravištska doba se lahko na predlog mentorja skrajša, vendar ne na manj kot polovico prvotno določenega trajanja pripravišstva.

(7) Pripravištski izpit vsebuje preizkus znanja stroke in delovnega področja, za katerega se je pripravnik usposabljal. Komisija za pripravištski izpit šteje najmanj tri člane, ki imajo najmanj enako stopnjo strokovne izobrazbe kot pripravnik in tri leta delovnih izkušenj. Mentor sodeluje pri delu komisije, vendar ni njen član.

(8) Pripravišstva ni potrebno opravljati delavcu, ki je v nadaljnjem izobraževanju v času trajanja delovnega razmerja dosegel višjo stopnjo strokovne izobrazbe v okviru svojega poklica ali stroke.

(9) Delavcu, ki se je ob delu izobraževal v drugi stroki ali za drug poklic in je že opravil pripravištski izpit, se pripravištska doba sorazmerno skrajša.

(10) Pripravnik opravlja pripravištski izpit najkasneje do izteka pripravištske dobe. Če pripravištskega izpita ne opravi, ga ima pravico ponovno opravljati v roku, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 45 dni. Če pripravištskega izpita tudi drugič ne opravi, mu delovno razmerje preneha z dnem, ko ga ni opravil.

(11) Pripravišstvo ni obvezno za delavce, ki so uspešno zaključili programe poklicnega izobraževanja, prilagojene za potrebe obrti ter drobnega gospodarstva in delavce, ki so pridobili poklicno izobrazbo v dualnem sistemu poklicnega izobraževanja.

12. člen

Postopek ugotavljanja znanja in zmožnosti za opravljanje del in postopek ugotavljanja pričakovanih rezultatov dela

(1) Poslovodni delavec lahko začne postopek ugotavljanja znanja in zmožnosti ter postopek ugotavljanja pričakovanih rezultatov dela le na podlagi predhodno zbrane dokumentacije, ki mora izkazovati delavčevo uspešnost pri delu za obdobje najmanj 30 dni delavčeve prisotnosti na delu.

(2) Poslovodni delavec opravi z delavcem razgovor, v katerem se delavec izreče o njegovih ugotovitvah. O tem razgovoru se vodi zapisnik.

(3) Delavcu je potrebno poslati vabilo na razgovor z navedbo, da gre za postopek ugotavljanja znanja in zmožnosti za opravljanje dela na delovnem mestu, na katerega je razporejen, oziroma za postopek ugotavljanja pričakovanih delovnih rezultatov.

(4) O začetku postopka mora biti obveščen tudi sindikat, katerega član je delavec.

(5) Delavec ima pravico do vpogleda v dokumentacijo, na podlagi katere se je začel postopek.

(6) V času poskusnega dela in pripravišstva postopkov po tem členu ni mogoče voditi.

(7) Sklep o razporeditvi na druga dela in naloge in sklep o prenehanju delovnega razmerja delavcu, ki nima zahtevanega znanja in zmožnosti za opravljanje del delovnega mesta, izreče poslovodni organ.

(8) Poslovodni organ ne sme izreči delavcu sklepa o prenehanju delovnega razmerja, če mu ni omogočil enakega obsega in možnosti za izobraževanje kot drugim delavcem, ki opravljajo delo na enakih oziroma podobnih delovnih mestih.

(9) V primeru, da v podjetju ni delovnega mesta, ki bi ustrezalo znanju in zmožnostim delavca, mora biti predložena argumentirana ugotovitev, da ni ustreznega delovnega mesta.

13. člen

Razporejanje delavcev v izjemnih primerih

(1) Delavec je dolžan začasno opravljati delo, ki ne ustreza vrsti in stopnji njegove strokovne izobrazbe, znanja in zmožnosti v primeru višje sile (naravnih ali drugih nesreč, pri katerih je ogroženo življenje in zdravje ljudi ali premoženje), reševanja človeških življenj in zdravja, nenadnega kvara surovin in materiala, ki povzročata popolni ali delni zastoj delovnega procesa pri delodajalcu ter v primeru nenadne krajše odsotnosti drugega delavca in v primeru okvare delovnih naprav ter obratov.

(2) Delavec prejme v vseh primerih razporeditev, ko je zaradi izjemnih okoliščin razporejen na dela in naloge, ki ne ustrezajo vrsti in stopnji njegove strokovne izobrazbe, znanju in zmožnostim, enako plačo kot jo prejema na svojem delovnem mestu oziroma plačo, ki je zanj ugodnejša.

14. člen

Začasna razporeditev k drugemu delodajalcu

Delavec, ki je začasno razporejen na drugo delovno mesto k drugemu delodajalcu, za čas do 6 mesecev, ne more prejemati nižje osnovne plače, kot jo je prejemal pred razporeditvijo.

15. člen

Razporejanje delavcev iz kraja v kraj

(1) Delavca ni mogoče razporediti iz kraja v kraj brez njegove privolitve v naslednjih primerih:

– če razporeditev lahko vpliva na bistveno poslabšanje delavčevega zdravja,

– če traja pot na delo in z dela v normalnih okoliščinah z javnimi prevoznimi sredstvi več kot tri ure, matere delavke z otrokom do treh let starosti pa, če pot traja več kot dve uri.

– če pride z javnim prevoznim sredstvom na delo več kot 60 minut pred pričetkom dela, oziroma mora po zaključenem delu čakati na javni prevoz več kot 60 minut,

– če je samohranilec z otrokom do 15 let starosti,

– če ima otroka starega do treh let,

– če gre za invalida II. in III. kategorije,

– če gre za delavca, starejšega od 50 let.

(2) V primerih, naštetih v drugi alineji prejšnjega odstavka, je delodajalec dolžan delavcu povrniti celotne stroške prevoza na delo in z dela z javnimi prevoznimi sredstvi.

(3) Če razporeditev delavca iz kraja v kraj brez njegove privolitve zaradi oddaljenosti kraja dela zahteva spremembo delavčevega prebivališča, mu je potrebno zagotoviti enakovredne bivalne pogoje in možnosti šolanja otrok (osnovno šolstvo).

16. člen

Prezem na delo k drugemu delodajalcu

(1) Delavec je lahko prevzet na delo k drugemu delodajalcu (15. člen zakona o temeljnih pravicah iz delovnega razmerja) pod naslednjimi pogoji:

– da se pri delodajalcu ukine določena dejavnost ali organizacijska enota in iz tega razloga preneha potreba po delu vseh delavcev določene organizacijske enote oziroma določenega poklicnega profila,

– da drugi delodajalec vse prevzete delavce zaposli na delovnih mestih, ki ustrezajo strokovni izobrazbi, znanju in zmožnostim prevzetih delavcev, razen če posamezen delavec pisno soglaša, da je izvzet iz sporazuma o prevzemu,

– da se delovna doba delavca, ki je prevzet na delo k drugemu delodajalcu kot podlaga za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja upošteva, kot da delavec ni spremenil zaposlitve.

(2) Sporazum o prevzemu delavcev na delo skleneta pristojna organa pri obeh delodajalcih na podlagi predhodnega mnenja sindikata, katerega član je delavec. Do tega mnenja se delodajalec pisno opredeli.

(3) Delodajalec je dolžan delavcem na podlagi sporazuma oziroma pogodbe o prevzemu izdati sklepe o prehodu k novemu delodajalcu. Novi delodajalec z delavci sklene pogodbe o zaposlitvi, ki morajo biti skladne z dokončnim sklepom o prehodu.

17. člen

Delo na domu

(1) Pravice, obveznosti in pogoji opravljanja dela na domu med delavcem in delodajalcem se uredijo s pogodbo o zaposlitvi.

(2) Delodajalec in delavec določita s pogodbo nadomestilo za uporabo delavčevih sredstev najmanj v višini amortizacije.

(3) Delodajalec je dolžan zagotavljati varne in zdrave delovne razmere in varno delovno okolje, ter občasno nadzorovati varnost in zdravje pri delu.

(4) V času trajanja delovnega razmerja delavca brez njegove privolitve ni mogoče razporediti na delo na domu.

18. člen

Določanje presežnih delavcev

(1) Pri določanju presežnih delavcev se v isto kategorijo uvrstijo vsi delavci, ki delajo na takih delovnih mestih, da jih je mogoče medsebojno prerazporediti v skladu z zakonom.

(2) Prvi kriterij za ohranitev zaposlitve je doseganje delovnih rezultatov. Prednost pri ohranitvi zaposlitve imajo delavci, ki dosegajo boljše delovne rezultate.

(3) Kriterije doseganja delovnih rezultatov je mogoče uporabiti pri določanju presežnih delavcev le, če so vnaprej določena merila za ugotavljanje delovnih rezultatov in so se uporabljala najmanj zadnjih šest mesecev pred sprejemom programa razreševanja presežnih delavcev.

(4) V primeru enakega doseganja delovnih rezultatov ali neizdelanih ali neuporabljenih meril za ugotavljanje delovnih rezultatov je drugi kriterij za ohranitev zaposlitve upoštevanje strokovne izobrazbe delavca oziroma usposobljenost za delo

(v primeru enake delovne uspešnosti delovno mesto obdrži tisti delavec, ki ima višjo izobrazbo oziroma usposobljenost).

(5) Tretji kriterij je upoštevanje delovnih izkušenj pri enakih ali sorodnih delih. Upošteva se v primeru enake delovne uspešnosti in izobrazbe delavcev. Prednost pri ohranitvi zaposlitve imajo delavci z daljšimi delovnimi izkušnjami (ob enaki delovni uspešnosti in izobrazbi).

(6) Četrty kriterij je upoštevanje delovne dobe pri delodajalcu, ki ugotavlja presežke. Prednost pri ohranitvi zaposlitve imajo delavci z daljšo delovno dobo (ob enaki uspešnosti, izobrazbi in delovnih izkušnjah).

(7) Peti kriterij je upoštevanje zdravstvenega stanja delavca (ob enaki uspešnosti, izobrazbi, delovnih izkušnjah in delovni dobi). Prednost pri ohranitvi zaposlitve imajo delavci s slabšim zdravstvenim stanjem oziroma delavci, ki so zboleli za poklicno boleznijo, med temi pa delavci, ki so utrpeli poškodbe pri delu pri delodajalcu.

(8) Šesti kriterij je upoštevanje socialnega stanja. Prednost pri ohranitvi zaposlitve imajo delavci s slabšim socialnim stanjem; pri ugotavljanju socialnega stanja se upošteva predvsem dohodek na družinskega člana, število nepreiskrbljenih otrok, zaposlenost družinskih članov, premoženjsko stanje delavca in opravljanje pridobitne dejavnosti (kmetijstvo, obrt, podjetništvo, lastništvo oziroma večinsko lastništvo družb) delavca oziroma člana družine, če dohodek iz tega naslova presega letni znesek zajamčene plače.

(9) Kriterije je mogoče uporabiti le po metodi izključevanja, razen če ni s kolektivno pogodbo pri delodajalcu določena možnost uporabe tudi kumulativne metode. Če delodajalec uporabi za določanje presežnih delavcev kumulativni način, ima največjo težo (ponder) kriterij uspešnosti, praviloma 50%. Težo vsakega naslednjega kriterija po vrstnem redu iz tega člena je manjša praviloma za polovico. Kriterija zdravstvenega stanja in socialnega stanja sta enakovredna.

(10) Delodajalec mora delavce obveščati o vseh aktivnostih, povezanih z nastankom in reševanjem presežkov delavcev, delavci pa morajo biti osebno seznanjeni z možnimi načini reševanja svojega delovnega položaja.

(11) S kolektivno pogodbo pri delodajalcu ali splošnim aktom, ki je v skladu s kolektivno pogodbo, se lahko podrobneje določijo merila za uporabo posameznih kriterijev iz tega člena.

(12) Program reševanja presežnih delavcev mora biti finančno ovrednoten.

(13) Odpravnine presežnim delavcem morajo biti izplačane najkasneje do izteka odpovednega roka.

19. člen

Začasno prenehanje potreb po delu delavcev

(1) Začasno prenehanje potreb po delu delavcev se rešuje v skladu z določili zakona o delovnih razmerjih (30. do 33. člen).

(2) Pri določanju delavcev, katerih delo je začasno nepotrebno, se lahko uporabljajo enaki kriteriji, kot pri določanju delavcev, katerih delo je trajno nepotrebno.

(3) V primerih, ko se začasni presežek rešuje z razporeditvijo k drugemu delodajalcu, delavcem, ki so začasno na tak način razporejeni, pri prvem delodajalcu pravice mirujejo. Delavec, ki je začasno razporejen k drugemu delodajalcu, še naprej uresničuje pri prvem delodajalcu pravice, ki jih je imel iz naslova delovnega razmerja pod enakimi pogoji kot delavci, ki niso začasen presežek.

(4) O mirovanju pravic iz predhodnega odstavka ter o pravicah, ki jih delavci še naprej uresničujejo pri prvem delodajalcu, se odloči s sklepom o razporeditvi k drugemu delodajalcu.

20. člen

Pomirjanje v postopku ugotavljanja presežnih delavcev

(1) Če delodajalec sprejme program razreševanja presežnih delavcev in pri tem ne upošteva stališč, mnenj in predlogov sindikata, lahko sindikat v 8 dneh od dneva, ko mu je bil vročen program razreševanja presežnih delavcev, sproži postopek pomirjanja.

(2) Če sindikat v roku, določenem v prejšnjem odstavku, ne sproži postopka pomirjanja, je program dokončen.

(3) Če je pomirjanje uspešno, je program dokončen in nobena stran v postopku ne more sprožiti spora pred arbitražno komisijo.

(4) Pomirjanje vodi oseba, ki jo z liste kandidatov za vodenje pomirjanja določi komisija za pomirjanje soglasno.

(5) Listo kandidatov skupno določijo podpisniki te kolektivne pogodbe izmed strokovnjakov, ki uživajo zaupanje vseh podpisnikov in ki se pisno zavežejo, da bodo postopke pomirjanja vodili nepristransko in strokovno.

(6) Komisijo za pomirjanje sestavljata en predstavnik delodajalcev in en predstavnik sindikatov, podpisnikov te kolektivne pogodbe.

(7) Listo kandidatov in komisijo za pomirjanje imenujejo podpisniki te kolektivne pogodbe v roku enega meseca po njeni sklenitvi.

21. člen

Delovni čas

(1) Delovni čas pri delodajalcih iz 2. člena te kolektivne pogodbe dejavnosti traja 40 ur na teden.

(2) Razporeditev delovnega časa v koledarskem letu se opredeli s planom izrabe letnega delovnega časa (delovni koledar), ki ga določi poslovodni organ, pri čemer naj bo fond ur praviloma enakomerno razdeljen na pet delovnih dni v tednu.

(3) Pri oblikovanju letnega plana delovnega časa se lahko upošteva, da v primeru ko nastopi delovni dan med dvema dela prosta dneva, se ti dnevi lahko razporedijo na prosto soboto ali pa se za te dneve določi kolektivni dopust.

(4) Poslovodni organ je dolžan sindikat obvestiti o razporeditvi delovnega časa v koledarskem letu, in se pred odločitvijo opredeliti do stališč sindikata. Delovni čas se med letom lahko začasno prerazporedi v skladu z zakonom o delovnih razmerjih in zahtevami delovnega procesa.

(5) Delavce se o potrebnem delu preko polnega delovnega časa praviloma seznanjani en dan prej.

(6) Delavci se lahko odločijo za delo preko polnega delovnega časa mimo primerov, določenih v zakonu o delovnih razmerjih, pod pogojem, da so predhodno seznanjeni s cilji dela.

(7) Delavcu ni mogoče odrediti dela preko polnega delovnega časa, če bi to ogrozilo njegovo zdravje ali če delavec navede upravičene razloge za njegovo odklonitev, opredeljene v splošnem aktu ali kolektivni pogodbi pri delodajalcu.

22. člen

Delovni čas, krajši od polnega delovnega časa

(1) Če delavec dela s krajšim delovnim časom od polnega, ker to terjajo koristi otroka, se razporeditev delovnega časa določijo z dogovorom med delavcem in delodajalcem.

(2) Če eden izmed staršev z otrokom do sedemnajstega meseca starosti dela polovico delovnega časa, se razporeditev delovnega časa določi z dogovorom med delavcem in delodajalcem.

(3) Delovni čas krajši od polnega se lahko določi v skladu z merili iz kolektivne pogodbe za dejavnost oziroma podjetniške kolektivne pogodbe.

23. člen

Merila za nočno delo

(1) Nočno delo se lahko uvede, če so poleg pogojev, ki so določeni s predpisi, izpolnjeni še naslednji pogoji:

- daljši letni dopust,
- zagotovljen počitek,
- periodični zdravstveni pregledi.

(2) Nočnega dela žensk, kljub izpolnjenim kriterijem iz prvega odstavka, ni mogoče uvesti v primerih, ki jih določa zakon ter v naslednjih primerih:

- ko gre za težja fizična oziroma zdravju škodljiva dela,
- ko je mogoče nočno delo opraviti z moško delovno silo,

- če proizvodne zmogljivosti v dnevnem delovnem času niso polno izkoriščene, oziroma če delo ni ustrezno organizirano.

(3) Sindikat ima kadarkoli pravico spremljati izpolnjevanje in izvajanje pogojev o uvedbi nočnega dela.

(4) V primeru kršitev iz prvega in drugega odstavka tega člena lahko sindikat zahteva od delodajalca takojšnjo ustavitve nočnega dela, če pa njegova zahteva ni upoštevana, lahko zahteva ukrepanje inšpekcije dela.

24. člen

Pravica do odsotnosti z dela z nadomestilom in brez nadomestila plače

(1) Delavec ima pravico do odsotnosti z dela z nadomestilom plače do največ sedem delovnih dni v letu zaradi:

- lastne poroke	2 dni
- rojstva otroka	2 dni
- poroke otroka	1 dan
- smrti zakonca, otrok, posvojenca, staršev	3 dni
- smrti bratov, sester, starih staršev	1 dan
- selitve delavca oziroma družine	
v interesu delodajalca	2 dni
- selitve delavca oziroma družine	1 dan
- elementarnih nesreč	5 dni
- odsotnost za medicinsko programiran	

oddih, če se zanj sporazumeta delodajalec in delavec, in sicer do 7 delovnih dni

- če sodeluje na kulturnih oziroma športnih prireditvah kot športnik z licenco oziroma mednarodnim statusom oziroma kulturni delavec s statusom

2 dni

(2) Za spremljanje otroka, starega do 10 let na klimatsko in s klimatskega okrevanja

2 dni

(3) Odsotnost v zgornjih primerih je treba koristiti ob nastopu dogodka. Dnevi odsotnosti zaradi selitve se ne seštevajo.

(4) Odsotnost delavca iz prvega odstavka je v breme delodajalca.

(5) Če je delavec v posameznem koledarskem letu že izkoristil skupaj 7 delovnih dni za odsotnosti iz prvega odstavka tega člena, mu ob nastopu novih primerov lahko pripada brezplačni dopust po predhodni presoji poslovodnega organa.

(6) Delavcu se lahko odobri neplačano odsotnost z dela nad 7 dni (brezplačni dopust) v primeru strokovnega izpopolnjevanja, ki ni v interesu podjetja, kadar skrbi za otroka brez varstva oziroma za bolnega družinskega člana, ter v drugih primerih osebnih okoliščin, ko se po določilih te pogodbe delavcu ne more odobriti plačane odsotnosti z dela.

(7) Med odsotnostjo iz prejšnjega odstavka pravice in obveznosti delavca z dela mirujejo, razen pravice do stanovanjskih kreditov, do uporabe počitniških zmogljivosti in do izobraževanja. Prispevke iz plače v takih primerih plača delavec sam.

(8) Delavcu se mora omogočiti odsotnost z dela zaradi opravljanja državljskih dolžnosti, odziva na vabilo sodišča ali drugega državnega organa in opravljanja funkcije v predstavnih organih republike in lokalnih skupnosti.

(9) Če v primerih odsotnosti iz prejšnjega odstavka ni predpisana možnost povrnitve nadomestila, je taka odsotnost v breme delavca.

(10) Odsotnost z dela iz prvega odstavka tega člena odobri poslovodni organ v podjetju.

25. člen

Razporejanje delavca – invalida in delavca z zmanjšano delovno zmožnostjo

(1) Delodajalec mora razporediti delavca – invalida oziroma delavca z zmanjšano delovno zmožnostjo na ustrezno delovno mesto v petnajstih dneh po dokončnosti odločbe Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, s katero je ugotovljena invalidnost oziroma zmanjšana delovna zmožnost delavca.

(2) Dokler delodajalec ne zagotovi delavcu iz prvega odstavka drugega ustreznega dela, mu mora izplačevati nadomestilo za čas čakanja na drugo ustrezno delo v višini 80% osnovne plače.

26. člen

Letni dopust

(1) Letni dopust traja najmanj 18 delovnih dni.

(2) Proste sobote se ne všteto v letni dopust.

(3) Delavec ima pravico 3 dni letnega dopusta izrabiti tiste dneve, ki jih sam določi, če o tem obvesti nadrejenega vodjo 5 dni pred nastopom dopusta.

(4) Preostali del letnega dopusta delavec izkoristi v skladu z zakonom in letnim planom dopustov v podjetju.

(5) Poleg osnovnega 18 dnevne dopusta določene v prvem odstavku tega člena, delavcu pripadajo dodatni dnevi dopusta po naslednjih kriterijih:

- delovna doba delavca,
- pogoji dela,
- strokovna zahtevnost delovnega mesta,
- socialno zdravstveni kriteriji,
- poseben prispevek delavca k uspehu podjetja.

1. Kriterij skupne delovne dobe:

- za vsakih dopoljenih 5 let

po 1 dan

2. Kriterij pogojev dela:

Izmenko delo, ki se opravlja po letnem razporedu:

Delavcem, ki delajo v izmenkem delu pripada:

- ženskam z nočnim delom 3 dni
- delavcem z nočnim delom 2 dni
- delavcem, s stalnim dvoizmenkim delom 1 dan

Izpostavljenost negativnim vplivom, telesnim obremenitvam in psihičnim napetostim:

I. Pogoste obremenitve (izpostavljenost

obremenitvi traja od 25% do 60% delovnega časa) 1 dan

II. Stalne obremenitve (izpostavljenost

obremenitvi traja nad 60% delovnega časa) 2 dni

3. Kriterij strokovne zahtevnosti delovnega mesta:

- delavcem na delovnih mestih I. in II. skupine 1 dan
- delavcem na delovnih mestih III. in IV. skupine 2 dni
- delavcem na delovnih mestih V. in VI. skupine 3 dni
- delavcem na delovnih mestih VII. in VIII. skupine 4 dni
- delavcem na delovnih mestih IX. skupine 5 dni

4. Socialno zdravstveni kriteriji

– delovni invalidi in delavci z najmanj

60% telesno okvaro 3 dni

– starši oziroma delavci, ki negujejo

in varujejo težjo telesno ali težko duševno

prizadeto osebo 5 dni

– roditelj z otrokom do 15 let 1 dan

– roditelj z dvema otrokoma do 15 let 2 dni

– roditelj s tremi ali več otroci do 15 let 3 dni

– delavci, ki so dopolnili 50 let starosti 5 dni

5. Mladoletni delavci do 18 let dodatno 7 dni

6. Poseben prispevek delavca k uspehu delodajalca

Delavcem, ki izjemno prispevajo k uspehu delodajalca,

lahko poslovodni organ odobri še dodatne dni letnega dopusta.

(6) Pri odmeri letnega dopusta se upošteva 8 urni delavnik, pri obračunu pa dejanski delovni čas na dan dopusta.

27. člen

Oblike motivacije delavcev

(1) Delavec, ki s svojim delom izjemno prispeva k povečanju produktivnosti ali kako drugače prispeva k povečanju dobička ima lahko, če tako odloči poslovodni organ oziroma delodajalec še naslednje pravice:

- do prednosti glede strokovnega izpopolnjevanja,
- do odstotka od povečanja dobička ustvarjenega s povečanjem produktivnosti z inovacijo, racionalizacijo ali drugo obliko ustvarjalnosti pri delu ali kako drugače,
- do nagradne odsotnosti z dela,
- do prednosti pri štipendiranju otrok,
- do poravnave stroškov za aktivni oddih.

(2) S splošnim aktom delodajalca se lahko določijo še druge pravice, ki gredo delavcu iz naslova prvega odstavka tega člena.

28. člen

Disciplinski postopek

(1) Disciplinsko komisijo imenuje poslovodni organ, oziroma organ določen s splošnim aktom delodajalca.

(2) Pri delodajalcih z manj kot 50 zaposlenimi o disciplinski odgovornosti za hujše kršitve delovne obveznosti, za katere se izreče ali lahko izreče ukrep prenehanja delovnega razmerja, odloča poslovodni organ.

(3) Postopek, v katerem delodajalec odloča o disciplinski odgovornosti delavca, je enak postopku pred disciplinsko komisijo pri delodajalca.

29. člen

Organ, ki odloča o pravicah delavcev na drugi stopnji

(1) O pravicah delavcev odloča na drugi stopnji organ, določen s splošnim aktom oziroma pogodbo o ustanovitvi, zadruženimi pravili ali statutom delodajalca.

(2) Pri delodajalcih z manj kot 50 delavci odloča na drugi stopnji isti organ kot je odločal na prvi stopnji.

30. člen

Odškodnina

(1) O odškodninski odgovornosti delavca odloča organ, ki na prvi stopnji odloča o disciplinski odgovornosti za hujšo kršitev delovne obveznosti.

(2) Kadar delavec pri delu ali v zvezi z delom namenoma ali iz hude malomarnosti povzroči škodo, višine škode pa ni mogoče natančno ugotoviti ali bi ugotavljanje povzročilo nesorazmerne stroške, se odškodnina lahko odmeri v pavšalnem znesku. Pavšalna odškodnina znaša do dve osnovni plači delavca v mesecu, ko se odmerja.

(3) Odškodnina iz drugega odstavka tega člena se lahko zmanjša oziroma se delavca lahko oprosti plačila odškodnine, če je oprostitvev primerna glede na njegovo priza-

devanje za odpravo škode, njegov odnos do dela in glede na njegovo gmotno stanje.

31. člen

Pogodbena kazen za nezakonito prenehanje delovnega razmerja

V primeru nezakonitega prenehanja delovnega razmerja, ki je ugotovljeno s pravnomočno odločbo, je delodajalec dolžan delavcu poleg plače, ki bi jo prejel, če bi delal, izplačati najmanj tri povprečne plače delavca v zadnjih treh mesecih dela.

32. člen

Dolžina odpovednega roka

(1) Odpovedni rok znaša v primeru, da delavec pisno izjavi, da želi, da mu preneha delovno razmerje:

1. za delavce I., II. in III. skupine – en mesec,
2. za delavce IV. in V. skupine – dva meseca,
3. za delavce VI. skupine – tri mesece,
4. za delavce VII., VIII. in IX. skupine – štiri mesece.

(2) V skladu z zakonom ima delavec pravico do odsotnosti zaradi iskanja nove zaposlitve, ki jo lahko izrabi v dogovoru z delodajalcem.

33. člen

Varnost in zdravje pri delu

(1) Zaradi zagotovitve minimalnih standardov za varno delo sta delodajalec in delavec poleg pravic in obveznosti, ki so opredeljene v veljavni zakonodaji, dolžna spoštovati določila te kolektivne pogodbe o varstvu in zdravju pri delu.

(2) Delodajalec ima predvsem naslednje obveznosti s področja varstva pri delu:

- prilagoditi mora delo posameznemu delavcu, posebno z ustreznim oblikovanjem delovnega mesta, z izbiro sredstev za delo, z izbiro delovnih in tehnoloških postopkov ter z odpravljanjem monotonosti dela, vsiljenega ritma in zmanjšanjem škodljivih vplivov na zdravje delavca,
- prilagajati mora delo tehničnemu napredku in spoznanjem stroke doma in v svetu,
- zamenjati mora nevarne z nenevarnimi ali manj nevarnimi oziroma manj škodljivimi delovnimi (tehnološkimi) postopki, sredstvi za delo, materiali in energetske viri,
- razvijati mora usklajeno politiko varstva pri delu, vključno s tehnologijo, organizacijo dela, socialnimi odnosi in vplivi delovnega okolja,
- posvetovati se mora z reprezentativnim sindikatom o vprašanih varnega dela pri razvoju in uvajanju novih tehnologij.

(3) Vsi ukrepi, ki so v zvezi z varnostjo in varovanjem zdravja delavcev pri delu, so strošek delodajalca.

(4) Vsak delavec je dolžan skrbeti za lastno varnost in zdravje v skladu s svojo usposobljenostjo, pisnimi ter ustnimi navodili delodajalca.

34. člen

Izobraževanje

(1) Delavci imajo pravico, da se izobražujejo v interesu delodajalca, delodajalec pa ima pravico, da delavce napoti na izobraževanje.

(2) Delavec se je dolžan izobraževati, če ga delodajalec napoti na izobraževanje in sklene z njim ustrežno pogodbo.

(3) Če je izobraževanje organizirano med delovnim časom, se čas izobraževanja šteje v redni delovni čas, delavec pa ima enake pravice kot bi delal.

(4) Če je izobraževanje organizirano izven delovnega časa, o pravicah delavcev odloči delodajalec.

(5) Za izobraževanje v interesu delodajalca se šteje izobraževanje sindikalnih zaupnikov o kolektivnem dogovaranju in delovnopравни zakonodaji.

35. člen

Izpiti

(1) Če je delavec napoten na izobraževanje, oziroma če se delavec izobražuje v interesu delodajalca, mu pripada, če je izobraževanje organizirano izven delovnega časa:

- dva delovna dneva za vsak izpit na ravni izobraževanja do vključno V. stopnje zahtevnosti,
- trije delovni dnevi za vsak izpit na višji in visoki stopnji izobraževanja (visoki strokovni šoli ali fakulteti),
- sedem delovnih dni za maturo oziroma zaključni izpit na ravni izobraževanja do vključno V. stopnje zahtevnosti,
- deset delovnih dni za diplomu na višji ali visoki strokovni šoli oziroma fakulteti,
- pet delovnih dni za vsak izpit na podiplomskem študiju,
- petnajst delovnih dni za zaključni magistrski izpit ali magistrsko nalogo, za nalogo in izpit za pridobitev naziva magister oziroma specialist,
- dvajset delovnih dni za doktorat.

(2) Poleg odsotnosti iz prejšnjega odstavka delavcu pripada odsotnost tudi na dan, ko opravlja izpit.

(3) Do odsotnosti iz prejšnjih dveh odstavkov je delavec upravičen samo ko prvič opravlja izpit.

(4) Obseg delovnega časa, namenjenega za izobraževanje, se določi glede na dolžino in vrsto izobraževanja s pogodbo med delavcem in delodajalcem.

36. člen

Povračilo stroškov, povezanih z izobraževanjem

(1) Delavcu, ki se izobražuje v interesu delodajalca, in delavcu, ki je na izobraževanje napoten, delodajalec krije zlasti naslednje stroške, povezane z izobraževanjem:

- prevoz,
- kotizacija, šolnina,
- stroški prehrane,
- stroški bivanja.

(2) Delavcu povračilo teh stroškov ne pripada, če delodajalec sam krije stroške, povezane z izobraževanjem.

37. člen

Razporeditev in obveznosti

(1) Delodajalec mora delavce, ki se izobražujejo v interesu delodajalca ali jih je napotil na izobraževanje, razporediti v skladu s pridobljeno izobrazbo v času, določenem s pogodbo.

(2) Če delodajalec ne izpolni obveznosti iz pogodbe o izobraževanju, je delavec prost svojih obveznosti iz te pogodbe. Če delavec ne izpolni svojih obveznosti iz pogodbe, je dolžan delodajalcu povrniti vse stroške, povezane z izobraževanjem.

38. člen

Vajenci

(1) Vajencem, ki so sklenili učno pogodbo z delodajalcem, gredo najmanj pravice, določene z zakonom.

(2) Delodajalec je dolžan pooblaščenemu predstavniku sindikata na podlagi vnaprejšnjega obvestila omogočiti pregled sklenjenih učnih pogodb z vajenci ter izvajanje določb zakona o vajeniškem razmerju.

39. člen

Mentorji praktičnega pouka

Delodajalec, ki izvaja praktični pouk v dualnem sistemu poklicnega izobraževanja, zagotavlja delavcu – mentorju praktičnega pouka:

- dodatno strokovno in andragoško-pedagoško usposabljanje za opravljanje nalog mentorja,
- delno oprostitev delovnih obveznosti na delovnem mestu, tako da skupaj z mentorstvom njegova polna delovna obveznost ne bo presežala polnega delovnega časa.

40. člen

Učenci in študenti na praksi

Delodajalec zagotavlja učencem in študentom na praksi (obvezni, počitniški):

- plačilo za opravljeno delo v skladu z določili te kolektivne pogodbe (55. člen),
- seznanitev z nevarnostmi, povezanimi z delom, in ustrežna zaščitna sredstva,
- zavarovanje za primer poklicne bolezni in poškodbe na delu,
- ustrezno mentorstvo in uvajanje v delo,
- prehrano med delom.

41. člen

Obveščanje delavcev

(1) Poslovodni organ oziroma delodajalec je dolžan na zahtevo reprezentativnega sindikata kolektivno obveščati delavce:

- o letnih in večletnih planih delodajalca,
 - pomembnejših poslovnih in razvojnih odločitvah, ki vplivajo na ekonomski in socialni položaj delavcev,
 - v primeru poslabšanja poslovnih rezultatov, morebitnih motenj v poslovanju ali likvidnostnih težav,
 - o doseženih letnih poslovnih rezultatih,
 - o predlogih splošnih aktov in sklepov, s katerimi se v skladu s kolektivno pogodbo na splošno urejajo določena vprašanja s področja delovnih razmerij in plač.
- (2) Dolžnosti obveščanja ni, če gre za poslovno tajnost.

42. člen

Pogoji za delovanje sindikata

(1) S kolektivno pogodbo se ne posega v svobodno ustanavljanje in delovanje sindikatov pri delodajalcih ter v pravice sindikata, da v skladu s svojo vlogo in nalogami daje pobude, predloge, stališča in zahteve pristojnim organom.

(2) Delodajalec je dolžan v skladu z zakonom zagotoviti sindikatom sodelovanje v vseh postopkih odločanja o pravicah, obveznostih in odgovornostih delavcev iz delovnega razmerja.

(3) Reprezentativnim sindikatom pri delodajalcu se vročajo gradiva za seje organov delodajalca, razen sej uprave oziroma poslovodstva, kadar obravnavajo vprašanja iz prvega odstavka 38. člena.

(4) Delodajalec zagotavlja sindikatu, organiziranem pri delodajalcu:

- prost dostop zunanjih sindikalnih predstavnikov k delodajalcu na podlagi vnaprejšnjega obvestila;
- svobodo sindikalnega obveščanja in širjenja sindikalnega tiska.

43. člen

Materialni pogoji za sindikalno delo

(1) S kolektivno pogodbo pri delodajalcu, oziroma s pogodbo o zagotavljanju pogojev za sindikalno delo med

sindikati in delodajalcem se določijo materialni pogoji za delo sindikata.

(2) Če s pogodbo iz prejšnjega odstavka ni drugače določeno, je za delo sindikatov zagotovljeno:

- dve plačani uri letno na vsakega člana sindikata pri delodajalcu, vendar ne manj kot 30 ur letno, če je do 20 zaposlenih in ne manj kot 60 ur, če je več kot 20 zaposlenih, za opravljanje sindikalnih funkcij. V tako določeno število ur se ne vštevata sodelovanje sindikalnih zaupnikov v organih sindikalnih central in v organih sindikatov dejavnosti na višjih nivojih. O okvirnem režimu izrabe določenega števila ur za delo sindikalnih zaupnikov se dogovorijo sindikati in poslovodni organ. Pri tem upoštevajo potrebe in interese članov sindikata in zahteve delovnega procesa;

- prostorski pogoji za delo sindikatov, njihovih organov in sindikalnih zaupnikov;
- tehnična izvedba obračuna in plačevanje članarine sindikatom za člane sindikata;

- 5 plačanih delovnih dni letno za usposabljanje sindikalnih zaupnikov, vendar skupno število teh ur ne more presegati tretjine ur iz prve alineje.

(3) Število sindikalnih zaupnikov pri delodajalcu določi sindikat v skladu s svojim statutom in dogovorom in dogovorom s poslovodstvom.

(4) S pogodbo iz prvega odstavka tega člena se lahko predvidi sklicevanje članskih sestankov največ dvakrat letno med delovnim časom.

(5) Ne glede na zagotovljene materialne pogoje za delo sindikata po tem členu se delodajalec in reprezentativni sindikat pri delodajalcu lahko dogovorita, da za čas opravljanja profesionalne funkcije pripada sindikalnemu zaupniku plača najmanj v višini, kot jo je prejemal pred začetkom opravljanja te funkcije.

44. člen

Imuniteta sindikalnega zaupnika

(1) Sindikalni zaupnik zaradi sindikalne dejavnosti uživa imuniteto.

(2) Sindikalnega zaupnika zaradi njegove sindikalne aktivnosti, če ravna v skladu z veljavnimi zakoni, kolektivnimi pogodbami in splošnimi akti, ni mogoče brez soglasja sindikata prazporediti na drugo delovno mesto ali k drugemu delodajalcu oziroma uvrstiti med presežke.

(3) Sindikalnemu zaupniku pod pogoji iz drugega odstavka ni mogoče znižati plače brez soglasja sindikata ali začeti zoper njega disciplinski ali odškodninski postopek ali ga kako drugače postavljati v manj ugoden oziroma podrejen položaj.

(4) Rok, v katerem je sindikat dolžan dati soglasje, je 8 dni. Če se v tem roku ne opredeli, velja, da je dal soglasje.

(5) Če sindikat ni dal soglasja, lahko delodajalec sproži postopek pomirjanja. Dokazno breme je na delodajalcu.

(6) Pomirjanje lahko sproži sindikat tudi v primeru, če meni, da je sindikalni zaupnik šikaniran zaradi sindikalne dejavnosti.

(7) Glede pomirjanja se smiselno uporabljajo določbe 18. člena te kolektivne pogodbe o pomirjanju v postopku ugotavljanja presežnih delavcev pri delodajalcu.

(8) Imuniteta sindikalnega zaupnika iz tega člena traja toliko mesecev po prenehanju funkcije, kolikor jih določa zakon.

(9) Za sindikalne zaupnike po tem členu se štejejo tudi funkcionarji sindikatov – sindikalnih central (predsedniki območnih in republiških odborov sindikatov, predsedniki območnih sindikatov), ki so zaposleni pri delodajalcu, svojo funkcijo pa opravljajo neprofesionalno.

45. člen

Splošne določbe o plačah in drugih osebnih prejemkih

(1) Vsi zneski v tej kolektivni pogodbi, ki se nanašajo na plače in nadomestila, so v bruto zneskih. Osebnih prejemki in povračila stroškov v zvezi z delom so v zneskih, od katerih se plača davek od osebnih prejemkov, če je predpisan.

(2) Pri uveljavljanju pravice na podlagi delovne dobe pri zadnjem delodajalcu se za delovno dobo pri zadnjem delodajalcu šteje tudi delovna doba pri delodajalcih, ki so pravni predniki zadnjega delodajalca in pri delodajalcih, ki so kapitalno povezani z večinskim deležem.

(3) Plače se izplačujejo najmanj enkrat mesečno in sicer najkasneje do 18. dne v mesecu za pretekli mesec.

(4) Plače se izplačujejo v denarju ali se nakazujejo na tekoči račun ali hranilno knjižico.

(5) Delavcem, ki delajo z delovnim časom, krajšim od polnega, pripadajo povračila stroškov in regres za letni dopust v celoti, drugi osebni prejemki v zvezi z delom pa v sorazmerju s časom, prebitim na delu.

(6) Če delavec dela pri več delodajalcih, uveljavlja navedene pravice pri posameznem delodajalcu v skladu z dogovorom med delodajalcema.

(7) Delodajalec je dolžan pisno seznaniti sindikat v organizaciji oziroma pri delodajalcu z metodo za vrednotenje delovnih mest. Poslovodstvo oziroma delodajalec je dolžan obravnavati mnenje sindikata v organizaciji oziroma pri delodajalcu glede metode za vrednotenje delovnih mest in se do tega mnenja pisno opredeliti v roku oziroma najkasneje v osmih dneh.

46. člen

Plače

(1) Plačo delavca sestavlja: osnovna plača, dodatki (46. in 47. člen), del plače na podlagi doseganja delovne uspešnosti (45. člen) ter del plače iz naslova uspešnosti poslovanja (49. člen).

(2) V pogodbi o zaposlitvi delavec in delodajalec določita znesek osnovne plače delavca v tolarjih in dodatno v obliki, ki omogoča preračun v vsakokratno tolarško vrednost.

(3) Osnovna plača delavca za poln delovni čas, vnaprej določene delovne rezultate in normalne delovne pogoje, s katerimi je bil delavec seznanjen pred sklenitvijo delovnega razmerja oziroma pred razporeditvijo, ne more biti nižja od izhodiščne plače, določene v tarifni prilogi te pogodbe.

(4) Za vnaprej določene (predvidene 100%) delovne rezultate se štejejo delovni rezultati, merjeni po vnaprej določenih kriterijih, individualno ali skupinsko. Norma ali drugo podobno merilo za merjenje delovnih rezultatov je ustrezna, če jo dosega vsaj 90% delavcev, ki delajo po teh kriterijih.

(5) Če delavec ne doseže vnaprej določenih delovnih rezultatov iz razlogov, ki niso na strani delavca, je upravičen do 100% osnovne plače.

(6) Za normalne delovne pogoje se štejejo pogoji, v katerih se delo pretežno opravlja. Ti pogoji so sestavina zahtevnosti delovnega mesta in so vključeni v osnovno plačo.

(7) Izhodiščna plača za določen tarifni razred, kot je opredeljena v tarifni prilogi te kolektivne pogodbe, je najnižja osnovna plača, ki jo ima delavec pravico prejeti za delo v polnem delovnem času in vnaprej določene delovne rezultate ter normalne delovne pogoje.

(8) V kolektivnih pogodbah pri delodajalcih ali v splošnih aktih se lahko določi poleg izhodiščnih plač po tarifnih razredih tudi izhodiščne plače za posamezne plačilne razrede.

(9) Delavec, ki je začasno razporejen na delovno mesto k drugemu delodajalcu za čas do 6 mesecev, ne more prejemati nižje osnovne plače, kot jo je prejemal pred razporeditvijo.

47. člen

Tarifna priloga

Tarifna priloga kolektivne pogodbe določa zneske izhodiščnih plač, eskalacijsko lestvico, zneske povračil v zvezi z delom in regres za letni dopust.

48. člen

Plače na podlagi delovne uspešnosti

(1) Osnove za določanje delovne uspešnosti so količina, kvaliteta, gospodarnost dela, inventivnost in inovativnost. Delovna uspešnost se meri oziroma ocenjuje za posameznika ali skupinsko, po vnaprej določenih merilih, ki so delavcem znana pred začetkom opravljanja dela.

(2) Pri določanju meril se mora upoštevati načelo, da delavec z ustrezno delovno usposobljenostjo in normalnim delovnim naprežanjem dosega osnovno plačo, določeno s pogodbo o zaposlitvi.

49. člen

Dodatki za posebne obremenitve

(1) Delavcem pripadajo dodatki za posebne obremenitve pri delu, neugodne vplive okolja, nevarnost pri delu in delo v delovnem času, ki je za delavce manj ugoden.

(2) Dodatki se obračunavajo le za čas, ko je delavec delal v pogojih, zaradi katerih mu dodatek pripada.

(3) Osnova za izračun dodatkov je osnovna plača delavca za polni delovni čas, oziroma ustrezna urna postavka.

(4) Dodatki iz prvega odstavka tega člena se ne izkazujejo kot poseben dodatek v primerih, ko so pogoji dela, v katerih se delo opravlja, že upoštevani v vrednotenju in zajeti v plači tipičnega dela.

(5) Za delo v delovnem času, ki je za delavce manj ugoden, pripadajo delavcem dodatki najmanj v naslednjem odstotku od osnove:

– za čas dela v popoldanski in nočni izmeni, kadar se delovni proces izvaja najmanj dveh izmenah	10%
– za delo v deljenem delovnem času,	
za vsakokratno prekinitev dela več kot 1 uro	15%
– za dežurstvo	20%
– za nočno delo	60%
– za delo preko polnega delovnega časa	60%
– za delo v nedeljo	60%
– za delo na dela proste dneve po zakonu	100%

(6) Dodatek za delo v nedeljo in dodatek za delo na dela proste dneve po zakonu se med seboj izključujeta.

(7) Za čas pripravljenosti na domu pripada delavcu nadomestilo v višini najmanj 10% od osnove.

50. člen

Dodatek za delovno dobo

(1) Delavcu pripada dodatek za delovno dobo najmanj v višini 0,5% od osnovne plače za vsako izpolnjeno leto delovne dobe.

(2) Pri uveljavljanju pravice iz prejšnjega odstavka se v delovno dobo všttevajo izpolnjena leta delovne dobe, ki jih je delavec prebil na delu, ali v delovnem razmerju doma oziroma v tujini, ali pri opravljanju samostojne dejavnosti, ki so ustrezno potrjena z vpisom v delovno knjižico. Dokupljena, beneficirana in posebne zavarovalne dobe ne štejejo kot dobe pri uveljavljanju dodatka za delovno dobo.

51. člen

Nadomestila plače

(1) Delavcu pripada nadomestilo plače za čas odsotnosti z dela v naslednjih primerih:

- bolezni,
- poklicne bolezni in nesreče pri delu,
- letnega dopusta,
- na dela prost dan po zakonu,
- odsotnosti z dela, če je delavec napoten na izobraževanje oziroma če se izobražuje v interesu delodajalca,
- v drugih primerih, določenih z zakonom, kolektivno pogodbo ali aktom podjetja.

(2) V vseh navedenih primerih, razen v primeru prve alineje, pripada delavcu nadomestilo v višini 100% osnove. V primeru iz prve alineje pripada delavcu nadomestilo:

- do 10 dni 80%
- nad 10 dni 90%.

(3) Nadomestilo ne more presežati višine plače, ki bi jo delavec prejel, če bi delal.

(4) Delodajalec ima pravico določiti način spremljanja in kontrole bolniške odsotnosti delavcev.

(5) Osnova za izračun nadomestila je plača delavca v preteklem mesecu za poln delovni čas. V osnovo za izračun nadomestila se ne vštevata del plače iz nadur in na podlagi uspešnosti poslovanja.

(6) Delavec, ki se je kot presežni delavec dolžan prekvalificirati ali dokvalificirati, ima za ta čas pravico do nadomestila plače v višini osnovne plače, povečane za dodatek za delovno dobo.

(7) Delavcu za čas čakanja na delo doma pripada nadomestilo plače v višini 70% osnovne plače, povečane za dodatek za delovno dobo.

(8) Delavcem, katerim ni mogoče trajno zagotoviti dela pri delodajalcu, v času 6-mesečnega odpovednega roka pripada nadomestilo plače v višini 90% osnovne plače tekočega meseca, povečane za dodatek za delovno dobo.

(9) Za čas stavke so delavci upravičeni do nadomestila v višini 70% osnovne plače za največ 4 delovne dneve, v primeru kršenja imunitete sindikalnih zaupnikov pa 2 delovne dneva, pod naslednjimi pogoji, ki se upoštevajo skupaj:

- da stavkajo zaradi kršitve kolektivne pogodbe,
- je stavka organizirana v skladu z zakonom in po stavkovnih pravilih.

(10) Nadomestilo plače se izplača v breme delodajalca.

52. člen

Del plače na podlagi uspešnosti poslovanja

(1) Kriterije za določitev dela plače na podlagi uspešnosti poslovanja določita delodajalec in reprezentativni sindikat pri delodajalcu ob sprejemu poslovnega načrta. Ob sprejemu odločitve o višini sredstev za izplačilo plače na tej podlagi se delodajalec in reprezentativni sindikat pri delodajalcu dogovorita tudi o tem, ali se ta del plače izplača v denarju, delnicah, in o odložitvi njenega izplačila.

(2) Delavcu, ki ni delal vse leto, pripada del plače iz prejšnjega odstavka sorazmerno obračunanim plačam za učinkoviti delovni čas.

53. člen

(1) Delavcem se lahko enkrat letno, praviloma ob koncu leta izplača denarna nagrada največ v višini ene mesečne plače, če vodstvo oceni, da rezultati poslovanja to omogočajo.

(2) Delavcu, ki ni delal vse leto, pripada del plače iz prejšnjega odstavka sorazmerno obračunanim plačam za učinkoviti delovni čas.

54. člen

Obračun plače

(1) Vsakemu delavcu mora biti pri izplačilu plače vročen pisni obračun, ki vsebuje zlasti naslednje podatke:

- osnovno plačo delavca,
- dodatke po posameznih vrstah, ki izhajajo iz kolektivne pogodbe oziroma pogodbe o zaposlitvi,
- plačo iz naslova uspešnosti (stimulativni del),
- nadomestila plače po posameznih vrstah,
- bruto plačo,
- zneske prispevkov za socialno varnost,
- neto plačo,
- davek od osebnih prejemkov,
- neto izplačilo plače.

(2) Ob obračunu plače delodajalec lahko na istem obračunskem listu obračuna tudi druge osebne prejemke, povračila stroškov v zvezi z delom in odtegljaje od plače (neto izplačilo).

(3) Delodajalec v navzočnosti delavca opravi pregled pisnega obračuna plač in nadomestil ter obrazloži vse okoliščine v zvezi z izračunom, če to zahteva delavec ali sindikalni zaupnik na njegov predlog.

55. člen

Drugi osebni prejemki

1. Regres za letni dopust

(1) Regres za letni dopust pripada delavcu enkrat letno in se izplača do konca junija tekočega leta oziroma v nelikvidnih organizacijah najkasneje do konca novembra tekočega leta. Regres se lahko izplača v dveh delih. Višina regresa se določi v tarifni prilogi te pogodbe.

(2) Pravica do izplačila regresa za letni dopust je veza na pravico do izrabe letnega dopusta.

(3) Delavcem, ki delajo z delovnim časom, krajšim od polovice polnega delovnega časa, pripada regres za letni dopust sorazmerno času, prebitemu na delu.

2. Jubilejne nagrade

(1) Delavcu pripada jubilejna nagrada v višini kot jo določa vladna uredba.

(2) Zadnji delodajalec je tisti, ki je izplačevalec jubilejne nagrade.

(3) Jubilejna nagrada se izplača v roku enega meseca po dopolnitvi pogojev iz te točke.

3. Odpravnina ob upokojitvi

(1) Delavcu pripada ob upokojitvi odpravnina v višini treh povprečnih mesečnih plač v Republiki Sloveniji za pretekle tri mesece oziroma v višini treh povprečnih mesečnih plač delavca za pretekle tri mesece, če je to za delavca ugodneje.

(2) Delavec ni upravičen do odpravnine, če je delodajalec zanj financiral dokup delovne dobe. Delavec je upravičen do izplačila razlike, če je znesek za dokup delovne dobe nižji od zneska odpravnine.

4. Solidarnostne pomoči

(1) V primeru smrti delavca pripada družini delavca solidarnostna pomoč v višini treh povprečnih mesečnih plač v Republiki Sloveniji za pretekle tri mesece, ob smrti delavčevega ožjega družinskega člana, če ga je delavec vzdrževal, pa solidarnostna pomoč v višini 70% povprečne mesečne plače za pretekle tri mesece v RS.

(2) Ob elementarnih nesrečah ali požaru, ki prizadene delavca, delavcu pripadeta dve povprečni plači v RS.

(3) Solidarnostne pomoči v ostalih primerih se lahko določijo v kolektivnih pogodbah delodajalcev.

(4) Ožji družinski člani so zakonec, otroci (zakonski in izvenzakonski) ter posvojenci, ki jih je po zakonu dolžan preživljati.

56. člen

Povračila stroškov v zvezi z delom

1. Prehrana med delom

(1) Delavcem se zagotovi povračilo stroškov za prehrano med delom za dneve prisotnosti na delu. Do povračila stroškov prehrane med delom so upravičeni tudi delavci, ki delajo najmanj s polovičnim delovnim časom, učenci, vajenci in študentje na praksi.

(2) Znesek povračila stroškov prehrane med delom se določi na dan in se usklajuje skladno s porastom življenjskih stroškov.

2. Prevoz na delo in z dela

Delavcu pripada povračilo stroškov za prevoz na delo in z dela. Višina se določi s kolektivno pogodbo ali splošnim aktom podjetja oziroma delodajalca, vendar ne more biti manjša od zneska, ki ga določa vladna uredba.

3. Službena potovanja

(1) Za povračilo stroškov, ki so jih imeli delavci pri opravljanju določenih del in nalog na službenem potovanju, se šteje dnevnic (povračilo stroškov za prehrano), povračilo stroškov za prenočišče in povračilo stroškov za prevoz.

(2) Do povračila stroškov na službenem potovanju so upravičeni delavci, ki so napoteni na službeno potovanje, in sicer pod enakimi pogoji in v višini, ki je določena v tarifni prilogi.

(3) Delavcu se na službenem potovanju v tujino povrnejo dejanski stroški v skladu s predpisi, ki veljajo za državne organe.

4. Terenski dodatek

(1) Delavci so upravičeni do terenskega dodatka, če delajo izven kraja, kjer je sedež delodajalca, in izven kraja, kjer je stalno ali začasno prebivališče delavca, ter če sta na terenu organizirana prehrana in prenočišče.

(2) Terenski dodatek, povračilo stroškov na službeni poti in dodatek za ločeno življenje se med sabo izključujejo.

5. Nadomestilo za ločeno življenje

(1) Nadomestilo za ločeno življenje se izplačuje delavcu, ki je začasno razporejen na delo zunaj kraja stalnega bivališča, njegove ožje družine oziroma podjetja, na podlagi veljavne vladne uredbe.

(2) Višino nadomestila ureja vladna uredba.

(3) Delavec ni upravičen do tega nadomestila, če odkloni primerno družinsko stanovanje ali če se je vselil v družinsko stanovanje, družine pa ni preselil.

57. člen

Inovacije

Delavcu pripada za inovacijo najmanj 5% letne čiste gospodarske koristi. Nadomestilo za inovacijo se določi s pogodbo med inovatorjem in delodajalcem.

58. člen

Prejemki pripravnikov

Delavcu pripravniku pripadajo osnovna plača v višini 70% izhodiščne plače, določene za ustrezní tarifni razred ter povračilo stroškov v zvezi z delom in drugi osebni prejemki.

59. člen

Prejemki učencev, vajencev in študentov na praksi

(1) Učencem in študentom na praksi se za polni delovni čas obvezne prakse izplača plačilo najmanj v višini 15% povprečne plače v Republiki Sloveniji za pretekli mesec.

(2) Učenci, vajenci in študenti na praksi imajo pravico do vseh dodatkov za opravljeno delo.

(3) Učenci, vajenci in študentje imajo pravico do plačila tudi, če prejemajo štipendijo.

(4) Vajencem pripadajo izplačila skladno z zakonom in učno pogodbo.

60. člen

Prejemki mentorjev

Delavcu – mentorju pripravnika, mentorju praktičnega pouka in mentorju usposabljanja brezposelnih oseb pri delodajalcu pripada dodatek za mentorstvo. Višino in pogoje izplačila določi delodajalec.

2. PRAVICE IN OBVEZNOSTI STRANK TER NAČIN REŠEVANJA SPOROV

61. člen

Pozitivna izvedbena dolžnost

Stranki kolektivne pogodbe si morata z vsemi sredstvi, ki so jima na voljo, prizadevati za pravilno izvrševanje te kolektivne pogodbe in spoštovanje njenih določb.

62. člen

Negativna izvedbena dolžnost

Stranki sta dolžni opustiti vsako dejanje, ki bi nasprotovalo izvrševanju te kolektivne pogodbe.

63. člen

Sprememba oziroma dopolnitev kolektivne pogodbe

(1) Vsaka pogodbená stranka lahko kadarkoli predlaga spremembo oziroma dopolnitev kolektivne pogodbe.

(2) Pogodbena stranka, ki želi spremembo oziroma dopolnitev kolektivne pogodbe, predloži drugi stranki predlog sprememb in dopolnitev, z obrazložitvijo razlogov in ciljev, s priporočenim pismom.

(3) Druga stranka se je dolžna do predloga opredeliti v 30 dneh.

(4) Če druga stranka ne sprejme predloga za spremembo ali dopolnitev kolektivne pogodbe oziroma se do predloga ne opredeli v 30 dneh, lahko stranka – predlagateljica začne postopek pomirjanja.

64. člen

Sklenitev nove kolektivne pogodbe

(1) Postopek za sklenitev nove kolektivne pogodbe se začne na obrazloženo pobudo katerekoli od strank vsaj tri mesece pred prenehanjem veljavnosti kolektivne pogodbe, če je le-ta odpovedana.

(2) Na podlagi pisne pobude za sklenitev nove kolektivne pogodbe se je druga stranka v 30 dneh dolžna opredeliti do te pobude.

(3) V primeru, da druga stranka ne sprejme pobude za sklenitev nove kolektivne pogodbe oziroma se do nje v 30 dneh ne opredeli, se s tem postopek za sklenitev nove kolektivne pogodbe ustavi.

(4) Pogajanja se lahko začnejo, ko ena od strank predloži predlog nove kolektivne pogodbe.

65. člen

Reševanje kolektivnih sporov

Spore med strankama kolektivne pogodbe, ki jih ni bilo mogoče rešiti z medsebojnimi pogajanja, rešujeta komisija za pomirjanje in arbitraža.

66. člen

Postopek pomirjanja

(1) Postopek pomirjanja se začne s predlogom, najkasneje v roku 30 dni od nastanka spora, odkar je stranka zanj izvedela.

(2) Predlagatelj pomirjanja v predlogu navede vsebino spornega razmerja in imenuje dva člana v komisijo za pomirjanje.

(3) Druga stranka odgovori na predlog in imenuje enega člana v komisijo za pomirjanje v nadaljnjih 30 dneh.

(4) Člani komisije sporazumno imenujejo predsednika komisije kot tretjega člana iz vrst uglednih znanstvenih, strokovnih oziroma javnih delavcev.

(5) V primeru, da druga stranka ne odgovori na predlog, ne imenuje članov v komisijo za pomirjanje, če člani komisije ne imenujejo predsednika komisije za pomirjanje ali v primeru, da stranki kolektivne pogodbe ne sprejmeta predloga za rešitev spora komisije za pomirjanje, se postopek ustavi.

67. člen

Pisni sporazum

Sporazum, ki je dosežen v postopku pomirjanja, mora biti v pisni obliki.

68. člen

Arbitražni postopek

(1) V primeru ustavitve postopka pomirjanja lahko katerakoli stranka sproži postopek pred arbitražo, v roku 30 dni od dneva ustavitve postopka pomirjanja.

(2) Arbitraža odloča v sestavi 3-članskega senata. Po enega člana ter njegovega namestnika določita pogodbeni stranki. Pogodbeni stranki sporazumno določita predsednika in njegovega namestnika iz vrst priznanih strokovnjakov s področja delovnega prava.

(3) Glede rokov se v postopku pred arbitražo smiselno uporabljajo določbe o rokih, ki veljajo za postopek pomirjanja.

69. člen

Objava

Sporazum strank v postopku pomirjanja in odločitev arbitraže se sporoči organu, pristojnemu za registracijo kolektivnih pogodb, in objavi.

70. člen

Komisija za razlago kolektivne pogodbe

(1) Stranki kolektivne pogodbe imenujeta tričlansko komisijo za razlago kolektivne pogodbe, v katerega imenuje vsaka po enega člana, tretjega člana, ki je tudi njen predsednik, pa imenujeta sporazumno.

(2) Komisija za razlago sprejema razlage in priporočila. Razlage stranki kolektivne pogodbe objavita na enak način, kot je bila objavljena kolektivna pogodba.

(3) Razlage komisije pomenijo obvezen način uporabe določb kolektivne pogodbe za delodajalca in delojemalca ter obvezno podlago za odločanje v sporih o pravicah delavcev in obveznostih delodajalcev, ki izvirajo iz te pogodbe.

(4) Priporočilo je strokovni predlog strankama kolektivne pogodbe za ureditev določenega vprašanja.

71. člen

Odpoved kolektivne pogodbe

(1) Kolektivna pogodba se lahko odpove tri mesece pred potekom njene veljavnosti s priporočenim pismom.

Odpoved te pogodbe se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Če kolektivna pogodba v tem roku ni odpovedana, se podaljša vsako leto še za eno leto.

(3) Po prenehanju kolektivne pogodbe se do sklenitve nove, vendar najdalj 6 mesecev, uporabljajo določbe normativnega dela te pogodbe.

(4) Po odpovedi pogodbe lahko vsaka stranka predlaga sklenitev nove kolektivne pogodbe.

3. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

72. člen

Začetek uporabe

Ta kolektivna pogodba se uporablja od 1. 3. 2000.

Ljubljana, dne 24. marca 2000.

Delodajalci:

Gospodarska zbornica Slovenije

Združenje za tisk in medije

predsednica UO

mag. Rina Klinar l. r.

Združenje delodajalcev Slovenije

Sekcija za grafično, informativno,

založniško in knjigotrško dejavnost

predsednica

Kristina Kobal l. r.

Delojemalci:

Konfederacija sindikatov Pergam Slovenije

predsednik

Dušan Rebolj l. r.

Ta kolektivna pogodba je bila s sklepom o registraciji kolektivne pogodbe, ki ga je izdalo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve vpisana v register kolektivnih pogodb z datumom 14. 4. 2000 pod zap. št. 61 in št. spisa 104-01-0001/2000-02.

TARIFNA PRILOGA

H KOLEKTIVNI POGODBI ČASOPISNOINFORMATIVNE, ZALOŽNIŠKE IN KNJIGOTRŠKE DEJAVNOSTI

(1) Izhodiščne plače

Izhodiščne plače so za mesec april po posameznih tarifnih razredih naslednje:

Tarifni razred	Izhodiščna plača v SIT za polni delovni čas	Založniška, časopisno	
		razmerja	knjigotrška informativna
I. enostavna dela	1,00	65.750	68.223
II. manj zahtevna dela	1,15	75.613	78.456
III. srednje zahtevna dela	1,30	85.475	88.690
IV. zahtevna dela	1,45	95.338	98.923
V. bolj zahtevna dela	1,70	111.775	115.979
VI. zelo zahtevna dela	2,20	144.650	150.091
VII. visoko zahtevna dela	2,60	175.550	177.380
VIII. najbolj zahtevna dela	3,30	216.975	225.136
IX. izjemno pomembna, najbolj zahtevna dela	3,80	249.850	259.247

(2) V primeru, da bi izplačilo plač ogrozilo obstoj delodajalca in povzročilo večje število presežnih delavcev, se ahko zaradi ohranitve delovnih mest delodajalec in sindikat pisno dogovorita o drugačni politiki plač, vendar le začasno za obdobje največ šestih mesecev.

2. Usklajevanje izhodiščnih plač

Izhodiščne plače se usklajujejo z rastjo življenjskih potrebščin v preteklem letu na način, kakršen je določen v tarifni prilogi k splošni kolektivni pogodbi za gospodarske dejavnosti.

3. Regres za letni dopust

Delavcu pripada regres za letni dopust in znaša 70% zadnjega znanega podatka povprečne plače RS.

4. Povračila stroškov v zvezi z delom

Povračila stroškov v zvezi z delom (prehrana med delom, prevoz na delo in z dela, službena potovanja, terenski dodatek) se izplačujejo in usklajujejo v višini zgornjega zneska, določenega z uredbo o višini povračil stroškov v zvezi z delom in drugih prejemkov, ki se pri ugotavljanju davčne osnove priznavajo kot odhodek (Uradni list RS, št. 72/93 in 7/95)

5. Veljavnost

(1) Pogodbeni partnerji se obvezujejo, da bodo v najkrajšem možnem času, vendar najkasneje do 31. 12. 2000, sprejeli posebno tarifno lestvico za knjigotrško dejavnost.

(2) Tarifna priloga h kolektivni pogodbi časopisno informativne, založniške in knjigotrske dejavnosti začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 3. 2000.

(3) Tarifna priloga velja do sklenitve nove.

(4) Pogodbeni stranki se zavezujeta, da bosta do 1. 1. 2004 izhodiščno plačo I. tarifnega razreda, določeno v tej tarifni prilogi, uskladili z minimalno plačo, določeno z zakonom o minimalni plači, o načinu usklajevanja plač in o regre-su za letni dopust.

(5) O vsakoletni višini uskladitve izhodiščne plače prvega tarifnega razreda z minimalno plačo, v skladu s prejšnjim odstavkom, se pogodbeni stranki dogovorita najkasneje do 31. 12. tekočega leta z veljavnostjo s 1. 1. naslednjega leta tako, da vsakokrat razliko med izhodiščno plačo po tej tarifni prilogi in minimalno plačo zmanjšata za četrtno. O prvi taki uskladitvi se pogodbeni stranki dogovorita do 31. 12. 2000 in bo veljala za leto 2001.

2002. Sklep o potrditvi učbenika: POSLOVNO KOMUNICIRANJE

Na podlagi 26. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96) je Strokovni svet Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje na 38. seji dne 14. 4. 2000 sprejel

S K L E P o potrditvi učbenika: POSLOVNO KOMUNICIRANJE

Avtorja: Zlatko Mihaljčič, Lučka Šantl Mihaljčič.

Učbenik Poslovno komuniciranje se potrdi za 2. letnik za predmet Poslovno komuniciranje v izobraževalnih programih Kuhar, Natakhar in Frizer.

Potrdi se za dobo 5 šolskih let.

Učbenik sta recenzirala: dr. Norbert Jauševc, mag. Franci Požgan.

Lektorirala: Alenka Polajnar.

V letu 2000 založila: Založba JUTRO, Črnuška c. 3, Ljubljana.

Št. 612 – 91/00

Ljubljana, dne 20. aprila 2000.

prof. dr. Ivan Svetlik l. r.
Predsednik
Strokovnega sveta RS
za poklicno in strokovno
izobraževanje

2003. Sklep o potrditvi delovnega zvezka: POSLOVNO KOMUNICIRANJE

Na podlagi 26. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96) je Strokovni svet Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje na svoji 38. seji dne 14. 4. 2000 sprejel

S K L E P o potrditvi delovnega zvezka: POSLOVNO KOMUNICIRANJE

Avtorja: Zlatko Mihaljčič, Lučka Šantl Mihaljčič.

Delovni zvezek Poslovno komuniciranje se potrdi za 2. letnik za predmet Poslovno komuniciranje v izobraževalnih programih Kuhar, Natakhar in Frizer.

Potrdi se za dobo 5 šolskih let.

Delovni zvezek sta recenzirala: dr. Norbert Jauševc, Irena Dogša;

Lektorirala: Alenka Polajnar;

V letu 2000 založila: Založba JUTRO, Črnuška cesta 3, Ljubljana.

Št. 612 – 92/00

Ljubljana, dne 20. aprila 2000.

prof. dr. Ivan Svetlik l. r.
Predsednik
Strokovnega sveta RS
za poklicno in strokovno
izobraževanje

DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE

2004. Odločba o dodelitvi licence za opravljanje dejavnosti organiziranja turističnih potovanj in/ali licence za opravljanje dejavnosti prodaje oziroma posredovanja turističnih potovanj

Gospodarska zbornica Slovenije je v skladu z določili zakona o pospeševanju turizma (Uradni list RS št. 57/98) in pravilnika o načinu in postopku za pridobitev licence za opravljanje dejavnosti organiziranja turističnih potovanj, dejavnosti prodaje oziroma posredovanja turističnih potovanj ter o načinu vodenja registra izdanih licenc (Uradni list RS, št. 13/99) izdala

ODLOČBO**o dodelitvi licence za opravljanje dejavnosti organiziranja turističnih potovanj in/ali licence za opravljanje dejavnosti prodaje oziroma posredovanja turističnih potovanj**

naslednjim pravnim ali fizičnim osebam:

Številka odločbe	Datum izdaje odločbe	Vrsta licence	Matična številka	Ime pravne ali fizične osebe
10028	13. 4. 2000	prodaja	1429442	TAJA DVORŠAK&CO., d.n.o.
10023/1	19. 4. 2000	organiziranje	1489259	CONDOR TRAVEL, d.o.o.
10023/2	19. 4. 2000	prodaja	1489259	CONDOR TRAVEL, d.o.o.
10027/1	19. 4. 2000	organiziranje	5280135	A Ž SERVIS
10027/2	19. 4. 2000	prodaja	5280135	A Ž SERVIS
10031/1	19. 4. 2000	organiziranje	5143233	IZLETNIK CELJE
10031/2	19. 4. 2000	prodaja	5143233	IZLETNIK CELJE
10032/1	19. 4. 2000	organiziranje	5360013	AVANTURA, d.o.o.
10032/2	19. 4. 2000	prodaja	5360013	AVANTURA, d.o.o.
10033/1	19. 4. 2000	organiziranje	5577627	BONUS TURISTIČNA AGENCIJA
10033/2	19. 4. 2000	prodaja	5577627	BONUS TURISTIČNA AGENCIJA
10034/1	19. 4. 2000	organiziranje	5422688	AGENCIJA GRAD, M. Pirc s.p.
10034/2	19. 4. 2000	prodaja	5422688	AGENCIJA GRAD, M. Pirc s.p.

Št. 5

Ljubljana, dne 4. maja 2000.

Rika Germ Metlika l. r.
Generalna sekretarka**OBČINE****LJUBLJANA****2005. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto Š1-Šiška**

Na podlagi drugega odstavka 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 43/89 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) in 26. člena statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 32/95, 33/95, 71/97, 13/98 in 24/00) je Mestni svet mestne občine Ljubljana na 14. seji dne 27. 3. 2000 sprejel

ODLOK**o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto Š1-Šiška**

1. člen

V odloku o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto Š1-Šiška (Uradni list SRS, št. 28/89, Uradni list RS, št. 24/91-II., 58/92, 5/94, 24/96, 40/97) se 1. člen dopolni tako, da se na koncu besedila pika spremeni v vejico in doda besedilo: "in spremembe in dopolnitve odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje planske celote Š1, ki jih je izdelala MOL, Mestna uprava, Oddelek za urbanizem in okolje pod št. 3521-227/99 v juniju 1999".

2. člen

V 45. členu se v točki a) v alineji, ki določa posege v morfoloških enotah 2A/3, 2A/5 in 2A/8 in 2A/9, na koncu besedila doda nova vrstica, ki se glasi:

"v morfoloških enotah 2A/3, 2A/5 in 2A/8 so dovoljene tudi novogradnje".

3. člen

V 47. členu se v točki a) vrste posegov v prostor v alineji, ki določa posege v morfoloških enotah 3C/1, 3C/3, 3C/6 in 3C/12, doda nova vrstica, ki se glasi:

"v morfološki enoti 3C/12 je dovoljena gradnja parkirnih mest in poslovno-garažnih objektov max. višine 2K+P+2+T (M)."

V alineji, ki opredeljuje posege v morfoloških enotah 3C/2, 3C/5 in 3C/10, se doda nova vrstica, ki se glasi:

"v morfološki enoti 3C/10 je dovoljena gradnja poslovno-garažnih objektov max. višine 2K+P+1".

Za določili, ki veljajo za morfološki enoti 3C/8 in 3C/9, se doda nova alineja, ki se glasi:

"Morfološka enota 3C/13

V območju so dovoljeni naslednji posegi:

- gradnja stanovanjskih objektov z delno poslovno-trgovsko-gostinskim programom,
- maksimalna etažnost je 2K+P+ME (mezanin)+2+T,
- rekonstrukcije in adaptacije obstoječih objektov, nadzidave, dozidave, rušitve in nadomestna gradnja,
- gradnja ploščadi, ramp, dovozov in parkirišč,
- urejanje zelenic in otroških igrišč,
- spremembe namembnosti".

4. člen

Te spremembe in dopolnitve odloka začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3521-21/99-4

Ljubljana, dne 27. marca 2000.

Županja
Mestne občine Ljubljana
Viktorija Potočnik l. r.

2006. Ugotovitev, da je mandat mestnega svetnika prešel na naslednjega kandidata z liste kandidatov Liberalne demokracije Slovenije, Mestni odbor Ljubljana

Na podlagi sklepa 14. seje Mestnega sveta mestne občine Ljubljana z dne 27. 3. 2000, da je mestni svetnici Brigiti Bukovec prenehal mandat na podlagi 37.a člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US, 45/94 – odl. US, 57/94, 14/95, 20/95 – odl. US, 73/95 – odl. US, 9/96 – odl. US, 14/96 – odl. US, 36/96 – odl. US, 44/96 – odl. US, 68/96 – odl. US, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 22/99 – odl. US, 36/99 – odl. US in 59/99 – odl. US) je Mestna volilna komisija na seji dne 7. 4. 2000 na podlagi 30. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94 in 70/95)

u g o t o v i l a

da je mandat mestnega svetnika prešel na naslednjega kandidata za liste kandidatov Liberalne demokracije Slovenije, Mestni odbor Ljubljana.

Ta kandidatka je Cvetka Selšek, roj. 18. 12. 1951, dipl. ekonomistka, stanuje v Ljubljani, Igriška 8.

Kandidatka je podala izjavo, da sprejema mandat.

Št. 5/2000

Ljubljana, dne 7. aprila 2000.

Predsednica
Volilne komisije
Mestne občine Ljubljana
dr. Tjaša Strobl, dipl. prav. l. r.

—

BLED

2007. Odlok o priznanju Občine Bled

Na podlagi 16. člena statuta Občine Bled (Uradni list RS, št. 33/99) je Občinski svet občine Bled na 13. redni seji dne 5. 4. 2000 sprejel

O D L O K
o priznanjih Občine Bled

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta odlok določa vrsto priznanj Občine Bled, pogoje, postopek in način podeljevanja priznanj ter način vodenja evidence.

2. člen

Občina Bled podeljuje priznanja zaslužnim občanom, drugim posameznikom, podjetjem, zavodom, društvom in skupinam, združenjem in drugim pravnim osebam za dosežke na področju gospodarstva, šolstva, kulture, znanosti, športa, ekologije, zaščite in reševanja, in na drugih

področjih človekove ustvarjalnosti, ki prispevajo k boljšemu, kvalitetnejšemu in popolnejšemu življenju občanov in ki imajo pomen za razvoj in ugled Občine Bled.

Priznanje je lahko podeljeno tudi posmrtno.

3. člen

Priznanja Občine Bled so:

- Zlata plaketa Občine Bled,
- Srebrna plaketa Občine Bled,
- Bronasta plaketa Občine Bled,
- naziv častni občan,
- častni znak Občine Bled.

4. člen

O podelitvi priznanj Občine Bled odloča Občinski svet občine Bled (v nadaljnjem besedilu: občinski svet) na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja (v nadaljnjem besedilu: komisija).

Župan občine lahko podeli priznanje v primerih, ki jih določa odlok.

II. ZLATA PLAKETA OBČINE BLED

5. člen

Zlata plaketa Občine Bled je najvišje priznanje Občine Bled. Podeljuje jo Občinski svet občine Bled:

1. za večletne uspehe ali enkratne izjemne dosežke trajnejšega pomena,

2. za večletne uspehe in dosežke, s katerimi povečujejo ugled občine na gospodarskem, družbenem ali drugem področju življenja in dela.

6. člen

Zlata plaketa Občine Bled je reliefni odtis grba občine Bled, ki je pritrjen na ustrezno podlago. Na podlago se pritrdi kovinska ploščica (pozlačena medenina) z vgraviranim napisom: Zlati grb Občine Bled, ime in priimek prejemnika ter datum podelitve.

III. SREBRNA PLAKETA OBČINE BLED

7. člen

Srebrno plaketo Občine Bled podeljuje Občinski svet občine Bled ob izjemnih enkratnih dosežkih, ob izredno humanem in požrtvovalnem dejanju, ob življenjskem ali delovnem jubileju in drugih utemeljenih podobnih priložnostih.

8. člen

Srebrna plaketa je reliefni odtis grba Občine Bled, ki je pritrjen na ustrezno podlago. Na podlago se pritrdi tudi kovinska ploščica (srebrna medenina) z vgraviranim napisom Srebrna plaketa Občine Bled, ime in priimek prejemnika ter datum podelitve.

IV. BRONASTA PLAKETA OBČINE BLED

9. člen

Bronasto plaketo Občine Bled podeljuje Občinski svet občine Bled za dosežke in uspehe na področju izobraževanja, kulture, znanosti, tehnike, ekologije in športa ter za dejanja, ki se odražajo v humanem odnosu do sočloveka.

10. člen

Bronasta plaketa občine Bled je reliefni odtis grba Občine Bled, ki je pritrjen na ustrezno podlago. Na podlago se pritrdi kovinska ploščica (baker) z vgraviranim napisom: Bronasta plaketa Občine Bled, ime in priimek prejemnika in datum podelitve.

V. ČASTNI ZNAK OBČINE BLEDE

11. člen

Častni znak Občine Bled podeljuje župan posameznikom, skupinam občanov, društvom za posebne dosežke in uspehe na vseh področjih družbenega življenja ter uglednim gostom in delegacijam.

12. člen

Častni znak Občine Bled je barvni reliefni odtis grba Občine Bled, ki je pritrjen na ustrezno podlago. Na podlago se pritrdi kovinska ploščica z vgraviranim napisom: »Častni znak Občine Bled«, ime in priimek prejemnika in datum podelitve.«

VI. NAZIV ČASTNI OBČAN

13. člen

Občanom Občine Bled in drugim državljanom Republike Slovenije, kakor tudi državljanom tujih držav, ki imajo posebne zasluge na področju gospodarstva, znanosti, umetnosti, kulture in športa ter za druge izjemne dosežke, ki so pomembni za razvoj in dvig ugleda Bleda, lahko občinski svet podeli naziv častnega občana.

Naziv častni občan se podeli s posebno listino, ki vsebuje besedilo sklepa o podelitvi naziva častni občan Občine Bled.

VII. POSTOPEK ZA PODELJEVANJE PRIZNANJ

14. člen

Pobudniki oziroma predlagatelji za podelitev priznanj Občine Bled so lahko občani, politične stranke, krajevne skupnosti, podjetja, društva ter druge organizacije in skupnosti.

15. člen

Priznanja Občine Bled se podeljujejo na podlagi javnega razpisa. Razpis za podelitev priznanj objavi komisija, na ustrezen način v javnih glasilih, enkrat letno – najkasneje tri mesece pred občinskim praznikom za tekoče leto.

Z razpisom se objavijo:

- kriteriji za podelitev priznanj,
- podatki, ki jih mora vsebovati pobuda oziroma predlog ter
- rok, do katerega morajo biti poslane pobude oziroma predlogi.

16. člen

Pobuda mora biti pisna in mora vsebovati:

- naziv in ime pobudnika,
- ime in priimek predlaganega prejemnika priznanja in osnovne osebne podatke,
- obrazložitev pobude,
- dokumente, ki potrjujejo dejstva v obrazložitvi.

17. člen

Komisija obravnava pobude za podelitev priznanj najkasneje v 60 dneh po prejemu pobude.

Komisija lahko:

- zahteva od pobudnika, da vlogo dopolni,
- pobudo zavrne, če predlog ni dovolj ali ustrezno utemeljen,
- zaprosi za mnenje ustrezne strokovne institucije, občinske organe ali druge ustrezne organizacije.

18. člen

Komisija sprejme ustrezen sklep za podelitev in ga posreduje občinskemu svetu v obravnavo in odločanje.

19. člen

Priznanja po tem odloku se enkratna, vendar se med seboj ne izključujejo. Praviloma jih izročita župan ali od njega pooblaščen oseba, skupaj s posebno listino, ki vsebuje besedilo sklepa o podelitvi.

Priznanja se izroči na svečani seji občinskega sveta ob praznovanju občinskega praznika, lahko pa tudi na svečan način ob posebnih slovesnostih ali s svečanim sprejemom ob dogodkih in datumih, pomembnih za občino ali dobitnike priznanj na dan, ki je čim bližje takšnemu datumu.

VIII. NAČIN VODENJA EVIDENCE PODELJENIH PRIZNANJ

20. člen

Strokovna in administrativna dela v zvezi s podeljevanjem priznanj opravlja Občinska uprava občine Bled.

Celotno gradivo v zvezi s podelitvijo priznanj je javno in je na vpogled na občinski upravi.

21. člen

Priznanja se vpisujejo v evidenco posameznih priznanj kronološko in vsebuje naslednje podatke:

- zaporedno številko,
- ime in priimek ali naziv ter osnovne podatke o prejemniku,
- datum seje, na kateri je bilo odločeno o podelitvi priznanja ter številka sklepa občinskega sveta,
- datum izročitve priznanja.

22. člen

Sredstva za izvajanje tega odloka zagotovi občinski svet v proračunu občine za vsako leto posebej.

IX. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

23. člen

Celotno podobo priznanj Občine Bled iz 3. člena tega odloka izbere komisija, določena v 4. členu odloka.

24. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 01503-4/00

Bled, dne 5. aprila 2000.

Župan
Občine Bled
mag. Boris Malej l. r.

2008. Odlok o ustanovitvi sosveta za varnost občanov Občine Bled

Na podlagi 21. člena zakona o policiji (Uradni list RS, št. 49/98), 16. člena statuta Občine Bled (Uradni list RS, št. 33/99) je Občinski svet občine Bled na 13. redni seji dne 5. 4. 2000 sprejel

O D L O K
o ustanovitvi sosveta za varnost občanov Občine Bled

I. SPLOŠNA DOLOČBA**1. člen**

S tem odlokom se v Občini Bled ustanavlja Sosvet za varnost občanov Občine Bled (v nadaljnjem besedilu: sosvet za varnost občanov), ki kot organ župana in občinskega sveta, v skladu s tem sklepom opravlja naloge, ki so usmerjene k zagotavljanju večje varnosti občanov, spodbujanju in vplivanju občanov na varnostno organiziranje, aktivnemu spremljanju, preprečevanju in odpravljanju različnih asocialnih pojavnosti.

II. DELOVNO PODROČJE**2. člen**

Sosvet za varnost občanov skrbi za razvijanje, uveljavljanje in zagotavljanje navodil in predpisov ter posledično v zvezi s tem izvajanje ukrepov, ki prispevajo k večji varnosti, osveščenosti, medsebojni povezanosti ter pomoči na naslednjih področjih:

1. varnosti, preventive in reševanja problematike na področju kriminalitete in drugih odklonskih pojavov,
2. javnega reda in miru,
3. varnosti, vzgoje in preventive v cestnem prometu,
4. na drugih področjih, ki neposredno ali posredno vplivajo na varnost občanov.

III. NALOGE**3. člen**

V okviru svojih pristojnosti sosvet za varnost občanov opravlja zlasti naslednje naloge:

1. preučuje, spremlja, obravnava, analizira obstoječo problematiko s področja naštetih v 2. členu, ter druge varnostno-vzgojne pojave in dogodke; ter predlaga organom, ki urejajo posamezna področja navodila, ukrepe oziroma morebitne rešitve nastalih težav v lokalni skupnosti;

2. sodeluje z organi in organizacijami, ki se ukvarjajo z dejavnostjo, katerih cilji so usmerjeni k zagotavljanju večje varnosti in strpnosti med občani.

3. spodbuja k varnostnemu samo organiziranju občanov;

4. sodeluje, spremlja in spodbuja delovanje in izvajanje različnih preventivnih programov, namenjenih vsem občanom, ki iščejo pomoč;

5. organizira problemske konference, okrogle mize, posvete, predavanja in druge akcije, katerih namen je osvestiti, informirati ter spodbuditi občane k zdravemu, ustvarjalnemu in na različnih področjih dejavnemu življenju, ob upoštevanju varnostne kulture in strpnosti med ljudmi;

6. opravlja druge zadeve s področja preventive na področju, javnega reda, zatiranju kriminalitete in drugih oblik patoloških stanj.

IV. SESTAVA IN POSLOVANJE**4. člen**

(1) Sosvet za varnost občanov ima sedem stalnih članov, ki jih imenuje župan.

(2) Mandat članov traja štiri leta.

(3) Sosvet za varnost občanov sestavljajo:

1. župan Občine Bled, kot predsednik sosveta za varnost občanov,
2. komandir policijskega oddelka Bled,
3. direktor javnega zavoda s področja vzgoje in izobraževanja,
4. direktor Centra za socialno delo Radovljica,
5. direktor LTO,
6. predsednik sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu,
7. direktor Zdravstvenega doma – enota Bled.

(4) V delovanje sosveta za varnost občanov se kot nestalni člani lahko vključujejo tudi drugi organi, organizacije in društva, ki neposredno ali posredno lahko vplivajo na varnost občanov.

5. člen

Delovanje sosveta za varnost občanov je javno in se ureja s poslovnikom, ki ga sprejme svet za varnost občanov.

6. člen

(1) Občinski svet določi na podlagi programa dela v vsakoletnem proračunu Občine Bled, sredstva za izvajanje nalog sosveta za varnost občanov.

(2) Sredstva, ki so določena v občinskem proračunu, uporablja sosvet za varnost občanov na podlagi sprejetega finančnega načrta.

7. člen

Strokovno pripravo gradiva opravljajo strokovne službe posameznih javnih zavodov in drugih služb, administrativno-tehnične naloge za sosvet opravlja Občinska uprava občine Bled – oddelek za splošne in normativno pravne zadeve.

V. KONČNA DOLOČBA**8. člen**

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 01503-5/00

Bled, dne 5. aprila 2000.

Župan
Občine Bled
mag. Boris Malej l. r.

2009. Odlok o oskrbi s pitno vodo v Občini Bled

Na podlagi 4. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93), 26. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93 in 1/96), 21. in 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98 in 59/99 – odločba US), 3. in 25. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 42/85, 47/87 in 5/90 ter Uradni list RS, št. 10/91, 13/93, 66/93, 35/97, 87/97 in 73/98), 16.

člena statuta Občine Bled (Uradni list RS, št. 33/99) ter odloka o gospodarskih javnih službah v občini Bled (Uradni list RS, št. 65/94) je Občinski svet občine Bled na 13. redni seji dne 5. 4. 2000 sprejel

O D L O K **o oskrbi s pitno vodo v Občini Bled**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen odloka)

Ta odlok določa pogoje in način oskrbe s pitno vodo iz javnih vodovodov ter pravice, dolžnosti in odgovornosti lastnika, upravljalca in uporabnikov v zvezi z dobavo in odjemom pitne vode.

2. člen

(lastnik, upravljalec, uporabnik)

Lastnik objektov in naprav javnega vodovodnega sistema v Občini Bled je Občina Bled, ki jih s pogodbo prenese v upravljanje izbranemu izvajalcu gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo.

Upravljalec objektov in naprav javnega vodovodnega sistema v Občini Bled je podjetje, ki izvaja javno službo za oskrbo s pitno vodo in ki mora biti tehnično opremljen in strokovno usposobljen za opravljanje te dejavnosti (v nadaljevanju: upravljalec).

Uporabnik pitne vode je vsaka fizična ali pravna oseba, ki uporablja vodo iz javnega vodovodnega sistema ali koristi hidrantno omrežje, ki je vezano na javni vodovodni sistem (v nadaljevanju: uporabnik).

3. člen

(obseg izvajanja javne službe)

Izvajanje javne službe oskrbe s pitno vodo obsega:

1. oskrbo s pitno vodo,
2. gospodarno izkoriščanje javnega vodovodnega sistema v skladu s tem odlokom in drugimi predpisi,
3. razvoj, načrtovanje in pospeševanje javne službe,
4. investicijsko načrtovanje in gospodarjenje z javnim vodovodnim sistemom,
5. investicijsko vzdrževanje, izvajanje potrebnih rekonstrukcij in tehnično tehnoloških izboljšav,
6. redno vzdrževanje javnega vodovodnega sistema,
7. izvajanje meritev in monitoringa,
8. izdajanje soglasij.

II. NAPRAVE IN OBJEKTI ZA ZAJEMANJE IN DOVAJANJE PITNE VODE

4. člen

(javni vodovodni sistem)

Javni vodovodni sistem je sistem, ki zagotavlja oskrbo s pitno vodo najmanj petih gospodinjstev ali dvajset ljudi ali javnih objektov ali objektov za proizvodnjo in promet z živili (pravilnik o zdravstveni ustreznosti pitne vode – Uradni list RS, št. 46/97) v lasti občine (v nadaljevanju: javni vodovod).

Lokalni vodovod po tem odloku je vodovodno omrežje komunalnih objektov in naprav, ki ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka tega člena. Z lokalnimi vodovodi lahko upravljajo in gospodarijo vaše skupnosti oziroma vodovodni odbori in lastniki vodovodnega omrežja.

5. člen

(javni vodovod)

Javni vodovod obsega magistralno, primarno in sekundarno omrežje komunalnih objektov in naprav, kot jih določa navodilo o tem, kaj šteje za sekundarno, primarno in magistralno omrežje komunalnih in drugih objektov in naprav – pri objektih in napravah vodovodnega omrežja (Uradni list SRS, št. 27/85).

Magistralno omrežje komunalnih in drugih objektov in naprav vodovodnega omrežja »Radovna – Bled – Hraše«, ki oskrbuje s pitno vodo Občino Bled in Občino Radovljica je na področju Občine Bled v lasti Občine Bled. Vsa medsebojna razmerja glede upravljanja in vzdrževanja ter z njimi povezane stroške občini uredita s pogodbo.

6. člen

(upravljanje z napravami in objekti)

Naprave in objekte za zajemanje in dovajanje pitne vode delimo po načinu upravljanja in odgovornosti za vzdrževanje na:

1. naprave in objekte upravljalca,
2. naprave in objekte uporabnika.

7. člen

(odgovornost uporabnika)

Naprave in objekti, za katere je odgovoren uporabnik so vse notranje vodovodne instalacije za vodomerom, vključno z vodomernim jaškom oziroma vse notranje vodovodne instalacije v objektu, če vodomer ni vgrajen. Notranje vodovodne instalacije so objekti in naprave uporabnikov (naprave za reduciranje ali dviganje tlaka vode, vodohrani za sanitarno ali požarno vodo, naprave za ogrevanje, mehčanje, dezinfekcijo vode, interni vodomeri in podobne naprave), ki jih od javnega vodovoda ločuje merilno ali obračunsko mesto oziroma objekt.

Uporabnik je odgovoren tudi za hidrantno omrežje, ki služi varovanju objekta oziroma skupine objektov, katerih lastnik je oziroma jih uporablja, v primeru, da je vodomer pred hidrantnim omrežjem.

Te naprave in objekti so last oziroma osnovno sredstvo uporabnika in z njimi upravlja in razpolaga.

8. člen

(odgovornost upravljalca)

Naprave in objekti, za katere je odgovoren upravljalec, so:

1. magistralno omrežje in naprave,
2. primarno omrežje in naprave,
3. sekundarno omrežje in naprave,
4. vodovodni priključki z vodomeri.

Naprave in objekti iz prejšnjega odstavka se delijo na naprave in objekte individualne rabe ter naprave in objekte skupne rabe. Naprave in objekte skupne rabe so naprave in objekti za oskrbo prebivalstva s požarno vodo ter omrežje za vzdrževanje javnih površin.

9. člen

(kataster vodovoda in register)

Upravljalec je dolžan voditi kataster javnega vodovoda, ki mora vsebovati seznam, lego in osnovne podatke omrežja in naprav iz 8. člena tega odloka in ki mora biti kompatibilen z obstoječim geografsko informacijskim sistemom občine ter ažurirane podatke redno posredovati lastniku v računalniški obliki.

Upravljalec je dolžan voditi register vodovodnih priključkov in hidrantnih mest ter evidenco izdanih soglasij, dovoljenj in odločb ter ažuriran register in evidenco redno posredovati lastniku v računalniški obliki.

10. člen

(tehnična izvedba in uporaba javnih vodovodov)

Tehnična izvedba in uporaba javnih vodovodov v Občini Bled se določi s pravilnikom, ki ga pripravi izvajalec, ki izvaja javno službo oskrbe s pitno vodo, sprejme pa ga pristojni občinski organ.

III. PRIKLJUČITEV NA JAVNI VODOVOD

11. člen

(primeri, ko si mora uporabnik pridobiti soglasje upravjalca)

Uporabnik si mora pridobiti soglasje upravjalca:

1. za trajno priključitev na javni vodovod;
2. za začasno priključitev na javni vodovod.

Upravljalec je uporabniku dolžan izdati soglasje za začasno priključitev na javni vodovod pod pogojem, da kapacitete vodnih virov in zmogljivost javnega vodovoda, na katerega se uporabnik priključuje, dovoljujejo začasno novo potrošnje in da upravljalec predhodno pridobi pozitivno pisno mnenje občine, razen za potrebe začasnih priključkov za gradnjo objektov. Upravljalec v soglasju poleg ostalih pogojev določi tudi rok odstranitve začasnega priključka in seznaniti uporabnika s pogoji za pridobitev stalnega priključka;

3. za vse gradnje, rekonstrukcije ali adaptacije, ki bi lahko vplivale na objekte in naprave za oskrbo s pitno vodo.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

Z denarno kaznijo od 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik – posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

Z denarno kaznijo od 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

12. člen

(soglasje upravjalca)

Upravljalec je dolžan izdati uporabniku soglasje za priključek na javni vodovod pod pogojem, da je uporabnik vložil vlogo s predloženo veljavno dokumentacijo, predpisano z zakonom o urejanju naselij in drugih posegov v prostor, zakonom o graditvi objektov ter, da razpoložljive kapacitete vodnih virov in zmogljivost javnega vodovoda, na katerega se uporabnik priključuje, dovoljujejo novo potrošnje.

Za velike porabnike vode, ki porabijo več kot 3000 m³ vode mesečno, mora upravljalec pred izdajo soglasja pridobiti pisno mnenje občine.

V primeru, da kapacitete vodnih virov in zmogljivost javnega vodovoda ne omogočajo novih priključkov, je upravljalec dolžan uporabnika seznaniti o trenutnih razmerah ter o pogojih, pod katerimi bi bila priključitev možna.

Upravljalec ne izda soglasja za priključitev na javni vodovod, če odvod odpadnih vod ni ustrezno urejen oziroma bi lahko povzročil onesnaženje vira pitne vode.

13. člen

(vsebina soglasja upravjalca)

Upravljalec mora v soglasjih uporabniku javnega vodovoda določiti:

1. minimalne odmike objektov od vodovodnega omrežja,
2. pogoje in navodila za zaščito javnega vodovoda pred vplivom ostalih objektov, posebno novogradenj,

3. pogoje glede trase, globine in profila priključnega omrežja ter priključno mesto na javni vodovod,

4. podatke o zahtevanem profilu in tipu vodomera,

5. podatke o lokaciji, obliki in velikosti vodomernega jaška,

6. pogoje križanj komunalnih vodov z javnim vodovodom ter potrebne odmike objekta od vodovodnih objektov in naprav.

V primeru novogradenj je upravljalec poleg pogojev v soglasjih iz prejšnjega odstavka dolžan predpisati še:

1. zaščitne ukrepe za objekte, ki so locirani na ožjem, širšem ali vplivnem območju podtalnice, zajetij vodnih virov ali vodnih virov, predvidenih za zajem pitne vode,

2. pogoje zunanje ureditve objektov na mestih, kjer je predvidena trasa vodovoda,

3. druge zahteve, ki so pomembne za delovanje in razvoj oskrbe z vodo.

14. člen

(soglasje lastnikov zemljišč)

Uporabnik si mora za priključitev objekta na javni vodovod poleg soglasja upravjalca pridobiti tudi soglasje lastnikov zemljišč, po katerih poteka vodovodni priključek in/ali se nahaja vodomerni jašek.

15. člen

(soglasja upravjalca)

Upravljalec izdaja soglasja k lokaciji in h gradnji objekta. V primeru izdaje enotnega dovoljenja mora biti projekt vodovodnega priključnega omrežja in notranje instalacije izdelan v skladu z zahtevami upravjalca. Upravljalec izda soglasje začasne priključke po postopku in v obliki, ki jih določa pravilnik o tehnični izvedbi in uporabi javnih vodovodov, ki jih upravlja.

1. K vlogi za izdajo soglasja k lokaciji je izdelovalec lokacijske dokumentacije (za uporabnika) dolžan priložiti:

a) lokacijske osnove (obstoječe stanje, namen in zmogljivost objekta, posegi v prostor, okolje, podatki o komunalnih priključkih, potrebnih za obratovanje objekta ali naprave...),

b) situacijo z vrisanim objektom v M 1:500 v dveh izvodih ali v združljivi računalniški obliki,

c) opis specifičnosti objekta, zlasti glede količine predvidene porabe vode in opis tehnološkega procesa.

2. K vlogi za izdajo soglasja h gradnji je investitor dolžan priložiti:

a) lokacijsko dovoljenje in situacijo objekta v M 1:500, ki je sestavni del projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja (PGD) ali projekt PGD,

b) projekt notranjih vodovodnih instalacij in priključnega omrežja (priključka) z izračunom porabe vode,

c) podatke o uporabni tlorisni površini poslovnih objektov oziroma stanovanjskih površin, če ti niso jasno razvidni iz projekta,

d) projekt kanalizacije in priključka na javno kanalizacijo, če ta obstaja.

Uporabnik, ki prosi za izdajo soglasja h gradnji objekta, ki ima lahko vpliv na objekte in naprave za oskrbo s pitno vodo, mora podati upravljalcu tudi podatke o tehnoloških procesih in odpadkih, ki nastajajo v proizvodnem procesu.

3. Pogoje za priključitev poda upravljalec v soglasju h gradnji oziroma enotnemu dovoljenju za gradnjo, investitor pa je dolžan pred priključitvijo predložiti upravljalcu:

a) ustrezno upravno dovoljenje za gradnjo,

b) potrdilo o poravnani taksi za priključitev na javni vodovod,

c) naročilo za izvedbo priključka.

Upravljalca lahko odredi katerokoli soglasje iz tega člena, če predložena dokumentacija ni v skladu s tehničnimi predpisi, ki urejajo priključitev na javni vodovod.

V primeru, da uporabnik ne izpolnjuje pogojev za izdajo soglasja, se o tem izda odločba.

O pritožbi zoper odločbo odloča župan.

16. člen (vodovodni priključek)

Vodovodni priključek je spojna instalacija od javnega vodovoda oziroma od priključnega elementa na sekundarnem vodovodnem omrežju do vključno vodomera in je last uporabnika.

Vodovodni priključek je potrebno izvesti dosledno in v skladu s soglasjem. Montažo vodovodnega priključka (instalacijska dela, tlačni preizkus in montažo vodomera) na javni vodovod, razen zemeljskih in ureditvenih del, lahko izvede le upravljalca oziroma s soglasjem upravljalca za taka dela usposobljen izvajalec.

Izdelava vodovodnega priključka se izvede na stroške uporabnika, prav tako tudi prva vgradnja vodomera na obstoječih priključkih. Po končani gradnji uporabnik vodovodni priključek brezplačno prenese v upravljanje upravljalca.

Stroški vzdrževanja priključka in vzdrževanja vodomera so zajeti v ceni vode, razen stroškov urejanja privatnega zemljišča, nastalih pri montaži oziroma popravilu vodovodnega priključka (asfaltiranje, tlakovanje, urejanje zelenih površin in podobno), ki jih poravnava uporabnik.

Popravilo vodovodnega priključka lahko opravi le upravljalca. Če je vodomera nameščen v objektu ali če vodomera ni vgrajen, uporabnik nosi stroške gradbenih del popravila v objektu.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

Z denarno kaznijo do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik – posameznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena.

Z denarno kaznijo do 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena.

17. člen (pogoji izvedbe vodovodnega priključka)

Upravljalca je proti plačilu dolžan izvesti priključek uporabnika na javni vodovod, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. uporabnik je izpolnil pogoje soglasij,
2. uporabnik je poravnal takso za priključitev na javni vodovod,
3. uporabnik je predložil naročilo za izvedbo priključka,
4. uporabnik ima gradbeno dovoljenje ali drugo upravno dovoljenje,

5. upravljalca presodi, da ob izvedbi vodovodnega priključka ne nastane nevarnost za ostale uporabnike v prostoru.

Upravljalca je dolžan izvesti priključek v roku 10 dni po predložiti zahtevki za priključitev, če vremenski pogoji dopuščajo kvalitetno izvedbo.

Višino stroškov izdaje soglasij določi organ upravljanja upravljalca v soglasju z lastnikom.

Plačilo takse za priključitev na javni vodovod določi lastnik s posebnim odlokom.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju s prvim in/ali drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

18. člen (izvedba vodovodnega priključka)

Vodovodni priključek se izvede praviloma za vsak objekt posebej. Pri tem se mora upoštevati velikost in namembnost objekta ter predvidena količina porabljene vode. Če je v objektu več uporabnikov in želijo vsi imeti svoje vodomere, se uporabnikom ugotovi, presek priključka pa v tem primeru določi upravljalca. Stroške razdelitve in preureditve instalacije nosijo uporabniki.

19. člen (izvajalec in nadzornik del)

Vsa redna vzdrževalna dela na javnem vodovodnem omrežju izvaja ali nadzira upravljalca.

Vsa dela na hišnih priključkih izvaja ali nadzira upravljalca v soglasju z uporabnikom in skladno z določili tega odloka.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju s prvim in/ali drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

Z denarno kaznijo do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik – posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim in/ali drugim odstavkom tega člena.

Z denarno kaznijo do 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim in/ali drugim odstavkom tega člena.

IV. FINANCIRANJE JAVNE SLUŽBE OSKRBE S PITNO VODO

20. člen (določanje cene m³ vode)

Javna služba oskrbe s pitno vodo se financira iz cene storitev. Cena storitve se obračunava po m³ porabljene vode.

Cena m³ vode se določi skladno s predpisi o oblikovanju cen komunalnih storitev enotno za vse uporabnike. Cena storitev oblikuje upravljalca v skladu z veljavno zakonodajo, ki jo na predlog upravljalca sprejme s sklepom o tarifni postavki oskrbe s pitno vodo pristojni občinski organ.

Prihodki, ki nastanejo iz razlike med upravičeno in lastno ceno storitev, se lahko uporabljajo samo za izvajanje programa za doseganje predpisane oskrbe s pitno vodo.

V primeru izkazanih različnih stroškov, ki jih posamezni uporabniki povzročajo v zaključenem oskrbovalnem sistemu ali nastajajo v posameznem obdobju, se cena m³ vode lahko določi diferencirano za posamezne oskrbovalne sisteme.

21. člen (financiranje investicijskega vzdrževanja)

Obnove, rekonstrukcije, adaptacije (investicijsko vzdrževanje) javnega vodovoda se financirajo iz amortizacije na osnovi letnega plana upravljalca, ki ga sprejme pristojni občinski organ.

22. člen (financiranje širitve omrežja – novogradnji)

Širitev javnega vodovoda se financira iz dobička upravljalca, iz sredstev proračuna Občine Bled, iz posojil in prispevkov fizičnih in pravnih oseb, razlike med lastno in upravičeno ceno storitve ter drugih možnih virov.

23. člen

(financiranje vzdrževanja objektov in naprav)

Redno in investicijsko vzdrževanje javnih vodovodov se financira iz cene storitve na osnovi sprejetega letnega plana upravljalca, ki ga sprejme pristojni občinski organ.

V. VODOVODNI OBJEKTI IN NAPRAVE

24. člen

(nadzor ter izvajanje gradbenih in instalcijskih del)

Vse gradnje in obnove javnega vodovoda nadzira strokovno usposobljena organizacija, ki jo izbere pristojni organ investitorja.

Upravljalca ima v primeru, da ni izbran za izvajanje nadzora nad gradnjo ali obnovo, možnost opravljanja dodatnega nadzora nad izvajanjem del. Dodatni nadzor lahko opravlja tudi druga strokovna organizacija, če jo pooblasti upravljalca.

Dodatni nadzor s strani upravljalca obsega preverjanje izpolnjevanja določil tega odloka, pravil stroke, pravilnika o tehnični izvedbi in uporabi javnih vodovodov ter pogojev iz izdanih soglasij upravljalca.

25. člen

(tehnični pregled)

Tehnični pregled zgrajene naprave in objekta razpiše upravni organ. Pri tehničnem pregledu upravljalca preveri v soglasju zahtevane pogoje.

Če pri gradnji niso bili upoštevani vsi zahtevani pogoji, upravljalca ne prevzame javnega vodovoda v upravljanje, dokler niso odpravljene vse pomanjkljivosti.

Po opravljenem tehničnem pregledu in z izdanim uporabnim dovoljenjem upravljalca takoj prevzame javni vodovod v upravljanje.

26. člen

(prevzem v upravljanje)

Investitor javnega vodovoda mora po končani gradnji prenesti javni vodovod v upravljanje upravljalcu iz 2. člena tega odloka.

Upravljalca prevzame javni vodovod v upravljanje z naslednjo dokumentacijo:

1. uporabno dovoljenje,
2. geodetski posnetek izvedenih del v računalniški obliki,
3. zapisnik o tlačnem preizkusu,
4. projekt izvedenih del,
5. podatke o investicijski vrednosti (nabavna vrednost, odpisana vrednost – ugotovljena na podlagi Slovenskih računovodskih standardov in zakona o računovodstvu,
6. urejena lastninska razmerja – služnost za vzdrževanje in upravljanje,
7. laboratorijske analize kvalitete pitne vode,
8. vsi vgrajeni vodomeri morajo biti pregledani in žigosani od pristojnega urada za kontrolo meril skladno s predpisi.

VI. VODOMERI IN VODOVODNI PRIKLJUČKI

27. člen

(prostor za vodomer)

Uporabnik je dolžan zgraditi in vzdrževati prostor za vodomer v skladu z veljavnimi sanitarno-tehničnimi predpisi, navodili in pogoji upravljalca. Prostor, v katerem je vgrajen

vodomer, mora biti vedno dostopen pooblaščenim delavcem upravljalca vodovoda za kontrolo in vzdrževanje.

V primeru, da se del vodovodnega priključka in/ali vodomer nahaja v objektu uporabnika, mora uporabnik omogočiti delavcem upravljalca vzdrževanje in upravljanje tega dela vodovodnega priključka in vodomera in mu zagotoviti nemoten dostop do objektov in naprav, ki jih ima upravljalca v upravljanju.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju s prvim in/ali drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

Z denarno kaznijo do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik – posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim in/ali drugim odstavkom tega člena.

Z denarno kaznijo do 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim in/ali drugim odstavkom tega člena.

28. člen

(obračunski vodomer)

Obračunski vodomer namesti upravljalca na stroške uporabnika za vsak vodovodni priključek. Velikost in mesto vgraditve vodomera sta razvidna iz dokumentacije za izdajo soglasja.

Vodomer nadzoruje, pregleduje in vzdržuje upravljalca na svoje stroške glede na zakon o meroslovju (Uradni list RS, št. 1/95) in odredbo o rokih, v katerih se redno overjajo merila (Uradni list RS, št. 2/96). Uporabnik ne sme brez soglasja upravljalca izvesti prestavitve vodomera, zamenjave ali drugih del na vodomeru.

Uporabnik ima v primeru, kadar je o točnosti vodomera deljeno mnenje, pravico zahtevati kontrolo točnosti vodomera. Če se ugotovi, da je točnost vodomera izven dopustnih meja, nosi stroške preizkusa in umerjanja upravljalca, v nasprotnem primeru pa uporabnik.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

Z denarno kaznijo do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik – posameznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena.

Z denarno kaznijo do 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena.

29. člen

(interni vodomer)

V hišni instalaciji so lahko vgrajeni tudi interni vodomeri, ki služijo uporabnikom za interno porazdelitev potrošnje in kontrolo in jih upravljalca ne vzdržuje.

Osnova za obračun je odčitek glavnega obračunskega vodomera.

30. člen

(prevzem vodovodnih priključkov v upravljanje)

Upravljalca prevzame v upravljanje vse obstoječe vodovodne priključke uporabnikov, vključno z vodomerom, z dnem uveljavitve tega odloka ter pod naslednjimi pogoji:

1. da je vodovodni priključek izveden v skladu z dosežanimi veljavnimi predpisi, normativi in z izdanimi soglasji,
2. da ima uporabnik soglasje lastnikov zemljišč, po katerih poteka vodovodni priključek in z njimi uredi podpis služnostne pravice za vzdrževanje in upravljanje za upravljalca.

Kolikor priključek ni izveden v skladu z zgoraj navedenimi pogoji, upravljalec seznanil uporabnika z nepravilnostmi in rokom, do katerega mora uporabnik nepravilnosti odpraviti. Po preteku tega roka upravljalec uredi priključek na stroške uporabnika.

31. člen
(okvare)

Vsako okvaro na vodovodnem priključku ali vodomernu je uporabnik dolžan takoj prijaviti upravljalcu vodovoda.

Stroški okvar na vodovodnem priključku in vodomernu, nastalih po krivdi uporabnika, bremenijo uporabnika.

VII. MERITVE PORABE IN OBRAČUN

32. člen
(obračun porabe vode)

Uporabniku se zaračuna količina dejansko porabljene vode v m³ po odčitku obračunskega vodomera na priključku. Načina zaračunavanja sta dva:

1. za male uporabnike (letna poraba do 1000 m³ vode): akontacija na osnovi porabe vode v preteklem odčitovalnem obdobju in veljavne cene. Enkrat letno je potrebno izvesti poračun na podlagi odčitane dejanske porabe.

2. za velike uporabnike (letna poraba enaka ali večja od 1000 m³ vode): plačujejo mesečno glede na odčitek stanja vodomera v preteklem mesecu.

S porabniki vode, ki porabijo več kot 3000 m³ vode mesečno, lahko upravljalec sklone posebno pogodbo o meritvi in dobavi vode, po predhodnem soglasju občine.

33. člen
(obračun pavšalne porabe vode)

V primeru, da upravljalec ali uporabnik ugotovi, da je obračunski vodomerni v okvari ali da iz drugega razloga ni mogoče odčitati porabe vode, se za čas okvare obračuna pavšalna poraba vode na osnovi povprečne porabe vode v preteklem odčitovalnem obdobju.

34. člen
(vodovodni priključek za več uporabnikov in interna delitev računa)

V primeru, da je v objektu več uporabnikov vode preko enega vodomera, uporabniki z medsebojnim sporazumom določijo ključ delitve stroškov porabljene vode. Upravljalec lahko izjemoma izstavlja račune posameznim strankam na osnovi potrjenega ključa delitve vseh strank.

Interna delitev in zaračunavanje vode posameznih uporabnikov iz prejšnjega odstavka je obveznost lastnika oziroma upravjalca takega objekta.

35. člen
(račun)

Uporabniki plačujejo porabljeno vodo na podlagi izdanih računov.

Uporabnik je dolžan upravljalcu plačati račun za porabo vode v 15 dneh po izstavitvi računa.

Upravljalec je dolžan na dan izstavitve računa le-tega tudi poslati uporabnikom.

V primeru, da uporabnik ne poravnava porabe vode v 15 dneh po izstavitvi računa, ga je upravljalec dolžan opomniti in v opominu navesti posledice neplačanega računa. Kolikor uporabnik ne plača računa v dodatnem 15-dnevem roku, ki mu je dan z opominom, upravljalec prekine dobavo vode brez dodatnega opozorila.

36. člen
(ugovor)

Uporabnik lahko posreduje pisni ugovor upravljalcu zoper račun za porabljeno vodo v roku 8 dni po prejemu računa, v kolikor meni, da mu količina porabljene vode ni pravilno odmerjena. Upravljalec je dolžan v roku 8 dni na ugovor uporabnika pisno odgovoriti.

Do predpisanega roka za odgovor upravjalca na ugovor zoper račun za porabljeno vodo, upravljalec ne sme prekiniti dobavo vode.

VIII. VARČEVANJE Z VODO

37. člen
(obveznosti upravjalca)

Upravljalec je dolžan:

1. sistematično in strokovno zmanjševati količino neregistrirane vode (redna sanacija vodovodnega omrežja, redna zamenjava vodomernov, ukinitve pavšalnih obračunov),

2. izvajati črpanje vode tako, da je poraba energije minimalna.

38. člen

(prednostno zadovoljevanje potreb uporabnikov)

V primeru višje sile (potres, požar, suša, onesnaževanje virov, izpad energije, velike okvare in drugi razlogi za pomanjkanje pitne vode) in v skladu z zakonom ima upravljalec pravico brez nadomestila škode prekiniti ali zmanjšati dobavo vode, mora pa obvestiti uporabnike in postopati v skladu s sprejetim načrtom ukrepov za take primere. V ta namen v soglasju s pristojnim občinskim organom določi prednostno zadovoljevanje potreb uporabnikov za osnovne življenjske potrebe občanov po pitni vodi in za požarno varnost, kar so uporabniki in upravljalec dolžni upoštevati.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

Z denarno kaznijo do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik – posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

Z denarno kaznijo do 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

39. člen
(stroški, povezani z izgubo vode)

Upravljalec ali pooblaščenca oseba s strani upravjalca nosi vse stroške poškodbe javnega vodovoda (kolikor ne ugotovi povzročitelja poškodbe), stroške po nemarnosti izpuščene vode pri priključevanju ali pri obnovi oziroma vzdrževanju javnega vodovoda in vodovodnega priključka ter vse stroške iztoka vode eno uro po ugotovitvi ali prijavi poškodbe na javnem vodovodu ali vodovodnem priključku. Upravljalec ali pooblaščenca oseba s strani upravjalca nosi tudi vso škodo, ki je pri tem nastala.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, če zaradi nemarnosti povzroči poškodbo in/ali iztok vode in/ali če eno uro po ugotovitvi ali prijavi poškodbe ne ustavi nekontroliran iztok vode, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

Z denarno kaznijo do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik – posameznik, če zaradi nemarnosti povzroči poškodbo in/ali iztok vode in/ali če eno uro po ugotovitvi ali prijavi poškodbe ne ustavi nekontroliran iztok vode.

IX. PREKINITEV DOBAVE VODE

40. člen

(prekinitev na stroške uporabnika)

Upravljalca lahko na stroške uporabnika brez odpovedi, vendar po predhodnem obvestilu prekine dobavo pitne vode v primerih:

1. kadar stanje hišne instalacije ogroža zdravje drugih uporabnikov pitne vode,

2. če je priključek na javni vodovod izdelan brez soglasja,

3. če uporabnik brez soglasja upravljalca dovoli priključitev drugega uporabnika na svojo interno instalacijo ali spremeni namembnost objekta,

4. če uporabnik onemogoča delavcem upravljalca pregled in odčitavanje vodomera, pregled hišne instalacije in priključka v skladu s tem odlokom,

5. če uporabnik brez soglasja upravljalca opravlja posege v naprave in objekte, ki jih ima v upravljanju upravljalca,

6. če uporabnik krši navodila, priporočila in predpise o varčevanju z vodo v izrednih razmerah (redukcije),

7. če uporabnik ne dovoli vgraditve ali zamenjave vodomera in oznake vodomera,

8. če uporabnik ne plača računa v plačilnem roku in niti v dodatnem roku iz opomina, vendar v skladu s 35. členom tega odloka,

9. če uporabnik ali njegov pooblaščen predstavnik pisno odpove ali zahteva zaporo vode,

10. če interna instalacija in druge naprave uporabnika ovirajo redno dobavo vode drugim uporabnikom in uporabnik tega noče preprečiti,

11. če uporabnik brez privolitve upravljalca odstrani plombo na vodomernu, hidrantu ali kako drugače spremeni izvedbo priključka,

12. če upravljalca ugotovi, da ima uporabnik tudi lastni vodni vir in le-ta ni ločen od javnega vodovoda,

13. če je preteklo rok za odstranitev začasnega priključka.

Dobava vode je prekinjena, dokler ni odpravljen vzrok prekinitve. Za ponovno priključitev mora uporabnik plačati stroške prekinitve in ponovne priključitve.

Po izrecni želji uporabnika je upravljalca dolžan izvesti začasno prekinitve dobave vode na stroške uporabnika.

Stroške prekinitve in ponovne priključitve določi upravljalca v soglasju z lastnikom.

41. člen

(krajša prekinitev dobave vode)

Upravljalca lahko prekine dobavo vode za krajši čas v primeru planiranih vzdrževalnih del na javnem vodovodu ali okvar na javnem vodovodu.

Upravljalca mora preko sredstev javnega obveščanja ali direktno obvestiti uporabnike o vzroku za prekinitev in predvidenem trajanju prekinitve, in sicer v primeru planiranih vzdrževalnih del vsaj tri dni pred nameravano prekinitvijo, v primeru okvar pa takoj ob njihovem nastanku.

Uporabniki v primeru krajših prekinitve dobave vode niso upravičeni do odškodnin.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju s prvim in drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

Z denarno kaznijo do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik – posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim in drugim odstavkom tega člena.

X. OBVEZNOSTI IN NALOGE LASTNIKA, UPRAVLJALCA IN UPORABNIKOV

42. člen

(obveznosti lastnika)

Obveznosti lastnika pri oskrbi in dobavi vode so:

1. z izgradnjo javnega vodovoda zagotavljati oskrbo s pitno vodo,
2. obravnavati poročila upravljalca o stanju vodooskrbe in predlogih za njeno izboljšanje,
3. na predlog upravljalca obravnavati predlog višine tarifne postavke oskrbe s pitno vodo.

43. člen

(obveznosti upravljalca)

Obveznosti upravljalca pri oskrbi in dobavi vode so poleg obsega izvajanja javne službe, ki je opredeljen v 3. členu tega odloka in obveznosti iz 37. člena tega odloka:

1. redna kontrola in izvajanje ukrepov za stalno dobavo zdravstveno ustrezne pitne vode in za varnost vodooskrbe v skladu s pravilnikom o zdravstveni ustreznosti pitne vode (Uradni list RS, št. 46/97) in z ostalimi predpisi ter zakoni,

2. predlagati odloke oziroma spremembe odlokov o določitvi varstvenih pasovih in ukrepov za zavarovanje vodnih virov,

3. zagotavljanje uporabnikom stalno oskrbo s pitno vodo, skrb za normalno in nemoteno delovanje javnega vodovoda in da pravočasno pripravlja plane enostavne in razširjene reprodukcije ter sprejme pravilnik o tehnični izvedbi in uporabi javnega vodovoda, ki ga upravlja ter z njimi seznanjeni uporabnike,

4. redno vzdrževanje in kontrola objektov in naprav javnega vodovoda ter gospodarno ravnanje z javnim vodovodom,

5. vzdrževanje priključkov na svoje stroške, razen v primeru, če okvara na priključku nastane po ugotovljeni krivdi uporabnika ali tretje osebe,

6. redno pregledovanje, preizkušanje, zamenjava in namestitve vodomernov v skladu z zakonom o merilih ali na zahtevo uporabnika v skladu z 28. členom tega odloka,

7. skrb za pravilno obratovanje in redno vzdrževanje požarnega omrežja in hidrantov ter skrb za dostopnost do hidrantov,

8. obveščanje uporabnikov o času trajanja ter vzrokih in ukrepih ob prekinitvah dobave vode, izrednih razmerah ali v primeru ugotovitve oporečnosti vode iz javnega vodovoda,

9. skrb za redno obračun porabljene vode in redno odčitavanje vodomernov,

10. ažurno izdajanje soglasij v skladu z določbami tega odloka in omogočanje priključitev na vodovod,

11. izdelava strategij razvoja in pravočasna izdelava večletnih planov za razširitev vodovodnega omrežja,

12. vodenje katastra vodovoda, registra vodovodnih priključkov ter hidrantnih mest in ostale evidence,

13. organiziranje preskrbe v izrednih razmerah in ažurno poročanje o nastopu izrednih razmer ustreznim organom občine,

14. obračunavanje amortizacije in vodenje ostalih poslovnih knjig,

15. sistematično pregledovanje omrežja, ugotavljanje in odprava izgub ter skrb za avtomatizacijo,

16. zaščita vodnih objektov (zajetje, črpališča, vodo-hrani, raztežilniki),

17. ob stiski zagotoviti nemoteno oskrbo s pitno vodo,

18. zagotoviti stalnost in brezhibnost postopkov priprave vode,

19. redno posredovati podatke o zdravstveni ustreznosti pitne vode lastniku in uporabniku.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

44. člen

(obveznosti uporabnikov)

Obveznosti uporabnikov so:

1. redno vzdrževanje naprav in objektov, ki so v upravljanju uporabnikov in zaščita pred zmrzovanjem,

2. omogočanje neoviranega dostopa do obračunskega vodomera in njegove oznake,

3. javljanje upravljalcu o napakah in poškodbah na javnem vodovodu ali vodovodnih priključkih in odjemu vode iz hidrantov,

4. upoštevanje navodil o gospodarnem ravnanju z vodo ter o varčevanju v času izrednih razmer ali ob prekinitvi dobave vode,

5. da s pisnim obvestilom javijo upravljalcu lastninske, namembnostne ali preostale spremembe pri uporabniku,

6. redno vzdrževanje internega hidrantnega omrežja,

7. redno plačevanje vode na osnovi izdanih računov v plačilnem roku,

8. urejanje medsebojne delitve stroškov, če ima več uporabnikov obračun preko enega obračunskega vodomera,

9. kontroliranje stvarne porabe vode z dovoljeno ob priključitvi,

10. da upravljalcu uredi podpis služnostne pravice za vzdrževanje in upravljanje svojega vodovodnega priključka preko vseh prizadetih parcel.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju s 1., 2., 3., 4. in 5. točko prvega odstavka tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

Z denarno kaznijo do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik – posameznik, ki ravna v nasprotju s 1., 2., 3., 4. in 5. točko prvega odstavka tega člena.

Z denarno kaznijo do 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s 1., 2., 3., 4. in 5. točko prvega odstavka tega člena.

45. člen

(obveznosti upravjalcev drugih objektov in naprav)

Upravjalci drugih objektov in naprav (cest, ulic, trgov, kanalizacijskega, elektro, telefonskega, kableskega TV, toplovodnega, plinskega omrežja...) morajo pri opravljanju del na svojih objektih in napravah zagotoviti, da ostanejo vodovodne naprave in objekti nepoškodovani.

Za vse posege v območju vodovodnih napeljav in naprav morajo predhodno pridobiti soglasje upravjalca vodovoda in upoštevati pogoje iz soglasja, ki o vseh posegih pred izdajo soglasja pisno obvesti lastnika.

Upravjalci drugih objektov in naprav nosijo vse stroške poškodb in tudi vso škodo, ki je nastala pri posegih v območju javnega vodovoda in priključkov na le-teh.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

Z denarno kaznijo do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik – posameznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena.

46. člen

(odjem vode iz hidrantov)

Hidranti v javnem vodovodu služijo predvsem požarni varnosti in morajo biti vedno dostopni in v brezhibnem stanju.

Uporabniki imajo pravico uporabe glavnega hidrantnega omrežja brez soglasja upravjalca le v primeru požara.

Zaradi registracije nekontroliranega odvzema vode iz hidrantov so uporabniki dolžni o odvzemu vode iz hidrantov v roku sedem dni obvestiti upravjalca vodovoda.

V primeru uporabe za druge potrebe pa morajo uporabniki pridobiti soglasje upravjalca ter z njim skleniti dogovor o poravnavi stroškov za porabo vode na podlagi pogodbe.

Uporabnik mora pustiti hidrant v brezhibnem stanju in nosi vse stroške popravila za okvare, ki jih je povzročil.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

Z denarno kaznijo do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik – posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

Z denarno kaznijo do 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

50. člen

(ureditev priključkov v skladu s tem odlokom)

Uporabniki, ki so priključeni na javni vodovod v nasprotju s tem odlokom, so dolžni urediti priključek v enem letu po uveljavitvi tega odloka.

Nadzor nad izvajanjem tega člena izvaja upravljalec, ki predloži lastniku javnega vodovoda spisek uporabnikov, ki kršijo prvi odstavek tega člena.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

Z denarno kaznijo do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik – posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

Z denarno kaznijo do 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

51. člen

(prevzem vaških vodovodov)

Najkasneje v roku 3 mesecev po uveljavitvi tega odloka je upravljalec dolžan skleniti pogodbo o prevzemu v upravljanje vodovode, ki so v skladu s 4. členom javni vodovodi z lastniki oziroma upravjalci le-teh.

V pogodbi je potrebno opredeliti:

1. vodovod, ki se predaja, z vso dokumentacijo,

2. podatke o investicijski vrednosti (nabavna vrednost, odpisana vrednost – ugotovljena na podlagi Slovenskih računovodskih standardov in zakona o računovodstvu),

3. vgrajene obračunske vodomere, ki morajo biti pregledani in žigosani v skladu s tem odlokom,

4. stroške obratovanja vodovoda, ki se predaja ter stroške, povezane s prevzecom,

5. način prevzema.

V roku treh mesecev po prevzemu vodovodov v upravljanje upravljalec pripravi program sanacije ter potrebnih del za delovanje vodovoda v skladu s predpisi.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

Z denarno kaznijo do 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

52. člen

(nadzor nad izvajanjem tega odloka)

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravljajo občinski redarji in občinski inšpektor, ki tudi izvajajo ukrepe po tem odloku.

53. člen

(sprejem pravilnika)

Upravljalec je dolžan v roku treh mesecev po uveljavitvi tega odloka predložiti Občini Bled v obravnavo in sprejem pravilnik o tehnični izvedbi in uporabi javnega vodovoda.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

54. člen

(kataster)

Upravljalec je dolžan v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega odloka predložiti Občini Bled obstoječi kataster javnih vodovodov z ažuriranim stanjem na dan predaje.

Vzpostavitev in vodenje katastra se uredi v skladu z zakonom o geodetski službi (Uradni list RS, št. 8/00).

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

55. člen

(program ureditve oskrbe s pitno vodo)

Upravljalec je dolžan v roku treh mesecev po uveljavitvi tega odloka predložiti Občini Bled program za doseganje predpisane oskrbe s pitno vodo, kolikor obstoječa oskrba s pitno vodo ne dosega predpisane kvalitete in načina oskrbe.

56. člen

(veljavnost cene)

Do sprejetja sklepa o tarifni postavki oskrbe z vodo iz 20. člena tega odloka veljajo dosedanje cene m³ vode, stroški vzdrževanja priključkov pa se ne pokrivajo iz cene storitev.

57. člen

(taksa)

Do sprejetja novega odloka se taksa za priključitev na javni vodovod določa v skladu z veljavnim odlokom o merilih in kriterijih za izračun prispevka ob priključitvi na javni vodovod in kanalizacijo v občini Radovljica (Uradni list RS, št. 39/93).

58. člen

(začetek veljave tega odloka)

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01503-3/00

Bled, dne 5. aprila 2000.

Župan
Občine Bled
mag. Boris Malej l. r.

2010. Odlok o načinu izvajanja gospodarske javne službe distribucije zemeljskega plina na območju Občine Bled

Na podlagi 3. in 7. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/95), odlok o gospodarskih javnih službah v Občini Bled (Uradni list RS, št. 58/98) in 16. člena statuta Občine Bled (Uradni list RS, št. 33/99) je Občinski svet občine Bled na 13. seji dne 5. 4. 2000 sprejel

O D L O K

o načinu izvajanja gospodarske javne službe distribucije zemeljskega plina na območju Občine Bled

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta odlok ureja način opravljanja gospodarske javne službe distribucije zemeljskega plina v Občini Bled in določa pogoje za oskrbo uporabnikov s plinom (v nadaljevanju: javna služba).

2. člen

Distribucija zemeljskega plina iz lokalnega javnega omrežja je v Občini Bled gospodarska javna služba.

Gospodarska javna služba iz prvega odstavka tega člena obsega:

- vzdrževanje in upravljanje lokalnega javnega omrežja za distribucijo zemeljskega plina in hišnih priključkov (v nadaljnjem besedilu: distribucijsko omrežje),
- dobava plina uporabnikom na tem omrežju,
- nakup plina od izvajalca javne službe transporta plina in prodajo plina uporabnikom na distribucijskem omrežju,
- izdajanje pogojev in soglasij v skladu z zakonom o urejanju naselij in drugih posegov v prostor.

3. člen

Izvajalec javne službe transporta plina je v smislu tega odloka pravna oseba, ki v skladu s predpisi izvaja to javno službo in v tem okviru dobavlja plin izvajalcu javne službe distribucije plina (distributer plina), na območju Občine Bled.

Distributer plina je pravna oseba, ki v skladu s predpisi in splošnimi akti Občine Bled, opravlja gospodarsko javno službo distribucije plina na območju ali delu območja Občine Bled.

4. člen

Porabnik plina v smislu tega odloka je vsaka fizična ali pravna oseba, ki ji distributer plina dobavlja plin iz distribucijskega omrežja ob pogojih, predpisanih z zakonom ali drugimi predpisi in tem odlokom.

Uporabniki plina na distribucijskem omrežju so pravne in fizične osebe, ki jih določa 4. člen uredbe o načinu izvajanja gospodarske javne službe oskrbe z zemeljskim plinom iz transportnega omrežja (Uradni list RS, št. 77/96).

II. ORGANIZACIJSKA IN PROSTORSKA ZASNOVA DISTRIBUCIJE PLINA

5. člen

Distribucijo plina se lahko opravlja v vseh organizacijskih oblikah, predvidenih v zakonu o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93).

Praviloma se za distribucijo plina podeli koncesija, in sicer tako, da mora distributer zgraditi tudi distribucijsko omrežje.

Če je tako določeno v koncesijskem aktu ali koncesijski pogodbi, sodeluje kot soinvestitor pri izgradnji distribucijskega omrežja tudi koncedent.

6. člen

Koncesija se podeli za določeno oskrbovalno območje, ki obsega del ali celotno ozemlje občine in se določi z odlokom občinskega sveta.

Če v odloku o podelitvi koncesije (koncesijski akt) oskrbovalno območje ni določeno, se šteje, da je oskrbovalno območje tisto, ki ga določa odlok o lokacijskem načrtu za distribucijsko omrežje.

Že podeljena koncesija se lahko razširi brez razpisa tudi na druga oskrbovalna območja.

Podrobneje, v skladu s tem odlokom, pogoje koncesije določi koncesijski akt in v skladu z njim, koncesijska pogodba.

7. člen

Na oskrbovalnih območjih je priključitev obvezna za objekte, v katerih je potrebna vgraditev oziroma obratovanje toplotnih energetskih naprav skupne moči preko 50 KW.

Za nove objekte in za obstoječe objekte, ki se jih dograjuje na oskrbovalnem območju, nastane obveznost priključitve na javno plinovodno omrežje ob dograditvi oziroma ob začetku uporabe objekta.

Za obstoječe objekte, ki jih je v smislu določil prvega odstavka tega člena obvezno priključiti na distribucijsko omrežje, je končni rok priključitve tri leta po izdaji uporabnega dovoljenja za del omrežja, na katero se mora uporabnik priključiti.

Za objekte, v katerih je potrebna vgraditev ali obratovanje toplotnih energetskih naprav skupne moči do 50 KW, nastane obveznost priključitve le, če je to predvideno s prostorskimi izvedbenimi akti ali s programi sanacije stanja okolja, ki jih sprejme Občinski svet občine Bled.

Obvezna priključitev se nanaša na objekte, za katere je urejena oziroma je s projekti predvidena uporaba virov energije, ki po veljavnih standardih in normativih ne povzročajo onesnaževanja okolja preko dovoljenih meja.

Postavljanje sistema z jeklenkami, sistema z malimi rezervoarji ali kontejnerji pri potrošnikih je dovoljeno, če naprave ne služijo za distribucijo omrežnega plina za komercialne namene večjim uporabnikom, vendar le kot rezerva, skladno s pravilnikom o utekočinjenem naftnem plinu (Uradni list RS, št. 22/91).

8. člen

Zavezanec za priključitev objekta na distribucijsko omrežje je lastnik, upravitelj ali investitor objekta, če ga za priključitev zavezuje ta odlok.

9. člen

Distributer plina ima pri opravljanju gospodarske javne službe javna pooblastila, določena v zakonu, in sicer:

- izdajanje soglasja za priključitev na distribucijsko omrežje,
- dovoljenje za priključitev,
- izdajanje predhodnih pogojev in soglasij k posegom v prostor.

Distributer plina ima pravico začasno omejiti tlak, prekiniti ali ustaviti dobavo plina pod pogoji, določenimi v zakonu, predpisu državnega organa in tem odloku.

III. INFRASTRUKTURNI OBJEKTI IN NAPRAVE

10. člen

Infra strukturni objekti in naprave za distribucijo plina (v nadaljevanju: infrastruktura) sestavljajo distribucijsko omrežje.

Distribucijsko omrežje obsega primarne in sekundarne plinovode, hišne priključke ter objekte in naprave, ki so namenjeni oskrbi uporabnikov plina na tem omrežju, vključno z glavnim zapornim elementom hišnih priključkov (požarno pipo).

Hišni priključek je priključni cevovod za dovod plina do posamezne zgradbe z glavnim zapornim ventilom in napravami na omrežju. Hišni priključek je dolžan zgraditi koncesionar.

Notranja plinska napeljava zajema vso plinovodno omrežje, napeljavo od glavne požarne pipe do posameznih plinskih trošil.

Plinska trošila so naprave, ki so priključene na plinsko inštalacijo in trošijo plin.

11. člen

Če se opravlja distribucija plina na podlagi koncesije, da občina distribucijsko infrastrukturo v njeni lasti v najem distributerju.

Določba prejšnjega odstavka se uporablja tudi v primeru, če je distribucijska infrastruktura v solastnini koncesionarja in koncedenta.

Koncesionar stvari, ki sestavljajo infrastrukturo, ne sme odsvojiti: pogodba, sklenjena v nasprotju s to odločbo, je nična.

Koncesionar je dolžan distribucijsko omrežje tekoče in investicijsko vzdrževati, kar je sestavni del izvrševanja javne službe.

12. člen

Distribucijsko omrežje je last občine in le-ta ga lahko da v upravljanje javnemu podjetju, ki opravlja distribucijo plina.

Javno podjetje lahko zgradi distribucijsko omrežje tudi z vlaganjem javnega ali zasebnega kapitala.

Javno podjetje stvari, ki sestavljajo infrastrukturo za distribucijo plina, ne sme odsvojiti; pogodba, sklenjena v nasprotju s to odločbo, je nična.

Javno podjetje je dolžno distribucijsko omrežje tekoče in investicijsko vzdrževati, kar je sestavni del izvrševanja javne službe.

13. člen

Na stavah, ki sestavljajo infrastrukturo, ni mogoče pridobiti lastninske pravice s priposestvanjem ali okupacijo.

Stvari, ki sestavljajo infrastrukturo, ni mogoče obremeniti s hipoteko ali jih dati v zastavo.

Služnosti in druge stvarne pravice je mogoče ustanoviti na nepremičninah, ki sestavljajo infrastrukturo le, če to ne nasprotuje njihovemu namenu v okviru izvrševanja javne službe.

IV. PRIKLJUČEVANJE NA DISTRIBUCIJSKO OMREŽJE

14. člen

Uporabnik se priključi na distribucijsko omrežje na način in pod pogoji, določenimi s tem odlokom ne glede na to, ali se priključuje na lastno zahtevo ali je k temu zavezan s tem odlokom.

15. člen

Pri pridobitvi uporabnega dovoljenja mora distributer obvestiti uporabnika o možnostih priključitve objekta na plinovodno omrežje.

Uporabnik mora pri distributerju plina vložiti zahtevek za priključitev objekta na javno plinovodno omrežje. Zahtevki mora vsebovati vse potrebne podatke za odločanje o možnostih in pogojih priključitve.

16. člen

Distributer plina je dolžan na podlagi pravilno sestavljenega zahtevka izdati zavezancu za priključitev soglasje za priključitev v roku 30 dni.

Soglasje za priključitev mora vsebovati tehnične, finančne in organizacijske pogoje in obveznosti, ki jih mora uporabnik izpolniti za priključitev objekta na javno plinovodno omrežje.

Distributer je dolžan dati investitorju ali uporabniku pisno soglasje za priključitev, če so pogoji v zahtevi za soglasje usklajeni s pogoji iz tega odloka, in če to dopuščajo zmogljivosti distribucijskih infrastrukturnih objektov in naprav.

17. člen

Uporabnik je dolžan nositi del stroškov izgradnje hišnega priključka.

Plačilo stroškov v zvezi z ureditvijo priključka in izvedbo priključitve (cene priključka) se ureja s pogodbo med distributerjem in uporabnikom na podlagi koncesijske pogodbe.

18. člen

Po končanih preizkusih notranje plinske napeljave mora izvajalec izdati pisno poročilo o tlačnem preizkusu in izjavo o sposobnosti hišne plinske napeljave za obratovanje.

O priključitvi in funkcionalnem preizkusu plinski trošil mora izdati pisno izjavo pooblaščenim servisier.

19. člen

Uporabnik mora, ko je izpolnil vse pogoje iz soglasja za priključitev, pridobiti od distributerja plina dovoljenje za priključitev objekta na javno plinovodno omrežje.

Zahtevku za izdajo dovoljenja za priključitev mora priložiti potrebno dokumentacijo iz prejšnjega člena, iz katerega je razvidno, da so vsa izvedena dela na notranji plinski napeljavi v objektu izvedena v skladu s tehničnimi predpisi, standardi in normativi ter v skladu s pogoji soglasja za priključitev.

20. člen

Distributer plina mora izvesti priključitev potem, ko je na podlagi predložene dokumentacije in pregleda izvedenih del ugotovljeno, da priključitev objekta na plinovodno omrežje ne predstavlja nevarnosti glede požara, prometa ter življenja in zdravja ljudi v objektu in v njegovi okolici.

Distributer plina lahko zavrne priključitev, dokler niso izpolnjeni pogoji iz predhodnega odstavka tega člena. Pred izdajo dovoljenja za priključitev mora distributer plina vročiti uporabniku navodila glede ravnanja in ukrepanja pri uporabi plina. Uporabnik mora podpisati prejem navodil in se obvezati, da bo poskrbel za seznanitev morebitnih drugih uporabnikov plina v objektu z navodili.

21. člen

Stroški prvega in vseh nadaljnjih rednih in izrednih pregledov, preizkusov in atestov plinske napeljave in plinskih trošil v objektu bremenijo lastnika, upravljalca ali investitorja objekta in se zaračunajo v skladu z odlokom o tarifi.

Stroški rednih in izrednih pregledov hišnega priključka po priključitvi objekta na javno plinovodno omrežje bremenijo distributerja plina.

22. člen

V dokumentaciji za priključitev, ki ga izda distributer plina potem, ko so izpolnjeni vsi pogoji, mora navesti imena odgovornih oseb, ki so izvedle pregled plinske napeljave in plinskih trošil v objektu.

Dokumentacijo za priključitev mora distributer plina trajno hraniti v svojem arhivu.

23. člen

Neposredno priključitev objekta na javno plinovodno omrežje sme opraviti le distributer plina ali podizvajalec, ki ga je distributer zato pooblastil. Distributer objektivno odgovarja za delo podizvajalca.

24. člen

Določbe tega odloka o priključitvi se uporabljajo tudi v primeru povečanja priključne moči pri uporabnikih.

V. CENA PLINA IN PLAČEVANJE PORABLJENEGA PLINA

25. člen

Cena plina se določa v skladu z zakonom in drugimi predpisi tako, da pokrije vse stroške distributerja v zvezi z distribucijo plina.

Cena plina ne sme presežati cene lahkega kurilnega olja glede na pridobljeno toplotno energijo in način uporabe.

26. člen

Podrobneje ureja način določanja cene plina za različne kategorije uporabnikov in način obračunavanja ter plačevanja plina odlok občinskega sveta (tarifa).

27. člen

Ceno plina določa v skladu z zakonom in drugimi predpisi ter na podlagi tarife pristojni organ občinske uprave na predlog distributerja ali po uradni dolžnosti.

28. člen

Uporabnik je dolžan plačati uporabljeno količino plina v določenem obdobju (obračunsko obdobje), ki ne sme biti daljše od treh mesecev.

Količina dobavljenega plina se ugotavlja s predpisanim plinomerom. Distributer plina mora plinomere redno pregledovati in jih zamenjati v skladu s predpisi, ki urejajo kontrolo meril.

Uporabnik je dolžan distributerju omogočiti dostop do merilnih naprav zaradi odčitavanja, vzdrževanja ali zamenjave plinomera.

Če distributer zaradi odsotnosti uporabnika ni mogel odčitati plinomera, je uporabnik dolžan po distributerjevem obvestilu javiti pravilen odčitek v roku in na način, ki ga le-ta določi. Če uporabnik ne javi odčitka plinomera, mu distributer obračuna dobavljene količine plina glede na dobavo plina v preteklem obdobju z upoštevanjem dinamike dobave.

Redne preglede plinomerov v zakonitem roku in zamenjavo dotrajanih plinomerov opravlja distributer plina na svoje stroške z veljavnimi predpisi.

29. člen

Uporabnik in distributer se lahko v skladu s tarifo dogovorita, da plačuje uporabnik plin v enakih obrokih glede na

povprečno porabo v preteklem letu ali ocenjeno porabo v tekočem letu.

Višina obroka mora biti določena realno in ne sme biti očitno v korist uporabnika ali distributerja.

Uporabnik lahko kadarkoli zahteva, da se odčita in obračuna njegova dotedanja poraba. Ukrep ustavitve dobave iz 34. člena tega odloka lahko distributer uporabi le v primeru, da uporabnik ne plača po dejanski porabi obračunanega plina.

30. člen

Prepovedan je kakršen koli neupravičeni odjem plina. Za neupravičen odjem plina se šteje vsak odjem plina, ki je speljan mimo plinomera ali nedopusten poseg na plinomer. Neupravičen odjem plina se odjemniku plina obračuna iz polne priključne moči plinskih trošil ob upoštevanju naslednjih ur dnevne porabe plina:

- 6 ur dnevno za vse kuhalnike in štedilnike,
- 4 ure dnevno za vodne grelnike,
- 24 ur za hladilnike,
- 10 ur dnevno za razsvetljavo,
- 16 ur dnevno za obdobje od 1. oktobra do 1. maja

za vsa trošila, ki služijo ogrevanju prostorov,
- pri drugih trošilih v industriji v odvisnosti od števila delovnih izmen 8, 16, 24 ur, razen če ni drugače dogovorjeno v pogodbi o dobavi plina.

Obračunana neupravičena poraba plina ne odvezuje uporabnika odškodninske ali kazenske odgovornosti.

VI. DOBAVA PLINA

31. člen

Distributer je dolžan dobavljati plin uporabniku nepretrgoma in mu zagotavljati pogodbeno dogovorjeni tlak na plinomeru.

Distributer sme zmanjšati tlak ali prekiniti dobavo plina le v primerih, določenih v zakonu, drugem predpisu in tem odloku.

Distributer mora dobavljati plin tudi v primeru, če ima zaradi cene plina, določene z ukrepom državnega organa ali Občine Bled, z oskrbo s plinom izgubo.

Distributer mora dobavljati plin tudi ob nepredvidljivih okoliščinah, nastalih zaradi višje sile, če je le-to objektivno mogoče.

V primerih iz tretjega in četrtega odstavka tega člena ima distributer pravico zahtevati od Občine Bled povračilo dokazane izgube oziroma dodatnih stroškov, ki so nastali z dobavo plina.

32. člen

Distributer sme začasno znižati običajni tlak plina ali prekiniti dobavo plina v naslednjih primerih:

- pri rednih in izrednih vzdrževalnih delih na distribucijskem omrežju,
- pri priključevanju novih delov plinskega omrežja,
- pri okvarah na oskrbovalnem plinskem omrežju,
- če to zahtevajo dela pri gradnji in rekonstrukciji cest in drugih komunikacij, gradbenih objektov in drugih komunalnih naprav.

Znižanje tlaka plina ali prekinitve dobave plina sme trajati le toliko časa, kolikor je nujno, da je odstranjen vzrok, zaradi katerega je prišlo do teh ukrepov.

Distributer mora, razen v primeru nepredvidenega nujnega posega, predhodno obvestiti uporabnike o znižanju tlaka plina ali prekinitvah dobave plina.

Obvestilo mora biti objavljeno v sredstvih javnega obveščanja ali poslano pisno, neposredno uporabniku, najmanj 24 ur pred zmanjšanjem tlaka ali prekinitvijo dobave. V obvestilu morajo biti podani vsi ukrepi za zagotovitev varnosti.

33. člen

Distributer ustavi uporabniku dobavo plina po predhodnem pisnem obvestilu, če le-ta v roku, ki je določen v obvestilu, ne izpolni svoje obveznosti v naslednjih primerih:

- če uporabnik moti dobavo plina drugim uporabnikom,
- če uporabnik, na opomin dobavitelja, ne zniža porabe plina na dogovorjeno vrednost v zahtevanem roku (ne velja za individualne hiše),
- če uporabnik odreče ali onemogoči osebam, ki imajo pooblastilo distributerja, dostop do vseh delov priključka in do objektov, naprav in napeljav distribucijske infrastrukture,
- če uporabnik v primeru pomanjkanja plina ne upošteva posebnih ukrepov o omejevanju porabe plina,
- če uporabnik namerno poškoduje naprave dobavitelja,
- če pride do neupravičenega odjema plina,
- če uporabnik ne dovoli dobavitelju dostopa do plinomera,
- če uporabnik v celoti ne plača dobavljenega plina.

34. člen

Distributer ustavi uporabniku dobavo plina brez predhodnega obvestila:

- če uporabnik z obratovanjem svojih plinskih objektov, naprav ali napeljav ogroža življenje ali zdravje ljudi ali ogroža premoženje,
- če uporabnikove naprave presegajo pogodbeno dogovorjene količine in ovirajo dobavo plina drugim uporabnikom in uporabnik tega noče preprečiti,
- če uporabnik namerno poškoduje naprave distributerja.

35. člen

Uporabnik plina mora vzdrževati plinske napeljave in plinska trošila v objektu v tehnično neoporečnem stanju.

Distributer plina ima pravico in dolžnost redno pregledovati plinsko napeljavo in plinska trošila na objektu, izvajati preizkus brezhibnosti plinske napeljave ter izvajati funkcionalni preizkus priključenih plinskih trošil.

Distributer plina ima pravico do izrednega pregleda ali preizkusa plinske napeljave in plinskih trošil v stavbi, kadar obstaja utemeljen sum o nepravilnostih na plinski napeljavi, o brezhibnosti plinskih trošil ali o neupravičenem odjemu plina.

36. člen

Redne in izredne preglede in preizkus izvajajo pooblašteni predstavniki distributerja plina, ki imajo za ta opravila pisna pooblastila.

Uporabnik je dolžan omogočiti pooblaščenim predstavnikom distributerja plina dostop v prostore objekta zaradi izvajanja pregleda ali preizkusa plinske napeljave ali plinskih trošil.

Redni pregledi se opravljajo po predhodnem obvestilu.

37. člen

Uporabnik plina je dolžan distributerju plina nemudoma javiti vsako zaznano okvaro na distribucijskem omrežju ali na plinski napeljavi na objektu ter izvesti potrebne nujne ukrepe.

38. člen

Distributer je dolžan organizirati dežurno službo tako:

- da na vsak telefonski klic odgovori najkasneje v 30 sekundah,
- da usposobljeni delavci distributerja pridejo k uporabniku, ki je sporočil neobvladano izhajanje plina najkasneje v 60 minutah po obvestilu,
- da usposobljeni delavci distributerja pridejo k uporabniku, ki je sporočil okvaro, pri kateri ni neobvladanega izhajanja plina, najkasneje v dveh urah po obvestilu.

Določbe prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi v primeru, da sporoči izhajanje ali okvaro na distribucijskem omrežju tretja oseba.

39. člen

V primeru pomanjkanja plina, ki nastane zaradi nepredvidljivih razmer, katerih posledic ni mogoče preprečiti, lahko pristojni občinski organ odloči, da se določenim uporabnikom začasno zmanjša tlak ali prekine dobava plina.

Pri tem mora upoštevati naslednji vrstni red uporabnikov:

- industrijski uporabniki, ki uporabljajo plin za ogrevanje in imajo na razpolago rezervni način ogrevanja,
- drugi industrijski uporabniki,
- vsi drugi poslovni uporabniki, razen vrtcev, šol, domov ostarelih, zdravstvenih zavodov, kar se nanaša na prostore oseb, ki opravljajo to dejavnost na podlagi koncesije,
- vsi drugi uporabniki.

Prekinitev dobave ne sme trajati več kot 8 ur. V primeru daljše prekinitve dobave so uporabniki upravičeni do povrnitve nastale škode.

VII. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

40. člen

S pričetkom veljavnosti tega odloka preneha veljati odlok o pogojih za dobavo in odjem zemeljskega plina iz omrežja na območju Občine Bled (Uradni list RS, št. 40/97).

41. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01503-9/00
Bled, dne 5. aprila 2000.

Župan
Občine Bled
mag. Boris Malej l. r.

2011. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o občinskih cestah

Na podlagi prvega odstavka 82. člena zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97), 3. in 25. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 42/85, 2/86, 47/87, 2/90, 5/90 in Uradni list RS, št. 10/9, 13/93, 66/93, 61/96, 35/97, 73/97, 87/97 in 73/98), na podlagi tretje alineje 8. člena zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97) in 16. člena statuta Občine Bled (Uradni list RS, št. 33/99) je Občinski svet občine Bled na 13. redni seji dne 5. 4. 2000 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka o občinskih cestah

1. člen

V odloku o občinskih cestah (Uradni list RS, št. 14/99) se v 63. členu besedilo spremeni v celoti tako, da se glasi:

1. Občinski inšpektor izvaja ukrepe po tem odloku.
2. Pri izvajanju pooblastil iz prejšnjega odstavka so zbrane denarne kazni prihodek občinskega proračuna.

2. člen

V 26. členu odloka se črtajo drugi, tretji, četrti in peti odstavek. Doda se nov odstavek, ki glasi:

Redna vzdrževalna in obnovitvena dela na občinskih cestah se oddajajo v izvedbo na podlagi javnega razpisa. Redna vzdrževalna in obnovitvena dela oddaja pristojni organ Občine Bled po postopku in pod pogoji, ki so z zakonom določeni za oddajo javnih naročil.

3. člen

Te spremembe in dopolnitve odloka začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 01503-7/00
Bled, dne 5. aprila 2000.

Župan
Občine Bled
mag. Boris Malej l. r.

2012. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za plansko celoto Triglavskega narodnega parka

Na podlagi drugega odstavka 39. in 43. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 43/89 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 44/97) in 16. člena statuta Občine Bled (Uradni list RS, št. 33/99) je Občinski svet občine Bled na 13. redni seji dne 5. 4. 2000 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za plansko celoto Triglavskega narodnega parka

1. člen

Ta odlok ureja spremembe in dopolnitve odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za plansko celoto Triglavskega narodnega parka (Uradni list RS, št. 23/91, 58/98, 72/98).

2. člen

Spremembe in dopolnitve se nanašajo na:

Dolgoročni plan Občine Radovljica za obdobje 1986–2000 (UVG 2/86, 23/88, 9/89, 4/90) in srednjeročni družbeni plan Občine Radovljica za obdobje 1986–1990 (UVG 8/86, 15/87, 15/88, 9/89, 2/90 (razv. del 8/86), 4/90, 26/91, 1/93, 4/94, 37/94, 48/94, 79/94, 5/95), ter sestavine prostorskega plana Občine Bled (v nadaljevanju: PPOB) s spremembami in dopolnitvami (Uradni list RS, št. 15/96, 3/98, 27/98, 58/98, 90/98).

3. člen

V kartografskem delu odloka se prenesejo meje morfoloških enot na naslednje parcele:

Zemljišče parc. št. in k.o.	Ureditvena enota	Geod. identifikacija
360 del Višelnica	Laze	Bled 29

4. člen

Te spremembe in dopolnitve odloka začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 01503-6/00
Bled, dne 5. aprila 2000.

Župan
Občine Bled
mag. Boris Malej l. r.

2013. Sklep o povprečni gradbeni ceni stanovanj in o povprečnih stroških urejanja zemljišč v Občini Bled

Na podlagi 12. in 20. člena pravilnika o enotni metodologiji za izračun prometne vrednosti stanovanjskih hiš in stanovanj ter drugih nepremičnin (Uradni list SRS, št. 8/87) in 16. člena statuta Občine Bled (Uradni list RS, št. 33/99) je Občinski svet občine Bled na 13. seji dne 5. 4. 2000 sprejel

S K L E P

o povprečni gradbeni ceni stanovanj in o povprečnih stroških urejanja zemljišč v Občini Bled

1. člen

Ta sklep določa povprečno gradbeno ceno stanovanjske površine v družbeni gradnji in povprečne stroške komunalnega urejanja stavbnih zemljišč za določitev predmetne vrednosti stanovanjskih hiš in stanovanj ter drugih nepremičnin v letu 2000.

2. člen

Povprečna gradbena cena za m² stanovanjske površine v družbeni gradnji brez stroškov komunalnega urejanja stavbnega zemljišča in brez cene zemljišča na dan 31. 12. 1999 je 130.810 SIT.

3. člen

Povprečni stroški komunalnega urejanja stavbnih zemljišč Občine Bled za povprečno stopnjo opremljenosti in gostoto 100–200 prebivalcev na ha za objekte in naprave individualne rabe znašajo 9.777 SIT/m² in kolektivne rabe 8.659 SIT na m² na dan 31. 12. 1999.

4. člen

Cena stavbnega zemljišča se določi v % od cene za stanovanjsko površino v posameznih območjih, ki so:

I. območje zajema center Bleda in 100-metrski pas ob jezeru – 10%,

II. območje zajema širše območje Bleda – 8%,

III. območje zajema vse ostale kraje v občini, ki niso zajeti v posamezna območja – 6%,

IV. območje zajema naselja manj razvitih in bolj oddaljenih krajev – Obrne, Slamniki, Perniki, Zg. in Sp. Laze, Radovna, Kupljenik – 4%.

5. člen

Cena iz 2. in 3. člena tega sklepa se mesečno valorizira s povprečnim indeksom za stanovanjsko gradnjo, ki ga mesečno objavlja GZS – Združenje za gradbeništvo in IGM Ljubljana.

6. člen

Z začetkom veljave tega sklepa preneha veljati sklep o povprečni gradbeni ceni stanovanj in o povprečni gradbeni ceni komunalnega urejanja v Občini Bled (Uradni list RS, št. 17/99).

7. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 06210-2/99
Bled, dne 5. aprila 2000.

Župan
Občine Bled
mag. Boris Malej l. r.

BREŽICE

2014. Odlok o ureditvenem načrtu "Poslovni center Brežice"

Na podlagi 39. in 40. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 16/90, 18/93, 47/93 in 44/97), 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98 in 59/99 – odločba US) in 16. člena statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 49/99 in 86/99) je Občinski svet občine Brežice na 10. seji dne 22. 11. 1999 sprejel

O D L O K

o ureditvenem načrtu »Poslovni center Brežice«

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se sprejme ureditveni načrt »Poslovni center Brežice«, ki ga je izdelal Savaprojekt Krško pod številko UN 134/92-2 v maju 1999.

2. člen

Določbe tega odloka so dopolnjene z opisi in grafičnimi prikazi v ureditvenem načrtu (UN), ki se nanašajo na lego in velikost objektov, potek infrastrukturnih vodov, pogoje za oblikovanje objektov, naprav in ureditev.

Sestavni deli so:

Tekstualni del:

1.0 Uvod;

2.0 Izvleček iz sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana Občine Brežice v letu 1993;

- 3.0 Opis strokovnih rešitev;
 4.0 Idejne rešitve prenove, dograditve ali novogradnje prometnega, energetskega, vodovodnega in kanalizacijskega omrežja ter sistema zvez;
 5.0 Prikazi prostorskih ureditev in pogojev po posameznih področjih;
 6.0 Pogoji soglasodajalcev;
 7.0 Besedilo odloka o ureditvenem načrtu;
 8.0 Analiza stanja in idejna zasnova rešitve mirujočega prometa in nakazanih prometnih problemov iz javne razgrnitve osnutka Ureditvenega načrta Cesta svobode-Center-Brežice.

Grafični del:

9.0 grafične priloge:	
U1 - Izsek iz planskega akta	M 1:5000
U2 - Prikaz iz urbanistične zasnove	M 1:5000
U3 - Prikaz iz programskih zasnov (namenska raba prostora)	M 1:5000
U4 - Prikaz iz programskih zasnov (prostorske enote)	M 1:5000
U5 - Kopija katastrskega načrta	M 1:2880
U6 - Geodetska podloga in kopija katastrskega načrta	M 1:1000
U7 - Razdelitev območja na kareje	M 1:1000
U8 - Ureditvena situacija	M 1:1000
U9 - Situacija komunalne in energetske infrastrukture	M 1:1000
U10 - Situacija prometne ureditve	M 1:1000
U11 - Načrt gradbenih parcel in funkcionalnih zemljišč	M 1:1000
U12 - Situacija z elementi za zakoličbo	M 1:1000

II. MEJE OBMOČJA UREJANJA

3. člen

Opis meje območja, ki se ureja z ureditvenim načrtom. Območje urejanja je opredeljeno z naslednjimi mejnimi ulicami: na severu s Pleteršnikovo ulico, na jugu z Bizeljsko cesto, na vzhodu s Cesto svobode in na zahodu z Maistrovo ulico.

Obodna parcelacija navedenega območja je naslednja:

k.o. Zakot: 335/1-delno (v nadaljevanju -d), 336/2-d, 337/1-d, 339/1-d, 339/2, 342/1-d, 342/2, 382-d, 395-d, 162-d, 163-d, 383, 384, 177-d, 178/1-d, 320/14-d, 320/15-d, 297/3-d, 297/4-d, 291/9-d, 291/10-d, 286/2-d, 283/5-d, 282/5-d, 279/3-d, 277/6-d, 277/7-d, 273/4-d, 268/2-d, 385-d, 390-d in 348/1-d;

k.o. Črnc: 1496/1-d in 1496/2-d;

k.o. Brežice: 366/d, 362-d, 357-d, 360-d, 355-d, 354-d, 352-d, 348-d, 321-d, 318/1-d, 281-d, 276/2-d, 275-d; 1153/2, 366 in 208/1;

k.o. Trnje: 1/156 in 1497.

III. FUNKCIJE OBMOČJA S POGOJI ZA IZRABO PROSTORA

4. člen

Osnovna izhodišča za definiranje namenske rabe in izrabe območja so:

- prilagajanje obstoječemu coningu v programsko zaključenih in definiranih območjih;

- izločanje motečih dejavnosti, ki ne sodijo v ožja mesta na središča;
- uvajanje visokoprotitnih dejavnosti na prostih površinah, predvsem ob Cesti svobode;
- visoka gostota pozidave v splošnih okvirih in visoka gostota prebivalcev v stanovanjskih območjih;
- rezervacija prostora za centralne (nestoritvene) dejavnosti;
- racionalna izraba prostora.

5. člen

Namen zasnove koncepta je:

- zajezi razpršenost gradnje povojnega dela mesta in ustvariti močan urbani rob ob prostorski ločnici - Cesti svobode, ki bo predstavljal protiutež staremu mestnemu jedru;
- umiriti silhueto vzhodne fasade mesta in ustvariti reprezentančni prospekt mesta;
- z novimi preboji - ulicami povezati obstoječo grajeno strukturo z upoštevanjem oziroma navezavo na obstoječe prostorske parametre;
- ponovno ustvariti prostor ulice in trga, slednjega s poudarjenimi dominantami;
- prometno urejanje v širšem pomenu in prometna varnost,
- poleg grajene strukture, kot glavnega elementa zasnove, jo dopolnjuje tudi ureditev zelenih površin in zelene zavese drevja ob glavnih ulicah.

Razdelitev ureditvenega območja na prostorske enote

6. člen

Območje UN Poslovni center-Brežice obsega območje med Pleteršnikovo ulico, Bizeljsko cesto, Cesto svobode (obvoznico) in Maistrovo ulico in je razdeljeno na naslednje kareje:

kare C/I; na severu je območje zaključeno z objektoma Policije in MORS vključno z njunima funkcionalnima zemljiščema, na jugu je območje omejeno z Bizeljsko cesto, na vzhodu s Cesto svobode in na zahodu z Ulico Stanka Škalerja;

- v kareju je predvidena, poleg obstoječih centralnih in javnih dejavnosti (trgovina, promet, uprava) še dopolnitev obeh dejavnosti: prometna dejavnost (garažna hiša) in centralne dejavnosti v okviru poslovnega objekta ob Šolski ulici pri avtobusni postaji;

kare C/II; je predel med Pleteršnikovo ulico na severu in je na jugu zaključeno z objektom gasilskega doma vključno s funkcionalnim zemljiščem, na vzhodu je omejeno s Cesto svobode in na zahodu z Ulico Stanka Škalerja;

- v kareju so predvidene, poleg obstoječih centralnih in javnih dejavnosti (gasilski dom in individualne stanovanjske hiše s servisnimi dejavnostmi), še oskrbno-storitvene dejavnosti in dopolnilna ter nadomestna stanovanjska gradnja z možnim dodatnim nemotečim poslovnim programom;

kare C/III; je predel med Pleteršnikovo ulico na severu in novo povezovalno ulico med Ulico Stanka Škalerja in Maistrovo ulico (v nadaljevanju: Nova ulica) na jugu, med ulico Stanka Škalerja na vzhodu in Maistrovo ulico na zahodu;

- v kareju je predvidena večstanovanjska gradnja na severovzhodnem delu kareja in individualna stanovanjska gradnja na jugovzhodnem delu kareja, oboje z možnim dodatnim nemotečim programom centralnih in javnih dejavnosti ter gradnja objektov s poslovnim programom na zahodnem delu območja ob Maistrovi ulici. Predvidena je dolgoročna prestavitel rezervuarja za kurivo in parkirišč, ki jih

uporabljajo stanovalci objektov na zahodni strani Maistrove ulice, na lastna funkcionalna zemljišča;

kare C/IV; je predel med Novo ulico na severu in Opekarsko ulico na jugu ter med Ulico Stanka Škalerja na vzhodu in Maistrovo ulico na zahodu;

– v kareju je predvidena gradnja individualnih stanovanjskih objektov v obliki zapolnitev plomb med obstoječimi objekti, nadomestnih gradenj, rekonstrukcij in adaptacij ter novogradenj ob Novi ulici. Pritlični deli objektov se lahko namestijo za nemoteče programe centralnih in javnih dejavnosti;

kare C/V; je predel med Opekarsko ulico na severu in Šolsko ulico na jugu ter med Ulico Stanka Škalerja na vzhodu in Maistrovo ulico na zahodu;

– v kareju, v katerega severovzhodnem delu je obstoječi stanovanjskim programom visoke gostote, je predvidena rušitev obstoječega kmetijsko-gospodarskega kompleksa ob Maistrovi ulici in nadaljnja izgradnja stanovanj z možnostjo nemotečih lokalov v pritličju;

kare C/VI; je predel med Šolsko ulico na severu in Bizeljsko cesto na jugu ter med Ulico Stanka Škalerja na vzhodu in Maistrovo ulico na zahodu;

– v kareju je prioriteten predvidena izgradnja osrednje tržnice mesta in pošte (centralne dejavnosti. Ostale površine so namenjene predvsem centralnim in javnim dejavnostim vključno s stanovanji. Objekt kotlarne se oblikovno in ekološko sanira in ohranja funkcijo toplotne oskrbe v čim večjem obsegu.

Usmeritve za namensko rabo po prostorskih enotah

7. člen

Obstoječi objekti centralnih in javnih dejavnosti (blagovnica, avtobusna postaja, Policija, objekt MORS, gasilski dom, večstanovanjski objekt ob Ulici Stanka Škalerja) predstavljajo zametke centra novejšega dela mesta. Te dejavnosti so v tem delu mesta sprejemljive in se dopolnjujejo z novimi programi centralnih in javnih dejavnosti. Predvsem gre za izvedbo osrednje tržnice mesta in centralne pošte v kareju C/VI z neposredno navezavo na Bizeljsko cesto oziroma Maistrovo ulico. Za nemoteno funkcioniranje tržnice in pošte je nujna in prioriteta izvedba parkirne hiše na prostoru pod tržnico. Ob centralnih in javnih dejavnostih na južnem delu območja je taka programska zasnova predvidena še ob Cesti svobode, medtem ko je na severnem delu območja urejanja prioriteta stanovanjska gradnja z dodatnimi programi nemotečih dejavnosti.

Glede na lego območja na prostoru nekdanjih kmetijskih površin in segmentno polpreteklo rast grajene strukture Brežic, so na območju manjša kmečka gospodarstva, ki so danes v urbanem pogledu moteč element. Prav tako je moteča obstoječa dejavnost Komunalnega podjetja (avtopark, skladišče) v kareju C/VI. Načrtuje se preselitev dejavnosti komunalnega podjetja na novo lokacijo v okviru industrijske (obrtno) cone in odstranitev ali podreditev kmetijskih gospodarstev novi urbani podobi območja.

IV. USMERITVE ZA URBANISTIČNO ARHITEKTONSKO IN KRAJINSKO OBLIKOVANJE

8. člen

Skupna splošna merila in pogoji za poseganje v prostor V prostorskih enotah so dopustne gradnje in ureditve:

– poslovnih, stanovanjskih in pomožnih objektov;

– za pomožne objekte znotraj ureditvenega območja se uporablja odlok o določiti pomožnih objektov v Občini Brežice (Uradni list RS, št. 65/95, 39/96 in 71/97);

– adaptacije in rekonstrukcije obstoječih objektov, ki so skladne s splošnimi smernicami ureditvenega načrta;

– nadomestne gradnje neustreznih objektov s prilagoditvijo novi morfološki strukturi na posameznem območju v skladu s splošnimi smernicami ureditvenega načrta;

– prometnih, komunalnih in energetskih objektov ter objektov in naprav sistema zvez;

– zelenih površin in drevoredov;

– likovnih elementov, tudi izven zarisanih lokacij (na podlagi lokacijskih preverb);

– parkirnih površin, tudi začasnih, na površinah, ki so sicer namenjena pozidavi.

V območju UN ni dovoljena umestitev novih in širitev obstoječih proizvodnih dejavnosti.

Za vsak poseg v prostor se pred izdajo lokacijskega dovoljenja, izdelava dokumentacija za ugotovitev skladnosti s konceptom zasnove ureditvenega načrta (izris iz UN). Osnova za dokumentacijo je investitorjev program s prikazom tehnologij, vhodnih in izhodnih parametrov in potrebnih gabaritov ter kapacitet dejavnosti.

Za funkcionalno zemljišče se šteje cela gradbena parcela brez izjem in je določena na podlagi grafičnega lista U11 – Prikaz gradbenih parcel tega ureditvenega načrta. Funkcionalno zemljišče se lahko spremeni na podlagi strokovne presoje ob izdelavi izrisa iz UN. Spremembe funkcionalnih zemljišč ne smejo rušiti koncepta UN.

Za parcele, kjer je predvidena pozidava, se lahko izdelava lokacijska dokumentacija in izda lokacijsko dovoljenje za začasna utrjena parkirišča, ki velja do izdaje novega lokacijskega dovoljenja za isto lokacijo.

Pri spremembi namembnosti obstoječih objektov mora investitor pridobiti pozitivno soglasje vseh sosedov – mejašev.

Izhodišča za gradbene linije; gabariti in odmiki od objektov:

– višinski gabarit se, odvisno od kareja, vklaplja v kompozicijski odnos urbanega okolja in njegovih značilnosti, pomemben generator gabarita je tudi prometnica ob kateri bo stal objekt;

– za novogradnje je minimalni gabarit P (visoko pritličje za dejavnosti oziroma P + 1 za stanovanjske in poslovno stanovanjske objekte), maksimalni pa P+3+M, oziroma max. 15 m od nivoja terena;

– vsi objekti lahko imajo največ dve kletni etaži, če ni drugače določeno;

– za nekontinuirano-individualno pozidavo je minimalni višinski gabarit P+1+M;

– maksimalna bruto pozidana površina pritličja in višjih etaž je 80% površine funkcionalnega zemljišča oziroma celotne gradbene parcele (FSI=0,80);

– možna je fazna gradnja objektov v sklopu funkcionalnega zemljišča;

– gradbena linija ob prometnicah je označena v karejih, kjer je to potrebno za razumevanje odnosov do načrtovanih objektov. Začrtana je s prekinjeno črto v grafični prilogi U8 – Ureditvena situacija UN;

– odmik od sosednjega objekta je določen za vsak kare posebej in glede na višino objekta, če je lociran ob parcelni meji ali prometnici, veljajo odmiki določeni v 13. členu tega odloka;

– poleg prometnic je določena tudi maksimalna toleranca (odmik) od gradbene linije, ki znaša od 8 do 16 m v notranjost;

– gradbena linija se podreja značilnostim urbane teksture vsakega kareja in naj bi se na njeni črti praviloma pričel objekt (predvsem novi in nadomestni).

V. PROGRAMSKE USMERITVE ZA POSEGE V PROSTOR PO POSAMEZNIH OBMOČJIH

9. člen

Kare C/I

S predvidenimi novimi objekti (poslovni objekti v sklopu avtobusne postaje P+1, dozidava trgovske hiše P+1+M, garažna hiša MAX 4K+P+3 se poskuša obstoječi gradbeni strukturi novega centra dograditi, »obzidati« obstoječo paviljonsko gradnjo. Objekti naj ob Cesti svobode sledijo gradbeno linijo trgovske hiše in ustvarjajo trdno vzhodno fasado mesta. Objekti naj bodo oblikovani sodobno kot protiutež klasičnemu oblikovanju objektov v starem delu mesta. Nakloni streh so od ravne strehe do dvajset stopinj.

V kareju se predvideva še nadhod ali podhod preko Ceste svobode. Odločitev o tem se sprejme na podlagi prometnih študij v primeru širitve mesta ob Bizeljski cesti vzhodno od Ceste svobode. Za nadhod se izdelava posebna preverba z idejno zasnovo, ki je podlaga za samostojno lokacijsko dokumentacijo.

Kare C/II

Obstoječi neorganizirani grajeni strukturi, sestavljeni iz poslovnih, individualnih stanovanjskih in pomožnih objektov, se doda nove objekte z namenom ustvarjanja trdne zunanje linije kareja. Ob Cesti svobode je predvidena izgradnja večjih poslovno ali poslovno stanovanjskih objektov minimalne višine P+1, za katere veljajo enaki pogoji, kot za objekte ob Cesti svobode v kareju C/I. Za nemoteno funkcioniranje poslovno stanovanjskih objektov je predvidena servisna cesta s parkirnimi prostori ob Cesti svobode. Za izgradnjo in nemoteno funkcioniranje individualnih stanovanjskih objektov je predvidena izvedba povezovalne ulice med Ulico Stanka Škalerja in servisno cesto ob Cesti svobode. Nadomeste in dopolnilne gradnje individualnih stanovanjskih objektov poljubnega tlorisa z upoštevanjem zunanje gradbene linije kareja imajo lahko v pritličju program nemo-teče poslovne dejavnosti. Višina individualnih stanovanjskih hiš je P+1+M. Osnovna oblika streh stanovanjskih hiš je simetrična dvokapnica naklona 35 do 45 stopinj na kateri so možne modifikacije z osnovni strehi podrejenimi oblikami (fečare, lomi, spremembe naklonov in podobno), ki pa ne zakrijejo osnovne enostavne oblike strehe.

Kare C/III

Zasnova kareja predvideva rušitev pritlične stanovanjske hiše z gospodarskimi in pomožnimi objekti na zahodnem delu kareja ob Pleteršnikovi ulici.

Na križišču Pleteršnikove ulice z Maistrovo ulico je predvidena izgradnja poslovnega objekta (motel) max višine P+2. Na severo vzhodnem delu kareja je predvidena večstanovanjska gradnja poslovnega ali poslovno-stanovanjskih objektov s pripadajočimi zelenimi in parkirnimi površinami. Višina stanovanjsko poslovnih objektov je do P+3+M. Zagotovljene morajo biti zelene površine 15 m² na stanovanje in zadostno število parkirnih mest po splošnih navodilih za projektiranje parkirnih površin tega odloka.

Na jugovzhodnem delu kareja je ob »novi ulici« predvidena individualna stanovanjska gradnja. Individualni stanovanjski objekti so poljubnega tlorisa z upoštevanjem zunanje gradbene linije kareja. V pritličju imajo lahko program nemo-teče poslovne dejavnosti. Višina individualnih stanovanjskih hiš je P+1+M. Osnovna oblika streh stanovanjskih hiš je simetrična dvokapnica naklona 35 do 45 stopinj na kateri so možne modifikacije z osnovni strehi podrejenimi oblikami (fečare, lomi, spremembe naklonov in podobno), ki pa ne zakrijejo osnovne enostavne oblike strehe.

Dolgoročno je predvidena prestavitev rezervoarja za kurivo ob Maistrovi cesti, ki se prestavi na funkcionalno

zemljišče objektov na zahodni strani Maistrove ulice, ki jih napaja, oziroma se ukine ob organizaciji plinskega razvoda. Prav tako je dolgoročno predvidena preselitev parkirnih prostorov stanovanjskih blokov na zahodno stran Maistrove ulice, zaradi funkcionalnosti in prometne varnosti.

Kare C/IV

Gradbeno strukturo kareja sestavljajo obstoječe individualne stanovanjske hiše ob Opekarski ulici. Predvidene so adaptacije in rekonstrukcije obstoječih objektov, dozidave in zapolnitve plomb z novimi objekti. Predvidena je še pozidava individualnih stanovanjskih hiš v drugi vrsti do katerih bo dostop po »Novi ulici« na severni strani (priključi na podaljšek Škalerjeve). V pritličju objektov je možna nemoteča poslovna dejavnost. Objekti so poljubnega tlorisa z upoštevanjem gradbene linije zunanje roba kareja. Višine objektov so minimalno P+1+M. Osnovna oblika streh je simetrična dvokapnica naklona 35 do 45 stopinj, na kateri so možne modifikacije z osnovni strehi podrejenimi oblikami (fečare, mansardne odprtine, lomi, spremembe naklonov in podobno), ki pa ne zakrijejo osnovne enostavne oblike strehe.

Kare C/V

Predvidena zasnova kareja obsega poleg obstoječega večstanovanjskega objekta še nadaljnjo izgradnjo blokov višine maksimalno P+3+M, dovoljena je podkletitev, tloris objektov v okviru maksimalne gradbene linije, možnost ureditve lokalov v pritličju, vendar ne gostinskih.

V atriju večstanovanjskih objektov je predvidena ureditev parkovno urejenega otroškega igrišča in hkrati izvedba zelene bariere proti jugu in na zahodni strani zelenih površin.

V zasnovi kareja je predvidena še rušitev stanovanjske hiše z gospodarskimi poslopji ob Maistrovi ulici.

Kare C/VI

Zasnova kareja predvideva formiranje osrednjega večnamenskega mestnega (javne utrjene površine) novejšega dela mesta. Objekta, ki obdajata predvideni trg, sta večnamenski poslovni objekt ob Šolski ulici ter objekt osrednje tržnice mesta s pošto, lokali, poslovnimi prostori in stanovanji. Objekt na jugu je v celoti namenjen poslovni dejavnosti (gostinstvo, turizem, lokali). Objekti so max višine P+3+M nepravilnih tlorisov, delno pritlični: do 50% tlorisa je le objekt tržnice. Zasnova kareja tako predvideva rušitev motečega objekta KOP, rušitev obstoječih stanovanjskih hiš ter oblikovna in ekološka sanacija kotlovnice (kot je že v predhodnem PIN). Ustvarjeni trg ob kotlovnici z utrjenimi tlakovanimi površinami mestotvornega značaja z likovnimi elementi opreme (fontane, skulpture), ki se lahko postavijo s prigrasitvijo in soglasjem občine. Na tržnici je dovoljeno postavljanje sezonskih (mon-tažnih) objektov.

10. člen

Izhodišče tega UN je, da je ureditveno območje reprezentančni del mesta. Zato je zahtevano skrbno oblikovanje fasad proti Cesti svobode. Poudarja se »kontrast« staro mestno jedro: novi del mesta, ki zahteva sodoben pristop k oblikovanju fasad.

Na območjih, kjer poslovne pozidave še ni, je trend ukinjanja in prestavljanja gospodarskih in pomožnih objektov iz najbolj atraktivnih lokacij.

11. člen

V območju urejanja se vse načrtovane zelene površine, območja v sklopu stanovanjskih in poslovno-trgovskih kompleksov, parkovno uredijo.

12. člen

Za realizacijo predvidene pozidave je potrebna, v skladu z njeno dinamiko, odstranitev nekaterih obstoječih objektov, ki so navedeni v 9. členu tega odloka.

VI. POGOJI ZA PROMETNO, KOMUNALNO IN ENERGETSKO UREJANJE UREDITVENEGA OBMOČJA

13. člen

Posamezni investitorji so dolžni urediti pripadajoči del javne infrastrukture, ki meji na njihovo funkcionalno zemljišče. Detajlneje se obseg določi ob izdelavi izrisa iz UN in s pogodbo med investitorjem in Občino Brežice. Sklenitev pogodbe je pogoj za izdajo lokacijskega dovoljenja.

14. člen

Cesta svobode je primarna mestna cesta in obvoznica ter je hkrati regionalna povezava mest Brežice in Krško. Tudi v perspektivi bo osrednja os prometnega dogajanja. Glede na svoj pomen ji je potrebno zagotoviti najvišji standard:

- širina vozišča 7,5 do 8 m in zagotovitev tretjih pasov, na križišču z Bizeljsko cesto tudi četrtega pasu;
- od prometnega z zelenim pasom ločen kolesarski in peš promet;
- najmanjša razdalja med priključki je 80 m;
- možnosti širitve, izvedba dodatnih vozniških pasov proti vzhodu;
- najmanjši odmik objektov od vozišča na zahodno stran je 15 metrov, če ni drugače določeno.

Sekundarne mestne ceste, mestne vpadnice, zagotavljajo glavne prečne povezave v mestu in s tem močno vplivajo na propustnost, oziroma prispevajo k tekočemu prometu.

To so Bizeljska cesta, Pleteršnikova ulica, Ulica Stanka Škalerja in Maistrova ulica.

Ob rekonstrukcijah je potrebno zagotoviti naslednje osnovne elemente:

- širina vozišča 5,5-6 m;
- zagotovitev tretjega zavijalnega pasu;
- od prometnega ločen kolesarski in obojestranski peš promet z odmikom od vozišča;
- najmanjša razdalja med priključki je 50 metrov;
- najmanjši odmik objektov od vozišča je 6 m, kjer je predviden nasad dreves pa 12 m, največji 18 m.

Glede na stanje so vse vpadnice potrebne delnih rekonstrukcij.

Preostale mestne ceste morajo zagotoviti naslednje osnovne elemente:

- širina vozišča 5-5,5 m;
- najmanjša razdalja med priključki je 20 m;
- izvedba vsaj enostranskega pločnika;
- najmanjši odmik objektov od vozišča - varovalni pas je 5 m.

Kjer obstoječe stanje ne omogoča zagotovitve predvidenih elementov je možna tudi ureditev za izboljšanje razmer z omejitvenimi ukrepi.

Za neovirano gibanje hendikepiranih oseb morajo vse rekonstrukcije in novogradnje prometnih površin upoštevati veljavne predpise s tega področja.

15. člen

Na celotnem območju urejanja je predviden dvosmeren motorni promet. Višinski poteki rekonstrukcij in novogradenj se prilagajajo cestnemu omrežju, tako da je niveleta novih odsekov definirana s koto priključitve na obstoječo prometnico.

16. člen

V UN so predvidene naslednje rekonstrukcije in novi odseki prometne infrastrukture:

- križišče na križišču Bizeljske ceste, Maistrove ulice in Trdinove ulice z opcijo priključitve na križišče pete, to je Borštnikove ulice;
- povezava Maistrove ulice z Ulico Stanka Škalerja, ki je v odloku imenovana »Nova ulica«, med karejema C/III in C/IV;
- povezava Ulice Stanka Škalerja s servisno cesto ob Cesti svobode v kareju C/II;
- povezava med Opekarsko ulico in Šolsko ulico v notranjosti kareja C/V, ob kateri se uredijo parkirne površine.

17. člen

Potrebno število parkirnih mest se lahko zagotavlja z izgradnjo večetažne garažne hiše ob blagovnici, večjega parkirišča v kareju C/V ter z izvedbo parkirnih površin in kleti (do 2 kletni etaži) ob posameznih objektih in zunaj območja tega UN.

Na mešano poslovno-stanovanjskih območjih je potrebno opredeliti javna parkirišča in jih ločiti od potrebnih za stanovanja.

Število parkirnih mest določi glede na program in velikost načrtovanega objekta izdelovalec izrisa iz UN in potrdi Oddelek za prostorsko načrtovanje in razvoj Občine Brežice na osnovi Tehničnih normativov za projektiranje in opremo mestnih prometnih površin (Prometnotehniški inštitut FAGG, Ljubljana 1991).

Kot nadomestna parkirišča se ne upošteva parkirnih površin v zdravstvenem kompleksu in ob rekonstruirani Černelčevi ulici.

18. člen

Ločene kolesarske steze so predvidene ob štirih glavnih prometnicah, ki so hkrati meje območja ureditve. To so Pleteršnikova ulica, Bizeljska cesta, Cesta svobode in Maistrova ulica. Kolesarske poti so obojestransko enosmerne, razen tam, kjer zaradi obstoječih omejitev izvedba ni možna. Na teh mestih so kolesarske poti enostransko dvosmerne. Kolesarske poti so od vozišč denivelirane in ločene z zelenim pasom širine 1,50 m.

19. člen

Peš promet je organiziran po obojestranskih od vozišč deniveliranih hodnikih za pešce širine 1,5 m. Ob Bizeljski cesti in Maistrovi ulici, od križišča z Bizeljsko cesto do križišča z Opekarsko ulico, je širina hodnika za pešce 3 m. Hodniki za pešce so od kolesarskih stez ločeni s talno signalizacijo.

Predvideni sta dve možni lokaciji izvenivojskega prečkanja Ceste svobode, in sicer pri avtobusni postaji in pri križišču Ceste svobode in Bizeljske ceste. Oblika in vsebina (dodatni programi) nadhodov oziroma podhodov se določi v postopku izdelave lokacijske dokumentacije.

20. člen

Potek linij javnega prometa je predviden:

- mestni promet: iz avtobusne postaje po Cesti svobode do železniške postaje, nazaj po Cesti bratov Milavcev, po Černelčevi cesti do Maistrove ulice in po Šolski ulici nazaj na avtobusno postajo;
- medkrajevni promet: iz avtobusne postaje na Cesto svobode in naprej na lokalne in regionalne povezave.

Na liniji mestnega prometa na meji območja urejanja je predvideno novo avtobusno postajališče ob Pleteršnikovi ulici.

21. člen
Vodovod

Glede na etapnost poseganja na območju UN se po posameznih fazah opusti:

– primarni vodovod Salonit Ø 100 in Ø 80 mm, katera trasa prečka Pleteršnikovo ulico in Ulico S. Škalerja v dolžini 180 m.

Za zagotovitev racionalnejšega funkcioniranja vodovodnega sistema Brežic je potrebno na območju urejanja izvesti nov primarni vod ob Cesti svobode prereza Ø 250 mm, ki bo povezoval črpališče z južnim delom Brežic.

Nova in obstoječa pozidava se oskrbuje s pitno in protipožarno vodo z izvedbo zank priključenih na ta dva voda, katerih koridorji potekajo ob prometnicah:

- ob Cesti svobode (skupno s primarnim vodom) Ø 150 (v dolžini ca. 630 m),
- ob Pleteršnikovi ulici Ø 150 mm (ca. 300 m),
- ob prečni povezavi med Maistrovo ulico in Cesto svobode Ø 150 mm (ca. 280 m),
- ob Maistrovi ulici Ø 150 mm (ca. 290 m) in
- Ulici Stanka Škalerja iz smeri Bizeljske ceste Ø 150 mm (ca. 150 m),
- ob Šolski ulici (ca. 120 m).

Da se zadosti potrebam celotnega območja po požarni vodi, se locirajo ob teh vodih nadzemni hidranti, ki se postavijo na nepovoznih površinah, praviloma na zelenicah. Nadzemni hidranti se postavijo izven območja rušitvenih con stanovanjskih in poslovnih objektov.

Cevovodi se položijo na peščeno posteljico na globini 1,45 m. Na odsekih pod voznimi površinami se cevovod zaščiti z uvlečenjem v betonske ali druge zaščitne cevi, ki so vsaj 50 m daljše od širine cestnega telesa.

22. člen

Kanalizacijsko omrežje

Na območju UN se opustijo naslednji kanalizacijski vodi:

- Kare VI. – med Maistrovo ulico in Ulico S. Škalerja kanalizacija B Ø 80 cm (v dolžini 80 m) in
- nadalje v Kare I. isti vod, ki poteka pod parkirišči blagovnice (v dolžini 60 m).

Za odvajanje odpadnih voda iz območja UN se zgradijo sekundarni kanalizacijski vodi mešane kanalizacije, ki bodo hkrati nadomestili ukinjene kanalizacijske vode. Tako se zgradi sekundarni kanalizacijski vod:

- v Pleteršnikovi ulici Ø 100 cm v dolžini 165 m,
- ob prečni povezavi med Maistrovo ulico in Cesto svobode Ø 40 cm v dolžini 120 m, ki se priključi na primarni kolektor ob Cesti svobode in kanal Ø 30 cm v dolžini 140 m, ki se priključi na obstoječi kanal v Ulici S. Škalerja,
- v Šolski ulici Ø 100 in Ø 80 cm v dolžini 210 m, ki se priključuje na primarni kolektor ob Cesti svobode,
- na slednjega (kanalizacija v Šolski ulici) se priključi kanal Ø 30 cm v Maistrovi ulici,
- rekonstruira se kanalizacijski vod Ø 25 cm, ki poteka po Opekarski ulici.

Odvajanje odpadnih voda iz območja UN se poleg izgradnje sekundarnih vodov mešane kanalizacije uredi z dograditvijo terciarnega kanalizacijskega omrežja in hišnih priključkov.

V projektni dokumentaciji za posamezne kanale je potrebno dimenzionirati kanalizacijske vode na končno obremenitev posameznih območij. Zmanjševanje profilov kanalizacijskih vodov je dovoljeno, vendar je zadostni profil potrebno dokazati z hidravličnim izračunom.

Glede na to, da je obstoječe kanalizacijsko omrežje preobremenjeno, je pogoj za priključitev katere koli nove

površine na kanalizacijski sistem, dokončana izgradnja primarnega kolektorja ob Cesti svobode.

23. člen

Energetsko omrežje

Za napajanje ožjega območja Brežic z električno energijo je potrebna vzpostavitev nove visokonapetostne linije s povezavo naslednjih obstoječih in predvidenih transformatorskih postaj:

- RTP Brežice,
- TP Blagovnica,
- TP Regulator,
- TP IMV v zemeljski izvedbi.

Območje UN se bo preskrbovalo z električno energijo iz transformatorskih postaj: TP Blagovnica, TP Blagovnica I. in TP Maistrova. Za ta namen se zgradi kablovodno omrežje v sklopu komunalnih koridorjev na območju UN. VN kablovod se položi ob Šolski ulici in Škalerjevi ulici. Ob prečkanju, oziroma na odseku trase pod voznimi površinami se kablovod položi v zaščitne cevi. Kablovod se položi v jarek na peščeno posteljico 0,8 m globoko. Ob prečkanju, oziroma na odseku trase pod voznimi površinami se kablovod položi v zaščitne cevi.

Novogradnje in rekonstrukcije obstoječega nizkonapetostnega omrežja se izvajajo z zemeljskimi kablovodi po idejnih rešitvah energetskega omrežja.

Nove lokacije ali odstopanja od predvidenih rešitev se določi na podlagi lokacijske presoje.

24. člen

PTT omrežje

Dograditev sekundarnega PTT omrežja na obravnavanem območju ali rekonstrukcije se izvajajo samo z izgradnjo kableske kanalizacije, medtem, ko se terciarno PTT omrežje lahko izvede z zemeljskimi kablovodi.

Kabelska kanalizacija se položi na globini 0,8 m. Priključni vodi za posamezne objekte se izvedejo v kabelski izvedbi. Ob prečkanju, oziroma na odseku trase pod voznimi površinami se kabelska kanalizacija in kablovodi zaščitijo.

25. člen

Plinifikacija in KDS omrežje ter toplovodno omrežje

Glede na to, da izhodišča plinovodnega omrežja ter kableskega distribucijskega sistema še niso definirana, naj se načeloma ob prometnicah upoštevajo koridorji za te vode, v smislu definiranja dovolj širokega profila cestnega telesa – javne površine ob izgradnjah oziroma rekonstrukcijah le-teh.

Na območju UN se novozgrajeni objekti ogrevajo s skupnim toplovodom, ki se zgradi v skladu s prikazom na situaciji komunalne in energetske infrastrukture (merilo 1:1000). Toplovod se zgradi v toplovodni kineti v skladu z dinamiko izgradnje oziroma poseganja v prostor na območju UN.

Ogrevanje objektov v karejih I., II., V. in VI. se obvezno izvaja iz obstoječe kotlovnice. Po zapolnitvi njenih kapacitet je dovoljena dograditev ali rekonstrukcija obstoječe kotlovnice v skladu s splošnimi oblikovnimi in lokacijskimi pogoji poseganja v prostor.

VII. DRUGI POGOJI ZA UREJANJE OBMOČJA

26. člen

V odloku o razvrstitvi območij v Sloveniji v območja onesnaženosti zraka za potrebe varstva okolja (Uradni list

SRS, št. 19/88), so Brežice uvrščene v II. območje onesnaženosti zraka.

Ob povečanju števila objektov ni pričakovati znatnega povečanja emisij v ozračje. Glavni vir onesnaženja zraka na območju UN so interne kotlovnice, zato je v prihodnosti potrebno urediti skupen sistem ogrevanja za to področje oziroma za celo mestno območje.

27. člen

Na območju Brežic je Sava v II. do IV. kakovostnem razredu. To območje jo obremenjuje predvsem s komunalnimi odplakami, manj z industrijskimi. Delno se odpadne vode iz obravnavanega območja vodijo v začasno čistilno napravo ob potoku Gabernica.

Po programu ukrepov za izboljšanje kakovosti reke Save zaradi predvidene izgradnje hidroelektraren na reki Savi je potrebno izboljšati kakovost reke Save za en kakovostni razred, kar pomeni, da je potrebno za širše območje Brežic zgraditi čistilno napravo ter rekonstruirati in dograditi kanalizacijski sistem.

Na obravnavanem območju je ugotovljeno precejšnje nihanje talne vode, kar povzroča probleme na objektih, ki imajo kletne prostore.

28. člen

Po uredbi o hrupu v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 45/95) območje UN uvrščamo v III. stopnjo varstva pred hrupom – območje, kjer je dopusten poseg v okolje, ki je manj moteč zaradi povzročanja hrupa, to je trgovsko – poslovno – stanovanjsko območje, ki je hkrati namenjeno bivanju oziroma zgradbam z varovanimi prostori in obrtnim, ter podobnim proizvodnim dejavnostim (mešano območje) območje, javno središče, kjer se opravljajo upravne, trgovske, storitvene ali gostinske dejavnosti. V tem območju so dovoljene mejne dnevne ravni hrupa 60 dBA in nočne 50 dBA, ter kritične ravni hrupa dnevne 69 dBA in nočne 59 dBA.

Ob Cesti svobode se predvidevajo izključno poslovni in trgovski objekti, stanovanjski objekti pa so načrtovani na notranjosti karejev – s tem so od prometnice odmaknjeni.

Kolikor se izkaže, da eventualni servisni procesi povzročajo hrup iznad dovoljene vrednosti, je dolžan lastnik sanirati stanje v smislu predpisov.

29. člen

Komunalne odpadke z območja UN odvažajo Komunalno obrtno podjetje KOP Brežice v skladu z odlokom o ravnanju s komunalnimi odpadki (Uradni list RS, št. 17/91) na občinsko komunalno deponijo. KOP Brežice prav tako definira velikost zbirnih posod in način odvoza odpadkov. Po sprejetju Koncepta ravnanja z odpadki v Posavju in pričetku obratovanja regionalne deponije, se komunalni odpadki odvažajo na regijsko deponijo komunalnih odpadkov po načinu in pogojih koncesijske pogodbe za odvoz komunalnih odpadkov za Občino Brežice. Vse lokacije za zabojnike morajo omogočiti v kasnejši fazi prehod na ločeno zbiranje odpadkov.

Ob povečanju števila lokalov in stanovanj je pričakovati tudi povečanje količine komunalnih odpadkov. Pristojni občinski upravni organ določi tudi mesto odvoza gradbenih odpadkov v času gradnje in obnove.

30. člen

Ob poseganju na proste površine in izvajanju gradbenih jam je potrebno plodno zemljo odstraniti, jo deponirati in uporabiti za zunanje ureditve. Z viški plodne zemlje se ravna v skladu z odlokom o ravnanju s plodno zemljo (Uradni list SRS, št. 1/89, Uradni list RS, št. 31/92).

31. člen

Po začasni karti maksimalnih intenzitet potresov v MCS (Seizmološki zavod SR Slovenije, 1982), spada območje ureditve v VIII. stopnjo intenzitet potresa v MCS, zato je na območju Občine Brežice potrebno graditi po ustreznih kriterijih.

32. člen

Pri lociranju objektov se upoštevajo odmiki med objekti, da se prepreči širjenje požara s prenosom gorečih delcev ali sevanjem. Ta razmak znaša od 1 do 1,2 višine višjega objekta. Razširitev ognja med objekti, ki se med seboj povežejo ali ne dosežajo zadostnega odmika, preprečimo s požarnim zidom dvignjenim nad strešino. V vsakem kompleksu je potrebno urediti tudi hidrantno omrežje. Premeri cevi in razdalja med hidranti se dimenzionira glede na požarno obremenitev posameznega kompleksa. Omrežje mora biti izvedeno z nadzemnimi hidranti, ki se po možnosti locirajo v zelenice ali pešpoti, dostop do vseh objektov z vseh strani se omogoči z intervencijskimi potmi. Potrebna je tudi namestitvev ročnih gasilnih aparatov v objektih.

33. člen

Po mnenju Ministrstva za obrambo občine Brežice na območju UN ni posebnih pogojev s področja njihove dejavnosti.

Za območje velja odlok o graditvi in vzdrževanju zaklonišč na območju Občine Brežice (Uradni list RS, št. 3/93), ki v svojem 14. členu zahteva gradnjo zaklonišč osnovne zaščite v vseh novih objektih za šole, vrtce, zdravstvene zavode, energetske objekte ter drugih objektih, kjer je v vojni načrtovano opravljanje dejavnosti posebnega pomena za obrambo in zaščito.

34. člen

Obveznosti izvajalcev in investitorjev.

Pri izvajanju posegov v prostor so izvajalci in investitorji dolžni zagotoviti funkcioniranje vseh infrastrukturnih sistemov (dostop, oskrbe z vodo, elektriko, odvodnjo odpadnih voda) do obstoječih objektov in zemljišč ter racionalno in varno ureditev gradbišč.

35. člen

Etapnosti izvajanja ureditvenega načrta

Etapnost izvajanja delov UN ni odvisno od prostorskih pogojev razen na naslednjih delih:

- ureditev odvodnjavanja na območju,
- ki je osnova za priključevanje novih objektov in površin na kanalizacijski sistem;
- prestavitev vodovoda S Ø 100, 80 na območjih, kjer ga tangira predvidena pozidava pred začetkom realizacije le-te.

VIII. TOLERANCE

36. člen

Odstopanja od določil odloka tolmači in preverja Oddelek za prostorsko načrtovanje občine Brežice.

IX. KONČNE DOLOČBE

37. člen

S tem odlokom se razveljavijo naslednji sprejeti prostorsko izvedbeni načrti v tistem delu, ki jih zajema ta odlok:

- Hrastina I (Uradni Vestnik Celje, št. 11/66, Uradni list SRS, št. 22/75 in 42/88);
 - Hrastina II (Uradni list SRS, št. 28/85);
 - ZN Obrtna cona Brežice (Uradni list SRS, št. 51/71, 32/85, 39/86 in Uradni list RS, št. 6/93);
 - UN Cesta svobode-jug-Brežice (Uradni list RS, št. 70/96).

38. člen

Ureditveni načrt je na vpogled na Oddelku za prostorsko načrtovanje in razvoj občine Brežice.

39. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

40. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-67/96
 Brežice, dne 31. decembra 1999.

Župan
 Občine Brežice
Vladislav Deržič l. r.

2015. Sklep o začasni razglasitvi Banove domačije v Artičah za kulturni spomenik

Na podlagi 14. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99), 16. člena statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 49/99 in 86/99) ter na predlog Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine Novo mesto je župan Občine Brežice dne 20. 4. 2000 sprejel

S K L E P
o začasni razglasitvi Banove domačije v Artičah za kulturni spomenik

1. člen

Z namenom, da se ohranijo zgodovinske, kulturne in estetske vrednote ter zagotovi nadaljnji obstoj, razglasjam Banovo domačijo, Artiče 16 za kulturni in zgodovinski spomenik z lastnostmi umetnostnega, arhitekturnega in urbanističnega spomenika.

2. člen

Današnja domačija je bila zgrajena v letih od 1850-1900.

3. člen

Spomenik stoji na zemljišču na parceli št. *74 in 883/2 (k.o. Volčje), ki predstavlja ožje območje kulturnega spomenika in se varuje kot celota v njegovi avtentični pričevalnosti.

4. člen

Lastnik spomenika je Ban Marija oziroma KS Artiče.

5. člen

Lega spomenika in meja območja je označena na katastrskem načrtu v merilu 1: 2880.

Utemeljitev tega odloka je v strokovnih podlagah, ki jih je izdelal ZVNKD Novo mesto (november, 1999).

Strokovne podlage in katastrski načrt (z vrisom), ki sta sestavni del tega odloka, hrani pristojni organ za okolje in prostor Občine Brežice.

6. člen

Spomenik varuje v njegovi izvorni in neokrnjeni podobi. Vsi posegi temeljijo na varovanju in ohranjanju spomeniške pričevalnosti, sanaciji in prenovi spomenika.

7. člen

Za posege, ki niso v skladu z varovalnim režimom in spreminjajo lastnosti spomenika, je povzročitelj kazensko odgovoren. Škodo ali spremembe, ki so nastale na spomeniku, mora povzročitelj odstraniti in vzpostaviti prejšnje stanje na lastne stroške.

8. člen

Na podlagi akta o razglasitvi izda pristojni organ občine lastnikom odločbo o začasnem varstvu spomenika.

9. člen

Na podlagi akta o razglasitvi pristojni organ občine v 60 dneh od njegove uveljavitve predlaga zaznambo spomenika v zemljiški knjigi.

10. člen

Strokovne naloge v zvezi z varstvom spomenika opravlja pristojni zavod za varstvo kulturne dediščine.

11. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka izvaja Inšpektorat za področje kulturne dediščine in pristojni inšpektorati za okolje in prostor.

12. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 617-2/99
 Brežice, dne 20. aprila 2000.

Župan
 Občine Brežice
Vladislav Deržič l. r.

CELJE

2016. Sklep o ukinitvi statusa zemljišča v splošni rabi

Mestni svet mestne občine Celje je na podlagi 17. člena statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98 in 28/99) na 13. seji dne 20. 4. 2000 sprejel

S K L E P
o ukinitvi statusa zemljišča v splošni rabi

1. člen

S tem sklepom se ukine status zemljišč v splošni rabi za nepremičnine, označene z naslednjimi parc. št.:

A) 1140/59	travnik	v izmeri	711 m ²
1140/60	travnik	v izmeri	78 m ²
vpisane v ZK vložek št. 1492 k. o. Ostrožno.			
B) 1610/2	zelenica	v izmeri	80 m ²
1610/3	neplodno	v izmeri	70 m ²
1610/6	neplodno	v izmeri	36 m ²
1611/1	potok	v izmeri	19106 m ²
1611/3	neplodno	v izmeri	925 m ²
vpisane v ZK vložek št. 501 k. o. Teharje.			
C) 892/2	dvorišče	v izmeri	82 m ²
vpisane v ZK vložek št. 513 k. o. Teharje.			

2. člen

Nepremičnine iz 1. člena tega sklepa prenehajo imeti značaj zemljišča v splošni rabi in postanejo last Mestne občine Celje.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 351-3/96

Celje, dne 20. aprila 2000.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

—————

CERKNO

2017. Odlok o proračunu Občine Cerčno za leto 2000

Na podlagi 29. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99), zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94 in 56/98), ter 25. člena statuta Občine Cerčno, (Uradni list RS, št. 48/95) je Občinski svet občine Cerčno na 13. redni seji dne 20. 4. 2000 sprejel

O D L O K
o proračunu Občine Cerčno za leto 2000

1. člen

S tem odlokom se ureja način izvrševanja občinskega proračuna za leto 2000 in upravljanje s prihodki in odhodki proračuna, premoženja ter dolgovi.

2. člen

Z občinskim proračunom se zagotavljajo sredstva za financiranje nalog, ki jih v skladu z ustavo in zakoni opravlja Občina Cerčno.

Sredstva se razporejajo na odhodke za financiranje tekočih obveznosti, tekočih transferov, investicij in investicijskih transferov.

3. člen

Proračun sestavljata bilanca prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb, ter račun financiranja.

Proračun za leto 2000 se določa v naslednjih zneskih:

A) Bilanca prihodkov in odhodkov	(v 1.000 SIT)
Prihodki	617.947
Odhodki	615.947
Proračunski presežek oziroma primankljaj	2.000

B) Račun finančnih terjatev in naložb

Prejeta vračila danih posojil	
Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	2.000
Prejeta – dana posojila in spremembe kapitalskih deležev	-2.000
Skupni presežek	0

C) Račun financiranja

Zadolževanje proračuna	
Odplačilo dolga	700
Neto zadolževanje	-700
Povečanje oziroma zmanjšanje sredstev na računih	-700

Pregled prihodkov in odhodkov proračuna in njihova razporeditev je zajeta v bilanci prihodkov in odhodkov, ki je sestavni del občinskega proračuna.

4. člen

Od skupno doseženih prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov iz občinskega proračuna (razen prihodkov KS) se v proračunsko rezervo izloči 0,5% prejemkov proračuna.

Proračunska rezerva je namenjena za financiranje izdatkov za namene iz prvega odstavka 12. člena zakona o financiranju občin.

O uporabi sredstev proračunske rezerve v posameznem primeru odloča župan do višine 500.000 SIT.

5. člen

Med odhodki proračuna se predvidi tudi splošna proračunska rezerva, kot nerazporejeni del prihodkov. Splošna proračunska rezerva se razporeja za nepredvidene namene, opredeljene v zakonu o financiranju občin in zakonu o javnih financah, in sicer:

- za nepredvidene namene, za katere v proračunu niso zagotovljena sredstva,
- za nepredvidene namene, za katere se med letom izkaže, da v proračunu zanje niso zagotovljena sredstva v zadostnem obsegu, ker jih pri pripravi proračuna ni bilo mogoče načrtovati.

Sredstva splošne proračunske rezerve se oblikujejo v višini 0,5% prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov. O uporabi sredstev splošne proračunske rezerve do višine 500.000 SIT odloča župan.

6. člen

Neposredni uporabniki sredstev proračuna so dolžni uporabljati sredstva le za namene in do višine, ki so opredeljeni v bilanci prihodkov in odhodkov.

Župan mora v primeru, da je ugotovljena neracionalna poraba dodeljenih sredstev pri posameznem proračunskem porabniku, začasno (s soglasjem občinskega sveta pa dokončno) ustaviti financiranje posamezne proračunske postavke.

Uporabniki ne smejo prevzemati na račun občinskega proračuna obveznosti, ki bi presegle z občinskim proračunom določena sredstva za posamezne namene.

7. člen

Če se med letom spremeni delovno področje oziroma pristojnosti neposrednega uporabnika, se sorazmerno poveča ali zmanjša obseg sredstev za njegovo delovanje. O povečanju ali zmanjšanju odloča župan. Če se neposredni uporabnik med letom ukine in njegovih nalog ne prenese na drugega neposrednega uporabnika, se neuporabljena sredstva prenese v splošno proračunsko rezervo.

8. člen

Če se v izteku izvrševanja proračuna ugotovi, da so potrebna dodatna sredstva na posamezni postavki, ki jih ob sprejemanju proračuna ni bilo mogoče predvideti, lahko občinski svet na predlog župana odloči, da se dodatna sredstva namenijo iz druge postavke proračuna.

Kolikor zaradi prenosa sredstev med postavkami ni ogroženo izvajanje nalog posameznega področja, v katerem so bila sredstva prerazporejena, odloča o taki prerazporeditvi župan.

9. člen

Če se med proračunskim letom zaradi nastanka novih obveznosti za proračun ali spremenjenih gospodarskih gibanj povečajo izdatki ali zmanjšajo prejemki proračuna, lahko župan na predlog finančno-računovodske službe začasno zadrži izvrševanje proračuna, in sicer največ za 45 dni. Z ukrepi začasnega izvrševanja proračuna lahko župan:

- ustavi prevzemanje obveznosti,
- predlaga podaljšanje rokov plačil,
- ustavi prerazporejanje proračunskih sredstev, potrebno zaradi prevzemanj obveznosti.

O odločitvi mora župan obvestiti občinski svet takoj po njenem sprejemu.

10. člen

Če se med izvajanjem ukrepov začasnega zadržanja izvrševanja proračuna, proračun ne more uravnovesiti, mora župan najkasneje 15 dni pred iztekom roka za začasno zadržanje izvrševanja proračuna, predlagati rebalans proračuna.

Z rebalansom proračuna, ki ga sprejme občinski svet na predlog župana, se prejemki in izdatki ponovno uravnovesijo. V obdobju sprejemanja rebalansa proračuna lahko župan ponovno začasno zadrži izvrševanje posameznih izdatkov.

11. člen

Sredstva občinskega proračuna se med letom delijo enakomerno med vse porabnike v okviru doseženih prihodkov, razen če ni z zakonom ali posebnim aktom občinskega sveta drugače določeno.

12. člen

Sredstva za redno dejavnost proračunskih porabnikov se dodeljujejo v obliki mesečnih dotacij, vendar ob hkratnem upoštevanju likvidnostnega položaja proračuna in zadržanosti posameznih obveznosti. Sredstva za amortizacijo se nakazujejo trimesečno.

13. člen

Pri dogovarjanju o pogojih za izpolnjevanje obveznosti, ki se izplačujejo iz proračuna se mora upoštevati 30-dnevni plačilni rok, za investicijske odhodke pa 60-dnevni plačilni rok. Plače in drugi osebni prejemki se izplačujejo enkrat mesečno do 5. v mesecu za pretekli mesec.

Sredstva proračuna se lahko uporabljajo za plačevanje že opravljenih dobav in storitev. Predplačilo je možno le v primeru, če je utemeljeno z vidika gospodarnosti in primeru zavarovano.

Podrobnejše navodilo o izvrševanju proračuna izda župan.

14. člen

Neposredni uporabniki morajo nabavo opreme, investicijska vzdrževalna dela in storitve oddajati s pogodbo na podlagi javnega razpisa in v skladu s predpisi, ki veljajo za državni proračun.

Sredstva za namene iz prvega odstavka tega člena, se uporabnikom zagotavljajo le na podlagi dokumentacije, iz katere je razvidno, da je bil izvajalec izbran na podlagi javnega razpisa.

15. člen

Za izvrševanje proračuna je odgovoren župan. Župan je pooblaščen, da:

- odloča o uporabi proračunske rezerve, ki je namenjena odpravljanju posledic naravnih nesreč,
- odloča o uporabi splošne proračunske rezerve,
- odloča o dinamiki porabe sredstev proračuna,
- upravlja s prostimi denarnimi sredstvi občinskega proračuna, ob upoštevanju načela varnosti, likvidnosti in donosnosti naložbe,
- odloča o prerazporeditvi sredstev med posameznimi proračunskimi postavkami in projekti, ter posameznimi porabniki.

16. člen

Župan odloča o pridobitvi in odtujitvi nepremičnin, ter o pridobitvi in odtujitvi premičnin, če vrednost posamezne transakcije v proračunskem letu ne presega 2,000.000 SIT.

17. člen

Občinski svet odloča o dolgoročni zadolžitvi za financiranje investicij v infrastrukturne objekte in naprave, namenjene za opravljanje gospodarskih in drugih javnih služb, do višine, ki ne sme presežati 10% realiziranih prihodkov v letu pred zadolževanjem. Odplačilo glavnice in obresti v posameznem letu ne sme preseči 5% primerne porabe.

Pogodbe o zadolževanju sklepa župan ob predhodnem soglasju Ministrstva za finance.

18. člen

Župan je pooblaščen, da odloča o kratkoročnem zadolževanju za financiranje nalog javne porabe, vendar največ do višine 5% sprejetega proračuna. Kratkoročni kredit mora biti odplačan do konca proračunskega leta.

19. člen

Javna podjetja in javni zavodi, katerih ustanoviteljica je občina, se smejo zadolževati le s soglasjem občinskega sveta. Izdana soglasja se štejejo v obseg možnega zadolževanja občine.

20. člen

Občina lahko daje poročstvo za izpolnitev obveznosti javnih podjetij in javnih zavodov, katerih ustanoviteljica je, do višine 5% realiziranih prihodkov v letu, v katerem se daje poročstvo. Izdano poročstvo se šteje v obseg možnega zadolževanja občine.

O dajanju poročstev odloča občinski svet.

21. člen

Vrednost premoženja izkazuje Občina Cerklje ob Savi v premoženjski bilanci v skladu z zakonom. Premoženjsko bilanco občine sestavi občinska uprava na podlagi premoženjskih bilanc vseh uporabnikov občinskega proračuna.

22. člen

Sestavni del proračuna so tudi finančni načrti krajevnih skupnosti, ki jih morajo le-te predložiti v potrditev v 30 dneh po sprejemu proračuna.

23. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 40302-01/00
Cerkno, dne 20. aprila 2000.

Župan
Občine Cerkno
Jurij Kavčič l. r.

2018. Sklep o ukinitvi značaja dobrine v splošni rabi

Občinski svet občine Cerkno je na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98) ter 25. člena statuta Občine Cerkno (Uradni list RS, št. 48/95) na predlog odbora stavbnih zemljišč Občine Cerkno, na 13. seji dne 20. 4. 2000 sprejel

S K L E P**o ukinitvi značaja dobrine v splošni rabi**

1. člen

Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha imeti značaj dobrine v splošni rabi nepremičnin v k.o. Cerkno, parcela št. 1332/13, dvorišče v izmeri 31 m².

2. člen

Nepremičnina iz 1. člena tega sklepa postane z dnem njegove uveljavitve družbena lastnina v uporabi Občine Cerkno.

3. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Št. 466-04/99
Cerkno, dne 20. aprila 2000.

Župan
Občine Cerkno
Jurij Kavčič l. r.

ČRNOMELJ**2019. Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Črnomelj za obdobje 1986–2000, dopoljenega leta 1989, 1995 in družbenega plana Občine Črnomelj za obdobje 1986–1990, dopoljenega leta 1991 in 1995**

Na podlagi 1. in 2. člena zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90), določil zakona o urejanju prostora (Uradni list SRS, št. 18/84 in 15/89), 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) in 16. člena statuta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 87/99) je Občinski svet občine Črnomelj na 14. redni seji dne 9. 5. 2000 sprejel

O D L O K**o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Črnomelj za obdobje 1986–2000, dopoljenega leta 1989, 1995 in družbenega plana Občine Črnomelj za obdobje 1986–1990, dopoljenega leta 1991 in 1995**

1. člen

S tem odlokom se sprejmejo spremembe in dopolnitve dolgoročnega plana Občine Črnomelj za obdobje 1986–2000, dopoljen leta 1989 in 1995 (Skupščinski Dolenjski list, št. 13/90, Uradni list RS, št. 45/95 in 57/95) – v nadaljevanju: dolgoročni plan in prostorskih sestavin družbenega plana Občine Črnomelj za obdobje 1986–1990, dopoljen leta 1991 in 1995 (Skupščinski Dolenjski list, št. 2/87, 7/91, 11/91, Uradni list RS, št. 45/95 in 57/95) – v nadaljevanju srednjeročni plan, ki se nanašajo na:

- postavitve centralne čistilne naprave Črnomelj,
- zgraditev nove dovozne poti do čistilne naprave,
- povečanje deponije komunalnih odpadkov pri Vranovičih (III. faza).

2. člen

Tekstualni del dolgoročnega plana se spremeni in dopolni v poglavju 3.5.5 Komunalno gospodarstvo:

1. Prvemu odstavku točke "Odvajanje in čiščenje voda" se doda naslednje besedilo: Za območje centralne čistilne naprave Črnomelj in dovozne ceste se opredelijo nova stavbna zemljišča na 1. območju kmetijskih zemljišč, trajno namenjenih kmetijski proizvodnji na naslednjih parcelah v k.o. Loka: 2105/2, 2105/1 del, 2104 del, 2103 del, 2110 del, 2111 del, 2109/1 del, 2109/2 del, 2107 del, 2106 del, 2099/2 del, 2474 del, 2111/3 in 2114 del. Za čistilno napravo se na 2. območju kmetijskih zemljišč namestijo naslednje parcele v k.o. Loka: 2116, 2115, 2102/2 in 2102/1.

2. V točki "Ravnanje z odpadki" se črta besedilo v oklepaju na koncu drugega odstavka in doda naslednje besedilo: Na obstoječi deponiji komunalnih odpadkov pri Vranovičih bomo povečali deponijski prostor z razširitvijo deponije (III. faza) na delu zemljišča parc. št. 1533/1 in z zapolnitvijo prostora med I. in II. fazo na delu zemljišča parc. št. 1533/1 in 1533/2, vse k.o. Vranoviči.

3. člen

Kartografski del dolgoročnega plana se dopolni:

1. Kartografski del:

V karti I Zasnova kmetijstva, gozdarstva, rudnin in območij za poselitev (merilo 1:25.000) se dopolni z območjem centralne čistilne naprave Črnomelj in deponijo komunalnih odpadkov pri Vranovičih. V karti VII Zasnova sanacij (merilo 1:50.000) se spremeni zmogljivost centralne čistilne naprave Črnomelj do 10.000 EE, karta VIII, Zasnova prometnega omrežja (merilo 1:50.000) se dopolni z dovozno cesto do čistilne naprave.

2. V kartografski dokumentaciji, PKN 1:5.000 se dodajo območja za sanacijo: centralna čistilna naprava Črnomelj z zmogljivostjo 9.500 EE in deponijo komunalnih odpadkov pri Vranovičih (III. faza) ter prometno omrežje: lokalna cesta (javna pot št. 554120 Vojna vas – čistilna naprava).

4. člen

Tekstualni del srednjeročnega plana se spremeni in dopolni tako, da se drugi odstavek točke 2.8.3 nadomesti z besedilom:

Na obstoječi deponiji komunalnih odpadkov pri Vranovičih bomo povečali deponijski prostor z razširitvijo deponije (III. faza) na delu zemljišča parc. št. 1533/1 in z zapolnitvijo prostora med I. in II. fazo na delu zemljišča parc. št. 1533/1 in 1533/2, vse k.o. Vranoviči.

5. člen

K programskim zasnovam se dodata dve novi:
Programska zasnova za centralno čistilno napravo Črnomelj

1. Območje: Območje centralna čistilne naprave bo na parcelah v k.o. Loka: 2105/2, 2105/1 del, 2104 del, 2103 del, 2110 del, 2111 del, 2109/1 del, 2109/2 del, 2107 del, 2106 del, 2099/2 del, 2474 del, 2111/3, 2114 del, 2116, 2115, 2102/2 in 2102/1.

2. Organizacija dejavnosti: Čistilna naprava je namenjena za čiščenje komunalnih odpadnih vod ureditvenega območja mesta Črnomelj.

3. Tehnološki pogoji in omejitve: Čistilna naprava naj obsega mehansko in biološko stopnjo, zmogljivost naj bo 9.500 EE. Izpust iz čistilne naprave naj bo v reko Lahinjo.

4. Infrastrukturalna omrežja, objekti in naprave: Odpadne vode se kanalizirajo v čistilno napravo po kanalu S. Predvidi se naj nova dovozna pot, ki naj poteka po parcelah št. 2099/2 del, 2474 del in 2111/3 in 2116 del, vse v k.o. Loka.

5. Usmeritve za arhitektonsko, urbanistično in krajinsko oblikovanje: Objekti čistilne naprave naj bodo na enotnem platoju in enotno oblikovani, skladno s funkcijo.

6. Usmeritve za varovanje naravne in kulturne dediščine ter značilnih kakovostnih prvin krajine: Posegi v brežino Lahinje naj bodo minimalni, zasadi se naj avtohtono drevje in grmičevje, vodni režim ne sme biti moten. Omogočeno mora biti nemoteno vzdrževanje brežin.

7. Usmeritve za varovanje in izboljšanje bivalnega in delovnega okolja: Predvidijo in izvedejo se naj ukrepi za preprečevanje emisij smrada in hrupa.

Programska zasnova za povečanje deponije komunalnih odpadkov pri Vranovičih (III. faza)

1. Območje za povečanje deponije: Območje urejanja (III. faza) bo na delu parcele št. 1533/1 k.o. Vranoviči, zapolnitev prostora med I. in II. fazo bo na delu parcele št. 1533/1 in 1532/2 obe k.o. Vranoviči,

2. Organizacija dejavnosti: Območje se nameni za razširitev deponije komunalnih odpadkov ter spremljajoče prometne in komunalne ureditve, ureditve za varovanje okolja ter ureditve za sanacijo in rekultivacijo območja.

3. Tehnološki pogoji in omejitve: Območje je namenjeno za odlaganje komunalnih in njim podobnih odpadkov iz industrije, obrti in storitvenih dejavnosti, vključno z ločeno zbranimi frakcijami po pravilniku o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 84/98).

4. Infrastrukturalna omrežja, objekti in naprave: Glavni vhod se naj prestavi proti jugu. Objekt za zaposlene in garaža za mehanizacijo in skladišče se prestavita ob glavni vhod.

5. Usmeritve za urbanistično in krajinsko oblikovanje: Višina vrha deponije naj ne presega kote 118 m n.m., naklon obodnih nasipov naj bo v razmerju do 1:1,5. Po zaključenem deponiranju se deponija prekrije s humusom in zatravi. Predvidi se naj rekultivacija v gozd.

6. Usmeritve za varovanje in izboljšanje bivalnega in delovnega okolja: Izvede se naj odplinjevanje deponije, nepropustno dno, zajemanje in čiščenje izcednih vod, sprotno prekrivanje odpadov, sprotna in končna sanacija in rekultivacija.

6. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-26/98

Črnomelj, dne 9. maja 2000.

Župan
Občine Črnomelj
Andrej Fabjan l. r.

2020. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o lokacijskem načrtu za centralno čistilno napravo Črnomelj

Na podlagi drugega odstavka 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) ter 16. člena statuta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 87/99) je Občinski svet občine Črnomelj na 14. redni seji dne 9. maja 2000 sprejel

O D L O K

o spremembi in dopolnitvi odloka o lokacijskem načrtu za centralno čistilno napravo Črnomelj

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se sprejme sprememba in dopolnitev odloka o lokacijskem načrtu za centralno čistilno napravo Črnomelj (Skupščinski Dolenjski list, št. 8/90 in Uradni list RS, št. 21/92), ki ga je izdelal Urbanistični inštitut Republike Slovenije aprila 1998 pod številko 1989.

2. člen

Sprememba in dopolnitev lokacijskega načrta vsebuje:

- besedilo odloka,
- obrazložitev odloka,
- soglasja pristojnih organov in organizacij,
- grafična priloga:
- ureditveno situacijo M 1:500,
- parcelacijski načrt za dostopno cesto M 1:500.

II. SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ODLOKA

3. člen

Odlok o spremembah in dopolnitvah lokacijskega načrta za centralno čistilno napravo Črnomelj vsebuje spremembo in dopolnitev 3., 7., in 11. člena odloka o lokacijskem načrtu ter spremembo in dopolnitev 1. člena odloka o spremembi in dopolnitvi odloka o lokacijskem načrtu.

4. člen

3. člen odloka o lokacijskem načrtu se spremeni tako, da se črtajo naslednje parcelne št. v k.o. Loka: 2126/3, 2126/4, 2126/5, 2125/1, 2124/1, 2124/2, 2121/1, 2119/1, 2122/2, 2129/2 in dodajo naslednje parcelne št. v k.o. Loka: 2099/2 del, 2474 del in 2111/3.

5. člen

7. člen odloka o lokacijskem načrtu se spremeni in dopolni tako, da se poglavje B Objekti in naprave čistilne naprave glasi:

1. Upravni objekt s črpališčem, rešetkami, peskolo-
vom, izdvalcem peska in kompresorsko postajo:

- tlorisne dimenzije so 18 x 10 m, dovoljena so odstopanja do ± 1 m,
- etažnost je K+P+M,
- višina objekta je do 8 m.

2. Biološka stopnja – ozračevalni bazen:

- dva bazena tlorisnih dimenzij 27,5 x 11 m, dovoljena so odstopanja do ± 2 m,
- višina objekta je do 1,5 m nad platojem (brez ploščadi in ograje).

3. Biološka stopnja – naknadni usedalnik:

- dva bazena tlorisnih dimenzij 31 x 11 m, dovoljena so odstopanja do ± 2 m,
- višina objekta je do 1,5 m nad platojem (brez ploščadi in ograje).

4. Merilnik pretoka vode:

- tlorisne dimenzije so 4 x 2 m.

5. Zgoščevalca blata:

- tlorisne dimenzije so: $2r = 10$ m, dovoljena so odstopanja do ± 1 m,
- višina objekta je do 8 m nad platojem.

6. Črpališče zgoščevalca blata:

- tlorisne dimenzije so 4 x 3 m, dovoljena so odstopanja do ± 2 m,
- etažnost je K ali P.

7. Dehidracija blata:

- tlorisne dimenzije so 10 x 9 m, dovoljena so odstopanja do ± 2 m,
- na platoju dehidracije in deponiranja blata se lahko postavi kontejnerska izvedba ali občasno mobilna naprava za dehidracijo blata.

8. Transformatorska postaja:

- tlorisne dimenzije so 4 x 3 m, dovoljena so odstopanja do ± 2 m.

9. Objekt za shranjevanje vsebine greznic:

- tlorisne dimenzije so 6,5 x 8,1 m, dovoljena so odstopanja do $\pm 25\%$,
- etažnost je P,
- globina prostora je 5,2 m, kota slemena je 8 m.

6. člen

11. člen odloka o lokacijskem načrtu se spremeni tako, da se druga alineja glasi:

- nova dovozna cesta poteka po parcelah št. v k.o. Loka: 2099/2 del, 2474 del, 2111/3 in 2116 del,
- širina dovozne ceste je 3 do 4 m z obojestransko utrjenimi bankinami ali muldami širine po 0,5 m.

III. KONČNE DOLOČBE

7. člen

Sprememba in dopolnitev lokacijskega načrta iz 1. člena tega odloka je stalno na vpogled pri Občini Črnomelj in Upravni enoti Črnomelj.

8. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja pristojna urbanistična inšpekcija.

9. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o lokacijskem načrtu za centralno čistilno napravo Črnomelj

(Skupščinski Dolenjski list, št. 8/90 in Uradni list RS, št. 21/92) v delu, ki ga obravnava ta odlok.

10. člen

Ta odlok prične veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-17/97

Črnomelj, dne 9. maja 2000.

Župan
Občine Črnomelj
Andrej Fabjan l. r.

2021. Odlok o lokacijskem načrtu za razširitev deponije komunalnih odpadkov (III. faza)

Na podlagi drugega odstavka 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) ter 16. člena statuta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 87/99) je Občinski svet občine Črnomelj na 14. redni seji dne 9. 5. 2000 sprejel

ODLOK

o lokacijskem načrtu za razširitev deponije komunalnih odpadkov (III. faza)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se sprejme lokacijski načrt za razširitev deponije komunalnih odpadkov (III: faza), ki ga je izdelal Urbanistični inštitut Republike Slovenije aprila 1998 pod številko 1988.

2. člen

Lokacijski načrt vsebuje:

- besedilo odloka o lokacijskem načrtu,
- obrazložitev odloka,
- oceno stroškov za izvedbo načrta,
- soglasja pristojnih organov in organizacij,
- grafične priloge:
 - kopijo katastrskega načrta M 1:2880,
 - ureditveno situacijo M 1:500.

3. člen

Odlok o lokacijskem načrtu vsebuje:

- mejo območja,
- funkcijo območja s pogoji za izrabo in kvaliteto posega,
- urbanistično oblikovanje območja,
- prometne ureditve,
- komunalne ureditve,
- etapnost izvajanja lokacijskega načrta,
- obveznosti investitorja, izvajalcev in upravljalca deponije,
- dovoljena odstopanja.

II. MEJA OBMOČJA

4. člen

Lokacijski načrt za razširitev deponije komunalnih odpadkov obsega del parcel št. 1533/1 in 1533/2 v k.o. Vranoviči.

III. FUNKCIJA OBMOČJA S POGOJI ZA IZRABO IN KVALITETO POSEGA

5. člen

Lokacijski načrt določa razširitev obstoječe deponije komunalnih odpadkov proti jugu za III. fazo odlaganja (del parcele št. 1533/1), zapolnitev vrzeli med I. in II. fazo odlaganja (del parcele št. 1533/2) ter spremljajoče prometne in komunalne ureditve, ureditve za varstvo okolja ter ureditve za sanacijo in rekultivacijo območja.

Izjemoma je dopustno odlaganje ustrezno pripravljenih in nevtraliziranih posebnih odpadkov III. kategorije po pravilniku o ravnanju s posebnimi odpadki (Uradni list SRS, št. 20/86) po predhodnem soglasju pristojne inšpekcije.

IV. POGOJI ZA URBANISTIČNO OBLIKOVANJE OBMOČJA

6. člen

Pogoji za razširitev deponije (III. faza):

- deponija se poveča proti jugu,
- območje za povečanje deponije se ogradi z žično ograjo višine 2 do 2,5 m,
- tlorisne dimenzije III. faze deponije so 80 x 90 m. Dopustne so manjše tlorisne dimenzije,
- vrh deponije je na koti 116 do 118 m,
- tlorisne dimenzije platoja za deponijo humusa in prekrivnega materiala na jugovzhodni strani deponijskega prostora so 22 x 31 m. Dopustna so odstopanja zaradi ustrežnejše ureditve deponije, platoja in prometnih površin,
- dno deponije mora biti izvedeno vodotesno in odporno na odložene odpadke,
- predvidena so tri polja za odlaganje odpadkov,
- odpadki se odlagajo za obodnimi nasipi iz inertnega materiala visokimi 1 do 2 m. Naklon obodnih nasipov so v razmerju 1:1,5. Dopusten je večji naklon pod pogojem, da se s tehničnimi sredstvi zagotovi stabilnost bokov deponije.

7. člen

Pogoji za zapolnitev vrzeli med I. in II. fazo odlaganja:

- obstoječ vhod na deponijo se ukine, uredi se nov glavni vhod na južni strani II. faze odlaganja,
- tlorisne dimenzije območja zapolnitve so 41 x 50 m. Dopustna so odstopanja glede na dejanske dimenzije na terenu,
- zgornja višinska kota območja zapolnitve je 110 m. Dopustna so odstopanja zaradi ustrežnejše rekultivacije in odvodnjavanja deponije
- obstoječi objekt za zaposlene, garaža za mehanizacijo in skladišče se prestavijo na plato ob glavnem vhodu. Dopustna je zamenjava dotrajanih objektov z novimi,
- tla garaže in plato za mehanizacijo morata biti za vodo in olje neprepustna, opremljena z lovilci olj.

8. člen

Drugi pogoji za urejanje in obratovanje deponije:

- vmesno prekrivanje odpadkov z inertnim materialom se izvaja po potrebi, končno prekritje vrha deponije in berm se izvede s 30 do 40 cm debelo plastjo inertnega materiala in po potrebi z zapornim - neprepustnim slojem,
- vrh deponije mora biti izveden v ustreznem naklonu za odtok meteoritnih vod,
- sprotne rekultivacije se izvede z najmanj 20 cm debelo plastjo humusa in zatravitvijo,
- odplinjevanje deponije je predvideno z vertikalnimi jaški,

- izcedne vode iz deponije se odvajajo po drenažnih ceveh in kanalu na zahodni strani deponije v dva bazena za izcedne vode. Bazena morata biti ustrezno dimenzionirana in neprepustna,

- predvideno je razprševanje izcednih vod po deponiji. Po potrebi se izcedne vode odvajajo v komunalno čistilno napravo,

- čiste zaledne in padavinske vode z bokov deponije, saniranega in rekultiviranega vrha deponije ter površin, ki niso zasedene z deponijo se odvajajo po koritnicah, preko peskolovov na teren,

- čiste meteorne vode z deponije humusa in inertnega materiala ter manipulativnega platoja se odvajajo v ponikovalnico,

- okoli deponije je določen protipožarni pas širine 10 m.

V. PROMETNE UREDITVE

9. člen

Obstoječa dovozna cesta na vzhodni strani zemljišča se podaljša proti jugu do sekundarnega vhoda na območje deponije. Na območju glavnega vhoda na deponijo je potrebno ustrezno nadvišanje obstoječe ceste.

Dovoz do deponije humusa in inertnega materiala ter bazenov za izcedne vode je po interni cesti na južni in zahodni strani deponije.

Dovoza in vhod na deponijo, določeni v lokacijskem načrtu so obvezni. Vzdrževani morajo biti do umiritve deponije.

Interne ceste morajo biti ustrezno utrjene, široke 4 m, vzpon ne sme presegati 13%. Izvajajo se skladno s fazo odlaganja in lokacijo delovnega čela.

Interne ceste morajo omogočiti intervencijski dostop do odloženih odpadkov.

VI. KOMUNALNE UREDITVE

10. člen

V bivalnem objektu so garderobe in sanitarije za zaposlene. Za oskrbo s sanitarno vodo je predvidena cisterna. Fekalije in odpadne vode se morajo odvajati v dvoprekatno greznico na praznjenje.

VII. ETAPNOST IZVAJANJA LOKACIJSKEGA NAČRTA

11. člen

Izvajanje lokacijskega načrta je predvideno v dveh etapah:

- 1. etapa obsega zapolnitev vrzeli med I. in II. fazo deponije in ureditve za povečanje deponije,
- 2. etapa obsega III. fazo odlaganja ter končno sanacijo in rekultivacijo deponije.

Etapno in fazno urejanje deponije mora potekati kot zaključena in dokončno urejena celota, skladno z določenimi gabariti.

Objekti, ureditve in ukrepi za varovanje okolja morajo biti dokončno urejeni pred pričetkom deponiranja odpadkov.

VIII. OBVEZNOSTI INVESTITORJA, IZVAJALCEV IN UPRAVLJALCA DEPONIJ

12. člen

Obveznosti investitorja, izvajalcev in upravljalca deponije so predvsem:

- predvideti, izvesti in izvajati vse ureditve in ukrepe za varovanje okolja do umiritve deponije,
- opredeliti, izvesti in izvajati ureditve in ukrepe proti požarne zaščite,
- sočasno in usklajeno z urejanjem odlagališča izvajati komunalno infrastrukturo,
- izvajati sprotne sanacije in rekultivacije deponije, po zaključenem odlaganju izvesti končno sanacijo in rekultivacijo,
- izvajati kontrolo in evidenco o vrstah in količinah pripeljanih in odloženih odpadkov,
- preprečevati odlaganje posebnih odpadkov brez soglasja pristojne inšpekcije,
- v primeru prekoračenja škodljivih vplivov od dopustnih je potrebno izvesti takojšnjo sanacijo, po potrebi tudi zapreti deponijo.

IX. DOVOLJENA ODSTOPANJA

13. člen

Odstopanja od določil tega lokacijskega načrta so dovoljena v zmanjšanju gabaritov deponije.

Brez spremembe lokacijskega načrta je dovoljeno uporabiti drugačno tehnologijo ali ureditev na deponiji, če ta pomeni zmanjšanje vplivov na okolje v primerjavi s predpisanim ravnanjem v tem lokacijskem načrtu.

X. KONČNE DOLOČBE

14. člen

Lokacijski načrt iz 1. člena tega odloka je stalno na vpogled pri Občini Črnomelj, Upravni enoti Črnomelj in pri Urbanističnem inštitutu Republike Slovenije.

15. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja pristojna urbanistična inšpekcija.

16. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o lokacijskem načrtu za sanacijo in razširitev deponije komunalnih odpadkov Vranoviči (SDL, št. 7/91 in Uradni list RS, št. 37/93) v delu, ki ga obravnava ta odlok.

17. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-18/97

Črnomelj, dne 9. maja 2000.

Župan
Občine Črnomelj
Andrej Fabjan l. r.

2022. Sklep o začasnih razglasitvah pravoslavne cerkve na Bojancih za kulturni spomenik

Na podlagi 14. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99) in 21. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 45/94, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 73/95, 9/96, 39/96, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 73/95, 9/96, 39/96,

44/96, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 in 74/98), 16. člena statuta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 87/99) je Občinski svet občine Črnomelj na 14. redni seji dne 9. 5. 2000 sprejel

S K L E P

o začasnih razglasitvah pravoslavne cerkve na Bojancih za kulturni spomenik

1. člen

Z namenom, da se ohranijo zgodovinske, krajinske in kulturne vrednosti ter zagotovi nadaljnji obstoj, se pravoslavna cerkev na Bojancih (EŠD 12913) začasno razglasi za kulturni spomenik.

2. člen

Cerkev sv. Jurija na Bojancih stoji na pokopališču na severozahodnem robu vasi, na parcelnih št. 139/2 in stp. 1, k.o. Bojanci, ki sta hkrati tudi območje spomenika.

3. člen

Varstveni režim na območju spomenika, ki je opredeljen v 2. členu tega sklepa je naslednji: cerkev se ohranja in varuje kot spomenik v svoji celoti, izvornosti in neokrnjenosti, ohranja se tudi njeno neposredno okolje. Nadaljnje pozidave v tem območju niso dovoljene. Kakršnikoli posegi so mogoči le po predhodnem strokovnem mnenju in pod nadzorom Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine v Novem mestu.

4. člen

Občinska uprava poda predlog za vpis spomenika v zemljiško knjigo po parcelnih številkah z lastniki oziroma imetniki pravice upravljanja v skladu z 2. in 3. členom tega sklepa.

5. člen

Sestavni del sklepa je kopija katastrskega načrta v merilu 1:2880 z vrisano mejo območja.

6. člen

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS in velja za obdobje enega leta.

Št. 66000-6/2000

Črnomelj, dne 9. maja 2000.

Župan
Občine Črnomelj
Andrej Fabjan l. r.

2023. Sklep o začasnih razglasitvah spomenika padlim v I. svetovni vojni za kulturni spomenik

Na podlagi 14. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99), 21. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 45/94, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 73/95, 9/96, 39/96, 44/96, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 in 74/98) in 16. člena statuta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 87/99) je Občinski svet občine Črnomelj na 14. redni seji dne 9. 5. 2000 sprejel

S K L E P
o začasni razglasitvi spomenika padlim
v I. svetovni vojni za kulturni spomenik

1. člen

Z namenom, da se ohranijo zgodovinske, kulturne vrednosti ter zagotovi nadaljnji obstoj, se spomenik padlim v I. svetovni vojni (EŠD 9676) začasno razglasi za kulturni spomenik.

2. člen

Spomenik padlim v I. svetovni vojni stoji na vzpetini pod osnovno šolo Mirana Jarca v Črnomlju, ob Kolodvorski cesti, na parc. št. 82/2, k.o. Črnomelj. Vplivno območje spomenika obsega vso nepozidano površino med Kolodvorsko cesto in stavbo osnovne šole ter zelenice od stopnic, ki vodijo od Kolodvorske ceste na ulico Otona Župančiča.

3. člen

Varstveni režim in način varovanja

Za območje spomenika velja režim varovanja, ki določa:

- varovanje kulturnih, zgodovinskih in arhitekturnih vrednot v celoti, v njihovi izvirnosti in neokrnjenosti;
- ohranjanja spomenika v njegovi prvotni obliki;
- vsi posegi morajo biti podrejeni ohranitvi kvalitete spomenika;
- podrejanje vsake rabe in vseh posegov v območju spomenika, ohranjanju in vzdrževanju varovanih spomeniških lastnosti ter širjenju muzejske in kulturne namembnosti;
- omogočanje predstavitve spomenika ter dostopnosti javnosti v meri, ki ne ogroža varovanje spomenika.

Za vplivno območje spomenika velja varstveni režim, ki določa:

- celotno vplivno območje spomenika ostane nepozidano.

4. člen

Strokovne naloge v zvezi z varstvom spomenika opravlja pristojni zavod za varstvo kulturne dediščine, ki daje tudi smernice oziroma določa pogoje za vse posege na vplivnem območju spomenika.

5. člen

Občinska uprava in inšpekcijski organi morajo preprečevati posege, s katerimi bi se utegnile spremeniti po tem sklepu opredeljene lastnosti spomenika. Za posege, ki niso v skladu z varstvenim režimom in s presojo strokovne službe spreminjajo lastnosti spomenika, je povzročitelj odgovoren po zakonu.

6. člen

Občinska uprava poda predlog za vpis spomenika v zemljiško knjigo po parcelnih številkah z lastniki oziroma imetniki pravice upravljanja v skladu s 3. in 4. členom tega sklepa.

7. člen

Sestavni del sklepa je izpisek iz preglednega katastrskega načrta v merilu 1:5000 z vrisanimi mejami varovanega območja.

8. člen

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS in velja za obdobje enega leta.

Št. 660-00-8/2000

Črnomelj, dne 9. maja 2000.

Župan
Občine Črnomelj
Andrej Fabjan l. r.

2024. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in
dopolnitev odloka o zazidalnem načrtu Danfoss
Črnomelj – I. faza

Na podlagi 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 28/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/95) in 16. člena statuta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 87/99) je Občinski svet občine Črnomelj na seji dne 9. 5. 2000 sprejel

S K L E P
o javni razgrnitvi osnutka sprememb in
dopolnitev odloka o zazidalnem načrtu Danfoss
Črnomelj
– I. faza

1

Javno se razgrne osnutek spremembe in dopolnitve odloka o zazidalnem načrtu Danfoss Črnomelj – I. faza. Sprememba in dopolnitev se nanaša na povečanje proizvodnih, manipulativnih, skladiščnih in ostalih pomožnih površin na sedanjem območju zazidalnega načrta.

2

Osnutek bo razgrnjen na sedežu Občine Črnomelj in delovnem času občinske uprave in na sedežu Krajevne skupnosti Črnomelj.

Osnutek bo razgrnjen 30 dni po začetku veljavnosti tega sklepa.

3

Med javno razgrnitvijo osnutka se skliče javna obravnava. Javno obravnavo organizirata Krajevna skupnost Črnomelj in Občina Črnomelj, ki tudi zagotovi potrebne strokovne razlage.

O času in kraju javne razgrnitve in javne obravnave morajo biti zainteresirani občani na primeren način obveščeni.

4

Pisne pripombe in predloge na osnutka podajo zainteresirani na naslov; Občina Črnomelj, Trg svobode 3, 8340 Črnomelj.

Rok za oddajo pripomb poteče zadnji dan javne razgrnitve.

5

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35005/1/99

Črnomelj, dne 9. maja 2000.

Župan
Občine Črnomelj
Andrej Fabjan l. r.

2025. Sklep o povišanju cen v vrtcih na območju
Občine Črnomelj

Na podlagi 31. člena zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 12/96) ter 7. in 16. člena statuta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 87/99) je Občinski svet Občine Črnomelj na seji dne 9. 5. 2000 sprejel

S K L E P
o povišanju cen v vrtcih na območju
Občine Črnomelj

1

Nove cene za posamezne vrtce znašajo (v SIT mesečno na otroka):

VRTCI	ČRNO MELJ		STARI TRG		DRAGATUŠ		VINICA	
	mlajši	starejši	mlajši	starejši	mlajši	starejši	mlajši	starejši
plače	37.383	26.896	43.561	34.657	37.584	31.801	48.554	30.628
mat. stroški	20.053	16.840	20.170	18.498	17.898	16.193	20.468	18.654
Skupaj	57.436	43.736	63.731	53.155	55.481	47.994	69.022	49.282

in se usklajujejo na postavki za plače z gibanjem osnovne plače v negospodarstvu in na postavki za materialne stroške z indeksom cen življenjskih potrebščin.

2

Pri izračunu prispevka občine se Vrtcu Stari trg in Vinica zaradi pokrivanja visokih fiksnih stroškov, upošteva število otrok, ki je bilo planirano pri izračunu cene vrtca – Vinica 26 otrok in Stari trg 20 otrok.

3

Za določanje plačil staršev se upošteva cena Vrtca Črnomelj.

4

Ta sklep začne veljati 1. 6. 2000.

Št. 640-01-8/2000

Črnomelj, dne 10. maja 2000.

Župan
Občine Črnomelj
Andrej Fabjan l. r.

2026. Sklep o določitvi najvišje dnevne parkirne

Na podlagi 7. člena odloka o režimu ob reki Kolpi (Uradni list RS, št. 37/96, 47/98) je Občinski svet občine Črnomelj na 14. redni seji dne 9. maja 2000 sprejel naslednji

S K L E P

1

V skladu z določili odloka o režimu ob reki Kolpi se za poletno turistično sezono 2000 določi najvišja dnevna parkirna v znesku 200 SIT.

2

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v uradnem glasilu občine.

Št. 352-12/96

Črnomelj, dne 10. maja 2000.

Župan
Občine Črnomelj
Andrej Fabjan l. r.

2027. Poročilo o izidu glasovanja na referendumu za uvedbo samoprispevka na območju Občine Črnomelj, dne 26. 3. 2000

Na podlagi 50. in 56. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94, 13/95 – odločba US, 38/96 in 43/96 – odločba US), 47. b člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odločba US, 45/94 – odločba US, 57/94, 14/95, 20/95 – odločba US, 63/95 – obvezna razlaga, 9/96 – odločba US, 44/96 – odločba US, 26/97, 70/97, 10/98 in 74/98) in 80. člena statuta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 87/99) daje Občinska volilna komisija Črnomelj

P O R O Č I L O

o izidu glasovanja na referendumu za uvedbo samoprispevka na območju Občine Črnomelj, dne 26. 3. 2000

1. V volilni imenik je bilo vpisanih skupaj 11.419 volilnih upravičencev.

2. Na referendumu je glasovalo skupaj 7.209 volilcev ali 63,13%.

3. "ZA" uvedbo samoprispevka je glasovalo skupaj 2233 volilcev ali 19,56%.

4. "PROTI" uvedbi samoprispevka je glasovalo skupaj 4846 volilcev ali 42,44%.

5. Neveljavnih je bilo 130 glasovnic ali 1,80%.

Na podlagi izida glasovanja Občinska volilna komisija ugotavlja, da predlog za uvedbo samoprispevka na območju Občine Črnomelj ni bil izglasovan, ker se je za uvedbo samoprispevka izreklo skupaj 2233 volilcev ali 19,56 %, ki so vpisani v volilne imenike.

Št. 006-03-1/1999

Črnomelj, dne 10. maja 2000.

Predsednik
Občinske volilne komisije
Črnomelj
Anton Panjan l. r.

DOBJE

2028. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Dobje za leto 1999

Na podlagi 98. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99) ter 12. in 17. člena statuta Občine Dobje

(Uradni list RS, št. 12/99) je Občinski svet občine Dobje na 9. redni seji dne 21. 4. 2000 sprejel

O D L O K

o zaključnem računu proračuna Občine Dobje za leto 1999

1. člen

Občinski svet Občine Dobje sprejme zaključni račun proračuna Občine Dobje za leto 1999 z naslednjimi postavkami:

Bilanca prihodkov in odhodkov:	SIT
– skupni prihodki	83,037.000
– skupni odhodki	67,535.000
– proračunski presežek	15,502.000

Izkaz računa finančnih terjatev in naložb:

– prejeta vračila danih posojil	
in prodaja kapitalskih deležev	11,539.000
– dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	19,500.000
– prejeta minus dana posojila in sprememba kapitalskih deležev	–7,961.000

Izkaz računa financiranja:

– zadolževanje	–
– odplačila dolga	–
– neto zadolževanje	–

Bilanca stanja sredstev in virov sredstev na dan 31. 12. 1999

– vrednost aktive	97,700.000
a) dolgoročna sredstva in sredstva v upravljanju	73,438.000
b) kratkoročna sredstva	24,262.000
– vrednost pasive	97,700.000
a) kratkoročne obveznosti	2,291.000
b) lastni viri in dolgoročne obv.	95,409.000

2. člen

Bilanca prihodkov in odhodkov, izkaz računa finančnih terjatev in naložb, izkaz računa financiranja in bilanca stanja sredstev in virov sredstev so sestavni del tega odloka.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 403-03/00

Dobje, dne 21. aprila 2000.

Župan
Občine Dobje
Franc Salobir l. r.

2029. Odlok o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Dobje

Na podlagi 29. in 49. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 10/98 in 74/98), 17. člena statuta Občine Dobje (Uradni list RS, št. 12/99) in v skladu z uredbo o skupnih osnovah in kriterijih za notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih

mest v organih državne uprave (Uradni list RS, št. 24/98 in 56/98) je Občinski svet občine Dobje na 9. redni seji dne 21. 4. 2000 sprejel

O D L O K

o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Dobje

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se ustanovi občinska uprava, določi organizacija in delovno področje ter urejajo druga vprašanja v zvezi z delovanjem Občinske uprave občine Dobje.

2. člen

Občinska uprava opravlja upravne, strokovne in druge naloge v okviru pravic in dolžnosti občine na delovnih področjih, ki so določeni s tem odlokom.

3. člen

Pri opravljanju svojih nalog občinska uprava sodeluje z občinskimi upravami drugih občin, nosilci javnih pooblastil, državnimi organi, zavodi, podjetji, družbami in drugimi organizacijami z izmenjavo mnenj in izkušenj ter podatkov in obvestil ter preko skupnih delovnih teles.

Za posamezna strokovna opravila se lahko sklene pogodba z zunanjim izvajalcem, ki je strokovno usposobljen za izvajanje določenih nalog.

Pogodbo sklene župan.

4. člen

Javnost dela občinske uprave se zagotavlja z uradnimi sporočili ter z dajanjem informacij sredstvom javnega obveščanja, novinarskimi konferencami, z udeležbo na konferencah, okroglih mizah in drugih oblikah sodelovanja s predstavniki javnega obveščanja oziroma na drug ustrezen način, ki omogoča javnosti, da se seznanijo z delom občinske uprave.

Uradna sporočila za javnost, informacije, obvestila, pojasnila in druge podatke v smislu prejšnjega odstavka dajejo predstavnikom sredstev javnega obveščanja župan in tajnik občine, po njenem pooblastilu pa lahko tudi drug delavec v občinski upravi.

II. ORGANIZACIJA IN DELOVNO PODROČJE OBČINSKE UPRAVE

5. člen

Za opravljanje nalog občinske uprave se v Občini Dobje ustanovi novit organ: Občinska uprava občine Dobje, s sedežem v Dobju pri Planini, Dobje pri Planini 26 (v nadaljnjem besedilu: občinska uprava).

Občinska uprava zagotavlja:

- strokovno, učinkovito in racionalno izvrševanje nalog občinske uprave,
- zakonito, pravočasno in učinkovito uresničevanje pravic, interesov in obveznosti strank in drugih udeležencev v postopkih,
- polno zaposlenost delavcev v občinski upravi in
- učinkovito sodelovanje z drugimi organi in institucijami.

6. člen

Občinska uprava opravlja strokovne, upravne, organizacijsko-tehnične in administrativne naloge na področju:

- splošnih zadev,
- normativno pravnih zadev,
- upravnih zadev,
- javnih financ,
- gospodarskih dejavnosti in kmetijstva,
- družbenih dejavnosti,
- varstva okolja in urejanje prostora,
- gospodarskih javnih služb in infrastrukture,
- inšpekcijskega nadzorstva in občinskega redarstva,
- gospodarjenje s stavbnimi zemljišči.

Občinska uprava opravlja tudi druge naloge iz pristojnosti občine.

7. člen

Na področju splošnih zadev opravlja občinska uprava naslednje naloge:

- opravlja strokovna, organizacijska, administrativna in tehnična opravila za potrebe župana, občinskega sveta in njegovih delovnih teles, za člane občinskega sveta, nadzorni odbor ter druge občinske organe;
- kadrovske zadeve;
- sprejem in odprava pošte ter arhiviranje za potrebe občinskih organov;
- gospodarjenje z zgradbo občine in tehnično opremo;
- avtomatska obdelava podatkov za potrebe organov občine, ki se nanašajo na civilno zaščito in reševanje;
- druge naloge, ki po svoji naravi sodijo v to področje.

8. člen

Na področju normativno-pravnih zadev občinska uprava opravlja naslednje naloge:

- priprava splošnih in drugih aktov ter mnenj in stališč, ki jih sprejemajo župan, občinski svet in drugi občinski organi;
- sestavljanje pogodb, oceno sprejetih pogodb in pravno spremljanje pogodb;
- strokovno pravno pomoč pri izvajanju volilnih opravil;
- pravno pomoč županu, občinskemu svetu in drugim občinskim organom;
- opravlja druge naloge, ki spadajo v to področje.

9. člen

Na področju upravnih zadev občinska uprava opravlja naslednje naloge:

- vodi upravni postopek in izdaja odločbe v teh postopkih na I. stopnji;
- vodi evidenco o upravnih stvareh;
- sodeluje v upravnih postopkih, ki jih vodijo drugi pristojni organi;
- opravlja druge naloge s področja upravnih zadev.

10. člen

Na področju javnih financ občinska uprava opravlja naslednje naloge:

- pripravlja proračun in skrbi za njegovo izvrševanje v skladu s predpisi, ki urejajo to področje;
- pripravlja finančna poročila in zaključni račun proračuna;
- zagotavlja strokovno pomoč občinskim organom pri sprejemanju in izvrševanju občinskih splošnih in drugih aktov s področja javnih financ;
- opravlja finančno-knjigovodska in druga strokovna opravila za proračun, občinske sklade, režijske obrate;
- spremlja, analizira in oblikuje cene iz pristojnosti občine in daje mnenje k oblikovanju cen iz koncesijskih razmerij;
- spremlja in analizira davke iz občinske pristojnosti in v skladu z zakonom pripravlja strokovne podlage za njihovo uvedbo oziroma usklajevanje;

- pripravlja premoženjsko bilanco občine;
- opravlja druge naloge, ki spadajo v to področje.

11. člen

Na področju gospodarstva občinska uprava opravlja naslednje naloge:

- pripravlja strategijo razvoja občine ter programske usmeritve in programe razvoja posameznih dejavnosti s področja gospodarstva;
- izvaja strokovne naloge za občino in njene organe, kadar je občina ustanovitelj ali soustanovitelj javnega podjetja ali zavoda na področju gospodarskih javnih služb;
- spremlja in analizira gospodarska gibanja v občini;
- opravlja druge naloge s tega področja.

12. člen

Na področju družbenih dejavnosti občinska uprava opravlja naslednje naloge:

- pripravlja razvojne usmeritve in razvojne programe na različnih področjih družbenih dejavnosti;
- skrbi za realizacijo programov v skladu s proračunom, koordinira delovanje različnih subjektov na področju družbenih dejavnosti in nadzoruje izvajanje programov;
- pripravlja in izvaja programe javnih del;
- opravlja druge naloge, ki sodijo v področje družbenih dejavnosti.

13. člen

Na področju urejanja prostora občinska uprava opravlja naslednje naloge:

- pripravlja programska izhodišča za sprejemanje prostorskih aktov in pripravlja smernice za izdelavo prostorskih izvedbenih aktov;
- pripravlja prostorske akte občine;
- izdaja lokacijske dokumentacije;
- vodi evidenco posegov v prostor in analizira stanje posegov v prostor;
- nudi strokovno pomoč pravnim in fizičnim osebam pri urejanju prostora;
- opravlja druge naloge, ki spadajo v to področje.

14. člen

Na področju varstva okolja občinska uprava opravlja naslednje naloge:

- pripravlja programe varstva okolja, operativne programe in študije ranljivosti okolja za območje občine;
- pripravlja sanacijske programe za odpravo posledic in virov obremenitve okolja in skrbi za njihovo izvedbo;
- opravlja druge upravne naloge varstva okolja, ki jih določajo posebni predpisi s področja varstva okolja;
- opravlja druge naloge, ki spadajo v to področje.

15. člen

Na področju gospodarskih javnih služb in infrastrukture občinska uprava opravlja naslednje naloge:

- pripravlja strokovne podlage za ustanovitev in organizacijo gospodarskih javnih služb;
- izdeluje programe razvoja gospodarskih javnih služb, skrbi za njihovo izvajanje in izvaja nadzor nad njihovim izvajanjem;
- opravlja druge naloge na tem področju.

16. člen

Občinska uprava v režijskem obratu, ki je samostojna notranja organizacijska enota občinske uprave, opravlja dejavnosti naslednjih gospodarskih javnih služb:

- gospodarjenja z javnimi zemljišči;
- vzdrževanja občinskih cest, zimske službe ter urejanja in vzdrževanja parkirišč;
- urejanja zelenih površin;
- vzdrževanja in urejanja pokopališča;
- urejanja in vzdrževanja mest za plakatiranje in oglaševanje;
- oskrba s pitno vodo.

17. člen

Občinska uprava opravlja naloge občinske inšpekcije. Občinska inšpekcija opravlja nadzor nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi občina ureja zadeve iz svoje pristojnosti.

18. člen

Občinska uprava opravlja naloge občinskega redarstva. Na tem področju občinska uprava opravlja nadzor nad izvajanjem zakona o varnosti cestnega prometa in nadzor nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi občina ureja zadeve iz svoje pristojnosti.

19. člen

Naloge in pooblastila občinske uprave oziroma delavcev občinske uprave na področju občinske inšpekcije in občinskega redarstva se določijo s posebnim odlokom.

III. NAČIN DELA, POOBLASTILA IN ODGOVORNOSTI DELAVCEV

20. člen

Predstojnik občinske uprave je župan, ki predstavlja in zastopa občino ter nadzoruje, usmerja ter daje navodila za vodenje občinske uprave.

21. člen

Občinsko upravo neposredno vodi tajnik občine, ki ga imenuje in razrešuje župan.

Tajnik občine:

- neposredno vodi občinsko upravo, organizira in koordinira delo delavcev v občinski upravi in jim nudi strokovno pomoč, razporeja delo med delavce v občinski upravi in skrbi za delovno disciplino;
- izdaja odločbe v upravnem postopku na prvi stopnji;
- opravlja najzahtevnejše naloge občinske uprave in vodi ter sodeluje v najzahtevnejših projektnih skupinah v občini;
- skrbi za zakonito, učinkovito in smotno opravljanje nalog občinske uprave;
- opravlja druge naloge po nalogu župana.

Tajnik občine lahko izdaja odločbe in druge akte, ki se nanašajo na uresničevanje pravic, obveznosti in odgovornosti iz delovnega razmerja delavcev občinske uprave, če ga župan za to pooblasti.

Tajnik občine je za svoje delo odgovoren županu.

Tajnik občine mora imeti univerzitetno izobrazbo ekonomske ali pravne smeri ali ustrezne delovne izkušnje.

22. člen

Razvrstitev in število delovnih mest v občinski upravi ter razvrstitev nalog iz posameznega delovnega področja občinske uprave, ki jih opravlja posamezen delavec, se določijo s pravilnikom o sistemizaciji delovnih mest v občinski upravi, ki ga izda župan.

23. člen

Posamezno nalogo občinske uprave, kije določena s tem odlokom, opravi tisti delavec, v katerega delovno po-

dročje spada naloga po pravilniku o sistemizaciji delovnih mest oziroma po svoji naravi.

Če je naloga takšna, da po svoji naravi ne spada v delovno področje nobenega od delavcev občinske uprave, jo opravi delavec, ki ga določi tajnik občine.

24. člen

Delavci občinske uprave opravljajo naloge, določene z zakoni in drugimi predpisi, statutom občine in pravilnikom o sistemizaciji delovnih mest, v skladu s pristojnostmi in pooblastili, ki jih za opravljanje posameznih nalog določajo zakoni in drugi predpisi ter po navodilih tajnika občine. Za svoje delo so odgovorni tajniku občine, disciplinsko in odškodninsko pa županu.

25. člen

V občinski upravi se lahko kot posvetovalno telo župana oblikuje kolegij, ki obravnava pomembnejša vprašanja z delovnega področja občinske uprave. Župan določi sestavo kolegija glede na obravnavano problematiko.

Kolegi sklicuje župan, v njegovi odsotnosti pa tajnik občine. Kolegij se sklicuje po potrebi, vendar pa najmanj enkrat na mesec.

26. člen

Za naloge v občinski upravi, ki zahtevajo sodelovanje več delavcev oziroma sodelovanje več različnih strok in stopenj znanja, lahko župan ustanovi delovne skupine in druge oblike sodelovanja.

27. člen

Za naloge, ki zahtevajo posebno proučevanje ali posebno strokovnost in jih delavci občinske uprave ne morejo opraviti sami, lahko župan ustanovi delovno ali projektno skupino ter sklene pogodbo z ustreznimi izvajalci nalog.

IV. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

28. člen

Župan Občine Dobje v roku enega meseca po uveljavitvi tega odloka izda pravilnik o sistemizaciji delovnih mest v Občinski upravi občine Dobje, ki je podlaga za razporeditev delavcev na ustrezna delovna mesta.

29. člen

S sprejemom tega odloka preneha veljati odlok o začasni organizaciji občinske uprave (Uradni list RS, št. 48/99).

30. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 031/00

Dobje, dne 21. aprila 2000.

Župan
Občine Dobje
Franc Salobir l. r.

2030. Odlok o preskrbi in odjemu pitne vode na območju Občine Dobje

Občinski svet občine Dobje je na podlagi 6. in 7. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št.

32/92) in 6. člena statuta Občine Dobje (Uradni list RS, št. 12/99) na 9. redni seji dne 21. 4. 2000 sprejel

O D L O K **o preskrbi in odjemu pitne vode na območju** **Občine Dobje**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se urejajo pogoji glede oskrbe s pitno vodo, pravice in obveznosti uporabnikov in upravljavcev javnih vodovodov glede na naprave in oskrbo pitne vode, priključitev na vodovodno omrežje, vgrajevanje in vzdrževanje vodomero, odčitavanje in obračun porabljene vode, varčevanje z vodo, prijavo in odjavo odjema vode, prekinitev dobave vode ter odgovornost upravljavcev in uporabnikov v zvezi z oskrbo s pitno vodo.

2. člen

Uporabnik vode je vsaka pravna ali fizična oseba, ki uporablja vodo iz javnega vodovoda.

Upravljavec javnega vodovoda je Občina Dobje, ki izvaja oskrbo s pitno vodo preko režijskega obrata.

3. člen

Vodovodno omrežje in naprave delimo glede na odgovornost za vzdrževanje na upravljavca in uporabnika. Vodovodne naprave, ki so zgrajene iz družbenih sredstev in sredstev zbranih iz samoprispevka občanov so družbeno premoženje in jih je dolžan vzdrževati upravljavec. Za naprave, katere vzdržuje uporabnik sam, pa se štejejo hišni priključki in hišne inštalacije.

II. VODOVODNO OMREŽJE IN NAPRAVE

4. člen

Naprave, za katere je odgovoren upravljavec, so:

a) primarno omrežje:

- zajetje,
- vodnjaki,
- črpališče,
- naprave za prečiščevanje vode,
- vodohrami,
- transportni cevovodi od črpališča do sekundarnega vodovodnega omrežja in vodohrama,
- tranzitni cevovodi med več naselji;

b) sekundarno omrežje in naprave:

- omrežje za oskrbovanje naselij za neposredno priključevanje uporabnikov,
- hidrantno omrežje,
- črpališča in hidroforske naprave.

Upravljavec vodovoda mora skrbeti za zadostne količine zdrave pitne vode. Ravno tako mora vzdrževati vodovodne naprave.

5. člen

Kadar je zaradi načrtovanih del na vodovodnem omrežju in drugih vodovodnih napravah nujno začasno prekiniti dobavo vode, mora upravljavec vodovoda o prekinitvi dobave obvestiti prizadete uporabnike neposredno ali po sredstvih javnega obveščanja oziroma na drug krajevno običajen način.

III. PRIKLJUČITEV NA VODOVODNO OMREŽJE

6. člen

Vsak uporabnik ima pravico in dolžnost pridobiti na območju oskrbovalnega sistema priključek na vodovodno omrežje na podlagi prijave in predpisane investicijsko-tehnične dokumentacije.

7. člen

Upravljavec je dolžan dati soglasje za vodovodni priključek, če uporabnik k svoji vlogi predloži ustrezno lokacijsko dovoljenje za novogradnjo in če to dopuščajo razpoložljive kapacitete vodovodnih virov in prepustnost omrežja.

8. člen

Pri izdaji soglasja za priključitev objekta na vodovodno omrežje mora upravljavec upoštevati:

- minimalne odmike vseh novogradenj od vodovodnega omrežja,
- konkretne pogoje in navodila za zaščito vodovodnega omrežja pred vplivom novogradenj,
- določitev trase, globine in profila priključne cevi,
- določitev profila vodomera,
- določitev lokacije, oblike in velikosti vodovodnega jaška,
- križanje podzemnih komunalnih vodov in ostalih objektov z vodovodnim omrežjem,
- pogoje zunanje ureditve objektov na mestih, kjer se predvideva trasa priključnega cevovoda.

9. člen

Vsak investitor novogradnje, uporabnik, mora predložiti k vlogi za izdajo soglasja naslednjo dokumentacijo:

- lokacijsko dovoljenje za novogradnjo,
- opis specifičnosti objekta,
- projekt in sheme instalacij (na vpogled).

Uporabnik si mora pridobiti soglasje upravljavca za vse gradnje, rekonstrukcije in adaptacije, ki vplivajo na dobavo vode.

10. člen

Upravljavec je dolžan izvesti priključek, če je uporabnik izpolnil pogoje, ki so določeni v soglasju za priključek. Vodovodni priključek pomeni spojno cev od sekundarnega vodovodnega omrežja do vključno vodomera z vsemi vgrajenimi elementi in je praviloma krajši od 50m. Priključek je del omrežja, ki ga plača uporabnik in le tega tudi prenese upravljavcu vodovoda v nadzor.

Stroški vzdrževanja bremenijo uporabnika.

11. člen

Vodovodni priključek se izvede za vsak objekt uporabnika posebej, upošteva velikost in namembnost objekta, ki se priključuje na vodovodno omrežje. Vse vodovodne priključke je upravljavec dolžan voditi v katastru komunalnih naprav.

Začasni ali provizorični priključek na javno vodovodno omrežje (gradbišče) mora uporabnik odstraniti v skladu z izdanim soglasjem upravljavca.

12. člen

Vsa dela na javnih vodovodnih ali hišnih priključkih vključno na vodomernih, izdaja in nadzira upravljavec oziroma od upravljavca pooblaščen oseba.

13. člen

Na oskrbnem območju Občine Dobje je investitor novogradnje dolžan plačati prispevek za priključitev za vodovodno omrežje. Pogoje in način plačevanja tega prispevka določi upravljavec s sklepom.

IV. VODOMERI

14. člen

Uporabnik je dolžan zgraditi prostor za vodomere v skladu z veljavnimi sanitarno-tehničnimi navodili. Prostor, v katerem je vgrajen vodomere, mora biti dostopen upravljavcu vodovoda.

15. člen

Vodomere namesti upravljavec vodovoda, kateri določi tudi tip in velikost vodomera. Vodomeri so sestavni del priključka, namenjeni pa so za obračun porabe vode.

Vsak vodomere mora imeti vtisnjeno kontrolo meril od pristojnega urada za kontrolo meril in plemenitih kovin. Dela z nameščanjem in premeščanjem vodomero, kot tudi nadzor, lahko opravlja samo dobavitelj pitne vode.

16. člen

Stroški prve nabave in namestitve vodomera bremenijo uporabnika. Stroški kontrole, popravila in zamenjave nosi odjemalec z mesečnim plačilom vodarine.

Stroški za popravilo okvar, ki nastanejo na priključku ali vodomeru po krivdi uporabnika, bremenijo uporabnika.

17. člen

Uporabnik je dolžan vsako okvaro na priključku ali vodomeru takoj prijaviti upravljavcu vodovoda.

Uporabnik lahko vsak čas sam zahteva kontrolo točnosti vodomera. Če ugotovi, da je točnost vodomera izven dopustnih meja, nosi stroške preizkusa upravljavec, v nasprotnem primeru pa uporabnik.

V. UGOTAVLJANJE IN OBRAČUN PORABLJENE VODE

18. člen

Količina porabljene vode iz omrežja javnega vodovoda se meri v kubičnih metrih po stanju odčitane na vodomeru vodovodnega priključka.

Vodomere odčitava delavec upravljavca vodovoda dvakrat letno. Upravljavec lahko določi tudi drugače.

Cena m³ vode se določa v skladu z določili zakona o komunalnih dejavnostih in na podlagi zakona o temeljnih sistema cen in družbene kontrole cen.

Izjemoma se sme vodarina zaračunavati po pavšalni določitvi.

19. člen

Uporabniki plačujejo tekočo porabo vode na podlagi računa upravljavca. V primeru, da upravljavec ali uporabnik ugotovi, da je vodomere v okvari in ni mogoče odčitati dejanske porabe vode, se obračuna pavšalna poraba vode na osnovi povprečne porabe v preteklem obračunskem obdobju.

20. člen

Uporabnik vode plača vodo takoj po prejemu računa oziroma najkasneje 15 dni po izstavitvi računa.

Če uporabnik vode ne plača v 15 dneh po prejemu opomina, v katerem mora biti navedena posledica neplača-

nega računa, lahko dobavitelj uporabniku brez predhodnega opozorila prekine dobavo vode.

21. člen

Uporabnik, ki mu je bila odmerjena vodarina, lahko v 15 dneh po prejemu računa vloži pisni ugovor upravljavcu vodovoda, če meni, da mu vodarina ni pravilno odmerjena. Ugovor ne zadrži plačila računa.

VI. PREKINITEV DOBAVE VODE

22. člen

Dobavitelj vode lahko na stroške uporabnika brez odpovedi prekine dobavo vode v naslednjih primerih:

– kadar stanje interne naprave ogroža zdravje drugih uporabnikov oziroma kakovost vode v javnem vodovodnem omrežju,

– če interna napeljava in druge naprave uporabnika ovirajo redno dobavo vode drugim uporabnikom in uporabnik vzroka oviranja noče odstraniti,

– če brez soglasja upravljavca dovoli priključitev drugega uporabnika na svojo interno napeljavo,

– če onemogoča delavcem upravljavca preglede in odčitavanje na vodomeru in interni inštalaciji,

– če uporabnik brez privolitve upravljavca odstrani plombo (na vodomeru, hidrantu itd.) ali kako drugače spremeni način izvedbe priključka,

– če krši predpise o varčevanju z vodo, kadar je to dogovorjeno ali odrejeno (redukcija),

– če ne plača računa v 15 dneh po prejemu opomina pred tožbo.

23. člen

Upravljavec ima pravico prekiniti dobavo vode za krajši čas zaradi planiranih del na omrežju, vendar mora o tem pravočasno obvestiti na krajevno običajen način uporabnike, na katere vpliva prekinitve.

Upravljavec je dolžan praviloma opravljati vzdrževalna dela na vodovodnem omrežju in napravah takrat, ko najmanj moti delovni proces v delovni organizaciji oziroma uporabnike.

24. člen

Uporabniki so dolžni vodo iz vodovodnega omrežja varčno trošiti.

Upravljavec pa je dolžan porabo vode nadzirati in sme omejiti čezmerno rabo, za kar izda navodila za racionalno uporabo vode.

25. člen

V primeru večjega pomanjkanja vode sme uporabnik trošiti vodo samo za osebno potrošnjo, vendar po vrstnem redu, ki ga na predlog upravljavca določi župan občine.

VII. JAVNI HIDRANTI

26. člen

Hidranti na javnem vodovodnem omrežju so namenjeni izključno požarni varnosti in morajo biti vsak čas dostopni in v brezhibnem stanju. Podatke o hidrantih in o vseh spremembah na njih posreduje upravljavec vodovoda pristojni gasilski enoti.

27. člen

Hidranti se smejo uporabljati za gašenje požara ali ob drugih elementarnih nesrečah brez soglasja upravljavca vode.

O uporabi hidranta, o trajanju odvzema vode in o morebitnih pomanjkljivostih, ki jih je opazil pri odvzemu vode, mora uporabnik obvestiti upravljavca vodovoda.

Uporabnik mora po odvzemu vode pustiti hidrant v brezhibnem stanju, sicer je odgovoren za posledice, ki bi morebiti nastale.

VIII. KAZENSKI DOLOČBI

28. člen

Z denarno kaznijo od 50.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba:

- če se kot uporabnik priključi na vodovodno omrežje pred ali mimo vodomera,
- če kot uporabnik ne prijavi okvare na vodovodnem priključku,
- če kot uporabnik onemogoča delavcem upravljavca preglede in odčitavanje vodomera,
- če kot uporabnik sam, brez privolitve upravljavca odstrani plombe na vodovodnih objektih,
- če kot uporabnik koristi hidrant v nasprotju s 27. členom tega odloka,
- če kot uporabnik v primeru pomanjkanja vode troši vodo v nasprotju z navodili o racionalni rabi vode,
- če lastnik oziroma imetnik pravice uporabe vodnjaka zasuje vodnjak ali ne skrbi za neoporečno pitno vodo v vodnjaku.

29. člen

Z denarno kaznijo do 200.000 tolarjev se kaznuje upravljavec vodovoda, odgovorna oseba pa z denarno kaznijo do 20.000 tolarjev:

- če ne skrbi za redno vzdrževanje in delovanje vodovodnih naprav,
- če ne skrbi za zdravo pitno vodo.

IX. KONČNE DOLOČBE

30. člen

Nadzor nad izvajanjem določil tega odloka opravljajo sanitarna, vodnogospodarska in komunalna inšpekcija ter upravljavec vodovodnih objektov in naprav.

31. člen

Organ upravljavca je dolžan sprejeti pravilnik o pogojih in načinu plačevanja prispevka za priključitev na vodovodno omrežje najkasneje v roku treh mesecev po uveljavitvi tega odloka.

V enakem roku je dolžan sprejeti sklep o višini prispevka za priključitev na vodovodno omrežje.

32. člen

Lastniki oziroma imetniki pravice uporabe vodnjakov so dolžni skrbeti za neoporečnost pitne vode v vodnjakih.

Vsako ravnanje (storitev, opustitev, dopustitev) upravljavca ali uporabnika, ki je škodljivo ali nevarno za življenje in delo ljudi ter okolje, je nedopustno in sta za takšno ravnanje kazensko in materialno odgovorna.

Prepovedano je zasutje vodnjakov.

33. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 324-01/00

Dobje, dne 21. aprila 2000.

Župan
Občine Dobje
Franc Salobir l. r.

JESENICE

2031. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Toneta Čufarja Jesenice

Na podlagi prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 2. in 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98, 27/99), 26. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 59/99) in 26. člena statuta Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 38/95, 19/96, 37/96, 2/99, 23/99) je Občinski svet občine Jesenice na redni 17. seji dne 20. 4. 2000 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Toneta Čufarja Jesenice

1. člen

V odloku o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Toneta Čufarja Jesenice (Uradni list RS, št. 18/97, 90/98) se 3. člen odloka spremeni in dopolni tako, da glasi:

Osnovna šola Toneta Čufarja Jesenice (v nadaljevanju: šola) opravlja dejavnost osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega območje:

- Krajevne skupnosti Hrušica (območje naselja Hrušica),
 - Krajevne skupnosti Planina pod Golico (območje naselja Plavški Rovt, območje dela naselja Prihodi, območje naselja Planina pod Golico),
 - Krajevne skupnosti Sava (območje dela naselja Prihodi),
 - Krajevne skupnosti Staneta Bokala (območje dela naselja Jesenice),
 - Krajevne skupnosti Cirila Tavčarja (območje dela naselja Jesenice),
 - Krajevne skupnosti Mirka Roglja Petka (območje dela naselja Jesenice),
- razen prostorskih okolišev 0006, 0007, 0008, ki sodijo v šolski okoliš Osnovne šole Prežihovega Voranca.

Kartografski prikaz Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije, je priloga k temu odloku.

2. člen

Te spremembe in dopolnitve odloka začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 603-1/00

Jesenice, dne 25. aprila 2000.

Župan
Občine Jesenice
Boris Bregant, univ. dipl. inž. str. l. r.

2032. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Prežihovega Voranca Jesenice

Na podlagi prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 2. in 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98, 27/99), 26. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 59/99) in 26. člena statuta Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 38/95, 19/96, 37/96, 2/99, 23/99) je Občinski svet občine Jesenice na redni 17. seji dne 20. 4. 2000 sprejel

O D L O K
o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Prežihovega Voranca Jesenice

1. člen

V odloku o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Prežihovega Voranca Jesenice (Uradni list RS, št. 18/97, 90/98) se 3. člen odloka spremeni in dopolni tako, da glasi:

Osnovna šola Prežihovega Voranca Jesenice (v nadaljevanju: šola) opravlja dejavnost osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega območje:

- Krajevne skupnosti Podmežaklja (območje dela naselja Jesenice),
- Krajevne skupnosti Sava (območje dela naselja Jesenice),
- prostorskega okoliša št. 0006,
- prostorskega okoliša št. 0007,
- prostorskega okoliša št. 0008,

(vse iz dela Krajevne skupnosti Mirka Roglja Petka - območje dela naselja Jesenice),

- prostorskega okoliša št. 0072,
- prostorskega okoliša št. 0073,

(vse iz dela Krajevne skupnosti Slovenski Javornik-Koroška Bela-območje dela naselja Slovenski Javornik).

Kartografski prikaz Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije, je priloga k temu odloku.

2. člen

Te spremembe in dopolnitve odloka začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 603-1/00

Jesenice, dne 25. aprila 2000.

Župan
Občine Jesenice
Boris Bregant, univ. dipl. inž. str. l. r.

2033. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Glasbena šola Jesenice

Na podlagi prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 2. in 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98, 27/99), 26. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 59/99) in 26. člena statuta Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 38/95, 19/96, 37/96, 2/99, 23/99), je Občinski svet občine Jesenice na redni 17. seji dne 20. 4. 2000 sprejel

O D L O K
o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Glasbena šola Jesenice

1. člen

V odloku o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Glasbena šola Jesenice (Uradni list RS, št. 42/97, 14/00) se 3. člen odloka spremeni in dopolni tako, da glasi:

Glasbena šola Jesenice (v nadaljevanju: šola) opravlja dejavnost osnovne vzgoje in izobraževanja predšolskih in šolskih otrok, ki se opravljata po posebnem programu glasbene vzgoje za šolski okoliš, ki obsega območje Občine Jesenice, ter po predhodnem soglasju tudi območje Občine Žirovnica in območje Občine Kranjska Gora. Šola lahko opravlja dejavnost tudi za območje drugih občin, če se ustanovitelj tako dogovori in sklene z zainteresiranimi občinami ustrezno pogodbo.

Kartografski prikaz Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije, je priloga k temu odloku.

2. člen

Te spremembe in dopolnitve odloka začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 603-1/00

Jesenice, dne 25. aprila 2000.

Župan
Občine Jesenice
Boris Bregant, univ. dipl. inž. str. l. r.

2034. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Koroška Bela Jesenice

Na podlagi prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 2. in 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni

list RS, št. 16/98, 27/99), 26. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 59/99) in 26. člena statuta Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 38/95, 19/96, 37/96, 2/99, 23/99), je Občinski svet občine Jesenice na redni 17. seji dne 20. 4. 2000 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Koroška Bela Jesenice

1. člen

V odloku o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Koroška Bela Jesenice (Uradni list RS, št. 18/97, 90/98), se 3. člen odloka spremeni in dopolni, tako, da glasi:

Osnovna šola Koroška Bela Jesenice (v nadaljevanju: šola) opravlja dejavnost osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega območje:

– Krajevne skupnosti Slovenski Javornik - Koroška Bela (t.j. območja naselij Javorniški Rovt, Koroška Bela, Potoki, Slovenski Javornik, dela naselja Podkočna),

– Krajevne skupnosti Blejska Dobrava (t. j. območja naselij Blejska Dobrava, Lipce, Kočna in dela naselja Podkočna),

razen prostorskih okolišev 0072 in 0073, (iz naselja Slovenski Javornik), ki sodita v šolski okoliš Osnovne šole Prežihovega Voranca.

Kartografski prikaz Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije, je priloga k temu odloku.

2. člen

Te spremembe in dopolnitve odloka začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 603-1/00

Jesenice, dne 25. aprila 2000.

Župan
Občine Jesenice

Boris Bregant, univ. dipl. inž. str. l. r.

2035. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Poldeta Stražišarja Jesenice

Na podlagi prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 2. in 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98, 27/99), 26. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 59/99) in 26. člena statuta Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 38/95, 19/96, 37/96, 2/99, 23/99), je Občinski svet občine Jesenice na redni 17. seji dne 20. 4. 2000 sprejel

O D L O K

spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Poldeta Stražišarja Jesenice

1. člen

V odloku o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Poldeta Stražišarja Jesenice (Uradni list RS, št. 42/97, 23/99, 14/00), se 4. člen odloka spremeni in dopolni, tako, da glasi:

Osnovna šola Poldeta Stražišarja Jesenice (v nadaljevanju: šola) opravlja dejavnost vzgoje in izobraževanja otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami za šolski okoliš, ki obsega območje Občine Jesenice, ter po predhodnem soglasju tudi območje Občine Žirovnica in območje Občine Kranjska Gora. Šola lahko opravlja dejavnost tudi za območje drugih občin, če se ustanovitelj tako dogovori in sklene z zainteresiranimi občinami ustrezno pogodbo.

Kartografski prikaz Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije, je priloga k temu odloku.

2. člen

Te spremembe in dopolnitve odloka začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 603-1/00

Jesenice dne, 25. aprila 2000.

Župan
Občine Jesenice
Boris Bregant, univ. dipl. inž. str. l. r.

2036. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi Javnega komunalnega podjetja JEKO-IN, d.o.o., Jesenice

Na podlagi 75. in 78. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93), 10. člena odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Jesenice (Uradni list RS, št. 33/95) in 26. člena statuta Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 38/95, 19/96, 37/96, 2/99, 23/99) je Občinski svet občine Jesenice na 17. seji dne 20. 4. 2000 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi Javnega komunalnega podjetja JEKO-IN, d.o.o., Jesenice

1. člen

V odloku o ustanovitvi Javnega komunalnega podjetja JEKO-IN, d.o.o., Jesenice (Uradni list RS, št. 73/95, s popravki Uradni list RS, št. 4/96 in 61/96) se 8. člen spremeni tako, da glasi:

Podjetje opravlja naslednje dejavnosti, ki so pogoj za življenje in delo občanov, drugih podjetij, državnih organov in drugih upravnih organov:

- A 01.411 Urejanje in vzdrževanje parkov, vrtov in zelenih športnih površin,
- E 40.20 Proizvodnja plina: distribucija plinastih goriv po plinovodni mreži,
- E 40.30 Oskrba s paro in toplo vodo,
- E 41.00 Zbiranje, čiščenje in distribucija vode,
- I 60.24 Cestni tovorni promet,
- K 74.40 Ekonomska propaganda,
- O 90.001 Zbiranje in odvoz odpadkov,
- O 90.002 Dejavnost deponij, sežiganje in drugi načini odstranjevanja trdnih odpadkov,
- O 90.003 Ravnanje s posebnimi odpadki,
- O 90.004 Kanalizacija in delovanje čistilnih naprav,
- O 90.005 Druge storitve javne higiene,
- O 93.04 Pogrebne storitve.

2. člen

Doda se nov 8.a člen, ki glasi:

Druge dejavnosti podjetja so:

- A 01.12 Pridelovanje vrtnin, okrasnih rastlin, semen in sadik,
- A 01.412 Druge storitve za rastlinsko predelavo,
- CB 14.21 Pridobivanje gramoza in peska,
- DN 37.1 Reciklaža kovinskih ostankov in odpadkov,
- DN 37.2 Reciklaža nekovinskih ostankov in odpadkov,
- F 45.11 Rušenje objektov in zemeljska dela,
- F 45.21 Splošna gradbena dela,
- F 45.23 Gradnja cest, železniških prog, letališč in športnih objektov,
- F 45.33 Vodovodne, plinske in sanitarne inštalacije,
- F 45.34 Druge inštalacije pri gradnjah,
- G 50.20 Vzdrževanje in popravilo motornih vozil,
- G 52.482 Dejavnost cvetličarn,
- G 52.483 Trgovina na drobno z vrtnarsko opremo in malimi živalmi,
- G 52.488 Trgovina na drobno v drugih specializiranih prodajalnah,
- G 52.62 Trgovina na drobno na tržnicah,
- H 55.302 Dejavnost okrepčevalnic, samopostrežnih restavracij, picerij,
- H 55.401 Točenje pijač in napitkov v točilnicah in dnevnih barih,
- I 60.30 Cevovodni transport,
- I 63.21 Druge pomožne dejavnosti v kopenskem prometu,
- J 65.21 Finančni zakup (leasing),
- K 70.20 Dajanje lastnih nepremičnin v najem,
- K 73.10 Raziskovanje in eksperimentalni razvoj na področju naravoslovja in tehnologije,
- K 74.20 Projektiranje, inženiring in tehnično svetovanje,
- K 74.30 Tehnični preizkusi in analiza.

3. člen

Te spremembe in dopolnitve odloka začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-46/95

Župan
Občine Jesenice
Boris Bregant, univ. dipl. inž. str. l. r.

2037. Cenik za posamezne tarifne skupine daljinskega ogrevanja

Na podlagi 24. člena tarifnega sistema za prodajo toplotne energije iz vročevodnega omrežja v Občini Jesenice, ki ga je potrdil nadzorni svet JEKO-IN in dal soglasje Občinski svet občine Jesenice (Uradni list RS, št. 18/98) in postopka uveljavitve cen v skladu z uredbo o določitvi elementov cene proizvodnje in distribucije pare in tople vode za namene daljinskega ogrevanja (Uradni list RS, št. 96/99) objavlja JEKO-IN, d.o.o., sektor KRES

CENIK za posamezne tarifne skupine daljinskega ogrevanja

1. člen

V javnem komunalnem podjetju JEKO-IN, d.o.o., Jesenice, se cene oblikujejo na način kot to določa omenjena uredba:

Cene so:

1. Stanovanjski odjem

a) za dobavljene količine

– za obračun po toplotnem števcu in pavšalni obračun

7.647,59 SIT/MWh,

b) za priključno moč

– za obračun po toplotnem števcu in pavšalni obračun

297,79 SIT/kW/mesec,

2. Nestanovanjski odjem

a) za dobavljene količine

– za obračun po toplotnem števcu in pavšalni obračun

7647,59,41 SIT/MWh,

b) za priključno moč

– za obračun po toplotnem števcu in pavšalni obračun

297,79 SIT/kW/mesec.

Cene so končne in že vsebujejo 19% DDV.

2. člen

Cene iz tega cenika se uporabljajo od marca 2000.

Jesenice, dne 24. aprila 2000.

Direktor
JKP JEKO-IN, d.o.o.
Branko Noč, univ. dipl. inž. l. r.

KOBARID

2038. Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Kobarid

Na podlagi 26. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93, 1/96), 18. člena statuta Občine Kobarid (Uradni list RS, št. 8/00) je Občinski svet občine Kobarid na seji dne 20. 4. 2000 sprejel

ODLOK o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Kobarid

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se določajo vrste, zbiranje, odvoz in odlaganje komunalnih odpadkov, obračunavanje stroškov teh storitev in nadzor nad izvajanjem tega odloka.

2. člen

Na celotnem območju Občine Kobarid je obvezno zbiranje, odstranjevanje in odlaganje komunalnih odpadkov.

V sistem ravnanja s komunalnimi odpadki so vključeni lastniki, uporabniki in upravljalci stanovanjskih, poslovnih in drugih prostorov na območju občine (v nadaljnjem besedilu povzročitelj odpadkov).

3. člen

Dejavnost javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki izvaja javno podjetje, ki opravlja gospodarske javne službe (v nadaljnjem besedilu: izvajalec).

4. člen

Na območju občine se postopoma vzpostavi sistem ravnanja z odpadki:

a) ločeno zbiranje odpadkov na izvoru, njihov prevoz, sortiranje, pretovarjanje, skladiščenje in okolju prijazno ravnanje z nevarnimi odpadki iz gospodinjstev,

b) vračanje koristnih odpadkov v ponovno uporabo oziroma predelavo,

c) kompostiranje bioloških odpadkov v domačem vrtu, odlaganje na gnojišče ali v posebne kompostnike,

d) odlaganje ostankov odpadkov na urejenem odlagališču,

e) saniranje divjih odlagališč.

Izvajalec v roku enega leta po sprejetju odloka predloži občinskemu svetu v potrditev program postopnega uvajanja sistema ravnanja z odpadki.

5. člen

Komunalni odpadki so odpadki, ki so v klasificiranem seznamu odpadkov iz predpisa o ravnanju z odpadki razvrščeni kot komunalni odpadki in njim podobni odpadki iz industrije, obrti ali storitvenih dejavnosti, vključno z ločeno zbranimi frakcijami.

Določbe tega odloka ne veljajo za odpadke iz industrije in obrti, ki vsebujejo nevarne snovi in je treba ravnati z njimi v skladu s posebnimi predpisi.

Komunalni odpadki so:

Oznaka

odpadka	Opis odpadka
20 01 00	Ločeno zbrane frakcije
20 01 01	Papir in lepenka
20 01 02	Steklo
20 01 03	Manjši kosi plastike
20 01 04	Drugi odpadki iz plastike
20 01 05	Manjši kosi iz kovin (npr. pločevinke)
20 01 06	Drugi odpadki iz kovine
20 01 07	Les
20 01 08	Organski kuhinjski odpadki, primerni za kompostiranje, ločeno zbrane frakcije (vključno z olji iz fritez in kuhinjski odpadki iz menz in restavracij)
20 01 09	Olja in maščobe
20 01 10	Oblačila
20 01 11	Tekstil
20 01 12	Barve, črnila, lepila in umetne smole
20 01 13	Topila
20 01 14	Kislina
20 01 15	Baze
20 01 16	Pralna sredstva
20 01 17	Fotokemikalije
20 01 18	Zdravila
20 01 19	Pesticidi
20 01 20	Baterije
20 01 21	Fluorescentne cevi in drugi odpadki, ki vsebujejo živo srebro

20 01 22	Aerosoli
20 01 23	Oprema, ki vsebuje klorofluorogljičke
20 01 24	Elektronska oprema (npr. tiskano vezje)
20 02 00	Odpadki iz vrtov in parkov (vključno z odpadki s pokopališč)
20 02 01	Odpadki, primerni za kompostiranje
20 02 02	Zemlja in kamenje
20 02 03	Drugi odpadki, neprimerni za kompostiranje
20 03 00	Drugi komunalni odpadki
20 03 01	Mešani komunalni odpadki
20 03 02	Odpadki iz živilskih trgov
20 03 03	Odpadki iz čiščenja cest
20 03 04	Greznice gošče
20 03 05	Nerabna in opuščena motorna vozila

II. VRSTE ODPADKOV

6. člen

Komunalni odpadki, primerni za odlaganje v tipiziranje posode za odpadke so:

– odpadki iz gospodinjstev – trdni organski in anorganski odpadki (ostanki hrane, ohlajen pepel, ohlajeni ogorki, konzerve, steklo, porcelan, manjši kovinski, tekstilni, papirni in plastični odpadki),

– odpadki iz poslovnih prostorov, skladišč, igrišč, avtobusnih postaj in postajališč, parkov in parkirišč ter drugih javnih površin,

– odpadki iz gostinskih lokalov, trgovskih poslovalnic in podobno.

Komunalni odpadki, ki jih zaradi velikosti, teže in podobnih lastnosti ni mogoče zbirati v tipizirane posode za odpadke so:

– kosovni odpadki: pohištvo, gospodinjski stroji,
– ostanki vozil in koles,
– drugi kosi stanovanjske in hišne opreme,
– večji predmeti iz pločevine, kovine, lesa, gume, stekla in podobno.

V tipizirane posode za odpadke je prepovedano odlagati:

– gradbeni material, kamenje, zemlja,
– usedline iz kanalizacije in cestnih požiralnikov,
– neodcejene in odpadke v tekočem stanju,
– kužen odpadni material iz zdravstvenih in veterinarskih zavodov,

– tleče, lahko vnetljive, eksplozivne snovi, posebne odpadke ter druge nevarne snovi,

– neohlajene ogorke,
– vejevje, odpadke obrezovanja živih mej,
– poginule živali ali dele živali in kože,
– embalažo sredstev za varstvo rastlin (embalažo zbira-jo trgovci, kjer je bilo sredstvo nabavljeno).

V primerih iz prejšnjega odstavka tega člena, izvajalec ni dolžan odpeljati odpadkov.

III. ZBIRANJE ODPADKOV

7. člen

Povzročitelji so dolžni odlagati odpadke v:

– tipizirane plastične ali kovinske posode volumna 120, 240, 500, 700, 900 litrov

– tipizirane kovinske kesone volumna 5 in 7 m³

– kompostnike s prostornino 1 m³

– druge posode, ki jih določi izvajalec, če ni možno uporabljati prej navedenih posod,

– plastične vrečke le v krajih, kjer je po programu izvajalca zaradi nedostopnosti z vozili za odvoz odpadkov organiziran drugačen odvoz odpadkov.

Vrsto in število posod za odpadke določi izvajalec v skladu s tehnologijo zbiranja in odvažanja, dostopnostjo ter strukturo in vrsto odpadkov.

8. člen

Posode za odpadke nabavi in namesti izvajalec na stroške povzročiteljev. Posode za odpadke so lahko nameščene za posameznega povzročitelja ali za več povzročiteljev skupaj. V večnamenskih stavbah, kjer se opravlja dejavnost z različno količino in strukturo, izvajalec lahko odredi posamične posode za posamezne povzročitelje.

Posoda za odpadke mora biti nameščena takoj, ko se objekt začne uporabljati ali se prične z rednim odvozom odpadkov.

9. člen

Posoda za odpadke mora biti postavljena na primerno urejen prostor, da je izvajalcu omogočen dostop z vozilom (v nadaljevanju: zbirno mesto). Lokacija posode za odpadke se določi v lokacijski dokumentaciji, pri obstoječih objektih jo določi izvajalec skupaj s povzročiteljem. Lokacije posod za več uporabnikov določi izvajalec skupaj s povzročitelji ali predstavniki vaških ali krajevnih skupnosti.

V primeru, da se v prejšnjem odstavku navedeni udeleženci ne morejo sporazumeti o lokaciji posode za odpadke, jo na predlog enega izmed njih določi občinski upravni organ, pristojen za urejanje prostora.

10. člen

Zbirno mesto mora ustrezati estetskim, higiensko-tehničnim in požarno-varstvenim pogojem in ne sme ovirati ali ogrožati prometa na javnih prometnih površinah.

V primeru, da je posoda nameščena tako, da ni dostopna z vozilom za odvoz odpadkov, je povzročitelj dolžan posodo na dan odvoza namestiti na zbirno mesto.

11. člen

Povzročitelji so dolžni vzdrževati čistočo na zbirnih mestih, ter omogočiti dostop do zbirnega mesta z vozilom za odvoz odpadkov.

12. člen

Izvajalec je dolžan prazniti posode za odpadke tako, da ne onesnaži prostora, sicer je dolžan očistiti zbirno mesto. Zbirna mesta za več povzročiteljev je dolžan vzdrževati in čistiti izvajalec.

13. člen

Če so komunalni odpadki takšni, da jih ni mogoče odlagati v tipizirane posode, mora povzročitelj skleniti pogodbo z izvajalcem za drugačen način odlaganja.

14. člen

Kosovne odpadke se zbira dvakrat letno. Izvajalec je dolžan obvestiti povzročitelje o lokaciji in času zbiranja z letnim razporedom ali predhodnim obvestilom.

V času med obema akcijama občani zbirajo in hranijo kosovne odpadke doma.

15. člen

Organizatorji kulturnih, športnih in drugih prireditev na prostem morajo pri prijavljanju prireditve priložiti dokazilo o opremljenosti prireditvenega prostora z ustreznimi posodami za odpadke in dogovoru o odvozu odpadkov.

Po končani prireditvi, najkasneje do 7. ure zjutraj morajo povzročitelji iz prejšnjega odstavka tega člena poskrbeti, da se prireditveni prostor očisti in izvajalec odstrani zbrane odpadke najkasneje v 24. urah.

Organizatorji taborov v naravi so dolžni pred izvedbo tabora skleniti pogodbo o odlaganju in odvozu odpadkov z izvajalcem.

16. člen

Gospodarske družbe in samostojni podjetniki so dolžni k vlogi za izdajo odločbe o izpolnjevanju pogojev za opravljanje gospodarske dejavnosti priložiti potrdilo izvajalca, da je povzročitelj prijavljen za odvoz odpadkov v skladu s tem odlokom.

17. člen

Organizatorji čistilnih akcij so dolžni akcije priglasiti izvajalcu najmanj 8 dni pred datumom izvedbe in z izvajalcem skleniti dogovor o načinu izvedbe odvoza odpadkov in načinu pokritja stroškov.

IV. ODVAŽANJE ODPADKOV

18. člen

Komunalne odpadke zbrane v posodah na zbirnih mestih odvažata izvajalec v skladu z razporedom odvoza.

Razpored odvoza mora biti takšen, da je optimalen glede stroškov odvoza, vendar s takšno tehnologijo in pogostostjo, da ni motečih vplivov na okolje.

V primeru izpada odvoza zaradi praznikov, višje sile ali večjih ovir na dovozu je izvajalec dolžan opraviti odvoz odpadkov najkasneje v naslednjih dveh dneh po prenehanju ovire oziroma po praznikih.

19. člen

Izvajalec mora odvažati odpadke samo s posebej urejenimi komunalnimi vozili, ki omogočajo higiensko nakladanje, odvažanje in praznjenje.

V. ODLAGANJE ODPADKOV

20. člen

Izvajalec mora odpadke odlagati na za to dejavnost določeno odlagališče odpadkov v skladu s poslovníkom odlagališča.

21. člen

Odlagališče komunalnih odpadkov vzdržuje in ureja izvajalec v skladu s tehnično dokumentacijo in poslovníkom odlagališča.

22. člen

Obratovalni čas odlagališča določi izvajalec. Vstop na odlagališče je dovoljen samo v času obratovanja in v spremstvu pooblaščenih oseb izvajalca.

23. člen

Izven odlagališča odpadkov je prepovedano odlaganje odpadkov. Kdor odloži odpadke izven odlagališča odpadkov, jih je dolžan na svoje stroške odstraniti in prepeljati na odlagališče odpadkov. Če tega ne stori, jih na stroške povzročitelja odstrani izvajalec.

Če storilca ni možno ugotoviti, odstrani odpadke izvajalec na stroške proračuna občine, kjer se odpadki nahajajo.

24. člen

Odpadne inertne gradbene materiale se proti odškodnini deponira na za to določenem občinskem odlagališču gradbenih odpadkov. Odlaganje gradbenih materialov ne sme ogroziti podtalnice, vodotokov in virov pitne vode.

25. člen

Odpadke, ki so odloženi v tipizirane posode v okviru ločenega zbiranja odpadkov in ne spadajo na odlagališče komunalnih odpadkov, izvajalec začasno deponira na za to določenem mestu ali poskrbi za praznjenje s strani drugega izvajalca.

26. člen

Zbrane kosovne odpadke izvajalec sortira in glede na vrsto odpadka deponira na odlagališču gradbenih materialov ali odda drugemu izvajalcu ki opravlja dejavnost zbiranja tovrstnih odpadkov.

27. člen

Avtomobilske karoserije in gume ni dovoljeno odlagati v posode za kosovne odpadke, ampak jih je povzročitelj dolžan oddati izvajalcu, ki opravlja dejavnost zbiranja tovrstnih odpadkov.

VI. OBRAČUN RAVNANJA Z ODPADKI

28. člen

Stroške ravnanja z odpadki so dolžni plačevati vsi povzročitelji, za katere je organizirano ravnanje z odpadki.

Pristojbina za ravnanje z odpadki povzročiteljem zaračunava izvajalec. Stroški se obračunavajo in plačujejo za pretekli mesec.

29. člen

Cena storitve ravnanja z odpadki se določa na osnovi stroškovnih kalkulacij izvajalca in skladno z veljavnimi predpisi. Cene potrjuje občinski svet.

30. člen

Cena storitve se oblikuje tako, da se upošteva prostornina posode za odpadke, določena v litrih in število odvozov na mesec.

Pri obračunu se kot najmanjši volumen pri individualni postavitvi posod upošteva 200 l/osebo/mesec, da se prepreči neplačevanje storitve in neprimerne načine odlaganja odpadkov.

Pri skupnih posodah se volumen posod deli s številom povzročiteljev, ki posodo uporabljajo ali so jo dolžni uporabljati.

31. člen

Do izpolnitve vseh pogojev, ki omogočajo obračun po določbah 30. člena se pri obračunu storitve uporablja dosežani pavšalni obračun na osebo pri občanih in po m² uporabne površine s faktorjem glede na količino odpadkov pri poslovnih prostorih. Poslovni prostori se razvrščajo:

1. Skupina – faktor 0,3 x m²

Telovadnice, knjižnice, muzeji, kulturni domovi, gasilski domovi, lesna industrija, gradbena industrija, garaže, cerkve, grosistična skladišča, ostale dvorane, prostori KS.

2. Skupina – faktor 0,5 x m²

Šole, vrtci, dom upokojencev, dijaški dom.

3. Skupina – faktor 1,0 x m²

Apartmenti, turistične sobe, industrija, pisarniški prostori, proizvodni prostori in skladišča, ambulante, lekarne, bencinske črpalke, ribogojnice, kemične čistilnice, avtobusne in železniške postaje, ostale delavnice.

4. Skupina – faktor 1,5 x m²

Hoteli, trgovine, bifeji, frizerski saloni, pošte, banke, prehrambena industrija, usnjarska industrija.

5. Skupina – faktor 2,0 x m²

Gostilne, restavracije, kioski

Odvoz odpadkov iz stanovanjskih objektov, ki se občansko uporabljajo, se obračunava tako, da se upošteva pavšalni obračun za eno osebo na mesec.

32. člen

Povzročiteljev, ki sami pripeljejo odpadke na odlagališče se stroški odlaganja zaračunajo po m³ pripeljanih odpadkov v skladu z veljavnim cenikom.

33. člen

Povzročitelji so dolžni v roku 30 dni po prejemu poziva izvajalca sporočiti le temu zahtevane podatke za obračun. Če povzročitelji v 30 dneh po pozivu ali spremembi ne sporočijo podatkov, si izvajalec pridobi podatke iz razpoložljivih uradnih evidenc na stroške povzročiteljev.

34. člen

Obveznost plačila stroškov za ravnanje z odpadki nastane s prvim dnem naslednjega meseca, ko prične izvajalec za povzročitelja opravljati dejavnost, se povzročitelj vseli v stanovanje ali prične uporabljati poslovne prostore.

Povzročitelji, katerih zaradi narave dejavnosti ni moč vključiti v redni odvoz, sklenejo z izvajalcem pogodbo o ravnanju z odpadki.

VII. KAZENSKÉ DOLOČBE

35. člen

Z denarno kaznijo 5.000 SIT se na kraju samem kaznuje delavec izvajalca, če takoj ne očisti zbirnega mesta, ki ga je onesnažil pri praznjenju posod za odpadke.

36. člen

Z denarno kaznijo 50.000 SIT do 100.000 SIT se kaznuje za prekršek izvajalec, če:

- ne počisti zbirnega mesta, ki ga onesnažijo njegovi delavci pri praznjenju posod,
- ne prazni posod skladno z razporedom odvoza,
- ne opravi odvoza odpadkov najkasneje v dveh dneh po prenehanju ovire ali višje sile,
- odlaga odpadke izven odlagališča,
- ne ugotavlja nepravilnega ravnanja z odpadki in kršiteljev ne prijavi pristojni inšpekciji.

Z denarno kaznijo 10.000 SIT do 20.000 SIT se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

37. člen

Z denarno kaznijo 10.000 do 20.000 SIT se kaznuje za prekršek posameznike, z denarno kaznijo 30.000 do 100.000 SIT pa pravna oseba ali samostojni podjetnik, če:

- ne vzdržuje zbirnega mesta, skrbi za čistočo in dostop v zimskem času,
- ne odlaga odpadkov v posodo za odpadke,
- odlaga odpadke v nasprotju s 6. členom odloka,
- ne sklene pogodbe o ravnanju z odpadki.

Z denarno kaznijo 10.000 do 20.000 SIT se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz tega člena.

38. člen

Z denarno kaznijo 30.000 do 100.000 SIT se kaznuje za prekršek organizator čistilne akcije, ki z izvajalcem ne

sklene dogovora o izvedbi akcije in organizator kulturne, športne ali druge prireditve, če ne skrbi, da je prireditveni prostor v času prireditve opremljen s posodami za odpadke in po končani prireditvi ne poskrbi za čiščenje prireditvenega prostora in odvoza odpadkov in organizator tabora, ki ne sklene pogodbe z izvajalci.

Z denarno kaznijo 10.000 do 20.000 SIT se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe organizatorja, ki stori prekršek iz tega člena.

VIII. NADZOR

39. člen

Nadzor nad izvajanjem določb tega odloka opravljajo občinska uprava, izvajalci javnih služb in pristojni inšpekcijski organ.

Izvajalec in povzročitelji so dolžni ugotavljati nepravilno ravnanje z odpadki v skladu s tem odlokom in nepravilno ravnanje prijaviti pristojnemu občinskemu organu.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

40. člen

Izvajalec dejavnosti je dolžan:

- namestiti potrebno število posod glede na potrebe povzročiteljev,
- vzpostaviti in voditi evidenco povzročiteljev za prehod na nov način obračuna po volumnu posod v roku 12 mesecev po uveljavitvi tega odloka za pravne osebe in samostojne podjetnike, v roku 36 mesecev za gospodinjstva.

41. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o odstranjevanju in odlaganju odpadkov (Uradno glasilo občin Ajdovščina, Nova Gorica in Tolmin št. 12/81, 9/88 in 7/91).

42. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem glasilu.

Št. 352-13/00

Kobarid, dne 20. aprila 2000.

Župan
Občine Kobarid
Pavel Gregorčič, inž. I. r.

2039. Odlok o razveljavitvi odloka o taksi za obremenjevanje okolja

Na podlagi 18. člena statuta Občine Kobarid (Uradni list RS, št. 8/00) je Občinski svet občine Kobarid na seji dne 20. 4. 2000 sprejel

O D L O K

o razveljavitvi odloka o taksi za obremenjevanje okolja

1. člen

S tem odlokom se razveljavi odlok o taksi za razbremenjevanje okolja (Uradno glasilo, št. 8/95).

2. člen

Taksa v skladu z odlokom iz 1. člena se plačuje do 30. 4. 2000, oziroma do uveljavitve povečanja cen ravnanja z odpadki.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 352-1/99

Kobarid, dne 20. aprila 2000.

Župan
Občine Kobarid
Pavel Gregorčič, inž. I. r.

KOČEVJE

2040. Odlok o razglasitvi župne cerkve sv. Jerneja v Kočevju za kulturni spomenik lokalnega pomena

Na podlagi 5., 6., 12. in 13. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99), 27. in 51. člena statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 23/99 in 53/99 – popravek), 74. člena poslovnika Občinskega sveta občine Kočevje (Uradni list RS, št. 68/99) ter na predlog Ljubljanskega regionalnega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine, je Občinski svet občine Kočevje na 13. redni seji dne 17. 4. 2000 sprejel

O D L O K

o razglasitvi župne cerkve sv. Jerneja v Kočevju za kulturni spomenik lokalnega pomena

1. člen

Za kulturni spomenik razglasimo enoto dediščine: EŠD 1564 Kočevje – Cerkev sv. Jerneja.

Enota ima zaradi zgodovinskih, kulturnih in estetskih vrednot poseben pomen za Občino Kočevje. Zato jo razglasimo za kulturni spomenik z lastnostmi umetnostnega in arhitekturnega spomenika.

2. člen

Lastnosti, ki utemeljujejo razglasitev za spomenik lokalnega pomena: župna cerkev sv. Jerneja je neoromanska arhitektura, dograjena leta 1903 po načrtih dunajskega arhitekta Freirherra von Schmidta iz leta 1887. Triladijsko baziliko s prečno ladjo, križnim obokom osrednje ladje in mrežastim obokom stranskih ladij je dekorativno poslikal Peter Železnik leta 1938. Figuralna poslikava abside je delo Slavka Pengova iz leta 1938, ki je tudi avtor Križevega pota iz leta 1931. Orgelsko omaro je leta 1927 načrtoval arhitekt Ivan Vurnik.

3. člen

Za kulturni spomenik velja varstveni režim: spomenik varujemo v njegovi izvorni in neokrnjeni podobi. Vsi posegi se podrejajo spomeniški pričevalnosti in funkciji in morajo služiti ohranjanju, sanaciji in prenovi spomenika.

V območju spomenika so dovoljeni le posegi in razvojne usmeritve, ki ne nasprotujejo spomeniškim lastnostim in katerih cilj je nadaljnji obstoj spomenika. Dovoljeni so stro-

kovni posegi, ki so namenjeni raziskavam, ohranjanju in sanaciji spomenika in izboljšavi estetskega stanja.

Za posege, ki niso v skladu z varstvenim režimom in spreminjajo lastnosti spomenika, je povzročitelj kazensko odgovoren. Škodo ali spremembe, ki so nastale na spomeniku, mora povzročitelj odstraniti in vzpostaviti prejšnje stanje.

4. člen

Spomenik stoji na zemljišču k.o. Kočevje na parcelah št. 1282/1 in 1283.

5. člen

Lastnik spomenika je po stanju v zemljiški knjigi na dan 2. 6. 1999 naslednji:

Št. parcele	Kultura	Št. vložka	Lastnik
1282/1	stavbišče	116	Rimskokatoliško župnijstvo Kočevje
1283	dvorišče	116	Rimskokatoliško župnijstvo Kočevje

6. člen

Lega spomenika je označena na katastrskem načrtu v merilu 1 : 1000, ki je sestavni del odloka.

7. člen

Pristojni organ občine izda na podlagi akta o razglasitvi lastniku odločbo o varstvu spomenika na podlagi 13. člena zakona o varstvu kulturne dediščine.

Varstveni režim omejuje lastninsko pravico le v obsegu, ki je nujen za izvajanje varstva spomenika.

8. člen

Na podlagi akta o razglasitvi pristojni organ lokalne skupnosti v 30 dneh od njegove uveljavitve predlaga zaznambo spomenika v zemljiški knjigi.

9. člen

Strokovne naloge v zvezi z varstvom spomenika opravlja pristojni zavod za varstvo kulturne dediščine.

Nadzor nad izvajanjem tega odloka izvaja Inšpektorat Republike Slovenije za varstvo kulturne dediščine.

10. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 617-1/99-153

Kočevje, dne 18. aprila 2000.

Župan

Občine Kočevje

Janko Veber, univ. dipl. inž. grad. l. r.

2041. Odlok o razglasitvi grajskega kompleksa gradu Fridrihštajn za kulturni in zgodovinski spomenik lokalnega pomena

Na podlagi 5., 6., 12. in 13. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99), 27. in 51. člena statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 23/99 in 53/99 – popravek), 74. člena poslovnika Občinskega sve-

ta občine Kočevje (Uradni list RS, št. 68/99) ter na predlog Ljubljanskega regionalnega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine je Občinski svet občine Kočevje na 13. seji dne 17. 4. 2000 sprejel

O D L O K

o razglasitvi grajskega kompleksa gradu Fridrihštajn za kulturni in zgodovinski spomenik lokalnega pomena

1. člen

Za kulturni spomenik razglasimo enoto dediščine: EŠD 9235 – Kočevje – Grad Fridrihštajn.

Enota grajskega kompleksa gradu Fridrihštajn ima zaradi izjemnih kulturnih, zgodovinskih, umetnostno arhitekturnih, arheoloških, znanstvenih in krajinskih vrednot poseben pomen za Občino Kočevje. Zato ga razglasimo za kulturni spomenik z lastnostmi arhitekturnega spomenika, umetnostnega spomenika, arheološkega spomenika, zgodovinskega spomenika in kulturne krajine.

2. člen

Lastnosti, ki utemeljujejo razglasitev za spomenik lokalnega pomena: grad Fridrihštajn je na Stojni v letih 1422–1425 sezidal grof Friderik Celjski. Stavbna zasnova gradu v obzidju izoblikuje utrjeno rezidenco hkrati s palacijem, bergfridom in dvoriščem. Potegnjeni grajski tloris je značilen za srednjeevropske gradove 14. stoletja. V dolenskem spomeniškem gradivu je izjema, čutiti je štajerske oziroma celjske vplive. Herman Celjski ga je v zvezi z dogodki okrog Veronike Deseniške dal porušiti, vendar ga je Friderik po Hermanovi smrti ponovno pozidal. V arhivskih listinah se grad prvič omenja šele leta 1456. V Valvasorjevem času je bil grad že prazen.

3. člen

Za kulturni spomenik velja varstveni režim: za kulturni spomenik velja enoten varstveni režim, ki zahteva varovanje kulturnih, zgodovinskih, znanstvenih in krajinskih vrednot spomenika. Vsi posegi na spomeniku se podrejujejo ohranjanju, sanaciji in prezentaciji spomenika. Dovoljeni so le posegi in razvojne usmeritve, ki ne nasprotujejo spomeniškim lastnostim objekta.

Na območju spomenika je dovoljena le tradicionalna gozdarska raba prostora. Dovoljeni so le strokovni in znanstveni posegi, katerih namen je prezentacija grajskih ostalin z možnostjo kulturno-rekreacijskih dejavnosti, ki ne zahtevajo gradnje novih objektov. Na območju spomenika je predvidena postavitvev forma vive.

4. člen

Spomenik zajema ruševine gradu Fridrihštajn in grajski hrib v neposredni okolici, to je del parcele 4341 k.o. Livold v izmeri 1,76 ha.

5. člen

Lastnik spomenika je po stanju v zemljiški knjigi na dan 8. 6. 1999 naslednji:

Št. parcele	Kultura	Št. vložka	Lastnik
4341/1	gozd	1125	Republika Slovenija – Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov

6. člen

Karta z vrisano mejo spomenika je kot priloga sestavni del tega odloka.

7. člen

Pristojni organ občine izda na podlagi akta o razglasitvi lastniku odločbo o varstvu spomenika na podlagi 13. člena zakona o varstvu kulturne dediščine.

Varstveni režim lahko omejuje lastninsko pravico le v obsegu, ki je nujen za izvajanje varstva spomenika.

8. člen

Na podlagi akta o razglasitvi pristojni organ lokalne skupnosti v 30 dneh od njegove uveljavitve predlaga za-znambo spomenika v zemljiški knjigi.

9. člen

Strokovne naloge v zvezi z varstvom spomenika opravljajo pristojni zavod za varstvo kulturne dediščine.

Nadzor nad izvajanjem tega odloka izvaja Inšpektorat Republike Slovenije za varstvo kulturne dediščine.

10. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 617-6/96-153

Kočevje, dne 18. aprila 2000.

Župan
Občine Kočevje
Janko Veber, univ. dipl. inž. grad. l. r.

2042. Odlok o določitvi pomožnih objektov, naprav in drugih posegov v prostor, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje na območju Občine Kočevje

Na podlagi drugega odstavka 51. člena in 62. zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) in navodila o merilih za to, kaj se šteje za objekte oziroma posege v prostor, za katere po zakonu ni potrebno lokacijsko dovoljenje in kaj se šteje za pomožne objekte (Uradni list SRS, št. 27/85) ter 27. člena statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 23/99 in 53/99 – popravek) je Občinski svet občine Kočevje na 13. redni seji dne 17. 4. 2000 sprejel

O D L O K

o določitvi pomožnih objektov, naprav in drugih posegov v prostor, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje na območju Občine Kočevje

1. člen

S tem odlokom se določa vrsta, namen, največja velikost in način gradnje pomožnih objektov ter drugih posegov v prostor na območju Občine Kočevje, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje in zadostuje odločba o dovolitvi priglašanih del, ki jo izda pristojni upravni organ.

2. člen

Za objekte oziroma posege v prostor, pomožne objekte, druge objekte in naprave ter dela (v nadaljevanju: pomožni objekti), za katera ni potrebno lokacijsko dovoljenje temveč le odločba o dovolitvi priglašanih del, se štejejo:

1. tekoča vzdrževalna dela na obstoječih objektih in napravah, tako da se omogoča njihova normalna uporaba, da se ne spreminja zunanost, zmogljivost, velikost ali namembnost obstoječih objektov in se z deli tudi ne posega v konstrukcijske elemente objekta in naprave;

2. adaptacije s katerimi se bistveno ne spreminja zunanost (vertikalni in horizontalni gabarit in izgled objekta), zmogljivost, konstrukcijski elementi objekta, namen obstoječih objektov, ter da ne terjajo novih komunalnih in drugih priključkov;

3. začasnih objektov in naprav, namenjenih sezonski turistični ponudbi ali prireditvam in podobno, če ti objekti in naprave z gradbeno izvedbo in komunalno opremljenostjo ne spreminjajo namenske rabe zemljišča in da je z njihovo odstranitvijo možno vzpostaviti zemljišče v prvotno stanje;

4. pri družinskih stanovanjskih hišah:

– garaža za osebni avto, površine do 30 m² v sklopu ali na robu funkcionalnih površin stanovanjskih ali gospodarskih objektov;

– nadstrešek, pokrita terasa, pokrit parkirni prostor (za osebni avto, kolesa, moped in motor ter avtomobilske prikolice), s površino do 35 m², s tem da so izvedeni iz lesnih in kovinskih elementov na točkovnih temeljih;

– dozidava in povečava dimnikov, sončni kolektorji, sončne celice, satelitske antene;

– zasteklitev balkonov, vetrolov, zunanje stopnice ob stanovanjskem objektu;

– frčade in strešna okna, če ne obsegajo več kot 20% strešne površine in ne segajo preko obstoječih slemen;

– pergole v leseni, zidani ali kovinski izvedbi brez pokritja na točkovnih temeljih;

– lesene ali zidane pritlične drvarnice, shrambe, vrtnete, zaprti cvetličnjaki, steklenjaki, lope do površine 20 m²;

– zimski vrt tlorisne površine do 20 m², tople grede in montažni rastlinjaki do površine 20 m²;

– leseni ali zidani pritlični objekti za rejo malih živali (pesjaki, kurniki, zajčniki, in drugi objekti), površine do 12 m², kjer reja ni prepovedana s posebnim predpisom;

– montažni plavalni bazeni za individualno uporabo, če ležijo v sklopu funkcionalnih površin;

5. v sklopu kmetij:

– svinjaki, hlevi za drobnico, skedenj, kašča, lope za shranjevanje sena, poljščin, stelje, strojev in orodja, če skupna površina ne presega 30 m² in če so pritlični, leseni, praviloma simetrično dvokapni, pravokotnega tlorisa v sklopu gospodarskih objektov;

– leseni nadstreški za spravilo kmetijske mehanizacije in orodja;

– prestavitev in postavitve enojnih kozolcev in prestavitev ali postavitve novih, v celoti lesenih tipološko ustreznih toplarjev brez omejitve površine in toplarjev z betonskimi stebri, če niso večji od dveh polj, s točkovnimi temelji;

– tipski silos za shranjevanje živinske krme z atestom, če ne presega 90 m³ prostornine;

– tople grede in zaprti rastlinjaki, površina do 40 m²;

– zbiralnice za mleko do 15 m²;

– gnojna jama in gnojišče za potrebe kmetijskih gospodarstev v nepropustni izvedbi do velikosti

– 30 m³, če niso locirane v neposredni bližini stanovanjskih objektov;

6. pri večstanovanjskih (bloki, stolpnice) in več družinskih hišah:

– zasteklitev balkonov po enotnem projektu za celotno zgradbo;

– oblikovanje zimskih vrtov na večjih terasah po enotnem projektu za celotno zgradbo;

– postavitve rezervoarjev za tekoči naftni plin, en skupen na funkcionalnem zemljišču večstanovanjskega objekta (velja tudi za vrstne hiše);

– okoli blokov, stolpnic in drugih večstanovanjskih objektov se ne dovoli postavitev dvoriščnih ograj razen žive meje;

7. drugi pomožni objekti:

– kolesarnica (stojala za kolesa z nadstrešnico);

– kioski do velikosti 5 m², stojnice;

– mali tipski kontejnerji za utekočinjen naftni plin do prostornine 5 m³ oziroma do 2000 kg;

– postavitve mikrourbane opreme (klopi, igrala, korita za rože in grmovnice...) ter dopolnilna oprema obstoječih parkov, počivališč, otroških igrišč, objektov in naprav za rekreacijo;

– plakatna in oglasna mesta, neprometni znaki, jumbo plakati, če lastniki objektov ali zemljišč soglašajo s postavitvijo;

– pri poslovnih objektih se dovoljuje postavitve pomožnih objektov do velikosti 30 m², ki ustrezajo pogojem iz 4. in 5. člena tega odloka, so namenjeni nemotenemu opravljanju dejavnosti in so po namembnosti zajeti v 4. točki 2. člena tega odloka;

– cisterne za lahko kurilno olje v neprepustnem lovilnem bazenu in izvedba potrebnih priključkov ter postavitve v objektu;

– tople grede in montažni rastlinjaki do velikosti 300 m² bruto površine, na zemljišču pravnih ali fizičnih oseb, ki imajo registrirano dejavnost A/01.12 – pridelovanje vrtnin, okrasnih rastlin, semen in sadik in A/01.13 – pridobivanje sadja, začimb in rastlin za proizvodnjo pijač, če objekti ne potrebujejo temeljenja in nimajo nobenih komunalnih priključkov in je možna hitra vzpostavitev v prejšnje stanje brez gradbenih posegov;

– zaščitne in varovalne ograje ob poslovnih, obrtnih, industrijskih in komunalnih objektih, do višine 2,5 m, kolikor takšno ograjo predpisujejo varnostne ali druge zahteve pogojene z dejavnostjo, ki se izvaja v teh objektih, odmik ter višina ograje ob javnih prometnih površinah mora biti v skladu s soglasjem upravljavca oziroma lastnika javne površine;

– senčila, tende za zastor izloženih površin;

8. zunanje ureditve in drugi posegi:

– nadstrešnice na avtobusnih postajališčih;

– zamenjava kotlov centralnega ogrevanja na trdo gorivo v obstoječih objektih s kotli na okolju prijazen energent z ureditvijo odvodnih dimnih plinov;

– greznice in higienske kapnice, locirane neposredno ob obstoječih objektih; greznice morajo biti triprekatne, v neprepustni izvedbi, brez izpusta v teren;

– čebelnjak do 15 m² površine (samo točkovni temelji), ki niso namenjeni bivanju in ob soglasju čebelarkega društva;

– postavitve spominske plošče, nagrobnih in drugih obeležij, ki ne zahtevajo večjih ureditvenih del;

– podporni in oporni zidovi (zložena škarpa) do višine 1,5 m; kolikor so zidovi odmaknjeni od javnih prometnih površin 3 m, od posestne meje s sosednjim zemljiščem pa 1 m, s tem da je temeljna peta zidu v minimalnem odmiku 0,5 m od posestne meje s sosednjim zemljiščem; izvedeni so lahko vertikalno ali v naklonu, zidani ali suhozidani (zloženi); ne smejo povzročati izliva meteornih voda na sosednja zemljišča; upoštevati je potrebno pogoje za odmik, ki jih podajo v soglasjih upravljavci javnih površin, namenjenih za vodnogospodarske ureditve, komunalnih ter drugih infrastrukturnih naprav; odmiki so v soglasju z lastnikom ali upravljavcem lahko manjši;

– vrtno in dvoriščne medposestne ograje in žive meje do višine 1,2 m; z odmikom 0,5 m od posestne meje s sosednjim zemljiščem, upoštevati pogoje za odmik upravljavcev cest in drugih infrastrukturnih objektov; odmik od posestne meje je lahko manjši, če investitor predhodno pridobi soglasje lastnika sosednjega zemljišča oziroma je ograja lahko v meji. Ograje morajo biti prilagojene tipologiji naselja; uporaba odpadnega gradiva je prepovedana;

– ograje, ki služijo za zaščito pred divjadjo, kolikor se nahajajo izven naselij na kmetijskih zemljiščih;

– posegi v zvezi z odpravljanjem arhitekturnih ovir za ljudi z omejenimi možnostmi gibanja;

– gradnja gozdnih vlak in poljskih poti (soglasje pristojne gozdarske službe in službe za varstvo narave);

– ureditev manjših smučišč z vlečnicami;

– balinišča, ki ne zahtevajo novih in dodatnih priključkov na komunalno in drugo infrastrukturo;

– tlakovanje in ureditev funkcionalnih zemljišč pred stanovanjskimi, javnimi in drugimi objekti;

– ureditev prostora za smetnjake ter postavitve nadstrešnic nad zabojniki in posodami za komunalne odpadke, ob predhodnem soglasju upravljavca predmetne javne gospodarske službe;

– vzdrževalna in obnovitvena dela ter modernizacije na občinskih in drugih cestah v skladu s predpisi o javnih cestah in drugo zakonodajo, v skladu s pogoji, ki jih določa tudi njen lastnik ali od njega pooblaščen upravljavec;

– ureditev cestnih naprav za umirjanje prometa;

– lovske preže in naprave, v soglasju s pogoji pristojne gozdarske službe in lastnika zemljišč.

3. člen

Pomožne objekte, navedene v 4., 5., 6. in 7. točki 2. člena, lahko gradi občan na funkcionalnem zemljišču to je stavbnem zemljišču osnovnega stanovanjskega ali gospodarskega objekta in kmetije opredeljenem s prostorskim planom, kolikor ni s tem odlokom drugače določeno.

Skupna površina več pomožnih objektov, lociranih na funkcionalnem zemljišču osnovnega objekta, ne sme presežati 50 m².

Pomožnih objektov ni mogoče dograjevati s priglasitvami.

Postavitve čebelnjakov, rastlinjakov, lesenih kozolcev, lesenih lop na organiziranih površinah za vrtičke, ograj pašnikov ter ograj za zaščito pred divjadjo se dopušča graditi tudi povsem samostojno na 1. in 2. območju kmetijskih zemljišč.

Postavitve lovskih prež in naprav se dovoljuje na območju gozda in kmetijskih zemljišč.

4. člen

Pri določanju lokacije, vrste, namena, največje velikosti in načina gradnje pomožnih objektov je treba upoštevati, da pomožni objekti:

– ne potrebujejo novih komunalnih priključkov na javne komunalne objekte in naprave;

– ne poslabšujejo pogojev rabe zemljišč, sosednjih objektov in naprav.

5. člen

Pomožni objekti so lahko leseni, zidani ali iz drugih gradbenih materialov ter oblikovani v skladu z okoljem oziroma krajinsko arhitekturo ter z arhitekturnimi in urbanističnimi kriteriji in pogoji, kot jih določajo posamezni veljavni PIA. V

primeru neskladja med največjo dovoljeno velikostjo pomožnega objekta, ki jo določajo prostorski ureditveni pogoji oziroma ta odlok, veljajo določila tega odloka.

Pomožni objekti morajo biti pritlični in skladni z:

- namensko rabo zemljišč v prostorsko izvedbenem aktu,
- zahtevami varstva okolja,
- zahtevami predpisov o varnosti cestnega prometa,
- sanitarnimi, požarnimi in vodnogospodarskimi zahtevami,
- zahtevami varovanja naravne in kulturne dediščine in
- ne smejo prizadeti pravic ter zakonitih interesov drugih oseb.

V primeru da stoji pomožni objekt oziroma naprava v razdalji manjši od 4 m od posestne meje si je potrebno pridobiti soglasje mejaša.

6. člen

Priglasitev del po tem odloku je obvezna za celotno območje Občine Kočevje. Investitor, ki namerava postaviti ali zgraditi objekt po 2. členu tega odloka mora le-to priglasiti na Upravni enoti Kočevje.

Priglasitev nameravanih del vsebuje poleg vsebine določene v 62. členu zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor, še soglasje o primernosti in skladnosti predvidenega posega, ki ga izda Občina Kočevje na zahtevo investitorja posega, oziroma lastnika zemljišč, za vse posege določene v tretji, četrti, peti, šesti in sedmi alineji 2. člena tega odloka.

Vlogi za pridobitev soglasja Občine Kočevje je potrebno predložiti:

1. opis nameravane graditve in zemljišča, na katerem bi stal objekt, ki naj vsebuje tehnični opis, višino objekta, naklon strešin, uporabljene materiale ter konstrukcijske elemente;
2. idejno skico objekta z dimenzijami, vrisanimi odprtini ter položajem na obstoječ objekt (naris, tloris, stranski ris);
3. kopijo katastrskega načrta z vrisom lokacije objekta in odmikom od sosednjih parcel;
4. če gre za začasni objekt pa tudi datum, do katerega naj bi objekt tudi stal.

Upravni organ, ki odloča o vlogi stranke, pošlje izdano odločbo v vednost pristojni občinski službi za urejanje prostora.

7. člen

Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravlja skladno z zakonom o urejanju naselij in drugih posegov v prostor pristojne inšpekcijske službe.

8. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o pomožnih objektih, napravah in drugih posegih v prostor v Občini Kočevje, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje (Uradni list RS, št. 57/98).

9. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 061-11/98-20

Kočevje, dne 18. aprila 2000.

Župan
Občine Kočevje
Janko Veber, univ. dipl. inž. grad. I. r.

2043. Sklep o določitvi novih cen vzgojno-varstvenih programov v Vrtcu Kočevje

Na podlagi 31. člena zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 12/96), 3. člena pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih (Uradni list RS, št. 44/96 in 1/98) in 27. člena statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 23/99 in 53/99 – popravek) je Občinski svet občine Kočevje na predlog Vrtca Kočevje na 13. redni seji dne 17. 4. 2000 sprejel

S K L E P

o določitvi novih cen vzgojno-varstvenih programov v Vrtcu Kočevje

1

Cene vzgojno-varstvenih programov v Vrtcu Kočevje po posameznih programih znašajo mesečno na otroka:

	SIT
1. I. starostna skupina (1–3 let)	55.427
2. II. starostna skupina (3–7 let)	41.893

2

Cene iz 1. točke začnejo veljati od 1. v naslednjem mesecu po sprejemu sklepa.

3

Ta sklep se objavi v Uradnem listu RS in izobesi na oglasnih deskah vseh enot Vrtca Kočevje.

Št. 602-7/99-151

Kočevje, dne 19. aprila 2000.

Župan
Občine Kočevje
Janko Veber, univ. dipl. inž. grad. I. r.

2044. Sklep o ukinitvi zemljišč v splošni rabi

Na podlagi 27. in 51. člena statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 23/99 in 53/99 – popravek) ter 74. in 83. člena poslovnika Občinskega sveta občine Kočevje (Uradni list RS, št. 68/99) je Občinski svet občine Kočevje na 13. redni seji dne 17. 4. 2000 sprejel

S K L E P

o ukinitvi zemljišč v splošni rabi

I

S tem sklepom se ukine status zemljišč v splošni rabi za:

- zemljišče s parc. št. 75/4 – pot v izmeri 324 m² k.o. Kočevje, vpisano v zemljiškoknjižni vložek št. 1274,
- zemljišče s parc. št. 2163/8 – cesta v izmeri 315 m² k.o. Kočevje vpisano v zemljiškoknjižni vložek št. 1277,
- zemljišče s parc. št. 173/5 – neplodno v izmeri 111 m² k.o. Koprivnik, vpisano v zemljiškoknjižni vložek št. 1.

II

Parcele navedene v I. točki tega sklepa postanejo last Občine Kočevje.

III

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 462-8/00-143
Kočevje, dne 18. aprila 2000.

Župan
Občine Kočevje
Janko Veber, univ. dipl. inž. grad. I. r.

2045. Pravilnik o načinu, pogojih in postopku prodaje ali oddaje stavbnega zemljišča na območju Občine Kočevje

Na podlagi 47. člena zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97) in 98. člena statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 23/99 in 53/99 – popravek) je Občinski svet občine Kočevje na 13. redni seji dne 17. 4. 2000 sprejel

P R A V I L N I K
o načinu, pogojih in postopku prodaje ali oddaje stavbnega zemljišča na območju Občine Kočevje

I. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen

S tem pravilnikom se ureja način, pogoje in postopek prodaje ali oddaje (v nadaljevanju: prodaje) stavbnih zemljišč, ki so last Občine Kočevje.

2. člen

Obliko gospodarjenja s stavbnimi zemljišči v lasti občine ureja poseben odlok.

II. PRODAJA STAVBNIH ZEMLJIŠČ

3. člen

Stavbna zemljišča, ki so last Občine Kočevje se lahko proda pravnim osebam, registriranim v RS ali fizičnim osebam, ki imajo slovensko državljanstvo.

4. člen

Stavbno zemljišče se proda na podlagi javnega razpisa, brez javnega razpisa pa v primerih, ki jih določa 48. člen zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97).

5. člen

Javni razpis se izvede z zbiranjem pisnih prijav za ustno javno dražbo. Javni razpis objavi župan v sredstvih javnega obveščanja, ali na drug krajevno običajen način vsaj 15 dni pred obravnavo in izbiro pisnih prijav.

6. člen

Javni razpis mora vsebovati:
– naziv in sedež občine,
– označbo in opis stavbnega zemljišča – katastrske in zemljiškknjizne podatke,

– ceno stavbnega zemljišča, ki jo oceni zapriseženi sodni cenilec, določen s strani lastnika zemljišča,
– višino prispevka stroškov za pripravo in opremljanje stavbnega zemljišča,
– podatke o stopnji komunalne uredenosti stavbnega zemljišča,
– podatke o namembnosti objektov, ki jih bo dovoljeno graditi na stavbnem zemljišču v skladu z urbanističnimi pogoji ter posebne pogoje za graditev objektov na stavbnem zemljišču, ki jih določa zakon in na njegovi podlagi izdani predpisi,
– čas in kraj predhodnega ogleda zemljišča,
– pogoje za pridobitev stavbnega zemljišča,
– rok za predložitev pisnih prijav,
– čas in kraj javne dražbe,
– najnižji znesek višanja,
– način revalorizacije vrednosti zemljišča do sklenitve pogodbe,
– druge pogoje in zahteve, ki jih morajo ponudniki izpolnjevati na podlagi zakona in tega pravilnika.

7. člen

Vsi interesenti morajo pisno prijavo za javno dražbo poslati v zaprti kuverti in ji priložiti zahtevana dokazila, kakor tudi potrdilo o plačani varščini, ki znaša najmanj 10% od celotne izklicne vrednosti zemljišča.

Varščina se uspelemu dražitelju vračuna v kupnino, neuspelemu dražitelju pa se varščina vrne brez obresti v roku petih delovnih dni.

V primeru, da uspeli dražitelj brez upravičenega razloga odstopi od nameravanega nakupa, varščina zapade v korist občine.

8. člen

Javno dražbo opravi imenovana vsaj tričlanska komisija za oddajo stavbnih zemljišč s strani župana občine, v kateri morata biti vsaj dva člana komisije za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči Občine Kočevje.

Če je v razpisu udeleženih večje število ponudnikov za pridobitev stavbnega zemljišča, izdela komisija za oddajo stavbnih zemljišč vrstni red ponudnikov na podlagi vrstnega reda prijav.

Ponudniki oziroma dražitelji licitirajo zemljišče na podlagi vrstnega reda prijav iz prejšnjega odstavka tega člena.

O izvedbi dražbe se sestavi zapisnik, ki mora vsebovati:
– kraj, kjer se dražba opravlja, datum in uro,
– imena članov komisije,
– predmet dražbe,
– imena navzočih ponudnikov, oziroma njihovih zastopnikov, ki morajo imeti pisno pooblastilo,

– vrstni red ponudnikov in ugotovitev, da prijavljeni ponudniki izpolnjujejo zahtevane pogoje,
– ugotovitev, kdo je uspeli dražitelj oziroma kupec.

Proti opravljenemu postopku je mogoče vložiti ugovor, dokler ni zaključen zapisnik o poteku dražbe. Ugovor reši komisija, ki je vodila postopek, pred končanjem zapisnika. Rešitev se zapiše v zapisnik.

Če takojšnja rešitev ugovora ni možna, mora komisija ugovor rešiti v treh delovnih dneh. Odločitev komisije je dokončna in se lahko izpodbija pri rednem sodišču.

9. člen

Dražitelj, ki je uspel pridobiti zemljišče mora skleniti pogodbo o nakupu zemljišča najkasneje v 15 dneh od izvedbe javne dražbe.

Stroški postopka prodaje zemljišč, ki bremenijo kupca, se določijo s pogodbo o prodaji stavbnega zemljišča.

III. KONČNE DOLOČBE

10. člen

Za primere, ki jih ta pravilnik ne navaja, se smiselno uporabljajo določila zakona o stavbnih zemljiščih.

11. člen

Ko začne veljati ta pravilnik, preneha veljati odlok o urejanju, načinu, pogojih in postopku oddaje stavbnega zemljišča na območju Občine Kočevje (Uradni list SRS, št. 16/87).

12. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 462-21/98-144

Kočevje, dne 18. aprila 2000.

Župan

Občine Kočevje

Janko Veber, univ. dipl. inž. grad. l. r.

KRANJ

2046. Sklep o spremembi sklepa o določitvi javnih športnih objektov občinskega pomena v Mestni občini Kranj

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95 in 70/97), 64. člena zakona o športu (Uradni list RS, št. 22/98), statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 43/95) in na podlagi sklepov 13. seje je Svet mestne občine Kranj z dne 23. 2. 2000, sprejel

S K L E P

o spremembi sklepa o določitvi javnih športnih objektov občinskega pomena v Mestni občini Kranj

1. člen

V 1. členu sklepa o določitvi javnih športnih objektov občinskega pomena v Mestni občini Kranj se črta:

Zap. št.	Objekt	Katastrska občina	Parcelna številka	ZKV	Označba zemljišča kultura	ha	Površina a	m ²
			1188/4	912	posl. stavba		7	13
4	Športni dom Stražišče Jernejeva 12	Stražišče	211/3	130	posl. stavba		5	93
			212	130	posl. stavba			29
					dvorišče		19	22
6	Mestni stadion	Rupa	261/1	126	travnik		7	86
10	Nogometno igrišče Britof	Britof	70	495	funkc. objekt zelenica		1	73
							59	99
			71/1	495	posl. stavba			08
					posl. stavba		2	47
					posl. stavba			21
					posl. stavba			97
					dvorišče		35	70
			71/2	495	igrišče		57	92

2. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati naslednji dan po objavi.

Kranj, dne 17. aprila 2000.

Župan
Mestne občine Kranj
Mohor Bogataj, dipl. org. dela l. r.

LAŠKO

2047. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Laško za leto 1999

Občinski svet občine Laško je na podlagi 98. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99) in 21. člena statuta Občine Laško (Uradni list RS, št. 8/00) na 11. seji dne 19. 4. 2000 sprejel

O D L O K

o zaključnem računu proračuna Občine Laško za leto 1999

1. člen

Doseženi prihodki in njihova razporeditev po zaključnem računu za leto 1999 so naslednji:

I. PRORAČUN	SIT
A) Bilanca prihodkov in odhodkov	
I. Skupaj prihodki	1.300.422.157,29
II. Skupaj odhodki	1.243.281.612,54
III. Proračunski presežek	57.140.544,75
B) Račun finančnih terjatev in naložb	
IV. Prejeta vračila danih posojil	10.273.680,51
V. Dana posojila	
VI. Prejeta minus dana posojila in sprem. kapit. deležev	10.273.680,51
C) Račun financiranja	
VIII. Zadolževanje proračuna	0,00
IX. Odplačilo dolga	85.296.623,60
X. Neto zadolževanje	-85.296.623,60
XI. Zmanjšanje sredstev na računih	17.882.398,34
Stanje sredstev na računih 31. 12. 1998	50.924.190,11
Stanje sredstev na računih 31. 12. 1999	33.041.791,77
I. REZERVNI SKLAD	
1. Prihodki	10.999.999,60
2. Razporeditev prihodkov	10.713.577,27
Presežek prihodkov	286.422,33

2. člen

Sestavni del tega odloka je prikaz prihodkov in odhodkov ter bilanca stanja proračuna Občine Laško za leto 1999.

3. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 402-002/98

Laško, dne 19. aprila 2000.

Župan
Občine Laško
Jože Rajh l. r.

2048. Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Laško

Na podlagi 21. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odločba US, 57/94, 14/95, 20/95 – odločba US, 63/95 – obvezna razlaga, 9/96 – odločba US, 44/96 – odločba US, 26/97), prvega odstavka 26. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93, 1/96), 3., 25. in 241. člena zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 10/91, 13/93, 66/93, 61/96 – odločba US, 35/97) in 21. člena statuta Občine Laško (Uradni list RS, št. 8/00) je Občinski svet občine Laško na 11. seji dne 19. 4. 2000 sprejel

O D L O K

o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Laško

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se določijo vrste, zbiranje, odvažanje, odlaganje, način obračunavanja odvoza in odlaganja komunalnih odpadkov (v nadaljevanju: odpadkov) ter nadzor nad izvajanjem tega odloka.

Na celotnem območju Občine Laško je ravnanje z odpadki obvezno na način kot je predpisano v tem odloku oziroma v pravilniku o zbiranju, odvažanju in odlaganju odpadkov iz 5. člena tega odloka.

»Ravnanje z odpadki in odlaganje odpadkov« je obvezna lokalna gospodarska javna služba (v nadaljnjem besedilu: javna služba), ki se izvaja v javnem podjetju Komunala Laško, d.o.o.

2. člen

Cilji ravnanja z odpadki po tem odloku so:

1. preprečevanje nastajanja in zmanjševanje količin odpadkov,
2. preprečevanje neorganiziranega oziroma divjega odlaganja odpadkov,
3. ločeno zbiranje odpadkov na izvoru nastajanja,
4. vračanje koristnih odpadkov v ponovno uporabo,
5. sprejemljivost ukrepov za okolje in
6. uveljavitev načela: »stroške plača povzročitelj«.

3. člen

Subjekti ravnanja z odpadki so:

1. Občina Laško,
2. izvajalec javne službe ravnanja z odpadki (v nadaljnjem besedilu: izvajalec),
3. povzročitelji odpadkov (v nadaljevanju: povzročitelji), torej vsaka pravna ali fizična oseba, ki na območju Občine Laško stalno, začasno ali občasno povzroča komunalne odpadke, s tem da:
 - biva v svojih ali najetih nepremičninah,
 - opravlja dejavnost,
 - upravlja javne površine (napr. tržnice, sejmišča, igrišča, avtobusne postaje, parke, parkirišča, ulice, pločnike in podobno),
 - organizira kulturne, športne in druge javne prireditve ali uporablja javne ali zasebne površine in druge nepremičnine v namen, ki odstopa od njihove običajne javne ali zasebne rabe,
 - imetnik odpadkov je povzročitelj odpadkov ali oseba, ki ima odpadke v posesti.

V primeru, da ni mogoče ugotoviti ali določiti povzročitelja komunalnih odpadkov oziroma uporabnika po nobeni

od alineje iz 3. člena tega odloka, se za uporabnika šteje lastnik zemljišča ali nepremičnine.

Za lastnika javnih površin, vključno z javnimi potmi in lokalnimi cestami se šteje občina.

Povzročitelj mora skleniti z izvajalcem posebno pogodbo o odvozu odpadkov (razen individualnih povzročiteljev – gospodinjstev).

4. člen

V Občini Laško se s tem odlokom vzpostavlja naslednji sistem ravnanja z odpadki:

1. ločeno zbiranje odpadkov na izvoru nastanka ter prevažanje, sortiranje in začasno skladiščenje,
2. vračanje koristnih odpadkov v ponovno uporabo oziroma predelavo,
3. okolju prijazno ravnanje z nevarnimi odpadki iz gospodinjstev,
4. odlaganje preostalih odpadkov na urejenem javnem komunalnem odlagališču,
5. odvoz kosovnih odpadkov,
6. saniranje divjih odlagališč.

5. člen

Župan na predlog izvajalca izda pravilnik o zbiranju, odvažanju in odlaganju komunalnih odpadkov.

Pravilnik iz prvega odstavka tega člena določa, oziroma ureja:

- natančno opredelitev tehnologije ravnanja z odpadki z določitvijo postopka njihovega prebiranja, prekladanja, naknadnega ločevanja, zbiranja sekundarnih surovin, kompostiranja bioloških odpadkov na odlagališče, izravnave zemljišč in njihovega rekultiviranja;
 - pravila za delovanje odlagališča in njegovo opremljenost;
 - pogoje za odlaganje odpadkov, ki ne sodijo med neuporabne odpadke, na odlagališče;
 - tehnologijo, pogoje in način ločenega zbiranja odpadkov;
 - standardizacijo predpisanih posod za odpadke, vključno z natančnimi merili za določanje izhodiščnega volumna posod, potrebnega posameznemu povzročitelju oziroma skupini povzročiteljev;
 - standardizacijo predpisanih vreč za odpadke in pogoje njihove uporabe;
 - postopek obračuna storitev in drugih plačil povzročiteljev odpadkov;
 - okvirne pogoje za izdajanje soglasij po pooblastilih iz tega odloka;
 - okvirne pogoje za dajanje navodil za ravnanje z odpadki, ki ni s tem odlokom posebej urejeno;
 - okvirne pogoje za odločanje o posebnih primerih drugačnega načina ravnanja z odpadki, kolikor niso posebej opredeljeni s tem odlokom;
 - druge pogoje, merila in pravila, potrebna za organizirano in s predpisi usklajeno ravnanje z odpadki ter za nemoteno delovanje javne službe.
- Izvajalec ima naslednje pristojnosti:
- po pooblastilu iz tega odloka izdajati soglasja na predloge prostorskih izvedbenih aktov in lokacijska dovoljenja, oziroma določati pogoje in dajati soglasja za projektiranje in izvedbo objektov glede na potrebe izvajanja javne službe, glede na infrastrukturo, ki jo opredeljuje ta odlok;
 - v sodelovanju s pristojnim organom skrbeti za razvoj, načrtovanje in pospeševanje javne službe ter za investicijsko načrtovanje in gospodarjenje z objekti, napravami in sredstvi, potrebnimi za izvajanje javne službe;

- pripraviti predlog pravilnika iz prvega odstavka tega člena;
- pripraviti predlog programa odvoza odpadkov iz naselij;
- pripraviti predlog letnega plana gospodarske javne službe;
- voditi kataster zbirnih in odjemnih mest prostorov ter ekoloških otokov;
- voditi kataster divjih odlagališč;
- voditi podatkovno bazo za obračun storitev;
- voditi in trajno hraniti evidenco o količini in sestavi odpadkov, odloženih na odlagališče ter voditi stalno evidenco o vplivih odlagališča na okolje (obratovalni monitoring);
- sklepati pogodbe o odvozu in deponiranju odpadkov s pravnimi osebami in samostojnimi podjetniki, ki so večji povzročitelji odpadkov.

II. ODPADKI

6. člen

Komunalni odpadki so gospodinjski in njim podobni odpadki, ki nastajajo v proizvodnih in storitvenih dejavnostih, v bivalnem okolju ter na površinah in objektih v javni rabi, ki so pretežno trdi ter po svoji sestavi heterogeni, zaradi razpršenosti njihovega nastanka in količine na viru pa se ravnanje z njimi zagotavlja z izvajalcem na občinski ravni.

Komunalni odpadki so:

1. biološki odpadki (organski),
- kuhinjski odpadki (npr.: ostanki hrane, zelenjavni odpadki),
- vrtni odpadki (npr.: trava, listje, vejevje),
- drugi organski odpadki,
2. odpadni papir in karton,
3. odpadno steklo (belo in barvno),
4. odpadne umetne mase in gume (npr.: plastenke, odpadna guma),
5. odpadne kovine,
6. odpadni les,
7. preostali komunalni odpadki (npr.: pepel, usnje, tekstil, ostanki čiščenja javnih površin),
8. kosovni odpadki (npr.: kovinski in keramični kosovni odpadki, elektronski aparati, bela tehnika, odpadno pohištvo),
9. trdne usedline cestne kanalizacije iz usedalnikov in čistilnih naprav ob upoštevanju ustreznih predpisov.

7. člen

Kosovni odpadki so komunalni odpadki, ki jih zaradi velikosti in teže ni mogoče oziroma jih ni smotno zbirati v tipizirane posode. Zbirajo se po sistemu ločenega zbiranja odpadkov kot sekundarne surovine.

Kosovne in nevarne odpadke zbira, odvaža in oddaja izvajalec po posebnem programu, skladno z letnim načrtom najmanj enkrat letno in jih odloži na za to določena mesta ali preda pooblaščenim organizacijam.

Čas zbiranja odpadkov se objavi na krajevno običajen način.

V času med posameznimi akcijami, občani zbirajo ter hranijo odpadke doma.

Izvajalec je dolžan ob odvozu kosovnih odpadkov odjemno mesto očistiti.

8. člen

S pravilnikom iz 5. člena tega odloka se uredi tudi ravnanje z gradbenimi odpadki v Občini Laško.

9. člen

V tipizirane posode, zabojnike in vrečke za odpadke je prepovedano odlagati:

1. odpadke v tekočem stanju,
2. odpadke naftnih derivatov,
3. kužen material iz zdravstvenih in veterinarskih zavodov,
4. tleče, lahko vnetljive, gorljive, eksplozivne, reaktivne, jedke, dražljive, strupene in radioaktivne odpadke, ki se morajo odlagati skladno s pravilnikom o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 84/98),
5. gradbene odpadke, kamenje ali zemljo,
6. sekundarne surovine, na območjih kjer je organizirano ločeno zbiranje odpadkov (npr.: papir, steklo, plastika, kovine),
7. nevarne odpadke iz gospodinjstev (baterije, akumulatorje, zdravila, ostanke lakov, topila, maziva, škropiva),
8. usedline iz kanalizacije in cestnih požiralnikov za katera se izvrši odvoz po posebnem naročilu,
9. odpadke organskega izvora, ki se uporabljajo kot gnojilo v kmetijstvu in jih je treba odlagati na higiensko in tehnično urejena gnojišča.

III. ZBIRANJE ODPADKOV

10. člen

Povzročitelji so dolžni ločeno zbirati odpadke v tipiziranih posodah, namenskih zabojnikih in tipiziranih vrečah, kot so:

1. tipizirane plastične in kovinske posode volumna 120, 240, 770 in 1100 l,
2. tipizirane kovinske zabojnike volumna 5 m³,
3. druge posode ali vrečke, ki jih določi izvajalec, samo v primeru, če se ne morejo uporabiti tipizirane posode iz 1. in 2. točke tega odstavka,
4. kompostnike za odlaganje bio odpadkov, kjer je uveljavljeno ločeno zbiranje odpadkov,
5. tipizirane posode za papir, steklo, pločevinke in plastične mase, kjer so organizirani ekološki otoki.

Vrsto in število posod za odpadke določi izvajalec na terenu, skladno s tehnologijo zbiranja in odvažanja, dostopnostjo oziroma odmaknenostjo povzročiteljev ter strukturo in vrsto odpadkov.

Tisti povzročitelji, ki nimajo možnosti odlaganja v individualne posode, morajo zbirati odpadke v skupnih posodah, kjer pa to ni mogoče pa v tipiziranih vrečkah za odpadke.

Pristojni občinski inšpektor lahko z odločbo določi vrsto in število posod, kolikor se izvajalec in povzročitelj o tem ne moreta dogovoriti.

11. člen

Prepovedano je odlaganje odpadkov izven predpisanih posod za odpadke.

V primeru občasnega povečanja količine odpadkov, ki se odlagajo v tipizirane posode, lahko le-te povzročitelj odda v odvoz v tipiziranih vrečah, ki si jih priskrbi pri izvajalcu in jih na dan odvoza postavi na odjemno mesto ob posodo.

12. člen

Zbirno mesto za odpadke je ustrezno urejen prostor, v ali ob objektu na funkcionalnem zemljišču in mora biti čim bližje viru nastanka odpadkov.

Odjemno mesto je ustrezno urejen prostor, od koder izvajalec redno odvažata odpadke. Odjemna mesta se nahajajo ob robu pločnika, ceste, poti, oziroma tam, kjer jih določi

izvajalec. Izvajalcu mora biti omogočen dostop do odjemnega mesta.

V spornih primerih določi odjemno mesto pristojni občinski inšpektor.

Povsod, kjer je primerno naj bosta zbirno in odjemno mesto na istem prostoru.

Izvajalec lahko določi skupno odjemno mesto za več povzročiteljev odpadkov z uporabo skupne posode za odpadke.

Zbirna in odjemna mesta za odpadke morajo ustrezati funkcionalnim, estetskim, higiensko-tehničnim in požarno-varstvenim pogojem in ne smejo ovirati in ogrozati prometa na javnih prometnih površinah.

Zbirna in odjemna mesta vzdržujejo povzročitelji odpadkov. Skrbeti morajo tudi za red in čistočo na teh mestih.

13. člen

Načrtovalci prostora in projektanti stanovanjskih sesek, proizvodnih in drugih poslovnih zgradb ter drugih objektov, kjer bodo nastajali odpadki, morajo določiti zbirne in odjemne prostore ter ekološke otoke kot jih določa ta odlok, njihovi investitorji pa so dolžni zagotoviti njihovo izgradnjo. Druge predpisane posode za odpadke (namenske posode za različne sekundarne surovine) zagotovi izvajalec v breme sredstev javne službe (razen za industrijo).

V obstoječih naseljih, poslovnih zgradbah, proizvodnih obratih in drugih objektih urejajo, gradijo in obnavljajo zbirne prostore lastniki objektov na podlagi ustreznega upravnega dovoljenja, odjemne prostore in ekološke otoke pa ureja izvajalec.

14. člen

Predpisane posode za odpadke ter urejeni odjemni prostori in ekološki otoki na javnih površinah so infrastruktura v poslovnih evidencah izvajalca, kar je podrobneje opredeljeno s pravilnikom iz 5. člena. Skladno z določbami 10. člena prva nabava predpisanih posod za odpadke za potrebe novo zgrajenih objektov bremeni investitorja objekta, razen za gospodinjstva, njihovo obnavljanje in vzdrževanje pa sredstva javne službe. Prav tako bremenijo sredstva javne službe tudi nadomeščanja dotrajanih in uničenih posod v gospodinjstvih.

15. člen

Povzročitelji odpadkov so po vrstah ločene komunalne odpadke dolžni odlagati v namenske predpisane posode, postavljene na zbirnih mestih ter na ekoloških otokih. Ločeno je treba zagotoviti najmanj zbiranje bioloških odpadkov ter neuporabnih odpadkov, ločeno zbiranje sekundarnih surovin pa se izvaja v obsegu, kot je določeno s pravilnikom iz 5. člena.

Z ločenim zbiranjem odpadkov so povzročitelji dolžni začeti takoj, ko izvajalec določi način in kraj zbiranja ter zagotovi namenske predpisane posode za odpadke in to na način, kot ga omogočajo razpoložljive posode.

16. člen

Povzročitelj pred predvidenim časom odvoza, določenim s programom iz tretjega odstavka 19. člena, prestavi predpisane posode za odpadke z zbirnega prostora na odjemni prostor, po odvozu pa prazne takoj vrne na zbirni prostor.

Kadar povzročitelj ali izvajalec onesnaži zbirni ali odjemni prostor, ga je dolžan takoj očistiti, tako pa je potrebno vzdrževati čistočo tudi na poti med zbirnim in odjemnim prostorom.

Nihče ne sme izvajalcu onemogočati ali ovirati dostopa do odjemnega prostora ali ekološkega otoka.

17. člen

Predpisana posoda za odpadke ne sme biti napolnjena tako, da je ni mogoče zapreti.

Večje količine odpadkov, ki se pojavljajo občasno, se lahko odloži v namensko predpisano vrečo za odpadke, ki jo je potrebno postaviti na zbirni oziroma odjemni prostor poleg predpisane posode na dan odvoza.

Če količina odpadkov redno presega volumen predpisane posode za odpadke izvajalec povzročitelju predlaga ustrezno povečanje volumna. V primeru, da je količina redno manjša od volumna posode, se na predlog povzročitelja, v dogovoru z izvajalcem, lahko zmanjša obračunska količina.

18. člen

Izvajalec vodi kataster zbirnih in odjemnih prostorov ter ekoloških otokov s podatki o vrstah, tipih in volumnu predpisanih posod za odpadke na posameznih prostorih, v povezavi z podatki o povzročiteljih. Kataster se vodi na način, ki je združljiv z računalniško vodenim občinskim geografskim informacijskim sistemom.

Z osebnimi podatki iz katastra mora izvajalec ravnati na predpisan način.

IV. ODVOZ ODPADKOV

19. člen

Tehnologijo in časovni potek zbiranja, odvoza in odlaganja odpadkov določi izvajalec.

Izvajalec mora opredeliti tudi rešitve za čas, ko bodo določeni kraji težko ali nedostopni za vozila izvajalcev.

Zbiranje odpadkov poteka po programu odvoza, ki ga določi izvajalec.

20. člen

Izvajalec je dolžan vse odpadke odvažati s posebej urejenimi vozili, ki omogočajo brezprašno nakladanje in odvažanje odpadkov v skladu z zdravstvenimi predpisi, iz njih pa se tudi ne smejo izcejati tekočine.

Izvajalec je dolžan odpadke odvažati na določen dan odvoza in namenske predpisane posode za biološke odpadke in za neuporabne odpadke izprazniti tudi, če niso polne.

V urbanih naseljih, kjer ni pogojev za kompostiranje na vrtovih, se morajo namenske predpisane posode za biološke odpadke in za neuporabne odpadke prazniti najmanj enkrat tedensko, druge namenske predpisane posode pa po potrebi. Na drugih območjih se odpadki odvažajo najmanj enkrat mesečno.

V primeru, da izvajalec sam ne zmore opraviti nalog iz tega odloka, je dolžan poskrbeti, da to v njegovem imenu in na njegov račun opravi drug usposobljen izvajalec.

21. člen

V primeru izpada odvoza odpadkov zaradi višje sile ali večjih ovir na dovozu (sneg, prekop dovoza ipd.) je izvajalec dolžan opraviti delo takoj po odstranitvi ovire.

22. člen

Odvoz kosovnih odpadkov se izvaja na način in po programu iz tretjega odstavka 19. člena.

Prevzem nevarnih odpadkov iz gospodinjstev se zagotavlja po posebnem programu, ki ga določi izvajalec tako, da je zagotovljen strokovni prevzem.

Izvajalec lahko občasno organizira tudi zbiranje drugih odpadkov z značajem sekundarnih surovin, za katere ni organiziranega rednega ločenega zbiranja za kar določi program in tehnologijo zbiranja.

23. člen

Organizatorji kulturnih, športnih in drugih javnih prireditvev ter aktivnosti na prostem, pri katerih nastajajo odpadki, morajo v času trajanja prireditve opremiti prireditveni prostor z ustreznimi posodami za zbiranje odpadkov.

Po končani prireditvi ali najkasneje v 6 urah po koncu prireditve, je dolžan organizator prireditvev poskrbeti, da se prireditveni prostor počisti in da lahko izvajalec zbrane odpadke odpelje na odlagališče najkasneje v 24 urah.

Če organizator prireditvev v roku iz drugega odstavka tega člena ne opravi čiščenja, lahko pristojni občinski inšpektor odredi, da to opravi pooblaščen izvajalec na stroške organizatorja prireditve.

V. DEPONIRANJE ODPADKOV

24. člen

Izvajalec neuporabne odpadke nadzirano odlaga na urejenem odlagališču odpadkov, ki je infrastrukturni objekt. Odlagališče odpadkov mora biti vidno označeno in redno vzdrževano.

Z odlagališčem upravlja izvajalec.

Na odlagališče je dovoljeno odlagati samo odpadke, ki so predhodno obdelani (prebrani, dehidrirani ipd.) skladno s tehnologijo iz pravilnika o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 84/98).

Na odlagališču je, poleg nenevarnih odpadkov, dovoljeno odlagati samo inertne (nedejavne) industrijske odpadke. Gradbeni material, nerodovito zemljo in jalovino je na odlagališče dovoljeno odlagati samo v omejenih količinah in na način, ki ga določi izvajalec v skladu s tehnologijo odlaganja, kar je podrobneje opredeljeno s pravilnikom iz 5. člena tega odloka in ki opredeljuje tudi ravnanje z gradbenimi odpadki.

25. člen

Izvajalec mora tekoče voditi in trajno hraniti evidenco o količini in sestavi odpadkov, odloženi na odlagališče in o tem obveščati uporabnike, kar bo podrobneje opredeljeno v pravilniku iz 5. člena tega odloka.

Izvajalec mora voditi stalno evidenco o vplivih odlagališča na okolje, vključno s podatki o izcednih vodah, smradu in raznašanju odpadkov. Ta obveznost preneha skladno z zakonskimi in podzakonskimi določili o delovanju deponij.

26. člen

Prepovedano je odlaganje odpadkov izven komunalnega odlagališča.

Kdor odloži odpadke izven javnega komunalnega odlagališča, jih je dolžan na svoje stroške odstraniti in prepeljati na odlagališče. Če tega ne stori, jih na njegove stroške odstrani pooblaščen izvajalec takoj, ko to odredi pristojni občinski inšpektor.

Če storilec ni znan, odstrani odpadke pooblaščen izvajalec takoj, ko to odredi pristojni občinski inšpektor na stroške lastnika zemljišča.

Lastnik je dolžan prijaviti črno odlagališče, sicer je povzročitelj odpadkov po 3. členu tega odloka.

27. člen

Divje odlagališča se do sanacije registrira v katastru divjih odlagališč, ki ga vodi izvajalec in obravnava v skladu s programom za sanacijo divjih odlagališč.

Kataster divjih odlagališč se vodi v grafični in tekstualni obliki, skladno z občinskim geografskim sistemom, vsebuje pa podatke o lokaciji posameznega odlagališča, vrstah in

količini odloženih odpadkov. Natančno vsebino in način vodenja katastra določi pristojni organ ob soglasju službe, pristojne za občinski informacijski sistem.

VI. OBRAČUN RAVNANJA Z ODPADKI

28. člen

Javna služba se, skladno z gospodarskim planom, sprejetim na način, kot ga določa akt o ustanovitvi javnega podjetja, kot izvajalca, financira iz:

- plačil storitev, ki jih plačujejo uporabniki,
- plačil stroškov za neposredno odlaganje odpadkov na odlagališču,
- proračuna,
- tržnega dela dejavnosti,
- drugo.

Plačilo storitev in stroškov za neposredno odlaganje odpadkov na odlagališču ter merila za določanje neposrednih plačil se oblikujejo v skladu z zakonodajo in drugimi predpisi, določa pa jih občinski svet na predlog izvajalca.

Plačilo storitev, stroškov odlaganja in plačila prvega odstavka v svojem imenu in za svoj račun zaračunava izvajalec.

29. člen

Cena je sestavljena iz dveh delov, in sicer za stroške odvoza odpadkov in stroške odlaganja odpadkov. Način oblikovanja cen storitev ravnanja z odpadki je opredeljen v pravilniku iz 5. člena tega odloka.

Cena za ravnanje z odpadki se določa skladno z veljavnimi predpisi.

Osnova za obračun storitev je volumen posod ali teža odpadkov in pogostost odvoza, kar je podrobneje opredeljeno v pravilniku iz 5. člena tega odloka. V primeru, ko več uporabnikov uporablja isto posodo se za razdelitev stroškov po posameznih enotah lahko uporablja kvadratura poslovnih ali proizvodnih površin ali število uporabnikov. Za poslovne in proizvodne prostore se štejejo vsi prostori, ki služijo za izvajanje poslovne oziroma proizvodne dejavnosti.

Potreben volumen posode določita skupaj izvajalec in povzročitelj odpadkov.

Volumen posode je odvisen od števila družinskih članov, velikosti stanovanjske površine, poslovne površine, poslovne dejavnosti, količine odpadkov ter uspešnosti ločevanja odpadkov. Minimalen predpisan volumen posode je 120 l.

30. člen

Stroške ravnanja z odpadki so dolžni plačevati vsi povzročitelji, za katere je organizirano ravnanje z odpadki. Obveznost plačila stroškov za ravnanje z odpadki nastane z dnem, ko začne izvajalec opravljati storitve na njihovem območju, ali ko se povzročitelji vselijo v stanovanje ali prično uporabljati poslovne prostore.

Povzročitelji odpadkov sklenejo z izvajalcem pogodbo o odvozu in odlaganju odpadkov najkasneje v roku 30 dni od začetka uporabe objekta, razen povzročiteljev v gospodinjstvih.

Če povzročitelj odpadkov ne sklene pogodbe z izvajalcem v predpisanem roku lahko pristojni občinski inšpektor z odločbo odredi, da se povzročitelj odpadkov vključi v redni odvoz odpadkov.

31. člen

Stroške odstranjevanja odpadkov v več stanovanjskih objektih praviloma plačuje upravljavec zgradbe. Če pri uprav-

ljavcu in uporabniku zgradbe ne gre za isto pravno ali fizično osebo in upravljavec ni pripravljen opravljati te funkcije, plačujejo stroške odvoza uporabniki zgradbe, ki so tudi povzročitelji odpadkov.

32. člen

Plačilo storitev predstavlja ceno, ki jo za ravnanje z odpadki, ki ga zagotavlja javna služba, plačujejo povzročitelji, vključuje pa:

1. neposredne stroške; to so stroški dela, energije, goriva, storitev, drugi materialni stroški, neposredni stroški prodaje in drugi neposredni stroški;
2. posredne proizvodne stroške; to so amortizacije, investicijsko vzdrževanje in drugi posredni stroški;
3. splošne stroške; to so posredni stroški nabave, uprave, prodaje in posredni stroški obresti;
4. dobiček.

Plačilo stroškov odlaganja iz druge točke prvega odstavka 28. člena smiselno zajema le elemente, ki se nanašajo na delovanje odlagališča. Merilo za njeno določanje je količina odloženih odpadkov, izražena v ustrezni prostorninski enoti (m³), oziroma težni enoti (t).

Za objekte, na katerih je posest opuščena, ni obveznosti po tem odloku. Breme dokazovanja dejstva iz prejšnjega stavka je na strani lastnika.

33. člen

Na območju, kjer že poteka organizirano zbiranje in odvoz odpadkov, mora novi povzročitelj o začetku povzročanja odpadkov pisno obvestiti izvajalca.

Povzročitelj je dolžan najkasneje v 15 dneh po nastanku pisno obvestiti izvajalca o vsaki spremembi podatkov, ki vplivajo na obračun storitev.

V primeru, ko se ugotovi, da je povzročitelj izvajalca oškodoval s posredovanjem netočne oziroma lažne spremembe podatkov iz prejšnjega odstavka ali če mu ustreznih podatkov ni posredoval, lahko izvajalec takemu povzročitelju zaračuna razliko med zaračunano in dejansko opravljeno storitvijo, ki bi mu jo zaračunal, če bi povzročitelj posredoval pravilne podatke ali bi mu jih posredoval pravočasno, z zakonitimi zamudnimi obrestmi od prvega dne obračuna po nepravilnih oziroma lažnih podatkih.

VII. NADZOR

34. člen

Uresničevanje določb tega odloka in določb predpisov, ki se nanašajo na ravnanje s komunalnimi odpadki na območju Občine Laško nadzira pristojna občinska inšpekcija.

35. člen

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva, ki se nanaša na ravnanje s komunalnimi odpadki ima pristojni občinski inšpektor, poleg pravic in dolžnosti, ki jih ima po drugih predpisih, še naslednje pravice in dolžnosti:

1. nadzorovati zbiranje odpadkov, pregledovati dokumentacijo v zvezi z zbiranjem odpadkov in odrediti odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti;
2. nadzorovati odlaganje odpadkov in odrediti odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti;
3. nadzorovati izvajanje ukrepov v zvezi z vzdrževanjem čistoče okrog zbirnih in odjemnih mest;
4. v nujnih primerih, ko bi bilo ogroženo zdravje ali varnost premoženja ljudi, odrediti ukrepe, da se odvrne nevarnost ali prepreči škoda;

5. nadzorovati prevoz odpadkov in odrediti odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti;

6. nadzorovati izvajanje predpisanih pogojev pri izdaji soglasij, ki se nanašajo na ravnanje s komunalnimi odpadki.

Rok za pritožbo zoper odločbo, izdano na podlagi prvega odstavka tega člena, je 8 dni od dneva vročitve. Pritožba zoper odločbo, izdano na podlagi 4. točke prvega odstavka tega člena, ne zadrži njene izvršitve.

V zadevah iz 4. točke prvega odstavka tega člena, ko je ogroženo zdravje ljudi ali varnost premoženja ljudi lahko pristojni občinski inšpektor odloči tudi po skrajšanem postopku brez zaslišanja strank. V nujnih primerih lahko odloči tudi ustno ter odredi, da se odločba izvrši takoj. Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva ima pristojni občinski inšpektor pravico:

- pregledovati prostore, objekt, naprave, materiale ter poslovanje in dokumentacijo upravnih organov, gospodarskih družb, podjetnikov posameznikov, drugih organizacij in skupnosti;

- zaslišati stranke in priče v upravnem postopku;

- pregledati listine, s katerimi lahko ugotovi istovetnost oseb;

- vzeti vzorce materiala ter opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom inšpekcijskega nadzorstva;

- pridobiti osebne podatke o pravnih in fizičnih osebah, pridobiti podatke o lastništvu zemljišč in objektov in drugih podatkov za vodenje postopkov v zvezi s kršitvami tega odloka;

- proti potrdilu za največ 8 dni odvzeti dokumentacijo, ki jo potrebuje za ugotavljanje dejanskega stanja v obravnavani zadevi, če meni, da je utemeljen sum kršitve tega odloka in predpisov o ravnanju s komunalnimi odpadki;

- od odgovorne osebe zavezanca zahtevati, da v roku, ki ga sam določi, poda pisno pojasnilo in izjavo v zvezi s predmetom nadzorstva;

- izrekat denarne kazni takoj na kraju prekrška v skladu z zakonom o prekrških.

Stroške inšpekcijskega postopka, ki se je končal neugodno za zavezanca, trpi zavezanec.

VIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

36. člen

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekrške pravna oseba – izvajalec, če:

1. ne organizira odvoza kosovnih odpadkov skladno s programom ali naročilom oziroma ob odvozu ne očistijo odjemnih mest skladno s 7. členom;

2. ne očisti odjemnega mesta, če so ga pri praznjenju posod za odpadke onesnažili (16. člen);

3. ne opravi odvoza komunalnih odpadkov najkasneje v dveh dneh po prenehanju ovire ali višje sile (21. člen);

4. odvažata odpadke z neprimernimi vozili v nasprotju z 20. členom;

5. odlaga odpadke izven določenega odlagališča oziroma mesta na odlagališču, ki ga določi upravljavec odlagališča, odlagajo na odlagališče komunalnih odpadkov nekomunalne odpadke in odpadke, za katere si niso pridobili strokovnega mnenja (24. člen).

Z denarno kaznijo 30.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba izvajalca, ki stori prekršek iz 1. točke tega člena.

37. člen

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik, ki opravlja gospodarsko ali

drugo dejavnost, z denarno kaznijo 30.000 tolarjev odgovorna oseba pravne osebe in posameznik, če kot povzročitelj:

1. ravna v nasprotju s 4. členom tega odloka,

2. ne odlaga odpadkov v posode, ki jih je določil izvajalec, oziroma jih ne odlaga ločeno, kjer je določeno ločeno zbiranje,

3. odlaga odpadke v nasprotju z 9. členom,

4. ne odlaga odpadkov v posode za odpadke določene v 10. členu

5. odlaga odpadke izven posod za odpadke ali izven odlagališča odpadkov (11. člen),

6. ne vzdržuje čistoče na zbirnih, odjemnih mestih, dovoznih poteh ali v zimskem času ne omogoči dostopa do posod za odpadke (12. in 16. člen),

7. v času odvoza ne pripelje posod za odpadke na odjemno mesto ali jih po izpraznitvi ne vrne na zbirno mesto (16. člen),

8. ne posreduje točnih podatkov v skladu s 33. členom,

9. odlaga odpadke izven določenega odlagališča (26. člen),

10. če kot povzročitelj ali lastnik zemljišča ne odstrani odpadkov, odloženih na njegovem zemljišču, na zahtevo inšpekcijskega organa v roku in na način, ki mu je določen (26. člen),

11. kuri komunalne odpadke na prostem,

12. če se kot uporabnik ali lastnik stanovanjskega, poslovnega ali proizvodnega objekta ne vključi v sistem ravnanja z odpadki, oziroma če odkloni sklenitev pogodbe o odvozu in odlaganju odpadkov, skladno s 30. členom.

38. člen

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti organizatorja kulturne, športne ali druge prireditve in aktivnosti na prostem, če ne poskrbi, da so prireditveni prostori v času trajanja prireditve opremljeni z ustreznimi posodami za odpadke, po končani prireditvi pa ne poskrbi za čiščenje prostora in odvoz odpadkov na odlagališče (23. člen).

Z denarno kaznijo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe – organizatorja, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

39. člen

Z denarno kaznijo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba občinskega upravnega organa za planiranje, če v lokacijski dokumentaciji ali v prostorsko izvedbenih aktih za nove objekte ne določi zbirnega in odjemnega mesta za odpadke (13. člen).

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

40. člen

Ob uveljavitvi tega odloka se obstoječ način in vsi postopki ravnanja z odpadki uskladijo postopno z določili tega odloka, najkasneje do konca leta 2000.

41. člen

Pravilnik iz 5. člena tega odloka je potrebno sprejeti najkasneje v 6 mesecih od uveljavitve tega odloka. Postopek uskladitve obračunavanja storitev po določilih tega odloka pa se lahko prične že takoj po uveljavitvi odloka.

42. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

43. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o ravnanju in obveznem odstranjevanju odpadkov (Uradni list RS, št. 1/94).

Župan
Občine Laško
Jože Rajh l. r.

MAJŠPERK**2049. Odlok o lokalni turistični organizaciji**

Na podlagi 3. člena zakona o pospeševanju turizma (Uradni list RS, št. 57/98) in 17. člena statuta Občine Majšperk (Uradni list RS, št. 23/99) je Občinski svet občine Majšperk na 12. seji dne 6. 4. 2000 sprejel

O D L O K
o lokalni turistični organizaciji

1. člen

S tem odlokom Občina Majšperk skupaj z Mestno občino Ptuj in drugimi občinami pravnimi naslednicami Občine Ptuj, ki se bodo opredelile kot članice – ustanoviteljice Poetovio Vivat, gospodarskega interesnega združenja za turizem, ustanavlja lokalno turistično organizacijo v skladu s 3. členom zakona o pospeševanju turizma.

Zaradi doseganja:

- usklajene, kakovostne in celovite turistične ponudbe na območju vseh občin – pravnih naslednic nekdanje Občine Ptuj, ki bodo pristopile k ustanovitvi lokalne turistične organizacije iz prvega odstavka tega člena,
- izkoriščanja vseh naravnih danosti in etnoloških ter kulturnih posebnosti območja,
- izboljševanja poslovnih rezultatov in učinkovite promocije turistične ponudbe celotnega območja iz prve alineje.

Občina Majšperk skupaj z drugimi občinami – pravnimi naslednicami Občine Ptuj iz prvega odstavka tega člena in osebami, ki imajo pomembno vlogo pri razvoju turizma na celotnem območju, preoblikuje gospodarsko interesno združenje Poetovio Vivat v lokalno turistično organizacijo v smislu 3. člena zakona o pospeševanju turizma, za območje vseh občin – pravnih naslednic nekdanje Občine Ptuj iz prvega odstavka tega člena.

Sedež lokalne turistične organizacije je na Ptujju.

Na območju lokalne turistične organizacije je možna ustanovitev več enot.

2. člen

Lokalna turistična organizacija v obliki gospodarskega interesnega združenja:

- a) opravlja dejavnosti v skladu s 3. členom zakona o pospeševanju turizma, v okviru katere zagotavlja predvsem:
 - oblikovanje celovite turistične ponudbe na celotnem območju iz 1. člena tega odloka,
 - informiranje obiskovalcev v okviru turistično informacijskega centra,
 - promocijo turistične ponudbe celotnega območja,

– sooblikovanje turistične ponudbe Slovenije in njene promocije,

– vključevanje aktivnosti turističnih društev s statusom društev, ki delujejo v javnem interesu,

– spodbujanje razvoja in urejanje objektov turistične infrastrukture,

b) organi združevanja so skupščina, v kateri bodo imele občine v pogodbi določen fiksni odstotek glasov, nadzorni svet in uprava, ki je lahko eno- ali veččlanska,

c) v skupščini bo zagotovljena sorazmerna zastopanost članov posameznih dejavnosti v skladu s 3. členom zakona o pospeševanju turizma,

d) brez soglasja občin ni možna statusna sprememba ali prenehanje združenja,

e) Občina Majšperk daje soglasje k vsakoletnemu finančnemu načrtu združenja in obveznim članom združenja s svojega območja predpiše članarino v skladu z 11. do 20. členom zakona o pospeševanju turizma.

3. člen

Novo pogodbo o ustanovitvi gospodarskega interesnega združenja, v kateri se natančneje določijo dejavnosti v skladu z zakonom jo pospeševanju turizma, pravice in dolžnosti članstva, financiranje, način upravljanja in druge statusne značilnosti združenja in ki bo nadomestila pogodbo o ustanovitvi gospodarskega interesnega združenja z dne 1. 7. 1994, podpiše župan kot zakoniti zastopnik občine.

4. člen

Občina Majšperk bo za delovanje lokalne turistične organizacije namenjala del namenskih proračunskih sredstev iz naslova turistične takse oziroma druga sredstva proračuna občine.

5. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 333-08-0001/00

Majšperk, dne 6. aprila 2000.

Župan
Občine Majšperk
Franc Bezjak l. r.

MIRNA PEČ**2050. Poslovnik dela Nadzornega odbora občine Mirna Peč**

Na podlagi 45. člena statuta Občine Mirna Peč (Uradni list RS, št. 18/99) je Nadzorni odbor občine Mirna Peč na 1. redni seji dne 17. 3. 2000 sprejel

P O S L O V N I K
delo Nadzornega odbora občine Mirna Peč

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem poslovnikom je določena organizacija in način dela Nadzornega odbora občine Mirna Peč (v nadaljevanju: nadzorni odbor).

2. člen

Nadzorni odbor opravlja svoje naloge, določene z zakonom o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93) in s statutom občine, strokovno, pošteno in nepristransko.

3. člen

Nadzorni odbor kot organ občine, deluje v okviru svojih pristojnosti samostojno.

4. člen

Nadzorni odbor varuje uradne in poslovne skrivnosti, s katerimi se seznanjeni pri svojem delu.

5. člen

Nadzorni organ zastopa in predstavlja predsednik. Nadzorni odbor z večino glasov izvoli občinski svet.

6. člen

Naloga predsednika je:

- vodi in organizira delo odbora,
- predlaga dnevne rede, sklicuje in vodi seje,
- podpisuje sklepe, zapisnike in druge akte odbora,
- skrbi za izvajanje sklepov,
- pripravi načrt dela odbora in predlog potrebnih sredstev,
- sodeluje z občinskim svetom, županstvom in občinsko upravo,
- sodeluje na sejah občinskega sveta.

II. NAČIN DELA NADZORNEGA ODBORA

7. člen

Delo odbora organizira in vodi predsednik, v njegovi odsotnosti pa najstarejši član odbora. Nadzorni odbor na sejah obravnava in sprejme svoje načrte dela in vsa poročila, priporočila in stališča, ki jih pripravi za občinski svet ali druge organe Občine Mirna Peč.

Za ugotavljanje zakonitosti, namembnosti in smotnosti uporabe proračunskih sredstev uporablja nadzorni odbor navodila Računskega sodišča RS Usmeritve za delo nadzornih odborov občin št. 1515-17/95-13 z dne 27. 6. 1996.

8. člen

Predlog dnevnega reda seje določi predsednik; predloge za uvrstitev zadeve na dnevni red pa lahko poda vsak član nadzornega odbora.

Predsednik je dolžan uvrstiti na dnevni red zadevo, ki jo je s sklepom predlagal občinski svet ali župan ter zadeve, ki jih predlagajo člani nadzornega odbora.

9. člen

Predsednik pošlje vabilo za sejo vsem članom nadzornega odbora praviloma sedem dni pred datumom seje. Ob soglasju članov in v nujnih primerih, je lahko ta rok tudi krajši.

10. člen

O seji nadzornega odbora se piše zapisnik in vodi evidenca prisotnosti.

Zapisnik obvezno vsebuje:

- zaporedno številko seje, kraj, datum, uro pričetka in trajanje seje;
- navedbo prisotnih članov, odsotnih članov z razlogom za odsotnost ter navedbo ostalih prisotnih na seji,
- sprejet dnevni red,

- poročilo o realizaciji sklepov prejšnje seje in potrditev zapisnika,

- potek seje z navedbo poročevalcev in krajšim povzetkom razprave,

- sprejete sklepe,

- morebitna ločena mnenja članov odbora,

- izjave, za katere so navzoči izrecno zahtevali, da se vnesejo v zapisnik.

Zapisnik podpišeta predsednik nadzornega odbora in zapisnikar.

11. člen

Po opravljeni razpravi o posamezni točki dnevnega reda, predsednik oblikuje predlog sklepa in ga da na glasovanje.

Nadzorni odbor veljavno sklepa, če je na seji prisotna, oziroma je bila s predlogom seznanjena večina članov odbora. Odločitev je sprejeta, če zanj glasuje večina navzočih članov nadzornega odbora.

Glasovanje na sejah je praviloma javno, z dviganjem rok. Na zahtevo večine članov odbora je lahko glasovanje tudi tajno. Pri javnem glasovanju so lahko prisotni le člani nadzornega odbora.

12. člen

Zapisnik in ostala gradiva za seje nadzornega odbora se hranijo v občinski upravi.

Po preteku enega mandatnega obdobja se gradivo arhivira. Zapisnik in sklepi se hranijo trajno, ostalo gradivo pa v skladu s predpisi.

13. člen

Vsa strokovna in administrativna opravila za potrebe nadzornega odbora opravljajo delavci občinske uprave.

III. POSTOPEK NADZORA

14. člen

Temeljna naloga nadzornega odbora je nadziranje zakonitosti, namenskosti in smotnosti razpolaganja s premoženjem občine, porabe sredstev občinskega proračuna in finančnega poslovanja uporabnikov proračunskih sredstev.

15. člen

Nadzorni odbor sprejme v začetku vsakega koledarskega leta načrt dela za tekoče leto. Poleg zadev iz programa dela mora odbor obvezno obravnavati zadeve, ki sta jih s sklepom predlagala občinski svet in župan občine oziroma, če kakršenkoli indic vzbudi nadzornemu odboru utemeljen sum, da gre za nezakonito razpolaganje z občinskimi premoženjem, oziroma nenamensko razpolaganje s sredstvi občinskega proračuna.

Nadzor se lahko nanaša na tekoče mandatno obdobje in na mandatna obdobja pred tem, če so ugotovitve lahko relevantne za sedanje in bodoče premoženjsko stanje oziroma poslovanje občine.

16. člen

Pri izvajanju nadzora ima nadzorni odbor naslednja pooblastila:

- vpogled v vse listine in dokumente občine, zavoda, podjetja, sklada, stranke druge organizacije in društva, ki je predmet nadzora (nadzorovanih oseb), ki se nanašajo na porabo proračunskih sredstev,

– zahtevati podatke in pojasnila pooblaščenih in odgovornih oseb nadzorovanih oseb,
– zahtevati udeležbo odgovornih oseb na sejah nadzornega odbora.

17. člen

Nadzorni odbor lahko v postopku nadzora pritegne k sodelovanju zunanje neodvisne sodelavce posameznih strok, ki jih na predlog nadzornega odbora imenuje občinski svet.

Nadzorni odbor pri svoji odločitvi ni vezan na mnenje zunanjega izvedenca, ustanove ali strokovnjaka občinske uprave.

18. člen

Za izvajanje nadzora se vsakemu članu nadzornega odbora določi interesno področje, ki ga pokriva. Interesna področja so praviloma: proračunski prihodki, zavodi družbenih dejavnosti, javna podjetja, investicije, plače in zaposlenost in drugi odhodki.

19. člen

Po opravljenem pregledu nadzorni odbor pripravi pisno poročilo v katerem je navedena nadzorovana oseba in predmet pregleda, ugotovitve in zapažanja odbora ter morebitna priporočila.

Poročilo dostavi nadzorovani osebi, občinskemu svetu in županu, po potrebi pa tudi računskemu sodišču.

Če nadzorni odbor v okviru svojih pristojnosti ugotovi hujšo kršitev predpisov ali nepravilnosti pri poslovanju občine, ki so opredeljene v poslovniku, mora o teh kršitvah v roku petnajst dni obvestiti župana, občinski svet, pristojno ministrstvo in Računsko sodišče RS.

Če nadzorni odbor pri pregledu ugotovi, da obstaja utemeljen sum storitve kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, je dolžan podati ovadbo pri pristojnem državnem organu. Obenem z ovadbo, ki se poda pristojnemu državnemu tožilcu, mora navesti dokaze, za katere ve, poskrbeti, da se ohranijo sledovi kaznivega dejanja in predmeti na katerih, ali s katerimi je bilo kaznivo dejanje storjeno.

20. člen

Član nadzornega odbora se mora izločiti iz obravnave in odločanja o zadevi, pri kateri je z odgovorno osebo nadzorovane osebe v ožjem sorodstvu (vključno 1. koleno), če je član upravljanja javnega zavoda, ali podjetja nadzorovane osebe, ali če je v obdobju enega leta, računano od datuma pregleda za nazaj, za nadzorovano osebo opravljal delo po pogodbi.

21. člen

Nadzorni odbor je dolžan najmanj dvakrat letno poročati občinskemu svetu o svojih ugotovitvah.

IV. KONČNE DOLOČBE

22. člen

Poslovník o delu nadzornega odbora sprejme nadzorni odbor z dvetretjinsko večino članov; veljati pa prične z dnem sprejema.

S poslovníkom se seznaní Občinski svet občine Mirna Peč.

Spremembe poslovníka sprejme nadzorni odbor po enakem postopku, kot velja za njegov sprejem.

23. člen

Za vprašanja, ki niso opredeljena s tem poslovníkom, se uporabljajo določila poslovníka o delu občinskega sveta.

Št. 015-03/01-2000

Mirna Peč, dne 17. marca 2000.

Predsednik
Nadzornega odbora
občine Mirna Peč
Jože Muhič l. r.

NOVO MESTO

2051. Sklep o javni razgrnitvi osnutka odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990, za območje Mestne občine Novo mesto, dopolnjenih v letih od 1986 do 1999 (za območje krajevnih skupnosti Stopiče in Dolž)

Na podlagi statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 47/99) in zakona o urejanju prostora (Uradni list SRS, št. 18/84, 15/89 ter Uradni list RS, št. 71/93) je župan Mestne občine Novo mesto dne 4. 4. 2000 sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990, za območje Mestne občine Novo mesto, dopolnjenih v letih od 1986 do 1999 (za območje krajevnih skupnosti Stopice in Dolž)

1. člen

Javno se razgrne osnutka odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990, za območje Mestne občine Novo mesto, dopolnjenih v letih od 1986 do 1999 (za območje krajevnih skupnosti Stopice in Dolž).

2. člen

Osnutek odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin občinskih planskih aktov obravnava novelacijo obstoječih prostorskih sestavin planskih aktov Mestne občine Novo mesto, predvsem za naslednja področja:

A) Spremembe, ki jih predlagajo občani in pravne osebe:

– spremembe namenske rabe prostora glede na pobude občanov in pravnih oseb za spremembo kmetijskih in gozdnih zemljišč v stavbna za potrebe individualne gradnje, proizvodnje, servisnih in poslovnih dejavnosti, rekreacije, infrastrukture...

B) Spremembe, ki so širšega pomena za celo občino:

– določitev novih oziroma širitev obstoječih ureditvenih območij naselij,

- določitev območij razpršene gradnje,
 - določitev novih območij, kjer naj bi se izvajale agromelioracije,
 - določitev novih vodnih virov in varstvenih pasov zanje.
- V spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin občinskih planskih aktov se vključijo tudi tiste prostorske sestavine, za katere se pri pregledu obstoječih gradiv ugotovi, da jih je potrebno in smiselno dopolniti.

3. člen

Osnutek odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin občinskih planskih aktov za območje Krajevne skupnosti Stopice in Dolž bo javno razgrnjen v prostorih

- Mestne občine Novo mesto, Novi trg 6, III. nadstropje (ogled je možen vsak delovni dan od 7. do 15. ure, ob sredah od 7. do 17. ure, v četrtek in petek pa od 7. do 14. ure),
- Krajevne skupnosti Stopice, Družbeni dom Stopiče, 8322 Stopice in
- Krajevne skupnosti Dolž, Gasilski dom, Lipnica 5, 8000 Novo mesto

30 dni od objave tega sklepa v Uradnem listu RS. V času javne razgrnitve bosta organizirani tudi javni obravnavi v obeh krajevni skupnostih. Obvestilo o času in kraju javnih obravnav bo naknadno objavljeno v Dolenjskem listu.

4. člen

Občani, organi, organizacije, podjetja in društva lahko v času trajanja javne razgrnitve podajo svoje pisne pripombe, mnenja in predloge na krajih javnih razgrnitev ali pa jih pošljejo na naslov Mestne občine Novo mesto, Sekretariat za okolje, prostor in komunalne zadeve, Oddelek za prostorsko planiranje, Seidlova cesta 1, Novo mesto.

Št. 015-05-14-99-1906
Novo mesto, dne 3. maja 2000.

Župan
Mestne občine Novo mesto
Anton Starc, dr. med. l. r.

ODRANC
2052. Odlok o višini in načinu plačevanja članarine lokalni turistični organizaciji

Na podlagi določil 3. in 11. do 20. člena zakona o pospeševanju turizma (Uradni list RS, št. 57/98), 21. in 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 45/94, 57/94, 20/95, 63/95, 73/95, 97/96, 39/96, 44/96, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98, 74/98, 12/99, 16/99 in 59/99) in 14. člena statuta Občine Odranci (Uradni list RS, št. 43/95, 12/96 in 19/99) je Občinski svet občine Odranci na 10. seji dne 14. 4. 2000 sprejel

ODLOK
o višini in načinu plačevanja članarine lokalni turistični organizaciji

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom Občina Odranci kot soustanoviteljica Razvojnega centra, OE "Lokalna turistična organiza-

cija Odranci" predpisuje višino in način plačevanja članarine članov lokalni turistični organizaciji (v nadaljevanju: LTO).

2. člen

Obvezni člani LTO so pravne osebe in samostojni podjetniki posamezniki:

- ki opravljajo dejavnosti, določene z odredbo o opredelitvi s turizmom neposredno povezanih dejavnosti in njihovi razvrstitvi v skupine (Uradni list RS, št. 65/98 in 28/99) (v nadaljevanju: odredba) ter sobodajalci in tisti kmetje, ki opravljajo gostinsko dejavnost in
- imajo v Občini Odranci svoj sedež, podružnico, poslovno enoto, obrat, izpostavo, ekspoziuro ali drugo obliko registrirane dejavnosti.

II. VIŠINA ČLANARINE

3. člen

Višina članarine se določa v točkah na podlagi kriterijev:

1. skupine dejavnosti po odredbi;
2. višine prihodka člana LTO, ustvarjenega v občini v predhodnem letu od leta, za katerega se odmerja članarina.

4. člen

Po kriteriju skupine dejavnosti po odredbi znaša članarina:

- za I. skupino dejavnosti 150 točk,
- za II. skupino dejavnosti 100 točk,
- za III. skupino dejavnosti 50 točk,
- za IV. skupino dejavnosti 20 točk.

5. člen

Po kriteriju prihodka, ustvarjenega v občini v predhodnem letu od leta, za katerega se odmerja članarina, znaša članarina:

Prihodek/v 000 SIT	Število točk
do 20.000	10
od 20.000-40.000	20
od 40.000-60.000	30
od 60.000-80.000	40
od 80.000-100.000	50
od 100.000-120.000	60
od 120.000-140.000	70
od 140.000-160.000	80
od 160.000-180.000	90
nad 180.000	100

III. OLAJŠAVE PRI PLAČILU ČLANARINE

6. člen

Zaradi bistvenih razlik v obsegu poslovanja in nižje stopnje soodvisnosti poslovanja članov LTO od turizma glede na razlike v razvitosti turizma na območju občine se člani LTO dodatno razvrščajo po naslednjih kriterijih:

1. olajšave glede na obseg poslovanja/prihodka;
2. olajšave glede na različno stopnjo razvitosti turizma na območju občine.

7. člen

Po kriteriju olajšave glede na obseg poslovanja/prihodka se člani dodatno razvrščajo v 6 razredov, in sicer:

Prihodek/v 000 SIT	Faktor
do 40.000	0,15
od 40.000 do 60.000	0,30
od 60.000 do 80.000	0,45
od 80.000 do 100.000	0,60
od 100.000 do 120.000	0,75
Nad 120.000	1,00

8. člen

Po kriteriju olajšave glede na različno stopnjo razvitosti turizma na območju občine se člani LTO po sedežu poslovanja oziroma opravljanja dejavnosti se uporablja naslednji faktor olajšave:

Naselje	Faktor
Odranci	0,75

IV. IZRAČUN VIŠINE ČLANARINE

9. člen

Višina letne članarine posameznega člana LTO se izračuna z uporabo naslednje formule:

Letna članarina = (T-dej. + T-prih.) x F-1 x F-2 x vrednost točke

Krajšave iz prejšnjega odstavka tega člena pomenijo:

- T-dej. = število točk glede na skupino dejavnosti po odredbi (4. člen odloka)
- T-prih. = število točk glede na višino prihodka člana LTO (5. člen odloka)
- F-1 = faktor olajšave glede na obseg poslovanja/prihodka (7. člen odloka)
- F-2 = faktor olajšave glede na različno stopnjo razvitosti turizma na območju občine (8. člen odloka).

10. člen

Vrednost točke znaša 1.000 tolarjev.

Vrednost točke iz prejšnjega odstavka tega člena se usklajuje z uredbami Vlade Republike Slovenije, katera je po tretjem odstavku 16. člena zakona o pospeševanju turizma pristojna, da na podlagi gibanja cen življenjskih potrebščin usklajuje vrednost točke za izračun članarine LTO.

V. OPROSTITVE PLAČILA ČLANARINE

11. člen

Zaradi pospeševanja določenih, na turističnem območju deficitarnih, dejavnosti so lahko plačila članarine za največ prvih pet let poslovanja oziroma opravljanja dejavnosti v celoti ali delno oproščeni:

1. kmetje, ki opravljajo gostinsko dejavnost po zakonu o gostinstvu (Uradni list RS, št. 1/95) in pravilniku o minimalnih tehničnih pogojih, ki se nanašajo na poslovne prostore, opremo in naprave ter o pogojih glede minimalnih storitev v posameznih vrstah gostinskih obratov, pri sobodajalcih in na kmetijah (Uradni list RS, št. 23/96), (v nadaljevanju: pravilnik), in sicer: turistične kmetije z nastanitvijo in prehrano (67. člen pravilnika);

2. pravne in fizične osebe, ki opravljajo naslednje s turizmom neposredno povezane dejavnosti, določene z odredbo:

- K/71.22 – Dajanje vodnih plovil v najem
- I/60.22 – Taksi
- O/92.13 – Kinematografska dejavnost
- O/92.32 – Obratovanje objektov za kulturne prireditve
- O/93.03 – Druge storitve za nego telesa
- DM/35.12 – Proizvodnja in popravilo čolnov za razvedrilo in šport
- DN/36.40 – Proizvodnja izdelkov za šport
- K/71.10 – Dajanje avtomobilov v najem (rent a car)
- A/01.12 – Pridelovanje vrtnin, okrasnih rastlin, semen in sadik
- A/01.13 – Pridelovanje sadja, začimb in rastlin za proizvodnjo pijač
- B/05.02 – Ribogojstvo, ribogojске storitve.

Za oprostitev plačevanja članarine upravičencem iz prejšnjega odstavka tega člena se upoštevajo predvsem naslednja merila:

- višina vlaganj v objekte turistične infrastrukture;
- višina vlaganj za zavarovanje naravne in kulturne dediščine in povečanje turistične privlačnosti območja;
- višina vlaganj v izgradnjo proizvodnih oziroma poslovnih objektov in nabavo opreme;
- višina vlaganj za uvajanje celovitega sistema kakovosti in za pridobitev certifikata kakovosti.

12. člen

Ne glede na določila prejšnjih členov tega odloka lahko občina iz utemeljenih razlogov, na podlagi argumentirane pisne vloge člana LTO, le-tega z upravno odločbo oprosti plačevanja članarine za posamezno koledarsko leto oziroma največ za obdobje treh let.

Pri odločanju o oprostitvi članarine se kot utemeljeni razlogi upoštevajo merila, določena v tretjem odstavku 17. člena zakona o pospeševanju turizma in drugem odstavku 11. člena tega odloka.

VI. SPOROČANJE PODATKOV

13. člen

Člani LTO so dolžni občini sporočiti naslednje podatke:

- podatke o vrsti registrirane dejavnosti, ki jo opravljajo;
- podatke o višini prihodkov, ustvarjenih v predhodnem koledarskem letu od leta, za katerega se odmerja članarina.

Podatke iz prejšnjega odstavka tega člena so člani LTO dolžni sporočiti vsako leto najkasneje do 10. marca.

VII. NAČIN ODMERJANJA IN PLAČEVANJA ČLANARINE

14. člen

Članarina za posamezno koledarsko leto se odmerja vnaprej, in sicer z upravno odločbo, ki jo izda župan Občine Odranci.

15. člen

Članarina se plačuje mesečno po dvanajstinah oziroma v enem znesku, kolikor je odmerjena članarina nižja od 12.000 SIT.

Člani LTO so dolžni članarino, ki se v skladu z določili tega odloka plačuje v enem znesku, plačati najkasneje do 31. oktobra tistega leta, za katerega je odmerjena članarina.

Članarina se plačuje na žiro račun proračuna kot namenski prihodek za izvajanje dejavnosti LTO.

VIII. KONČNA DOLOČBA

16. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Sloveniji, izvajati pa se začne po pridobitvi statusa turističnega območja, vendar ne prej kot 1. 7. 2000.

Št. 81-10/2000

Odranci, dne 14. aprila 2000.

Župan
Občine Odranci
Ivan Markoja l. r.

PIVKA

2053. Sklep o enkratnem prispevku za novorojenčke v Občini Pivka v letu 2000

Na podlagi 36. člena statuta Občine Pivka (Uradni list RS, št. 58/99) izdajam

S K L E P

o enkratnem prispevku za novorojenčke v Občini Pivka v letu 2000

1. člen

Ta sklep ureja enkratni prispevek za novorojenca v Občini Pivka, rojene v letu 2000, določa upravičence, višino dodatka, pogoje za pridobitev in postopek za uveljavljanje prispevka.

2. člen

Enkratni prispevek za novorojenca (v nadaljevanju: prispevek) je enkratna socialna denarna pomoč novorojenemu otroku, s katero se družini zagotovi dopolnilni prejemek za pokrivanje stroškov, ki nastanejo z rojstvom otroka.

3. člen

Pravico do prispevka ima novorojenec pod pogojem:
– da je državljan Republike Slovenije in ima stalno prebivališče v Občini Pivka,
– da je vsaj eden od staršev državljan Republike Slovenija in ima stalo prebivališče v Občini Pivka.

4. člen

Višina prispevka znaša 50.000 SIT.

Prispevek dodeljuje Občina Pivka, sredstva pa zagotavlja Občina Pivka in Zavarovalnica Triglav.

5. člen

Pravico do prispevka uveljavlja tisti od staršev, pri katerem otrok živi, oziroma eden od staršev na podlagi pisnega sporazuma, s predložitvijo pisnega zahtevka pri Občinski upravi občine Pivka praviloma v roku 45 dni od rojstva otroka.

6. člen

Zahtevku iz prejšnjega člena mora biti priloženo:
– izpisek iz rojstne matične knjige za novorojenca,
– potrdilo o stalnem prebivališču novorojenca in tistega od staršev, ki uveljavlja pravico do prispevka,

– potrdilo o državljanstvu tistega od staršev, ki uveljavlja pravico do prispevka,
– številka novorojenčeve hranilne knjižice in
– davčna številka novorojenca.

7. člen

Prispevek se nakaže na hranilno knjižico novorojenca.

8. člen

Občinska uprava na podlagi mnenja patronažne službe ali centra za socialno delo lahko določi, da se prispevek dodeli v funkcionalni obliki, če tako zahtevajo koristi otroka.

9. člen

Ta sklep začne veljati takoj, uporablja pa se od 1. 1. 2000.

Št. 03101/2000

Pivka, dne 1. februarja 2000.

Župan
Občine Pivka
Robert Smrdelj, inž. l. r.

POSTOJNA

2054. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Postojna za leto 1999

Na podlagi 96. in 98. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99) in 16. člena statuta Občine Postojna (Uradni list RS, št. 1/96, 68/97, 31/98 in 66/99) je Občinski svet občine Postojna na 15. seji dne 17. 4. 2000 sprejel

O D L O K

o zaključnem računu proračuna Občine Postojna za leto 1999

1. člen

Potrdi se zaključni račun proračuna Občine Postojna za leto 1999, ki izkazuje:

A) Bilanca prihodkov in odhodkov v 000 SIT:	
1. Prihodki	1.254.120
2. Odhodki	1.515.352
3. Primanjkljaj	-261.232
B) Račun finančnih terjatev in naložb v 000 SIT:	
1. Prejemki	61.633
2. Izdatki	0
3. Presežek	61.633
Račun financiranja v 000 SIT:	
1. Zadolževanje	215.615
2. Odplačevanje dolga	23.527
3. Neto zadolževanje	192.088
4. Zmanjšanje sredstev na računih	-7.511

2. člen

Zmanjšanje sredstev na računih iz prvega odstavka tega odloka se krije s prenosom sredstev, izkazanih po zaključnem računu za leto 1998 v višini 7.549.000 SIT. Tako se izkazuje po zaključnem računu za leto 1999

neporabljena sredstva iz preteklih let na računih v višini 38.000 SIT.

3. člen

Sredstva proračunske rezerve izkazuje zaradi izpada prihodkov iz naslova primerne porabe po zaključnem računu za leto 1999 stanje 0. Do sredstev proračunske rezerve izkazuje proračun obveznost iz preteklih let v višini 6,481.000 SIT in obveznost za leto 1999 v višini 86.000 iz naslova vračunanih odhodkov poravnanih 3. 1. 2000 za leto 1999. Sredstva proračunske rezerve, ki po odloku o proračunu Občine Postojna za leto 1999 v letu 1999 niso bila odvedena, se prenašajo kot obveznost v višini 14,127.000 SIT v proračun za leto 2000.

4. člen

Ker tudi v letu 1999 Občina Pivka ni poravnala Občini Postojna sorazmernega deleža obveznosti iz naslova postavk, ki so predmet delitvene bilance in ki je Občina Pivka še ni sprejela, tudi Občina Postojna ni poravnala Občini Pivka sorazmernega deleža iz naslova terjatev bivše Občine Postojna.

Višina posameznih obveznosti, ki jih dolguje Občina Pivka Občini Postojna, se izkazuje v naslednjih zneskih:

	v 000 SIT
– plačilo kuponov št. 13 bivše Občine Postojna	5.918
– plačilo obveznosti iz naslova zamudnih obresti po izvensodni poravnavi Stanovanjskemu skladu RS	3.297
Skupaj (obveznosti Občine Pivka do Občine Postojna)	9.215

Višina posameznih obveznosti, ki jih dolguje Občina Postojna Občini Pivka iz naslova posameznih terjatev bivše Občine Postojna, se izkazuje v naslednjih zneskih:

	v 000 SIT
– kredit »Plutal«	3.111
– kredit »Telekom«	790
– kredit »Slovenske železnice«	653
– prihodki od prodaje delnic SKB Banke, d.d.	404
– kupnine od prodanih stanovanj – obročno odplačevanje	2.139
Skupaj (obveznosti Občine Postojna do Občine Pivka)	7.097

Ob upoštevanju medsebojnih obveznosti obeh občin, s tem da ni upoštevana obveznost Občine Postojna do Občine Pivka iz naslova prihodkov od izplačanih dividend s strani Cestnega podjetja Koper, d.d. v višini 724.000 SIT, ker ni opredeljen ključ delitve, znašajo neporavnane obveznosti Občine Pivka do Občine Postojna za leto 1999 2,118.000 SIT.

5. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 03201-2/00

Postojna, dne 17. aprila 2000.

Župan
Občine Postojna
Josip Bajc, jur. l. r.

SEVNICA

2055. Poslovnik Občinskega sveta občine Sevnica

Na podlagi 36. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94-odločba US, 45/94-odločba US, 57/94, 14/95, 20/95-odločba US, 63/95-obvezna razlaga, 9/96-odločba US, 44/96-odločba US, 26/97, 70/97, 10/98 in 74/98) in 16. člena statuta Občine Sevnica (Uradni list RS, št. 33/99) je Občinski svet občine Sevnica na seji dne, 30. 6. 1999, sprejel

POSLOVNIK Občinskega sveta občine Sevnica

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta poslovnik ureja organizacijo in način dela Občinskega sveta občine Sevnica (v nadaljevanju: občinski svet) ter način uresničevanja pravic in dolžnosti članov občinskega sveta (v nadaljevanju: člani sveta).

2. člen

Določbe tega poslovnika se smiselno uporabljajo tudi za delovanje komisij in odborov občinskega sveta ter drugih delovnih teles in drugih organov občine. Način dela delovnih teles se lahko v skladu s tem poslovníkom ureja tudi v aktih o ustanovitvi delovnih teles, lahko pa tudi s poslovníki delovnih teles.

3. člen

Občinski svet, njegove komisije in odbori ter druga delovna telesa in drugi organi občine poslujejo v slovenskem jeziku.

4. člen

Delo občinskega sveta je javno. Javnost dela se lahko omeji ali izključi, če to zahtevajo razlogi varovanja osebnih podatkov, dokumentov in gradiv, ki vsebujejo podatke, ki so v skladu z zakonom, drugim predpisom ali splošnim aktom občine oziroma druge javne ali zasebno pravne osebe zaupne narave oziroma državna, vojaška ali uradna skrivnost.

Način zagotavljanja javnosti dela in način omejitve javnosti dela občinskega sveta določa ta poslovnik.

5. člen

Občinski svet dela na rednih in izrednih sejah. Letni odmor določi občinski svet s sklepom.

Zaradi posebnih razlogov je lahko seja sklicana tudi med letnim odmorom.

6. člen

Občinski svet predstavlja župan, delovno telo pa predsednik delovnega telesa.

7. člen

Občinski svet, komisije in odbori občinskega sveta ter druga delovna telesa v okviru svojih nalog in pristojnosti uporabljajo pečat občine, ki je določen s statutom občine.

2. KONSTITUIRANJE OBČINSKEGA SVETA

8. člen

Občinski svet se konstituira na prvi seji, na kateri je potrjenih več kot polovica mandatov članov sveta.

Prvo sejo novoizvoljenega sveta skliče župan najkasneje 20 dni po izvolitvi članov, vendar ne kasneje kot poteče njegov mandat. Če seja ni sklicana v navedenem roku, jo skliče predsednik občinske volilne komisije.

Zaradi priprave na prvo sejo lahko župan skliče predstavnik list kandidatov, s katerih so bili izvoljeni člani novega občinskega sveta oziroma predstavnike kandidatur.

Prvo sejo občinskega sveta vodi župan, ki ima mandat. Ko novi župan prevzame mandat, prevzame tudi nadaljnje vodenje seje.

9. člen

Na prvi seji občinski svet izmed članov sveta imenuje komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, ki je stalna komisija in opravlja naloge določene s tem poslovnikom.

Komisija ima predsednika in šest članov.

Kandidate za predsednika in člane komisije lahko predlaga vsak član sveta.

Občinski svet glasuje o predlogih kandidatov za predsednika in člane komisije po vrstnem redu kot so bili vloženi, dokler ni imenovanih vseh sedem članov komisije. O preostalih predlogih občinski svet ne odloča.

10. člen

Komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja predloži občinska volilna komisija poročilo o izidu volitev, potrdila o izvolitvi članov sveta in župana in morebitne pritožbe kandidatov ali predstavnikov kandidatur oziroma list kandidatov.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja na podlagi poročila in potrdil o izvolitvi občinske volilne komisije pregleda, kateri kandidati so bili izvoljeni za člane občinskega sveta, predlaga občinskemu svetu odločitve o morebitnih pritožbah kandidatov za člane občinskega sveta ali predstavnikov kandidatur oziroma list kandidatov in predlaga potrditev mandatov članov občinskega sveta.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja na podlagi poročila volilne komisije in potrdila o izvolitvi župana, predlaga občinskemu svetu tudi odločitve o morebitnih pritožbah drugih kandidatov za župana ali predstavnikov kandidatur.

11. člen

Mandate članov sveta potrdi občinski svet na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja potem, ko dobi njeno poročilo o pregledu potrdil o izvolitvi ter o vsebini in upravičenosti morebitnih pritožb kandidatov ali predstavnikov kandidatur oziroma list kandidatov.

Občinski svet izda sklep o potrditvi mandatov članov sveta.

Občinski svet skupaj odloči o potrditvi mandatov, ki niso sporni, o vsakem spornem mandatu pa odloča posebej.

Član sveta, katerega mandat je sporen, ne sme glasovati o potrditvi svojega mandata.

Šteje se, da je občinski svet z odločitvijo o spornem mandatu odločil tudi o pritožbi kandidata ali predstavnika kandidature oziroma liste kandidatov.

12. člen

Občinski svet na podlagi poročila občinske volilne komisije o izvolitvi župana, poročila in predloga komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja posebej odloči o morebitnih pritožbah kandidatov za župana, predstavnikov kandidatur oziroma list kandidatov.

Občinska volilna komisija seznanj občinski svet z izvolitvijo župana, občinski svet pa izda ugotovitveni sklep o izvolitvi župana.

13. člen

Ko se občinski svet konstituira in ugotovi izvolitev župana, nastopijo mandat novoizvoljeni člani občinskega sveta in novi župan, mandat dotedanjim članom občinskega sveta in županu pa preneha.

S prenehanjem mandata članov občinskega sveta preneha članstvo v nadzornem odboru občine ter stalnih in občasnih delovnih telesih občinskega sveta ter drugih delovnih telesih.

14. člen

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja pripravi predloge za imenovanje članov nadzornega odbora občine, komisij in odborov občinskega sveta, drugih delovnih teles in drugih organov občine.

Občinski svet najkasneje v tridesetih dneh po konstituiranju oziroma na prvi naslednji seji imenuje člane komisij in odborov občinskega sveta in drugih delovnih teles.

Občinski svet imenuje člane drugih organov občine glede na iztek njihovega mandata.

3. PRAVICE IN DOLŽNOSTI ČLANOV SVETA

3.1. Splošne določbe

15. člen

Pravice in dolžnosti članov sveta so določene z zakonom, statutom občine in tem poslovnikom.

Člani sveta imajo pravico in dolžnost udeleževati se seji občinskega sveta in njegovih delovnih teles, katerih člani so, sodelovati pri njihovem delu in odločanju.

Član sveta, ki ne more priti na sejo občinskega sveta, mora o tem praviloma najkasneje dva dni pred sejo občinskega sveta obvestiti splošno službo občinske uprave ali strokovnega sodelavca občinskega sveta.

Član sveta, ki ne more priti na sejo delovnega telesa, katerega član je, mora o tem praviloma najkasneje dva dni pred sejo delovnega telesa obvestiti predsednika delovnega telesa ali delavca občinske uprave, ki je pooblaščen za delo delovnega telesa.

16. člen

Član sveta ima pravico in dolžnost:

– glasovati o predlogih splošnih aktov občine, drugih aktov in odločitev občinskega sveta,

– predlagati odlok ali drug akt sveta in amandmaje k predlogu odloka ali drugega akta sveta, razen proračuna, zaključnega računa in drugih aktov, za katere zakon ali statut določa, da jih sprejme občinski svet na predlog župana ter obravnavo vprašanj iz njegove pristojnosti,

– predlagati obravnavanje zadev, ki se nanašajo na delo občinskega sveta, na izvrševanje odlokov ali na delo občinske uprave,

– predlagati uvrstitev zadev na dnevni red in prednostni vrstni red obravnave zadev na seji občinskega sveta, zahte-

vati pojasnila o zadevah, ki so na dnevnem redu seje občinskega sveta ter predlagati sklep o obravnavani zadevi,

- dajati pobude in postavljati vprašanja,
- predlagati občinskemu svetu imenovanja in razrešitve članov komisij in odborov občinskega sveta, članov drugih delovnih teles in drugih organov občine,
- od župana in občinske uprave zahtevati pojasnila, ki so mu potrebna v zvezi z delom v občinskem svetu in delovnih telesih,

- opravljati druge zadeve, za katere je pooblaščen.

Član sveta lahko uresničuje pravice iz prejšnjega odstavka tega člena v skladu s tem poslovnikom.

17. člen

Član sveta ima pravico do povračila stroškov v zvezi z opravljanjem funkcije ter v skladu z zakonom in posebnim aktom občinskega sveta do dela plače za nepoklicno opravljanje funkcije občinskega funkcionarja.

Članu sveta, pripada del plače za nepoklicno opravljanje funkcije za posamezno udeležbo na seji občinskega sveta ali na seji delovnega telesa, katerega član je.

18. člen

Član sveta je dolžan varovati podatke zaupne narave, ki so kot osebni podatki, državne, uradne in poslovne skrivnosti opredeljene z zakonom, drugim predpisom ali z akti občinskega sveta in organizacij uporabnikov proračunskih sredstev, za katere izve pri svojem delu.

Za zaupno velja tudi gradivo, za katero tako odloči župan na predlog, ki ga predlagatelj pošlje občinskemu svetu in ga označi kot zaupno, prav tako pa tudi vsi podatki, za katere izve član sveta na seji občinskega sveta ali delovnega telesa v zvezi z zadevo, ki jo na seji obravnavajo brez navzočnosti javnosti.

19. člen

Član občinskega sveta ne more biti klican na odgovornost zaradi mnenja, izjave ali glasu, ki ga je dal v zvezi z opravljanjem svoje funkcije.

Član občinskega sveta nima imunitete ter je za svoja dejanja, ki niso povezana s pravicami in dolžnostmi člana občinskega sveta, odškodninsko in kazensko odgovoren.

3.2. Vprašanja in pobude članov sveta

20. člen

Na vsaki redni seji občinskega sveta mora biti določena posebna točka dnevnega reda. Pri tej točki lahko člani sveta zastavljajo vprašanja in dajejo pobude županu in občinski upravi iz pristojnosti občine.

21. člen

Člani sveta zastavljajo vprašanja in dajejo pobude v pisni obliki ali ustno.

Vprašanja in pobude morajo biti kratka in zastavljena tako, da je njihova vsebina konkretna in jasna. V nasprotnem primeru župan ali predsedujoči na seji na to opozori in člana sveta pozove, da vprašanje oziroma pobudo ustrezno dopolni.

Odgovor na zastavljeno vprašanje ali dano pobudo mora biti posredovan v pisni obliki praviloma do naslednje seje občinskega sveta, najkasneje pa v treh mesecih od seje, na kateri je bilo zastavljeno vprašanje ali dana pobuda.

Odgovor na zastavljeno vprašanje ali dano pobudo je lahko podan tudi ustno na sami seji.

22. člen

Ko je dan odgovor na vprašanje, lahko vsak član sveta na seji občinskega sveta postavi dopolnilno vprašanje.

Občinski svet lahko o vprašanju in odgovoru razpravlja takoj ali pa odloči, da bo o tem razpravljal na eni naslednjih sej. V tem primeru odloči, kakšno gradivo je treba pripraviti za obravnavo in do kdaj.

4. DELOVNO PODROČJE IN PRISTOJNOSTI OBČINSKEGA SVETA

23. člen

Občinski svet je najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občine.

Občinski svet opravlja zadeve iz svoje pristojnosti, ki jo določa na podlagi ustave in zakona statut občine.

5. SEJE OBČINSKEGA SVETA

24. člen

Seje občinskega sveta so javne.

Javnost seje se zagotavlja z navzočnostjo občanov in predstavnikov sredstev javnega obveščanja na sejah občinskega sveta ter s pošiljanjem vabil in gradiv za seje občinskega sveta.

Predstavnike sredstev javnega obveščanja v občini se povabi na sejo z vabilom, ki mu je priloženo gradivo za sejo.

Občan, ki se želi udeležiti seje, ima pravico vpogleda v gradiva, ki so predložena članom občinskega sveta za to sejo.

Predsedujoči mora poskrbeti, da ima javnost v prostoru, v katerem seja občinskega sveta poteka, primeren prostor, da lahko spremlja delo občinskega sveta ter pri tem dela ne moti.

Prostor za javnost mora biti vidno ločen od prostora za člane občinskega sveta. Če občan, ki spremlja sejo, ali predstavnik sredstva javnega obveščanja moti delo občinskega sveta, ga predsedujoči najprej opozori, če pa tudi po opozorilu ne neha motiti dela občinskega sveta, ga odstrani iz prostora.

Župan lahko predlaga občinskemu svetu, da s sklepom zapre sejo za javnost v celoti ali ob obravnavi posamezne točke dnevnega reda, če to terja zagotovitev varstva osebnih podatkov, dokumentov in gradiv, ki vsebujejo podatke, ki so v skladu z zakonom, drugim predpisom ali splošnim aktom občine oziroma druge javne ali zasebno pravne osebe zaupne narave oziroma državna, vojaška ali uradna skrivnost.

Kadar občinski svet sklene, da bo izključil javnost oziroma kako točko dnevnega reda obravnaval brez navzočnosti javnosti, odloči, kdo je lahko poleg župana, predsedujočega in članov občinskega sveta navzoč na seji.

25. člen

Gradivo za seje občinskega sveta prejmejo župan, podžupan, člani sveta, nadzorni odbor, direktor občinske uprave, vodje oddelkov občinske uprave, predsedniki svetov krajevnih skupnosti, predlagatelj posamezne zadeve, ki je na dnevnem redu, politične stranke, upravna enota, izpostava geodetske uprave in novinarji sredstev javnega obveščanja.

Gradivo za seje občinskega sveta lahko prejmejo tudi druge osebe ali institucije, če tako določi župan.

Na seje občinskega sveta se vabijo predlagatelji posameznih zadev oziroma poročevalci, ki jih določi župan ali predlagatelj zadeve.

5.1. Sklicevanje sej**26. člen**

Občinski svet dela in odloča na sejah.

Seje občinskega sveta sklicuje župan.

Župan skliče sejo občinskega sveta po potrebi ali po sklepu občinskega sveta, najmanj pa štirikrat letno.

Sejo občinskega sveta vodi župan, ki lahko za vodenje seje pooblasti podžupana ali drugega člana občinskega sveta. Če nastopijo razlogi, zaradi katerih župan ali predsedujoči ne more voditi že sklicane seje, jo vodi podžupan, če pa tudi to ni mogoče, jo vodi najstarejši član sveta.

27. člen

Seja občinskega sveta mora biti sklicana, če to zahteva najmanj četrtina članov sveta. Seja mora biti sklicana v petnajstih dneh potem, ko je bila podana pisna zahteva za sklic seje. Če župan seje občinskega sveta ne skliče v roku sedmih dni po prejemu pisne zahteve, jo lahko skličejo člani sveta, ki so zahtevo podali. Zahtevi za sklic mora biti priložen dnevni red, praviloma z gradivom za obravnavo.

Župan mora dati na dnevni red predlagane točke, predlagan dnevni red pa lahko dopolni še z novimi točkami.

28. člen

Redna seja občinskega sveta se skliče vsak mesec, praviloma zadnjo sredo v mesecu. Župan mora sklicati sejo občinskega sveta najmanj enkrat v treh mesecih.

Izredna seja se skliče za obravnavanje in odločanje o najnujnejših zadevah, kadar ni pogojev za sklic redne seje.

29. člen

Vabilo za redno sejo občinskega sveta s predlogom dnevnega reda se pošlje članom sveta najmanj sedem dni pred dnem, določenim za sejo občinskega sveta.

Skupaj z vabilom se praviloma pošlje tudi gradivo k predlaganim točkam dnevnega reda. O vsebini in obsegu gradiva odloči župan na predlog občinske uprave. Le izjemoma se lahko gradivo za redno sejo občinskega sveta pošlje z vabilom oziroma članom vroči na seji občinskega sveta.

30. člen

Izredno sejo občinskega sveta skliče župan po potrebi, po sklepu občinskega sveta ali na pisno zahtevo najmanj četrtine članov sveta. Zahtevi za sklic izredne seje mora biti priloženo gradivo o zadevah, o katerih bo občinski svet odločal.

Če razmere terjajo drugače, lahko župan skliče izredno sejo občinskega sveta tudi po telefonu. V tem primeru se dnevni red z gradivom lahko predloži tudi na seji.

5.2. Dnevni red seje občinskega sveta**31. člen**

Predlog dnevnega reda seje občinskega sveta pripravi župan.

Župan lahko pred posamezno sejo občinskega sveta svoja stališča o zadevah, ki bodo obravnavane na seji občinskega sveta, koordinira s predsedniki političnih strank oziroma z vodji svetniških skupin političnih strank, ki so zastopane v občinskem svetu.

Uvrstitev zadev na dnevni red, njihovo obravnavanje in prednostni vrstni red obravnave lahko predlaga tudi vsak član sveta.

V predlog dnevnega reda seje sveta se lahko uvrstijo le točke, za katere obravnavo so izpolnjeni pogoji, ki so določeni s tem poslovnikom.

Na dnevni red se prednostno uvrstijo odloki, ki so pripravljene za drugo obravnavo.

Občinski svet praviloma uvrsti na dnevni red seje zadeve, h katerim je bilo predloženo gradivo oziroma h katerim je dal svoje mnenje ali predlog župan ter ustrezno delovno telo.

32. člen

Dnevni red se določi na začetku seje, pri čemer se upošteva zlasti nujnost odločanja o zadevah iz predloga dnevnega reda in ali so zadeve dovolj proučene za razpravo in odločitev občinskega sveta.

O sprejemu dnevnega reda odloča občinski svet na začetku seje.

Predlog dnevnega reda že sklicane seje sveta je možno razširiti, kadar to narekuje nujnost zadeve, zaradi katere je predlagana razširitev dnevnega reda. Razširitev dnevnega reda mora predlagatelj posebej utemeljiti.

O predlogu za razširitev dnevnega reda odloči svet ob določitvi dnevnega reda.

5.3. Potek seje občinskega sveta**33. člen**

O udeležbi članov sveta na seji je treba voditi evidenco.

Na podlagi evidence prisotnih članov sveta predsedujoči ugotovi ali je občinski svet sklepčen.

Predsedujoči obvesti občinski svet o tem, kdo od povabljenih je oziroma ni na seji.

Predstavniki nadzornega odbora in delovnih teles občinskega sveta so se dolžni udeležiti seje občinskega sveta, če ta tako zahteva zaradi vsebine obravnavane problematike.

Na začetku lahko predsedujoči poda pojasnila v zvezi z delom na seji in ter o drugih vprašanih.

34. člen

Občinski svet obravnava posamezne zadeve po vrstnem redu, ki je določen z dnevnim redom.

Med sejo lahko občinski svet spremeni vrstni red za obravnavo posameznih zadev, ki so na dnevnem redu.

35. člen

Na začetku obravnave vsake točke dnevnega reda lahko župan ali oseba, ki jo določi župan oziroma predlagatelj zadeve, kadar to ni župan, poda dopolnilno obrazložitev, ki ne sme trajati več kot petnajst minut.

Župan ali direktor občinske uprave ter predsedujoči na seji lahko poda svoje mnenje k vsaki obravnavani zadevi.

Potem dobi besedo predsednik delovnega telesa, ki je zadevo obravnavalo.

Nato dobijo besedo člani sveta po vrstnem redu, kakor so se priglasili k razpravi. Razprave članov sveta niso časovno omejene.

Ko je vrstni red priglašanih razpravljavcev izčrpan, predsedujoči vpraša, ali želi še kdo razpravljati. Ko predsedujoči ugotovi, da ni več priglašanih k razpravi, zaključi razpravo o posamezni točki dnevnega reda in oblikuje predlog sklepa, o katerem občinski svet glasuje.

36. člen

Na seji občinskega sveta ne sme nihče govoriti preden ne dobi besede od predsedujočega.

Govorniki se lahko prijavijo vse do konca obravnave posamezne točke dnevnega reda in smejo govoriti le o zadevi, ki je na dnevnem redu.

37. člen

Članu sveta, ki želi govoriti o kršitvi poslovnika ali o kršitvi dnevnega reda, da predsedujoči besedo takoj, ko jo zahteva.

Predsedujoči da po tem govoru pojasnilo glede kršitve poslovnika oziroma dnevnega reda. Če član sveta ni zadovoljen s pojasnilom, odloči svet.

Če član sveta zahteva besedo, da bi opozoril na napako oziroma popravil navedbo, ki po njegovem mnenju ni točna in je povzročila nesporazum, mu da predsedujoči besedo takoj, ko jo zahteva. Pri tem se mora član sveta omejiti le na pojasnilo.

38. člen

Če je treba na podlagi razprave pripraviti predloge za odločitev ali stališča, se lahko razprava o taki točki dnevnega reda prekine in nadaljuje po predložitvi teh predlogov.

Prekinitev seje ali odmor lahko predlaga župan oziroma predsedujoči ali član sveta.

Predsedujoči lahko med sejo prekine delo občinskega sveta tudi, če je to potrebno zaradi odmora, priprave predlogov po zaključeni razpravi, potrebe po posvetovanjih, pridobitve dodatnih strokovnih mnenj ali zahtevanih podatkov, dodatnih obrazložitev in v drugih primerih, ko to predlaga katera od političnih strank, ki je zastopana v občinskem svetu. V primeru prekinitve predsedujoči določi, kdaj se bo seja nadaljevala.

Prekinitev seje oziroma odmor lahko traja največ trideset minut.

Če kdo od upravičencev predlaga dodatni odmor po izčrpanju možnosti iz prejšnjega odstavka, odloči občinski svet, ali se lahko odredi odmor ali pa se seja prekine in nadaljuje drugič.

Predsedujoči prekine delo občinskega sveta, če ugotovi, da seja ni več sklepčna.

Če je delo občinskega sveta prekinjeno zato, ker seja ni več sklepčna, sklepčnosti pa ni niti v nadaljevanju seje, predsedujoči sejo konča.

39. člen

Če občinski svet o zadevi, ki jo je obravnaval, ni končal razprave ali če ni pogojev za odločanje, ali če občinski svet o zadevi ne želi odločiti na isti seji, se razprava oziroma odločanje o zadevi preloži na eno izmed naslednjih sej. Enako lahko občinski svet odloči, če časovno ni uspel obravnavati vseh točk dnevnega reda.

Razpravljanje in sklepanje o neki zadevi je lahko preloženo na eno naslednjih sej tudi, če jo predlagatelj umakne z dnevnega reda.

Predsedujoči zaključi sejo po obravnavi vseh točk dnevnega reda.

5.4. Vzdrževanje reda na seji občinskega sveta

40. člen

Za red na seji skrbi predsedujoči. Na seji občinskega sveta ne sme nihče govoriti, dokler mu predsedujoči ne da besede.

Predsedujoči skrbi, da govornika nihče ne moti med govorom. Govornika lahko opomni na red ali mu seže v besedo le predsedujoči.

41. člen

Zaradi kršitev reda na seji sme predsedujoči izreči naslednje ukrepe:

- opomin,
- odvzem besede in
- odstranitev s seje.

42. člen

Opomin se lahko izreče članu sveta, če govori, čeprav ni dobil besede, če ne upošteva dnevnega reda, če sega govorniku v besedo ali na drug način krši red na seji in določbe tega poslovnika.

Beseda se lahko odvzame članu sveta, ki s svojim govorom na seji krši red in določbe tega poslovnika, pa je bil na isti seji že dvakrat opomnjen naj spoštuje red in določbe tega poslovnika.

Odstranitev s seje se lahko izreče članu sveta, če kljub opominu ali odvzemu besede krši red na seji, če na kak drug način moti delo na seji, če na seji žali občinski svet, člane sveta in druge udeležence ali uporablja izraze, ki niso v skladu z dostojanstvom občinskega sveta in udeležencev njegovih sej.

Član sveta, ki je bil odstranjen s seje, mora takoj zapustiti sejno dvorano in na tej seji ne sme biti več navzoč.

Član sveta sme biti odstranjen le s seje, na kateri je prekršil red.

Če predsedujoči z rednimi ukrepi ne more ohraniti reda na seji občinskega sveta, jo prekine.

43. člen

Določbe tega poslovnika o ukrepih zaradi kršitve reda na seji občinskega sveta se smiselno uporabljajo za vse udeležence na seji občinskega sveta.

5.5. Odločanje na seji občinskega sveta

44. člen

Občinski svet je sklepčen in veljavno odloča, če je na seji navzočih večina vseh članov sveta.

Navzočnost se ugotavlja na začetku seje, pred vsakim glasovanjem in na začetku nadaljevanja seje po odmoru oziroma prekinitvi.

Za sklepčnost je odločilna dejanska navzočnost članov občinskega sveta v sejni dvorani.

Kadar je za sprejem odločitve potrebna dvetretjinska večina, občinski svet veljavno odloča, če je na seji navzočih najmanj dve tretjini vseh oziroma najmanj dve tretjini navzočih članov sveta.

45. člen

Občinski svet sprejema odločitve z večino glasov navzočih članov, razen če zakon določa drugačno večino. Predlagana odločitev je sprejeta, če se je večina navzočih članov izrekla "ZA" njen sprejem.

46. člen

Občinski svet praviloma odloča z javnim glasovanjem. S tajnim glasovanjem lahko občinski svet odloča, če tako sklene pred odločanjem o posamezni zadevi oziroma vprašanju.

47. člen

Glasovanje se opravi po končani razpravi o predlogu, o katerem se odloča. Član sveta ima pred glasovanjem pravico obrazložiti svoj glas.

Predsedujoči po vsakem opravljenem glasovanju ugotovi izid glasovanja in na podlagi izida glasovanja razglasi, da je predlog, o katerem je občinski svet glasoval, sprejet oziroma zavrnjen.

48. člen

Člani občinskega sveta glasujejo tako, da se opredelijo "ZA" ali "PROTI" sprejemu predlagane odločitve ali pa se glasovanja vzdržijo.

Glasovanje se opravi tako, da predsedujoči najprej pozove, kdo je za predlog, nato kdo je proti predlogu in nato, kdo se je glasovanja vzdržal.

49. člen

Javno glasovanje se opravi z dvigom rok ali s poimenskimi izjavljanjem.

Poimensko glasujejo člani sveta, če občinski svet tako odloči. Poimensko se glasuje tako, da po abecedni klicani član sveta glasno izjavi "ZA", "PROTI" ali "VZDRŽAN".

50. člen

Tajno se glasuje z glasovnicami.

Tajno glasovanje vodi in ugotavlja izide tričlanska volilna komisija, ki jo na predlog predsedujočega imenuje občinski svet. Administrativno-tehnična opravila v zvezi s tajnim glasovanjem opravlja pooblaščen delavec občinske uprave.

Za glasovanje se pripravi toliko enakih glasovnic, kot je članov sveta. Glasovnice morajo biti overjene z žigom, ki ga uporablja občinski svet. Volilna komisija vroči glasovnice članom sveta in sproti označi, kateri član je prejel glasovnico. Glasuje se na prostoru, ki je določen za glasovanje in na katerem je zagotovljena tajnost glasovanja.

Glasovnica vsebuje predlog, o katerem se odloča, in praviloma opredelitev "ZA" in "PROTI". "ZA" je na dnu glasovnice za besedilom predloga na desni strani, "PROTI" pa na levi. Glasuje se tako, da se obkroži besedo "ZA" ali besedo "PROTI". Glasovnica mora vsebovati navodilo za glasovanje.

Glasovnica za izvolitev vsebuje zaporedne številke, imena in priimke kandidatov, če jih je več, se razvrstijo po abecednem redu prvih črk njihovih priimkov. Glasuje se tako, da se obkroži zaporedno številko pred imenom in priimkom kandidata, za katerega se želi glasovati in največ toliko zaporednih števil, kolikor kandidatov je v skladu z navodilom na glasovnici treba izvoliti.

Ko član sveta izpolni glasovnico, odda glasovnico v glasovalno skrinjico.

51. člen

Ko je glasovanje končano, volilna komisija ugotovi izid glasovanja.

Glasovnica, ki je izpolnjena v nasprotju z navodili na njej in iz katere se ne da ugotoviti, kako je član sveta glasoval, je neveljavna.

Ugotovitev izida glasovanja obsega:

- število razdeljenih glasovnic,
- število oddanih glasovnic,
- število neveljavnih glasovnic,
- število veljavnih glasovnic,
- število glasov "ZA" in število glasov "PROTI", oziroma pri glasovanju o kandidatih število glasov, ki jih je dobil posamezni kandidat,

- ugotovitev, da je predlog izglasovan s predpisano večino ali da predlog ni izglasovan, pri glasovanju o kandidatih pa, kateri kandidat je izvoljen.

O ugotovitvi rezultatov glasovanja se sestavi zapisnik, ki ga podpišejo vsi, ki so vodili glasovanje.

Predsedujoči takoj po ugotovitvi rezultatov objavi izid glasovanja na seji občinskega sveta.

Če član sveta utemeljeno ugovarja poteku glasovanja ali ugotovitvi izida glasovanja, se lahko glasovanje ponovi.

O ponovitvi glasovanja odloči občinski svet brez razprave na predlog člana sveta, ki ugovarja poteku ali ugotovitvi izida glasovanja, ali na predlog predsedujočega.

5.6. Zapisnik seje občinskega sveta

52. člen

O vsaki seji občinskega sveta se piše zapisnik.

Zapisnik mora obsegati glavne podatke o delu na seji, zlasti pa podatke o udeležbi na seji, o predlogih, o izidih glasovanja o posameznih predlogih in sklepe, ki so bili sprejeti. Zapisnik mora vsebovati tudi izid glasovanja o posameznih zadevah.

Zapisniku mora biti priloženo vabilo z gradivom, ki je bilo obravnavano na seji.

Član sveta, ki je na seji izjavil posebno mnenje, lahko zahteva, da so bistveni deli njegove izjave vpisani v zapisnik.

Za zapisnik seje občinskega sveta skrbi pooblaščen delavec občinske uprave.

Zapisnik podpišejo predsedujoči, dva overitelja in pooblaščen delavec občinske uprave.

Zapisnik je shranjen pri splošni službi občinske uprave in je zaradi javnosti dela na vpogled vsakemu občanu, ki to zahteva.

53. člen

Potek seje se snema s snemalno napravo.

Posnetek poteka seje mora biti shranjen štiri leta. Posnetek hrani splošna služba občinske uprave.

Dobesedni prepis oziroma magnetogram neke razprave s seje občinskega sveta lahko zahtevajo razpravljavci in tisti, na katere se razprava vsebinsko nanaša.

Član sveta in drug udeleženec seje ima pravico, če je za to dobil dovoljenje predsedujočega, poslušati posnetek v prostorih občinske uprave.

Član sveta, razpravljavec ali tisti, na katerega se razprava vsebinsko nanaša, lahko zahteva, da se del posnetka seje dobesedno prepíše. Zahtevo, v kateri navede del seje, za katerega zahteva prepis, razlog in utemeljitev, vložijo pisno pri županu. Župan odloči o zahtevi in naroči prepis, če ugotovi, da so razlogi utemeljeni.

Dobesedni prepis dela seje se lahko uporablja izključno za namene, za katere je bil izdan.

54. člen

Na dnevnem redu vsake seje mora biti podano poročilo o overitvi zapisnika zadnje seje občinskega sveta.

Posebna točka dnevnega reda je namenjena pregledu sklepov zadnje seje in poročilu o realizaciji sklepov zadnje seje. Vsak član sveta ima pri tej točki dnevnega reda pravico dati pripombe. O utemeljenosti pripomb odloči občinski svet.

Če so pripombe sprejete, je potrebno pregled sklepov oziroma zapisnik ustrezno popraviti oziroma spremeniti.

55. člen

Izvirniki odlokov, splošnih in drugih aktov občinskega sveta, zapisniki sej ter vse gradivo občinskega sveta in njegovih delovnih teles se hrani v arhivu občinske uprave.

Dokumentarno gradivo se arhivira in hrani v skladu s predpisi, ki urejajo pisarniško poslovanje in ravnanje z dokumentarnim gradivom.

56. člen

Član občinskega sveta ima pravico vpogleda v spise in gradivo, ki se hrani v arhivu ali je pri pristojnih organih občinske uprave, če je to potrebno zaradi izvrševanja njegove funkcije. Vpogled odredi direktor občinske uprave na podlagi pisne zahteve člana občinskega sveta. Original zahteve in sklep o odobritvi oziroma zavrnitvi zahteve se hrani v spisu oziroma pri gradivu, na katerega se zahteva nanaša.

V primeru dokumentarnega gradiva zaupne narave, odloči o vpogledu župan v skladu z zakonom.

6. STROKOVNA IN ADMINISTRATIVNA DELA ZA OBČINSKI SVET, NJEGOVA DELOVNA TELESA IN DRUGA DELOVNA TELESA

57. člen

Strokovno in administrativno delo za občinski svet in za delovna telesa občinskega sveta in druga delovna telesa zagotavlja župan občine z zaposlenimi v občinski upravi.

Strokovni sodelavec občinskega sveta pomaga pri pripravi in vodenju sej občinskega sveta ter opravlja druga opravila potrebna za nemoteno delo občinskega sveta in njegovih delovnih teles.

58. člen

Za zapisnik občinskega sveta skrbi strokovni sodelavec občinskega sveta.

Strokovna in administrativna dela za nemoteno delo delovnih teles občinskega sveta in drugih delovnih teles opravljajo pooblašteni delavci občinske uprave po posameznih delovnih področjih.

7. DELOVNA TELESA OBČINSKEGA SVETA – KOMISIJE IN ODBORI

7.1. Splošne določbe

59. člen

Občinski svet ustanovi stalne ali občasne komisije in odbore kot svoja delovna telesa. Komisije in odbori občinskega sveta v okviru svojega delovnega področja v skladu s tem poslovníkom obravnavajo zadeve iz pristojnosti občinskega sveta in dajejo občinskemu svetu mnenja in predloge.

Komisije in odbori občinskega sveta lahko predlagajo občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen proračuna in zaključnega računa proračuna in drugih aktov, za katere je v zakonu ali v statutu občine določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana.

Mandatna doba delovnega telesa je enaka mandatni dobi občinskega sveta.

60. člen

Komisije štejejo tri do pet članov, razen komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, odbori pa pet do sedem članov.

Število članov posameznega delovnega telesa občinskega sveta, naloge in način dela stalnih delovnih teles občinskega sveta določa poslovnik občinskega sveta.

Občasna delovna telesa ustanovi občinski svet s sklepom o ustanovitvi in imenovanju, s katerim določi tudi delovno področje.

61. člen

Člane delovnih teles imenuje občinski svet na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja izmed svojih članov, vendar največ polovico članov izmed drugih občanov.

Predsednika komisije ali odbora občinskega sveta, ki mora biti član sveta, imenuje komisija oziroma odbor.

Prvo sejo delovnega telesa skliče župan.

Članstvo v komisiji ali odboru občinskega sveta ni združljivo s članstvom v nadzornem odboru občine ali z delom v občinski upravi.

7.2. Komisije občinskega sveta

62. člen

Občinski svet ima dve stalni komisiji:

– komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja in

– komisijo za pripravo statuta občine in poslovníka občinskega sveta.

63. člen

Komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja imenuje občinski svet na svoji prvi seji izmed članov občinskega sveta in ima sedem članov.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja:

– opravlja zadeve v zvezi s potrditvijo mandatov članov sveta,

– obravnava vprašanja iz pristojnosti sveta, ki so povezana z imenovanji in razrešitvami,

– pripravlja in daje predloge svetu za izvolitev, imenovanje in razrešitev komisije za pripravo statuta občine in poslovníka sveta, članov delovnih teles občinskega sveta, nadzornega odbora in občinske volilne komisije, drugih delovnih teles in drugih organov občine,

– pripravlja predloge odločitev občinskega sveta v zvezi s plačami ter drugimi prejemki občinskih funkcionarjev ter izvršuje odločitve občinskega sveta,

– opravlja druge zadeve, za katere je pooblaščen.

64. člen

Komisija za pripravo statuta občine in poslovníka občinskega sveta ima pet članov.

Komisija za pripravo statuta občine in poslovníka občinskega sveta:

– pripravi statut občine ter obravnava in pripravlja predloge sprememb in dopolnitev statuta občine,

– pripravi poslovnik občinskega sveta ter obravnava in pripravlja predloge sprememb in dopolnitev poslovníka občinskega sveta,

– spremlja uresničevanje poslovníka občinskega sveta,

– daje obvezno razlago določb statuta občine in poslovníka občinskega sveta,

– daje obvezno razlago določb splošnih aktov občine, – opravlja druge zadeve, za katere je pooblaščen.

7.3. Odbori občinskega sveta

65. člen

Občinski svet ima enajst stalnih odborov:

– odbor za komunalno dejavnost in infrastrukturo,

– odbor za preventivo in vzgojo v cestnem prometu,

– odbor za varstvo in urejanje okolja,

– odbor za otroško varstvo in šolstvo,

- odbor za zdravstveno varstvo in socialo,
- odbor za kulturo in šport,
- odbor za kmetijstvo,
- odbor za malo gospodarstvo,
- odbor za finance in proračun,
- odbor za vloge in pritožbe,
- odbor za priznanja.

66. člen

Odbor za komunalno dejavnost in infrastrukturo ima sedem članov.

Odbor obravnava akte in problematiko, ki se nanaša na:

- komunalno in stanovanjsko gospodarstvo,
- varstvo in urejanje voda,
- varstvo pred hrupom,
- cestni in železniški promet,
- poštni in telekomunikacijski promet,
- vprašanja povezana z jedrsko varnostjo in skladiščenjem radioaktivnih odpadkov.

67. člen

Odbor za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ima pet članov.

Odbor obravnava akte in problematiko, ki se nanaša na:

- spremljanje razvoja cestnega prometa,
- pospeševanje prometne vzgoje,
- dajanje predlogov za izboljšanje varnosti cestnega prometa,
- sodelovanje z organizacijami, ki se ukvarjajo s prometno vzgojo in preventivo.

68. člen

Odbor za varstvo in urejanje okolja ima sedem članov.

Odbor obravnava akte in problematiko, ki se nanaša na:

- prostorsko planiranje, urbanistično načrtovanje in druge posege v prostor,
- javno snago in čiščenje javnih površin,
- urejanje trgov in ulic,
- varstvo okolja in ekologijo.

69. člen

Odbor za otroško varstvo in šolstvo ima sedem članov.

Odbor obravnava akte in problematiko, ki se nanaša na:

- otroško varstvo,
- varstvo predšolskih otrok,
- osnovno, srednje višje in visoko šolstvo,
- izobraževanje odraslih.

70. člen

Odbor za zdravstveno varstvo in socialo ima sedem članov.

Odbor obravnava akte in problematiko, ki se nanaša na:

- zdravstveno dejavnost in zdravstveno varstvo,
- socialno varstvo,
- zaposlovanje in štipendijsko politiko.

71. člen

Odbor za kulturo in šport ima pet članov.

Odbor obravnava akte in problematiko, ki se nanaša na:

- področje kulture,
- varstvo kulturne dediščine,
- šport in športno vzgojo.

72. člen

Odbor za kmetijstvo ima sedem članov.

Odbor obravnava akte in problematiko, ki se nanaša na:

- kmetijstvo, gozdarstvo, veterinarstvo, lovstvo in ribištvo,
- rabo in varstvo kmetijskih zemljišč in gozdnih površin,
- zaščito in kontrolo kmetijskega reprodukcijskega materiala in kmetijskih proizvodov,
- politiko in sistem cen ter intervencije na trgu osnovnih kmetijskih proizvodov.

73. člen

Odbor za malo gospodarstvo ima sedem članov.

Odbor obravnava akte in problematiko, ki se nanaša na:

- spremljanje in proučevanje možnosti razvoja malega gospodarstva, trgovinske dejavnosti, gostinstva in turizma,
- ustanavljanje in delovanje skladov za razvoj in spodbujanje malega gospodarstva in inovativne dejavnosti,
- uvedbo olajšav za razvoj malega gospodarstva.

74. člen

Odbor za finance in proračun ima pet članov.

Odbor obravnava akte in problematiko, ki se nanaša na:

- osnove in merila za oblikovanje proračuna občine,
- izvajanje davčne politike v občini,
- predpisovanje in izvajanje lokalnih davkov, prispevkov, taks in drugih prihodkov.

75. člen

Odbor za vloge in pritožbe ima pet članov.

Odbor obravnava akte in problematiko, ki se nanaša na:

- vloge in pritožbe občanov v zadevah, ki se rešujejo izven upravnega postopka,
- vloge in pritožbe občanov nad delom občinske uprave,
- vloge in pritožbe občanov v zadevah, ki jih odboru odstopi državni organ za vloge in pritožbe.

76. člen

Odbor za priznanja ima pet članov.

Odbor obravnava akte in problematiko, ki se nanaša na:

- predloge za podelitev priznanj občine,
- dajanje mnenj k posameznim predlogom,
- podelitev priznanj.

7.4. Način dela delovnih teles občinskega sveta

77. člen

Predsednik delovnega telesa predstavlja delovno telo, organizira in vodi delo delovnega telesa, sklicuje njegove seje in zastopa njegova mnenja in predloge v občinskem svetu.

78. člen

Delovna telesa delajo na sejah, ki jih na lastno pobudo sklicuje predsednik.

Predsednik delovnega telesa je dolžan sklicati sejo po sklepu občinskega sveta, če to zahteva župan ali večina članov delovnega telesa.

Sejo delovnega telesa se skliče najmanj sedem dni pred dnevom določenim za sejo. Skupaj z vabilom mora biti članom delovnega telesa poslano gradivo, razen v izjemnih in utemeljenih primerih, ko je lahko seja sklicana tudi po telefonu, gradivo pa članom vročeno na seji.

Če je predsednik delovnega telesa kakorkoli zadržan, sklic seje pa je nujen, lahko skliče in vodi sejo delovnega telesa drug član, ki ga predsednik pooblasti.

79. člen

Član delovnega telesa, ki ne more priti na sejo delovnega telesa, katerega član je, mora o tem najmanj dva dni pred sejo obvestiti predsednika delovnega telesa ali delavca občinske uprave, ki je pooblaščen za delo z delovnim telesom.

80. člen

Delovno telo veljavno sprejema svoje odločitve, če je na seji navzoča večina njegovih članov.

Delovno telo sprejema svoje odločitve, mnenja in predloge z večino glasov navzočih članov in z njimi seznanjeni občinski svet. Odločitev je sprejeta z večino opredeljenih glasov.

Glasovanje v delovnem telesu je javno.

81. člen

Na sejo delovnega telesa so praviloma vabljeni strokovni delavci, ki so sodelovali pri pripravi predlogov aktov in drugih odločitev občinskega sveta, ki jih določi predlagatelj, lahko pa tudi predstavniki organov in organizacij, zavodov, podjetij in skladov, katerih delo je neposredno povezano z obravnavano zadevo.

Župan se mora udeležiti seje delovnega telesa, če ta tako zahteva zaradi vsebine obravnavane zadeve.

82. člen

O vsaki seji delovnega telesa se sestavi zapisnik, katerega podpišejo predsednik, en overitelj in zapisnikar.

Snemalna naprava se mora postaviti na seji odbora in komisije, če to zahteva katerikoli član delovnega telesa.

Seje delovnega telesa so praviloma zaprte za javnost.

Po končani seji lahko javnost o poteku seje informira predsednik delovnega telesa.

83. člen

Za delo delovnih teles občinskega sveta, drugih delovnih teles in drugih organov občine se smiselno uporabljajo določbe tega poslovnika, ki se nanašajo na delo občinskega sveta.

8. SPLOŠNI AKTI OBČINE

8.1. Splošne določbe

84. člen

Občinski svet sprejema statut občine, poslovnik občinskega sveta, odloke, proračun in zaključni račun proračuna, prostorske in druge plane razvoja, odredbe, pravilnike, navodila in sklepe.

Občinski svet sprejema tudi stališča, priporočila, poročila, obvezne razlage določb statuta občine in drugih splošnih aktov ter daje mnenja in soglasja v skladu z zakonom ali statutom občine.

S sklepi občinski svet izvršuje svoje pravice, ureja notranjo organizacijo in odnose.

Občinski svet s sklepi nalaga obveznosti županu in občinski upravi, delovnim telesom občinskega sveta, drugim delovnim telesom in drugim organom občine glede priprave oziroma spremembe odlokov in drugih aktov ter opravljanje drugih zadev z njihovega delovnega področja.

Sklepe, s katerimi svet izvršuje svoje pravice, je treba objaviti, druge sklepe pa predložiti organom, na katere se nanašajo.

85. člen

Občinski svet sprejme statut občine z dvetretjinsko večino vseh članov sveta, poslovnik občinskega sveta z dvetretjinsko večino navzočih članov sveta, druge akte pa z večino navzočih članov sveta.

Statut občine in poslovnik občinskega sveta se sprejmeta po postopku, ki ga ta poslovnik določa za sprejem odloka.

86. člen

Župan predlaga občinskemu svetu v sprejem proračun občine in zaključni račun proračuna, odloke ter druge splošne akte, za katere je v zakonu ali tem statutu določeno, da jih predlaga župan.

Komisije in odbori občinskega sveta ter vsak član občinskega sveta lahko predlagajo občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen proračuna in zaključnega računa proračuna in drugih aktov, za katere je v zakonu ali statutu občine določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana.

Najmanj pet odstotkov volivcev v občini lahko zahteva od občinskega sveta izdajo ali razveljavitev splošnega akta.

87. člen

Odloke, obvezne razlage in druge akte, ki jih sprejema občinski svet, praviloma podpisuje župan, v izjemnem primeru tudi podžupan.

Sklepe oziroma mnenja in predloge delovnega telesa podpisuje predsednik delovnega telesa.

88. člen

Odloki, obvezne razlage in drugi splošni akti morajo imeti pečat, ki ga uporablja občinski svet, in se shranijo v arhivu občinske uprave.

Za evidenco sprejetih odlokov in drugih aktov občinskega sveta skrbi splošna služba občinske uprave.

89. člen

Statut občine, odloki in drugi splošni akti morajo biti objavljeni v Uradnem listu Republike Slovenije in pričnejo veljati petnajsti dan po objavi, če ni v njih drugače določeno.

V Uradnem listu Republike Slovenije se objavijo tudi drugi akti, za katere tako določi občinski svet.

Statut občine, odloke in druge splošne akte ter na podlagi izvirnega besedila sprejetega akta tudi popravke morebitnih napak v objavljenem besedilu akta v objavo pošilja splošna služba občinske uprave.

8.2. Postopek sprejemanja odlokov in drugih aktov občine

8.2.1. Predlog odloka

90. člen

Odlok lahko predlaga vsak član sveta, župan, komisija ali odbor občinskega sveta ali najmanj pet odstotkov volivcev v občini.

Predlog odloka pošlje predlagatelj članom občinskega sveta in županu, kadar ta ni predlagatelj, najmanj deset dni pred dnevom določenim za sejo občinskega sveta, na kateri bo obravnavan predlog odloka.

91. člen

Župan lahko zadalži pristojno delovno telo občinskega sveta, da obravnava predlog odloka.

Delovno telo posreduje svoje mnenje oziroma predlog županu oziroma predsedujočemu, predlagatelju odloka in članom občinskega sveta.

92. člen

Predlog odloka mora vsebovati naslov, besedilo členov in obrazložitev.

V vsaki obrazložitvi morajo biti navedeni razlogi, ki narekujejo potrebo po novem odloku, problemi, ki jih bo odlok reševal, posledice, ki bodo nastale z uveljavitvijo sprejetega odloka, višina finančnih sredstev, potrebnih za izvedbo odloka ter viri in načini zagotovitve teh sredstev.

93. člen

Občinski svet razpravlja o predlogu odloka na dveh obravnavah. O združevanju obravnav na isti seji in o vrnitvi predloga odloka v prejšnjo obravnavo, odloča svet s sklepom.

V obravnavah predloga odloka na sejah občinskega sveta sodeluje predlagatelj oziroma njegov pooblaščenec.

Župan lahko sodeluje v vseh obravnavah predloga odloka na sejah občinskega sveta tudi, kadar on ni predlagatelj.

94. člen

Predlagatelj odloka lahko predlaga umik odloka do sklepanja občinskega sveta o dnevnem redu seje, na kateri je predlagan odlok, ne glede na to, v kateri obravnavi je predlagani odlok. Umik mora biti ustrezno obrazložen.

O predlogu umika odloči občinski svet s sklepom.

95. člen

Če je do predloga odloka zavzelo mnenje pristojno delovno telo, poroča o tem njegov predsednik ali pooblaščen član delovnega telesa.

Če pristojno delovno telo meni, da predlog odloka ni ustrezen, oblikuje mnenja in predloge, o katerih razpravlja in odloča občinski svet.

96. člen

Če občinski svet odloči, da predlagani odlok ni potreben, ga s sklepom zavrne in o tem obvesti predlagatelja.

Kadar na podlagi predloženega gradiva ni mogoče ugotoviti potrebe za izdajo odloka ali je ta po mnenju občinskega sveta pomanjkljiv, občinski svet s sklepom vrne odlok predlagatelju v dopolnitev in določi rok zanj. S sklepom odloči tudi o načinu nadaljnje obravnave predloga odloka.

Če občinski svet ugotovi, da je predlagani odlok potreben, preide na prvo obravnavo predloga odloka.

8.2.2. Prva obravnavo predloga odloka

97. člen

V prvi obravnavi predloga odloka občinski svet razpravlja o razlogih, ki zahtevajo sprejem odloka ter o ciljih, načelih in temeljnih rešitvah predloga odloka.

98. člen

V prvi obravnavi razpravlja občinski svet o predlogu odloka po posameznih poglavjih, lahko pa tudi po posameznih členih.

Po končani obravnavi občinski svet s sklepom odloči o sprejemu predloga odloka prve obravnave in določi stališča, mnenja in predloge k predlogu odloka in jih pošlje predlagatelju, da v roku, ki ga določi svet, pripravi predlog odloka za drugo obravnavo.

Predlog odloka prve obravnave s stališči, mnenji in predlogi je sprejet, če zanj glasuje večina navzočih članov sveta.

99. člen

Če na predlog odloka v prvi obravnavi ni vsebinskih pripomb in bi bilo besedilo odloka v drugi obravnavi enako besedilu predloga odloka v prvi obravnavi, lahko občinski svet prvo in drugo obravnavo združi in predlog odloka sprejme na isti seji.

8.2.3. Druga obravnavo predloga odloka

100. člen

Predlog odloka mora biti za drugo obravnavo obrazložen, kot je navedeno v 92. členu tega poslovnika.

Obrazložitev mora vsebovati tudi navedbe, kako so upoštevana mnenja in predlogi, ki so bila podana in sprejeta ob prvi obravnavi predloga odloka, rešitve, ki odstopajo od tistih v prvi obravnavi in besedilo tistih določb, za katere se predlagajo spremembe oziroma dopolnitve.

101. člen

V drugi obravnavi razpravlja občinski svet o predlogu odloka v celoti. Obravnavo posameznih členov je mogoča le o tistih členih, h katerim so vloženi amandmaji.

102. člen

Občinski svet lahko med drugo obravnavo predloga odloka ugotavlja stopnjo soglasja s predhodnimi izjavljanji. Če ugotovi, da ni doseženo potrebno soglasje oziroma, da je potrebno proučiti posamezna vprašanja, ki so se pojavila v drugi obravnavi predloga odloka, sklene, da se nadaljnja obravnavo in sklepanje o tem predlogu odloži.

Pri tem mora sprejeti sklep o tem, kaj je potrebno v zvezi s predlogom odloka opraviti, kdo naj to opravi ter določi rok za ponovno drugo obravnavo predloga odloka.

103. člen

V drugi obravnavi predloga odloka lahko predlagatelj odloka, član sveta in pristojno delovno telo z amandmaji predlaga spremembe in dopolnitve predloga odloka.

Župan lahko predlaga amandmaje tudi, kadar sam ni predlagatelj odloka.

104. člen

Amandma mora biti predložen predsedujočemu najkasneje štiri dni pred dnem določenim za sejo občinskega sveta, na kateri bo druga obravnavo predloga odloka.

Amandma mora biti predložen v pisni obliki in mora biti obrazložen.

Član sveta je lahko predložen amandma na sami seji.

Predlagatelj amandmaja lahko na seji do konca obravnave amandma tudi ustno obrazloži.

Predlagatelj odloka in predsedujoči lahko pove mnenje o vsakem amandmaju.

105. člen

Če vsebuje amandma določbo, ki zahteva finančna sredstva, mora predlagatelj amandmaja hkrati navesti vire teh sredstev.

Občinski svet lahko sklene, da je treba pred odločitvijo o amandmaju proučiti njegov vpliv na razpoložljiva sredstva.

106. člen

Če je amandma predlagan šele med drugo obravnavo na seji občinskega sveta, je lahko podan in obrazložen tudi ustno.

Če se občinski svet strinja, lahko da predsedujoči tak amandma v obravnavo takoj po njegovi ustni predstavitvi.

Predlagatelj predloga odloka lahko daje amandmaje, dokler ni končana druga obravnavna predloga. Tako on kot član sveta, ki je predlagal amandma, lahko le tega med obravnavo tudi spremeni, dopolni ali umakne, kar je potrebno obrazložiti.

Če predlagatelj predloga vloži amandma štiri dni pred dnevom določenim za sejo sveta in je amandma poslan vsem prejemnikom, ki se jim pošilja gradivo, se šteje amandma za sestavni del predloga odloka.

107. člen

Praviloma se o vsakem amandmaju k predlogu odloka glasuje posebej.

Najprej se glasuje o amandmaju, ki najbolj odstopa od rešitve, predlagane v predlogu odloka, nato pa po tem kriteriju tudi o drugih amandmajih.

Če je predlagan amandma k amandmaju, se najprej odloča o amandmaju, ki je dan k amandmaju.

Amandma je sprejet, če zanj glasuje večina navzočih članov sveta.

Občinski svet lahko glasuje o večjem številu amandmajev skupaj, vendar mora predsedujoči pred takim glasovanjem vprašati člane sveta ali kdo zahteva ločeno glasovanje, o katerem izmed teh amandmajev.

Občinski svet o tem odloči s sklepom.

8.2.4. Glasovanje o odloku

108. člen

Ko je končana razprava o predlogu odloka v drugi obravnavi in razprava ter glasovanje o amandmajih, občinski svet glasuje o predlogu odloka v celoti z upoštevanjem sprejetih amandmajev.

Na podlagi odločitve občinskega sveta pripravi končno besedilo odloka predlagatelj odloka v sodelovanju s splošno službo občinske uprave.

8.2.5. Skrajšani postopek za sprejem odloka

109. člen

Občinski svet lahko na obrazložen predlog predlagatelja odloči, da bo na isti seji opravil obe obravnavi odloka ali drugega akta, ki se sprejema po dvostopenjskem postopku, če gre za:

- za manj zahtevne spremembe in dopolnitve odlokov,
- prenehanje veljavnosti posameznih odlokov ali njihovih posameznih določb v skladu z zakonom,
- uskladitve odlokov z zakoni, državnim proračunom, drugimi predpisi državnega zbora in ministrstev ali odloki občinskega sveta,
- spremembe in dopolnitve odlokov v zvezi z odločbami ustavnega sodišča ali drugih pristojnih organov.

Po skrajšanem postopku sprejema občinski svet tudi obvezne razlage določb splošnih aktov občine.

110. člen

Predlog za sprejem odloka po skrajšanem postopku mora biti naveden v obrazložitvi predloga odloka. O uporabi skrajšanega postopka odloči občinski svet na začetku seje pri določanju dnevnega reda.

Odločitev iz prejšnjega odstavka tega člena ne more biti sprejeta, če ji nasprotuje najmanj ena tretjina vseh članov sveta.

V skrajšanem postopku se amandmaji vlagajo samo k členom sprememb in dopolnitev odloka.

Amandmaji se lahko vlagajo na sami seji vse do konca obravnave odloka.

Po končani razpravi o predlogu odloka lahko vsak član občinskega sveta predlaga, da občinski svet spremeni svojo odločitev iz drugega odstavka tega člena in da se predlog odloka obravnava in sprejema po rednem postopku.

8.2.6. Hitri postopek za sprejem odloka

111. člen

Kadar to zahtevajo izredne potrebe občine ali naravne nesreče, lahko občinski svet sprejme odlok po hitrem postopku.

Pri hitrem postopku se združita prva in druga obravnavna predloga odloka na isti seji, tako da se hkrati opravi razprava in glasovanje o predlogu odloka v celoti.

Pri hitrem postopku je mogoče predlagati amandmaje na sami seji vse do konca obravnave predloga odloka.

Amandma lahko predlaga tudi župan, kadar ni predlagatelj odloka.

112. člen

O uporabi hitrega postopka odloči občinski svet na začetku seje pri določanju dnevnega reda. Hitri postopek lahko predlaga vsak predlagatelj odloka.

Če občinski svet ne sprejme predloga za sprejetje odloka po hitrem postopku, se uporabljajo določbe poslovni-ka, ki veljajo za prvo obravnavo predloga odloka.

Pri hitrem postopku ne veljajo roki, ki so določeni za posamezna opravila v rednem postopku sprejemanja odloka.

8.2.7. Postopek za sprejem odloka o proračunu

113. člen

Proračun je odlok občine, v katerem so predvideni prihodki in drugi prejemki in odhodki in drugi izdatki občine za eno leto.

114. člen

Župan predlaga občinskemu svetu terminski načrt obravnavanja in sprejemanja odloka o proračunu.

115. člen

Na podlagi sprejetega terminskega načrta župan občinskemu svetu predloži osnutek proračuna za tekoče leto, katerega prihodki in odhodki morajo biti uravnoteženi. V osnutku morajo biti razvidna izhodišča in usmeritve za pravo odloka o proračunu.

116. člen

Za prvo obravnavo odloka o proračunu se pripravi analitičen načrt posameznih postavk proračuna. V obrazložitvi predloga odloka za prvo obravnavo mora biti razvidno, kako so upoštevana mnenja in predlogi občinskega sveta sprejeta pri obravnavi osnutka.

Sestavni del gradiva za prvo obravnavo odloka o proračunu so mnenja oziroma predlogi delovnih teles občinskega sveta in nadzornega odbora občine.

117. člen

V obrazložitvi predloga odloka za drugo obravnavo mora biti razvidno, kako so upoštevana stališča in predlogi občinskega sveta sprejeta pri prvi obravnavi odloka. Prihodki in odhodki morajo biti uravnoteženi.

Sestavni del predloga odloka o proračunu v drugi obravnavi so poleg usklajenih analitičnih postavk tudi finančni načrti krajevnih skupnosti.

118. člen

Župan lahko med letom predlaga rebalans proračuna občine.

Rebalans proračuna občine sprejema občinski svet po določbah tega poslovnika, ki veljajo za sprejem odloka po skrajšanem postopku. Predlagatelj amandmaja k rebalansu proračuna občine, mora upoštevati pravilo o ravnovesju med proračunskimi prihodki in odhodki.

8.2.8. Postopek za sprejem obvezne razlage

119. člen

Vsak, ki ima pravico predlagati odlok, lahko poda zahtevo za obvezno razlago določb splošnih aktov občine.

Zahteva mora vsebovati naslov splošnega akta, označitev določbe s številko člena ter razloge za obvezno razlago.

Zahtevo za obvezno razlago obravnava komisija za pravo statuta občine in poslovnika občinskega sveta, ki lahko zahteva mnenje drugih delovnih teles občinskega sveta, predlagatelja splošnega akta, župana in občinske uprave. Komisija ugotovi, ali je zahteva utemeljena ter pripravi predlog obvezne razlage in ga predloži občinskemu svetu.

Občinski svet sprejema obvezno razlago po postopku, ki ga ta poslovnik določa za sprejem odloka po skrajšanem postopku.

8.2.9. Postopek za sprejem prečiščenega besedila splošnega akta občine

120. člen

Če bi bil kak občinski splošni akt zaradi številnih vsebinskih sprememb in dopolnitev bistveno spremenjen in nepregleden, lahko predlagatelj občinskemu svetu predloži spremembe in dopolnitve splošnega akta v prečiščenem besedilu kot nov splošni akt.

Tak splošni akt sprejema občinski svet po postopku, ki ga ta poslovnik določa za sprejem odloka.

8.2.10. Sprejem drugih splošnih aktov občine

121. člen

Statut občine in poslovnik občinskega sveta se sprejemata po enakem postopku kot velja za sprejemanje odloka.

O predlogih drugih splošnih aktov, razen odloka, odloča občinski svet praviloma na isti seji, lahko pa sklene, da bo tudi te akte obravnaval na dveh obravnavah.

122. člen

Občinski svet mora do prenehanja mandata svojih članov praviloma zaključiti vse postopke o predlaganih splošnih aktih občine.

V primeru, da postopki niso zaključeni, občinski svet v novi sestavi na predlog župana odloči, o katerih predlogih za sprejem občinskih splošnih aktov bo postopek nadaljeval in katere bo začel obravnavati znova.

9. POSTOPKI PRI IMENOVANJIH, VOLITVAH IN RAZREŠITVAH

9.1. Splošne določbe

123. člen

Imenovanje podžupana, članov nadzornega odbora, delovnih teles občinskega sveta, drugih delovnih teles in drugih organov občine, ki jih po zakonu ali statutu občine imenuje občinski svet, se opravijo po določilih tega poslovnika.

Imenovanja so javna. Volitve so tajne.

Če občinski svet odloči, da se glasuje tajno, se glasovanje izvede po določbah tega poslovnika, ki veljajo za tajno glasovanje.

124. člen

Če se glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, se glasuje tako, da se na glasovnici obkroži zaporedna številka pred imenom kandidata, za katerega se želi glasovati.

Če se glasuje za ali proti listi kandidatov, se glasuje tako, da se na glasovnici obkroži beseda "ZA" ali "PROTI".

Kandidat je imenovan, če je glasovala večina navzočih članov občinskega sveta in je zanj glasovala večina tistih članov, ki so glasovali.

125. člen

Kadar je za posamezno funkcijo na kandidatni listi en sam kandidat, je ta imenovan, če je glasovala večina navzočih članov sveta in je zanj glasovala večina tistih članov sveta, ki so glasovali.

Če sta za posamezno funkcijo na kandidatni listi dva kandidata in nobeden ni dobil večine glasov navzočih članov sveta, se opravi novo glasovanje. V drugi krog glasovanja se uvrsti kandidat z večjim številom glasov.

Če so na kandidatni listi trije in več kandidatov in pri glasovanju nihče med njimi ni dobil večine glasov navzočih članov sveta, se opravi novo glasovanje. V drugi krog glasovanja se uvrstita dva kandidata, ki sta dobila največje število glasov.

Če je pri prvem glasovanju dobilo dvoje ali več kandidatov enako najvišje število glasov, se glasovanje o teh kandidatih ponovi.

126. člen

Če kandidat ne dobi potrebne večine oziroma če tudi pri drugem glasovanju noben kandidat ne dobi potrebne večine, se ponovi kandidacijski postopek in postopek glasovanja na podlagi novega predloga kandidaturne.

9.2. Imenovanje članov nadzornega odbora občine, delovnih teles občinskega sveta, drugih delovnih teles in drugih organov občine

127. člen

Člane nadzornega odbora občine, delovnih teles občinskega sveta, drugih delovnih teles in drugih organov občine imenuje občinski svet na podlagi zaprte liste kandidatov, ki jo pripravi komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Če zaprta kandidatna lista ni dobila potrebne večine glasov, se na isti seji imenujejo kandidati posamično.

Če na ta način niso imenovani vsi kandidati, lahko občinski svet namesto kandidatov, ki niso dobili potrebne večine glasov, predlaga nove kandidate, o katerih se opravi posamično glasovanje na isti seji sveta.

Če tudi na način iz prejšnjega odstavka ne pride do imenovanja vseh kandidatov, se glasovanje ponovi na naslednji seji sveta, vendar samo glede manjkajočih članov odbora.

9.3. Imenovanje podžupana

128. člen

Na predlog župana imenuje občinski svet podžupana izmed članov občinskega sveta.

O tem, ali se imenovanje podžupana izvede na podlagi javnega ali tajnega glasovanja, odloči občinski svet pred glasovanjem.

Kandidat je imenovan za podžupana, če dobi večino glasov navzočih članov sveta.

9.4. Razrešitev članov delovnih teles občinskega sveta, drugih delovnih teles in drugih organov občine

129. člen

Predlog za razrešitev predsednika, posameznega člana ter delovnega telesa občinskega sveta, drugega delovnega telesa ali drugega organa občine v celoti lahko podajo člani občinskega sveta ali delovno telo oziroma organ. Predlog za razrešitev lahko poda župan, če je pristojen za predlaganje kandidatov za imenovanje. Predlog za razrešitev obravnava komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

O razrešitvi odloči občinski svet z večino glasov navzočih članov občinskega sveta.

Delovno telo občinskega sveta, drugo delovno telo ali drugi organ občine je razrešen, če občinski svet obenem z večino glasov navzočih članov sveta imenuje novo delovno telo občinskega sveta, drugo delovno telo ali drug organ občine.

130. člen

Če je član delovnega telesa občinskega sveta, drugega delovnega telesa ali drugega organa občine razrešen ali če umre, se opravi kandidacijski postopek za imenovanje nadomestnega člana.

9.5. Odstop članov občinskega sveta, članov delovnih teles občinskega sveta, drugih delovnih teles in drugih organov občine

131. člen

Člani občinskega sveta in občinski funkcionarji imajo pravico odstopiti. Občinskim funkcionarjem na podlagi odstopa v skladu z zakonom in statutom občine predčasno preneha mandat.

Pravico odstopiti imajo tudi člani delovnih teles, drugih organov in člani nadzornega odbora ter drugi imenovani, tudi če niso občinski funkcionarji. Izjava o odstopu mora biti dana v pisni obliki komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Občinski svet ugotovi prenehanje članstva zaradi odstopa na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Komisija je hkrati s predlogom za ugotovitev

prenehanja članstva dolžna predlagati občinskemu svetu novega kandidata.

10. RAZMERJA MED ŽUPANOM IN OBČINSKIM SVETOM

132. člen

Župan predstavlja občinski svet, ga sklicuje in vodi njegove seje.

Župan in občinski svet ter njegova delovna telesa sodelujejo pri uresničevanju in opravljanju nalog občine. Pri tem predvsem usklajujejo programe dela in njihovo izvrševanje, skrbijo za medsebojno obveščanje in poročanje o uresničevanju svojih nalog in nastali problematiki ter si prizadevajo za sporazumno razreševanje nastalih problemov.

Za vsako zadevo, ki je na dnevnem redu seje občinskega sveta, župan določi poročevalca izmed delavcev občinske uprave oziroma izmed drugih pripravljavcev odlokov in drugih aktov.

133. člen

Župan skrbi za izvajanje odločitev občinskega sveta.

Župan skrbi za objavo odlokov in drugih splošnih aktov sveta.

Župan oziroma predsedujoči skrbi za izvajanje tega poslovnika, skrbi za javnost dela občinskega sveta in za uveljavljanje pravic članov sveta v zvezi z opravljanjem njihove funkcije v občinskem svetu ter izpolnjuje pravice in dolžnosti, ki jih določajo statut občine, ta poslovnik in ostali akti.

Župan skrbi za zakonitost dela sveta, zato je dolžan občinski svet sproti opozarjati na posledice nezakonitih odločitev in ukrepati v skladu z zakonom in statutom občine.

11. JAVNOST DELA

134. člen

Delo občinskega sveta, župana in nadzornega odbora je javno.

Javnost dela se zagotavlja z obveščanjem javnosti o delu organov občine, s posredovanjem posebnih pisnih sporočil občanom in sredstvom javnega obveščanja o sprejetih odločitvah, z navzočnostjo občanov in predstavnikov sredstev javnega obveščanja na sejah občinskega sveta.

Župan in direktor občinske uprave obveščata občane in sredstva javnega obveščanja o delu občinskega sveta, župana in občinske uprave.

135. člen

Župan skrbi za obveščanje javnosti in sodelovanje s predstavniki javnih občil ter za zagotovitev pogojev za njihovo delo na sejah sveta.

Predstavnikom sredstev javnega obveščanja je na voljo informativno in dokumentacijsko gradivo za seje občinskega sveta, kakor tudi druga gradiva, ki so potrebna za celovito obveščanje.

Javnosti niso dostopni dokumenti in gradiva občinskega sveta in delovnih teles, ki so zaupne narave.

Za ravnanje z gradivi zaupne narave se upoštevajo zakonski in drugi predpisi, ki urejajo to področje.

136. člen

Na vseh sejah občinskega sveta so lahko prisotni predstavniki sredstev javnega obveščanja. Prisotni so lahko tudi na zasedanjih, ki potekajo brez navzočnosti javnosti, a lahko

dajejo javnosti le tista obvestila, za katera je tako sklenil občinski svet.

V primeru, ko seja občinskega sveta poteka brez navzočnosti javnosti, lahko občinski svet sklene, da se o obravnavanih zadevah za sredstva javnega obveščanja izda uradno sporočilo.

12. DELO OBČINSKEGA SVETA V IZREDNEM IN VOJNEM STANJU

137. člen

V izrednem in vojnem stanju izrednih razmerah, ko je delovanje občinskega sveta ovirano, so dopustna odstopanja od postopkov in načina delovanja občinskega sveta, ki jih določa statut in ta poslovnik.

Odstopanja se lahko nanašajo na roke sklicevanja sej, predložitve predlogov oziroma drugih gradiv in rokov za obravnavanje predlogov splošnih aktov občine. Če je potrebno, je mogoče tudi odstopanje glede javnosti dela občinskega sveta.

138. člen

Naloge občinskega sveta in drugih organov v vojnem stanju ureja posebni zakon.

Če se svet zaradi vojnega stanja ne more pravočasno sestati, župan sprejema potrebne nujne ukrepe in akte. Te mora predložiti v potrditev občinskemu svetu takoj, ko se ta lahko sestane.

13. SPREMEMBE IN DOPOLNITVE POSLOVNIKA IN STATUTA TER RAZLAGA POSLOVNIKA

139. člen

Za sprejem sprememb in dopolnitev statuta in poslovnika se uporabljajo določbe tega poslovnika, ki veljajo za sprejem odlokov.

Spremembe in dopolnitve poslovnika sprejme občinski svet z dvetretjinsko večino glasov navzočih članov sveta, spremembe in dopolnitve statuta pa z dvetretjinsko večino vseh članov sveta.

140. člen

Če pride do dvoma o vsebini posamezne določbe poslovnika, razlaga med sejo občinskega sveta poslovnik predsedujoči. Če se predsedujoči ne more odločiti, preloži obravnavo točke dnevnega reda in naloži komisiji za pripravo statuta občine in poslovnika občinskega sveta, da do naslednje seje pripravi razlago posamezne poslovniške določbe.

Izven seje občinskega sveta daje razlago poslovnika komisija za pripravo statuta občine in poslovnika občinskega sveta.

Vsak član sveta lahko zahteva, da o razlagi poslovnika, ki ga je dala komisija, odloči občinski svet.

14. KONČNI DOLOČBI

141. člen

Ta poslovnik začne veljati z dnem sprejema na seji občinskega sveta.

142. člen

Z uveljavitvijo tega poslovnika preneha veljati poslovnik Občinskega sveta občine Sevnica, št. 01200-0003/95 z

dne, 29. 3. 1995 in 29. 11. 1995 in odlok o odborih Občinskega sveta občine Sevnica (Uradni list RS, št. 24/95).

Št. 01200-0004/99

Sevnica, dne 30. junija 1999.

Župan
Občine Sevnica
Kristijan Janc l. r.

2056. Sporazum o ureditvi premoženjsko pravnih razmerij med Občino Sevnica in Občino Škocjan ter delitvi premoženja bivše Občine Sevnica na dan 31. 12. 1994

Na podlagi 51.b člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98; Uradni list RS, št. 6/94, 45/94, 20/95, 73/95, 9/96, 39/96, 44/96 – odločbe US), 16. člena statuta Občine Sevnica (Uradni list RS, št. 39/99) in 15. člena statuta Občine Škocjan (Uradni list RS, št. 37/99), sta občinska sveta Občine Sevnica na seji dne, 5. 4. 2000 in Občine Škocjan na seji dne, 22. 2. 2000, sprejela

S P O R A Z U M

o ureditvi premoženjsko pravnih razmerij med Občino Sevnica in Občino Škocjan ter delitvi premoženja bivše Občine Sevnica na dan 31. 12. 1994

1. člen

Pogodbeni stranki ugotavljata, da sta na podlagi zakona o lokalni samoupravi in zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (Uradni list RS, št. 60/94, 69/94 – popr. in 69/94) s 1. 1. 1995 na območju bivše Občine Sevnica (v nadaljevanju: bivša Občina Sevnica) ustanovljeni dve novi občini, kot samoupravni lokalni skupnosti, in sicer Občina Sevnica (v nadaljevanju: Občina Sevnica) in del Občine Škocjan (v nadaljevanju: Občina Škocjan).

Premoženje bivše Občine Sevnica se razdeli med novonastali občini in uredijo medsebojna premoženjska razmerja na podlagi določb tega sporazuma.

Za razdelitev premoženja je podlaga premoženjska bilanca bivše Občine Sevnica na dan 31. 12. 1994 in delitveni ključi ter merila, določena s tem sporazumom.

2. člen

Za delitev skupnega premoženja se uporabljajo merila in delitveni ključi, navedeni v nadaljevanju:

1. po legi (lastnik je občina, na območju katere nepremičnina leži),
2. po namenu (lastnik je občina, katere prebivalstvu ali območju premoženje služi – eni ali obema občinama),
3. število prebivalcev oziroma
4. sporazumni dogovor.

3. člen

Premoženje bivše Občine Sevnica se razdeli po naslednjih načelih:

1. Nepremičnine – delitev po legi:

Med nepremičnine po tem sporazumu spadajo:

- zemljišča (stavbna, kmetijska, gozdovi),
- objekti komunalne infrastrukture,
- ceste in prometna infrastruktura,
- stanovanja in poslovni prostori,
- kulturni spomeniki in drugi objekti, ki služijo kulturni

dejavnosti oziroma so objekti javne infrastrukture na področju kulture,

- športni objekti,
- zaklonišča.

2. Premičnine – delitev po namenu:

Med premičnine po tem sporazumu spadajo:

- osnovna sredstva,
- zaloge materiala,
- drobni inventar,
- umetniška dela,
- premični kulturni spomeniki.

Premičnine, ki so jih uporabljali bivši občinski upravni organi in ki jih po 1. 1. 1995 uporabljajo državni organi in organi Občine Sevnica, ter premičnine krajevnih skupnosti, na območju Občine Sevnica, ostanejo premoženje Občine Sevnica.

Občina Škocjan postane lastnik premičnin, ki jih uporablja Krajevni urad na Bučki.

3. Ustanoviteljske pravice:

a) Ustanoviteljske pravice v javnih gospodarskih službah:

stranki, podpisnici tega sporazuma, soglašata, da je Občina Sevnica 100% ustanoviteljica vseh javnih gospodarskih služb na svojem območju.

b) Ustanoviteljske pravice v javnih zavodih družbenih dejavnosti:

javni zavodi bivše Občine Sevnica so bili na podlagi nove sistemske zakonodaje in nove lokalne samouprave v času od 31. 12. 1994 do sklenitve tega sporazuma preoblikovani z ustanovitvenimi akti novih občin. Stranki, podpisnici tega sporazuma, soglašata, da je Občina Sevnica 100% ustanoviteljica in v celoti izvršuje vse ustanoviteljske pravice za vse javne zavode družbenih dejavnosti na svojem območju.

Nadalje se podpisnici strinjata, da je 100% ustanoviteljica in da v celoti izvršuje ustanoviteljske pravice na podružnični šoli Bučka, Občina Škocjan, kakor to opredeljuje odlok o ustanovitvi javnega vzgojno – izobraževalnega zavoda Osnovna šola Frana Metelka Škocjan (Uradni list RS, št. 17/99).

4. Lastniške pravice – kapitalski upravljalški deleži:

premoženje oziroma kapital javnih zavodov, ki služi izključno prebivalcem ene občine in katerega ustanoviteljica je ena od novonastalih občin, pripada tej občini.

Podpisnici soglašata, da Občina Sevnica prevzame vse lastniške pravice javnih gospodarskih služb in javnih zavodov družbenih dejavnosti na območju Občine Sevnica.

5. Denarna sredstva:

a) Pravice do dohodkov iz koncesij: podpisnici sta sporazumni glede ugotovitve, da v času bivše Občine Sevnica ni bila podeljena nobena koncesija.

b) Vrednostni papirji, terjatve: podpisnici sporazuma soglašata, da Občina Sevnica prevzame:

- kratkoročne naložbe,
- naložbe v vrednostne papirje,
- dolgoročne naložbe,
- terjatve.

6. Pasiva – bremena in terjatve upnikov:

podpisnici sporazuma soglašata, da Občina Sevnica prevzema celotno pasivo – bremena in terjatve upnikov.

Obveznosti, ki bremenijo posamezno nepremičnino, prevzame občina, ki postane lastnik nepremičnine.

4. člen

Občina Sevnica in Občina Škocjan se s podpisom tega sporazuma soglasno dogovorita, da se delitvena bilanca realizira na način in v roku, kakor je navedeno v nadaljevanju: Občina Sevnica se zaveže, da bo v celoti zagotovila potrebna sredstva za izvedbo obnovitvenih del na lokalni cesti, ki je last Občine Škocjan, L 3916 Dolenje Radulje – Brezje pri Raki po projektu PGD št. 150/97, marec 1997, ki ga je izdelal F.G. Inženiring d.o.o., Pongrac 9 b, 3302 Griže.

Stranki sta sporazumni, da bodo navedena obnovitvena dela zaključena najkasneje do 30. 9. 2000.

Podrobnejši dogovor o izvedbi določb prvega odstavka 4. člena določita in medsebojno podpišeta župan Občine Sevnica in župan Občine Škocjan, takoj po sprejemu na obeh občinskih svetih in je priloga tega sporazuma.

5. člen

Vsaka od podpisnic lahko v skladu z veljavnimi predpisi, s tem sporazumom, na podlagi posebne listine ali enostranskega akta, samostojno predlaga ustrezne zemljiškoknjižne vpise občinske lastnine in drugih stvarnih pravic na nepremičninah, ki ležijo na območju njene občine.

Občina Sevnica, kot pravna naslednica bivše Občine Sevnica, izrecno dovoljuje, da se Občina Škocjan kot pravna naslednica dela bivše Občine Sevnica, vknjiži kot lastnica pri vseh nepremičninah v katastrskih občinah na območju Občine Škocjan (k.o. Bučka in del k.o. Krsinji Vrh).

Prav tako Občina Škocjan, kot pravna naslednica dela bivše Občine Sevnica, izrecno dovoljuje, da se Občina Sevnica kot pravna naslednica bivše Občine Sevnica, vknjiži kot lastnica pri vseh nepremičninah v katastrskih občinah na območju Občine Sevnica.

6. člen

Vse stroške vpisa v zemljiško knjigo, ki bodo nastali iz naslova realizacije predmetnega sporazuma, nosi Občina Sevnica.

7. člen

Z realizacijo 4. člena tega sporazuma je delitvena bilanca dokončna in nepreklicno zaključena.

8. člen

Ta sporazum začne veljati z dnem, ko jo potrđita oba občinska sveta novonastalih občin Sevnica in Škocjan.

Sporazum je sestavljen v šestih izvodih, od katerih prejme vsaka stranka po tri izvode.

Sporazum se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. Občine Sevnica: 46100-0001/99

Št. Občine Škocjan: 41601-2/2000

Sevnica, dne 5. aprila 2000.

Župan
Občine Škocjan
Janez Povšič l. r.

Župan
Občine Sevnica
Kristijan Janc l. r.

VRANSKO**2057. Odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Vransko-Tabor**

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), 40., 41. in 140. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96), 16., 83., 84. in 89. člena statuta Občine Vransko (Uradni list RS, št. 24/99), 16., 83., 84. in 89. člena statuta Občine Tabor (Uradni list RS, št. 44/99), 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98 in 74/98) in 2. člena zakona o ustanovitvi občin in določitvi njihovih območij (Uradni list RS, št. 60/94, 69/94, 56/98, 75/98) je Občinski svet občine Tabor na izredni seji dne 17. 4. 2000 in Občinski svet občine Vransko na 16. redni seji dne 29. 3. 2000 sprejel

O D L O K**o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Vransko-Tabor****I. SPLOŠNA DOLOČBA****1. člen**

S tem odlokom Občina Vransko, s sedežem Vransko 59, p. Vransko in Občina Tabor s sedežem Tabor 25, p. Tabor (v nadaljevanju besedila: ustanoviteljici) ustanavljata na področju osnovnega šolstva javni vzgojno-izobraževalni zavod Osnovna šola Vransko-Tabor (v nadaljevanju: zavod) in sicer tako, da Osnovna šola Vransko-Tabor postane javni zavod za izvajanje predšolske vzgoje in osnovnošolskega izobraževanja ter izobraževanja odraslih ter k zavodu pripoji enoti vrtca na območju Občine Vransko in Občine Tabor.

II. STATUSNE DOLOČBE**1. Ime, sedež in pravni status zavoda****2. člen**

Zavod posluje pod imenom: Osnovna šola Vransko-Tabor.

Sedež zavoda: Vransko 23, p. Vransko

Skrajšano ime zavoda: OŠ Vransko – Tabor.

V sestavo OŠ Vransko-Tabor sodijo:

- matična osnovna šola na Vranskem;
- podružnica osnovne šole v Taboru;
- enoti vrtca na Vranskem in v Taboru (v nadaljnjem besedilu: vrtec).

3. člen

V okviru zavoda so lahko v obsegu potreb organizirane tudi naslednje strokovne službe:

- računovodstvo;
- tajništvo in
- tehnična služba.

4. člen

Zavod je za svoje obveznosti odgovoren s sredstvi, ki so v pravnem prometu.

Zavod je pravna oseba s popolno odgovornostjo in odgovarja za svoje obveznosti z vsem premoženjem, s katerim razpolaga.

5. člen

Zavod se vpiše v sodni register pri Registrskem sodišču v Celju in je pravni naslednik OŠ Vransko, ki je vpisana pri Registrskem sodišču v Celju, pod reg. št. 1-5039-00.

Zavod je vpisan v razvid zavodov vzgoje in izobraževanja, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za šolsko in predšolsko vzgojo.

6. člen

Zavod je pravna oseba s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi v poslovanju in v pravnem prometu, kot jih določata zakon in ta odlok.

Podružnična osnovna šola Tabor in vrtec v pravnem prometu nimata pooblastil.

2. Pečat zavoda**7. člen**

Zavod ima in uporablja svoj pečat okrogle oblike, premera 35 mm, v katerega sredini je grb Republike Slovenije, na zunanjem obodu pa je izpisano ime: Osnovna šola Vransko-Tabor.

Zavod ima in uporablja pečat okrogle oblike, premera 20 mm, z enako vsebino, kot pečat iz prvega odstavka tega člena.

Pečat iz prvega odstavka tega člena uporablja zavod v pravnem prometu za žigovanje vseh aktov, dokumentov in dopisov, ki jih pošilja ali izdaja organom, organizacijam, občanom, učencem in varovancem oziroma njihovim staršem.

Pečat iz drugega odstavka tega člena uporablja zavod za žigovanje predvsem finančne in knjigovodske dokumentacije.

8. člen

Ravnatelj zavoda sprejme sklep, v katerem določi število posameznih pečatov, njihovo hrambo in uporabo, delavce, ki so zanje odgovorni ter način varovanja in uničevanja pečatov.

3. Zastopanje, predstavljanje in podpisovanje**9. člen**

Zavod zastopa in predstavlja ravnatelj.

Ravnatelj zavoda zastopa in predstavlja zavod brez omejitev.

Med začasno odsotnostjo nadomešča ravnatelja njegov pomočnik ali delavec zavoda, ki ga za nadomeščanje pooblasti ravnatelj. Pomočnik ravnatelja ali pooblaščen delavec zavoda ima v času nadomeščanja vsa pooblastila ravnatelja.

Ravnatelj lahko za zastopanje ali predstavljanje zavoda v posameznih zadevah pooblasti druge osebe.

10. člen

Za zavod podpisujejo ravnatelj in delavci, ki so pooblaščen za zastopanje, vsak v mejah pooblastil in poslov, ki jih opravljajo.

V odnosih z banko in Agencijo za plačilni promet, nadziranje in informiranje podpisujejo za zavod ravnatelj, računovodja, podpisniki z deponiranimi podpisi pri Agenciji RS

za plačilni promet, nadziranje in informiranje, ki jih določi ravnatelj.

Ravnatelj z odločbo določi delavce zavoda, ki so pooblaščen, da podpisujejo za zavod v odnosih, ki niso navedeni v tem odloku.

4. Območje zadovoljevanja vzgojno-izobraževalnih in vzgojno-varstvenih potreb

11. člen

Zavod s svojo dejavnostjo zadovoljuje potrebe po osnovnošolskem izobraževanju ter vzgoji in varstvu otrok na področju Občine Vransko in Občine Tabor v okviru dveh šolskih okolišev. V šolski okoliš Občine Vransko spadajo naslednja naselja:

– Brode, Čeplje, Čreta, Jeronim, Limovce, Ločica pri Vranskem, Prapreče, Prekopa, Selo pri Vranskem, Stopnik, Tešova, Vologa, Vransko, Zahomce, Zajasovnik–del, Zaplanina.

V šolski okoliš Občine Tabor spadajo naselja:

– Črni Vrh, Kapla, Loke, Miklavž pri Taboru, Ojstriška vas, Pondor, Tabor.

Ravnatelj je dolžan smotrno in gospodarno oblikovati oddelke za celotno območje šolskega okoliša obeh občin. S tem, da otroci iz šolskega okoliša Občine Tabor obiskujejo od 1. do 4. razreda na podružnični osnovni šoli Tabor.

Vpisovanje otrok v osnovno šolo za šolski okoliš Občine Vransko je na OŠ Vransko, za šolski okoliš Občine Tabor je na POŠ Tabor.

III. DEJAVNOSTI ZAVODA

12. člen

Zavod je ustanovljen za opravljanje javne službe, katere izvajanje je v javnem interesu in v tem okviru opravlja naslednje dejavnosti:

- M/80.102 – Osnovnošolsko in splošno izobraževanje;
- M/80.101 – Dejavnost vrtcev in predšolsko izobraževanje,
- vzgoja v vrtcih za otroke z motnjami v razvoju;
- M/80.400 – Izobraževanje odraslih;
- H/55.510 – Storitve menz;
- H/55.520 – Priprava in dostava hrane;
- R/74/832 – Fotokopiranje in razmnoževanje.

13. člen

Zavod izvaja javnoveljavni vzgojno-izobraževalni program za predšolske in soloobvezne otroke, ki je sprejet na način in po postopku, določenem z zakonom.

Zavod načrtuje dejavnosti in naloge iz prejšnjega člena za vsako šolsko leto v letnem delovnem načrtu. Letni delovni načrt sprejema svet zavoda po postopku, določenem z zakonom in tem odlokom.

Zavod poleg z zakonom določenih sestavin letnega delovnega načrta v njem določi tudi obseg in izvedbo dodatnega oziroma nadstandardnega programa vzgojno-izobraževalnega dela ter tiste družbene aktivnosti in dejavnosti, ki so v interesu same lokalne skupnosti, in ki se financirajo s prispevki staršev oziroma iz sredstev ustanoviteljic.

Ob sprejemu letnega delovnega načrta, svet zavoda sprejme finančni načrt za izvedbo dejavnosti ter nalog, določenih z letnim delovnim načrtom.

K delu letnega delovnega načrta, ki se nanaša na izvedbo dodatnega oziroma nadstandardnega programa si

mora svet zavoda pred sprejemom pridobiti predhodno mnenje ustanoviteljic in soglasje sveta staršev.

Za mnenje iz prejšnjega odstavka, ki se mora nanašati na vsebino dela, kakor tudi na višino sredstev, ki bo potrebna za izvedbo posameznih aktivnosti iz programa, mora zavod zaprositi najkasneje do 1. 10. za tekoče šolsko leto.

V primeru, da ustanoviteljici oziroma svet staršev ne soglašajo s predlogom letnega delovnega načrta iz prejšnjega odstavka v 15 dneh od dneva zaprosila za mnenje, zavod in ustanoviteljici oziroma svet staršev v 15 dneh uskladijo predlog tega dela letnega delovnega načrta.

14. člen

Zavod opravlja svojo dejavnost tako, da zagotavlja vzgojo in varstvo predšolskih otrok in osemrazredno osnovno šolo, in sicer tako, da izvaja:

- v matični osnovni šoli Vransko osnovnošolsko izobraževalno dejavnost od 1. do 8. razreda,
- v podružnici OŠ Tabor osnovnošolsko izobraževalno dejavnost od 1. do 4. razreda,
- v enoti vrtec Vransko in vrtec Tabor vzgojno-varstveno dejavnost za predšolske otroke.

Vrtec lahko organizira tudi dnevno varstvo otrok, tudi v varstvenih družinah.

15. člen

Zavod ne sme začeti opravljati nove dejavnosti ali spremeniti pogojev za opravljanje dejavnosti, dokler ustanoviteljici ne dasta soglasja in dokler pristojni organ ne izda odločbe, da so izpolnjeni pogoji, predpisani za opravljanje dejavnosti glede tehnične opremljenosti in varstva pri delu ter drugi predpisani pogoji.

Za nove dejavnosti ne štejejo druge dejavnosti, ki jih opravlja zavod v manjšem obsegu, s katerim dopolnjuje in boljša ponudbo vzgojno-izobraževalnega in vzgojno-varstvenega dela, ali s katerim prispeva k popolnejšemu izkoriščanju zmogljivosti, ki se uporabljajo za opravljanje vpisanih registriranih dejavnosti.

16. člen

Zavod lahko sklepa pogodbe in opravlja druge pravne posle samo v okviru dejavnosti, ki je vpisana v sodni register.

IV. ORGANI ZAVODA

17. člen

Zavod ima naslednje organe:

- svet zavoda;
- ravnatelj zavoda;
- strokovni organi;
- svet staršev.

Zavod ima lahko tudi druge organe, katerih delovno področje, sestava in način izvolitve oziroma imenovanja je določena v pravilih zavoda.

1. Svet zavoda

18. člen

Zavod upravlja svet zavoda, ki ga sestavljajo predstavniki ustanoviteljic, predstavniki delavcev zavoda in predstavniki staršev.

Svet zavoda šteje enajst članov, ki jih sestavljajo:

- trije predstavniki ustanoviteljic;
- pet predstavnikov delavcev zavoda;
- trije predstavniki staršev.

Predstavnike ustanoviteljic imenuje občinski svet posamezne občine, izmed delavcev občinske uprave ali občinskih organov ter občanov posameznih naselij šolskega oziroma vzgojno-varstvenega okoliša

- iz Občine Vransko dva predstavnika;
- iz Občine Tabor en predstavnik.

Predstavnike delavcev izvolijo delavci zavoda neposredno na tajnih volitvah, po postopku in načinu, kot ga določa zakon in ta odlok. Predstavnike delavcev zavoda se voli:

- iz enote na Vranskem dva člana;
- iz enote v Taboru en član;
- iz vrtca na Vranskem en član;
- iz vrtca v Taboru en član.

Predstavnike staršev volijo starši na svetu staršev, in sicer:

- izmed staršev, katerih otroci obiskujejo

OŠ Vransko en predstavnik;

- izmed staršev, katerih otroci

obiskujejo POŠ Tabor en predstavnik;

- izmed staršev, katerih otroci

obiskujejo vrtec Vransko in vrtec Tabor en predstavnik.

Delavci zavoda ne morejo biti istočasno predstavniki ustanoviteljic in staršev v svetu zavoda.

Člani sveta zavoda izmed sebe izvolijo na konstitutivni seji predsednika in namestnika predsednika sveta zavoda.

Svet zavoda odloča z večino glasov vseh članov.

Mandat članov sveta zavoda traja 4 leta. Za člana sveta je ista oseba lahko izvoljena le dvakrat zaporedoma.

Mandat staršev v svetu zavoda je vezan na čas, dokler ima njihov otrok status učenca šole.

19. člen

Svet zavoda ima poleg nalog in pristojnosti, določenih v 48. členu zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96, 23/96), še naslednje naloge in pristojnosti:

- sprejema pravila in druge splošne akte zavoda, ki jih določa ta odlok ali drug splošni akt zavoda;
- predlaga ustanoviteljicama spremembo ali razširitev dejavnosti;
- razpisuje volitve predstavnikov delavcev v svet zavoda;
- sprejema program razreševanja presežnih delavcev;
- v soglasju z ustanoviteljicama odloča o najemanju kreditov;
- odloča v soglasju z ustanoviteljicama o povezovanju v skupnost zavodov za opravljanje skupnih administrativnih in računovodskih nalog in za opravljanje drugih skupnih del;
- določa finančni načrt in sprejema zaključne ter periodične račune (računovodske izkaze);
- spremlja poslovanje zavoda in najmanj dvakrat letno (polletno in ob zaključnem računu) obravnava poročilo o finančnem poslovanju zavoda ter sprejema ustrezne sklepe v zvezi s poslovanjem;
- najmanj enkrat letno obravnava sodelovanje zavoda z ustanoviteljicama, ustanoviteljici obvešča o svojih ugotovitvah ter mu posreduje morebitne pobude in predloge v zvezi z delovanjem zavoda;
- oblikuje mnenje k predlogu za oblikovanje ekonomske cene;
- na predlog sveta staršev oziroma ustanoviteljic sprejema nad standardne programe oziroma dodatne dejavnosti zavoda, ki se ne financirajo iz državnega proračuna;
- opravlja druge z zakonom ter drugimi splošnimi akti zavoda določene naloge.

a) Postopek izvolitve predstavnikov delavcev v svet zavoda

20. člen

Svet zavoda razpiše volitve predstavnikov delavcev v svet zavoda s sklepom največ 90 in najmanj 60 dni pred iztekom mandatne dobe. Volitve se opravijo najkasneje 15 dni pred potekom mandata svetu zavoda.

S sklepom o razpisu volitev mora biti določen dan volitev in število članov sveta, ki se volijo (iz posameznih enot zavoda). Sklep o razpisu volitev se mora javno objaviti v zavodu. S sklepom o razpisu volitev se imenuje volilna komisija, ki jo sestavljajo predsednik, njegov namestnik in dva člana ter njuna namestnika. Član volilne komisije oziroma njegov namestnik ne more biti kandidat za predstavnika delavcev v svetu in mora imeti aktivno volilno pravico. Volilno komisijo se imenuje za dobo štirih let.

21. člen

V svet zavoda imajo pravico voliti in biti izvoljeni vsi delavci razen ravnatelja in pomočnik ravnatelja.

Pravico predlagati kandidata za člane sveta zavoda imajo najmanj trije delavci zavoda z aktivno volilno pravico in reprezentativni sindikat. Predlogi kandidatov za svet zavoda, ki se predložijo volilni komisiji najkasneje 21. dan po dnevu razpisa volitev, morajo biti pisni s podpisami vseh predlagateljev in s priloženimi pisnimi soglasji h kandidaturi vseh predlaganih kandidatov.

Kandidati za predstavnike delavcev v svetu zavoda morajo imeti pasivno volilno pravico. Kandidate za predstavnike delavcev v svetu zavoda predlagajo po enotah zavoda.

22. člen

Glasovanje na volišču vodi volilna komisija.

Volitve morajo biti organizirane tako, da je zagotovljena tajnost glasovanja. Volilna komisija lahko določi, da se za delavce, ki bodo odsotni na dan volitev, zagotovi možnost predčasnih volitev.

Voli se z glasovnicami osebno. Vsak delavec ima en glas. Na glasovnici se navedejo imena kandidatov po abecednem redu priimkov z navedbo koliko kandidatov se voli izmed kandidatov posamezne šole in vrtca. Voli se tako, da se obkrožijo zaporedne številke pred imeni tistih kandidatov, za katere se želi glasovati.

Neizpolnjena glasovnica in glasovnica, na kateri ni mogoče ugotoviti volje volivca, sta neveljavni. Neveljavna je tudi glasovnica, če je volivec glasoval za več kandidatov posamezne šole ali vrtca, kot jih je potrebno izvoliti.

Volitve so veljavne, če se jih je udeležila več kot polovica delavcev zavoda z aktivno volilno pravico.

Zavod lahko volitve podrobneje opredeli v pravilih zavoda.

23. člen

Za člane sveta zavoda je izvoljenih toliko kandidatov, kot je predstavnikov delavcev v svetu zavoda iz šol in vrtca. Izvoljeni so tisti kandidati, ki so dobili največje število glasov. Če sta dva kandidata iz šole (matične ali podružnične) dobila enako število glasov, se glasovanje izvede ponovno.

O poteku volitev na voliščih se piše zapisnik, volilna komisija pa izdela poročilo o rezultatih volitev, ki ga objavi v roku pet dni od dneva izvedbe glasovanja.

b) *Odpoklic predstavnikov delavcev v svetu zavoda*

24. člen

Postopek za odpoklic predstavnika delavcev v svetu zavoda se začne na podlagi pisne zahteve najmanj 10% delavcev zavoda z aktivno volilno pravico oziroma na zahtevo sindikata, če gre za člana sveta, ki ga je kandidiral sindikat.

Zahtevi za odpoklic, ki jo predložijo delavci, morajo biti priloženi podpisi delavcev, ki predlagajo odpoklic.

Zahtevke za odpoklic mora vsebovati razloge za odpoklic.

Zahteva se predloži volilni komisiji, ki preveri formalno pravilnost zahteve, ne da bi presojal razloge za odpoklic.

Če volilna komisija ne zavrne zahteve za odpoklic, v tridesetih dneh razpiše glasovanje o odpoklicu predstavnika delavcev v svetu zavoda in določi dan glasovanja.

Predstavniki delavcev v svetu zavoda je odpoklican, če je za odpoklic glasovala večina delavcev zavoda, ki imajo aktivno volilno pravico v času glasovanja o odpoklicu.

Za izvedbo glasovanja o odpoklicu predstavnika delavcev v svetu zavoda se smiselno uporabljajo določbe tega odloka in zakona o volitvah predstavnikov delavcev v svet zavoda.

25. člen

Za volitve in odpoklic predstavnikov delavcev v svet zavoda se, dokler ne bo sprejet zakon, ki bo urejal sodelovanje delavcev pri upravljanju zavodov, uporabljajo v zadevah, ki jih ne ureja ta odlok, določbe zakona o sodelovanju delavcev v upravljanju.

2. Ravnatelj

26. člen

Pedagoški vodja in poslovodni organ zavoda je ravnatelj.

Ravnatelj organizira in vodi delo in poslovanje zavoda, predstavlja in zastopa zavod in je odgovoren za zakonitost dela zavoda.

Ravnatelj skrbi za pogoje dela organov zavoda ter jim v skladu z njihovimi pooblastili zagotavlja ustrezno strokovno pomoč ter informacije, ki jih ti organi potrebujejo pri sprejemanju odločitev.

Ravnatelj opravlja naslednje naloge:

- organizira, načrtuje in vodi delo zavoda;
- pripravlja program razvoja zavoda;
- pripravlja predlog letnega delovnega načrta in odgovarja za njegovo izvedbo;
- odgovarja za uresničevanje pravic otrok in dolžnosti učencev;
- vodi delo učiteljskega in vzgojiteljskega zbora;
- oblikuje predlog nad standardnih programov;
- spodbuja strokovno izobraževanje in izpopolnjevanje strokovnih delavcev;
- organizira mentorstvo za pripravnike;
- prisostvuje pri vzgojno-izobraževalnem delu učiteljev in vzgojiteljev, spremlja njihovo delo in jim svetuje;
- predlaga napredovanja strokovnih delavcev v nazive in odloča o napredovanju v plačilne razrede;
- spremlja delo svetovalne službe;
- skrbi za sodelovanje zavoda s starši (roditeljski sestanki, govorilne ure in druge oblike sodelovanja);
- obvešča starše o delu zavoda in spremembah pravic otrok in obveznostih učencev;
- odloča o vzgojnih ukrepih;

- določa sistemizacijo delovnih mest;
- odloča o sklepanju delovnih razmerij in o disciplinski odgovornosti delavcev;
- imenuje in razrešuje svojega pomočnika in vodje podružničnih šol oziroma vrtca;
- skrbi za sodelovanje zavoda s šolsko in predšolsko zdravstveno službo in je odgovoren za učni uspeh učencev;
- opravlja druge naloge v skladu z zakoni in drugimi predpisi.

27. člen

Za ravnatelja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje za učitelja ali za svetovalnega delavca v zavodu, ima najmanj pet let delovnih izkušenj v vzgoji in izobraževanju ter ima naziv svetnik ali svetovalec oziroma najmanj pet let naziv mentor in opravljen ravnateljski izpit.

Ravnatelja imenuje in razrešuje svet zavoda s tem, da predhodno pridobi soglasje Ministrstva za šolstvo in šport Republike Slovenije. Mandat ravnatelja traja štiri leta.

Svet zavoda si mora pred imenovanjem ali razrešitvijo ravnatelja pridobiti mnenje učiteljskega zbora in mnenje ustanoviteljic.

Učiteljski zbor o mnenju za imenovanje ravnatelja glasuje tajno.

Če učiteljski zbor ali ustanoviteljici ne dajo mnenja v roku 20 dni od dneva, ko je bila zanj zaprosena, lahko svet zavoda imenuje ravnatelja brez tega mnenja.

28. člen

Če ravnatelju predčasno preneha mandat oziroma če nihče izmed prijavljenih kandidatov ni imenovan, svet zavoda imenuje vršilca dolžnosti ravnatelja izmed strokovnih delavcev zavoda oziroma izmed prijavljenih kandidatov, vendar največ za eno leto.

Če v 60 dneh po prenehanju mandata ravnatelju svet zavoda ne imenuje niti ravnatelja niti vršilca dolžnosti ravnatelja, imenuje vršilca dolžnosti ravnatelja v naslednjih osmih dneh minister.

a) *Pomočnik ravnatelja*

29. člen

Zavod ima pomočnika ravnatelja.

Za pomočnika ravnatelja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje za ravnatelja, razen šole za ravnatelja oziroma ravnateljskega izpita.

Pomočnik ravnatelja se imenuje na podlagi s tajnim glasovanjem pridobljenega mnenja učiteljskega zbora.

Pomočnik ravnatelja opravlja naloge, ki mu jih določi ravnatelj in naloge, ki so opisane v aktu o sistemizaciji.

b) *Vodja enote vrtca na Vranskem in v Taboru ter podružnične šole v Taboru*

30. člen

Enota vrtca na Vranskem in v Taboru ter podružnična osnovna šola imajo vodje enot.

Za vodjo enote šole oziroma vrtca je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje za učitelja oziroma vzgojitelja in ima najmanj pet let naziv mentor.

Vodjo enote podružnične osnovne šole in vrtca imenuje in razrešuje ravnatelj izmed delavcev enote šole oziroma vrtca na podlagi predhodnega mnenja občine kjer se enota nahaja.

Vodja enote šole oziroma vrtca opravlja poleg dela učitelja oziroma vzgojitelja tudi organizacijske naloge v enoti

in druge naloge, ki jih določi ravnatelj z opisom delovnega mesta vodje enote v aktu o sistemizaciji delovnih mest in za katere ga pisno pooblasti.

3. Strokovni organi

31. člen

Strokovni organi v zavodu so učiteljski zbor, oddelčni učiteljski zbor, razrednik in strokovni aktivni.

Strokovna organa v vrtcu sta vzgojiteljski zbor in strokovni aktiv vzgojiteljev.

32. člen

Učiteljski oziroma vzgojiteljski zbor sestavljajo strokovni delavci zavoda.

Učiteljski oziroma vzgojiteljski zbor ima naslednje pristojnosti:

- obravnava in odloča o strokovnih vprašanih povezanih z vzgojno-izobraževalnim delom;
- daje mnenje o letnem delovnem načrtu;
- predlaga uvedbo nadstandardnih in drugih programov ter dejavnosti;
- odloča o posodobitvah programov vzgoje in izobraževanja in njihovi izvedbi v skladu s predpisi;
- daje mnenje o predlogu za imenovanje ravnatelja in pomočnika ravnatelja;
- odloča o vzgojnih ukrepih;
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

33. člen

Oddelčni učiteljski zbor sestavljajo strokovni delavci, ki opravljajo vzgojno-izobraževalno delo v posameznem oddelku.

Oddelčni učiteljski zbor ima naslednje pristojnosti:

- obravnava vzgojno-izobraževalno problematiko v oddelku;
- oblikuje program dela z nadarjenimi učenci in tistimi, ki težje napredujejo;
- odloča o vzgojnih ukrepih in
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

34. člen

Razrednik vodi delo oddelčnega učiteljskega zbora, analizira vzgojne in učne rezultate oddelka, skrbi za reševanje vzgojnih in učnih problemov posameznih učencev, sodeluje s starši in šolsko svetovalno službo, odloča o vzgojnih ukrepih ter opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

35. člen

Strokovne aktivne sestavljajo učitelji istega predmeta oziroma predmetnih področij.

Strokovni aktivni obravnavajo problematiko predmeta oziroma predmetnega področja, usklajujejo merila za ocenjevanje, dajejo učiteljskemu zboru predloge za izboljšanje vzgojno-izobraževalnega dela, obravnavajo pripombe staršev in učencev ter opravljajo druge strokovne naloge, določene z letnim delovnim načrtom.

36. člen

Strokovne aktivne v vrtcu sestavljajo vzgojitelji in pomočniki vzgojiteljev.

Strokovni aktivni v vrtcu obravnavajo vzgojno delo, dajejo vzgojiteljskemu zboru predloge za izboljšanje vzgojnega dela, obravnavajo pripombe staršev ter opravljajo druge strokovne naloge, določene z letnim delovnim načrtom.

4. Svet staršev šole in svet staršev vrtca

37. člen

Za organizirano uresničevanje interesa se v zavodu oblikujeta svet staršev šole in svet staršev vrtca.

Svet staršev šole in svet staršev vrtca sta sestavljena tako, da ima v njem vsak oddelek šole oziroma vrtca po enega predstavnika, ki ga starši izvolijo na roditeljskem sestanku oddelka.

Prvi sklic sveta staršev opravi ravnatelj.

38. člen

Svet staršev ima predvsem naslednje pristojnosti:

- predlaga nadstandardne programe;
- daje soglasje k predlogu ravnatelja o nadstandardnih storitvah;
- daje mnenje o predlogu programa razvoja šole oziroma vrtca in o letnem delovnem načrtu;
- razpravlja o poročilih ravnatelja o vzgojno-izobraževalnem delu;
- razpisuje volitve in voli predstavnike staršev v svet zavoda;
- sprejema finančno poročilo o višini prihodkov, pridobljenih s prispevki staršev, ter o višini stroškov v zvezi z izvajanjem nad standardnega programa, ki se financira iz prispevkov staršev;
- sprejema sklepe v zvezi z ugotovitvami iz prejšnje alineje in o ugotovitvah poroča svetu šole;
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

c) Postopek izvolitve predstavnikov staršev v svet zavoda

39. člen

Svet staršev razpiše volitve predstavnikov staršev v svet zavoda s sklepom največ 90 in najmanj 60 dni pred iztekom mandatne dobe. Volitve se opravijo najkasneje 15 dni pred potekom mandata svetu zavoda.

S sklepom o razpisu volitev mora biti določen dan volitev in število članov, ki se volijo v svet zavoda (iz posameznih enot zavoda). S sklepom o razpisu volitev se mora seznaniti vse starše. Izmed članov sveta staršev se imenuje volilna komisija, ki jo sestavljajo predsednik, njegov namestnik in dva člana ter njuna namestnika. Član volilne komisije oziroma njegov namestnik ne more biti kandidat za predstavnika staršev v svetu zavoda in mora imeti aktivno volilno pravico. Volilno komisijo se imenuje za dobo štirih let.

40. člen

Predstavniki staršev v svetu zavoda je lahko vsak od staršev ne glede na to ali je član sveta staršev ali ne, le da je njegov otrok na dan razpisa volitev vključen v program zavoda.

Pravico predlagati kandidata za člane sveta zavoda imajo najmanj trije starši, izmed vseh staršev katerih otroci so vključeni v program zavoda in imajo aktivno volilno pravico.

Predlogi kandidatov za svet zavoda, ki se predložijo volilni komisiji najkasneje trideseti dan po dnevu razpisa volitev, morajo biti pisni s podpisi vseh predlagateljev in s priloženimi pisnimi soglasji h kandidaturi vseh predlaganih kandidatov.

Kandidati za predstavnike staršev v svetu zavoda morajo imeti pasivno volilno pravico. Kandidate za predstavnike delavcev v svetu zavoda predlagajo po enotah zavoda.

Mandat staršev v svetu staršev je vezan na status otroka kot učenca vključenega v ta zavod.

41. člen

Glasovanje na volišču vodi volilna komisija.

Volitve morajo biti organizirane tako, da je zagotovljena tajnost glasovanja. Volilna komisija lahko določi, da se za člane sveta staršev, ki bodo odsotni na dan volitev, zagotovi možnost predčasnih volitev.

Voli se z glasovnicami osebno. Vsak od članov sveta staršev ima en glas. Na glasovnici se navedejo imena kandidatov po abecednem redu priimkov z navedbo koliko kandidatov se voli izmed kandidatov posamezne šole in vrtca. Voli se tako, da se obkrožijo zaporedne številke pred imeni tistih kandidatov, za katere se želi glasovati.

Neizpolnjena glasovnica in glasovnica, na kateri ni mogoče ugotoviti volje volivca, sta neveljavni. Neveljavna je tudi glasovnica, če je volivec glasoval za več kandidatov posamezne šole ali vrtca, kot jih je potrebno izvoliti.

Volitve so veljavne, če se jih je udeležila več kot polovica članov sveta staršev z aktivno volilno pravico.

Zavod lahko volitve podrobneje opredeli v pravilih sveta staršev.

42. člen

Za člane staršev v svet zavoda je izvoljenih toliko kandidatov, kot je predstavnikov staršev v svetu zavoda iz šol in vrtca. Izvoljeni so tisti kandidati, ki so dobili največje število glasov za posamezno enoto zavoda. Če sta dva kandidata iz šole (matične ali podružnične) dobila enako število glasov, je izvoljen tisti, ki ga določi žreb.

O poteku volitev na voliščih se piše zapisnik, volilna komisija pa izdela poročilo o rezultatih volitev, ki ga objavi v roku 5 dni od dneva izvedbe glasovanja.

č) Odpoklic predstavnikov staršev v svetu zavoda

43. člen

Postopek za odpoklic predstavnika delavcev v svetu zavoda se začne na podlagi pisne zahteve najmanj 10% staršev z aktivno volilno pravico oziroma na zahtevo sveta staršev, če gre za člana sveta staršev, ki ga je ta kandidiral.

Zahtevi za odpoklic, ki jo predložijo delavci, morajo biti priloženi podpisi staršev, ki predlagajo odpoklic.

Zahtevek za odpoklic mora vsebovati razloge za odpoklic.

Zahteva se predloži volilni komisiji sveta staršev, ki preveri formalno pravilnost zahteve, ne da bi presojal razloge za odpoklic.

Če volilna komisija ne zavrne zahteve za odpoklic, v 30 dneh razpiše glasovanje o odpoklicu predstavnika staršev v svetu zavoda in določi dan glasovanja.

Predstavniki staršev v svetu zavoda je odpoklican, če je za odpoklic glasovala večina članov sveta staršev, ki imajo aktivno volilno pravico v času glasovanja o odpoklicu.

Za izvedbo glasovanja o odpoklicu predstavnika staršev v svetu zavoda se smiselno uporabljajo določbe tega odloka.

5. Svetovalna služba in knjižnica

44. člen

Zavod zagotovi v skladu z normativi in standardi svetovalno službo, ki svetuje učencem, otrokom in staršem ter sodeluje z učitelji, vzgojitelji in vodstvom šole pri opravljanju vzgojno-izobraževalnega dela in poklicnega svetovanja ter nadaljnjega razvoja zavoda.

Pri opravljanju poklicnega svetovanja se svetovalna služba povezuje z Republiškim zavodom za zaposlovanje.

45. člen

Zavod ima knjižnico, ki zbira knjižnično gradivo, katerega strokovno obdeluje, hrani in izposoja ter opravlja informacijsko-dokumentacijsko delo v okviru izvajanja vzgojno-izobraževalnega dela v zavodu.

Zavod ustanovi učbeniški sklad, čigar upravljanje določi minister.

V. ZAPOSLENI V ZAVODU

46. člen

Vzgojno-izobraževalno in drugo strokovno delo v zavodu opravljajo učitelji, svetovalni delavci, knjižničarji in drugi strokovni delavci, ki z njimi sodelujejo pri izvajanju strokovnih nalog, potrebnih za nemoteno delovanje zavoda (v nadaljnjem besedilu: strokovni delavci).

Strokovni delavci izvajajo vzgojno-izobraževalno delo v skladu z zakonom in javnoveljavnimi programi tako, da zagotavljajo objektivnost, kritičnost in pluralnost ter so pri tem strokovno avtonomni.

Strokovni delavci morajo obvladati slovenski knjižni jezik, imeti ustrezno izobrazbo, določeno z zakonom in drugimi predpisi ter opravljen strokovni izpit v skladu z zakonom.

Znanje slovenskega knjižnega jezika se preverja pri strokovnem izpitu. Pri učiteljih, ki niso diplomirali na slovenskih univerzah, se znanje slovenskega knjižnega jezika preverja ob prvi namestitvi.

Smer strokovne izobrazbe za strokovne delavce, v primerih ko to določa zakon, pa tudi stopnja izobrazbe, določi minister potem, ko si je pridobil mnenje pristojnega strokovnega sveta.

Strokovna, administrativna, tehnična in druga dela opravljajo delavci, določeni s sistemizacijo delovnih mest. Delavci iz prejšnjega odstavka morajo imeti izobrazbo, določeno s sistemizacijo delovnih mest in morajo obvladati slovenski jezik.

47. člen

Delovna razmerja, udeležba delavcev pri upravljanju in uresničevanju sindikalnih pravic delavcev v zavodu, zavod uredi v skladu z zakonom in kolektivno pogodbo, ter z zakonom o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja v svojem splošnem aktu.

Prosta delovna mesta strokovnih in drugih delavcev v zavodu se prijavijo na podlagi sistemizacije delovnih mest. Sistemizacijo delovnih mest določi na podlagi normativov in standardov ravnatelj v soglasju s šolsko upravo na območju katere ima zavod sedež.

Zavod si mora pred prijavo prostega delovnega mesta pridobiti soglasje ministra.

VI. VIRI, NAČINI IN POGOJI PRIDOBIVANJA SREDSTEV ZA DELO ZAVODA

48. člen

Ustanoviteljici in država zagotavlja pogoje za delo zavoda v skladu z zakonom.

Zavod samostojno upravlja s sredstvi, ki so mu dana v posest in jih uporablja s skrbnostjo dobrega gospodarja, ne more pa s pravnimi posli odtujiti nepremičnega premoženja ali le-to obremeniti s stvarnimi ali drugimi bremenami brez soglasja ustanoviteljic.

49. člen

Zavod pridobiva sredstva za delo iz javnih sredstev (državnega proračuna), sredstev ustanoviteljic, prispevkov učencev, plačil staršev za storitve v predšolski vzgoji, sredstev od prodaje storitev in izdelkov ter dotacij, prispevkov sponzorjev ter iz drugih virov.

Presežek prihodkov nad odhodki, ki jih zavod pridobi s prodajo izdelkov oziroma storitev, ustvarjenih z opravljanjem vzgoje in izobraževanja oziroma z opravljanjem drugih dejavnosti v skladu s tem odlokom, se uporablja za plačilo materialnih stroškov, investicijsko vzdrževanje in investicije.

Zavod lahko po predhodnem soglasju ustanoviteljic, sredstva iz prejšnjega odstavka tega člena uporabi za plače, pri čemer ne sme pri delu sredstev upoštevati plačil ali doplačil za storitve, ki se financirajo ali sofinancirajo iz javnih sredstev in sodijo v okvir javne službe.

Zavod oddaja šolske prostore v najem v soglasju z ustanoviteljicama. Pogodbo o najemu podpiše ravnatelj zavoda, pooblaščen predstavnik ustanoviteljic in najemnik prostorov.

Sredstva pridobljena z oddajo prostorov, mora zavod uporabljati za plačilo materialnih stroškov in investicijsko vzdrževanje ter investicije za oddane prostore oziroma šolski prostor.

Merila za delitev presežka prihodkov nad odhodki v zavodu določi minister oziroma ustanoviteljici.

Primanjkljaj prihodkov, ki v zavodu nastane pri izvajanju medsebojno dogovorjenega programa iz osnovnih dejavnosti, upoštevajoč dogovorjena merila, kriterije ter normative in standarde, ki veljajo za področje dejavnosti zavoda, krijeta ustanoviteljici oziroma država.

50. člen

Za nadstandardne storitve lahko zavod pridobiva sredstva tudi z dotacijami, sponzorstvom, prispevki staršev in drugimi viri določenimi z zakonom.

Zavod lahko ustanovi skupen šolski sklad (za POŠ Tabor in enoti vrtca se sklad vodi ločeno), iz katerega se financirajo dejavnosti posameznega razreda oziroma oddelka ali starostne skupine vrtca, ki niso sestavina izobraževalnega programa ali dejavnosti vrtca oziroma se ne financirajo iz javnih sredstev za nakup nadstandardne opreme, za zviševanje standardnega pouka, vzgoje in varstva ipd..

Sklad iz prejšnjega odstavka pridobiva sredstva iz prispevkov staršev, dotacij, zapuščin in iz drugih virov.

Sklad upravlja upravni odbor, ki ima predsednika in šest članov, od katerih so trije predstavniki zavoda, ostali člani pa predstavniki sveta staršev šole in sveta staršev vrtca.

Svet staršev imenuje člane upravnega odbora in predsednika s tem, da predstavnike zavoda predlaga svet zavoda.

Za delovanje sklada upravni odbor lahko sprejme pravila.

VII. PRAVICA, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI ZAVODA V PRAVNEM PROMETU

51. člen

Zavod nastopa v pravnem prometu v svojem imenu in za svoj račun.

Zavod odgovarja za svoje obveznosti s sredstvi, s katerimi razpolaga.

Ustanoviteljici odgovarjata za obveznosti zavoda do višine sredstev, ki jih zavodu zagotavlja za njegovo delovanje v skladu s predpisi in svojim proračunom.

VIII. MEDSEBOJNE PRAVICE, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI OBČINE VRANSKO IN OBČINE TABOR, KI NASTOPATA KOT USTANOVITELJICI ZAVODA

52. člen

Medsebojne pravice in obveznosti med Občino Vransko in Občino Tabor kot ustanoviteljicama vzgojno-izobraževalnega zavoda so določene s posebno pogodbo o medsebojnih pravicah, obveznostih in odgovornostih v zvezi z ustanovitvijo javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda »Osnovna šola Vransko–Tabor«.

IX. MEDSEBOJNE PRAVICE IN OBVEZNOSTI MED USTANOVITELJICAMA IN ZAVODOM

53. člen

Ustanoviteljici izvajata ustanoviteljske pravice in obveznosti v skladu s tem odlokom in drugimi predpisi ter v tem okviru zlasti:

- zagotavlja sredstva in pogoje za delo zavoda;
- daje mnenje k imenovanju ravnatelja zavoda;
- daje predhodno soglasje k letnemu delovnemu načrtu zavoda v delu, ki se nanaša na izvedbo dodatnega oziroma nadstandardnega programa, sprejema namembnost porabe sredstev;
- daje soglasje k porabi presežka prihodkov nad odhodki sredstev v skladu z zakonom in tem odlokom;
- opravlja druge obveznosti in pravice v skladu s tem odlokom in drugimi predpisi.

Zavod izvaja svoje pravice in obveznosti v skladu s predpisi in tem odlokom ter v tem okviru zlasti:

- daje predlog letnega delovnega načrta zavoda v delu, ki se nanaša na izvedbo dodatnega oziroma nadstandardnega programa, v predhodno soglasje ustanoviteljic,
- najmanj enkrat letno poroča ustanoviteljicama o izvajanju programa razvoja šole in vrtca ter o izvajanju letnega delovnega načrta zavoda;
- zagotavlja ustanoviteljicama vse podatke, potrebne za spremljanje in financiranje dejavnosti ter statistične namene, zlasti podatke, ki so potrebni za spremljanje namenske porabe sredstev in za ugotovitev presežka prihodkov nad odhodki;
- ustanoviteljicama daje poročilo o višini sredstev, zbranih s prispevki staršev, ter o namenski porabi teh sredstev;
- ustanoviteljicama zagotavlja vse podatke, ki so potrebni za ugotovitev in določitev ekonomske cene vrtca ter daje mnenje k predlogu ekonomske cene vrtca;
- uresničuje druge pravice in obveznosti v skladu s tem odlokom in predpisi.

X. JAVNOST DELA

54. člen

Delo zavoda je javno.

Javnost dela zavoda se zagotavlja s sporočili staršem, novinarjem in drugim predstavnikom javnosti.

Starši, novinarji in drugi predstavniki javnosti ne morejo prisostvovati varstvenemu in vzgojno-izobraževalnemu delu zavoda, razen v primerih, ko je to določeno z zakonom ali drugimi predpisi ali če to dovoli ravnatelj. Javnost obvešča o delu zavoda ravnatelj zavoda ali oseba, ki jo pooblasti.

XI. VAROVANJE POSLOVNE SKRIVNOSTI

55. člen

Ravnatelj in drugi delavci šole morajo varovati listine in podatke, do katerih pridejo oziroma se z njimi seznanijo pri opravljanju vzgojno-izobraževalne dejavnosti in so določeni za poslovno skrivnost tudi po prenehanju delovnega razmerja.

XII. NADZOR

56. člen

Nadzor nad izvajanjem zakonov, drugih predpisov in aktov, ki urejajo organizacijo, financiranje, namensko porabo sredstev in opravljanje dejavnosti vzgoje in izobraževanja v zavodu, izvaja šolska inšpekcija.

Nadzor nad zakonitostjo dela zavoda iz področij, ki niso navedena v prvem odstavku tega člena, izvajajo druge institucije, določene z zakonom.

57. člen

Porabo javnih sredstev v zavodu nadzoruje Računsko sodišče Republike Slovenije.

Gospodarjenje z nepremičninami v lasti ustanoviteljic nadzirata ustanoviteljici ali upravni odbor sklada, če je ustanovljen premoženjski sklad, v katerega so vključene nepremičnine v upravljanju zavoda.

XIII. SPLOŠNI AKTI ZAVODA

58. člen

Zavod ima lahko pravila, s katerimi ureja vprašanja, ki so pomembna za opravljanje dejavnosti in poslovanja zavoda. Pravila sprejme svet zavoda.

Zavod ima lahko tudi druge splošne akte, s katerimi ureja druge zadeve, če tako določa zakon.

Pravila in splošni akti iz drugega odstavka tega člena ne smejo biti v neskladju s tem odlokom.

59. člen

Splošne akte zavoda sprejema svet zavoda razen splošnih aktov za katere je z zakonom izrecno določeno, da jih sprejema ravnatelj.

Razmejitev pristojnosti pri sprejemanju splošnih aktov zavoda se določi s pravili zavoda.

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

60. člen

Zavod mora uskladiti svojo organizacijo in organe zavoda v roku treh mesecev od dneva uveljavitve tega odloka.

61. člen

Zavod je pravni naslednik osnovne šole, ki je vpisana v sodni register pri registrskem sodišču v Celju pod št. 1-5039-00 in prevzame vse pravice in obveznosti te šole.

62. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o ustanovitvi vzgojno-izobraževalnega zavoda OŠ Vransko (Uradni list RS, št. 6-7/97, 49/98, 89/98).

63. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 022/01-2000

Vransko, dne 29. marca 2000.

Župan
Občine Vransko
Franc Sušnik l. r.

Št. 022-1/2000

Tabor, dne 17. aprila 2000.

Županja
Občine Tabor
Vida Slakan l. r.

ŽALEC**2058. Odlok o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Žalec**

Na podlagi 29. in 49. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98), 24., 36. in 76. člena statuta Občine Žalec (Uradni list RS, št. 37/99) in skladno z uredbo o skupnih osnovah in kriterijih za notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest v organih državne uprave (Uradni list RS, št. 24/98, 56/98) je Občinski svet občine Žalec na seji dne 30. 3. 2000 na predlog župana sprejel

O D L O K**o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Žalec**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Odlok določa delovno področje notranjih organizacijskih enot občinske uprave ter urejajo druga vprašanja v zvezi z delovanjem občinske uprave.

2. člen

Občinska uprava opravlja upravne, strokovne in druge naloge v okviru pravic in dolžnosti občine na delovnih področjih, določenih s tem odlokom.

3. člen

Pri opravljanju svojih nalog občinska uprava sodeluje z občinskimi upravami drugih občin, nosilci javnih pooblastil, državnimi organi, zavodi, podjetji ter drugimi organizacijami z izmenjavo mnenj in izkušenj ter podatkov in obvestil ter preko skupnih delovnih teles.

4. člen

Javnost dela občinske uprave se zagotavlja z uradnimi sporočili ter z dajanjem informacij sredstvom javnega obveščanja, novinarskimi konferencami, z udeležbo na konferencah, okroglih mizah in drugih oblikah sodelovanja s predstavniki sredstev javnega obveščanja oziroma na drug ustre-

zen način, ki omogoča javnosti, da se seznanijo z delom občinske uprave.

Uradna sporočila za javnost, informacije, obvestila, pojasnila in druge podatke v smislu prejšnjega odstavka dajejo predstavnikom sredstev javnega obveščanja župan in direktor občinske uprave, po njunem pooblastilu pa lahko tudi predstojniki organov občinske uprave ali drug delavec občinske uprave.

II. ORGANIZACIJA IN DELOVNO PODROČJE OBČINSKE UPRAVE

5. člen

Organizacija občinske uprave je oblikovana tako, da se zagotavlja:

- strokovno, učinkovito in racionalno izvrševanje nalog občinske uprave,
- zakonito, pravočasno in učinkovito uresničevanje pravic, interesov in obveznosti strank in drugih udeležencev v postopkih,
- učinkovito sodelovanje z drugimi organi in institucijami.

6. člen

V občinski upravi se ustanovijo naslednje notranje organizacijske enote:

- oddelek za negospodarske in gospodarske dejavnosti,
- oddelek za varstvo okolja in urejanje prostora,
- oddelek za finance,
- oddelek za premoženje in splošne zadeve.

7. člen

Oddelek za negospodarske in gospodarske dejavnosti je pristojen za:

- izvajanje upravnih, strokovnih, organizacijskih, razvojnih nalog, pripravo aktov, postopkov javnih naročil, izdajanje koncesijskih aktov, programov, finančnih načrtov: s področja izobraževanja, otroškega varstva, kulture, zdravstva socialnega skrbstva, športa, urejanja in vzdrževanja grobišč in drugih negospodarskih in gospodarskih dejavnosti razen komunalne dejavnosti,
- izvajanje upravnih, strokovnih, organizacijskih, razvojnih nalog, priprave aktov, izvajanje postopkov javnih naročil, izdajanje koncesijskih aktov, programov, finančnih načrtov, mnenj, soglasij, predkupne pravice: s področja gospodarskih dejavnosti razen komunalne dejavnosti,
- odločanje o upravnih stvareh iz občinske pristojnosti na prvi stopnji iz pristojnosti oddelka,
- vodenje uradnih in drugih evidenc s področja negospodarstva in gospodarstva,
- opravljanje nalog, ki jih oddelku naloži občinski svet, župan in direktor občinske uprave.

8. člen

Oddelek za varstvo okolja in urejanje prostora je pristojen za:

- izvajanje upravnih, strokovnih, organizacijskih, razvojnih nalog, pripravo aktov, prostorskih aktov, planov, postopkov javnih naročil, koncesijskih aktov, programov, finančnih načrtov: s področja varstva okolja, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, varstva pred požarom, urejanja prostora, stavbnih zemljišč, stanovanjskega gospodarstva, gospodarskih javnih služb s področja komunalnih dejavnosti in dejavnosti prometa in zvez, ki se nanašajo na kategorizacijo, vzdrževanje, upravljanje, nadzorstvo, evidence,

financiranje, prometno signalizacijo in ureditev cest ter občinsko redarstvo,

- opravljanje nadzorstva nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov s katerimi občina ureja zadeve iz svoje pristojnosti,
- koordiniranje dela s krajevnimi skupnostmi,
- odločanje o upravnih stvareh iz občinske pristojnosti na prvi stopnji iz pristojnosti oddelka,
- vodenje uradnih in drugih evidenc na področju rabe prostora in posegih v prostor,
- opravljanje nalog, ki jih oddelku naloži občinski svet, župan in direktor občinske uprave.

9. člen

Oddelek za finance je pristojen za:

- pripravljane proračuna, zaključnega računa in premoženjske bilance občine,
- vodenje poslovnih knjig, izdelavo letnih poročil in računovodskih izkazov,
- izvajanje postopka zadolževanja občine,
- predlaganje izterjave taks in drugih dajatev,
- opravljanje popisa sredstev in obveznosti do virov sredstev,
- pripravo dokumentacije za računsko sodišče in nadzorni odbor občine,
- opravljanje nalog, ki jih oddelku naloži občinski svet, župan in direktor občinske uprave.

10. člen

Oddelek za premoženje in splošne zadeve je pristojen za:

- izvajanje upravnih, strokovnih, organizacijskih, razvojnih nalog, priprave aktov in izvajanje postopkov javnih naročil, evidenc, ki se nanašajo na premoženje občine in na organizacijske zadeve občine,
- odločanje o upravnih stvareh iz občinske pristojnosti na prvi stopnji iz pristojnosti oddelka,
- izvajanje premoženjsko pravnih postopkov, razen postopkov, ki se nanašajo na stavbna zemljišča in stanovanjske zadeve,
- opravljanje strokovnih in administrativnih del za potrebe občinskega sveta in župana,
- opravljanje nalog s področja delovnih razmerij za občinsko upravo,
- zagotavljanje strokovne pomoči volilnim organom pri njihovem delu,
- izvajanje nalog v zvezi s financiranjem volilne kampanje,
- zagotavljanje podatkov in informacij za državne organe,
- opravljanje protokolarnih zadev,
- vodenje uradnih evidenc iz pristojnosti oddelka in posredovanje teh v skladu z zakonom,
- izvajanje tehničnih in drugih manipulativnih nalog za potrebe občinske uprave,
- izvajanje nalog, ki niso v pristojnosti drugega oddelka občinske uprave,
- opravljanje nalog, ki jih oddelku naloži občinski svet, župan in direktor občinske uprave.

11. člen

Občinska uprava opravlja naloge občinske inšpekcije.

Občinska inšpekcija opravlja nadzorstvo nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi občina ureja zadeve iz svoje pristojnosti.

12. člen

Občinska uprava opravlja naloge občinskega redarstva. Na tem področju občinska uprava opravlja nadzor nad izvajanjem zakona o varnosti cestnega prometa in nadzor nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi občina ureja zadeve iz svoje pristojnosti in je organiziran v oddelku za varstvo okolja in urejanje prostora.

13. člen

Naloge in pooblastila občinske uprave oziroma delavcev občinske uprave na področju občinske inšpekcije in občinskega redarstva se določijo s posebnim odlokom.

III. NAČIN DELA, POOBLASTILA IN ODGOVORNOSTI DELAVCEV

14. člen

Predstojnik občinske uprave je župan, ki predstavlja in zastopa občino ter nadzoruje, usmerja ter daje navodila za vodenje občinske uprave.

15. člen

Občinsko upravo neposredno vodi direktor občinske uprave, ki ga imenuje in razrešuje župan.

Direktor občinske uprave:

- izdaja odločbe v upravnem postopku na prvi stopnji, razen če za to ne pooblasti vodjo oddelka,
- opravlja najzahtevnejše naloge občinske uprave in sodeluje v projektih skupinah v občini,
- koordinira delo organov občinske uprave (notranjih organizacijskih enot) ter skrbi za delovno disciplino,
- zagotavlja opravljanje strokovnih in drugih nalog, ki so skupne organom občinske uprave oziroma notranjim organizacijskim enotam,
- opravlja druge organizacijske naloge v zvezi z delovanjem občinske uprave ter skrbi za sodelovanje z upravno enoto in drugimi organi v občini,
- opravlja druge naloge po odredbi župana.

Direktor občinske uprave lahko izdaja odločbe in druge akte, ki se nanašajo na uresničevanje pravic, obveznosti in odgovornosti iz delovnega razmerja delavcev občinske uprave, če ga župan za to pooblasti.

Direktor občinske uprave je za svoje delo odgovoren županu.

Direktor občinske uprave lahko pooblasti za posamezne naloge v zvezi z vodenjem organov občinske uprave predstojnike teh organov, ki jih imenuje in razrešuje župan.

Direktor občinske uprave mora imeti univerzitetno izobrazbo.

16. člen

Organe občinske uprave vodijo predstojniki, ki jih imenuje in razrešuje župan. Predstojniki organov občinske uprave odločajo v upravnih, strokovnih in drugih zadevah, za katere je organiziran organ občinske uprave v skladu s svojimi pooblastili in pristojnostmi.

Predstojniki organov občinske uprave sodelujejo z drugimi organi občinske uprave pri reševanju skupnih zadev in v okviru svoje pristojnosti sodelujejo z državnimi organi.

Predstojnik organa občinske uprave je za svoje delo odgovoren direktorju občinske uprave in županu.

17. člen

Delavci občinske uprave opravljajo naloge, določene z zakoni in drugimi predpisi, statutom občine in pravilnikom o sistemizaciji delovnih mest, v skladu s pristojnostmi in poob-

lastili, ki jih za opravljanje posameznih nalog določajo zakoni in drugi predpisi ter po navodilih predstojnika organa občinske uprave. Za svoje delo so odgovorni predstojniku organa občinske uprave, disciplinsko in odškodninsko pa županu.

18. člen

V občinski upravi se kot posvetovalno telo župana oblikuje kolegij, ki obravnava pomembnejša vprašanja z delovnega področja občinske uprave. Župan določi sestavo kolegija glede na obravnavano problematiko. Kolegij sklicuje župan, v njegovi odsotnosti pa direktor občinske uprave. Kolegij se sklicuje po potrebi, vendar pa najmanj enkrat na teden.

19. člen

Za naloge v občinski upravi, ki zahtevajo sodelovanje več delavcev oziroma sodelovanje delavcev različnih strok in stopenj znanja iz različnih organov občinske uprave oziroma notranjih organizacijskih enot, lahko župan ustanovi delovne skupine ali druge oblike sodelovanja. Z aktom o ustanovitvi župan določi sestavo delovne skupine, vodjo delovne skupine ter rok za izvedbo naloge.

20. člen

Za naloge, ki zahtevajo posebno proučevanje ali posebno strokovnost in jih delavci občinske uprave ne morejo opraviti sami, lahko župan ustanovi delovno ali projektno skupino ter sklene pogodbo z ustreznimi izvajalci nalog. Z aktom o ustanovitvi projektne skupine se določi sestava, naloge, roki za izvedbo nalog, sredstva in drugi pogoji za njeno delo.

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

21. člen

Župan Občine Žalec v roku enega meseca po sprejetju odloka o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Žalec izda pravilnik o sistemizaciji delovnih mest v Občinski upravi občine Žalec, ki je podlaga za razporeditev delavcev na ustrezna delovna mesta.

22. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o organizaciji in delovnem področju občinske uprave (Uradni list RS, št. 49/95 in 16/96).

23. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01504/00001/2000
Žalec, dne 30. marca 2000.

Župan
Občine Žalec
Lojze Posedel, univ. dipl. ek. l. r.

2059. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov v Občini Žalec

Na podlagi 12. člena zakona o naravni in kulturni dediščini (Uradni list RS, št. 7/99) in 24. člena statuta Občine

Žalec (Uradni list RS, št. 37/99) ter na predlog Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine v Celju, je Občinski svet občine Žalec na 13. seji dne 30. 3. 2000 sprejel

O D L O K
o spremembah in dopolnitvah odloka
o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih
spomenikov v Občini Žalec

1. člen

V odloku o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov v Občini Žalec (Uradni list RS, št. 89/98) se v 5. členu za točko 102. doda 102.A točka:

102.A Vrbje – Vizjakova hiša v Vrbju št. 47, ki obsega parceli št. 143/1 in 1208, k.o. Žalec in se zanjo določi varstveni režim II. stopnje.

2. člen

Te spremembe in dopolnitve odloka začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 66000/0002/98
Žalec, dne 30. marca 2000.

Župan
Občine Žalec
Lojze Posedel, univ. dipl. ek. l. r.

2060. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o prispevku za investicijska vlaganja na področju ravnanja s komunalnimi odpadki

Na podlagi 3. člena zakona o komunalnih dejavnostih (Uradni list SRS, št. 8/82), 59. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93) in 24. člena statuta Občine Žalec (Uradni list RS, št. 37/99) je Občinski svet občine Žalec na seji dne 30. 3. 2000 sprejel

O D L O K
o spremembah in dopolnitvah odloka
o prispevku za investicijska vlaganja na področju
ravnanja s komunalnimi odpadki

1. člen

V odloku o prispevku za investicijska vlaganja na področju ravnanja s komunalnimi odpadki (Uradni list RS, št. 40/97 in 20/98) se zadnji stavek drugega odstavka 3. člena spremeni in glasi:

»Začasna oprostitev plačevanja prispevka velja do poteka veljavnosti odloka.«

2. člen

Ta sprememba in dopolnitev odloka začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35300/0001/97
Žalec, dne 30. marca 2000.

Župan
Občine Žalec
Lojze Posedel, univ. dipl. ek. l. r.

2061. Spremembe in dopolnitve statuta Občine Žalec

Na podlagi 64. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 14/95, 20/95, 63/95, 73/95, 9/96, 44/96, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98, 74/98) je Občinski svet občine Žalec na seji dne 30. 3. 2000 sprejel

S P R E M E M B E I N D O P O L N I T V E
S T A T U T A
Občine Žalec

1. člen

V celotnem besedilu statuta Občine Žalec (Uradni list RS, št. 37/99) se »tajnik občine« nadomesti z »direktor občinske uprave«.

2. člen

6. člen se spremeni tako, da glasi:
»Občina ima grb in zastavo.

Grb občine je omejeno polje zelene barve, v spodnjem delu polkrožne oblike, v zgornjem delu pa zaključen z ravno modro črto. V polju ima stiliziran zlato rumen znak hmeljeve kobule in list, ki je obrobljen z zlato rumeno barvo.

Zastava Občine Žalec je polje zelene barve, pravokotne oblike, razmerje med širino in dolžino je 1 : 2. V zgornji tretjini je grb občine, katerega gornja modra črta je vzporedna s krajšo stranico zastave.

Grb in zastava sta natančneje opisana v posebnem aktu.«

3. člen

V drugem odstavku 32. člena se črtajo besede »ali ta statut«.

4. člen

Črta za zadnji odstavek 36. člena.

5. člen

Črta se zadnji odstavek 103. člena.

6. člen

V prvem odstavku 133. člena se številka »15« nadomesti s številko »7«.

7. člen

V tretjem odstavku 137. člena statuta se beseda »sedem« nadomesti z besedo »tri«.

8. člen

Te spremembe in dopolnitve statuta začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01502/0001/98
Žalec, dne 30. marca 2000.

Župan
Občine Žalec
Lojze Posedel, univ. dipl. ek. l. r.

**2062. Spremembe in dopolnitve poslovnika
Občinskega sveta občine Žalec**

Na podlagi 33. člena statuta Občine Žalec (Uradni list RS, št. 37/9) je Občinski svet občine Žalec na seji dne 30. 3. 2000 sprejel

**SPREMEMBE IN DOPOLNITVE
POSLOVNIKA
Občinskega sveta občine Žalec****1. člen**

V poslovniku Občinskega sveta občine Žalec (Uradni list RS, št. 57/99) se v celotnem besedilu »tajnik občine« nadomesti z »direktor občinske uprave«.

2. člen

Prvi odstavek 25. člena se spremeni in se glasi:
»Vabilo za klic s predlogom dnevnega reda ter gradivom za sejo občinskega sveta se pošlje županu, podžupanu in članom občinskega sveta najmanj 7 dni pred dnevom določenim za sejo.«

Drugi odstavek se črta.

3. člen

29. člen se spremeni tako, da glasi:

»Korespondenčno sejo je dovoljeno sklicati samo v nujnih in neodložljivih primerih, ki jih je potrebno posebej obrazložiti in uskladiti z pristojnim odborom občinskega sveta.

Na korespondenčni seji se lahko sprejemajo posamični akti (odločbe in sklepi), ne pa splošni akti to je statut, odlok, odredba, pravilnik, poslovnik, navodilo, zaključni račun, proračun, prostorski in drugi plani razvoja.

Odločitev se potrdi na naslednji seji občinskega sveta.«

4. člen

V prvem odstavku 107. člena se beseda »sedem« nadomesti z besedo »tri«.

5. člen

Te spremembe in dopolnitve poslovnika Občinskega sveta občine Žalec začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01503/0001/98

Žalec, dne 30. marca 2000.

Župan

Občine Žalec

Lojze Posedel, univ. dipl. ek. l. r.

VSEBINA**DRŽAVNI ZBOR**

1985. Nacionalni stanovanjski program (NPSta) 5765

VLADA

1986. Uredba o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del 5792

1987. Uredba o načinu določanja plačila za rudarsko pravico 5796

MINISTRSTVA

1988. Odredba o funkcionalni klasifikaciji javnofinančnih izdatkov 5800

1989. Odredba o funkcionalno-programski klasifikaciji izdatkov državnega proračuna 5803

1990. Odredba o dopolnitvah odredbe o izvajanju letnega ocenjevanja, odbire in priznavanja plemenjakov v naravnem pripustu 5805

1991. Odredba o standardih in normativih v izobraževanju odraslih 5805

1992. Odredba o smeri strokovne izobrazbe, ki jo morajo imeti učitelji, korepetitorji in knjižničarji v glasbenih šolah 5809

1993. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o štipendiranju 5811

1994. Pravilnik o vinu z oznako priznanega tradicionalnega poimenovanja – teran 5813

1995. Pravilnik o služenju vojaškega roka vojaških obveznikov – kategoriziranih športnikov 5815

1996. Pravilnik o izvajanju nadzora nad delom centrov za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog 5816

1997. Pravilnik o sestavi in načinu dela koordinacije centrov za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog 5817

1998. Pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati preskuševalci za analizo preskušanje zdravil in postopek njihovega preverjanja 5819

1999. Navodilo o vrstah finančnih zavarovanj, s katerimi ponudniki zavarujejo izpolnjevanje svojih obveznosti v postopkih javnega naročanja 5820

2000. Povprečna letna stopnja davka in prispevkov, ki se obračunavajo in plačujejo od plač v Republiki Sloveniji 5826

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

2001. Kolektivna pogodba časopisnoinformativne, založniške in knjigotrske dejavnosti 5826

	Stran		Stran
2002. Sklep o potrditvi učbenika: POSLOVNO KOMUNICIRANJE	5838	2022. Sklep o začasni razglasitvi pravoslavne cerkve na Bojancih za kulturni spomenik	5869
2003. Sklep o potrditvi delovnega zvezka: POSLOVNO KOMUNICIRANJE	5838	2023. Sklep o začasni razglasitvi spomenika padlim v I. svetovni vojni za kulturni spomenik	5869
DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE			
2004. Odločba o dodelitvi licence za opravljanje dejavnosti organiziranja turističnih potovanj in/ali licence za opravljanje dejavnosti prodaje oziroma posredovanja turističnih potovanj	5838	2024. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev odloka o zazidalnem načrtu Danfoss Črnomelj – I. faza	5870
OBČINE			
LJUBLJANA			
2005. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto Š1-Šiška	5839	2025. Sklep o povišanju cen v vrtcih na območju Občine Črnomelj	5870
2006. Ugotovitev, da je mandat mestnega svetnika prešel na naslednjega kandidata z liste kandidatov Liberalne demokracije Slovenije, Mestni odbor Ljubljana	5840	2026. Sklep o določitvi najvišje dnevne parkirnine	5871
BLAD			
2007. Odlok o priznanju Občine Bled	5840	2027. Poročilo o izidu glasovanja na referendumu za uvedbo samopriskpevka na območju Občine Črnomelj, dne 26. 3. 2000	5871
2008. Odlok o ustanovitvi sosveta za varnost občanov Občine Bled	5842	DOBJE	
2009. Odlok o oskrbi s pitno vodo v Občini Bled	5842	2028. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Dobje za leto 1999	5871
2010. Odlok o načinu izvajanja gospodarske javne službe distribucije zemeljskega plina na območju Občine Bled	5850	2029. Odlok o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Dobje	5872
2011. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o občinskih cestah	5854	2030. Odlok o preskrbi in odjemu pitne vode na območju Občine Dobje	5874
2012. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za plansko celoto Triglavskega narodnega parka	5854	JESENICE	
2013. Sklep o povprečni gradbeni ceni stanovanj in o povprečnih stroških urejanja zemljišč v Občini Bled	5855	2031. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Toneta Čufarja Jesenice	5877
BREŽICE			
2014. Odlok o ureditvenem načrtu "Poslovni center Brežice"	5855	2032. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Prežihovega Voranca Jesenice	5878
2015. Sklep o začasni razglasitvi Banove domačije v Artičah za kulturni spomenik	5862	2033. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Glasbena šola Jesenice	5878
CELJE			
2016. Sklep o ukinitvi statusa zemljišča v splošni rabi	5862	2034. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Koroška Bela Jesenice	5878
CERKNO			
2017. Odlok o proračunu Občine Cerkn0 za leto 2000	5863	2035. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Poldeta Stražišarja Jesenice	5879
2018. Sklep o ukinitvi značaja dobrine v splošni rabi	5865	2036. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi Javnega komunalnega podjetja JEKO-IN, d.o.o., Jesenice	5879
ČRNOMELJ			
2019. Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Črnomelj za obdobje 1986–2000, dopolnjenega leta 1989, 1995 in družbenega plana Občine Črnomelj za obdobje 1986–1990, dopolnjenega leta 1991 in 1995	5865	2037. Cenik za posamezne tarifne skupine daljinskega ogrevanja	5880
2020. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o lokacijskem načrtu za centralno čistilno napravo Črnomelj	5866	KOBARID	
2021. Odlok o lokacijskem načrtu za razširitev deponije komunalnih odpadkov (III. faza)	5867	2038. Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Kobarid	5880
		2039. Odlok o razveljavitvi odloka o taksi za obremenjevanje okolja	5884
		KOČEVJE	
		2040. Odlok o razglasitvi župne cerkve sv. Jerneja v Kočevju za kulturni spomenik lokalnega pomena	5884
		2041. Odlok o razglasitvi grajskega kompleksa gradu Fridrihštajn za kulturni in zgodovinski spomenik lokalnega pomena	5885
		2042. Odlok o določitvi pomožnih objektov, naprav in drugih posegov v prostor, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje na območju Občine Kočevje	5886
		2043. Sklep o določitvi novih cen vzgojno-varstvenih programov v Vrtcu Kočevje	5888
		2044. Sklep o ukinitvi zemljišč v splošni rabi	5888

	Stran		Stran
2045. Pravilnik o načinu, pogojih in postopku prodaje ali oddaje stavbnega zemljišča na območju Občine Kočevje	5889	PIVKA	
KRANJ		2053. Sklep o enkratnem prispevku za novorojenčke v Občini Pivka v letu 2000	5902
2046. Sklep o spremembi sklepa o določitvi javnih športnih objektov občinskega pomena v Mestni občini Kranj	5890	POSTOJNA	
LAŠKO		2054. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Postojna za leto 1999	5902
2047. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Laško za leto 1999	5891	SEVNICA	
2048. Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Laško	5891	2055. Poslovník Občinskega sveta občine Sevnica	5903
MAJŠPERK		2056. Sporazum o ureditvi premoženjsko pravnih razmerij med Občino Sevnica in Občino Škocjan ter delitvi premoženja bivše Občine Sevnica na dan 31. 12. 1994	5916
2049. Odlok o lokalni turistični organizaciji	5897	VRANSKO	
MIRNA PEČ		2057. Odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Vransko-Tabor	5918
2050. Poslovník dela Nadzornega odbora občine Mirna Peč	5897	ŽALEC	
NOVO MESTO		2058. Odlok o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Žalec	5925
2051. Sklep o javni razgrnitvi osnutka odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990, za območje Mestne občine Novo mesto, dopolnjenih v letih od 1986 do 1999 (za območje krajevnih skupnosti Stopiče in Dolž)	5899	2059. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov v Občini Žalec	5927
ODRANCI		2060. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o prispevku za investicijska vlaganja na področju ravnanja s komunalnimi odpadki	5928
2052. Odlok o višini in načinu plačevanja članarine lokalni turistični organizaciji	5900	2061. Spremembe in dopolnitve statuta Občine Žalec	5928
		2062. Spremembe in dopolnitve poslovníka Občinskega sveta občine Žalec	5929

Pravkar izšlo**ZAKON O SPLOŠNEM UPRAVNEM POSTOPKU**

z uvodnimi pojasnili prof. dr. Toneta Jerovška,
predgovorom prof. dr. Gorazda Trpina in stvarnim kazalom

Zakon o splošnem upravnem postopku sodi med predpise, ki jih mora dobro poznati najširši krog ljudi. Po njem odločajo upravni in drugi državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil o naši usodi ali, kakor je zapisano v prvem členu zakona: o pravicah, obveznostih ali pravnih koristih posameznikov, pravnih oseb in drugih strank.

Zakon bo začel veljati 1. aprila 2000. V mesecih pred njegovo uveljavitvijo, je v predgovoru nove knjige poudaril državni sekretar v Ministrstvu za notranje zadeve Gorazd Trpin, bodo morali javni uslužbenci izoblikovati tudi nov vrednostni odnos do boljšega delovanja države v razmerju do posameznikov.

Nekdanji ustavni sodnik prof. dr. Tone Jerovšek v obširnem uvodu največ pozornosti namenja primerjavi veljavnih in novih zakonskih določb. Pojasnila so namenjena tudi razlagi teoretičnih izhodišč novega ZUP pri praktični uporabi posameznih načel upravnega postopka.

Cena broširane izdaje:	3888 SIT z DDV	10509
Cena vezane izdaje:	4320 SIT z DDV	10510

ZAKON O UPRAVNIH TAKSAH (ZUT)

Sredi februarja je začel veljati nov Zakon o upravnih taksah. Takse se plačujejo, poudarja zakon v 1. členu, samo za tiste spise in dejanja, ki jih določa taksna tarifa tega zakona. Tarifnih številke je kar 98, saj so z uveljavitvijo zakona prenehale veljati vse določbe o plačevanju taks v zakonih o veterinarstvu, zdravstvenem varstvu rastlin, meroslovju itd., kakor tudi vsi občinski odloki o upravnih taksah.

Cena	1026 SIT z DDV	10520
------	----------------	-------

N A R O Č I L N I C A

S tem nepreklicno naročam

Naročite po faksu: **061/125 14 18**

ZAKON O SPLOŠNEM UPRAVNEM POSTOPKU

Štev. broširanih izvodov

Štev. vezanih izvodov

ZAKON O UPRAVNIH TAKSAH

Štev. broširanih izvodov

Naročeno knjigo mi pošljite na naslov

Davčna številka naročnika

Davčni zavezanec DA NE

Firma - ime naročnika

Sektor - oddelek

Ulica in številka

Kraj

Datum

Podpis pooblaščenih oseb

Žig

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo - Direktor Tone Dolčič - Založnik Uradni list RS, d.o.o. - Direktor in odgovorni urednik Marko Polutnik - Priprava Uradni list RS d.o.o., Tisk Tiskarna SET, d.o.o., Vevče - Akontacija naročnine za leto 2000 je 17.400 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8% DDV - Naročnina za tujino je 55.000 SIT - Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke - Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 - Poštni predal 379 - Telefon tajništvo 125 14 19, računovodstvo 200 18 62, prodaja 200 18 38, preklici 125 02 94, računovodstvo, naročnine 125 23 57, telefaks 125 14 18, uredništvo 125 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo - telefaks 125 01 99 - Internet <http://www.uradni-list.si> - uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si - Žiro račun 50100-601-273770